

*A. I. Vasculescu. 1914. Noiembrie 12/25 Miercuri. Bucuresti.
No. 4914.*

SOCIETATEA GEOGRAFICĂ ROMÂNĂ

Fondată la 15 Iunie 1875

**DICȚIONARELE GEOGRAFICE ALE ȚĂRILOR LOCUITE DE ROMÎNI
IN AFARĂ DE REGAT**

30571
II. DICȚIONARUL GEOGRAFIC

AL

BUCOVINEI

BCU Cluj / Central University Library Cluj
DE

EM. GRIGOROVITZA
PROFESOR

TIPĂRIT PRIN ÎNGRIJIREA DOMNULUI

GEORGE IOAN LAHOVARI

SECRETARUL GENERAL AL SOCIETĂȚII GEOGRAFICE. - MEMBRU DE ONOARE AL ACADEMIEI ROMÎNE

BUCUREȘTI

Atelierele grafice SOCEC & Co., Societate Anonimă
1908

Numiri geografice uzitate în Bucovina și însemnarea lor

- Arșita — loc lipsit de pădure, expus soarelui (term. uzitat numai la munte).
Bahnă — teren mlăștinos, șes, inundabil.
Dil — deal (term. slav stricat).
Grunj — pisc, vîrf de munte (term. f. vechi de origine dubioasă).
Hütte — de la term. minier germ. Hüttenwerk (fonderie), Glashütte (topitorie de sticlă), din care populația rom. a format cuvîntul *bută* (fabrică).
Kiezeră — proeminență muntoasă cu pădure (term. slav).
Losowa, losok, lisok (păduros, pădurice, term. slav).
Luczyna — luminiș de codri, curătură (termen slav uzitat în regiunea muntoasă).
Maleij — mic (term. slav).
Măgura — munte mai mic, izolat.
Obeina sau Wipezina — plaiu, poiană (de la term. slavi *orca* și *wiuca* — oaie).
Preluca — răriște de codru la munți.
Prislop — plaiul ce desparte o obârșie de ape de alta (în geogr. germ. Wasserscheide).
Potok — pîriu (term. slav).
Starea — vechie (term. slav).
Tarnița — în sens de încovăială (term. tartar pentru șea).
Ustie sau useie — gură (term. slav).
Welikij — mare (term. slav).
Wyszij — mai înalt (term. slav).

Observațiuni la text

Bucovina fiind locuită în districtele de N. mai mult de Ruteni, nomenclatura politică prezintă numiri slave, destul de numeroase. Pentru așezarea acestor nume într'un dicționar, menit a servi exclusiv publicului românesc, s'a adoptat ca normă ca numele slav respectiv să se scrie pe românește și în paranteză numai cu ortografia oficială slavă austriacă, adoptată pe urma regimului administrativ polon, încă pe vremea cînd Bucovina forma un cerc galițian. Conform cu această ortografie, se vor observa decî echivalențele consonantice precum urmează:

c	egal în românește cu ț
cz	„ „ „ „ c (i și e)
j	„ „ „ „ ĭ
k	„ „ „ „ c
sz	„ „ „ „ ș
z	„ „ „ „ j
w	„ „ „ „ v
y	„ „ „ „ ă sau i

Datele statistice finale indicate la comunele urbane și rurale arată numai suprafețele pămînturilor aflătoare în posesiunea locuitorilor respectivi și n'au a face cu suprafețele geografice arătate la început. Tot așa și animalele de casă constatate prin recensămîntul statisticeii de la 1896, nu privesc decît averea individuală din localități.

Lucrările consultate la redactarea Dicționarului Geografic al Bucovinei.

- „Die Bukowina“, eine allgemeine Heimatkunde verfasst anlässlich des 50jährigen Regierungsjubiläums Sr. Majestät des Kaisers Franz Joseph durch die Gensdarmerie des Landes.
 Special-Ortsrepertorium der Bukowina, herausgegeben von der k. k. statistischen Centralcommission.
 Mitteilungen des statistischen Landesamtes des Herzogtums Bukowina.
 General Spleny's Beschreibung der Bukowina.
 Oesterreich in Wort u. Bild, „Geschichte der Bukowina“, bearbeitet von Dr. Dem. Onciul.
 Zur Geschichte der Bukowina, von Dr. Dem. Onciul.
 Români în Dacia Traiană, de Dr. Dem. Onciul.
 Kleine Studien zur Kunde der Bukowina, von Dr. R. Kaindl.
 Geschichte der Bukowina von den ältesten Zeiten bis zur Gegenwart, von Dr. R. Kaindl.
 Kurze Landeskunde der Bukowina, von Dr. R. Kaindl.
 Topographische Beschreibung der Bukowina, von I. Pollek.
 O pagină din istoria Bucovinei, de Dr. I. G. Sbiera
 Die Vereinigung der Bukowina mit Galizien, v. Dr. Pollek.
 Suczawa's älteste Denkmäler, von Prof. Willh. Schmidt.
 Prähistorische Studentour in die Bukowina v. Szombaty.
 Beiträge zur Geschichte der Moldau und Bukowina, 9 vol., von Franz Adolf Wickenhauser.
 Historische Darstellung der Bukowina, von Daniel Werenka.
 Heimatskunde der Bukowina, von Kozak u. Fischer.
 Din scrierile lui Dimitrie Dan (asupra Bucovinei).
 Geschichtliche Bilder aus der Bukowina, von Dr. Ziegler.
 Schematismus der Bucovinaer gr.-or. Archiepiscopal-Diöcese.
 Oesterreichischer Zentralkataster.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Hărți:

Harta Statmajorului austriac	la	$\frac{1}{200.000}$
„ „ „	„	$\frac{1}{75.000}$
„ „ „	„	$\frac{1}{750.000}$
„ ipsometrică a Statm. Austr.	„	$\frac{1}{750.000}$

A

Adam, munte, 1017 m. alt., în vecinătatea com. Pojorita, districtul Câmpulung, făcînd parte din Obcina-Flocenilor, ramificațiune a sistemului muntos Rarăul.

Adina, pîrîu, izvorăște de sub muntele Deacul, și vărsîndu-se în pîriul Platonița, formează cu el un afluent la dreapta pîriului Gemine, distr. Cîmpulung (v. Platonița și Gemine).

Adîncata, afluent mic al pîr. Glit (v. Glit), cu care se împreună mai jos de com. Glit, distr. Rădăuți.

Afinicelul-Mare, pîrîu, afluent pe st. Bistriței; izvorăște de sub poalele muntelui Fruntea, distr. Cîmpulung.

Afinița, culme mică laterală, se desprinde din șirul Obcina-Mare sau Arșița, în direcțiunea văii Moldovița, distr. Cîmpulung, avînd și un pisc cu acelaș nume, de 1028 m. (v. Obcina-Mare sau Arșița).

Albovățul, complex de mici coline și finețuri, spre N. de com. Budineț, distr. Storojineț.

Este tăiat de drumul principal Storojineț-Vicovul-de-sus.

Alexa Drangu (vezi „Dealul Alexa”).

Alexandersdorf, colonie de Germani, înființată pe teritoriul com. Bahna. S'a numit astfel în onoarea baronului Alexandru de Vasileo. E pendinte de moșia acestuia, Berhomet-pe-Siret, distr. Vijnița.

Are 150 locuitori și o școală particulară cu o clasă; puținii locuitori gr. or. țin de biserica din Cereșenca (Czêreszenka).

Althütte (rom. Huta-Vechie), *com. rur.*, distr. Storojineț, așezată pe ambele maluri ale pîriului Zubrovița, afluent al riulețului Ciudei.

Suprafața 7.71 km.² împreună cu Neuhütte (Huta-Nouă); populația 1123 locuitori, în majoritate germană, de religie rom. cat.

Este în apropiere de drumul districtului Ciudei-Putna; are o școală pop. și o biserică filială ce ține de parohia cu hramul „Nașterea Sf. Ioan” din Crasna Ilsci.

A fost fondată la 1793, cu ocazia înființării primei fa-

bricii de sticlărie bucovineană în acest loc, de unde vine și numele „Huta” (adică Hütte = scurtare din Glashütte, ce înseamnă pe nemțește fabrică de sticlărie), aducîndu-se lucrători Germani dela Lubaczov (Galizia), cari împreună cu cei cîți-va Slovaci aduși mai tirziu, au format apoi o colonie.

Populația, rămasă pînă astăzi germană, se ocupă cu agricultura și cu meseria de dulgherie ambulată.

Această comună, împreună cu Neuhütte, posedă 353 hect. pămînt arabil, 138 hect. finețuri, 13 hect. grădini, 274 hect. izlaz, 1895 hect. pădure.

Se găsesc 104 cai, 431 vite cornute, 288 porci, 28 stupi.

Althütte, tîrlă, locuitorii îi zic Huta-Vechie, ține de moșia Huta-Nouă din districtul Storojineț. Are 19 locuitori.

Alunișul, torent, care dă în pîriul Izvorului. Acest din urmă împreună cu Cobiloara formează inceputurile riului Suceava. Alunișul naște din muntele Alunișul (1291 m.) și Hrobii (1505 m.), nu departe de satul Sulița (sau Moldova) distr. Rădăuți.

Alunișul, *munte*, 1368 m., pe hotarul dintre Bucovina și România așezat în partea de S. a culmii zisă „Căpățâna-Grebenului” care desparte la S.-V. basinel Bistriței-Moldovei de al Bucovinei.

Alunișul, *munte*, se află la E. de mănăstirea Putnei, distr. Rădăuți. Alunișul face parte din sistemul Obceinei Mari sau Arșiței, care sistem este format din un prim lanț înaintat al Carpaților ce se întinde între Sucevița și Putna în direcția NE-SV. de la gura Putnei la g. Voivodesei, înălțându-se odată cu schimbarea constituțiunii geologice a solului d'asupra polișului bucovinean sub numele Magura-Mare (832 m.), apoi sub numele Alunișul, (906 m.), Hacıung (930 m.) și Petroasa (874 m.). Al doilea lanț tot în orientarea NV-SE, îl formează Dealul-Secerei, Bitca-Corbului (1007 m.) și Dealul-Rău (1828 m.) de la confluența Putnișoarei la confluența Voivodesei (vezi și Obcina-Mare).

Alunul (1667 m.), al doilea mai înalt *munte* după Giumalău (1857 m.) din grupul Giumalău-Rărau, fără a excepta chiar Rărau, care nu are de cât 1653 m. Alunul și Giumalăul se deosebesc de Rărau și prin constituțiunea geologică.

Se află în apropiere de localit. Valea-Putnei, distr. Cimpulung. Creasta Giumalău-Alun întinsă din Bistrița în Moldova orientală în direcțiunea NE-SV și constituită din terenuri arhaice, este coprinsă între vl. Putnei (vest) și vl. Giorostenii (răsărit), afluenți ai Moldovei și două mici afluenți ai Bistriței.

Andreasfalva, *com. rur.*, distr. Rădăuți, așezată pe malul drept al riului Suceava, în vecinătatea com. Frătăușul-Vechiu și la N. de orașul Rădăuți.

Suprafața 21.32 km.²; populația 2040 locuitori, maghiari, de relig. rom. cat. și o parte conf. ev.

Se compune: 1) din vatra satului, care, împreună cu tirla Cut, numără 2025 locuitori; și 2) din ferma Dornești (v. Dornești, fermă).

Are două străzi longitudinale, pe marginea cărora sunt înșirate case uniforme și legate unele de altele, după arhitectura caracteristică acestui popor. Aceste 2 străzi se contopesc la marginea comunei într'una singură care comunică de o parte cu Frătăușul-Noș, iar de alta cu Hadicfalva. În lățime comuna e străbătută de un drum distr. ce vine de la Rădăuți și se prelungește apoi pînă la hotarul distr. Siret, unde se unește cu alt drum distr. ce vine de la Frătăușul-Noș, și se continuă spre orașul Siret.

Are 2 școli maghiare, o biserică rom. cat. și una evanghelică de confesiunea helvetică.

Colonic înființată la anul 1785 pe teritoriul vechiului sat românesc Măneuți, de numeroase familii de maghiari, venite din Moldova.

Numele coloniei (falva=sat) s'a dat în onoarea generalului Andrei Hadik, baron de Futak.

Populația se ocupă cu agricultura și mai ales cu creșterea vitelor, escelind printr'o bună prăsilă de cai.

Comuna posedă 1548 hect. păm. arabil, 211 hect. fînături, 19 hect. grădini, 183 hect. izlaz, 55 hect. pădure.

Se găsesc 340 cai, 775 vite cornute, 257 oi, 540 porci.

Andreasfalva, *moșiemică*, pendinte de moșia cu adm. part. Hardegghthal, distr. Rădăuți.

Are o casă și 4 locuitori. Coprinde pe lingă sine și tirla Saha.

Arbora (rom. Arbore), *com. rur.*, distr. Gura-Humora, așezată pe ambele părți ale piriului Solca, la confluența sa cu piriul Glitului.

Suprafața 41.17 km.²; populația 2896 locuitori, dintre cari trei părți romini, restul germani și israeliți; relig. gr. or. pentru majoritate, rom. cat., ev. și mosaică pentru rest.

Se compune din vatra satului cu 4731 locuitori și din cătunul Bodnăreni.

Este legată cu comunele din vecinătate Burla, Iazlovățul și Botușna prin drumuri districtuale; cu Solca, printr'un drum principal; iar cu Glitul printr'unul comunal.

Are un oficiu poștal; o școală populară românească cu 4 clase, înființată la 1844 și una particulară evang. cu o clasă, înființată mai târziu; o biserică parohială cu hramul „Tăierea Capului Sf. Ioan Botezătorul”, zidită din piatră, la 1502, de Luca Arbore, pircălabul Sucevei. Poporul crede că sub zidul bisericii, care e gros de 2 metri, s'ar fi ascunzînd suferane cu comori.

Are o casă de economie românească și alta germană, apoi un feresteu și mai multe mori.

Localitatea purta odată numele de Solca-de-Jos, fiindcă ținea de teritoriul com. Solca, care teritoriul a fost cumpărat la 1592 de pircălabul Arbore. După moartea acestuia (deca-

pitat fiind de 1523), s'a înființat, pe acest teritoriū, satul Arbora, pomenit, pentru prima dată la 1576. La 1598 satul a trecut în proprietatea Mitropolitului Sucevei, Gh. Moghilă, care l'a dăruit, în același an, minăstirei Sucevița. La ocazarea Bucovinei, s'a stabilit aici multe familii rom. din Transilvania; iar la anul 1787, au fost aduși și coloniști germani.

Populația, se ocupă în general cu agricultura și cu prăsila de vite; sărăcimea trece peste vară în Rominia, la munca cimpului.

Comuna posedă 2950 hect. pământ arabil, 315 hect. fânețuri, 40 hect. grădini, 849 hect. izlaz, 437 pădure.

Se găsește 340 cai, 2317 vite cornute, 1880 oi, 2646 porci, 240 stupi de albine.

Arbora, tirlă, pendinte de moșia cu adm. spec. Solca, distr. Gura-Humora.

Ardaloaia, affluent din stînga al pir. Izvorul-Negru, care se varsă în Moldova. (v. Izvorul-Negru).

Ardița, deal, (453 m.), ține de regiunea colinară de la sudul Văii Prutului și se găsește pe șirulețul dintre Siret și Molnița (granița Moldovei) d'asupra com. Tereblecea, distr. Siret.

Ardița, complex de livezi și păduri, la N. de localitatea Sinăuți-de-Jos, distr. Siret.

Argelul, sat, distr. Cimpulung, așezat pe riul cu același nume.

Suprafața 5710 km²: populația 275 locuitori, ruteni; de relig. gr.-or., și cari se romanizează foarte încet.

Cuprinde, pe lângă vatra satului, 139 locuitori și cătunele: Bradul, Dubul, Poharul. Poloneanca, Roseș, precum și tirla Plaieva.

Este legat cu Ruși-Moldovița printr'un drum mare, comunică apoi cu Putna, adică valea Sucevei, printr'un drum meac de călărie, ce trece peste muntele Oglinda, precum și cu Breaza, adică valea Brodinei, printr'o potecă ce trece peste muntele Sihloia (1225 m.).

Ca parohie, ține de biserica din Ruși-Moldovița; școală nu are. La 1776, era în posesia minăstirei Moldovița.

Populația, formată din Huțani și din coloniști transilvăneni, se ocupă cu exploatarea pădurilor.

Satul posedă 17 hect. pământ arabil, 498 hect. fânețuri, 1 hect. grădini, 600 hect. izlaz, 108 hect. poeni, 446 hect. pădure.

Se găsește 75 cai, 573 vite cornute, 980 oi, 244 porci și 16 stupi.

Argelul, nume ce-l are riulețul Moldovița de la locul de izvorire și până la satul Argel, distr. Cimpulung (v. Moldovița).

Argestrul, cătun, situat pe vl. Bistriței, pendinte de tirgul Dorna-Vatra, distr. Cimpulung.

Are 213 locuitori romini, gr.-or., o școală populară cu o clasă și un cimitir cu capelă.

Argestrul, pădure, în apropierea com. cu același nume, distr. Cimpulung.

Argestrul, affluent pe st. Bistriței, se formează din mai multe pirișe ale căror izvoare sînt opuse cu ale Putnei, de cari sînt despărțite prin culmea

Mestecăneștilor; se varsă în Bistrița lângă com. cu același nume, străbătînd în cursul său pădurea Argestrului și plaiul Arșița-Porcului, distr. Cimpulung.

Argestrul, pădure, la N. de piriul cu același nume, distr. Cimpulung.

Arseneasa, affluent din dr. Moldovei, curge între Arseneasa (1237 m.) și Arșița-Holmului (1279 m.) și dă în Bistrița mai jos de com. Fundul-Moldovei, distr. Cimpulung.

Arseneasa, cătun, pendinte de com. rur. Fundul-Moldovei, distr. Cimpulung.

Are 29 case și 113 locuitori, romini, gr.-or.

Arșița, munte (1338 m.), situat pe linia despărțitoare a apelor Brodinei, ale Izvorului și Sucevei; se găsește la Nord-Estul localității Izvor, distr. Rădăuți.

Arșița, fermă, pendinte de moșia Marginea, distr. Rădăuți.

Arșița-Caprei, munte (1125 m. alt.), situat la V. de muntele Măgura-Bătrînă (1155 m.), făcînd parte din Obcina-Ursului, ramificațiune a muntelui Rădăuți, distr. Cimpulung.

Arșița-Gingei, tirlă, pendinte de com. rur. Negrilcasa, distr. Cimpulung.

Are 3 case și 14 locuitori.

Arșița-Huhului, (1279 m.) munte, situat pe coama transversală a sistemului carpatic, ce pleacă de la Iacobeni și însoțește pe partea de N. pină la Pogorita depresiunea stră-

bătută de „*drumul Mestecăneștilor*“, dintre Dorna-Vatra și Cimpulung.

Arșița Tanulei, *înălțime* (976 m.), aproape de confluența Moldoviței cu pîr. Dragoșă, făcînd parte din creasta muntoasă a Fusei și Lupoaei (1163 m.), distr. Cimpulung.

Arșița-Văcarilor, *munte*, (1018 m.) ține de munții mărginași din sudul Bucovinei. (v. Carpații Bucovinei)

Arșovățul, *afluent* pe st. riu-lețului Siretul-Mic; izvorăște de sub dealul Humoria (508 m.) și se varsă în Siretul-Mic, mai sus de com. Cupca, distr. Storojineț.

Arșovățul, *complex de coline și văi mici*, distr. Storojineț. Are ca localități mărginașe, Humoria la N., Pătrăuțel-de-sus la V., Micul-Siret la S. și locurile arabile ale com. Carapciu și Iordănești, la E.
Din el izvorăsc piraclă: Ar-

șovățul, Mocrețul și Dușa, toate afluate pe stînga ale Siretului-Mic.

Ascuncelul, *pîrîu*, afluent pe dreapta al riuului Suceava, izvorăște de sub dealul Cotos (986 m.), distr. Rădăuți.

Ascunsul, *cătun*, pendinte de com. rur. Ruși-Moldovița, distr. Cimpulung.

Are 119 locuitori, Huțani gr. or.

Ascunsul, *afluent mic*, pe dr. Sucevei; izvorăște de sub munții Măgură (1159) și Șandru-Mare (1145) și se varsă în Suceava, mai jos de herghelia statului Frasin, districtul Rădăuți.

Ascuțita-Mare, *munte*, (1019 m. alt.) în spre V. de com. Frasin, între valea Suha și piriul Sălătrucul, districtul Cimpulung.

Ascuțita-Mică, *munte*, (932 m. alt.), la N. de Ascuțita-Mare,

între riul Moldova la E. și piriul Sălătrucul la V., distr. Cimpulung.

Augustendorf, (rom. Mesteceni), *com. rur.*, districtul Storojineț, așezată pe Siretul-Mic în partea de N. a Bănila-Moldovenești.

Suprafața 4.72 km.²; populația 425 locuitori, în majoritate coloniști germani; relig. rom. cat.

Este tăiată de drumul districtual Bănila-Moldovenească-Budineț; are o școală pop.; locuitorii romîni țin de biserica parohială cu hramul „Inălțarea Domnului“ din Bănila-Moldovenească.

A fost fondată la anul 1850, pe teritoriul comunei Bănila-Moldovenească, de o colonie de germani veniți din Boemia în vederea înființării unei fabrici de sticlă.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Se găsesc 95 cai, 230 vite, 68 porci, 24 stupi.

B

Babiciova (Babiczowa), *cătun*, pendinte de satul Mihova-de-Jos, com. rur. Mihova, distr. Vijnița.

Are 277 locuitori ruteni, gr. or. Este numai o a treia parte din localitatea cu acest nume; celelalte 2 părți depind, tot sub acest nume, de satele: Mihova-Măidan și Mihova-de-Sus (v. aceste cuvinte).

Babiciova (Babiczowa), *cătun*, pendinte de satul Mihova-Măidan, com. rur. Mihova, distr. Vijnița.

Are 7 case și 37 locuitori.

Babiciova (Babiczowa), *cătun*, pendinte de satul Mihova-de-Sus, com. rur. Mihova, distr. Vijnița.

Are 2 case și 10 locuitori.

Babin, *com. rur.*, distr. Coțman, așezată pe un pirișș affluent al Nistrului, între com. Prelipce și hotarul de N. al districtului cu Galiția.

Suprafața 9,01 km.²; populația 1333 locuitori ruteni, gr. or.

Cuprinde, pe lângă vatra satului cu 1254 loc., și cătunul Vimușiv (Wymusziw).

Prin drumuri de țară este legată cu com. vecine: Prelipce și Luca, apoi cu Horodnița, Probabin, Serafințe (Galiția), precum și cu drumul principal Zaleszczyki-Horodenka, ce se află la o depărtare numai de 2 km.

Are o școală populară cu o clasă, o biserică parohială cu hramul „Sf. Arh. Mihail și Gavril” și o societate de economie.

Această comună se afla la 1776 în stăpânirea următorilor proprietari: Vasile Semaca, Ioan Mitesco, Constantin Reginiș și Nicolae Gafenco.

În sec. al XVII-lea se afla aici o mănăstire.

În 1783, se face cunoscut prin raport special guvernului austriac, că în această com. se găsesc pietre foarte interesante de alabastru, ce se scot din albia Nistrului. Se mai găsește aici gips, precum și o carieră din care se scoate piatră pentru pavaj, precum și pentru alimentarea unei vărniți.

Această localitate e însemnată și prin o mulțime de obiecte din epoca preistorică ce s-au găsit pe teritoriul ei. Are mai multe mori și feres-

trac. Populația se ocupă cu agricultura.

Comuna posedă: 1824 hect. pământ arabil, 7 hect. fînături, 25 hect. grădini, 105 hect. izlaz, 47 hect. pădure și 2 hect. heleştee.

Se găsesc 78 cai, 248 vite cornute, 619 oi, 89 porci și 6 stupi.

Babin, *moșie*, cu adm. part., distr. Coțman.

Suprafața 12,44 km.²; populația 245 loc., în majoritate izraeliți, restul ruteni și poloni.

Se compune: 1) din moșia Babin propriu zisă, care, împreună cu țirlele Davidovici, Semaca și Ududovici, numără 217 locuitori; 2) din cătunele: Ștefanovca și Vimușiv (Wymusziw) și 3) din ferma Rudca (v. fie-care).

Are 89 cai, 225 vite cornute, 27 oi, 50 porci și 2 stupi de albine.

Babin, *cătun*, pendinte de comuna rur. Carapeiu-pe-Ceremuș, distr. Vijnița.

Are 119 loc., gr. or. ruteni.

Bacalovca (Bakalówka), *moșie*, care împreună cu alte două

moșii: Persolovca (Persolówka) și Taborovca (Taborówka), formează moșia cu adm. part. Verbăuți, distr. Coțman.

Are 4 case și 30 loc. ruteni.

Bacăuțul (Bakiv), *cătun*, pendinte de com. rur. Chiseliteni, distr. Vijnița.

Are 4 case și 29 loc. ruteni.

Bahna, *com. rur.*, distr. Vijnița, așezată la poalele munților dintre Vijnița și Berhomet și lângă teritoriul numit Bahna.

Suprafața 33.23 km.², împreună cu Ciornohuze, (Czornohuzy), Rivna, Vijenca și Vijnița; populația 865 locuitori, ruteni, de relig. gr. or.

Coprinde, pe lângă vatra satului cu 791 locuitori, și cătunul Soloneț (v. Soloneț, cătun).

Prin drumuri comunale, este legată cu drumul distr. Vijnița-Berhomet-pe-Prut. Are o școală populară cu o clasă și o capelă ce ține de parohia din Vijnița; o parte din enoriași ține, însă, de parohia din (Ciornohuze).

Populația se ocupă cu prășila de vite, exploatarea de păduri și cu finațul, precum și puțin cu agricultura.

Se găsesc 63 cai, 271 vite cornute, 18 oi, 24 porci și 4 stupi.

Bahna, *cătun*, pendinte de satul Mihova-de-Jos, com. rur. Mihova, distr. Vijnița.

Are 16 case și 81 locuitori, ruteni.

Este numai o a patra parte din localitatea cu acest nume; celelalte trei părți depind, tot sub acest nume, de satele: Levcov, Mihova Măidan și Mihova-de-Jos (v. fie-care în parte).

Bahna, *cătun*, pendinte de satul Mihova-de-Sus, com. rur. Mihova, distr. Vijnița.

Are 238 locuitori, ruteni, gr. or.

Bahna-sub-livadă (Bahna pid Sadom), *cătun*, pendinte de satul Storoneț, com. rur. Storoneț-Putila.

Are 16 case și 56 locuitori, ruteni.

Bahna-sub-Borinov, (Bahna pid Borhynov), *cătun*, pendinte de satul de reședință Plosca, com. rur. Plosca, distr. Vijnița.

Are 8 case și 37 locuitori, ruteni.

Bahna, *cătun*, pendinte de satul Levcov, com. rur. Mihova, distr. Vijnița.

Are 2 case și 13 locuitori ruteni.

Bahna, *tirlă*, pendinte de com. rur. Boianciuc (Bajanczuk), distr. Coțman.

Bahna, *tirlă*, pendinte de vatra satului Mihova-Măidan, com. rur. Mihova, distr. Vijnița.

Bahna-Logofățului (Bahna Logosziwska), *cătun*, pendinte de com. rur. Sergieni, distr. Vijnița.

Are 3 case și 13 locuitori, ruteni.

Bahrinești, *com. rur.*, distr. Siret, așezată la obârșia piriului Volcineț, la E. de com. Fintina-Albă și la N. de Băiți.

Suprafața 12.30 km.²; populația 1185 locuitori, romini, de relig. gr. or.

Este străbătută de o prelungire a drumului distr. Siret-Fintina-Albă, ce trece prin

apropiere; marginea sa dinspre E. e tăiată de linia ferată Hliboca-Suceava.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Sf. Treime”.

Această comună este pomenită, pentru prima oară, în anul 1458. La 1773, o jumătate aparține minăstirei Cetățuia din Iași, iar cealaltă mazilului Antochi Stroici. La 1780, a fost unită cu com. Băiți.

Populația — formată din locuitori originari, peste cari au venit coloniști din Transilvania — se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 1115 hect. pământ arabil, 109 hect. finațuri, 20 hect. grădini, 240 hect. izlaz, 136 hect. pădure.

Se găsesc 94 cai, 421 vite cornute, 400 de oi, 330 porci și 47 stupi.

Bahrinești, *moșie*, cu adm. part., distr. Siret.

Suprafața 7.97 km.²; populația 36 locuitori romini, izraeliți, poloni și germani.

Baloșa, *deal*, 381 m. alt., între localitățile Gîrbăuți și Sinauțel-de-Jos, distr. Siret.

Banului (Izvorul), *izvor*, izvorăște din Transilvania și formează împreună cu pîr. Fagețelul și cu pîr. Livadei, pîr. Coșna, care este afluent pe st. Dornei.

Baranca, *pădure*, din care izvorăște pîriul Varvata, distr. Gura-Humora.

Barabușa, *înălțime*, 801 m., la V. de tirgul Vama, între pîraele Micleușa și Flori, pe una din ramificațiunile coamei mun-

toase Obcina-Feredeul distr. Cimpulung.

Bazaniuca (Bazaniwka), *tirlă*, pendinte de com. rur. Cuciurul-Mare, distr. Cernăuți.

Are 4 case și 17 locuitori, ruteni, gr. or.

Băbăcăria, *ramificație* lunguiață a Dealului Oglinda, avind înălțimi dela 627 - 1015 metri, între piriul Putna la V. și Dealul-Intre-Putne la E., lângă com. Putna, distr. Rădăuți.

Bădăuțul-Nemțesc, *sat*, distr. Rădăuți, alipit de com. Bădăuțul-Romînesc (v. Bădăuțul-Romînesc).

Suprafața 9.82 km.², împreună cu Bădăuțul-Romînesc; populația 327 locuitori germani de conf. evanghelică.

Are o școală germană.

Colonie, înființată de familii germane, venite la anul 1787, pe teritoriul com. romînești Bădăuți (v. Bădăuțul-Romînesc).

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea de vite, mai ales cai de rasă.

Se găsesc 67 cai, 171 vite cornute, 58 porci.

Bădăuțul-Nemțesc, *moșie*, atență a moșiei cu adm. part. Hardegthel, distr. Rădăuți.

Bădăuțul-Romînesc, *com. rur.*, distr. Rădăuți, așezată la confluența Suceviței cu Succava, între comunele Satul-Mare și Milișăuț.

Suprafața 9.82 km.², împreună cu Bădăuțul-Nemțesc; populația 891 locuitori romîni de relig. gr. or.

E legată cu orașul Rădăuți și cu Burla, printr'un drum

distr. care se bifurcă la vadul numit vadul-Vlădicăi (peste Sucevița), apucând fie-care ramură către una din cele 2 localități arătate: prin drumuri de țară comunică cu Satul-Mare și, mai deodreptul, cu Burla.

Are o școală populară cu 2 clase; și ține de biserica parohială din Milișăuț.

Aci se găsește o biserică veche, zidită la anul 1481, în care se păstrează portretul lui Ștefan cel Mare. În anul 1538 s'a ținut în această localitate o adunare a boerilor, cari au ales domn pe Ștefan Lăcustă.

Teritoriul acestei comune a fost dăruit de către Domnul Moldovei, Ștefan Tomșa, prin hrisoavele din 13 Martie 1615 și 20 Februarie 1625, minăstirei Solca, în posesia căreia se găsea și la 1776, cînd a fost unită cu moșiile Iasicel și Slobozia. La 1780 a fost anexată la Milișăuț.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Accastă comună, împreună cu Bădăuțul-Nemțesc, posedă 739 hect. pămînt arabil, 33 hect. fînături, 8 hect. grădini, 70 hect. izlaz.

Se găsesc 106 cai, 305 vite cornute, 172 oi, 223 porci, 22 stupi.

Băeșescul, *cătun*, pendinte de com. rur. Ostra, distr. Cimpulung.

Are 20 case și 132 locuitori, romîni gr. or. Aci se află o fabrică de scinduri cu 6 gatere.

Cătunul posedă 60 hect. fînături, 16 hect. izlaz, 1443 hect. pădure.

Băeșescul, *masiv muntos*, ce ține de lanțul principal al Carpaților păduroși bucovi-

neni și se întinde pe o distanță de 6 kil. dela muntele Grebenul până la virful Băeșescul. Dela virful Băeșescul trece apoi pe teritoriul Romîniei (v. Carpații Bucovinei).

Băeșescul, *pădure*, pe coastele muntelui cu acelaș nume, distr. Cimpulung.

Băeșeștii, *com. rur.*, distr. Gurallumora, așezată pe malul stîng al riului Moldova, aproape de hotarul cu Romînia.

Suprafața 8.93 km.²; populația 1129 locuitori romîni, de religie gr. or.

Este străbătută de un drum districtual care o leagă pe de o parte cu Romînia, prin Cornul-Luncei, iar pe de alta cu com. Berchișești, pe unde trece drumul distr. Succava-Păltinoasa.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Sf. Ar. Mihail și Gavril”, zidită la anul 1771 de boerul Constantin Stoenescu.

La 1776, o jumătate din această localitate era averea mazilului Gherghel și cealaltă jumătate în posesia mănăstirei Humorului (vezi Humorul, mănăstire).

Populația — formată din locuitori originari, peste cari au venit coloniști romîni din Transilvania — se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 825 hect. pămînt arabil, 11 h. 50 a. fînături, 7 hect. 50 a. grădini, 118 hect. pășune.

Se găsesc 60 cai, 556 vite cornute, 62 oi, 482 porci și 50 stupi.

Băeșeștii, *moșie*, cu adm. part., distr. Gura-Humora.

Suprafața 2.15 km.²; populația 16 locuitori, dintre cari 13 romîni gr. or.

La 1776, forma o singură administrație cu satul Băeșești, și era în stăpînirea mazilului Gherghel și a minăstirei Humorul.

BăiŃi (Baince), *com. rur.*, distr. Siret, așezată la obirșia pîriului Ruda, între com. Climăuți și Bahrinești.

Suprafața 4.67 km.²; populația 689 locuitori, în majoritate romîni, restul germani, precum și puțini poloni și ruțeni; relig. gr. or. și rom. cat.

Se compune: 1) din satul de reședință BăiŃi cu 659 locuitori și 2) din ferma Ruda (v. Ruda, fermă).

Este străbătută de drumul distr. Siret-Fintina-Albă și e în apropiere de linia ferată Hliboca-Suceava. Are o școală populară cu o clasă și o biserică cu hramul „Sf. Dumitru“.

Accastă comună, la 1776, era cătun în posesia mazilului Ioniță Flondor. La 1780, a fost unită cu Bahrinești.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 906 hect. pămînt arabil, 39 hect. finațuri, 10 hect. grădini, 37 hect. pășune.

Se găsesc 126 cai, 248 vite cornute, 16 oi, 173 porci și 16 stupi.

BăiŃi, *moșie*, cu adm. part., distr. Siret.

Suprafața 5.77 km.²; populația 47 locuitori în majoritate izraeliți, restul romîni gr. or. și ruțeni gr. cat.

Bălăceana, *com. rur.*, distr. Suceava, așezată pe pârîul Ilișești, alături de drumul mare dintre Stroești și Gura-Humora.

Suprafața 22.98 km.²; po-

pulația 2324 locuitori, aproape exclusiv romîni, de relig. gr. or.

Se compune din vatra satului cu 2299 loc. și din colonia Gropile. Este legată, printr'un drum nou, cu șoseaua princip. Suceava — Gura-Humora.

Are o școală populară cu 3 clase și o biserică parohială cu hramul „Sf. Trei Erarhi“.

La 1776 era proprietatea mănăstirei Ilișești.

Localitatea își derivă numele, după legendă, de la o seamă de locuitori, cu numele de Bălan, ce s'au așezat aci.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 1308 hect. pămînt arabil, 260 hect. finațuri, 13 hect. grădini, 386 hect. izlaz, 338 hect. pădure.

Se găsesc 209 cai, 784 vite cornute, 516 oi, 963 porci și 33 stupi.

Bălăceana, *moșie*, cu administrație specială, distr. Suceava.

Suprafața 0.81 km.²; populația 12 locuitori, germani și romîni.

La 1776 ținea de satul Bălăceana și era în stăpînirea mănăstirei Ilișești.

Bălcăuți (Balkoutz sau Laudonfalva), *com. rur.*, distr. Siret, așezată pe pârîul Horaet, spre N.-V. de com. Botușenița, lingă drumul distr. Suceava-Siret.

Suprafața 1301 km.²; populația 1386 locuitori ruțeni, de religie gr. or.

Este legată de șoseaua principală Suceava-Siret printr'un drum de țară.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială „Adormirea M. D.“ ce are ca filială bis. din Botușenița.

Accastă comună este pomenită pentru prima oară în anul 1470. În timpul deselor războaie ce au urmat după data aceasta, a fost pustiită adesea ori, dar a fost reîntemeiată îndată. În hrisovul din 10 Sept. 1470 se vedea că a fost ciști-gată prin intermediul lui Ștefan-cel-Mare de către un anume Oana, care a dăruit-o apoi minăstirei Putna în posesia căreia a stat pînă la secularizarea averilor minăstirești de către guvernul austriac. La 1776 nu era comună, ci numai moșie cu puține case, probă că începuse a se desființa. A fost însă populată din nou, printr'o puternică colonie de ruțeni veniți din Moldova, unde formase una din acele resturi de populație adusă din Pocuția, precum se găsesc și astăzi încă, pe lingă Huși, Verești, etc. În 1784—86, s'a încercat a se face aci o colonie de unguri, însă lucrul nu s'a prins.

În 1780, a fost unită cu Botușenița și Gropenile (Gropina).

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 1092 hect. pămînt arabil, 141 hect. finațuri, 8 hect. grădini, 19 hect. izlaz.

Se găsesc 72 cai, 521 vite cornute, 313 oi, 479 porci și 28 stupi.

Bălcoia, *complex de păduri și livezi*, spre V. de pârîul cu acelaș nume, distr. Gura-Humora.

Bălcoia, *afluent* pe dr. Moldova, izvoarește de sub Obcina Valea-Seacă, din poiana Anghelina și, după ce curge aproape paralel cu Moldova,

se varsă în ea lângă punctul Podul-Pănușița, aproape de hotarul Moldovei, în fața com. Brăești, distr. Gura-Humora.

Băncești, odinioară Bărăuți, *sat*, distr. Siret, așezat pe piriul cu acelaș nume, între com. Văscăuți și Sf. Onufrei.

Suprafața 2.28 km.²; populația 339 locuitori romini, de religie gr. or.

Prin drumuri de țară este legat cu drumul distr. Siret-Fintina-Albă ce trece pe marginea de S. a satului, precum și cu drumul distr. Siret-Cerecăuț.

Școala se află în com. Sf. Onufrei. Are o biserică filială cu hramul „St. Dumitru”, pendinte de parohia Sf. Onufrei.

Acest sat a fost dăruit de Ștefan Petriceicu-Vodă, prin hrisovul din 1680, schitului Sf. Onufrei.

În timpul primului război ruso-turc, schitul a fost dăruit și apoi reclădit. La 1780, a fost unită apoi moșia cu Văscăuți, Slobozia-Perjului și Mușenița.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 193 hect. pământ arabil, 3 hect. fînături, 8 hect. grădini, 11 hect. izlaz, 50 arii pădure.

Are 28 cai, 127 vite cornute, 80 de oi, 89 porci, 30 stupi.

Bănila - Moldovenească, *com. rur.*, distr. Storjineț, așezată pe Siretul-Mic.

Suprafața 67.55 km.²; populația 4249 locuitori romini și ruteni, de religie gr. or.

Se compune din vatra satului și din cătunele: Dunaveț, Hilgea (sau Pontu-Euxin), Hoi-

niceni, Coșciuia, Laurenea, Pantin, Plaiul, Poliana, Rivna, Soloneț și Strungiu (vezi fiecare).

Este legată cu Cireș și Budineț printr'un drum districtual care se bifurcă aci, o ramură apucind spre Berhomet, alta spre cătunele sale Hilgea și Coșciuia.

Are o școală pop. și o biserică parohială cu hramul „Înălțarea Domnului”, ambele în Bănila-Moldovenească propriu zisă; o biserică filială cu hramul „Sf. Ioan cel Nou” în cătunul Coșciuia. Rominii au o casă de economie și un cabinet de lectură.

La 1776 era în posesia unui oare-care preot Ștefan.

În pădurea Rosișnei se află un munte, pe al cărui vîrșă o foarte frumoasă stîncă numită „Scala-Doboș”, care este obiectul unei legende răs-pîndite prin populația dimprejur. Se zice că aci și-a avut locuința căpitanul de haiduci Doboș, foarte mult cîntat în poeziile populare ale rutenilor.

Populația se ocupă cu agricultura, fînăturile, exploatarea pădurilor și cu creșterea vitelor. Mulți fac chirigie, trăind din transportul lemnului.

Comuna posedă 1670 hect. pământ arabil, 1590 hect. fînături, 37 hect. grădini, 1283 hect. izlaz și 10750 hect. pădure.

Se găsesc 338 cai, 2069 vite cornute, 640 oi, 760 porci, 202 stupi.

Bănila-Moldovenească, *vechie moșie bocească*, cu administrație specială, districtul Storjineț.

Suprafața 10.06 km.²; populația 88 locuitori, ruteni și izraeliți.

Bănila-Rusească (Ruskij Banyliw) *com. rur.*, distr. Vijnîța, așezată pe malul drept al Ceremușului, între Milie și Bănila-Slobozia.

Suprafața 21.34 km.²; populația 4673 locuitori ruteni, relig. gr. or., și ceva izraeliți și germani.

Cuprinde pe lângă vatra satului cu 4296 locuitori și satul Bereznița (v. Bereznița, sat.)

E străbătută de drumul districtului Văscăuți-Vijnîța și de linia ferată locală Nepolocăuți-Vijnîța, la care este stație. Are un oficiu poștal; o școală populară cu 4 clase și 2 biserici, una parohială cu hramul „Adormirea Maicii Domnului” în satul de reședință și alta filială în satul atenant Bereznița.

Se împarte în două: Bănila-de-Sus și Bănila-de-Jos. O parte din Bănila-de-Jos aparține, la 1776, minăstirei Sf. Spiridon, din Iași, iar cea-laltă parte lui Nicolae Gafenco. Bănila-de-Sus aparține lui Costășco Cioranu.

În această comună se găsesc 2 fabrici de spirt, un ferestreu mare și o casă de economie populară.

Populația se ocupă cu agricultura și cu prăsila de vite.

Comuna posedă 2443 hect. pământ arabil, 628 hect. fînături, 37 hect. grădini, 143 hect. izlaz, 1129 hect. pădure.

Se găsesc 197 cai, 1364 vite cornute, 845 oi, 678 porci și 206 stupi.

Bănila-Rusească, *moșie*, cu administrație particulară, districtul Vijnîța.

Suprafața 31.48 km.²; populația 158 locuitori, ruteni, izraeliți și poloni.

Bănila-Slobozia (sau Slobozia-

Bănilăi, numită rutenește Pańska-Dolyna, *com. rur.*, distr. Vijnița, așezată pe dreapta Ceremușului, la N.-O. și în vecinătatea com. rur. Bănilă-Rusească, într'un teritoriu supus inundațiilor.

Suprafața 2,88 km.²; populația 895 locuitori, ruteni gr. or. și o a patra parte izraeliți.

Este în apropiere de drumul distr. Vășcăuț-Vijnița și e halta a liniei ferate locale Nepolocăuț-Vijnița. Are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Sf. Dumitru”.

La 1776, se numea Slobotka și era alipită de Bănilă-de-Jos. Cu timpul, însă, a devenit o comună aparte sub numele de Bănilă-Slobozia, iar cele 2 Bănilă de sus și de jos, continuând a se numi Bănilă sau Bănilă-Rusească, spre deosebire de Bănilă-Moldovenescă.

A fost întemeiată pe moșia boierească Bănilă-Rusească, prin slujitorii de curte și prin liberați (ruptași), ceea-ce ne indică, de alt-fel, chiar numirea mult uzitată Slobozia (adică o colonie de oameni slobozi).

Populația se ocupă cu agricultura și cu prăsila de vite.

Comuna posedă 413 hect. pământ arabil, 66 hect. finatură, 8 hect. grădini, 82 hect. izlaz, 52 hect. pădure, 15 ari heleșteu.

Se găsesse 31 cai, 210 vite, cornute, 53 oi și 48 porci.

Bărăuții, *numire vechie a com. de azi Băncești*, distr. Siret. (vezi Băncești).

Bărbești, *comună rurală*, în partea de N. a districtului Storojineț, situată pe pârâul Brușnița, afluent al Prutului.

Suprafața de 13,71 km.², împreună cu satul Ostra; populația de 1761 locuitori, dintre cari aproape toți Ruteni; Romini sunt puțini.

Este în apropiere de drumul districtual Zelencu-Vășcăuț și de drumul principal Nepolocăuț-Vijnița; stație de drum de fer a liniei ferate Nepolocăuț-Vijnița.

Are o școală pop. și o biserică cu hramul „Adorm. M. D.”, zidită din legatul defunctei Ana de Calmuschi, născută Prodan.

La 1776, era pe jumătate în posesia mazălului Mihalache Calmuschi și cea-laltă jumătate în posesia mănăstirei Sucevița.

Se găsea pe atunci aci schitul întemeiat pe la anul 1762 de Nicolae Calmuțchi sau Calmășul, care se călugărise sub numele de Natanail.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 1273 hect. pământ arabil, 158 hect. finatură, 18 hect. grădini, 135 hect. izlaz, 27 hect. pădure.

Se găsesse 82 cai, 555 vite cornute, 113 oi, 224 porci, 88 stupi.

Bărbești, *moșie*, cu administrație specială, distr. Storojineț. Supraf. 3,83 km.²; populația 54 locuitori, aproape exclusiv izraeliți.

La 1776 era jumătate în posesia mazălului Mihalache Calmuțchi și cea-laltă jumătate în posesia mănăstirei Sucevița.

Bărnărelul, *munte* (1328 m.), situat în stînga Bistriței la E. de Dorna, în fața gurii Neagra-Sarului. Se distinge prin regularitatea pantelor sale.

Bătărani, *complex de livezi și coline împădurite*, distr. Storojineț; se mărginește la N. cu pădurea Tandoaea, la E. cu dealul Cirligata, la V. cu dealul Frasinul și la S. cu com. Neuhütte.

Bechivul, *cătun*, pendinte de tirgul Zadova, distr. Storojineț. Are 195 locuitori.

Belteagul, *pârâu*, afl. pe st. Moldovei; ia început de la Obcina-Mare; își adună apele sale din izvoarele împrăștiate între pād. Morlii și poiana Florii și după ce ocolește Runcul-Arinișului și Runcul-Porcului; se varsă în Moldovița în fața stației de dr. de f. Molid.

Benia, *cătun*, pendinte de com. rur. Breaza, distr. Cimpulung. Are 189 locuitori romini, gr. or.

Bercheza, *complex de păduri și livezi*, între piraiele Bercheza și Sucevița, în regiunea de E. a com. Sucevița, distr. Rădăuți.

Bercheza, *pârâu*, afluent pe st. Sucevitei (v. Sucevița); izvorăște de sub muntele Dealul-Tarniței și se împreună cu Sucevița, mai sus de M-rea Sucevitei.

Berchișești, *com. rur.*, distr. Gura-Humora așezată pe partea stîngă a riului Moldova, între cele 2 piraie: Stoeneasca și Corlata.

Suprafața 11,65 km.²; populația 1265 locuitori, romini, relig. gr. or.

Se află lângă drumul distr. Suceava - Gura - Humora, din care se desprinde în Berchișești o ramură spre Cornul-Luncei.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Sf. Nicolae“, de care ține și bis. filială din Corlata.

La 1553, Petru Rareș a cumpărat această localitate cu moșia atenantă, de la posesorul ei Corlatu și a dăruit-o mănăstirei Moldovița.

Pe atunci, Berchișeștii pe lingă vatra satului, mai cuprindea și satul de azi Corlata.

Numele com. vine, probabil, de la cel al muntelui învecinat, Berchisăul.

Populația — formată din locuitori originari peste cari au venit coloniști transilvăneni — se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Comuna posedă 526 hect. pământ arabil, 151 hect. fînături, 24 hect. 50 arii grădini, 273 hect. izlazuri, 6 hect. 50 arii păduri.

Se găsesc 64 cai, 585 vite cornute, 366 oi, 429 porci și 10+ stupi.

Berchișeștii, *moșie*, ține de corpul moșiei cu adm. spec. Capul-Codrului, distr. Gura-Humora.

Are 3 case și 21 locuitori, romini.

Berdo, *tîrlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Cernauca, distr. Cernăuți.

Berdo, *tîrlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Șirăuți-de-Sus, distr. Cernăuți.

Berdo, *tîrlă*, pendinte de com. rur., Horoșăuț, distr. Coțman.

Berdo, *deal*, 515 m., ține de șirul colinar Berdo-Horodiște și se găsește nu departe de com. Șirăuți-de-Jos, distr. Coțman.

Berdo-Horodiște, *înălțimea* cea mai mare a Bucovinei dintre Nistru și Prut; ține de regiunea colinară a Coțmanului; are ca punct culminant dealul Văslăuțului cu 516 m.

Bereni, *piriaș*, care constituie împreună cu pir. Hului afluentul Corceasca, ce se varsă în Siretul mic (v. Corceasca); el izvorăște la Sud de com. Corcești, distr. Storjineț.

Berejnița (Bereznica), *sat*, pendinte de com. rur. Vilaueca, distr. Vijnița.

Are 18 case și 80 locuitori, ruteni, gr. or.

Berejnița (Bereznica), *cătun*, pendinte de com. rur. Milie, distr. Vijnița.

Are 224 locuitori, ruteni, gr. or.

Berejnița (Bereznica), *sat*, pendinte de com. rur. Bănila-Rusească, distr. Vijnița.

Are 377 locuitori ruteni și o biserică filială cu hramul „Sf. Arh. Mihail și Gavril“ ce ține de biserică parohială din satul de reședință; o parte din enoriași, însă, ține de parohia din Milie, distr. Vijnița.

Berejnița (Bereznica), *tîrlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Milie-Flondor II, distr. Vijnița.

Berejnița (Bereznica), *tîrlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Milie-Flondor I, distr. Vijnița.

Berejnița (Bereznica), *tîrlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Milie-Bohosiewicz.

Berejnița (Bereznica), *tîrlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Cernauca, distr. Cernăuți.

Berezina, *complex de livezi și păduri*, între dealul Ardița la N. și localitățile Stircea și Tereblecea la S.

Berezinca, *piriș*, all. pe dreapta Ceremușului, este format din două pirișe cu același nume de sub poalele culmei Giron (Maidanului) și se varsă în Ceremuș, în fața com. Bănila-Slobozia.

Berezova (Berezowa), *cătun*, pendinte de com. rur. Cucurul-Mare, distr. Cernăuți.

Are 7 case și 38 locuitori, ruteni.

Berhomet-pe-Siret, *tîrg*, distr. Vijnița, așezat pe ambele maluri ale riului Siret, între localitățile Lucaveț și Șipot-Privat.

Suprafața 99,21 km.²; populația 4552 locuitori huțani și ruteni, relig. gr. or.

Se compune din vatra satului cu 3184 locuitori, din satele: Cereșenca și Lăpușna, și din cătunele: Mezebrodi și Mihodra, Pletna și Maidan.

Este străbătut de drumul principal ce duce de la Storjineț la Vijnița și din care se bifurcă un drum comunal ce duce de la Berhomet, prin Lăpușna, la Șipot-Privat și a fost odată șosea f. umblată, formind la trecătoarea muntelui Șurdin o serpentină de artă. Este stație de drum de fer a liniei locale Storjineț-Berhomet-pe-Siret.

Are un oficiu telegrafo-poștal: o școală pop. mixtă cu două clase; o biserică parohială cu hramul „Sf. Treime“; o casă de economie și este sediul unui silviculor superior.

Localitatea se găsește pomenită sub numele Berhomete la 1776, ea aparținând unui mazil cu numele Alecu Vasilco din

Lucaveț, care a clădit prima biserică aci. Astăzi localitatea Berhomet p. S. împreună cu satele și cătunele sale, precum și cu coloniile germane, Alexanderdorf și Catarinendorf, formează un *fideicomis* (proprietate mare privilegiată), care aparține Baronului George Vasilco-Serețchi.

Posedă 1867 hect. pământ arabil, 2802 hect. fînături, 55 hect. grădini, 2096 hect. izlaz, 13590 hect. pădure.

Are 551 cai, 2304 vite cornute, 1121 oi, 1086 porci și 360 de stupi.

Berhomet-pe-Siret, *moșie*, cu adm. part., distr. Vijnița. Suprafața 200.45 km.²: populația 1315 locuitori, ruteni, izraeliți, germani, poloni și români, de diferite confesiuni.

Se compune din moșia Berhomete de pe Siret propriu zisă cu 192 locuitori și din următoarele localități: Alexanderdorf, Catarinendorf și Șipot-Privat (v. acest nume), formînd împreună un *fideicomis* (mare proprietate privilegiată) aparținînd baronului George Vasilco-Serețchi.

Se găsesc 193 cai, 320 vite cornute, 143 porci și 300 stupi.

Lingă Berhomete se găsește muntele Stojoc, pe virful căruia se vede un fel de peșteră, în care ar fi ascunse, după cum crede poporul, comorile vestitului haiduc huțanesc Doboș.

Populațiunea se ocupă cu prăsila vitelor și cu lemnăritul, la fabrica cea mare de cherestea din cătunul Mezebrodi, însă și ca hăitași la vînătorile mari ce se fac în această regiune.

Berhomet-pe-Prut, *com. rur.*, distr. Coțman, așezată pe ma-

lul stîng al Prutului, între Piedicăuț, Revăcăuț și Dubăuț și aproape de Șipenița.

Suprafața 4.73 km.²; populația 748 locuitori ruteni, de relig. gr. or.

Este străbătută de drumul principal Sniatin-Cernăuți, care se unește aci cu drumurile districtuale ce vin dela tirgul Coțman și dela Hlînița.

Are o școală populară cu 2 clase și o biserică parohială cu hramul „Sf. Nicolae“, de care ține și biserica filială din Revăcăuți.

Odinioară a fost sat cu moșie, dăruit de Gheorghe Ursachi Domnitorului Grigore Ghica, care prin documentul din 2 Aprilie 1741 l-a făcut danie mănăstirei Barnoschi.

La 1876, se găsea în posesiunea boerului Constantin Ruset; iar un an după aceasta, trecu în stăpînirea boerului Iordache Bălănescu.

Populația se ocupă cu agricultura și cu prăsila de vite. Are 2 fabrici de spirt și mai multe mori.

Comuna posedă 511 hect. pământ arabil, 27 hect. fînături, 18 hect. grădini, 40 hect. izlazuri 6 hect. și 50 arii pădure și 3 hect. 50 arii heleșteu și bălți.

Se găsesc 56 cai, 284 vite cornute, 191 oi, 214 porci și 43 stupi de albine.

Berhomet-pe-Prut, *moșie*, cu adm. part., distr. Coțman.

Suprafața 1.82 km.²; populația 63 locuitori, în majoritate izraeliți, restul ruteni.

Berindești, *sat*, pendinte de com. rur. Costina, distr. Suceava. Are 938 locuitori, români, de relig. gr. or.

Besașinul (Besaszyn), *cătun*

pendinte de satul Dihtineți, reședința com. rur. cu acelaș nume, distr. Vijnița.

Are 116 loc., ruteni gr. or.

Besnia, *tîrlă*, pendinte de com. Frătăușul-Noș, distr. Rădăuți.

Bialipotoc (Bialypotok, adică Piriul-Alb), *piriuaș*, afl. al pir. Ciarnipotoc (Czarnypotok = Piriul-Negru) ce se varsă în Nistru (v. Ciarnipotoc). Izvoarește de sub dealul Berdo și formează în cursul său de jos, până la confluența sa cu piriul Ciarnipotoc, hotarul între Bucovina și Rusia.

Bila (sau Biala), *sat*, distr. Cernăuți, așezat pe malul drept al Prutului, în fața comunei Lencăuți, între orașul Cernăuți și com. rur. Strileșchi-Cut (Strylecki-Kut).

Suprafața 4.38 km.²; populația 347 locuitori, ruteni, de relig. gr. or.

Printr'un drum de țară comunică cu orașul Cernăuți.

Este influențat în urma ocupării Bucovinei de către Austriaci.

Populația se ocupă cu agricultura și creșterea de vite.

Satul posedă 118 hect. pământ arabil, 21 hect. fînături, 4 hect. grădini, 71 hect. izlaz și 144 hect. păduri.

Bilca, *com. rur.*, distr. Rădăuți, așezată pe malul stîng al râului Suceava și lipită la V. de Vicovul-de-Sus și la E. de Frătăușul-Noș, de care este despărțită prin piriul Bilca.

Suprafața 29.90 km.²; populația 2784 locuitori, români; de relig. gr. or.

Cuprinde pe lingă vatra comunei și tîrlele La Druc și Vuleva.

Ca căi de comunicație are drumurile ce vin de la Vicovul-de-Sus și Frătăuțul-Noș. Are o școală populară cu 4 clase și una filială cu o clasă; o biserică parohială cu hramul Adorm. M. D.; și o casă de economie românească.

S'a întemeiat în urma ocupării Bucovinei pe teritoriul com. Vicovul-de-Sus.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea viteilor.

Comuna posedă 1371 hect. pământ arabil, 880 hect. fînături, 17 hect. grădini, 218 hect. izlaz, 1658 hect. pădure.

Se găesc 224 cai, 1365 vite mari cornute, 532 oi, 791 porci și 181 stupi.

Bilca, moșie, atenență a moșiei cu adm. part. Vicovul-de-Sus, distr. Rădăuți.

Bilca, moșie, atenență a moșiei cu adm. part. Hardegghal, distr. Rădăuți.

Bilca, riuleț, afluent pe st. Sucevei, ia naștere din pîr. Bilca-Mare și Bilca-Mică și se varsă în Suceava, mai jos de satul Bilca, distr. Rădăuți.

Bilca, pîriu, afluent pe st. Siretului, izvoarește din colinele ce înconjură com. Slobozia-Comarești și se varsă în Siret mai jos de localit. Panca, distr. Storojineț.

Bilca-Mare, pîriu, care, împreună cu confluentul său Bilca-Mică, dă naștere riulețului Bilca, ce se varsă în Suceava (v. Bilca). Izvoarește de sub Poiana-Bucului și se împreună cu Bilca-Mică după o ramificație abundentă și făcînd cotituri foarte multe.

Bilca-Mare, pîriu, care, împreună cu afluentul său Bilca-Mică, dă naștere riulețului Bilca, ce se varsă în Suceava (v. Bilca).

Aceste două piraie izvoarec din Poiana-Bucului, curgînd pe întreaga lungime a părții de sus a marelui sat Vicovul-de-Sus.

Bilovidce, firă, pendinte de moșia cu adm. part. Toporăuți, distr. Cernăuți.

Bistrița-Aurie, rîu, are acest nume din cauza cantităților de aur ce se extrăgeau într-o vreme din nisipul lui. Izvoarește între povirnișele lanțului muntos transilvănean, cunoscut sub numele de Jenău, și intră pe teritoriul Bucovinei abia după împreunarea sa cu pîriul Cibău. În cursul ei, cît timp traversează Bucovina, Bistrița ia întii o direcțiune spre E., de la localitatea Cîrlibaba înainte, se îndreaptă apoi în curbă lină spre S.-E., formează, până la sat. Ciocănești, șerpuituri mari și se îndreaptă apoi spre S. De la intrarea Bistriței în Bucovina, nu departe de com. Cîrlibaba, distr. Cîmpulung, și până la împreunarea cu pîr. Deaca (mai jos de Cîrlibaba) ea constituie hotarul spre Transilvania. De la com. Gura-Negrei și până la pîr. Aramei, nu departe de muntele Piatra-Neagră, Bistrița formează hotarul, între Bucovina și Romînia. Distanța ce o percurge riul Bistriței pe teritoriul Bucovinei e de 62 km. străbătînd părțile cele mai muntoase ale țării.

Apa Bistriței e limpede și curge fără repeziciune mare, alimentată fiind de numeroși afluenți. La intrarea în Bucovina,

Bistrița prezintă o lățime mijlocie de 56 m. iar la trecerea ei în Romînia o lățime de 109 m. avînd o adîncime de 1-3 m.

Bistrița duce pe toată această întindere numeroase plute, cari transportă cantități mari de lemnărie în Romînia, de unde acestea își iau apoi cursul spre Dunăre.

Afluenții pe st. sînt: Cibăul, care formează hotarul spre Ungaria, Cîrlibaba, Afînițelul-Mare, Valea-Stinei, Orata, pîr. Colacului, Breatia, Argestrul, Rusca și Colbul.

Afluenții pe dr. sînt: pîr. Deaca, care formează hotarul spre Transilvania, pîr. Humorul, Scorușul, Reții, pîr. Dornencei, Suharzelul, Cîotina, riul Dorna și Riul Negrei, care formează hotarul spre Romînia.

Bistrița udă în cursul ei prin Bucovina localitățile: Cîrlibaba, Ciocănești, Iacobeni, Argestrul, Dorna-Vatra și Gura-Negrei.

Bivolarie, teritoriu, pe care se află o herghelie de armăsari de prăsilă și o fabrică de scinduri cu 5 gateri.

Depinde de moșia Vicovul-de-Sus, atenență a moșiei cu adm. part. Vicovul-de-Sus, distr. Rădăuți.

Are 4 case și 86 locuitori, romîni.

Biscăul, pîriu, afluent pe dreapta riulețului Putila (v. Putila) ce se formează din pîriiașele Biscăul-Mic și Biscăul-Mare, din care cel dintîiu izvoarește de sub muntele Strimba, iar al doilea de sub muntele Travien, vîrsîndu-se în Putila, nu departe de împreunarea acestui riuleț cu Ceremușul, lingă localit. Uștie-Putula, distr. Vîjnița.

Bîscăul (Biskiw), *sat*, care împreună cu satul de reședință Ustie-Putila, formează com. rur. Ustie-Putila, distr. Vijnița.

Are 240 locuitori ruteni, gr. orientali.

Cuprinde pe lângă vatra satului cu 164 locuitori și cătunul Rozișnăi (Rosisnyj).

Bîscăul, *sat*, care împreună cu satul de reședință Mărenicenii, formează com. rur. Mărenicenii, distr. Vijnița.

Are 147 locuitori, ruteni, gr. or.

Bîscăul (Biskiw), *cătun*, pendinte de com. rur. Chiselitenii, distr. Vijnița.

Are 2 case și 15 locuitori.

Bîscăul, fost *cătun*, pendinte de com. rur. Comăreștii, distr. Storojineț; acum figurează numai nominal ca ținind de parohia din Comărești.

Bitca, *munte*, în vecinătatea satului Slătioara și la V. de muntele Todorescul, făcînd parte din sistemul muntos al Rărăului și consistînd din 3 virfuri: Bitca-Les 1234 m. la V., Bitca-Coplat 1190 m. la mijloc și Bitca-Neagră 1251 m. la S., distr. Cimpulung.

Bitca-Corbului, *munte*, 1007 m alt., din care izvorăsc piraiele Putnișoara, Voivodeasa și Bercheza, la N.-V. de com. Sucevița, distr. Rădăuți.

Bitca-Iepeii, *munte*, 1064 m. alt., în vecinătatea com. Negruleasa și făcînd parte din Opcina-Măceșul (V. Ob. Măceșul), distr. Cimpulung.

Bitca-Mare, *munte*, 897 m. alt., la V. de comunele Horodni-

cul-de-Sus și Marginea, distr. Rădăuți.

Bitca-Mureșan, *culme mică*, cu o înălțime de 900–986 m., ce se desprinde din sistemul muntos al Rărăului și se întinde spre V. de Piriul-Caselor, pînă în apropiere de riul Moldova dist. Cimpulung.

Bitca-Nadeii, *munte*, 1381 m. alt., la capătul de jos al Muntelui-Lung, făcînd parte din culmea Băeșescului (v. Băeșescu, cujme), distr. Cimpulung.

Bitca-Obcinei, *munte*, ține de culmea Grebenul (v. șirul principal al Carpaților păduroși bucovineni), avînd o înălțime de 1477 m., numită și Bitca-Obline.

Bitca-Rea, *munte*, 1217 m. alt., la S.-E. de Bitca-Nadeii, făcînd parte din culmea Băeșescul (v. Băeșescul culme), distr. Cimpulung și formînd hotarul între Bucovina și România.

Bitca-Vîlcenilor, *munte*, 1161 m. în alt., între munții Adam la N. și Piatra-Nișanului la S., făcînd parte din Opcina-Florenilor, ramificație a sistemului muntos Rărăul, districtul Cimpulung.

Blahurul, *munte*, 1382 m. alt., face parte din Opcina-Ferdeul (v. Carpații), distr. Cimpulung și se află lângă muntele Pașcan (S.-V.).

Blîndețul, *afl. mic* al pir. Soloneț, ce se varsă în Suceava (v. Soloneț); izvorește de sub culmea Blîndețului, lângă Poceana-Balta, și împreunîndu-se

cu piriiașul Niagota, se varsă în Soloneț lângă vestitele ocne de sare ale localității Cacica, distr. Rădăuți.

Bobeica, *plai*, cu 1209 m. altitudine, situat la S.-V. de satul Poiana-Micului, distr. Cimpulungului; ține de Opcina-Mare sau Arșița, situat între Comarnic (1186 m.) și Stîrnuoasa la S. (1072 m.) (V. Carpații Bucovinei).

Bobeica, *munte*, 1319 m. alt., la S.-V. de satul de reședință Seletin și la N.-V. de muntele Bobeicuța, de care este despărțit prin piriul Cobiloara, distr. Rădăuți.

Bobeicuța, *culme secundară*, ce ține de culmea mare Stara-Vipcina (v. Stara-Vipcina) și are ca punct ridicat muntele Bobeicuța (1314 m.), situat în apropierea com. Șipot-Cameal, distr. Rădăuți.

Bobestii, *com. rur.*, distr. Storojineț, așezată pe piriul Hlinița, la confluența sa cu cele 2 piraie Lazăr pe stînga și Vivtar pe dreapta.

Suprafața 9.88 km.²; populația 1938 locuitori, în majoritate ruteni, de relig. gr. or.

Un drum comunal, foarte bine întreținut, leagă Bobestii cu drumul principal Storojineț-Hlinița. Are o școală populară cu 3 clase, o biserică parohială cu hramul „Adormirea Maicei Domnului” și una filială cu hramul „Sf. Ioan Botezătorul”.

Se compune din vatra satului și din cătunul Vivtar, unde se află o capelă și un izvor. Aci se face un mare pelerinagiū în fie-care an, la 6 Iulie (v. Vivtar, cătun).

Are un oficiu poștal; o școală populară cu 2 clase.

La 1776 aparținea marelui ban George Beldiman. Atunci se afla aci o minăstire, pe locul căreia este zidită biserica actuală a comunei, cu hramul „Adormirea Maicei Domnului“.

Populația se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Comuna posedă 1000 hect. pământ arabil, 383 hect. fînături, 38 hect. grădini, 408 hect. izlaz, 810 hect. pădure.

Se găesc 85 cai, 627 vite cornute mari, 15 oi, 402 porci, 93 stupi.

Bobești, moșie, cu administrație specială, distr. Storoinet.

Suprafața 17.22 km.²; populația 79 locuitori, în majoritate izraeliți.

La 1776, aparținea marelui ban George Beldiman.

Bobești, munte, 1229 m. alt., între Piatra-Fuscului la N., Dealul-Negru la S. și piriul Timon la E. El constituie o ramificație a culmei muntoase Opcina-Feredeul, distr. Cimpulung.

Bocaci, cătun, pendinte de satul Storoneț, com. rur. Storoneț-Putila, distr. Vijnița.

Are 15 case și 70 locuitori ruteni, gr. or.

Bocicăul, cătun, pendinte de satul de reședință Măreniceni, com. rur. Măreniceni, distr. Vijnița.

Are 4 case și 16 loc. ruteni.

Bodicele, munte, 1082 m. alt., în vecinătatea orașului Cimpulung, spre N. de Dealul Flocea, făcând parte din Opcina-Florenilor. sistemul muntos Răraul, distr. Cimpulung.

Bodnari, țirlă, pendinte de moșia cu adm. part. Hliboca, distr. Siret.

Bodnăreni, cătun, pendinte de com. rur. Arbora, distr. Gura-Humora.

Are 165 locuitori, români, gr. or.

Boianciuc (Bojanczuk), com. rurală, distr. Coțman, așezată în masă compactă la piciorul dealului Zorniș, pe un afluent al piriului Horoșouț, care la rindul lui se unește cu piriul Bialii ce formează pe o scurtă întindere hotarul între Bucovina și Basarabia.

Suprafața 2.91 km.²; populația 1392 locuitori, ruteni, gr. or.

Cuprinde pe lângă vatra satului și țințele: Comașivca (Komasziwka), Sirbul și Bahna.

Este străbătută de drumul districtului Jurbaul-Horoșouț, care o unește cu drumurile principale Noua Suliță-Dobrovă și Cernăuți-Usetic-Biscupic (Galiția).

Are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Nașterea M. D.“

Aci se află o fabrică de spirt.

Populația se ocupă cu agricultura și cu pescuitul.

Comuna posedă 1197 hect. pământ arabil, 18 hect. fînături, 28 hect. grădini, 174 hect. izlaz, 323 hect. pădure și 3 hect. heleșteu.

Se găesc 107 cai, 266 vite cornute mari, 167 oi, 141 porci și 9 stupi.

Boianciuc (Bojanczuk), moșie, cu adm. part., distr. Coțman.

Suprafața 8.65 km.²; populația 169 locuitori, în mare parte ruteni, gr. cat.

Cuprinde pe lângă moșia Bojanczuk cu 38 locuitori, și

cătunul Comașivca (Komasziwka).

Boianul, țirg, în distr. Cernăuțului, situat pe malul piriului Hucău; are o supr. de 57 km.²; cu 6194 locuitori, din cari câte-va sute de evrei și slavii, restul români.

Boianul se compune din ținutul Boian și țințele Hucău, Vatra, Lehuceni; este sediul unei judecătoria și loc foarte frecventat de evrei străini prin faptul că aci locuiește un rabin, despre care se pretinde că ar face minuni. Populația este str. de rit catolic, de și nu este numeroasă, își are totuși biserica ei. Tot aci sunt unii locuitori români de religie greco-catolică, cari țin însă de forma rituală uzitată în Transilvania. Acest lucru curios a survenit în urma unor neînțelegeri între parohienii ortodocși. Majoritatea locuitorilor români este însă ortodoxă.

Țirgul Boianului are 3 școli populare de câte 4 clase, o biserică ortodoxă cu hramul „Adormirea Maicei Domnului“, deservită de un preot român și doi ajutori și o biserică greco-catolică deservită de un preot român ardelenesc. Aci se află o fabrică de îngrășăminte artificiale, o fabrică de spirt și o garnizoană de cavalerie. Populația se ocupă cu agricultura, însă și cu negoțul, practicat mai ales de evreii din localitate.

Teritoriul, pe care se află astăzi țirgul Boian, era, în momentul ocupării Bucovinei, proprietatea vornicului Alexandru Niculcea. La 1673 a avut loc în partea Boianului o luptă între turci și poloni, în care comandantul acestor din urmă, Iablonski, a fost biruit.

Comuna Boian are după ultima statistică ca avere proprie: 3780 hect. de pământ arabil, 689 hect. finațuri, 130 hect. grădini, 375 hect. izlaz, 352 hect. pădure. Animale domestice numără tirgul: 312 cai, 1609 vite mari cornute, 1464 oi, 1258 porci și 227 stupi.

Boianul, cătun, pendinte de tirgul Zadova, distr. Storojineț.

Boianul, moșie, cu adm. part., distr. Cernăuți.

Suprafața 18.88 km.²; populația 248 locuitori, parte ruteni, parte izraeliți, și parte poloni și romini; rutenii sint gr. or. și gr. cat.

Se găesc 54 cai, 313 vite cornute, 43 porci.

Boiernicova, curmătură de munte, leagă culmea Stara Vipcina (v. Stara Vipcina) cu Ciernei Dil (Czorny Dil), distr. Rădăuți.

Bolovățul, piriu, afluent pe dr. Suceviței (v. Sucevița); izvorăște din pădurile Marginei și, udind com. Volovăț, se varsă împreună cu piriiașul Hirboveț în Sucevița, mai sus de localitatea Sădăuți, districtul Rădăuți.

Borăuți (Boroutz), com. rur., distr. Coțman, așezată, în masă compactă, puțin mai sus de locul de unde își ia naștere piriul Sovica lângă 2 lacuri mici, între comuna Chiseleu și hotarul Bucovinei cu Galiția.

Suprafața 14.23 km.²; populația 2069 locuitori, ruteni gr. or.

Coprinde pe lângă vatra satului și tirla Marianca.

Este străbătută de drumul

distr. Zastavna-Borăuți, care trece apoi în Galiția și se unește cu drumul principal Crisciatic (Kryszczatek) — Horodenca (Galiția); comunică apoi, prin drumuri de țară, cu comunele vecine precum și cu Stefanovca (com. Babin)

Are o școală populară cu 2 clase și o biserică parohială.

Este pomenită în documente pentru prima oară la 1741, ca proprietate trecută în posesiunea Domnului Moldovei Grigore Ghica.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea de vite, precum și cu albinăritul și cu pescăria în cele două heleștee.

Comuna posedă 1721 hect., pământ arabil, 15 hect. finațuri, 64 hect. grădini, 191 hect. izlaz, 5 hect. pădure, 14 hect. heleștee.

Are 280 cai, 452 vite cornute mari, 950 oi, 356 porci și 227 stupi.

Borăuți, moșie, cu adm. part. distr. Coțman.

Suprafața 6.96 km.²; populația 27 locuitori, ruteni, în majoritate gr. cat., precum și cîțiva romini.

Coprinde pe lângă moșia Borăuți, cu 4 case și 16 locuitori, și cătunul Marianca.

Bordeiul, cătun, pendinte de com. rur. Revna, distr. Cernăuți.

Are 205 locuitori ruteni și o biserică exp. gr. or.; 71 hect. pământ arabil, 4 hect. finațuri, 2 hect. grădini, 55 hect. izlaz.

Borhenia, cătun, pendinte de com. rur. Sergieni, distr. Vijița.

Bori, sat, distr. Gura-Humora,

așezat pe valea Humorului și lipit în partea sa de S. cu orașul Gura-Humorei.

Suprafața 6.48 km.²; populația 296 locuitori germani; relig. rom. cat.

Are un oficiu postal, o școală particulară germană și o casă de economie.

Este întemeiat în anul 1835 de o colonie de germani, veniți din Boemia.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor; demnă de amintit este sirguința cea mare a coloniștilor, precum și soliditatea și frumusețea gospodăriilor lor.

Se găesc 18 cai, 280 vite cornute, 66 porci, 3 stupi.

Borsucău - Hlince (Borsukeu - Hlyncze), *cătun*, pendinte de com. rur. Cuciurul-Mare, distr. Cernăuți.

Bosancea, com. rur., distr. Suceava, așezată în partea de S.-E. a districtului.

Suprafața 40.16 km.²; populația 4363 locuitori, romini, relig. gr. or.

Se compune din vatra satului cu 4229 locuitori, așezată p'un teritoriū lipsit de apă, între comuna Ipotești și Securenii și din cătunele: Bulaiul, Bursuci, Frumoasa, Căldărușa, Moara-Carp, Nemericeii, Putrida și Strimba.

Este străbătută de drumul distr. Suceava - Uidești, care trece apoi în România, pe la Chilișeni.

Are un oficiu postal; o școală populară cu 3 clase; o biserică parohială cu hramul „Sf-tul Gheorghe” și o casă de economie.

Această comună este pomenită într'un hrisov dela 1432, ca fiind dată pe jumătate de

Ilie Vodă boerului Isaia. La 1621, dăruiește Alexandru Iliș această proprietate pircălabu-de Hotin, Miron Barnovschi; iar acesta făcându-se domn în Moldova, dă Bosancea la 1626 chinoviei Sf. Ioan cel Nou din Suceava, danie care a fost confirmată de domnul Gh. Ștefan.

Populația — formată din locuitori băștinași și din emigrații transilvăneni — se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 4272 hect. pământ arabil, 1150 hect. fînături, 204 hect. grădini, 942 hect. izlaz, 16 hect. pădure, 43 hect. heleștee și bălți.

Se găsesc 317 cai, 1690 vite cornute mari, 3800 oi, 1620 porci, 56 stupi.

Bosancea, moșie, cu administrație specială, distr. Suceava.

Suprafața 37.00 km.²; populația 140 locuitori, în majoritate romini, de religie gr. or.

Se compune din moșiile: Bosancea propriu zisă cu Căldărușa și Moara Carp (Burghinești, Frumoasa, Parzie, Podeni, Roșia și Strimba (vezi fie-care), avind 7 case și 33 locuitori.

Forma odinioară un sat și moșie cu com. Bosancea (vezi Bosancea, com.)

Bota (Dealul), *munte*, 1067 m. alt., mică ramificație a coamei muntoase Obcina-Feredeu, la V. de muntele Tomnatecul, distr. Cimpulung.

Botușan (Dealul), mică ramific. muntoasă ce se desprinde din cumea Grebenul, luind direcțiunea spre valea și comuna Ostra (v. Carpații Bucovinei, l.) între piralele Botușan și Bră-

teasa, avind și un virf cu acelaș nume, 1292 m. alt., distr. Cimpulung.

Botușana, com. rur., districtul Gura-Humora, așezată pe pârriul Botușana, afluentă din stînga pârriului Solonețului.

Suprafața 16.61 km.²; populația 1838 locuitori romini; relig. gr. or.

Este străbătută de drumul distr. Cacica-Arbora și legată cu comunele învecinate Comănești și Poeni, prin șosele comunale.

Are o școală populară cu o clasă; o biserică parohială cu hramul „Sf. Dumitru” și o casă rominească de economie.

Domnul Moldovei, Ștefan Tomșa, a cumpărat localitatea aceasta de la Anastasia, fiica boerului Micu și a dăruit-o, prin hrisovul din 25 Oct. 1615, minăstirei Solca, în stăpinirea căreia se găsea și la 1776.

Populația, formată din locuitori originari și din coloniști transilvăneni, se ocupă cu creșterea vitelor și parte cu exploatarea pădurilor. Unii locuitori se ocupă și cu cojocăria.

Comuna posedă 1133 hect. pământ arabil, 217 hect. fînături, 21 hect. grădini, 264 hect. izlaz, 26 hect. pădure.

Se găsesc 128 cai, 939 vite cornute mari, 631 oi, 1019 porci și 92 stupi.

Botușelul, cătun, pendinte de com. rur. Ciocănești, districtul Cimpulung.

Are 7 case și 34 locuitori, romini, gr. or.

Botușelul, afluent din stînga al Botoșului; izvoarește din apropierea Fintinii-Galbeaza.

Botușenița, com. rur., distr. Si-

ret. așezat la hotarul țării despre România, între Calafindești și Gropana.

Suprafața 2.81 km.²; populația 458 locuitori, ruteni, de religie gr. or.

Este lângă drumul distr. Suceava-Siret; ține de școala din Bălcăuți; are o biserică filială cu hramul „Adormirea Maicii Domnului”, atenență a parohiei din Bălcăuți.

Accastă comună a fost dăruită de Ștefan-cel-Mare, prin hrisovul din 14 Oct. 1488, minăstirei Putna, în posesia căreia se găsea și la 1776.

Populația ruceană este pe cît se pare, adusă pe vremuri din Pocuția; rezistă romanizării și formează împreună cu Bălcăuțenii și cu alte cite-va sate învecinate un petec slav la centru romin.

Populația se ocupă cu creșterea vitelor și puțin cu agricultura.

Comuna posedă 284 hect. pământ arabil, 158 hect. fînături, 5 hect. 50 arii grădini, 116 hect. izlaz.

Se găsesc 23 cai, 187 vite cornute mari, 17 oi, 80 porci, 44 stupi.

Botușenița, moșie, cu administrație part., distr. Siret.

Suprafața 3.17 km.²; populația 6 locuitori, dintre cari 4 ruteni gr. or.

Botușul, cătun, pendinte de comuna rur. Fundul-Moldovei, distr. Cimpulung.

Are 35 case și 174 locuitori romini, gr. or.

Botușul, munte (1477 m.), ține de șirul principal al Carpaților și se află în apropierea localității Cirlibaba, distr. Cimpulung.

Botușul, *afluent* din dreapta Moldovei, izvorește sub muntele cu acelaș nume, străbătind pădurea Botușului, primind și în apropierea culmei Fintina-Gâlbeaza, pe stînga, pîriișele Girbova și Botușelul; se varsă în Moldova în fața muntelui Piatra-Fuscului, district. Cimpulung.

Boul, *localitate* cu o fabrică de scânduri, pendinte de moșia cu adm. part. Straja, distr. Rădăuți.

Boul, *pîriș*, afluent pe dr. Moldoviței, izvorește, împreună cu micul său afluent Ievono, de sub poalele muntelui Păușa și după ce ocolește culmea Dealul-Făgățel și udă com. Rușii-pe-Boul; mai primește din dr. pîriișul Trifului și se varsă la punctul Gura-Boului în Moldovița în fața stației de dr. de f. Vatra Moldovița, distr. Cimpulung.

Boul primește pe stînga pe Ievono cu care încunjoară m-le Păușa (1377 m.) de unde și nasc aceste izvoare ce se unesc sub numele de Boul, la Rușii pe Boul, apoi se varsă în Moldovița, în fața stației Vatra-Moldovița, districtul Cimpulung.

Boul, *afl. mic* pe dr. Sucevei, izvorește de sub dealul Gigu și se varsă în Suceava în fața com. Straja, distr. Rădăuți.

Boul-Mic, *munte*, 1024 m. alt., între Măgura-Vacei și Dealul Cotos, aproape de com. Straja, distr. Rădăuți.

Bradul, *cătun*, pendinte de satul Argel, distr. Cimpulung.

Are 18 case și 66 locuitori, romini gr. or.

Brașca, *com. rur.*, distr. Gura-Humora, așezată la obîrșia pîriului Ilișești, puțin spre N. de com. rur. Ilișești și la hotarul distr. Suceava.

Suprafața 2.78 km.²; populația 471 locuitori romini în mare parte, și de relig. gr. or.; restul coloniști germani.

Este aproape de drumul princip. Suceava — Gura-Humora; are o școală populară cu o clasă și o biserică filială cu hramul „Sf. Arh. Mihail și Gavril“, atenență a parohiei din Ilișești.

La 1776, aparținea mănăstirei Ilișești; la 1779, însă a trecut în posesia boerului Ioan Dumitraș.

Populația, formată de locuitori originari peste cari au survenit numeroase familii de emigranți transilvăneni, se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 239 hect. pămînt arabil, 31 hect. fînațuri, 2 hect. grădini, 51 hect. izlaz.

Se găsesc 59 cai, 196 vite mari cornute, 83 oi, 260 porci și 9 stupi.

Brașca moșie, distr. Gura-Humora, consistînd numai din păduri și pășuni.

Are o suprafață de 0.60 km.², cu ciți-va locuitori.

La 1776, depindea de satul cu acelaș nume și era în posesia mănăstirei Ilișești.

Brazii, *tîrlă*, pendinte de tirgul Vama, distr. Cimpulung.

Are 6 case și 29 locuitori, romini, gr. or.

Brăești (sau Corlățelele), *com. rur.*, distr. Gura-Humora, așezată pe partea stîngă a rîului Moldova, spre N.-V. de Băești.

Suprafața 287 km.²; populația 644 locuitori, romini, de relig. gr. or.

Este străbătută de drumul Berchișești-Cornul-Luncei; are o biserică parohială cu hramul „St. Arh. Mihail și Gavril“.

La 1776, eră în posesia mănăstirei Slatina și a mazelului Ioniță Gori.

Populația — formată din locuitori originari, peste cari au venit numeroase familii emigrante din Transilvania — se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 607 hect. arături, 23 hectare fînațuri, 2 hect. grădini, 66 hectare izlaz.

Se găsesc 28 cai, 207 vite mari cornute, 108 oi, 245 porci, 26 stupi.

Brăești-Pruncului, *parte din com. rur.* Brăești, distr. Gura-Humora. Se mai numește și Corlățelele-Goale (vezi Corlățelele).

Brănești, *afluent* al pîr. Suha, se varsă în Moldova lingă Doroțeia-Plotonița, primind înainte de vărsare pîriul Brusturoasa. Izvorăște de sub poalele muntelui Clădita-Mică, la N. de com. Negrileasa, distr. Cimpulung.

Brănești, *poiană*, distr. Cimpulung, între pîriul cu acelaș nume la S. și muntele Brusturoasa la N.

Brăteasa, *pîriiș*, ce izvorăște între munții Tarnița și Clifi, lingă hot. Rominiei și, ocolind muntele Ostrei la N., se împreună cu pîr. Ostra lingă com. cu acelaș nume, și formează un puternic afluent al Suhei, cu care se varsă

in Moldova (v. Ostra și Suha), distr. Cimpulung.

Breaza, com. rur., distr. Cimpulung, așezată pe stînga riului Moldova, între piriul cu acelaș nume și Valea-Neagră.

Suprafața 79.99 km.²; populația 1672 locuitori, huțani, de relig. gr. or. și vorbind și limba rominească.

Se compune din următoarele cătune: Bencia, Cocoșul, Dealul-Glodului, Măgura, Porcescul, Runcul. Mai are apoi și două tîrle: Făgețelul și Răchitișul.

Este ultimul punct al drumului districtual ce vine de la Pojorita. Are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „St. Arh. Mihail și Gavril“.

Comuna există abia de cîte-vă decenii.

In analele vechiului oraș de mineri din Șemniț (Ungaria) se pomenește despre o mină de argint, depărtată, exploatată de mineri Unguri, cari la 1224 au plecat de aci.

Probabil, această mină a existat in valea Benia, lingă comuna de astă-zî Breaza. De aci se explică și numele Benia=Baia. Se mai crede că argintul extras din mină, eră transportat pe cai, la țîrgul Baia, in Moldova, unde se luera apoi de artizani sași stabiliți acolo, precum se știe din istoria Moldovei.

Populația se ocupă cu prășila de oi și de vite mari precum și cu exploatarea de păduri.

Comuna posedă 58 hect. pămînt arabil, 2044 hect. finaturî, 2 hect. 50 arii grădini, 1713 hect. izlaz, 365 hect. poeni și 3739 hect. pădure.

Se găsește 308 cai, 2821 vite

mari cornute, 3700 oi, 623 porci, 132 stupi.

Breaza, cătun, pendinte de com. rur. Ciocănești, distr. Cimpulung.

Are 14 case și 53 locuitori, huțani, gr. or.

Breaza, pîr., afluent pe st. Bistriței, izvorăște de sub muntele Mesticaneștilor (distr. Cimpulung), avind la rîndul său micii afluenți: pîr Brezuța și pîr. Brosc.

Breaza, pîr., afluent pe st. Moldovei, își adună izvoarele pe sub șîrul muntos Opcina-Ferdeul și se varsă in Moldova, in fața muntelui Timpa (1241 m.), chiar in localitatea Breaza, distr. Cimpulung.

Brezuța, pîriu, mic afluent al pîr. Breaza se revarsă in riul Bistrița; izvorăște de sub poalele muntelui Mesticanești, districtul Cimpulung.

Brodina, cătun, pendinte de com. rur. Șipot, distr. Rădăuți.

Are 157 locuitori, huțani gr. or., și o capelă de cimitir.

Este numai o parte din cătunul Brodina, și se numește Brodina-de-sus; cea-l'altă parte depinde de com. Seletin.

Brodina, cătun, așezat pe piriul cu acelaș nume, pendinte de com. rur. Seletin, distr. Rădăuți,

Are 17 case și 74 locuitori huțani, gr. or.

Brodina, localitate, cu fabrică de scinduri, pendinte de moșia Seletin, atenență a moșiei cu adm. part. Izvor, distr. Rădăuți.

Are 4 case și 45 locuitori, evrei și huțani.

Brodina, mare afl., pe dr. Sucevei, izvorăște de sub culmea Cornodovata și, primind pe dr. piriile Cuninschi și Brodinarsca, se varsă in Suceava, între căt. Frasin și Brodina, distr. Rădăuți, formind lunga vale cu acelaș nume.

Brodina-Buk, tîrlă, pendinte de com. rur. Șipot, distr. Rădăuți. Are 3 case și 4 locuitori.

Brodina-Haburma, tîrlă, pendinte de satul de reședință Șipot, com. rur. Șipot, distr. Rădăuți.

Brodinarsca, afl. pe dr. pîr. Brodina, se varsă in Suceava (v. Brodina); izvorăște de sub muntele Sihloaia și se varsă in Brodina, in dreptul baratei de război Cazarma Tabora, distr. Rădăuți.

Brodoc (Brod), com. rur., districtul Coțman, așezată in masă compactă, pe malul drept al Prutului, față in față cu localitatea galițiană Sincov (Sincow) se invecinește la N. cu com. rur. Oenași la N.-V. cu Mitcăul.

Suprafața 10.98 km.²; populația 1544 locuitori ruteni, gr. or.

Coprinde pe lingă vatra satului 1530 locuitori și cătunul Cuzia (Kuzia).

Prin drumuri de țară comunică cu comunele sus menționate, prin cari trece drumul principal Cernăuți-Uscie Biskupie (Galiția).

Are o școală populară cu 2 clase și o biserică cu hramul „Sf. Dumitru“ ce ține și atenență, filiala din Mitcău.

Pină in timpurile din urmă a fost cătun.

La 1776, era in stăpinirea Schitului-Mare (v. Schitul-Mare) dăruită fiind de Ileana Savin,

prin hrisovul din 8 Iulie 1710, confirmat și de Nicolae Mavrocordat la 4 Iulie 1712.

Are mai multe mori.

Populația se ocupă cu agricultura precum și cu pescuitul în apa Prutului.

Comuna posedă 837 hect. pământ arabil, 49 hect. fînături, 32 hect. grădini, 69 hect. izlaz, 33 arii păduri.

Se găsesc 111 cai, 322 vite mari cornute, 7 oi, 159 porci și 4 stupi.

Brodoc, moșie, cu adm. part., distr. Coțman.

Broscauțul-Noșu, *comună rurală*, distr. Storjineț, așezată pe partea stângă a pârului Hlinița, afluent al Pârului, spre sud de Broscauțul-Vechiu.

Suprafața 13.81 km.²; populația 1527 locuitori, romini și ruteni; religia gr. or.

Se compune din Broscauțul Noșu (propriu zis) și din cătunele Buchenhain și Hlibicioc.

Printr'o șosea comunală este legată de drumul princip. Storjineț-Sniatin, pînă la care se întind casele sale răslețe; ține de scoala și biserica de comuna Broscauțul-Vechiu.

La 1776, forma un singur sat și domeniū cu Broscauțul-Vechiu pe care îl stăpinea mazilul Ioan Volcinski.

Populațiunea se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 849 hect. pământ arabil, 221 hect. fînături, 34 hect. grădini, 121 hect. izlaz, 145 hect. pădure.

Se găsesc 97 cai, 665 vite cornute mari, 42 oi, 287 porci, 70 stupi.

Broscauțul-Vechiu (sau Mun-

teni), *comună rurală*, distr. Storjineț, așezată pe dreapta pârului Hlinița, afluent al Prutului.

Suprafața 38.54 km.²; populația 2292 locuitori, dintre cari mai bine de trei părți romini, de religie gr. or.; restul sunt slavii gr. cat. veniți din Galiția.

Se compune din Broscauțul-Vechiu (propriu zis) cu 2197 locuitori și din cătunul Criva.

Este legat printr'o șosea comunală cu drumul principal Storjineț-Sniatin; are o școală populară cu 3 clase; o biserică parohială gr. or. cu hramul „Sf. Paraschiva“ și o biserică gr. cat.

La 1776 era proprietatea mazilului Ioan Volcinski. Avea pe atunci și un schit clădit de boerul Constantin Volcinski, care fu însă secularizat în 1783.

Populația se ocupă cu agricultura, cu creșterea vitelor, cu exploatarea de păduri și cu albinăritul.

Comuna posedă 1298 hect. pământ arabil, 591 hect. fînături, 51 hect. grădini, 839 hect. izlaz, 1007 hect. păduri.

Se găsesc 158 cai, 957 vite mari cornute, 156 oi, 219 porci, 384 stupi.

Brusturoasa, complex de păduri și dealuri acoperite cu pășuni, la hotarul dintre distr. Gura-Humora și distr. Cimpulung.

Brusturoasa, culme muntoasă, se desprinde din Opcina Isaci, la capătul de N. al Piciorului Șuhariței, avind și 2 înălțimi pe aceeași linie de latitudine și cu acelaș nume, una de 884 m. alt. în apropierea localității

Doroteia-Plotonița, distr. Cimpulung; iar cea-laltă de 1088 m. alt. la hotarul dintre districtele Cimpulung și Gurahumora.

Brusturoasa, mic afluent al pâr. Voroneț; se varsă în Moldova; izvorește de sub muntele Brusturoasa de la E. și nu trebuie a se confunda cu cel-lalt pâruiș Brusturoasa, care izvorăște de sub muntele Brusturoasa de la V. și ține de basinul pâr. Branești (v. Branești și Suha), distr. Cimpulung.

Brusturoasa, mic afluent al pâr. Branești; se varsă în pâr. Suha (v. Suha); izvorăște de sub muntele Brusturoasa, distr. Cimpulung.

Buchenhain, cătun, pendinte de com. rur. Broscauțul-Noșu, districtul Storjineț.

Aci se află o fabrică de spirt.

Buchenhain, numire dată de coloniști germani comunei Poiana-Micului, distr. Gura-Humora.

Bucova, munte (1070 m.), se află nu departe de com. Șipot Privat, distr. Vijnița, despărțind izvoarele Fălcaului de ale Siretului-Mic și Șipotului.

Bucovăț (Bukowec), *cătun*, pendinte de satul Putila, com. rur. Storjineț-Putila, distr. Vijnița. Are 8 case și 29 locuitori, huțani.

Bucovăț, cătun, pendinte de com. rur. Pârteștii-de-jos, distr. Gura-Humora.

Are 5 case și 20 de locuitori, romini, gr. or.

Bucovăț, pădure, distr. Gura-

humora, la N. de Pălinoasa, în partea dreaptă a liniei ferate Hatna-Cimpulung.

Bucovăț (Bukowec), *tîrlă*, pendinte de satul de reședință Sergieni (vezi com. rur. Sergieni), distr. Vijinița.

Bucoviciorul, *pîrîu*, afl. pe st. Moldovei; izvorește de sub păd. Bucovăț, nu departe de obrișiiile pîriului Soloneț (ce ține de bazinul Sucevei) și primind afl. Piriul Negru, se varsă în Moldova lângă com. Pălinoasa, distr. Gura-Humora.

Bucovina, *provincie austriacă*, cu titlul de ducat, formată din teritoriul luat la 1777 din trupul principatului Moldova.

i. *Istoricul*. Primele încercări din partea Austriei de a ocupa pămîntul Moldovei datează încă de la începutul domniei Fanarioșilor, cari erau considerați de puterile vecine ca niște arendași ai principatelor românești. În așa numitul prim război turcesc al Austriei, sub Carol al VI, Austriacii intră în iarna anului 1716, pe la Cimpulung, în Bucovina de astăzi și pătrund, încurajați de unii boieri ai țării, pînă la Iași. Despre înfrîngerea ce au suferit-o Austriacii (nemții) cu acest prilej ne vorbește monumentul iașan din drumul Galatei, numit „Cerdacul lui Ferent”, conservat pînă în ziua de astăzi. O altă invaziune, de astăzi dată de răsbunare, are apoi loc pe la anul 1717, prin care domnul Moldovei, Mihail Racoviță, se vede constrins a plăti Austriacilor o despăgubire bănească. Prin pacea de la Pasarovitz însă Austria se mulțamește deocamdată cu o altă parte de pămînt romînesc ocu-

pată sub numele de Vlahia Mică. Pretențiunile asupra Moldovei nu slăbesc totuși nici în urma intervenției Rusiei, care ia la congresul de la Niemrow principatele sub protecția ei proprie și pune la rîndul său pe generalul Munich să ocupe (1739) partea de sus a Moldovei cu Bucovina, lăsînd populația, orașele, satele și mănăstirile, pradă cazacilor sălbaticii. Mii de romîni, mai ales din ținuturile Cernăuțului și Hotinului au fost duși atunci, precum ne spune cronicarul Neculcea, în țara rusească și împărțiți ca robi.

De aci înainte războaiele Turciei cu Rusia continuă aproape neîntrerupt și cu ele și invaziunile Rușilor în Moldova, care devine astfel un pămînt căutat acum din două părți. Împărțirea Poloniei favorizează și mai mult încă ideea ca principatele dunărene să împărtășească aceeași soartă. Războiul ruso-turc de la 1768 aduse cu sine ca rezultat final convenția de la 6 Iulie 1771 în care Austria ia rolul de împăciuitoare între ambii adversari și-și face cu această ocazie și sie îneseși parte, obținînd de la Turci drept compensație cedarea Bucovinei. Pentru a găsi totuși o formulă la această pretențiune, Austriacii pretextară, pe baza unei expunerii a colonelului Baron Seeger, că tot teritoriul aflător între Nistru și șirul muntos ce se întinde de la Cernăuț și pînă la Bărgău sub numele de codrul Bucovinei, ar fi aparținut odinioară regatului Galiciei și Lodomeriei, intrat la 1772 în posesiunea Austriei și în consecință urmează a se retroceda de drept mozarhiei habsburgice. Și precum pacea

între Ruși și Turci nu întirziase a se încheia la Cuciuc Cainargi (21 Iulie 1774), sultanul se învoi de voie de nevoie la 7 Mai al anului viitor a ceda Bucovina Austriacilor, cu toate protestările domnului Moldovei Grigore Ghica, care plăti aceeași impropovire a sa în cele din urmă cu viața.

Planul ocupării era pregătit de mai înainte, precum se vede dintr'o scrisoare a împăratului Iosif din 19 Iunie 1773, pe care o adresă el, pe atunci încă prinț de coroană, dintr'o călătorie făcută în Transilvania (Reginul Săsesc), mamei sale Maria Teresia și în care zice: „Am vizitat munții Ciucului și ai Ghergăului cu trecătorile spre Moldova, și cu toată sălbătăcia acestor regiuni ne-am convins ce minunat lucru ar fi, dacă am putea să căpătăm colțul de pămînt ce se găsește între Transilvania, Maramureș și Pocuția...” Evident că teritoriul bucovinean, despre care e vorba, avea interes strategic mare pentru Austria, mai ales că forma legătura cea mai naturală dintre nou cucerita Galicie cu posesiunile ungare. Guvernul Mariei Teresiei nici n'a întirziat decî a studia de îndată acel interesant petec de pămînt și a trimis încă în toamna anului 1773 comisarii săi militari ca să cerceteze țara. Unul dintre aceștia era baronul Enzenberg, comandantul regimentului romînesc (valah) din ținutul Rodnei și al Năsăudului, cunoscător bun al poporului romin și care a avut în urmă un rol de frunte ca guvernor militar al Bucovinei, administrînd-o pînă la 1786. Astfel trupele austriace intrară la 31 August 1774 în Moldova și ocupînd întîi Cernăuțul, unde

se stabili comandamentul general al noilor stăpîni, au tras cordonul în jurul teritoriului cîștigat și au înfipt stîlpii cu pajură la hotarele noiei provincii Bucovina, ce avea să poarte de aci înainte titlul de ducat.

2. *Numele și Situațiunea geografică primitivă.* Numele Bucovina îl găsim pomenit pentru prima oară într'un hrisov din 30 Martie 1398, în care fiind vorba de alianța încheiată între Roman Vodă și principele Podoliei Teodor Curiatovici, se amintește și numele Bucovina cu înțeles de codru. Erau însă doi diferiți codri cu această denumire. „Sylvae maiores Bucovina dictae” începeau de la munții ungurești lingă Vijnița de astăzi și se întindeau, cum glăsuiește un tractat încheiat între Polonia, Moldova și Valachia, între țara Șipenițului și între Moldova, dealungul Siretului, pînă la al doilea codru bucovinean, care purta la rîndul său denumire de „Silva minor Bucovina”. Codrul mare din acest din urmă tractat pare a fi identic cu codrul Bucovina pomenit în hrisovul de la 1339 și probabil și cu acel citat într'un alt document din timpul lui Roman Vodă (Martie 1392). Aceste date, precum și faptul că numele Bucovina există și astăzi în diferite părți ale regatului nostru, indicînd mai totdeauna complexuri de păduri de fag, confirmă în parte originea cuvîntului de la slavonescul *buk*, ident. cu germanicul *boka-buche*, adică fagul și carpenul atît de răspîndit în pădurile noastre. Avem însă și o nouă derivare a cuvîntului Bucovina, pe care a încercat-o prof. Braun din Petersburg. După el ar fi Costobocii

și Sabocii, popoare pe cari Ptolomeu le pomeniește sub numele comune de *Bocoi*, acei cari au dat regiunii carpatine locuite de dinșii numele, regiune ce coincide cu Bucovina de astăzi. Numeroasele numiri cu rădăcina *buk* și *bol*, pe cari le găsim în adevăr în Moldova de sus și mai ales în orografia Bucovinei (Bucov, Bucos, Bucovăț, Bucșoia, Bucociesti, Bucura, etc.), precum și alți termeni curioși din graiul populațiunii de aci (bocance, boacăna, etc.), se pretează în cit-va la această explicațiune, a cărei elucidare rămîne lăsată viitorului.

Intru cit privește întinderea geografică primitivă a teritoriului Bucovinei, trebuie de observat că ea a variat în vremuri, mai ales în partea sa de N. După războaiele dintre frații voievozi moldoveni Ilic și Ștefan cu Polonia (1437), figura ca hotar statornic între Pocuția și Moldova piriul Colacin (dintre Sniatin și Șipeniț). Uncoțal menționatului „Codru Bucovinean” (între local. Zamostia și Vilaueca) forma multă vreme o zonă neutră pentru ambele țări. Mai știm din cronică că o parte a Bucovinei actuale, pe care o reprezintă districtul Vijnița, a fost cucerită abia de Ștefan cel Mare, cu prilejul invaziunii de război în țara regelui Albrecht al Poloniei (1498), rămîind din acel moment Ceremușul-Negru ca hotar de N.-V. între Bucovina și Pocuția. Mai tirziu acest hotar fu rectificat, devenind Ceremușul-Alb limita țării, precum e și astăzi. Incolo, corpul acestei țări, pînă la cite-va mici puncte, d. e. hotarul dinspre N.-O. a cărui stabilire a format la ocupațiune oare-cari dife-

rende între Austria și Turcia, a rămas neschimbat.

Ducatul Bucovinei se prezintă ca teritoriu austriac așezat între 47,12 și 48,40 grade latitudine de N. și între 42,34 și 44,9 grade longitudine de O. după merid. Ferro. Conform acestei pozițiuni punctul cel mai avansat al Bucovinei spre N. e cotitura Nistrului la N.-N.-V. de com. Repujineț; punctul cel mai înaintat spre S. virful muntelui Pietrele-Roși, de lingă com. Dorna Candreni; din contra apare la O. ca punctul cel mai depărtat gura piriului Racova, ce se varsă în Suceava în apropiere de local. Chilișeni, iar punctul cel mai apusean cotitura Ceremușului, la S. de com. Iabla-nița.

Astfel dar hotarele Bucovinei sunt formate la N. de riul Nistru, începînd de la com. Babin și pînă la confluența acestuia cu Piriul-Negru (Czarny Potok), limită care desparte Bucovina de Galiția. De aci în direcțiune spre O. și anume spre Rusia, hotarul între acest imperiū și Bucovina se întinde în linie oblică pînă la confluența piriului Rechitna cu Prutul, lingă loc. Noua-Sulița, care punct constituie în acelaș timp trifiniul între Bucovina, Rusia și Romînia. Restul hotarului spre O. care desparte Bucovina de regatul Romîniei, este format de către riul Prut, piriul Lucavița, apoi de cătră piriul Molnița pînă la confluența acestuia cu Siretul, de cătră riul Siret însuși, de piriul Rusterba și în fine de către riul Suceava. În direcțiune de S., adică tot spre Romînia, hotarele Bucovinei sunt formate de către piraiele Racova, Somușul-Mare și So-

mușul-Mic, apoi de către piraclae Hranața și Saca, după aceea de către crestele muntoase Opcina-Isaceii, Baieșescul, Grebenul și Opina Chiril, apoi de către apa Bistriței Auriu până la confluența cu piriul Neagra și cu o mică secție din acest piriu și afluerul său Sărișor și în sfârșit de către culmea Opcina Vinătorului. De la acest punct începe hotarul Bucovinei în direcția de V. constituind pe virful muntelui Pietrile-Roșii trifiniul dintre Bucovina, România și Transilvania. De aici în sus hotarul spre Transilvania e format întâi de către piraclae Teșna-Imputită, Coșna și Deaca și de riul Bistriței Auriu și atinge lângă local. Cîrlibaba punctul de trifiniu între Bucovina, Transilvania și Ungaria. Bucățica de hotar către teritoriul Ungariei îl formează riulețul Cibăului până nu departe de piriul Sărutei, unde se găsește al patrulea punct de trifiniu, adică dintre Bucovina, Ungaria și Galiția. Această ultimă secție a hotarului bucovinean la V. îndreptată spre pământul galițian este formată la început de către piriul Pircălab, de apa Ceremușului până la revărsarea sa în Prut, apoi, pe distanță mică, de către însuși riul Prut și în cele din urmă de piriul Turețchi cu linia ce se întinde până la fluviul Nistru, lângă com. Babin.

Suprafața teritorială cuprinsă între aceste hotare este de 10.441 km. pătrați și prezintă un maxim de lățime de 95.7 km. de la V. la O. și un maxim de lungime de 168.7 km. de la N. la S.

Plastica solului Bucovinei. — După relief, Bucovina

se împarte în două secții cu caractere geografice deosebite: una la sud-vestul liniei Vijița-Capul Codrului, constituind zona muntoasă, a doua la nord estul acestei linii constituind zona ei deluroasă sau colinară.

Linia Vijița-Capul-Codrului nu este numai o limită geografică, ea reprezintă și o frontieră geologică: în lungul ei Vijița, Berhometele, Bănila-Moldovenească, Vicovul, Marginea, Solca, Căcica, Capul Codrului și Valea-Sacă se țin riguros la îmbinarea formațiunilor de gresie carpatică (ter. cretaceu), care constituie în cea mai mare parte solul muntos al Bucovinei, cu cea a formațiunilor terțiare și quaternare ce constituie regiunea deluroasă. Aceasta la rândul ei se intrupează în așa zisul podiș moldovean. Tot în lungul acestei linii se înșiră cele mai numeroase izvoare sau abundente mine de sare gemă ale Bucovinei.

Relieful muntos al Bucovinei, afară de mici abateri, se prezintă constituit dintr-o succesiune de brazde paralele, însă compacte. Moldova, Moldovița și Humora curg în văi paralele cu a Bistriței cu care fac sistem. Cele două Ceremușuri și Putila au și ele văile lor paralele cu creasta principală a Carpaților (vezi Carpații), tot în direcțiunea N.-V.-S. E.: însă cursul Ceremușelor se frange și ramura ei sa unică descrie, de la întrunirea acestor tributari, o curbă cu concavitate spre Sud-Est, întoarcerea ca și Prutul, rupind normal sistemul de brazde paralele ale orografiei Carpaților bucovineni. Cam aceeași lege o urmează Suceava care

curmă brazdele lungărele de gresie carpatică constituite din terenurile secundare și terțiare ce se juxtapun pe toată zona muntoasă, de la obârșile ei și până în marginea podișului moldo-bucovinean. Partea muntoasă, de la sudul izvoarelor Bistriței și văii Sucevei, este aceea în care paralelismul orografiei este tare accentuat, atît prin depresiunile în care curg apele Bistriței, Moldovei, Moldoviței și Humorului, cît și prin acele al cutelor muntoase intermediare. Cuta muntoasă care se ține pe dreapta Moldovei, de sub Lucina și până în Giurnalău, constituită din terenuri primitive, lasă imediat la estul ei jghiabul Moldovei și al afluenților ei, aflat de tot aproape de limita geografică a acestei formațiuni. Caracteristic în această regiune este grupul Opcinelor (Opc.-Feredeului și Opc.-Mare) despărțite între ele prin vl. Sucevei.

Partea muntoasă de la nordul Sucevei este caracterizată și ea prin limpezimea cutelor de cretaceu și terțiar inferior ce reproduc direcțiunea crestei principale a Carpaților. Însă aici numai vilcelele au direcțiunea dominantă a orografiei; văile mari ca Ceremușul, Siretul și mai ales Suceava, rebele direcțiunii impuse de orografia regiunii, după ce mai întâi au mers în direcțiunea N. V.-S. E. se inclină pe încetul spre est și în urmă (în dealuri) spre sud-est, pentru a urma panta generală a solului bucovinean. Grupul de la nordul văii Sucevei, zis „al Putilei și Siretului”, înghebează aceste ape ale căror văi constituie aici principalele lufracturi.

Nici un munte al Carpaților bucovineni nu atinge regiunea zăpezilor perpetue; în schimb însă înălțimile carpatine trec în majoritatea lor peste regiunea păduroasă, constituind plaiuri cu pășuni întinse. Regiunea munților Bucovinei este din cele mai pitorești prin varietatea aspectului orografiei: plaiuri rotunde, coame stincoase și ape strinse în defileuri. Văile Ceremușului, Putilei, Siretului și Sucevei sînt largi, pe cînd vilcelele lor laterale sînt scurte și strîmte. Aspectul topografic se schimbă în regiunile de sud și vest, constituite din terenurile primitive (ardesie, micocen și din trahit). Aci văile sînt înguste și neregulate: valea Colbului, a Lucinei, a Cibăului, a Cîrlibabei și a Bistriței sînt renumite prin frumusețea lor pitorească.

Regiunea deluroasă a Bucovinei îmbrățișează o suprafață de 6376 km.p. din platoul podolian. Acesta se prelungește pînă în linia Vijnița-Capul-Codrului pe care se termină munții Bucovinei. Relieful și aspectul topografic al acestei regiuni traduc natura formațiunilor terțiare și quaternare ce constituiesc solul ei. Cea mai întinsă suprafață a regiunii o reprezintă formațiunile quaternare; acestea constituiesc în genere relieful ei de înălțime mijlocie. Sub solul neocen (terțiar superior) al acestei zone deluroase apare pe toată suprafața ei în formă de insule înglobate în quaternar: el constituie reliefulurile cele mai înalte ale regiunii (Horodișta cu 517^m, Spasca cu 504^m, Țețina 539^m, Ciclanul cu 491^m, Homoria cu 508^m, Maidanul 488^m etc.) El conține jumăta-

tea izvoarelor de sare ale zonei de îmbinare a podișului bucovinean cu munții, carierele de sare de la Cacica și minele de cărbuni de la Ispas Maidan. Formațiunile diluviice constituiesc parte din coastele și chiar fundurile văilor, cum ar fi basînul Rădăuțului, restul șesurilor fiind constituit din formațiuni aluvionare.

Regiunea deluroasă a Bucovinei cuprinde următoarele patru secțiuni:

a) Secțiunea dintre Nistru și Prut constituie un platoă a cărui suprafață de 1095 km. p. este presărată cu numeroase bălți, heleșteie și funduri mlăștinoase, însă puțin acoperit de păduri. Inclinația generală a acestui mic platoă este de partea Prutului. Muscelele dominate de piscul Berdo (516^m) reprezintă partea cea mai înaltă a reliefului acestei secțiuni.

b) Secțiunea dintre Prut și Siret, a cărei suprafață este de 1120 km. p. constituie un platoă ce-și înalță marginile pînă la 100^m d'asupra șesului Prutului și Siretului. Cele mai mari reliefe cuprinse între 435 și 495^m sînt situate pe marginea despre Siret a platoului; de aceea clina cea mai lungă a lui privește spre Prut. Țețina (539^m), Spasca (504^m), Ciclăul (491^m), Vîvozul (495^m), formează un sistem ce străbate platoul din Prut în Siret, la nord-estul Derehluului, prin a cărui vale trece c. ferată Siret-Cernăuți. Suișurilelor sunt adesea (la N.) destul de pronunțate. La partea de S. ele sînt acoperite cu păduri dese și printre ele găsini văi destul de adînci înconjurate de coame și povîrnișuri abrupte.

c) Secțiunea dintre Siret și Suceava se prezintă ca o treap-

tă avînd o înălțime mijlocie de 200^m d'asupra secțiunii dintre Siret și Prut. Relieful este rupt prin o depresiune destul de largă de direcțiunea pârului Horaița, pe unde trece și drumul de la Suceava la Cernăuți. În porțiunea sud-estică culminează Stîncă (465^m), Ocruhul (495^m), Țăranca (506^m); în porțiunea n.-vestică culminează Fundătura (483^m), Homoria (508^m), Pantinul (556^m), Poiana-Bucului (564^m), etc. Secțiunea dintre Siret și Suceava are o suprafață de 1040 km. p. și e la V. în mare parte acoperită de păduri așezate pe colini onduloase, iar la E. de pămînturi foarte roditoare.

d) Secțiunea între valea Sucevei spre N. are înălțimea mijlocie identică cu a secțiunii precedente, afară de partea sud-estică unde ea se coboară între 200, și 400^m între Suceava și Hranița. Această secțiune are o suprafață de 810 km. p. și ca înălțime culminantă Dealul-Ciungilor, 692^m, la sudul depresiunii Solonețului, pe unde trece drumul de la Cîmpulung la Suceava.

Grație micii consistențe a solului regiunii deluroase, văile, exceptînd pe a Nistrului, sînt largi. Ele sînt însoțite de șesuri cu atît mai adîncite cu cît se găsesc mai departe de regiunea muntoasă. Șesul vaii Nistrului are 150^m altitudine la fruntaria Galiției și 120^m la Onuț, pe fruntaria Basarabiei, unde este punctul cel mai jos din toată Bucovina.

Șesul Prutului are 190^m altitudine la confluența Ceremușului și 140^m la Noua-Sulița; cel al Siretului, 389^m la gura Mihodrei și 280 la gura Molniței; al Sucevei, 394^m la gura

Voitineliului, 289 la graniță, cel în fața orașului Suceava: al Moldovei, 394^m la Cornul-Luncei. Pantele mijlocii ale acelorăși șesuri cresc progresiv dela Nistru spre Moldova: panta mijlocie a Nistrului este de 0^m.40, a Prutului de 0^m.90, a Siretului de 1^m.30, a Sucevei de 2^m.1, a Moldovei de 3^m.5.

Șuvițele de șes ale văilor înfățișază la o altă o suprafață de aproape 1000 km. și introduc în aspectul topografic al Bucovinei un element de varietate remarcabil. Șesul Prutului atinge o lărgime maximală de 8 km. la gura Șoviței; al Siretului de 7 km. la Mihodra și 6 km. în josul Sucevenilor; al Sucevei de 9 km. la Rădăuț, de 13 km. (dacă se socotește maximul de lărgime al basinului diluvic al Rădăuțului), al Moldovei de 4 km. la Cornul-Luncei. Singura vale a Nistrului este strimță și înghebată între pereții stâncoși și puțin acoperiți de vegetațiune ai solului de calcar cretaceu în care se găsește săpat patul fluviului.

Teritoriul Bucovinei este udat de către fluviul Nistru și de următoarele riuri și piraie (v. hidrografia detaliată la fiecare nume în parte):

Fluviul Nistrului, care fiind deja navigabil la intrare pe teritoriul Bucovinei, formează o vale relativ destul de strimță în schimb însă destul de adincă, cu maluri stîncoase și de regulă lipsite de vegetație. Lungimea Nistrului, pe cit timp formează fruntaria Bucovinei, este de 52 km., iar dintre tributarii lui laterali are numai piriul Ciarnipotoc (Czarny Potok—piriul negru) de oare care însemnătate. Navigabilitatea apelor Nistrului pe toată întinde-

rea teritoriului bucovinean e favorizată cu deosebire prin malurile înalte ale văii, cari impiedică ca niște escarpagii formidabile în același timp inundările.

Riul Prut intră în Bucovina lingă local. Orașeni și prezintă o vale, a cărei lărgime ajunge până la 10 km. Lingă local. Zucica, aproape de ieșirea Prutului din țară, valea se strimtează în mod simțitor (până la 1 km.) făcînd pe ambele laturi loc la niște cimpii foarte fertile. În întinderea sa de 55 km. valea Prutului se împreună cu diferite alte vălece laterale, dintre cari cele mai remarcabile sunt, pe stînga: văile Șovițelor, a Șubranelului, Moșcovei, Hucăului și valea Răchita, care se învecinează cu teritoriul Rusiei; iar pe dreapta: văile Ceremuș, Bresnița, Hlinița și Derchliu. Aceste din urmă sunt prin natura lor mai adincite și aș o pantă foarte pronunțată.

Valea Ceremușului, fiind formată prin confluența piraicelor Sărat și Pircălab, trece din stare de albie îngustă, subit, în formă de vale bine formată, care ia, dela gura Ialovicioarei înainte, numele particular de valea Ceremușului-Alb. Abia la local. Uscieriki (gura riului) ea se confundă apoi cu matca Ceremușului-Negru, ce se coboară din regiunile muntoase galițiene, luînd numele acestuia. Intregul basin al Ceremușului, de la început și până la tîrgul Vijniței (unde valea C. se deschide deodată), prezintă cu malurile sale înalte, stîncoase și în parte umbrite de păduri de brazî, un caracter extrem de muntos, alpestru. Lungimea totală pe ramura Ceremușului-Negru până la Vijnița e de 63 km., panta

riului (v. Ceremușul-rii) de 9 m. la km. De la Vijnița în jos și până la com. Banila-Ruscască, valea Ceremușului se lărgeste în mod aproape anormal, atîngînd lățimea sa maximală; în urmă însă devine tot mai îngustă pe măsură ce se apropie de valea Prutului, până la confluența Ceremușului lingă com. Nepolocăuț. Restul întinderii dela Vijnița până aci e de 39 km.

Ca vale secundară ce se imbină cu basinul Ceremușului este de amintit valea riu-lețului Putila, cu o lungime de 33 km., în care dau la rîndul lor, pe dreapta, văile laterale Putelivca și Biscăul, iar pe stînga: văile Storoneț, Ripieni și Dihtineț. Lingă Vijnița se mai unește cu basinul Ceremușului încă și pitoreasca vale Vijenca (Wizenka), prin care duce drumul spre trecătoarea Niemeiț (Niemyczyt).

Siretul formează dintru 'ntîi o vale escarpată, strimță și adinc tăiată. Riul este format prin împreunarea izvoarelor Siretului, cari își iau începutul lor între înălțimile Șurdinului și Vanțenului și se contopesc lingă local. Șipot Privat (adică Șipot pe Siret). În apropierea com. Berhomet pe Siret valea se lărgeste în chip remarcabil și se continuă în linie arcuită dela N.V. către S.O. pină spre tîrgul Storjineț, unde se strimtează puțin. De acolo înainte valea Siretului se întinde apoi tot mai largă până la gura Molniței, loc în care părăsește teritoriul Bucovinei.

Această vale, una din cele mai mănoase, din cite le locuiesc Rominii, are o lungime de 98 km. (socotînd și regiunea muntoasă), ocupînd o supra-

față totală de 467 km. patr. Cele mai însemnate văi laterale ce dau în ea, sunt pe stînga: valea Mihodrei și cea a Molniței; aceasta din urmă formează și hotarul spre regatul Romîniei, unindu-se lingă Sinouții-de-Jos cu valea principală. Pe dreapta însă e mai de samă valea Mihovei și valea Siretului-Mic, care din urmă dă în valea principală la O. de local. Pătrăuț pe Siret.

Riul Sucevei ce se formează la început din cîte-va pîrae, între cari Izvorul și Cobilioara și se lățește abia lingă local. Straja în chip mai considerabil, alcătuit de aci înainte așa numitul șes al Rădăuțului, ajunge între com. Hadicfalva și Marginea la lărgimea maximă (13 km.). De aci înainte valea Sucevei se strîmtoare însă din nou pe măsură ce se apropie de hotarul țării (Ițcani), de unde ea începe din nou a se deschide.

Această vale, luată ca linie, împarte Bucovina în două părți aproape egale și prezintă întînderea cea mai mare între toate celelalte bazine fluviale, acoperind o suprafață totală de 239 km. patr. Văile laterale mai însemnate ale Sucevei sunt pe stînga: Văile Ropocel, Rusca, Sadău, Falcău, Bilca, Hatna și Dragomirna. Pe dreapta: Valea Brodinei, a Putnei, a Voitinelului, a Suceviței, văile Solca, Soloneț și Ilișești.

Riul Moldovei constituie cu basinul său șerpuitor și umbrit de codri deși una din cele mai pitorești văi ale Bucovinei. Dela trecătoarea Izvor, unde și adună acest riu apele sale (v. Moldova, riū), valea sa urmează o direcție de S.V. însă numai până lingă local. Fundul-Moldovei. De aci ina-

inte ea se îndreaptă mai mult spre V. păstrînd o formă unor așa îngustă, încît coastele sale seamănă mai mult a fi o ripă. Abia lingă orașul Cimpulung valea se lărgeste, ajungînd aci chiar la lățimea de 1 km. Imediat însă se strîmtează din nou, până în apropierea tirgului Gurahumora, unde malurile Moldovei încep să devină joase, permițînd albiei riului de a se întinde în voie pînă la trecerea riului pe teritoriul regatului Romîniei (lingă local. Cornul-Luncei).

Valea Moldovei are o lungime de 93 km. și se împreună pe partea stîngă cu văile laterale ale Moldoviței și Humorului, iar la dreapta cu văile Lucavei, Putnei și a Suhei, vestite prin pozițiunea lor romantică (mai ales Valea-Putnei).

Bistrița-Aurie (cu basinul ei) formează o vale nu mai puțin frumoasă, deasemenea adîncă și strîmtă, care începe dela trecătoarea Știol și se continuă pe teritoriul Bucovinei (dela Cîrlibaba încoace), urmînd întîi o direcție de S.V., apoi dela Dorna înainte o direcție de N.V. și îndreptîndu-se în fine iar către S.V. pentru a trece, lingă gura pîriului Colbul, pe pămîntul Romîniei. Această vale are o întîndere totală de 65 km. și se imbină la stînga cu văile laterale ale Cibăului, Cîrlibabei, cu valea Rusca și cu cea a pîriului Colbul, care, închisă fiind de puternicele masivuri muntoase Dealul-Caluși Dealul Crelu, se prezintă ca una din văile cele mai pitorești din cîte se găsesc în Carpați. Pe dreapta însă basinul strîmt al Bistriței se împreună cu două văi considerabile și aproape mai late decît dinsul, adică cu

Valea Dornei și cea a pîriului Neagra. Prin Valea Bistriței și cea a Dornei duc cele mai însemnate șosele a'le Bucovinei, adevărate construcțiuni de artă, una spre Transilvania, iar cealaltă spre Ungaria.

Ape stătătoare. — Ape stătătoare Bucovina are puține și cele existente sub formă de heleșteie și iazuri se găsesc mai mult în partea dinspre N. a țării, adică pe platoul dintre N'stru și Prut. Cele mai însemnate heleșteie se află lingă comuna Stauceni, apoi pe la Malatinet, Șișcăuț, Verenceanca, Chiselău, Cernaucă, Cuciur-mic și în apropierea tirgurilor Coțman și Zastavna. La sudul Bucovinei, adică în părțile romînești, se găsesc deasemenea iazuri mai mici, precum la: Liteni, Nemericieni, Bunești și Securiceni.

Terenui mlăștinoase, din contră, se află în Bucovina destul de multe, așa dealungul rîurilor Dorna și Neagra, ba sunt, chiar și mocirle de munte, ca. cele de pe pantele culmilor Suhard, Giumălău și Alun. Tot așa, se găsesc bazine destul de întinse pe stînga Siretului (lingă loc. Presecăreni), în șesul Rădăuțului, aproape de com. Frătăuț-Vechi și Satul-mare, precum și în valea Sucevei (lingă Ițcani).

Geologia munților Bucovinei. — Munții Bucovinei sunt constituiți în general din micășist, gnais, șist amfibolic, cuarțite, granit, porfir, trahit, serpentină, calcar, dolomit, gresie-conglomerat și alte soiuri de roce. Foarte răspîndită în acești munți este *gresia carpatică*, o formațiune marnoasă și nisipoasă, care ocupă o suprafață de 3500 kil. patr.,

adică o treime din întinderea țării. Această formațiune se mărginește la N. și la E. cu linia care formează hotarul dintre regiunea munților și a ceea a colinelor și care se întinde de la Vijnița prin Berhomet, Crasna, Vicovul-de-Sus, Marginea, Solca, Cacica și Păltinoasa până la Valesaca.

Hotarul de S.V. al acestei formațiuni trece prin Valea Săratei, lanțul Lucinei, prin povârnișul masivului Muncelului, prin ramificațiunile de la N. ale Răraului și în fine printr'o linie dusă de la coborișul de răsărit al muntelui Todorescul, în direcțiunea de S.E. până la acel punct, unde coamele masivului Băiașescul se apleacă către valea Negrișesei.

În interiorul acestei zone se mai află calcar coralian și depozite considerabile de sare, mai ales la Cacica. Gresia carpatică este în general cenușie sau gălbue, în unele regiuni chiar roșie; are o șistozitate pronunțată și este foarte săracă în fosile.

Gresia terțiară, o formațiune posterioară celei carpatice, alcătuește partea principală a regiunii dintre Dorna-Vatra și Poiana Stampei. Această formațiune, precum și calcarurile numulitice aparținătoare unei formațiuni mai tinere, formează contraforturile munților de trahit ai Dornei. Se arată în ambele maluri ale râului Dorna, în muntele Oușor și în masivul Țapului, la N. de Bistrița Aurie.

Cea mai însemnată parte a munților Bistriței Aurii este formată de o zonă de șisturi cristaline, largă de 20—25 km., constituită din micașist, gnais, șisturi amfibolice și felurite

evartite. Această zonă este în tercalată între zona de gresie carpatică care o mărginește la N.-E. și formațiunea terțiară veche, care o mărginește în partea de S.-V. (Stara-Vipcina) în țară și se tucnește spre S. și S.-O. cu munții Transilvaniei. Această formațiune conține depozite bogate de minerale și cite-va izvoare sulfuroase. Astfel, ambele izvoare sulfuroase de la Iacobeni aparțin acestei zone.

Ramificațiunile munților Călimanului ce se găsește la extremul sud al țării se compun dintr'o formațiune vulcanică trahitică, în care își au originea izvoarele feruginoase din Dorna.

Regiunea colinară de la N.V., dintre Nistru și Carpați, este alcătuită din depozite neogene, diluviale și aluviale, cari, la rindul lor, se compun, în cea mai mare parte, din argiluri, nisipuri și din materii calcaroase.

Clima Bucovinei. — Bucovina are o climă continentală, extrem de aspră, mai ales în timpul iernei, care de obicei ține aproape cinci luni consecutive. În schimb primăvara e scurtă de tot, vara foarte caldă, toamna lungă și temperată. Asprimea iernei și trecerea ei în lunile de primăvară o datorește Bucovinei, cu toată situația sa în zona medie, împrejurărei că nu este prin nimic apărată spre Nord și N.-E., ei e din contră expusă crivăturilor ce vin fără obstacol din regiunile de miază-noapte peste șesul sarmatic și cel podolic, pe cind vinturile calde ale sudului, cari ar putea-o atinge, se lovesc de lanțurile carpatine, încit o ajung foarte cu anevoie. De alt-fel fluctuațiunile de tempe-

ratură în Bucovina sunt neînsemnate în partea ei muntoasă; în schimb însă domnește o mare predispoziție la precipitate atmosferice. Media anuală a temperaturii variază până la 5.5 grade Cels. în regiunea muntoasă, și până la 8 grade Cels. în regiunea colinară. Maximul căldurii vara e 35 gr. C., iar cel al frigului în lunile de iarnă 30 gr. C. Limitele perioadei ferite de brumă cad în localitățile deluroase cam între 20 Mai și 1 Octomvrie, la munte însă între 10 Iunie și 1 Septemvrie.

Cantitatea anuală a ploilor în cifră medie ajunge până la 680 mm. Cea mai săracă în umiditate e partea de N.-V. a Bucovinei. Sezonul principal al ploilor cade vara în lunile Iunie și Iulie, cuprinzind mai cu deosebire regiunea văii Ceremușului, partea de sus a văii Bistriței și împrejurimile local. Pojorita. Epoca de zăpadă, la rindul ei, numără în părțile deluroase 120—140 de zile, la munte însă 150—200 de zile. Din contră se accentuează mult predispoziția la furtuni, cari, deși nu sunt dese, însă apar mai ales în părțile de munte ale nordului, sub formă destul de violentă, pricinuind mari pagube. Apariția grindinei se restringe mai mult asupra regiunii dintre Prut și Nistru, nu cruță însă nici părțile de S. Grindinile se ivesc mai cu abundență în luna Iulie și e lucru remarcabil că terenurile reimpădurite ale țării sunt cele mai scutite de grindini.

În total, clima Bucovinei, cu toată asprimea ei caracteristică și în ciuda împrejurării nu mai puțin semnificative, că vinturile de apus aduc, la ori-ce timp ar fi, de obicei precipi-

tate atmosferice, este totuși foarte prielnică atât vegetației, cât și vieții animalice și nu produce absolut fenomene morbide. Verile calde și bogate în ploă favorizează cultivarea tuturor cerealelor, făcând în același timp ca să se coacă toate poamele, până chiar și strugurii. Singur porumbul suferă puțin în văile Sucevei și ale Siretului din cauza brumelor prea timpurii. Mai mult decît toate influențază însă în aceste condițiuni climatice întinsele păduri ce le are Bucovina și în special arborii cetinoși, aceștia din urmă constituind pentru țară, îndeosebi prin belșugul de moliză de calitate superioară, o adevărată bogăție de preț și viitor incalculabil.

Agricultura. — Solul Bucovinei fiind compus pe jumătate din terenuri potrivite pentru agricultură și avînd în multe locuri pămînturi foarte fertile, el a fost decî totdeauna propriu pentru a produce cele mai variate soiuri de plante. Pe lângă suprafața de aproape 288.000 hectare pămînt arabil, cît prezintă Bucovina (căci partea muntoasă nu cuprinde, decît aproximativ 40.000 hectare suprafață bună pentru arătură), restul e destinat pășunatului și culturii pădurilor, ce constituiesc partea cea mai însemnată din averea țării. Încolo toată regiunea colinară, cu micurile șesuri și complexul văilor, cuprinde 288.000 hectare pămînt de arătură, pe cari se cultivă cu succes toate felurile de bucate, ocupînd aproximativ următoarele suprafețe: Porumb = 67.343 h.; Ovăs = 41.470 h.; Secară = 26.958 h.; Orz = 26.610 h.; Griu = 20.266 h.; Hrișcă = 2.752 h.; Păsă = 979

h.; Rapiță = 890 h.; Leguminoase = 4.456 h.; Cinpă = 5.421 h.; In = 1.842 h.; Cartofi = 25.472 h.; Sfeclă și napi = 2.219 h.; Trifoiu (fin) = 33.450 h.

Cea mai densă suprafață cu arătură o găsim la partea de O. a Bucovinei. Din celelalte suprafețe productive 131.755 hectare sunt finite, 8.070 grădini, 43 h. vii, 105.158 h. iamașuri, iar 35.718 sunt de considerat ca neproductive sau ocupate de clădiri. Pădurile din contră ocupă un spațiu de 451.220 h., la care se mai adaugă încă 25.030 h. de poieni cu pășuni de munte. Productivitatea cea mai inferioară o găsim pe malurile deluroase ale Sucevei. Cea mai fertilă parte a țării însă e regiunea dintre Nistru și Prut. Tot așa și regiunea spre S. și O. de Suceava. Necesitățile traiului zilnic ale locuitorilor de țară s'au format și în Bucovina așa, în cît porumbul să-i servească în special pentru întreținerea sa și a animalelor de casă, iar cerealele naționale vechi, cum e griul, să fie destinate mai mult speculei. Ca și în regat dar, mămăliga și turta de făină de porumb sunt alimentul principal al sateanului, iar strujanul acestei plante, nutrețul vitelor sale și ades și combustibil. Afară de asta a intrat însă în regimul alimentar și o altă plantă, adică cartoful, care se cultivă în toată țara și servește în timpurile recente, întocmai ca și porumbul, și la fabricațiunea spiritului, industrie de căpitanie în Bucovina. Trebuie totuși de observat că agricultura nu se practică de populațiune decît în modul vechi, obișnuit în țară, cu excepții de cele cîteva

colonii germane și de administrațiunile domeniilor mari, din cari cele mai de seamă sunt a fondului religiosar bucovinean și ale herghelilor Statului.

Pe lângă agricultura propriu zisă vine în al doilea rînd cultivarea finetelor, finul fiind nutrețul principal al vitelor, cari petrec în timpul verei pe poienile munților, iar toamna se aduc la șes spre iernare. Prăsila vitelor cornute a luat în Bucovina un avînt și mai considerabil după așa zisul război vama al Austriei cu România, Bucovina fiind chemată a îndeplini rolul Moldovei, care era renumită pentru boi de rasă.

Un alt soi de cultivare a pămîntului în Bucovina, care trebuie menționat, este grădinaritul și pomăritul, cu care se ocupă în special coloniile de Lipoveni din Climăuț și Fintina-Albă, practicîndu-l nu numai în localitățile lor, dar și luînd cu chirie grădini și pomete în diferite părți ale țării și făcînd apoi negoț întins.

Pentru cultura vitei de vie există în Bucovina unele locuri foarte priitoare, precum în districtul Sucevei la Reusenii, Uidești, Chilișeni și mai la N. în comunele Hlinața, Jucica și Repujineț. Se știe apoi că și pe lângă Cernăuți au existat într'o vreme podgorii, ale căror urme se cunosc încă și astăzi. Totalul viilor existente se ridică la suprafața de 1.900 hect.

Pădurăritul. — Pădurăritul ca cultură se practică de preferință în Bucovina de administrațiuni forestiere organizate după sistemele cele mai noi, urmărind nu numai exploatarea pădurilor existente întinse, dar și reîmpădurirea

terenurilor devastate precum și ale celor lipsite de umbră și umezeală necesară prosperității țării din punct de vedere agricol. Bucovina fiind acoperită aproape pe jumătate cu păduri, aceste se prezintă statisticește astfel: 99.090 de hectare păduri mixte, cu arbori frunzoși adică fagi, carpeni, stejari, frasină, ulmi, mesteceeni, paltini, arini, plopi, castani, sălcii ș. a. ; 337.790 hect. arbori cetinoși, adică, molizi, brazi, pină, jnepi, etc. și în fine 10.985 hectare păduri mărunte și cringuri cu arbori și arbuști de tot felul. Aceste complexuri de păduri furnizează un bogat material de lemne de combustie și de construcție, exploatat cu ajutorul diferitelor linii ferate portative (sist. Decauville) și haituri de apă, etc., și se lucrează la fața locului prin vreo 30 de feresteie sistematice, 120 feresteie minate cu apă și în mare parte cu mina populației de munte, ce se ocupă pe lângă plătări și cu meseria lucrării lemnului.

Vinatul. — Vinatul animalelor sălbatice din pădurile aceste bogate constituie o parte însemnată în administrația țării. Bucovina se împarte în 586 oculuri de vânătoare, în care seucid pe an aproximativ 100 cerbi, 268 caprioare, 36 mistreți, 5.000 iepuri, 5 urși, 20 lupi, 560 vulpi, 3 riși, 400 dihoari, 35 vidre, 25 pisici sălbatice, 76 bursuci, 2.000 vulturii, ulii, șoimi, hereți și buhe, etc., etc. Cerbi și caprioare mai ales se găsesc în codrii deși ai Carpaților în mare abundență, fiind favorizate aceste animale prin dispozițiunile riguroase de cruțare. Ursul, risul, pisica sălbatică și lupii

au început să dispară, de cind se fac vânători sistematice anuale și se plătesc premii pentru stărpirea acestor animale. În schimb au dispărut prin prea mult vînat aproape de tot păsări mult căutate, ca dropia, găinușa, potirnichea, ș. a., ce se găseau odată în Bucovina în mare mulțime.

Pescuitul de asemenea se practică pe o scară destul de întinsă, deși în mod primitiv, atît prin riuri, cit și prin iazurile și bălțile ce există.

Prăsila vitelor. — Prăsila vitelor se practică atît la munte, cit și la șes și este după agricultură și pădurit cea mai principală ocupațiune a locuitorilor rurali din Bucovina. Mai ales de cind au fost aduse cu cheltueala statului rase de vaci superioare din Alpi și au fost aclimatizate cu succes în țară, prăsila vitelor a luat un avînt mare și Bucovina numără în momentul de față peste 250.000 capete de vite cornute de prima calitate. Nu mai puțin a prosperat prăsila cailor, de oare ce statul austriac a înființat dela luarea Bucovinei încă o herghelie model, la Rădăuți, îndreptînd prin distribuirea armăsarilor săi prin țară și rasa de cai a locuitorilor. O anume specialitate de cai foarte căutată este rasa cailor mici de munte, numiți huțani, excelentă prin rezistența, forța și prin inteligența animalelor. Numărul total al cailor în Bucovina se urcă la 50.000.

Creșterea oilor ocupă și ea un loc remarcabil în ocupațiunea locuitorilor Bucovinei, cu deosebire ai celor de la munte, mai ales că o mare parte din îmbrăcămîntea na-

țională stă în strînsă legătură cu prăsila acestui animal. Cojocul, pieptarele, căciula, sumanul și bernevecii munteanului, precum și alte lucruri, sunt fabricate de casă, cîștigate exclusiv pe urma prăsilii oilor. Cu laptele și brinza de oi, apoi cu lina acestor animale, se face un negoț întins. Bucovina numără peste 200.000 de oi și vreo 3000 de capre.

Cu creșterea porcilor se ocupă mai mult țaranul de la șes. Despre o rasă deosebită nu poate să fie vorba, iar numărul de 140.000 de animale corespunde exact trebuințelor interne ale țării. Mult mai considerabilă este în schimb creșterea păsărilor de casă, lucru care stă în legătură cu abundența cerealelor la casele oamenilor. Cit despre albinărit, Bucovina a fost odinioară vestită. Astăzi aceasta cultură se practică pe scară mai mică, dar destul de remarcabilă avînd țara și acum încă un stoc de aproximativ 17.000 de stupi. Cultura vermilor de mătăsă, despre care ne pomenesc multele plantațiuni de duzi, a dispărut cu totul, dar se fac încercări a o reintroduce.

Industria și Comerțul. — Abstracție făcînd de industria casnică a populațiunei de țară, care în Bucovina este acciași ca și la noi în regat, Bucovina prezintă cu toate condițiunile excelente ce le are pentru întreprinderi industriale de tot felul, o stare de stagnațiune. ba chiar în unele privințe o stare de regres. Așa stabilimentele minore, cari au fost create încă pe la începutul veacului trecut de întreprinzătorul industriaș Manz

pe diferitele moși mănăstirești ale fondului religionar gr. or. au încetat a lucra unul după altul, cu toate eforturile ce s'au făcut din partea administrațiunei, de a salva aceste întreprinderi cu instalațiunile lor scumpe. Din toate cite au existat, funcționează astăzi numai fonderia de la Iacobenii și uzina din Eisenau și aceste nu topeșc mineralii exploatare din minele apropiate, ci prelucresc ferărie veche, fabricând unelte de casă de prima necesitate, pe cari le pune în vânzare la populația de împrejur și cea din Moldova mărginașă. Incolo toate încercările de falnică industrie, cum era de exemplu mina de argint și plumb din Cirlibaba, sunt uitate, întomai ca și spălătul aurului, ce se practica în vremuri pe apa Bistriței, care și trage încă de pe atunci numele de Aurie. Singură, exploatarea săreii, a luat un mic avânt, fiind practicată în mod sistematic în stabilimentele de la Cacica, cari scot pe fie care an sare în valoare de aproape un milion de coroane. Această sare se pune în vânzare parte rafinată, parte în drobi mari ce se cumpără pentru vite.

Industria lemnului de construcție se dezvoltă în schimb cit se poate de bine, specializându-se de un timp în industrii variate similare de anume categorii. Astfel există pe lângă ferestrele mari cu motorii de abur și de apă (din cari cele mai considerabile se află la Cernăuți, Mezebrody, Dorna, Falcău, Marginea, Ruși-Moldovița, Negruleasa, Iacobenii și Putna), încă o fabrică de lemn de claviatură la Molit, o alta de lemn de rezonanță la Stul-

picanii, una de lină lemnoasă la Pojorita și alte două fabrici de produse de altă natură la Putna și Ruși-Moldovița, ș. a.

O industrie specială formează în Bucovina fabricațiunea rachurilor și a spirtului brut. Există în prezent în Bucovina peste 30 de fabrici de acest soi cu instalațiuni în stil mai mare, producând anual cam la 40.000 hl. de spirtuoase. Mai sunt apoi în Bucovina 7 fabrici mari de bere și 8 mori de abur. Cit despre morile de apă ele se ridică la numărul de 438 între cari nu sunt socotite morile pe vase ce se găsesc mai ales pe Prut și Nistru. Apoi mai există o fabrică de uleiuri vegetale în Zucica, două fabrici pentru rafinatul de uleiuri minerale la Lencăuș și Mitoca, apoi o fabrică de olării la Cernăuți, unde se află și una de dogării și butoaie și una de betonagii. Tipografia are Bucovina 15, stabilimente de litografie 4, fabrici de var 8 și fabrici de cărămidă 56. Pe lângă aceste stabilimente, cari reprezintă oarecum partea progresivă a industriei bucovinene, trebuie pomenită și fabricațiunea sticlei, care se practica într-o vreme la Crasna, Althütte, Neuhütte, Fürstenhal și Karlsberg, actualmente însă a decăzut cu totul. Numai la Crasna-Ilschi se mai face încă ceva sticlă ordinară.

Numărul reprezentanților industriei și diferitelor meserii în Bucovina nu trece astăzi peste 6750 de inși, cari sunt aproape exclusiv străini. Unica breaslă a cojocarilor și poate încă alte bresle inferioare de țară, au mai rămas în minile Românilor, pe cînd vestitele bresle de meseriași români ce au existat odinioară în ora-

șele Suceava, Siret și Rădăuți și erau organizate după modelul celor săsești din Transilvania vecină, au rămas numai un ce istoric, de care ne pomenesc analele austriace de pe vremea ocupațiunei Bucovinei.

Comerțul Bucovinei cu țările învecinate, care pînă acum 30 de ani se dezvoltă mai mult pe loc, prin bilciurile vestite ce se țineau în diferite localități și la cari participa mai ales România, a luat după construirea liniilor ferate o direcție cu totul nouă și în deosebi contactul cu regatul nostru s'a redus foarte mult dela războiul vamal încoace. Astăzi Bucovina a ajuns, în detrimentul exportului român anihilat ea însăși țară de export și întreține pe lângă asta un raport viu cu restul Europei prin rolul de element mijlocitor, mai ales cu Rusia. Aceste avantagii le a realizat Bucovina cu deosebire prin camera sa de comerț și industrie, care trece în ochii lumii comerciale ca una din cele mai active. Capitalul ce rulează anual pe piața comercială a acestei mici țări, ajunge astăzi la cifra de 50.000.000 coroane. Cit de bine știe să manevreze acest centru comercial, se vede din faptul că Bucovina exportează în și prin România, care însăși e atât de bogată în păduri, o cantitate enormă de lemnărie, concurînd-o astfel în modul cel mai simțitor.

Căi de comunicațiune. — Aceste sunt în Bucovina într-o stare de prosperitate continuă. Incepînd cu șoselele mari, din cari unele au fost construite din punct de vedere strategic cu multă măiestrie și îngrijire încă de la luarea Bucovinei

de către Austria, și până la drumurile districtuale, ele toate sunt bine întreținute, supravegherea lor fiind supusă unor comitete administrative speciale, care controlează cu rigoare starea bună a drumurilor și podurilor.

Dintre șoselele principale ale Bucovinei, pe cari poporul le numește atit de caracteristic „drumuri împărătești“ cea mai însemnată este așa numita *șosea carpatină* (Karpathenstrasse), care începe de la intrarea de Nord în Bucovina, adică de la local. Sniatin, trece prin Cernăuți, Siret, Succava, Gurahumora, Cimpulung, Dorna-Vatra, Poiana-Stampeii și apucă apoi pe la trecătoarea Bărgăului spre Transilvania. Cu această linie de comunicație, admirabilă sub toate punctele de vedere, se leagă apoi lângă local. Dubăuț pe Prut o altă șosea, tot principală, și nu mai puțin bine întreținută, ce poartă numele de *Șoseaua Impetrită* (Verdeckte Reichsstrasse), care trece prin localitățile Hlinița, Storojinet, Ciudeiu, Vicov, Marginea, Solca, Cacica și se împreună la Gurahumora cu șoseaua mare precedentă. Urmează apoi așa numita *Șosea podolică*, ce se bifurcă din Șoseaua carpatină lângă com. Mămăieștii Vechi și duce spre tirgulețul galițian Zalescezyk. Mai este apoi așa numita *Șoseaua Vamală* ce se desprinde și ea lângă orașul Siret din Șoseaua carpatină și duce la vama română a Sinouțului. În fine se numără între căile de comunicație de ordine superioară încă și așa numita *Șosea Belgiană*, care se desprinde ceva mai sus de loc. Iacobeni din Șoseaua carpatină și urcând

valea Bistriței în sus. duce pe la Cirlibaba și prin trecătoarea Știol în Maramureș (la Șighet).

Aceste șosele reprezintă o lungime totală de 429,6 km. Pe lângă ele Bucovina mai are însă încă 26 de șosele districtuale cu o lungime totală de 932 km., deasemenea bine întreținute și o rețea destul de întinsă de drumuri vicinale ce leagă comunele întreolaltă și constituie la rindul lor o lungime totală de aproape 3000 km.

Rețeaua liniilor ferate în Bucovina prezintă actualmente o lungime de peste 500 km., din care linia principală, adică vechia cale ferată Lemberg-Cernăuți-Iași traversează Bucovina de la Nopolocăuți și pînă la Ițcani (Burdujeni) pe o distanță de 114 km. Construirea acestei căi ferate, care pune Bucovina în atingere cu Vestul Europei pe de o parte și o leagă și cu România, a fost începută la 1865 și terminată la 1869. De ea se leagă următoarele linii ferate locale:

Linia ferată locală Cernăuți-Noua-Sulița (30,8 km.) care a fost deschisă la 1884 și leagă linia principală a Bucovinei cu căile ferate rusești, servind în special pentru traficul lemnărilor ce se exportă în mare cantitate din pădurile bucovinene.

Linia locală Hlibeca-Berhomet (p. S. 53 km.) cu ramura Carapciu-Ciudeiu (19 km.) și o linie suplimentară primitivă de la Berhomet p. S. la Mezebredy (9 km.), deschise toate de la 1886 incoace, aproape exclusiv pentru transportul de lemnării.

Linia Hatna-Cimpulung (67 km.) deschisă la 1888 și continuată acuma pînă la Dorna-Vatra, avînd și o linie supli-

mentară de la Vamă la Ruși-Moldovița ce s'a construit de asemenea numai în vederea exploatărilor mari din acele regiuni păduroase.

Linia Hadic-Rădăuți-Frasin (Brodina) cu o lungime de 21 km. și o ramură ce o leagă cu localitățile Carlsberg și Putna (9 km.), construită în vederea stabilimentelor de industrie de acolo.

Linia Ițcani-Succava (7 km.) ce leagă calea ferată principală cu orașul Succava.

Linia Hliboca-Siret (19 km.) ce leagă C. F. principală cu orașul Siret.

Linia Nopolocăuți-Vijnița (44 km.) ce leagă C. F. princ. cu tirgul Vijnița și exploatările de lemnărie din valea Ceremușului.

Linia Lujeni-Zalescezyk (43 km.) ce leagă C. F. pr. cu tirgul galițian Zalescezyk, mijlocind și traficul de lemnărie din acele regiuni.

Căi de comunicație importante pentru Bucovina mai sunt apele, mai ales din punct de vedere al transportului lemnărilor, ce constituie bogăția naturală a țării. De când s'a construit căile ferate, negreșit că acest mijloc de transport modern a covârșit însemnătatea transportului pe apă, reducîndu-l la un rol secundar și aproape exclusiv local. Totuși plutăritul și-a păstrat în Bucovina însemnătatea sa și lungimea liniei de transporturi acvatice prezintă și astăzi încă cifra însemnată de 450 km. Practicabile pentru navigațiune în sens mai larg sunt de fapt numai apele Nistrului, Prutului, Ceremușului și ale Bistriței Aurii. Siretul, Succava și Moldova, deși permit lesne mișcarea de plute pe

albiile lor, au totuși defecte multe, nefiind regulate, încit prundișurile, ce se găsesc la intervaluri în calea plutelor, devin obstacole foarte supărăcioase și permit coborîrea neîntreruptă a plutelor numai la momente favorabile. Acest inconvenient a fost prin unele locuri încitva paralizat prin construirea de zagazuri și ecluze (haituri) din cari există la moment în munții Bucovinei mai bine de 20. Cea mai mare și prețioasă construcție de acest fel este ecluza de lângă Delhopole, distr. Vijnîța, clădită la 1879 pe matca pârului Părcalab (afluent al Ceremușului Alb).

Poșta și Telegraful. — La luarea Bucovinei de către Austria s'a înființat, — desigur mai mult în scop militar-administrativ, — un serviciu poștal, care se executa la început prin călări. Astăzi Bucovina are 123 oficii poștale cari expediază pe an mai bine de 8 milioane de scrisori, un milion de jurnale și peste 600.000 de pachete, cu o mișcare de valori și de bani pînă la 120 milioane de coroane. Tot așa a propășit și serviciul telegrafic, Bucovina avînd în minutul de față 60 de oficii telegrafice cu o mișcare de un milion și jumătate de depeși pe fiecare an. Dela 1883 a început a se introduce și serviciul telefonic și acesta are pînă acum mai multe centrale cu vr'o 300 de linii.

Populația. — La anul 1777, cînd a intrat Bucovina sub administrațiunea Austriei, populația ei totală era, după cum se vede din recensămintele comisiunilor de ocupare militară, numai 75.000 locuitori, ceea ce ar corespunde cu 7 locuitori

de km. pătr. Bine înțeles că mulți din locuitorii Bucovinei, îngrijiți de noua stare de lucruri au ținut să părăsească țara în număr însemnat și să se refugieze în restul Moldovei. Pe de altă parte avantajile ce le înfățișa Austria tuturor celor ce voiau să se așeze în Bucovina, între cari foloase era în prima linie scutirea vremelnică de armată și de biruri, ademeneau prea mult lumea, încit acest frumos pămînt să nu fi devenit încurînd obiectul dorit al diferiților coloniști. În special alipirea Bucovinei de Galiția, de care nefericita țară a scăpat abia pe la 1860, a contribuit foarte mult la împesărirea populațiunei băștinașe rominești cu elementele slave ce se revărsară sub această administrațiune, potop peste țară. Deși numărul locuitorilor a sporit destul de repede, dar caracterul național al Bucovinei s'a schimbat în așa chip, încit astăzi elementul băștinaș românesc a ajuns să fie chiar în minoritate, iar Rutenii mai noi veniți să fie populația covirșitoare țării. Bucovina numără în momentul de față 693.000 de locuitori din cari 268.367 Ruteni, 229.451 Romîni, iar restul se împarte, precum vom specializa mai jos, pe celelalte națiuni ce mai există în țară. Numărul populațiunei este dar față de cifra constatată la ocuparea Bucovinei de către Austria, aproape inzecit, ceea ce înseamnă în adevăr foarte mult, mai ales cînd n'au trecut de cit 130 de ani de la ocupațiunea Bucovinei de către Austria. Și totuși Bucovina nu ocupă, dacă o comparăm în privința densității populațiunei cu celelalte provincii Austriace (62 locui-

tori pe km.), decît al șaselea loc; față de populațiunea din regatul nostru însă ea prezintă un plus de 16 locuitori de km. pătrat.

Considerînd acum populațiunea Bucovinei după naționalități și începînd cu Romîni, găsim că aceștia locuiesc în număr compact mai ales sudul țării, apoi mijlocul, o parte răsăriteană și extremitatea de S. V. a ei. Intre locuitorii romîni de la răsărit, și anume la S. de Prut se află presărate și localități cu populațiune ruteană, întocmai cum vedem aceasta în regiunile Moldovei pe lînga Iași și Verești; probă că avem a face aci cu coloniile slave din Pocuția aduse încă pe timpul domnilor vechi ai Moldovei, Ștefan-cel-Mare și alții. Deasupra, adică la N. apeii Prutului, se află de asemenea Romîni, cari deși în număr restrîns, dar totuși reprezintă o populațiune curat rominească, cum sunt comunele Mahala, Buda, Cotul-Ostriței, Boian și Noua-Sulița. Incolo linia de despărțire între populațiunea romînă și cea ruteană înfățișează o stare stătătoare și nici de cum o înaintare repede a elementului slav precum susțin unele organe administrative austriace, însuflete de tendințe protivnice romînilor.

Rutenii, astăzi mai puternici la număr ca populațiune rurală multămită diferitelor favorur. și concesiuni politice, de car, s'au bucurat în timpii mai noi, locuiesc în număr compact numai partea de la N., cea de N. V. și majoritatea nord-vestului din Bucovina. Însulele de populațiune slavă aflătoare la V. și în puținele locuri din S. Bucovinei, trebuiesc socotite ca elemente venite, fie în epoca

istorică pomenită mai sus, fie în timpul cind Bucovina ținea de Galiția (1787—1849), fie însfârșit cu prilejul aducerii de lucrători Galițieni pentru construirea liniilor ferate și a diferitelor fabrici, în special ale celor de spirt.

Cît despre așa numiții Huțani, ce locuiesc munții de N. și N.-V. ai Bucovinei, aceștia sunt numărați deasemene între Ruteni, deși vorbește numai ruteneste, dar încolo ei înfățișează încă și astăzi caracterele rasei lor turco-tartarice, fiind fără îndoială niște rămășițe de Cumanii (Uzi) ce s'au pripășit pe la obârșiile Sucevei, Cerămușului și ale Moldovei. Ei formează de fapt o populațiune osebită de 25 mii de suflete, au păstrat în graiul și obiceiurile lor foarte multe elemente românești, din cari elemente s'ar putea conchide că neamul lor de origine cumană a fost întii romanizat și în urmă abia a primit ca limbă dialectul slav vorbit în timpul de față. Ei se sting însă vizibil din pricina sifilisului și alcoolismului ce bîntuie cu furie prin satele huțanești.

Germanii, 55 de mii de suflete la număr, locuiesc în Bucovina împrăstiați atît la sate, cît și prin orașe. Cele mai de seamă comune de coloniști germani sunt la Roși, (sat lingă Cernăuți.) Frătăuți, Ilișești, Teblecea, Carlsberg, Badeuț, Satul-Mare, Fürstenthal, Mologhia, Pojorita, Eisenau, Iacobeni, ș. a. Se mai găsește de asemenea Germanii în număr mai mare în orașele Cernăuți, Siret, Suceava, Rădăuți, precum și în diferitele țirgulețe, mai ales însă la Gurahumora. Cei mai mulți din acești din urmă sunt veniți în țară încă

din secolul al 14-lea și se trag din așa numiții coloniști sași stabiliți întii în Transilvania. Ei se indeletniceau cu felurite meserii și erau, precum se vede din cronică, organizați în bresle cari aveau un rol precum-pănititor în micile orașe moldovene, de ex. în Suceava și Siret.

Cît despre așa numiții coloniști germani, venirea lor s'a efectuat în epocă răslețe și pe motive diferite. Cîțiva ani înainte de ocuparea Bucovinei de către Austriaci (1760), s'a format d. e. o colonie de nemți postăvari, veniți din Breslau în localitatea Prelipcea pe Nistru și neputîndu-se menține din cauza evenimentelor răsboinice de pe atunci, s'au retras mai adine în Moldova, formînd coloniile de fabricanți postăvari, din cari mai avem urme și astăzi încă, pe la Neamțu, Piatra și Buhuși. O altă colonizare de Germanii s'a făcut în Bucovina pe la 1770 cu ocazia înființării monetăriei de lingă Cernăuți, dîncolo de Prut, de către generalul rus Gartenberg, după a cărui nume (tradus în limba polonă) s'a și numit localitatea, cum o știm astăzi, adică Sadagura. Adevărata colonizare a Bucovinei cu Germanii a fost inițiată de însuși guvernul austriac, care în solucitudinea sa de a popula repede Bucovina și a ridică în nouă cucerita țară agricultura, a adus pe rînd, între anii 1782 și pînă la 1850, coloniști din toate părțile Austriei și Germaniei. Nu mai puțin a lucrat în acelaș sens întreprinzătorul exploatator de mine Manz, aducînd la rîndul său numeroși mineri cu familiile lor și stabilindu-i în localitățile ce poartă astăzi încă nume nem-

țești, precum: Mariensee, Freudenthal, Luisenthal, Iacobeni, Eisenau și a. Cea dintii colonie de agricultori germani este cea din Mologhia lingă Cernăuți, înființată la 1782, mai mult din indemnul administrațiunei militare, care se tînguia mereu că populația indigenă *valahă* nu cultivă cereale și că din lipsă totală de ovăz și orz nu se poate întreține cavaleria garnizoanei dela Cernăuți. Cele mai însemnate colonii germane de natură agricolă au fost aduse din Germania centrală și anume din Württemberg, Baden, Pfalz; există însă și altele, cari au fost chemate din Boemia de N. și din Transilvania. Coloniștii mineri mai sus pomeniți, cari și ei au trebuit să se apuce, după desființarea minelor, de plugărie, sunt în majoritate veniți din comitatul ungar Zips. Românul îi numește pe acești străini, cu cari nu s'a putut de altfel asimila nici cînd, fără deosebire „*Svabi*”, (adică nemți din Württemberg). De observat este totuși că în satele românești, pe unde se găsește colonii germane, populațiunea băstinașă românească s'a influențat în ce privește lucrarea pămîntului, prășila de vite, mai ales cea de cai, clădirea edificiilor de gospodărie, etc., de cultura germană. Sunt în momentul de față printre Romîni gospodari avuți, pe cînd la urmașii coloniștilor începe a se ivi un fel de degenerare, datorită luxului prea mare, la care se dau coloniștii de regulă după belșugul dobîndit prea repede.

Polonii, a căror existență în Bucovina este confirmată încă înaintea anexării austriace, constituiesc astăzi o populațiune

de aproape 25.000 de suflete, ce se menține mai ales în orașe și târguri. Pe cînd însă Polonii de dată mai veche erau veniți pe urma raporturilor domnilor și boierilor moldoveni cu Polonia și ajunseseră chiar a fi proprietari de moșii, emigrațiunile de dată mai nouă se găsesc în legătură cu epoca în care Bucovina figură ca district galițian. Din acel strat de funcționari, meseriași mici, comercianți, servitori, și alți pripășiți, s'a alcătuit acel contingent mic, dar simțitor, de societate polonă, ce o are Bucovina mai cu samă în părțile de N. Ei sunt foarte tenaci în menținerea limbii și caracterului lor, profesază un naționalism nestrămutat și trec drept catolici fervenți.

Maghiarii, între cari numărăm bineînțeles și Secuții, sunt în Bucovina în număr de aproape 9.000 și locuiesc în colonii compacte, ca Hadicfalva, Andreasfalva, Istenșeghiț, Ioseffalva, precum și amestecați cu Rominii, cum îi găsim de ex. în comuna Iacobești. Bucovina avea însă afară de aceste colonii ungare înființate de către Austria în anii 1777 și 1786, altele mai vechi, încă de pe timpul lui Alecsandru cel Bun și anume secuiești, mai ales la Suceava și prin împrejurimile ei. Coloniștii unguri au păstrat pe deplin semnele rasei lor, vorbesc aproape exclusiv limba lor și cel mult puțină românească și sunt de religie catolică. De la Romini au luat cu toate aceste multe obiceiuri, mai ales din cele privitoare la viața socială creștinească, așa la nunți, botezuri, înmormintări, probă că era paganismului a fost greu biruită de dinșii. Pe lângă obiceiurile pri-

mite, între cari cel mai caracteristic e cultul morților cu ospățul și comindarele practicate de Romini, ei au adoptat dela poporul nostru și superstițiile poporale. Portul l'au păstrat însă acești coloniști cu sfințenie. Maghiarii Bucovinei sunt oameni foarte silitori și sobri, au însă fama de hoți îndrăzneți. În anii 1880-1887 niște patrioți speculanți au povățuit o parte din acești coloniști să-și părăsească locuințele și gospodăriile din Bucovina și să se întoarcă în regiunile seci ale Tisei, unde li se oferise de către un comitet locuri gratuite. Cei mai mulți și-au pierdut averea și s'au întors în urmă ca săraci la cimpiile mult regretate din valea Sucevei, blăstemind pe seducătorii lor.

Lipovenii Bucovinei, cam în număr de 4.500, sunt identici cu cei din Dobrogea, aparținînd, în ce privește religiunea, sectei ortodoxe a rascolnicilor, adică cari recunosc textul vechi și nerevizuit de mitropolitul Nifon al cărților bisericești. Ei locuiesc în mase compacte la Fântina Albă, Climăuți, Lipoveni și, în amestec cu Rutenii, la Mihodra și Lucaveț. Ca și coloniștii unguri, ei și-au conservat limba, credința, portul, însă și obiceiurile, între cari abstenența de alcool și tutun e demnă de toată lauda. Lipovenii au venit în Bucovina parte din Moldova, parte din Basarabia, pe la 1780 și 1884, unii și mai timpuriu, cu gîndul de a se bucura de privilegiul scutirii de oaste. Pe vechiul teritoriu al Varniței (distr. Siret) ei fundară o mănăstire de călugări și alta de maici. Guvernul îi protejează foarte mult

și a concedat mitropolitului lipovenesc din Fântina Albă, orî cit de incult ar fi, drepturi de *mare prelat* în condițiune egală cu celelalte rituri, lucru care constituie o anomalie curioasă și jignitoare, mai ales pentru demnitățile mitropolitice ortodoxe romine din Bucovina. Lipovenii se ocupă cu agricultura, și mai ales cu grădinăritul, arendînd pomete prin toată țara și practicînd negoț ambulant cu poamele cultivate. O parte din ei sunt vestiți ca săpători de șanțuri și heleșteie.

Armenii din Bucovina, în număr de 1.300, sunt de origine veche, constatat fiind că au venit deja prin secolul al 14 în Moldova. Ei formează o colonie compactă în orașul Suceava, sunt comercianți și se găsesc și răsleți ca arendași de moșii sau și proprietari prin părțile de șes ale Bucovinei. După religiune sunt parte ortodoci (schismatici), cari vorbesc încă limba armeană desul de curent și recunosc drept cap bisericesc pe patriarhul din Etsmiazin și parte catolici, cari țin de papa și au adoptat limba polonă ca grai de contact cu lumea cealaltă.

Slovacii din Bucovina, puținii la număr, trăiesc pe lângă Cacica și Solca, unde au fost aduși de Austriaci la munca salinelor, sunt de religie catolică și se ocupă și cu meseria de lucrători la ferestee.

Țiganii din Bucovina, egali în toate celor din Moldova, erau înaintea anului 1866, cînd i-a decimat holera și foametea, în număr de peste 4.000, formînd în unele locuri (Uleva, Hlînița, Criva) sate compacte. De atunci încoace, în puținînduse, au fost absorbiți de popu-

lația în care s'au pripășit, părăsind limba și obiceiurile strămoșești aproape cu totul. Meseria de care se mai țin o parte din ei e cea a lăutarilor; ei sunt însă și scobitori de troci, lingurari și potcovari destul de iscusiți.

Evreii erau cunoscuți în Moldova, încă prin secolul 14, pe urma relațiilor Românilor cu regatul polon. La ocuparea Bucovinei se află în cele citeva ținuturi, după datele descrierilor austriace, cam la 560 de familii, cari se înmulțiseră mai ales în timpul invaziunilor ruse. Cu toate vexațiunile ce au avut a suferi Evreii, chiar de către administrațiunile austriace, numărul lor a sporit în Bucovina de la ocupațiune încoace într'un mod extra-ordinar. Pe cind la 1785 rămasese, după decretul de expulzare ce au fost date de însuși tolerantul Impărat Iosif II, cu prilejul venirii sale în Bucovina, 175 de familii, astăzi dinșii reprezintă o populație de peste 90.000 de suflete, abateri făcînd de numeroșii lor coreligionari ce s'au lășit, după o staționare oare-care, mai departe, în regatul României. Evreii stăpînesc în Bucovina aproape întreg comerțul și încep de o vreme încoace a se da la meserii și chiar și la agricultură.

Starea culturală. — La ocuparea Bucovinei se află, după cum ne arată memoriile primului guvernator militar, generalul Spleny, numai trei școli. una la Suceava, una la Rădăuți și a treia la mănăstirea Putna, frecventate cam de 60 de elevi. Aceste prime instituțiuni de cultură, cari aveau înainte de toate menirea de a forma clerici, erau întreținute

prin darea anuală de cite 4 florini ce lua mitropolia de la fie-care preot și diacon. Trezind apoi acest drept de percepere de la 1777 încolo în atribuțiunile episcopului de Rădăuți, s'a format ast-fel primul fond școlar, cu al cărui ajutor fură apoi înființate așa numitele școli naționale la Cernăuți, Putna, Rădăuți, Siret, Suceava, Cimpulung și în urmă la Vășcăuți, Zastavua, Dolhopole, Raranca și Coțmani. Ele aveau învățători moldovenesci, de unde și numele de *școală moldovenească*, sub care au figurat aceste prime institute de cultură multă vreme. La Suceava mai funcționa afară de asta și o școală specială cu un învățător grec. Curînd după aceea au fost apoi înființate la Cernăuți și Suceava cite o școală normală cu profesori speciali aduși din Transilvania. Coloniștii unguri își deschiseră de asemenea încă de la 1786 o școală specială a lor.

Insuficiența culturii mănăstirești cu care se înzestrau viitorii preoți, în special la școala din Putna, a fost un timp înlăturată prin trimiterea tinerilor clerici la mănăstirea ortodoxă Schitul Mare din Galiția și la Carloviț. Această chestie a pus însă în urmă administrația austriacă pe gînduri și ea s'a hotărît în fine la înființarea unei școale speciale de clerici la Suceava, chemînd pentru acest scop ca profesor pe ieromonahul Daniil Vlăchovici din Carloviț. Acesta ajungînd după moartea bătîrului episcop al Bucovinei, Herescu (1789), la scaunul vacant arhieresc, strămută și școala clericală de la Suceava la Cernăuți. Creîndu-se la 1808

gimnaziul din Cernăuți, a fost reformată și școala clericală, ne mai admițîndu-se la studiul teologic decît absolvenții gimnaziali.

Această reformă foarte importantă pentru mișcarea culturală în Bucovina, a avut loc la 1818 și a fost întregită la 1827 prin înființarea seminarului teologic gr. or. care a devenit în urmă facultate universitară, dînd și României pe primii profesori de teologie titrați. La 1860 s'a înființat apoi cu cheltuiala fondului religios un al doilea gimnaziu la Suceava cu clase paralele romine. Afară de asta mai funcționează actualmente un al treilea gimnaziu la Rădăuți, și un gimnaziu suplimentar inferior la Cernăuți, care are și el clase paralele romine, însă și rutene, apoi o școală reală superioară la Cernăuți și una inferioară la Siret, o școală agromonică, una industrială și un pedagogiu de Stat pentru învățători și învățătoare, precum și școli de industrie și meserii la Coțman, Cimpulung și Storojineț. Universitatea dela Cernăuți, avînd toate facultățile afară de cea de medicină, a fost înființată la 1875.

Cultul bisericesc. — Multele danii cu cari au fost înzestrate locașele sfinte înființate pe pămîntul Bucovinei de domnii Moldovei cu prilejul biruințelor în războaie sau din îndemnuri particulare de pietate ale boierilor țării, au produs faptul extraordinar că mai bine de jumătate din teritoriul bucovinean să se compună din moșii și averi mănăstirești. Imprejurarea însă, că eparhia episcopului din Rădăuți se întindea și peste hotarul Bucovinei, adică în Moldova, iar

pe de altă parte cea a mitropolitului din Iași cuprindea o parte din Bucovina, pricinaia acestui avut bisericesc imens incurcături cu atât mai mari, cu cit diferitele mănăstiri aflătoare pe teritoriul Bucovinei își aveau moșiile lor dincolo de hotar, pe cind altele, situate în Moldova, posedau averi în Bucovina. Această calamitate de proprietăți în ambele părți, cu inconveniențele ce decurgeau din jurisdicțiunea bisericească a celor două eparhii cu întinderea lor reciprocă peste hotare, precum și profitul neînsemnat ce l'avea cultul și instrucțiunea de pe urma acelor mari averi, au inspirat chiar la început administrației austriace idea secularizării mănăstirilor și fructificării veniturilor bunurilor bisericești în scop cultural mai vădit.

La luarea Bucovinei existau după statistica făcută 345 de preoți, cu 66 diaconi, cler mirean. Mănăstirile erau însă în număr de 31, cu un contingent numeros de călugări ce nu prea stau pe loc, trecind ades peste hotar, mai ales din momentul ocupațiunei austriace. Numărul maicelor, cu mult inferior, se urca la 45. Numele acestor mănăstiri și schituri le găsim indicate precum urmează:

Mănăstirea Putna cu 62 de proprietăți imobiliare în Bucovina și 6 în Moldova; mănăstirea Moldovița cu 42 proprietăți imobiliare în Bucovina și 9 în Moldova; mănăstirea Humorului cu 7 propr. în Bucovina și 6 în Moldova; mănăstirea Solca cu 15 propr. în Bucovina și 4 în Moldova; mănăstirea Dragomirna cu 4 propr. în Bucovina și 9 în

Moldova; mănăstirea Voreneț cu 14 propr. în Bucovina și 7 în Moldova; mănăstirea Schitul-Mare, care, deși situată pe teritoriul galițian (în vechia Pocuție) își avea averile sale și anume 5 propr. imob. și dijma de pe bucate din orașul Cernăuți în Bucovina, și moșia Filipăuți în Moldova; schitul de maici Pătrăuți cu două moșii în Bucovina; mănăstirea Sucevița cu 7 propr. în Bucovina și 16 în Moldova; Mănăstirea St. Ilie cu 6 propr. în țară și moșia Hodera în Moldova; mănăstirea Ilisești cu 6 propr. în Bucovina și una în Moldova;

Mai vine apoi mănăstirea dela Rădăuți, de drept numai chinovie a episcopiei de acolo, însă dotată cu averi considerabile. Sunt încă de notat schiturile Crișiatec (pe Nistru), Horecea, Ostra, Zamosiuc, Beresnița, Babin, Luca, Broscăuți, Cerebnița, Sadova, Voloca, și Vijnița, cu dotațiuni mai mici și pendinte de cite o mănăstire din cele mari, care le ocrotea și administra. Rămâne în fine locașul mănăstiresc de la Sf. Ion-Noș din Succava, unde se păstrează moaștele acestui martir, aduse la 1402 de către Alexandru cel-Bun, din Acherman, și păzite de un egumen cu câțiva monahi, pentru a căror întreținere contribuie în parte pînă astăzi guvernul din România, în virtutea transacției de drepturi nestinse ce erau legate cu așezămîntul acest pios.

După multe pertractări între guvernul austriac și Domnul Moldovei a fost supusă întrecăga preoțime a Bucovinei eparhiei episcopului din Rădăuți și de la Martie 1781 încetă ori ce ingerință a mitropoliei din Iași.

al cărei ultim reprezentant, vicarul Macarie, rezidase la mănăstirea de la Sf. Ilie. Episcopul Rădăuțului, bătrînul Dositeiu Herescul, își strămută reședința sa la Cernăuți și înființându-se acolo un consistoriu, se alege o comisiune, care a procedat la inventarierea averilor mănăstirești și la regularea posesiunilor. Aceste aveau să constituie așa numitul fond religios greco-oriental al Bucovinei, sub administrațiunea Statului austriac, așa cum există și pînă astăzi, destinat fiind a servi pentru întreținerea bisericilor și școalelor de ritul ortodox. Numai trei mănăstiri, și anume Putna, Sucevița și Dragomirna fură lăsate în ființă, precum și chinovia de la Sf. Ion din Suceavă, dîndu-li-se cite un budget restrîns. Locașele mănăstirilor desființate au fost prefăcute în biserici parohiale.

Cît despre dotațiunea personală a episcopului din Rădăuț, ce consta din o moșie mare la Coșman, precum și din diferite clădiri și terenuri pe lângă tîrgul Rădăuți, ea trecu în posesiunea statului austriac în schimbul unui salariu anual fix de 6.000 florini.

Pînă la 1873 ortodoxii Bucovinei constituiau o eparhie, care depindea în chestii canonice de patriarhia de la Carloviț, în Croația; de altmîntrelea însă se bucura de o autonomie perfectă. Apoi se înființă însă diocesa separată a Dalmației și Bucovinei avînd un Mitropolit, care se alege întotdeauna în Bucovina. Arhiepiscopului de la Cernăuți îi sunt supuși cei doi episcopi dalmatinî, însă numai întru cît privește hierarhia curat bisericească. Pentru Bucovina

în special s'a mai creat apoi în urmă un scaun episcopal sufragan cu titlul de episcop al Rădăuțului. Titularul acestui scaun e în acelaș timp și vicar general al Mitropoliei bucovinene.

Credincioșii de rit romino-catolic, cari începură să apară în Bucovina abia de la ocupațiunea austriacă încoace, reprezintă astăzi un număr de aproape 80.000 suflete și sunt păstoriți de doi dehanți, unul la Cernăuți și altul la Suceava, avînd biserici aproape în toate orașele și tirgurile, precum și în satele unde sunt coloniile de Germani din Württemberg.

Adepții bisericeii greco-catolice au venit în Bucovina de asemenea abia după ocupațiune, mai cu seamă din Galiția învecinată, și fiind foarte sprijiniți de guvern, probabil cu perspectiva unei asimilări al ritului ortodox indigen, s'au înmulțit foarte repede avînd astăzi un număr de 20.000 de credincioși. Pe lângă aceștia mai sunt în Bucovina și armeni-catolici.

În ce privește protestanții, aceștia aveau încă de pe timpul domniei moldovenești reprezentanți în Bucovina și anume în coloniile de la Prelipeea și Sadagura. Parohiile lor numără astăzi cam 18.000 de credincioși, din cari majoritatea ține de ritul augsburgic, și numai 500 de cel elvețian.

Evrăii, cari ating în Bucovina numărul de peste 90.000 de reprezentanți, își au comunitățile lor religioase supuse unui rabin al țării cu sediul la Cernăuți.

În fine secta ortodoxă a Lipovenilor are și ea administrațiunea sa confesională se-

parată, cele cite-va colonii fiind, precum s'a amintit mai sus, supuse ierarhiei privilegiate a unui mitropolit ce rezidează la Fintina Albă (distr. Rădăuți) și este recunoscut și de adepții acestei secte vicțuitori în Dobrogea.

Administrațiunea. La luarea Bucovinei de către Austria această țărișoară cuprindea din punct de vedere administrativ ca parte a principatului Moldovei:

1.—O mică bucată a ținutului Hotinului, cuprinzînd în totul 9 sate;

2.—Aproape întreg ținutul vechiu al Cernăuțului, din care numai două sate au rămas după delimitarea definitivă dincolo, la Moldova;

3.—Ocolul Cimpulungului Rusec, care făcea de fapt parte din ținutul Cernăuțului și cuprindea trei comune mai însemnate dotate cu oare-care privilegii;

4.—Aproape trei sferturi din ținutul vechi al Sucevei, din cari numai 57 comune au rămas după delimitare în partea Moldovei;

5.—Ocolul Cimpulungului Moldovenesc, înzestrat de asemenea cu privilegii speciale și din care două sate au rămas în partea Moldovei.

Ținuturile Cernăuțului și a Sucevei erau administrate de cite un staroste, care primea ordinele direct de la divanul din Iași și avea sub ordinele sale un număr de namestnici, ce administrau la rîndul lor ocolurile ținutului.

Fie-care ocol avea cite doi zlotășii (perceptorii), iar în fie-care comună se găsea cite un vornic, cu ciți-va atamanii. Starostele ținutului, sau ispravnicul, avea pe lângă sine ciți-va

logofeți pentru trebuințele cancelariei, apoi 40—80 de barani sau aprozi pedestri cu cite un căpitan și în fine 30—50 de umblători sau aprozi călări, cu cite un vataf. Acești auxiliari ai isprăvniceii mai erau secondați în serviciul lor încă și de arnăuți, un fel de corp de elită, ce sta sub ordinul unui căuș sau sergent. Acești arnăuți fiind călări, serveau mai cu seamă la ducerea corespondenței oficiale la Iași și înapoi. Afară de asta mai exista pentru paza hotarelor spre Polonia, un căpitan cu 4 vice-căpitani cu mai bine de o sută de călărași sau grăniceri, cari executați și serviciul la punctele vamale. Cetatea Sucevei la rîndul ei avea un pîrcălab deosebit, funcție ce se menționează une-oră și la Cernăuți. Afacerile de justiție se executați de acciași oficianți, numai că erau supuse în instanță mai înaltă așa numitului vornic al Țării de Sus, de care ținea Bucovina.

După luarea Bucovinei de către Austriaci ea a fost administrată la început militărește, apoi fu încorporată în administrațiunea Galiției, formînd un cerc deosebit al ei. Această stare a durat până la 1849, sau mai bine zis 1854, cînd Bucovina a primit un guvernămint deosebit, rămînînd numai instanța judecătorească de apel la Lemberg. La 1868 reforma administrativă se întregi prin separațiunea instanțelor judiciare de cele politice și Bucovina fu împărțită în 9 districte administrative, adică 8 districte sau capitănate rurale și orașul Cernăuți ca magistrat sau administrație municipală specială. Acești 8 căpitani (prefecți), im-

preună cu primarul Cernăuțului sunt subordonați Președintelui țării sau guvernului, ce rezidază la Cernăuți. Tot de guvern țin, afară de asta, comisiunile pentru improprietărire și rescumpărarea servitutelor funciare, consiliul sanitar, direcțiunea fondului debitelor de spirituoase (prepi-națiuni), direcțiunea de finanțe, direcțiunea fondului religiosar gr. or. în prima instanță și consiliul școlar al țării. Pe lângă acele 9 districte politice sau căpitanate (inclusiv municipiul cernăuțean) cu reședințele lor expuse mal la vale, s'au înființat de curind un al zecelea, adică cel de la Gurahumora și este în perspectivă și înființarea unui căpitanat nou la Zastavna.

Intru cit privește justiția, Bucovina este împărțită pe ocoluri judecătorești, din care o parte sunt supuse tribunalului țării din Cernăuți, iar cea-laltă tribunalului cercual din Suceava, ambele pendinte de curtea de apel din Lemberg. De tribunalul din Cernăuți țin și chestiunile juridice în materie comercială și montană, precum și cadastrul țării cu arhiva. De direcția de finanțe din Cernăuți țin cele 3 inspectorate financiare împreună cu comisiunea de biruri, administrațiunea salinelor și serviciul vânilor.

Bucovina toată se găsește astăzi împărțită în 10 districte politice, 17 ocoluri judecătorești, 10 districte școlare, 17 ocoluri de percepție și 10 conscripții sanitare, avind 533 administrațiuni comunale și domeniiale, reprezentind în total 653 de localități cadastrale.

Proprietatea pământului bu-

covinean, în întinderea sa totală de 1.044.290 hectare, se distribue din punctul de vedere al grupării pe persoane fizice și juridice ast-fel: Grupul întâiu reprezintă 64,31 la sută, al doilea 35,69 la sută din totalul proprietății. Persoanele fizice cu 671.606 hect. formind deci grosul proprietății, aceasta se subdivide în proprietate mare și mică. Proprietatea mare dispune de 200 de mii de hectare, pe când cea mică are cam la 470 de mii de hectare.

Persoanele juridice ce dețin în Bucovina cele 372.684 de hectare de pământ se împart în următoarele grupuri deosebite:

Statul austriac	2.591 h.
Provincia Bucovinei	38 "
Fondul religiosar al Bucovinei cu	263.495 "
Comunele bucovinene cu	86.020 "
Parohiile și bisericile cu	6.971 "
Școalele cu	316 "
Căile ferate cu	761 "
Proprietatea publică cu	7.492 "

La rindul ei, proprietatea mare se divide în suprafețe apartiitoare fondului religiosar al Bucovinei, ce ating suma de 268.495 de hectare și în suprafețe apartiitoare proprietarilor mari particulari cu 144.694 hectare, din cari 18 mii de hectare sunt considerate ca avere fidei-comisială, adică privilegiată prin o lege specială.

Bucovinca (Bucowynka), *grup de case*, formind un singur trup și cătun cu *Tarnocica* și depinzind de Dihtineț, com. rur. cu același nume, distr. Vijnița.

Bucovinești, *munte*, 1057 m., la N.-E. de muntele Sergieva, și la S. de piriul Brodina, distr. Rădăuți.

Bucșoaea, *com. rur.*, distr. Cimpulung, așezată la confluența piriului Suha cu riul Moldova.

Suprafața 10.58 km²; populația 754 locuitori, dintre cari 508 romini, restul germani și puțini israeliți. Confesiunea rominilor gr. or.; rest-rom. cat. ev. și mosaică.

Se compune din vatra satului cu 609 locuitori și din cătunele: Suha și Poiana-Bucșoiței.

Este străbătută de drumul principal Gurahumora-Cimpulung și e stație pe linie ferată Hatna-Cimpulung.

Are un oficiu poștal; o școală populară cu 2 clase, o biserică parohială cu hramul „Sf. Arh. Mihail și Gavril“, de care ține și Frasinu.

La 1776, era în posesia mănăstirei Voroneț.

La 1810 s'au așezat aci o mulțime de mineri germani, cu ocaziunea întemeierii minelor de fer și de cupru, protejate de stat.

Populația — formată din familii originare romine, peste cari au venit coloniști transilvăneni și din familii de mineri germani — se ocupă cu exploatarea pădurilor, precum și cu creșterea vitelor mari și prăsila de oi.

Comuna posedă 120 hect. pământ arabil, 82 hect. finațuri, 5 hect. grădini, 105 izlazuri, 599 hect. pădure.

Se găsește 52 cai, 197 vite cornute mari, 311 oi, 185 porci și 23 stupi.

Bucșoaea, *piriă*, afl. pe dr. Moldovei, izvorăște de sub Butea-

Mărului și se revarsă în Moldova, mai jos de satul Bucșoaea, distr. Cimpulung.

Bucovul, *munte*, 1107, m. ține de sistemul de culmi dintre Suceava și Siret, distr. Rădăuți.

Bucovul, *piriū*, afluent pe dr. Siretului. Izvorăște de sub culmea Mazorava-Polana și se revarsă în riul Siret mai jos de localit. Jadova, lângă gura piriului Mihodra ce vine din cealaltă parte; distr. Storojineț.

Bucului (Poiana-), *mic masiv*, (564 m.), care desparte vl. Solonețului, afluent al Siretului, de sorgințele Bilca Mare și Bilca Mică. Peste Poiana-Bucului trece drumul districtual de la Vicov la Storojineț.

București, *veche numire a com. rur.* Capul-codrului, distr. Gura-Humora.

Buda, *com. rur.*, distr. Cernăuți, așezată, în masă compactă, la poalele dealului Lipnic, aproape de malul stîng al Prutului și lipită de com. rur. Mahala.

Suprafața 9.66 km²; populația 926 locuitori, romîni, de relig. gr. or.

Este pusă în legătură printr'un drum de țară, cu drumul principal Sadagura și Cernăuți Noua Suliță; lângă drumul distr. V.-Toporaș, Jucica-Veche se află linia ferată Cernăuți-Hliboca.

Școala și biserica țin de com. Mahala.

Pină în timpurile din urmă era cătun pendinte de com. rur. Mahala.

La 1780, este menționată ca unită cu com. Mahala și Cotul Ostriței.

Populația se ocupă cu agricultura și creșterea de vite.

Comuna posedă 470 hect. pământ arabil, 145 hect. fînațuri, 17 hect. grădini, 138 hect. izlaz, 145 păduri și 9 hect. mlaștini și heleștec. Se găsesc 39 cai, 346 vite cornute mari, 164 oi, 214 porci, 45 stupi.

Budegan, *o ramificație* a Dealului Ciungilor (692 m.) (vezi Ciungii).

Buninți, *com. rur.*, distr. Suceava, așezată pe malul drept al riului Suceava și despărțită de satul Mihoveni prin drumul distr. Suceava-Costina.

Suprafața 5.82 km²; populația 757 locuitori, romîni, relig. gr. or.

Are o biserică parohială cu hramul „Sf. Arhanghelii, Mihail și Gavril” și ține de școala populară din Mihoveni.

La 1776, aparținea mănăstirei Dragomirna, de care era pendinte și mai înainte; actele însă fiind distruse prin invaziunile războinice, proprietatea a trebuit să fie reconfirmată de Vodă Gheorghe Ștefan, la 1624.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 316 h. pământ arabil, 101 h. fînațuri, 5 h. 50 a. grădini, 223 h. izlaz, 11 h. pădure.

Se găsesc 15 cai, 219 vite cornute mari, 316 oi, 154 porci și 17 stupi.

Buninți, *moșie*, ține de moșia cu adm. spec. Pătrăuți, distr. Suceava.

Are o singură casă și 9 locuitori.

Forma la 1776 o singură administrație cu com. de azi

Buninți, și era în stăpînirea mănăstirei Dragomirna.

Burdivschii (Burdiwskij), *cătun*, pendinte de satul Luca-vățul-de-jos, com. rur. Luca-văț, distr. Vijnița.

Are 19 case și 84 locuitori, ruteni, gr. or.

Burghinești, *tirlă*, pendinte de moșia cu administrație specială Bosancea, distr. Suceava.

Are 2 case și 15 locuitori, romîni, gr. or.

Budineți, *com. rur.*, distr. Storojineț, așezată pe stînga Siretului-Mic.

Suprafața 10.62 km²; populația 941 locuitori, romîni, de relig. gr. or.; se mai află și un număr de lucrători slavii aduși.

Este întretăiată de 2 drumuri: unul principal Hlinața - Gura-Humora, cu pod peste Siretul Mic; altul județean, Bănila Moldovenească-Petricanca.

Se compune din vatra satului și din cătunul Opaș.

Are o școală populară cu 2 clase și o biserică parohială cu hramul „Sf. Arhanghelii Mihail și Gavril”, zidită la 1803 de Vasile și Teodor Morțun.

Aci se găsește un castel, și un parc frumos, precum și un cavou cu capelă catolică al familiei Petrino.

La 1776, era în posesia boierului Vasile Morțun.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor; parte lucrează la fabrica mare de spirt.

Comuna posedă 650 h. pământ arabil, 428 h. fînațuri, 12 h. grădini, 365 h. izlaz, 987 h. pădure.

Are 80 cai, 592 vite cornute 128 oi, 211 porci, 161 stupi.

Budineți, *moșie boerească*, cu administrație specială, distr. Storojineț.

Suprafața 14.96 km²; populația 55 locuitori, romini, poloni și israeliți.

La 1776, era în posesia boerului Vasile Morțun.

Budinul, *cătun*, pendinte de com. rur. Plosca, distr. Vijnița.

Are 5 case și 24 locuitori ruteni, gr. or.

Bulaiul (sau Bulaia), *cătun*, pendinte de com. rur. Bosancea, distr. Suceava.

Are 72 locuitori, romini, gr. orientali.

Bulaiul, *deal*, 396 m. alt., între Bosancea și tirla Bursuc și la S.-E. cătunul cu același nume, distr. Suceava.

Bulaiul, *baltă mică*, distr. Suceava, între cătunul cu același nume și tirla Bursuc.

Bulbunău, (Bulbunow), *tirlă*, pendinte de vatra satului Verenceanca, com. rur. Verenceanca, distr. Coțman.

Buliceni, *cătun*, pendinte de tirgul Vatra-Dornei, distr. Cimpulung.

Are 23 case și 100 locuitori, romini, gr. or.

Bunești, *sat*, distr. Suceava, așezat pe piriul Bunești, afluent al pir. Hranicea, în partea de S.-E. a distr., la hotarul cu România.

Suprafața 1.16 km²; populația 246 locuitori, romini; relig. gr. or.

Este legat cu Suceava printr'un drum districtual; ține de școala și de biserica filială din com. Liteni.

Populația se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Posedă 284 h. pământ arabil, 26 h. finațuri, 3 h. grădini, 4 h. izlaz, 4 h. 50 a.heleștee.

Se găsesc 14 cai, 78 vite cornute mari, 87 oi, 63 porci, 29 stupi.

Bunești, *moșie*, cu adm. spec., distr. Suceava.

Suprafața 2.34 km²; populația 16 locuitori, dintre cari 14 israeliți și 2 romini, gr. or.

Are numai 2 case.

Burla, *com. rur.*, distr. Rădăuți, așezată în vecinătatea localităților Milișăuțul-de-Jos și Volovăț, între dealurile Șeropan la V. și Ciota la E.

Suprafața 16.29 km²; populația 1.641 locuitori romini și f. puținii ruteni; relig. gr. or.

Este străbătută de drumul distr. Arbora-Gurahumora cu o bifurcație spre localitatea Vadu-Vlădichei; prin drumuri de țară, comunică cu localitățile învecinate sus pomenite.

Are o școală pop. mixtă și o biserică parohială cu hramul „Pogorirea Sf. Duh“.

La 1776 era cătun, pendinte de com. Volovăț și aparținea mănăstirei Sucevița.

Acți se află o fermă cu o herghelie.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 1.040 h. pământ arabil, 109 h. finațuri, 21 h. grădini, 472 h. izlaz, 135 h. pădure.

Se găsesc 460 cai, 748 vite cornute mari, 28 oi, 580 porci, 153 stupi.

Burla, *herghelie de stat*, pendinte de moșia cu adm. part. Hardeggthal, districtul Rădăuți.

Are o casă și 11 locuitori

Bursucău (Bursukiw), *cătun*, pendinte de com. rur. Șipot-pe-Siret, distr. Vijnița.

Are 5 case și 20 locuitori. huțani, gr. or.

Bursucău, *piriaș*, izvorăște la piciorul muntelui Lungul-Vechi, distr. Rădăuți și, împreună cu piriiașele Ciorniș, Zubrăneț Izvoraș și Petroveț, formează inceputurile Siretului-Mare.

Bursucii, *tirlă*, pendinte de com. rur. Bosancea, distr. Storojineț.

Are 2 case și 2 locuitori.

Bursucul, *piriaș*, izvorăște de sub dealul Plaiul-Paltin, distr. Cernăuți și se varsă în pir. Derehlu.

Butea-Deluțului, *complex de dealuri* acoperite cu păduri și cu pășuni, la N. de muntele Bota și la E. de muntele Coșul, distr. Cimpulung.

C

Cabena, pîrîiaș, izvorăște lângă com. Căbești, distr. Storjineț și se varsă în pîr. Hlinița la S. de com. Drăcineț, același distr.

Cacaciul, pîrîiaș, izvorăște de sub muntele Cacaciul, distr. Storjineț și se varsă în pîr. Srețel, mai sus de com. Crasna-Putna, distr. Storjineț, udind culmea Coasta-Inaltă.

Cacica, tirg, în distr. Gurahumora, situat pe ambele maluri ale riulețului Soloneț, are o suprafață de 5,17 km² patrați cu aproape 2.000 locuitori, din cari peste o mie sunt străini, adică germani, ruteni, slovaci, iar minoritatea romini.

Tirgul cuprinde și partea satească a localității, ce poartă numele de Troian și este străbătut de drumul mare carpatin; are însă legături bune și cu alte localități apropiate, precum Arbora, Costina, Gurahumora. Afară de asta Cacica e stație importantă a liniei ferate locale Hatna-Cimpulung, fiind că de aci se aprovizionează împrejurimea cu sare.

Tirgul are o școală populară cu șase clase și este sediul ad-

ministrației salinelor, cari sunt proprietatea statului. O biserică ortodoxă filială, deservită de parohia gr. or. din Partești de Sus, a fost clădită de curind. Cultul majorității populației fiind cel romino-catolic, tirgul își are biserica sa catolică și o capelă pentru greco-catolici. Istoricul localității nu prezintă nimic deosebit, de oarece stabilimentul salinelor datează abia din epoca austriacă; este totuși de remarcă avintul ce l'a luat producerea de sare în această localitate. Salinele din Cacica și exploatarea sării naturale (pentru vite), datează abia de la 1855, însă prin închiderea oficială a izvoarelor de slatină, cari serviau populației rurale, consumul acestei sări brute a crescut enorm și Cacica a devenit pentru Bucovina un loc însemnat, dat fiind venitul ce-l dă anual fiscului țării. Actualmente, stabilimentul salinelor, construit în condițiuni moderne, dă anual aproape tot atita sare brută (24.000 metri cubi) cit și sare sudată, ceea ce face la un loc un venit de jumătate milion florini pe an. Se lucrează cu mașini de ultima perfecțiune, pe o rețea de peste 1000 metri,

cu linii ferate suterane, cu rezervoare mari, canalizări și transmisiuni cu aburi. Salina ocupă peste 100 de lucrători cite 8 ciasuri pe zi.

Proprietatea comunei Cacica era după ultima statistică: 308 h. pământ arabil, 155 h. fînături, 30 h. grădini, 22 h. izlaz, 1.123 h. pădure. Animale domestice: 85 cai, 483 vite cornute, 77 oi, 416 porci. Se găsiu și 62 stupi.

Cadobești, com. rur., distr. Coțman, așezată în masă compactă, și în formă aproape dreptunghiulară, între comunele Cincău și Verenceanca, într'un centru format de 3 mici lacuri.

Suprafața 14.65 km.²; populația 2621 locuitori, ruteni, gr. or.

Se compune: 1) din vatra satului împreună cu tirlele Șcerbanivca (Szczerbaniwka) și Vid Cadobești Gostința (Wid Kadobeszt Gostynia); și 2) din cătunul Iozefovca (Iosefówka).

Este lipită de drumul principal Cernăuți-Zaleszezyki; comunică prin drumuri de țară cu comunele vecine.

Are o școală populară cu

2 clase și o biserică parohială cu hramul „Adorm. M. D.“

La 1776 era în posesia boerului Iordache Todorache Balș. În anii 1766—67, s'au așezat aci țărani ruteni din Galiția.

În apropierea localității se află un teren mocirlos bogat în turbă.

Populația se ocupă cu agricultura, creșterea vitelor, cu pescuitul, precum și cu grădinaritul.

Comuna posedă 2340 hect. pământ arabil, 39 hect. fînațuri, 119 ha. grădini, 69 ha. izlaz, 6 hect. păduri și 12 hect. bălți și heleștee.

Se găsesc 250 cai, 431 vite mari cornute, 500 oi, 368 porci și 75 stupi.

Cadobești, moșie, cu adm. part., distr. Coțman.

Suprafața 12.06 km².; populația 80 locuitori, israeliți, ruteni și poloni.

Cahor, înălțime, de 291 m.; constituie punctul de culminație în regiunea deluroasă dincoace de Nistru și se găsește la S. de com. Doroșăuț, distr. Coțman.

Calafindești, com. rur., distr. Siret, așezată la obârșia pîriului Hatna, la poalele dealului Țăranca, care formează hotarul între Bucovina și România.

Suprafața 4.25 km².; populația 1261 locuitori, romîni; relig. or.

Este lipită de drumul distr. Siret-Suceava; are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Nașterea M. D.“

La 1776, era proprietate a Vornicului Constantin Sturdza.

Populația se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Comuna posedă 1127 hect. pământ arabil, 272 hect. fînațuri, 8 hect. 50 a. grădini, 77 hect. izlaz și 12 hect. păduri.

Se găsesc 44 cai, 525 vite mari cornute, 352 oi, 267 porci și 42 stupi.

Calafindești, moșie, cu adm. part., distr. Siret.

Suprafața 11.58 km².; populația 100 locuitori, ruteni, israeliți și germani.

Calicianca, suburbie a orașului Cernăuți, numită astfel fiindcă acolo locuia la început numai sărăcimea; are 1830 de locuitori, aproape toți romîni și de relig. gr. or.; o școală popul. mixtă și o biserică filială ort. cu hramul „Adorm. M. D.“

Populațiunea se ocupă cu grădinaritul, agricultura și în parte cu creșterea de porci.

Aci se află pe vremuri grădinile și vilele bogătașilor Cernăuțului, cari formează astăzi tirla Sadki. Tot aci s'ar fi aflat —se zice— și o biserică cu numele special de „Domnească“.

Suburbia are 238.75 hect. pământuri arabile, 34 hect. fînațuri, 58 hect. grădini, 53 hect. izlaz cu 30 hect. pădure.

Se găsesc 63 cai, 209 vite cornute, 236 porci și 40 de stupi.

Calul, cătun, pendinte de satul Ciumărna, distr. Cimpulung.

Are 24 case cu 93 locuitori huțani.

Calul - Ungurului, deal mic, (439 m.) distr. Storojineț, la hotarul de S.-E. al distr.

Camena, com. rur., distr. Cernăuți, așezată pe ambele părți ale pîriului cu acelaș nume, affluent al pîriului Corovia. la S. de com. Mihalcea.

Suprafața 32.49 km².; populația 1943 locuitori ruteni și cîțiva romîni; relig. gr. or.

Coprinde pe lingă vatra satului și tirla Dumaninschi.

Este străbătută de drumul princip. Cernăuți - Storojineț; are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Schimbarea la față“.

La 1776, aparținea boerului Ioan Murguleț.

Posedă 751 hect. pământ arabil, 754 hect. fînațuri, 25 hect. grădini, 483 hect. izlaz, 1151 hect. pădure și 10 hect. bălți și heleștee.

Se găsesc 124 cai, 698 vite mari cornute, 70 oi, 405 porci.

Camena, moșie mare, cu adm. part., distr. Cernăuți.

Suprafața 19.00 km².; populația 153 locuitori, israeliți, ruteni, germani și poloni.

Se compune: 1) din moșia Camena propriu zisă, care împreună cu tîrlele Dumaninschi, Iablonovăț, Cobela, Criva și Virstene, numără 136 locuitori; 2) din cătunul Hlibicioc (v. Hlibicioc, cătun).

Camena, pîriiaș, izvorăște mai jos de com. cu acelaș nume, distr. Cernăuți și se varsă în pîr. Corovia (v. Corovia), în Storojineț, distr.

Camenca, com. rur., distr. Siret, așezată pe malul drept al riului Siret, la confluența lui cu pîriul Camenca, lingă hotarul din spre distr. Storojineț.

Suprafața 24.23 km².; populația 3496 locuitori, ruteni și ceva romîni; relig. gr. or. Se compune: 1) din satul de reședință Camenca, cu 3373 locuitori și 2) din cătunul Petriceanca (v. Petriceanca, căt.).

Prin drumuri de țară comunică cu com. Fintina Albă, pe de o parte, iar pe dealta cu drumul distr. din stînga Siretului Cerepăuț-Petriceanca, unde acesta se bifurează (v. Petriceanca); este punctul final al drumului distr. Siret-Cerepăuț-Camenca.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Sf. Spiridon”.

Această comună este menționată, pentru prima oară, într'un hrisov din 2 Februarie 1503, prin care Ștefan cel Mare confirmă dania acestui sat, făcută de Marele Vornic Gheorghe Cupcin, minăstirei Putna. Populația formată din locuitori originari, peste cari a venit coloniștii din Transilvania, se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor,

Comuna posedă 1784 hect. pământ arabil, 392 hect. fînături, 50 hect. grădini, 463 hect. izlaz, 341 hect. pădure.

Se găsesc 207 cai, 1194 vite mari cornute, 92 oi, 778 porci și 112 stupi.

Camenca sau **Petriceanca**, *moșie*, cu adm. part., distr. Siret.

Suprafața 8.26 km²; populația 23 locuitori, ruteni și israeliți.

Camenca (Kamenka), *pîrîu*, afl. pe dr. Siretului, izvorăște de sub culmea Fundătura și se varsă în Siret în dreptul com. Camenca, distr. Siret.

Capul-Cîmpului, *com. rur.*, distr. Gurahumora, așezată pe partea dreaptă a riului Moldova.

Suprafața 51.67 km²; populația 1104 locuitori romini; relig. gr. or.

Este legată de com. Capul-Codrului printr'un drum co-

munal și de drumul distr. Suceava-Gurahumora, ce trece prin această comună.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „St. Nicolae”, zidită în anul 1782 de Macarie, egumen al minăstirei Voroneț. Această localitate făcea parte, odinioară, din comuna Capucodrului.

Acis'a'ău găsit, de repetate ori, monede vechi moldovenești.

Populația, formată din locuitori originari și din coloniști transilvăneni, se ocupă cu agricultura și mai ales cu exploatarea pădurilor.

Comuna posedă 273 h. pământ arabil, 162 h. fînături, 29 h. grădini, 314 h. izlaz, 4049 h. pădure.

Se găsesc 34 cai, 504 vite cornute, 368 oi, 410 porci și 50 stupi.

Capucîmpului, *moșie*, ce ține de corpul moșiei cu adm. spec. Capucodrului, distr. Gurahumora.

Are 2 case și 11 locuitori.

Depindea odată de satul cu acelaș nume.

Capul-Codrului, *com. rur.* (numită într'o vreme și București), distr. Gurahumora, așezată pe malul stîng al riului Suceava, între Berchișești și Gurahumora.

Suprafața 30.23 km²; populația 2693 locuitori, romini gr. or. precum și puțini germani și ciți-va israeliți.

Se compune din vatra satului cu 1520 locuitori și din satul atenant Păltinoasa.

Este străbătută de drumul distr. Suceava-Gurahumora și legată prin o șosea comunală cu com. învecinată Berchișești.

Are un oficiu telegrafic-

postal, precum și o stație de drum de fer. în Păltinoasa.

Are 2 școli populare, cu câte o clasă: una în Capucodrului și alta în Păltinoasa; o biserică parohială, în Capucodrului, cu hramul „St. Ioan Botezătorul”, zidită la anul 1731 de Pulheria Cantacuzino, precum și una filială, în Păltinoasa.

Pe timpul lui Bogdan, fiul lui Ștefan-cel-Mare, se numea București; a fost cumpărată de el, de la Luca Ilișescu și dăruită, apoi, la 21 Decembrie 1514, minăstirei Voroneț, în posesia căreia se afla și la 1776.

Aci se găsește o fabrică de scinduri cu 4 gateri și cu o linie ferată portativă.

Populația — formată din locuitori originari și din coloniști transilvăneni, — se ocupă cu agricultura, cu creșterea vitelor și exploatarea pădurilor.

Comuna posedă 711 h. pământ arabil, 216 h. fînături, 42 h. grădini, 442 h. izlaz, 1346 h. pădure.

Se găsesc 72 cai, 1060 vite cornute, 214 oi, 629 porci și 170 stupi.

Capul-Codrului, *moșie*, cu adm. spec., distr. Gurahumora.

Suprafața 10.40 km² populația 49 locuitori, germani, romini și israeliți.

Se compune din moșiile: Capucodrului pr. zisă cu 3 case și 14 locuitori, Capucîmpului, Berchișești și Păltinoasa (vezi fie-care).

Moșia Capucodrului, pr. zisă, depindea odată de satul cu acelaș nume și era în posesia minăstirei Voroneț (V. Capucodrului, com.).

Capul-Dealului, *munte*, 1013 m. alt., între piracla Rusca și Ber-

cheza, în vecinătatea com. Sucevița, distr. Rădăuți.

Carapciul - Ceremușului, com. rur., distr. Vijnița, așezată pe piriul Hlibicioc, afl. al riulețului Ceremuș, la S. de Văscăuți.

Suprafața 34.46 km.²; populația 4017 locuitori, ruteni gr. or. și puțini israeliți și germani.

Cuprinde, pe lângă vatra satului cu 389⁰ locuitori și cătunul Babin (vezi Babin, cătun).

Este unit cu Văscăuți printr'un f. bun drum comunal și prindrumeacuripeste munte cu com. Zamoștie; are o școală populară cu două clase și o biserică parohială cu hramul „Nașterea M. D.“.

La 1776, aparținea mazălului Vasile Cirstea.

În această comună se află un frumos castel precum și o fabrică de spirit.

În apropiere, se află localitatea Taboriște (Taboryszczce), ce pare a fi fost un vechi câmp de luptă.

Populația se ocupă cu prăsița de vite și cu agricultura.

Comuna posedă 2262 h. pământ arabil, 805 h. fînături, 56 h. grădini, 561 h. izlaz, 2.397 h. pădure.

Se găsesc 280 cai, 1508 vite cornute, 500 porci, 190 stupi.

Carapciul-Ceremușului, moșie, cu adm. part., distr. Vijnița.

Suprafața 25.90 km.²; populația 170 locuitori, ruteni, israeliți și poloni.

Coprinde, pe lângă moșia Carapciul-Ceremușului, și ferma Covațovca (Kovatsóvka).

Carapciul-pe-Siret, com. rur., distr. Storjineț, așezată pe malul stîng al Siretului, între Iordănești și Presecăreni.

Suprafața 8.24 km.²; populația 1065 locuitori, toți romîni; relig. gr. or.

Se compune din vatra satului și din cătunul Hatna.

E străbătută de o șosea comunală ce o pune în legătură pe de o parte cu Presecărenii și Petriceanca, iar pe de alta cu drumul distr. Storjineț Oprișeni, care trece prin apropiere.

E stație de drum de fer a liniilor Berhomet-Hliboca și Ciudei-Carapaci, ce se întîlnesc aici.

Are un oficiu poștal, o școală pop. cu o clasă și o biserică filială cu hramul „Sfii. Cosma și Damian“, ce ține de bis. paroh. cu hramul „Sf. Ioan Evanghelistul“, din Presecăreni.

La 1776, o jumătate din Carapciul era în posesia mănăstirei Putna, dăruită de monahul Daniil Nacu, iar cealaltă jumătate era în posesia mazălului Antioh Volcinary Cluj.

Maî tîrziu s'a mărit prin așezarea unei colonii venite din Transilvania.

Aci e o fabrică de spirit.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 971 h. pământ arabil, 98 h. fînături, 11 h. grădini, 67 h. izlaz, 799 h. pădure.

Se găsesc 92 cai, 690 vite cornute, 180 oi, 172 porci, 123 stupi.

Carapciul-pe-Siret, moșie boerască și fostă mănăstirească, cu administrație specială, distr. Storjineț.

Suprafața 10.87 km.²; populația 142 locuitori, romîni și israeliți.

Se compune din 2 moși: Carapciul - pe - Siret (propriu zis) cu 101 locuitori și Iordănești cu 41 locuitori.

Carapciul-pe-Siret, moșie, făcînd parte din moșia Cupca, distr. Storjineț.

Are 5 locuitori.

Caroviul (Charowiw), cătun, pendinte de satul Podzaharici, com. rur. Podzaharici, distr. Vijnița.

Are 128 locuitori ruteni și huțani, gr. or.

Carpații Bucovinei.¹⁾—Orografia Bucovinei ține parte de regiunea Carpaților, parte de podișul moldovean (prelungire a podișului podolic).

Carpații Bucovinei, la rîndul lor, aparțin parte sistemului format de *Carpații Păduroși* și de antecatenă lor cunoscută sub numele de *Carpații Transilvaniei* (Siebenbürgische Karpathen), parte *Carpaților Orientali* și antecatenelor vestice, care începe cu Munții Călimanului, se continuă la S. prin acei ai *Gurghiului* și ai *Harghitei* și se termină la *Munții Persanilor*. Cele două antecatenă interioare ale principalului șir carpatic, ce despart Moldova, Bucovina și Galiția, de Transilvania și Ungaria, constituite maî peste tot din terenuri eruptive se leagă cu șirul principal: d'oparte prin Alpii Rodnei între sorgințele apei Bistriței Auri, de altă parte prin munții Căliman, între sorgințele Dornei, Negrii-Șarului, Negrișoarei și Topliței. Fruntaria Bucovinei cuprinde o parte din clina N.-E. a Călimanului până la gura Teșnei și de aici dealungul Dornei, până la gura Negrii-

¹⁾ Acest capitol a fost revăzut în întregime de D-l G-al Iannescu care a pus în o legătură științifică posibilă datele de geografie descriptivă cu formațiunile geologice ale Bucovinei.

Șarului; iar la N. avem creasta Suhardelui, ca extensiune a Alpilor Rodnei.

În teză generală munții Bucovinei constituie o zonă orografică brăzdată de șiruri paralele cu direcțiunea N.-V.-S.-E. reproducind pe acele ale catenei centrale a Carpaților. Astfel sint șirurile ce formează văile Bistriței, Moldovei, Moldoviței și Humorei, la sudul văii superioare a Sucevei; acele ce formează văile superioare ale Ceremușelor, Putilei, Bischiului și Falcăului, la nordul văiei superioare a Sucevei. Valea Sucevei la N. și a Moldovei la S., rupe în direcțiunea E.-V., sistemul acestor creste paralele. Bistrița după ce a curs până la Dorna ca într'un jgiab săpat în mijlocul unei insule lunguețe de terenuri arhaice, încearcă a fractura normal direcțiunea N.-V.-S.-E. a acestei formațiuni, între gura Dornei și gura Colbului, apoi își reia cursul, urmînd tot direcțiunea N.-V.-S.-E. și de aci în jos.

Munții Bucovinei prezintă o asemănare geografică izbitoare cu Carpații Păduroși (dintre Galiția și Ungaria); de aceea se dă numele de *Carpații Păduroși ai Bucovinei* întregii regiuni muntoase dela E. Bistriței și Ceremușului. Valea superioară a Sucevei desparte pe acești din urmă în două grupuri: cel dela S. în care numele de „Obcină“ apare foarte des, în toate lanțurile paralele dela estul Bistriței până în podișul moldo-bucovinean, este *grupul Obcinelor*; cel dela nordul riului Suceava, săpat de apele Putilei și Siretului constituie *grupul Putilei și pe al Siretului*.

Munții cuprinși între granița Bucovinei și Bistrița Au-

rie, încorporați geograficește în cele două antecatenen transilvane ale Carpaților Principali (Carpații orientali și Carpații Păduroși), se mai numesc și „Munții Transilvani ai Bucovinei“, sau mai simplu „Carpații Transilvani“.

I. Carpații Păduroși ai Bucovinei. Nodul lor principal orografic. — Între sorgintele Bistriței (Cibăul, Cirlibaba), ale Țiscii (Basa sau Aspra), ale Ceremușelor și Sucevei, la joncțiunea Carpaților Păduroși cu antecatenena Carpaților de N. ai Transilvaniei, există o spinare formată prin virfurile Ciarcăului, Zupanicii, Starei Obcinii și Lucinei care descrie prin traseul său un 3 cu scobitura întoarsă spre S., avînd centrul în Stara Obcina și virfurile în Ciarcă și în Lucina. Prin altitudinea sa, această spinare nu este atît de impunătoare, mai ales în fața crestei Cernahorei, a Alpilor Rodnei și Calimanilor; ea constituie însă un remarcabil nod orografic între Bucovina, Transilvania și Galiția, căci prin *Crețela* (1855 m.) se leagă cu creasta principală a Carpaților Păduroși ai Galiției; prin Ciarcă și pasul Știol, se leagă cu Alpii Rodnei și munții din nordul Transilvaniei; prin Lucina și pasul Izvor cu creasta din dreapta Sucevei, din care pornesc spre S.-E. culmi paralele ca cea a *Lucinei-Mestecăneștii*, a *Obcinii Feredului*, a *Obcinii Mari* în toată regiunea dela estul Bistriței Auri; în fine, prin Stara Obcina se leagă cu culmea ce se încovoae la nordul Sucevei și din care pornesc culmi paralele continue ca a *Losovei-Maximefului*, *Racovei* și *Șurdinului*; sau intrerupte,

cum sint cele dela estul acestei din urmă. Ea este nodul important hidrografic, căci Bistrița Aurie, Aspra, Ceremușele, Suceava și Moldova, Cibăul și Cirlibaba, ce izvoresc din coastele acestei spinări muntoase, curg aproape în toate direcțiunile. Carp. Păd. ai Bucovinei cuprind două grupuri:

a) *Grupul Carpaților Păduroși ai Bucovinei dintre Suceava, Bistrița și frontiera Moldovei.* — Șirul principal al Carpaților Păduroși ai Bucovinei formează linia despărțitoare între apele Bistriței și ale Moldovei de la sorgințile opuse ale Pircălabului și Cibăului, până la muntele Baiășescul, unde el intră în Moldova. În toată această dezvoltare, acest șir muntos reproduce exact direcțiunea N.-V.-S.-E. a cursului Bistriței și are ca înălțimi caracteristice pe *Lucina* (1590 m.), *Botoșul* (1477 m.), *Mestecăneștii* (1295 m.), *Bărnarețul* (1324 m.), *Giumălăul* (1359 m.), *Rarăul* (1653 m.), *Grebenul* (1300 m.).

De la intrarea în Bucovina și până la masivul Giumălăului, acest șir este puternic presărat cu piscuri formidabile și ades frumos boltite. Cele mai înalte părți ale acestei reg. muntoase sunt acoperite cu poieni, iar coborișurile răpezi, cu păduri foarte dese. Începînd de la estul masivului Giumălăului, acest șir muntos ia aparența unei creste carelate și abrupte, din a cării înălțimi cascade în vale numeroase guri stîlcoase și prăpăstii pline de grohotiș, cum se vede mai ales în calcarele jurasice ale grupului Rarăului. Odată cu trecerea culmei Rarăului spre Obcina Chiril și Căpățina, odată cu reintrarea în terenurile ar-

haice, apar din nou configurațiuni de munte regulate până la eșirea numitului șir carpatic de pe terit. Bucovinei. Panta sa spre valea Bistriței Auriî, unde formațiunile primitive se mențin aproape uniform, se prezintă destul de repede și neîntreruptă; iar către valea Moldovei, unde aceste formațiuni sunt perturbate prin insule jurasice și terțiare, ea apare cadențată și se coboară sub formă de terase cu povirnișuri destul de abrupte.

Lungimea acestui șir muntos, de la plaiurile Zupaniei și până la culmea Baiășescul, e de 100 km., iar lățimea sa cea mai considerabilă o găsim între Moldova și Bistrița Aurie, în direcția axei longitudinale din valea riulețului Suha, pe cind lățimea minimă se poate constata la N. de trecătoarea de la Mestecănești. Înălțimea medie a virfurilor acestui șir muntos ajunge la 1380 m., iar cea a trecătorilor la 1297. Punctul cel mai ridicat îl constituie muntele Giurnalăul, cu 1859 m., aflător pe aceeași catenă cu Rarăul. Partea cea mai adîncă este plaiul de la Mestecănești cu o înălțime de 1099 m. Suprafața solului acoperit de acest șir muntos cu toate ramificațiunile sale e de 1435 m. p.

Șirul principal al Carpaților Păduroși din Bucovina se poate împărți în 7 secțiuni, ce diferă atît în privința înălțimii, cit și a fisionomiei diferitelor culmi. Aceste secțiuni sunt:

1. *Stara Vipcina* care se întinde de la Poienele Zupaniei și până la muntele Lucina pe o distanță de 19 km. Această secție are deja caracter muntos foarte expresiv, e în partea de sus netedă ca un platou, ea prezintă însă spre văile Pircăla-

bului, Săratei Cibăului și Cirlibabei niște coborișuri prăpăstioase și pereți abrupti. În văile sale de sus se găsesc obrișurile riurilor Moldova, Suceava și Ceremușul Alb. Punctul cel mai ridicat după Lucina e muntele Hrobî cu 1505 m. La N. Stara Vipcina are o proeminență ce poartă numele Ciarni Dil (dealul negru) ce este legată cu șirul principal prin curmătura Boiernicova (Bojernikowa), dintre piraiele Pircălab și Sărata. La E, între izvoarele Sucevei Rodicai Cobilioarei, și pir. Izvor, se găsește de asemenea o mică continuare a acestei secțiuni ce poartă numele de Bobeicuța cu piscul ce poartă acelaș nume (1314 m.).

2. *Lanțul muntos al Lucinei*, ce se întinde de la muntele Lucina și pînă la pir. Botășelul (afluent al Moldovei) pe o distanță de 18 km. Această catenă muntoasă prezintă un caracter aproape alpestru și are spre pir. Cirlibaba un coboriș tot atît de repede și stîncos, precum sînt și proeminențele ei către riul Moldovei. Între coamele dominate de *Știrbul*, *Dărîmoasa* și *Găina*, curge printre masivurile de stînci, Lucava (Smidești), constituind vestita trecătoare cu acelaș nume, care e considerată ca una din vederile cele mai pitorești din Carpații Bucovinei. Coamele întregului lanț al Lucinei sînt acoperite de niște poieni frumoase ce trec drept cele mai căutate locuri pentru pășunatul oilor. Între punctele cel mai ridicate se află virful Lucinei cu 1590 m., apoi muntele Tătarca cu 1552 m., Știrbul 1479 și Timpa cu 1241 m. Principalii munți ai șirului Lucinei sînt către E: *Știrbul* ce se află între cele două piraie

Lucava; *Dărîmoasa* și *Găina* între pir. Lucava-Smidești și pir. Tatarce și Timpa formînd la N. sorgintele pârului Gîrbova. Către V., între apa Cirlibabei și cea a Bistriței avem munt. *Culmea Tatarcei* (1552 m.), iar mai la S. muntele Dadul (1527 m.), a cărui înălțime întrece pe cea a crestei centrale, precum Știrbul, Gaina, Dărîmoasa, și Timpa din povirnișul oriental, pe cea al lanțului Lucinei. Peste lanțul Lucinei duce un drumuleț de munte din valea Moldovei în acea a Cirlibabei. Acest drum străbate pitoreasca strîmtoare formată de valea Lucavei, apoi trece culmea la pasul Chitca (Kitka), pe a cărui înălțime panorama este splendidă, mai ales spre lanțul muntos al Inăului.

3. *Secția Mestecănești* se întinde de la pir. Botușel (afl. al Moldovei) și pînă la Obcina Mică, pe o dist. de 20 km. În această parte șirul principal al Munților Păduroși din Bucovina prezintă adîncitura cea mai considerabilă, adică în Plaiul Mestecăneștilor, care nu se ridică de cit la o înălțime de 1099 m. Peste acest plaiu trece șoseaua mare a statului ce duce din valea Moldovei prin valea Putnei în cea a Bistriței Auriî. Asemenea și pantele acestei culmi nu mai sînt atît de muntoase și aspectul stîncos, ce se găsea încă în părțile Lucinei, dispăre cu totul; lucrul se explică prin constituțiunea solului din tenenuri primitive, pe cind în secțiunea precedentă la început terenurile aparțin la deosebite etaje din teren secundar, mai puțin stabil. Punctul cel mai ridicat e muntele Boșot (1477 m.), apoi mai sînt vir

furile: Bărnărelul (1324 m.) și Fundoiul (1350 m.) Cea mai însemnată ramificațiune a acestei secțiuni este culminată de *Arsița Huhului* (1279 m.).

4. *Lanțul muntos al Giomalăului și Rarăului*, se întinde dela Obcina Mică și pină la culmea Todorescul pe o dist. de 17 km., ridicându-se spre masivul Giomalăului la înălțimi considerabile, în cit prezintă tipul cel mai muntos din toată această regiune carpatină. Topografia specială a acestui lanț derivă în acelaș timp din natura terenurilor cristaline și jurasice cari formează. În acest lanț se găsește piscurile cele mai ascuțite și stincoase cu săpături prăpăstioase și fundături adânci, ale căror părți de jos formează masivuri de grohotiș. Coamele stincoase ale acestei părți de munți prezintă de multe ori pante cu o înclinație de 100 m. la km. Regiunea Rarăului are o floră cu desăvârșire alpină, căci întilnim deja în părțile stincoase de sus „floarea reginei” și tufele de pin alpestru. Creasta principală însă face un mic arc foarte încovoiat, avind niște pante foarte prăpăstioase, ce cad cu abrupțiune extraordinară drept spre valea adâncă a Bistriței Aurii.

Partea cea mai caracteristică de și nu cea mai ridicată, a acestei creste o formează masivul de calcar jurasic al Rarăului cu cortegiul său de stinca foarte pitorești cunoscute sub numele de „Pietrele Doamnei” (1647 m.), precum și Creasta de stinca ascuțită numită Dealul Munceilor (1592 m.) la vestul Rarăului și al Todorescului (1622 m.).

Înălțimea medie a lanțului

montos Giomalău-Rarău este de 1600 m., punctul de culminație însă al întregului sistem îl constituie m-tele Giomalău, cel mai înalt din întreaga Bucovină, avind o înălțime de 1857 m. Virful său rotunjit se compune din două ridicături gemeni, de unde probabil i se trage și numirea (Gemenău) și sloboade spre valea Bistriței niște coame păduroase întunecate, ce se întind până în localit. Dorna-Vatra. Pe elina nordică a acestui lanț muntos se găsește *Alunul* (1667 m.) de același aspect topografic ca Giomalăul, care se termină cu păreți abrupte deasupra văii Moldova. Intre pir. *Glorăsteni* la Vest și până la Izvorul Alb la Est, se întinde Obcina Flocenilor, pe care poporul o denumește cu termenul cam general de Măgura, avind ca punct culminant piscul *Piatra Nitana* (1263 m.)

Proeminențele culmei Todorescul, se grupează pe elina nordică între valea Izvorului Alb la V. în acea a Moldovei la N., a Suhei și Slătioarei la E. Acești munți poartă diferite numiri și anume: Măgura Cailor, între Moldova și pir. Sălătruc. Măgura Bătrână între pir. Sălătruc și Valea Suhei și ceva mai la E. Obcina Ursului, aflătoare toate în apropierea localit. Stulpicani. Pe elina sudică, spre valea Bistriței, cu hotarul de V. spre Rusca și de O. spre pir. Colbu, se găsește, chiar în fața Giomalăului, culmea abruptă Caldu, a cărei spinare se continuă la Ost, ajungind la o înălțime de 1483 m., iar alături de tot mai avem o altă culme ce poartă numele de Dealul-Creț cu piscul cunoscut sub denu-

mirea Piatra Neagră (1402 m.) la S. de orașul Cimpulung.

5. *Secția Obcina Chiril. și Căpățina*, se întinde dela m-tele Todorescul și până la Greben, pe o distanță de 10 km. Această inodătură de culmi nu are înălțimea celor precedente și prezintă mai mult niște masivuri păduroase ce se întind la început în direcția de S. și apoi în direcția de O. până la virful Grebenului (sau Hrebinului) Acesta din urmă prezintă totodată punctul cel mai ridicat cu o înălțime de 1432 m.

Din această inodătură de culmi pleacă două mici ramificații și anume: una către O. spre valea Ostrei, purtind numele de Dealul Deacul, între piraie Gemene și Slătioara, și cealaltă către S. de piriiașul Gemene avind numele Culmea Pantinului. Plaiurile ce duc peste această culme n'au de altmintrelea nici o însemnătate deosebită.

6. *Grebenul*, care se întinde pe 10 km. spre sud, dela muntele Greben propriu zis (1432 m.) și până la piscul Grebenul (1561 m.), care domină sorgințele Asprei (Bucovina), și Catargașului (Moldova) și cuprinde în spinarea sa munții Bitca Oblincului (1472 m.), Tarnița (1471 m.) și Alunișul (1368 m.). Fizionomia generală a m-ților în partea aceasta e aproape aceeași ca a Obcinei, Chiril și Căpățina, numai că plaiurile dela mijloc sunt puțin mai înălțate. Înălțimea mijlocie a acestei culmi se urcă până la 1318 m. avind punctul cel mai ridicat în m-tele Bitca Obcinei (1477 m.).

Ramificațiunile ce se desprind din această culme sunt

trei, din cari una se îndreaptă spre Valea Ostreii și poartă numele de Botușana; a doua se întinde ceva mai la S. între piraiele Brăteasa și Ostra, purtând numele de Muntele Lung, pe cînd a treia ramificație formează masivul cu numele Muntele Ostreii, ce are și un pisc mai pronunțat, pe care Rominii îl numesc Muntele Ostreii, iar Huțanii Grun-Velechii, 1385 m.

7. *Culmea Băieșescul*, care începe din Greben, se termină cu M-tele Băieșescul; ea formează hotarul cu România, are o lungime de 6 km. și o înălțime mijlocie de 1268 m. Culmea Băieșescului ține direcțiunea N.V. S.E. de orientare a orografiei Bucovinei și se prelungește prin muntele Bivolului în tot lungul Bistriței până la orașul Peatra. Aceiași orientare N.V.--S.E. se observă și în culele dintre Aspra, Suha Mică, și Moldova, cari de alt fel traduce nu numai orientarea generală a orografiei Bucovinei dar și pe aceea a formațiunilor geologice. Cu muntele Băieșescul fruntaria părăsește creasta principală a Carpaților Bucovinei, precum creasta dintre Aspra și Negrileasa a Macieșului, apoi Valea Negrilești și înfine se îndreptează spre Cornul-luncei urmînd linia despărțitoare a apelor dintre Suha Mică și Moldova.

La răsăritul crestei principale se așază alți munți ca:

1. *Munții* așa numiți ai *Cîrlibabei* se întind între Cîrlibaba și Cibău, măsurînd 16 km. lungime și acoperînd o suprafață de 65 km. p. Acest lanțșor se îndreptează exact spre sud. În partea nordică și centrală este constituit din terenurile cristaline apoi din gresia carpatică care for-

mează mai toți munții Bucovinei; la sud, pe mai bine de $\frac{1}{3}$ din lungime, reapar terenurile arhaice. Către mijlocul lanțului apare insula de calcar numulitic a masivului Țapul. Topografia regiunii traduce în genere pe cea a secțiunii Lucinei din lanțul principal al Carpaților Bucovinei. Cele mai mari înălțimi se întîlnesc în terenurile mai recente sau în vecinătatea acestora: în virful *Țapului* (1663 m.), *Iedul* (1519 m.) și *Măgura* (1566); apoi în sișturile cristaline: în *Stara Obcina* (1487 m.) și *Fluturica* (1347 m.), care se înalță între confluențele cu Bistrița a Cibăului și Cîrlibabei. Înălțimea mijlocie a acestor munți este de 1511 m.; ei formează un masiv cu pante răpezi și coame păduroase, luînd în partea de S. aparența stîncosă, mai ales în masivul Țapului.

b) *Munții Obcina Feredului*. — Acești munți cari mai poartă și numele de *Obcina Slatina*, constituie la estul crestei principale a Carpaților Bucovinei un mic sistem între văile Moldovei la E. și a Moldovei la V; la S. el încetează în depresiunea Cîmpulungului, între Pajorita și Stîrpitura. Deși ceva mai complicat în orografia sa, în partea despre N., acest sistem se poate considera prelungit în direcțiunea lui generală dela S.E.—N.V. până în valea Sucevei, înglobînd în interiorul său și cursul piriului Brodina, afluent al Sucevei. În partea lui de E. limita o formează așa dar Moldovița prelungită până la gura Brodinei prin plaiul Polonincăi (1165 m.) și al Sihloaei (1225 m.); iar la V. limita geografică o formează depresiunea Moldovei, prelun-

gită prin *pasul Isvorului* (1130 m.) și prin pîr. Isvorului, afluent al Sucevei. Lungimea acestui sistem luat pe linia despărțitoare a apelor Moldovei de ale Moldovei din malul Sucevei (în josul confluenței cu Cobilioara) până în malul Moldovei (între Cîmpulung și Vama) măsoară 48 km.; iar lățimea se ține între 18 și 25 km., dînd sistemului configurațiunea generală a unui paralelogram

În partea centrală a acestor munți există o serie de piscuri neîntreprute, formînd linia despărțitoare a apelor sistemului, alături de o a doua serie de piscuri ce se țin la o depărtare mijlocie de 3 km. dela prima serie, și care sunt despărțite prin piraiele *Deia*, *Bobul* unit cu *Ivonul*, *Petacul* unit cu *Demacusa*, *Argelul* unit cu *Roșosa Mala*, și cu *Dubul*, tributari din dreapta Moldovei. Această dublă serie de piscuri constituie partea cea mai înaltă obcină, sau spinare a sistemului. Cîlna orientală are panta lungă, cea occidentală scurtă, occidentală de masivi înalți și ca atare repede este tăiată de piraie, din cari abia *Briaza* și *Isvorul Negru* merită a fi citate. Regiunea dela N. a sistemului este tăiată adînc de văile Brodinei și Sipitului, afluenți ai Sucevei, între basinul Sucevei și basinurile Moldovei și Moldovei, linia despărțitoare a apelor care prin *Hrobii* (1505 m.) se leagă cu muntele Lucinei, trece prin V. *Alunișului* (1291 m.) la *pasul Isvorului*, se coboară la 1130 m., de aci, trece prin *Hrebenef* (1364 m.) *Veși-Velichi* și *Maliu-Velichi* (1419 m.), pînă la V. *Sergieni* și *Sihloaia* (192 m.)

Caracteristice sunt încă liniile despărțitoare ale apelor Sucevei de ale Sipitului și ale acestuia de ale Brodinei, unde culminează *Măgura Mare* (1220 m.), *Măgura Mică* (1102 m.) d'asupra Lupșinului, *Ehreseii* (1247 m.), *Hepa* (1142 m.) și *Vipcina Costeliuca* (1112 m.).

Constituțiunea geologică dă cheia organizării orografice și a aspectului topografic a sistemului, plecând dela constatarea fundamentală, că arhaicul, triasicul, jurasicul, și cretaceul inferior mijlociu și superior ce constituie solul sistemului, se juxtapun sau se intercalează în fâșii paralele cu direcțiunea N.V.—S.E. Se observă acciași tendință de despăcare a solului sau de orinduire a coamelor sau piscurilor reliefului. Coama principală a sistemului este lățită prin prezența a două serii de piscuri așezate, cind pe linia despărțitoare a apelor Moldovei de a Moldoviței, cind pe clina apelor Moldoviței, și în ambele cazuri piscurile se înșiră de preferință la hotarul formațiunilor geologice: *Tomnaticul C.-Lungului* (1297 m.), *D. Delii* (1195 m.), *Pascalul* (1483 m.), *Feredeul* (1460 m.), *Veși-Velichul* (1490 m.), *Arșița* (1338 m.), jalonează marginea orientală a cretaceului superior: *Măgura* (1206 m.), *Păușa* (1379 m.), *Tomnaticul* (1350 m.), *Veșnanca* (1288 m.), *Măgura Mare* (1350 m.), deși înglobate în clina estică, stau pe marginea orientală a fâșiei cretaceului mijlociu cu înălțimi uneori superioare crestei principale pentru a constitui un podiș larg și a justifica astfel mai bine numele de *obcînă* (spinare) cu care locuitorii caracteri-

zează partea centrală a sistemului. Pe ambele cline, în numeroase locuri, piscuri mai înalte domină coame scurte orientate în direcțiunea N.V.—S.E. a dimensiunii principale a sistemului¹⁾. În partea lui sud-vestică, între piraile Izvorul-Negru, Sadova și Moldova, unde solul concentrează impresiunea a mai tuturor formațiunilor munților Bucovinei, relieful este cu deosebire caracteristic: *Virf*, *Leafa* (1094 m.), *Piatra Fusului* (1236 m.), *D. Negru* (1221 m.), *Recețișul* (1236 m.). *Muncelul* (1236 m.) domină formațiunile arhaice, primare și secundare ce se grămădesc aci pe înguste fâșii paralele; Sadova își sapă mai la răsărit valea în plină formațiune de gresie carpatică, urmînd direcțiunea generală de orientare a sistemului.

Este de notat că reliefurile înalte pe coama centrală sînt destul de rari; aceste se grămădesc din contră pe cline, mai ales pe cea occidentală, constituind cind grupe acoperite cu poeni cind povirnișuri răpezi acoperite cu păduri.

Partea cea mai stincoasă a sistemului este spre S. și spre vl. Moldovei și capătă acest caracter progresiv cu înaintarea lui către S.

Muntele Veșii Velichi cu coastele sale abrupte și stincoase comandă sorgințile Brodinei, ce se înalță cu 360 m. d'asupra plaiului, pe unde trece drumul, cari unește vl. Sucevei cu a Moldovei.

2. *Sistemul Obcina Mare sau Arșița*.—Acest sistem se întinde din depresiunea Moldovița-Rusca și vl. inferioară

a Putnei spre E. pînă în regiunea dealurilor; la N. el încetează în vl. Sucevei; la S. în a Moldovei (vezi plastica solului Bucovinei).

Văile Moldovița și Rusca, constituie cea mai mare spintecătură a acestor munți pe marginea lor de spre V. Valea Humorei, vl. superioară a Suceviței, vl. Putnișoarei și a Putnei constituie o depresiune orientală intreruptă de două ori: o dată prin creasta dintre *Poiana Mărului* și *Poiana Tresoara*, altă dată prin creasta dintre *Poiana Crucii* și *Poiana Hăciungului*, care desparte apele Suceviței de ale Putnei. Direcțiunea N.V.—S.E. a crestei principale a Carpaților Bucovinei apare de tot limpede în acest sistem, în culmea ce se întinde de la confluența Putnei cu Suceava, la confluența Humorei, numită și *Obcina-Mare*, cît timp desparte vl. Humorei de a Moldoviței, precum și în crestele paralele ce se întind la estul văilor Humorei și Suceviței superioare, Putnișoarei și Putnei. Prima creastă este culminată de virfurile *Șandrul-Mare*, (1145 m.), *Dealul Ogînda* (1167 m.), *Dealul Rusca* (1194 m.), *Hotarul lui Hozan* (1125 m.), *Prislopul* (1181 m.), *Poiana Mărului*, *Scorușetul*, *Comarnicul*, *Bobeița*, *Stermîna*, *Rogoza*. A doua creastă culminată de *Dealul Secerei* (934 m.) *Bița Corbului* (1007 m.) și *Dealul Rău* (828 m.) se întinde din gura Poenișorei pînă în gura Voivodesei. A treia creastă pleacă de la *Măgura* (832 m.), *Aluniș* (916 m.), *P-na Hăciung* (930 m.), *Petroasa* (874 m.), se întinde la estul celei precedente, din Su-

¹⁾ Pentru urmărirea acestui articol vezi harta 1/200.000 a stat majorul austriac și harta geologică a Bucovinei.

cevița (g. Voivodesei), până în Succava (g. Putnei). A cincea, culminată de *D. Holmului* (874 m.), *P-na Tresoara* (1039 m.), *Zofleul* (1065 m.), *Frasinul* (934 m.), *Cacica* (823 m.) și îndoită în partea septentrională prin coama *Pleșului* (841 m.) și a *Casinia-tei* (954 m.), se întinde la estul coamei Obcinei - Mari, prima de la Sucevița la Gurahmuora, a doua numai până la Solca.

Sistemul Obcina-Mare sau Arșița, între limitele date, are forma eliptică, cu axul cel mare în direcțiunea N.V.-S.E., măsurind 50 km., iar cel mic, 20 km. Creasta lui principală se leagă prin Sihloaia cu sistemul Obcina-Feredeului, iar cu antecatele exterioare se leagă prin plaiul *Poiana Crucii* care desparte apele Sucevei de ale Suceviței și prin muchia Poiana Mărului-Cășiniștea, care desparte basinelul Suceviței de al Solcâi și Solonețului. Orografia, regiunii cu aspectul topografic al sistemului, are un caracter de simplitate care traduce condițiunile geologice ale solului. O insulă lunguiață de cretaceu mijlociu, care se prelungește peste Succava până la confluența Bischiului cu Putila, constituie scheletul principal al orografiei: creștelele cele mai înalte ale sistemului, începând cu *Sesura*, *Vanșenul*, *Lungul*, din regiunea de la nordul Sucevei, și continuându-se la estul Moldovei prin *Șandru*, *Oglinda*. Poiana Mărului aparține acestei insule. O serie de piscuri înalte care se în la distanță aproape invariabilă de 4 km. de șirul principal, reprezentați prin *Afinișele* (1028 m.), *Măcrișul* (1055 m.), *Lupoia* și *Fusa* (1163 m.), *Dubravnicul*

(1140 m.), *Buzna* (1168 m.), tinde a lărgi spinarea Obcinei-Mari; aceste piscuri comandă masiv despărțiți între ei prin depresiuni adânci, în cari curg piraiele *Dobrei*, *Frumoasei*, *Dragoșei*, *Ciumărnei* și *Putnei*, ale căror obirșii pătrund până în linia de despărțire a apelor. Partea dintre culmea principală a sistemului și regiunea dealurilor constituie adevărata lui clină orientală. Toate apele acestei cline — afară de Humora, care dă spre S.-E. în Moldova, — sunt strinse de Succava, prin canalele Putnei, Suceviței, Solcâi, și Solonețului. Lanțul principal al Obcinei-Mari sau Arșiței nu are aspect stîncos și nici caracter alpin. Afară de asta sistemul întreg e acoperit mai peste tot de păduri.

b) *Grupul Carpaților păduroși ai Bucovinei dintre Succava și Ceremuș*. — Acest grup se poate socoti întins la V. până în valea Pircălabului și Cibăului, iar la E. până în zona dealurilor pe linia Vijnița-Gura-Putnei (Succava).

Autori de geografie cari, se refer numai la caracterele superficiale ale hidrografiei, constituiesc scheletul orografic al grupului din linia ce pleacă în zig-zag, dintre sorgințile Pircălabului și ale Săratei, și care desparte apele Sucevei de ale Ceremușului, până la sorgințile Siretului mare, unde se bifurcă ramura de N., despărțind apele Ceremușului de ale Siretului, iar cea de S. pe ale Siretului neglijând de a stabili divisiunea pe caracterele ce rezultă din formațiunile geologice, singurele cari explică aci adevărata fizionomie geografică a regiunilor. Este destul a

privi o hartă geologică pentru a vedea legătura cu deosebire strînsă dintre formațiunile terenului, organizarea orografiei și aspectul topografic al acestei regiuni. Cretaceul superior mijlociu și inferior, cari formează sistemul carpatic sunt o prelungire a fășiilor de la S. Sucevei, însă aci lățimea lor este mai uniformă. Muchile sistemului se orientează în direcțiunea N.V.-S.E., direcțiune produsă în numeroase spintecături secundare situate cînd pe limită cînd în apropierea limitei formațiunilor geologice. Între aceste spintecături este destul de a cita: *Pircălabul și Cibăul* cu cursurile lor superioare, *Sărata* prelungită prin cursul superior al *Cîrlibabei*; apoi ale *Moldovei* superioare, prin *Ialovicioara* inferioară, *Lăpușna*, *Putila*, cu *Bischiul*, *Tavarnița*, afluenți ai Ceremușului; — apoi, *Sadeul*, *Tomnaticul*, unit cu *Falcăul* și *Laura*, afluenți ai Sucevei, cari împreună cu afluenții corespunzători ai Siretului mic ca: *Bursucăul*, *Zvariful Mic*, *Lăpușna*, etc. tind a desbina grupul prin spintecături paralele. Culmile *Cornul Dealului*, a *Tomnaticului*, a *Hrebeniștei* și *Stăviloarei*, a *Maximefului* și *Lasovei*, a *Racovei*, *Ciocilcâi*, a *Travienului* și *Bischiului*, dintre Siret și Ceremuș; a *Lungului*, a *Cornului* și a *Tomnaticului* dintre Siret și Succava, reproduc în orografia grupului direcțiunea N.V.-S.E. a Carpaților principali. Această țesătură muntoasă trimite apoi ramificațiuni între văile secundare reale întregii regiuni dintre Succava la S. și Ceremușul la N., până în zona dealurilor. O remarcabilă fractură tînde

a segmenta grupul muntos de la nordul Sucevei, în Bucovina. Ea este dată prin văile Bîschiu-lui Mare, a Izvorului Mic și a Bursucăului (primii afluenți ai Sîretului) și aceea a Sadeului (afl. Sucevei). Afară de Sadeu, toate acestea pe șisăpă cursul la limita formațiunilor de gresie carpatică inferioară și mijlocie. Sadeul însă spintecă fișa de gresie mijlocie (cretaceu) aproape de marginea ei orientală: vom numi această linie caracteristică gura „Putilei-Sadeu”. Ea împarte munții de la nordul Sucevei în două sisteme. Cele mai mari reliefuluri ca și cei mai variati aspect topografic se întind la vestul acestei linii. Aici încă, muchiile orografice juxtapuse nu sunt rupte prin tăcturi transversale (exceptînd părțile superioare).

1. *Munții de la vestul liniei Gura-Putilei-Sadeu: Dealul Negru, Tomnaticul, Maximel-Losova, Racova-Cornului.* -- Un lanț al acestor munți îmbrățișează toată regiunea cuprinsă între Cibăul Superior, Ceremuș, cu afluentul său Pircălabul, Ialovicioara inferioară, drept la gura Cobilioarei și pe pîrîul Izvorului în sus. Sărata, Ialovicioara Superioară și Cobilioara desfac acești munți în trei creste. *Ciorni-Dîlul* constituit din terenuri cristaline la V. și secundare la E. este dominat de virfuri ca *Corela* (1431 m.), *Zupania N.* cu 1491 m., *Ciorni-Dîl* cu 1495 m. La E. vine creasta *Doscinei* (1461 m.), *Tomnaticului* (1567 m.) și *Iavorețului* (1580 m.) întînsă de la sorgințile Cîrlibabei pînă la gura Ialovicioarei. În fine creasta *Cobilei* cu 1319 m. în *Bobeca* și creasta dintre Izvor și Cobilioara cu 1319 m. în *Babeicuța* și 1382 m. la sor-

gințile p. Izvorul Povirnișurile acestor din urmă trei creste muntoase, constituite din formațiuni secundare și chiar terțiare, sunt scurte și adesea prăpăstioase spre văile Ceremușului și Ialovicioarei; spinările lor late cînd sunt păduroase, cînd ofer poeni și pajîști frumoase. Peste acești munți nu trec de cît poteci pentru cai.

Șirul *Obeina Mare* are două trecători foarte importante pentru comunicația generală și anume: una prin care duce drumul principal din valea Solcei în cea a Solonețului și plaiul Strigoaia (636 m.), peste care trece șoseaua principală ce leagă valea Solonețului cu cea a Moldovei, precum și linia fer. locală Hatna-Cimpulung.

Între Suceava, dela confluența Cobilioarei la gura Rusca și Ceremuș, dela confluența Ialovicioarei la gura Putilei, Ialovicioara inferioară-Șipot, la S.-V. și Putila Ruscă la N.-V., se întinde grupul munților *Hrebeniște-Slăviloare-Maximel-Losova*. Atît în orientarea lor generală, cît și în organizarea liniilor interioare, în acești munți predomină direcțiunea N.-V.-S.-E. a Carpaților principali. Cele mai lungi creste în direcțiunea N.-V.-S.-E. sunt cea dominată de piscurile *Maximel* (1344 m.), *Moroza* (1372 m.), *Vipeina* (1338 m.), *Poloniștia* (1356 m.); *Losova* (1471 m.); și cea a pisc. *Hrebeniștea* (1371 m.), *Dihorlețul* (1471 m.), cari încadrează cursul Lăpușnei; apoi coamele scurte ale *Slăviloarei*, dominată de piscul *Stojocul* (1417 m.), de *Mintea* (1326 m.) și de *Ropocesea* (1265 m.).

Acest grup muntos este segmentat de văile Lăpușnei, a Pu-

tilei superioare și Ropocelului cari se așează în unghiū drept cu Lăpușna: apoi de văile Ripienului, a Storonețului și Dihtenițului de pe stînga, despărțite prin munții *Boienia* (1144 m.) și *Hrebenul* (1048 m.), *Riză* (1032 m.), *Semacora* (931).

În aspectul lor topografic acești munți se asemănă cu ai Tomnaticului, cu deosebire că altitudinea lor medie este mai mică, iar coborișurile coamelor nu sunt așa de abrupte. Punctul culminant al grupului este în muntele *Losova* cu 1.429 m. Numele *Losova* de la *lis* pădure, ar însemna pe romînește „Păduroasa”.

Munții Racova - Șurdin, constituiesc între Putila-Rusca-Suceava și Bîschiu-Izvorul Mare, Bursucău-Sadeu, plaiul geograficește cel mai bine definit dintre Ceremuș și Suceava. Creasta lui principală este dominată de piscurile *Sena* (1285 m.), *Vancinul* (1367 m.), *Pleșa* (1329 m.), *Măgura* (1341 m.), *Rolundul* (1341 m.), *Lungul* (1382 m.), cari se țin pe marginea vestică a cretaceului mijlociu. O a doua serie de piscuri stău la estul depresiunii gura Putilei-Sadeu care formează limita geografică a acestor munți spre E. Este de observat că aceste piscuri se înșiră cînd pe chiar limita geologică a fișei de cretaceu mijlociu, cînd în vecinătatea ei. Atari sunt: *Coama Cornului* (1279, 1293, 1303 m.), *Cîmîrna* (1227 m.), creasta *Cioșilea*, care atînge în *Strîmca* 1356 m. Povirnișul vestic al munților Racova-Șurdin este cel mai lung și mai accesibil; cel estic, care pornește spre văile Bîschiuului, Izvorului, Bursucăului și Sadeului, este repede, păduros și puțin accesibil. Tre-

cătoarea Șurdinului (1140 m.) leagă valea Siretului cu a Sucevei prin drumul strategic în serpentina dintre Bursucău și Rusca. Urmele acestui drum se văd și azi.

2. *Munții dela estul liniei Gura Putilei-Sadău: Ciocîlca, Cornul, Tomnaticul.* — Regiunea muntoasă dela estul liniei Gura Putilei-Sadău constituie un sistem de lanțuri muntoase al căror relief scade progresiv. În întregul lor aceste lanțuri, juxtapuse și orientate în direcțiunea N.-V.-S.-E., perd succesiv din înălțime, dînd aspectul unui sistem de terase ce sfîrșesc în regiunea deluroasă. Siretul rupe continuitatea acestor lanțuri, iar afluenții săi, ai Sucevei și ai Ceremușului, curg între aceste cute muntoase: cei din partea vestică în direcțiunea N.-V. sau S.-E., iar cei din partea orientală a Siretului curg împreună cu aceste în direcțiunea N.-E. sau chiar E. (Mihadra, Seretul Mic, Seretelul).

Principalele culmi care formează relieful regiunii sunt: Culmea *Cornul - Ciocîlca*, ruptă de Siret la Bursucău; culmea *Tomnaticul-Smidovată*, la estul celei precedente, de care se află despărțită prin piracla Tomnatic, Petroveț și Bischiul Negru. Are piscurile: *Fruntea* (1073 m.), *Travien* (1223 m.), *Pischeul* (1240 m.), tăiate de Siret din sus de Șipotul-Privat; Culmea *Bucovului* (1107 m.), *Petrușcui* (1145 m.), *Bucovei* (1070 m.), *Perecrestiei* (1014 m.), *Chinașei* (1084 m.) și *Cereșne* (878 m.), ce se întinde la estul Falcăului, Siretului și Lăpușnei, din Suceava (Straja) până în Ceremuș (Răstoace). Această culme desparte apele depre-

siunei dela estul culmei precedente, în care apele Falcăul-Șipotul Privat și Lăpușna-Tavarnița curg două cite două în sens invers, de ale Laurei, Seretelului, Dumitriței-Comăneștilor, Hălcei, Mihodrei, Stebnicului și Vijencăi, cari curg în diverse direcțiuni, spre regiunea dealurilor. Această culme susține un relief ce se lățește spre E. și în care se disting piscurile: *Dealul Crucilor* (871 m.), *Virful Șoldanului* (748 m.), *Holețchi - Velichi* (1014 m.), *Scheuca* (885 m.), *Măgura* (1017 m.), *Cherneța* (878 m.), *Cruhla* (760 m.) și grupulețul *Chicerea Mare* (1830 m.), *Chicerea Mică* (795 m.), *Tarnița* (679 m.), și *Stoica* (878 m.), care domină sorgințile Mihodrei și Stoloneștilor.

II. *Carpații Transilvaniei.*

— Acești munți sunt prinși între piriul Coșna, Teșna virful Piatra-Dornei, pl. Roși și Lucaci și formează granița Bucovinei spre Transilvania și Moldova. Bistrița îi desparte de Carpații Principali ai Bucovinei. Apa Dornei îi desparte de la Coșna la Dorna Vatra. Cei dela N. aparțin munților Rodnei, cei dela S. masivului Călimanilor. Între masivii geografici ai Dornei și Călimanului, constituiți în mare parte de terenuri vulcanice, se află o regiune așezată constituită din terenuri terțiare vechi. Prin această depresiune trece drumul cel mare ce leagă Bucovina cu Transilvania, în care intră prin valea Dornei. Geograficește ca și geologicește munții Rodnei prelungesc, printre Bistrița și Cosna-Teșna-Dorna, creasta alpină a Suhardului, culminată de virfurile *Vulva*, *Suhardelul* și *Oușor*.

Munții Suhardului astfel definiți sunt constituiți din terenuri arhaice, în cea mai mare parte, totuși terenurile secundare și chiar terțiare vechi sunt destul de întinse, aceste din urmă pe crestele masivului. Din această cauză avem relieful înalte care reamintesc formele alpestre ale masivelor Dornei și Călimanului, mărind contrastul topografic al regiunii. Munții Suhardului se ridică năprasnic din albia Bistriței, arătînd în partea de sus culminată de virful cu același nume, un orizont stîncos și lipsit de orice vegetațiune și cu poteci grele. Caracteristice sunt piscurile *Virful Caprei*, *Dealul Scorușului*, *Dealul Suhardului*, *La Zigzen* și *Runcul*.

Cît despre munții cei găsim așezați în jurul punctului *Poiana Stinei Neamțului* și care țin de ramificarea Carpaților mărginași ai Transilvaniei, ei formează un lanț de 15 km. întindere și 7 km. lățime, acoperind o suprafață de 59 km. patr. Punctul culminant e *Priporul Candreni*, peste a cărui poală sudică duce șoseaua mare spre trecătoarea Birgăului. Lanțul acesta muntos dă apoi în culmea ondulată Tătarul sau Poiana Tătarului și se pierde în valea Teșnei.

Masivul munților Călimani, după ce înglobează sorgințile Dornei și pe ale Negrii Șarului, pătrunde în Bucovina cu partea lui centrală, care umple tot spațiul dintre piriul Dorna la V. și N.; iar la E. trecînd granița își înclină pantele spre Neagra Șarului. Ramura occidentală dintre Dorna și piriul Negrei este culminată de *Piatra Dornei* (1631 m.);

ramura orientală dintre piriul Negrii și Neagra Șarului, culminată de virful Lucaci (1771 m.) și de *Petrile Roși* este împărțită de graniță între Bucovina și Moldova. Toată partea Călimanului aflătoare în Bucovina mai poartă și numele de „Munții la Roși” sau de „Munții Dornei”.

Creasta cu numele *Piatra Dornei* care se găsește jumătate pe teritoriul Bucovinei și jumătate pe cel al Transilvaniei, constituie în partea Bucovinei ramificații din munți numiți *Piciorii Munceilor* și *Sub Peatra Dornei* și se continuă apoi pe spațiul dintre valea Dornei și a Negrei ca culme nu prea ridicată, ce se chiamă în partea ei de N. *Dealul Tofta*. Punctul de culminație însă îl formează piscul *Piatra Dornei* cu 1651 m. Cele mai remarcabile înălțimi din această grupare sunt: *Pietrele Roși*, *Virful Munceilor*, *Lucaci*, *Gura Haitei* - *Virful Obcinei*, *Arșița Văcarilor*, *Dealul Negrei*. Plaiuri sau căi de comunicație speciale nu se găsesc în acești munți afară de așa numita potecă a vameșilor „*Cărarea Patrulelor*”, ce duce la hotar și servește mai mult ca linie de observare pentru păzitorii graniței din partea ambelor state învecinate.

În privința fizionomiei, acești munți se deosebesc foarte mult de restul munților Bucovinei, căci dela desprinderea lor din creasta Lucaci, pe la *Pietrele Roși*, înălțimile lor se ridică stincos și năprasnic în mase mari de trahit și culmile lor late, mai ales cele de lângă *Piatra Dornei*, seamănă prea mult cu niște grămezi uriașe de lavă sleită, încit să rămână

vr'o indoială că aceste formațiuni nu sunt, geologicește vorbind, de origine plutonică invederată.

Casura, fermă, pendinte de moșia cu adm. part. Orășeni, distr. Coțman.

Are 3 case și 11 locuitori.

Catarinendorf, (Satul Catarinei), *colonie*, înființată pe teritoriul com. Bahna. S'a numit ast-fel în onoarea soției baronului Alexandru Vasileo, marele proprietar al regiunii. E pendinte de moșia cu adm. part. Berhometpe-Siret, distr. Vijnița.

Are 261 locuitori germani, rom. cat. și o școală particulară cu o clasă; locuitorii gr. or. țin de biserica din Cireșanca.

Căbești, com. rur., distr. Storjineț, așezată pe piriul Cabena, afluent al Hliniței.

Suprafața 9.57 km.²; populația 971 locuitori, în majoritate ruteni; relig. gr. or.

Prin marginea dreaptă a comunei, trece șoseaua comunală spre Drăcești, fiind ast-fel comuna în legătură cu drumul principal Storjineț-Sniatin.

Are o școală populară și o biserică parohială cu hramul „Buna Vestire”.

La 1776, aparținea lui Ion Coleșca și se afla aci și un schit cu 3 călugări, zidit la anul 1748 de Ierodiaconul Grigorie Ghervasiū.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Se găsesc 70 cai, 368 vite cornute, 39 oi, 173 porci, 58 stupi.

Căldărușa, tirlă, pendinte de com. rur. Bosancea, distr. Storjineț.

Are 4 case.

Căldărușa, tirlă, cu cîte-va case răslețe, făcînd parte din moșia cu adm. spec. Bosancea, distr. Succava.

Este numai o parte din Căldărușa; cea-l'altă parte depinde de com. Bosancea (vezi Bosancea com., și Căldărușa, tirlă pend. de Bosancea, com.).

Căldărușul, deal, distr. Succava, 412 m. alt., între Nemericieni la S. și ferma Parzie la N.

Căldărușul, afluent pe dr. Moldovei, izvorăște sub Măgura Cailor și se varsă în Moldova în fața gurei pîr. Hurgîș ce vine din cea-l'altă parte, mai jos de orașul Cimpulung.

Călinești, cătun, pendinte de tirgul Vatra-Dornei, distr. Cimpulung.

Are 18 case și 77 locuitori, romini, gr. or.

Este așezat pe stînga riului Bistrița Aurie, lângă muntele Caldul.

Călineștii-lui-Cuparencu, com. rur., distr. Succava, așezată pe piriul Hatna, la N. distr. Suprafața: 16,75 km.²; populația: 1120 locuitori, majoritate ruteni; relig. gr. or.

Se compune din vatra satului cu 894 locuitori și din satul Călineștii-lui-Vasilache.

E așezată în apropierea drumului distr. Siret-Succava; are o biserică parohială cu hramul „Sf. Arh. Mih. și Gavril”; școală n'are.

La 1776 aparținea lui Miron Cuparencu de unde se explică și numele său. La început forma un singur sat cu moșia Călineștii-lui-Enache. Comuna a fost mărită cu colonii transilvănene.

La clădirea caselor boereși

s'au desgropat oale cu cenușă, probabil urne sepulcrale.

Populația se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor; o bună parte, însă, trece, în timpul verii, în România, căutând de lucru.

Comuna posedă 853 h. pământ arabil, 134 h. fînături, 12 ha. grădini, 205 ha. izlaz, 436 h. pădure.

Se găsesc 34 cai, 357 vite cornute mari, 220 oi, 282 porci, 137 stupi.

Călineștii-lui-Cuparencu, moșie, cu adm. specială, distr. Suceava

Suprafața 6.06 km.²; populația 14 locuitori, dintre cari 7 vorbesc limba germană și restul alte limbi; nici un român.

Are o singură casă.

La 1776, aparținea lui Miron Cuparencu, de unde se explică și numele ei. Forma un singur sat cu moșia de azi Călineștii-lui-Cuparencu.

Călineștii-lui-Enachi sau **Greața, sat**, distr. Suceava, așezat pe piriul Hatna, între Călineștii-lui-Cuparencu la N. și Hatna la S.

Suprafața 3.30 km.²; populația 548 locuitori, în majoritate ruteni; relig. gr. or.

Este străbătut de drumul distr. Suceava-Siret; are o biserică filială cu hramul „St. Dumitru”, atenență a parohiei din Călineștii-lui-Cuparencu.

La început forma un singur sat cu moșia Călineștii-lui-Cuparencu, care la 1776 se găsea împărțită între cei 2 frați Enache și Cuparencu, cu numirea de Călineștii-lui-Enache și Călineștii-lui-Cuparencu.

Populația, formată din locuitori originari, peste cari au venit coloniști transilvăneni,

se ocupă cu agricultura, creșterea vitelor, precum și cu munca cu ziua

Posedă 363 h. pământ arabil, 69 h. fînături, 2 h. 50 a. grădini, 100 h. izlaz, 445 h. păduri.

Se găsesc 32 cai, 157 vite cornute mari, 110 oi, 82 porci, 42 stupi.

Călineștii-lui-Enache, moșie, atenență a moșiei cu adm. spec. Costina, distr. Suceava.

Are 6 case cu 32 locuitori.

Ținea odinioară de satul cu acelaș nume.

(Vezi Călineștii-lui-Enache, com.)

Călineștii-lui-Vasilache sau **Cotul-Călineștilor-lui-Vasilache sat**, pendinte de com. rur. Călineștii-lui-Cuparencu, distr. Suceava.

Are 226 locuitori, ruteni gr. or. Iși deriva numele de la primul posesor al său.

Călineștii-pe-Ceremuș, com. rur., distr. Storojineț, așezată pe piriul Brusnița, afluentă al Prutului.

Suprafața 6.96 km.²; populația 879 locuitori, majoritate ruteni; relig. gr. or.

Este așezată lângă drumul distr. Bărbești-Jadova, ramură din drumul distr. Zeleneu-Vășcăuți; are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „St. Ioan cel nou”.

În 1776, aparținea mazilului Ioan Calmuschi.

Populația se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Se găsesc 58 cai, 296 vite cornute mari, 67 oi, 126 porci, 68 stupi.

Călineștii-pe-Ceremuș, moșie,

cu adm. spec., distr. Storojineț.

Suprafața de 5.58 km.²; populația de 69 locuitori, majoritatea israeliți, restul ruteni. La 1776 aparținea mazilului Ioan Calmuschi.

Călugărița, culme mică, ce se întinde paralel cu lanțul murtos Obcina Mare sau Arșița. (Vezi Carpații Bucovinei) și ține chiar de el.

Călugărița, complex de pădure și livezi, spre S.-V. de Cacica, distr. Gura-Humora.

Capățina, numele ce se dă unei părți a *culmei* Obcinei Chiril. V. Obcina Chiril.

Cășvana, com. rur., distr. Gura-Humora, așezată pe piriul cu acelaș nume.

Suprafața 20,99 km.²; populația 2209 locuitori români, de relig. gr. or.

Este legată prin șosele comunale și drumuri de cîmp cu comunele învecinate și cu drumul distr. Cacica-Rădăuți, ce trece prin apropiere; are o biserică parohială cu hramul „St. Arh. Mihail și Gavril”.

Într'un hrisov, din anul 1615, se face mențiune de această comună.

O tradițiune ce circulă prin această localitate spune, că, într'un timp îndepărtat, ar fi existat puțin spre E. un sat cu numele Hrințești, care aparținea mînaștirea Solca și care a fost, cu desăvîrșire, dărîmat de Tătari.

În mijlocul comunei se află un stejar bătrîn, care are un perimetru de peste 10 m.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 1424 hect. pământ arabil, 347 hect. fînături, 30 hect. grădini, 120 hect. izlaz, 18 ha. pădure.

Se găsesc 159 cai, 1129 vite mari cornute, 964 oi, 1068 porci, 78 stupi.

Cecina (se pron. și Tețina), *piriiaș*, care izvorăște de sub muntele Cecina, lângă Cernăuți și se varsă în pir. Corovia (v. Corovia).

Cecina (probabil de la cuv. rom. Tătina, pronunțat astăzi chiar de locuitorii romini *Tețina*), *deal*, (559 m.), în apropierea orașului Cernăuți; face parte din regiunea colinară dintre Prut-Siret. Înălțimea această pitorească, înconjurată de păduri și stînci, este loc de excursiune al Cernăuțenilor, mai ales că are și o ruină, rămasă pe urma castelului zidit acolo de regele polon Casimir cel Mare (1349).

Ceciulivca-Chicera (*Czczuliwka-Kyezera*), *tirlă*, pendinte com. rur. Chiseliteni, distr. Vijnița.

Are 2 case și 5 locuitori.

Ceciulivski Gruni (*Czczuliwski Grun*), *cătun*, pendinte de com. rur. Chiseliteni, distr. Vijnița.

Are 14 case și 60 locuitori.

Ceckan Domalinski (*Czeklan Domalenski*), *deal*, 491 m., lângă com. Hlînița, distr. Storojineț; ține de reg. deluroasă dintre Prut și Ceremuș.

Ceca (*Czecha*), *tirlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Chiseleu, distr. Coțman.

Cerehău, *deal*, 517 m. alt., distr. Suceava, între Merceți și Dragomirna.

Ceremușul. rîu, afluent pe dr. Prutului; formează hotarul între Galiția și Bucovina. Se uaște din împreunarea piraieielor Sărata și Păreălab. din care cel d'întîiu își are izvoarele sale între culmile Stara Vipeina și Zupanăia, iar al doilea izvorăște dintre coamele șirului muntos Crecla din Transilvania. Până la împreunarea sa cu Ceremușul Negru, care vine din Galiția, acest rîu poartă numele special de Ceremușul Alb și arată dela început toate caracterele unui pir. de munte torențial. Incepînd dela o înălțime absolută de 947 m. el totuși ia îndată forma unui rîu adevărat, mai ales dela împreunarea sa cu afl. Ialovicioara. Din acest loc Ceremușul se îndreaptă spre N. deserie curbe variate și ia cursul său pe la partea de V. a muntelui Maximeț. Dela Iablonița și până la Stepne, Ceremușul curge apoi în direcție de N.-E. și, formînd un mic arc, se împreună cu Ceremușul Negru lângă localit. Uștierichi (Uscieryky) Gura Riului. De aci și până la Uscie-Putula riu-rile împreunate, luînd de acum înainte numele comun de Ceremuș, se îndreaptă la început spre E. și apoi iar în direcție de N. până la tirgulețul Vijnița, făcînd curbe tot mai mari, de unde curge apoi prin întinsa vale a Ceremușului, întîiu în direcție de N.-E., pe urmă croindu-și sub formă de arc mare calea spre vărsarea sa în Prut. Înainte de vărsare, cam între comunele Ispas și Bănila rusească, Ceremușul începe a se ramifica în albi numeroase și, udînd tirgulețul Vășcauți, se împreună cu Prutul în apropierea localit. Nepolocăuț. Ceremușul parcurge dela o-

birșia sa și până la punctul de vărsare o distanță de 136 km., avînd în regiunea muntoasă o pantă medie de 7.2 m. la km. Apa sa e limpede și curată, însă foarte rece, din cauza înălțimei regiunilor de unde-și adună izvoarele. El prezintă o putere torențială uneori sălbatică, care face să-i cadă în cursul său ca victimă arbori și stînci întregi. Ramificațiunile variate ale acestui rîu, mai ales dela Vijnița în jos, fac ca valea Ceremușului să ia uneori o întindere de aproape 2 km. Pe această din urmă distanță rîul se și adîncește până la 1.50 m. Adîncimea aceasta scade însă pe măsură ce valea Ceremușului ia forma de șes regulat, afară de un singur loc, adică la piciorul stîncei Sochilșchi (Sokilski). Aci rîul, formînd o curmătură subită, valurile sale se izbesc cu multă putere de stîncile muntelui indicat, constituînd un loc foarte primejdios pentru plute; aci adîncimea apei ajunge chiar la 6 m.

Prin faptul că rîul Ceremuș trece foarte repede din regiunea muntoasă în cea de șes, albia sa în partea de jos prezintă caractere aluviane și diluviane, iar materialurile stîncoase aduse de sus, neputînd să fie îndepărtate aci de către curent din pricina pantei inferioare, constituiesc obstacole însemnate, pe care rîul e nevoit a le înconjura, despîcîndu-se în cursuri laterale.

Această împrejurare face apoi ca Ceremușul să inundeze în timpul topirei zăpezilor aproape întreaga vale; mai ales însă este expusă acestor inundațiuni regulate regiunea din jurul orașelului Vijnița.

Dela împreunarea Ceremușului Alb cu Ialovicioara, riul e practicabil pentru plute și numeroasele stăvilare așezate la gurile piraelor ce se varsă în Ceremuși sporesc încă și mai mult eficacitatea acestui fel de transport, foarte important pentru bogatele exploatari de lem-nărie, ce se găsesc pe întreaga întindere a acestui riū.

Afluenții Ceremușului ce izvorăsc din terit. Bucovinei se găsesc toți pe dr. sa, acest riū formind precum am zis, hotarul între Galiția și Bucovina. Acești afluenți sunt: Ialovicioara, Lăpușna, Putila, cu piraiele Ripien, Staica, Storoneț și Dih-tineț pe st. Plosca, Lostun, Putelivea, Porculin și Bischiu pe dr., Tavarnița, Smuha, Vijenca, Coritnița, Bereznița și pir. Hlibicioc.

Ceremușul-Alb, numele ce-l ia *riul Ceremuș* (afluent al Prutului) dela izvoarele sale și până la confluența sa cu Ceremușul Negru, lângă localit. Uștîrichi (v. Ceremușul).

Cerepcăuți (Czepepkoutz), *com. rur.*, distr. Siret, așezată pe malul drept al Siretului și despărțită de com. Volcineț prin piriul cu același nume.

Suprafața 9.36 km²; populația 1048 locuitori, ruteni; relig. gr. or.

Este străbătută de drumul distr. Siret-Cerepcăuț, care se bifurcă dincolo de Siret, o ramură apucînd spre Petriceanca și alta spre drumul distr. Oprișeni-Presecăreni (Storojineț). Are și o stație de drum de fer a liniei Hliboca - Suceava; un oficiu telegrafo-postal; o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Sf. Arh. Mihail și Gavril“.

La 1776 era în posesia mă-măstirei Slatina.

În această localitate este un vad vechi și f. mult frecven-tat peste Siret.

Populația se ocupă cu agri-cultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 1183 hect. pămînt arabil, 170 hect. finațuri, 13 hect. 50 a. grădini, 241 hect. izlaz, 157 hect. pădure.

Se găsesc 87 cai, 517 vite cornute, 115 oi, 219 porci și 34 stupi.

Cerepcăuți, *moșie* cu adm. part., distr. Siret.

Suprafața 9.56 km²; popu-lația 138 locuitori, ruteni gr. cat. și gr. or., poloni, germani și israeliți.

Coprinde pe lângă moșia Ce-repcăuți și tirla Dubrova.

Cereșanca (Czereszenka), *colo-nie de țigani*, pendinte de moșia cu adm. part. Berhometele-pe-Siret, distr. Vijnița.

Are 17 case și 97 locuitori, precum și o biserică filială.

Cereșanca (Czereszenka), *tîrlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Berhomet-pe-Siret, distr. Vijnița.

Are 2 case și 16 locuitori.

Cereșec (Czereszczek), *deal*, 480 m., ține de reg. deluroasă dintre Prut și Ceremuș.

Cereșniul (Czereszniw), *cătun*, pendinte de satul de reședință Răstoace, com. rur. Răstoace, distr. Vijnița.

Are 11 case și 56 locuitori. ruteni gr. or.

Ceretei, *moșie și tîrlă*, ținînd moșia Sf. Ilie, pendinte de moșia cu adm. spec. Sf. Ilie, distr. Suceava.

Ceretei, *fermă*, pendinte de com. rur. Sf. Ilie, distr. Storojineț.

Are 2 case și 16 locuitori.

Cernauca (Czernawka), *com. rur.*, distr. Cernăuț, așezată pe piriul Moscov (Moszkow), a-fluent al piriului Sovița, într'un loc f. pitoresc.

Suprafața 40.54 km.²; po-pulația 2013 locuitori, ruteni, de relig. gr. or.

Este străbătută de drumul principal Noua Suliță-Dobro-nouț și legată printr'un drum cu Toporauț.

Are o școală populară cu 3 clase și o biserică parohială cu hramul „Sf. Arh. Mihail și Gavril“.

La 1776, aparținea boeru-lui Matei Hurmuzache.

În această localitate se află un isvor, în a cărui apă, după cum se spune, s'a găsit o icoană de lemn cu chipul Sf. Gheorghe pe ea, icoană ce se vede astăzi în biserică comu-nei.

Apa acestui isvor este con-siderată de popor ca făcătoare de minuni și de aceia, odată pe an, se face aci pelerinagiu, pentru care scop s'a construit și o capelă.

Aci se află și vestita casă bo-ierească a familiei Hurmuzaki, avînd un parc prea frumos și bogat. În această localitate au fost primiți, adăpostiți și ospătați ani întregi, patrioții ro-mâni, refugiați din țările ro-mînești cu ocazia evenimen-telor dela 1848.

După tradiție, numele co-munei provine dela o fată f. frumoasă, numită Marinca Cer-nauca, care, în timpul unei invaziuni turcești, în urma je fuirii și destrugerii satului, ar fi pribegit prin păduri.

Populația se ocupă cu agricultura și mai ales cu creșterea de vite și cu exploatarea pădurilor.

Comuna posedă 1.644 hect. pământ arabil, 256 hect. fâneați, 64 hect. grădini, 104 hect. izlaz, 2860 hect. pădure și 30 hect. bălți și heleștee.

Se găsesc 84 cai, 596 vite mari, 371 porci.

Cernauca, moșie, cu adm. part., district. Cernăuți.

Suprafața 34,85 km.²; populația 274 locuitori, israeliți, poloni, ruteni și romini; rutenii sunt mare parte gr. cat. veniți din Galiția.

Coprinde pe lângă moșia Cernauca, și tirlele Berdo, Berzivca și Cociuba.

Cernăuți, district rural-politic, compus din ocolurile judecătorești Cernăuți și Sadagura. Se mărginește la E. cu regatul României, la N. cu districtul Cosman, la V. și S.-V. cu districtul Storojineț și la S.-E. cu districtul Siret. Are o suprafață de 1130,85 kilom. pătrați și 110,000 de locuitori.

Acest district, așezat în partea sa mare pe valea Prutului, are pe lângă regiunea de șes și partea sa deluroasă, și anume în direcțiunea de S. unde o dominează ca înălțime culminantă muntele Cecina (Țățina) (559 m.). Terenul pe ambele părți proximale ale malului este nisipos, în unele regiuni mlăștinos și foarte expus la inundări. Agricultura în aceste locuri are deci mult de suferit, regiunea fiind puțin productivă. În apropierea Cernăuțului întinderi destul de mari din aceste terenuri băltoase sunt utilizate la cultura hâmeiului.

În locurile mai depărtate de apa Prutului terenurile sunt din contră foarte fertile și fiind presărate cu dumbrăvi umbrațite și accidentări de sol, se potrivesc admirabil și pentru prășila vitelor.

Populațiunea district. Cernăuți este pe jumătate românească, pe jumătate ruceană. De remarcat este că populațiunea românească din stînga Prutului (Boian, Mahala, Buda, Ostrița) reprezintă elementul românesc cel mai rezistent din cite are poate țara, acești locuitori fiind expuși și lăsați chiar în voia influențelor celor mai puternice slavizatoare. Aceste totuși nu au fost în stare să stirbească nimic din caracterul lor de Moldoveni vechi, pe cînd alte regiuni mult mai puțin expuse vecinătății slave, (d. ex. Cucur Mare), fac progrese în spăimîntătoare în ce privește lepădarea lor de neam. Lucrul nu se explică decît prin faptul că în cazul din urmă avem a face cu centre de populație adusă din regiuni slave, cari deși romanizate până la un grad, revin acum la marea slavă, pe cînd Moldovenii baștinași, cu toată vecinătatea slavă, rezistă prin forța lor de neam românesc curat. Aceste localități cu slavii introduși în colonii compacte nu formează din nefericire numai puncte izolate ci se pot urmări de la menționata comună (Cucur Mare) sub forma de fașie distinctă, ce se întinde în inima românească a Bucovinei, de la N. la S. cuprinzînd regiunea de jos a districtului Cernăuți cu o parte a district. Siret și Suceava cu comunele: Hliboca, Camenca, Cerepăuți, Volcineț, Bălcauț, Mileșăuț, Hatna. Cumcă petecele slave aflătoare

în Moldova de sus, d. ex. lângă Verești, Huși, etc., sunt o continuitate a acestei regiuni presărată cu populație ruceană, nu încapă nici o îndoială.

Districtul Cernăuțului este traversat de acurmezișul de riul Prutului care, deși navigabil numai pentru plute, aduce folos mare populațiunei, ce își agonisește în lipsa unei agriculturi mai productive pîinea zilnică cu plutăritul, cu pescuitul și cu multele mori plutoare ce se găsesc pe ambele maluri ale riului,

Căile de comunicație, în acest district, sunt reprezentate prin drumul principal carpatin ce vine de la Sniatin și se întilnește în punctul Mamaiești cu șoseaua mare (Franzens-Strasse), care din urmă duce spre Cernăuți. Alte drumuri districtuale nu mai puțin bune duc de la Cernăuți la Storojineț, la Sadagura, la Țurenii, la Voloca, etc. Linia ferată principală Lemberg-Cernăuți-Iași intră în district pe la Nepolocauț, de unde se desprinde o linie locală spre Vijnîța; alta se bifurcă în stația Lujeni, ducînd spre Coșman, iar a treia se desface chiar din Cernăuți, legînd capitala Bucovinei cu localitatea Noua Sulița, unde atinge apoi linia rusească, care se continuă în Basarabia.

Ca istorie districtul Cernăuți prezintă multe puncte interesante prin amintirile din războaiele Moldovenilor cu Polonia (V. Cernăuți, oraș) și citeva locuri, în cari se găsesc monede din vremuri și mai vechi (Chicera), vorbesc destul de lămurit despre aceste evenimente. Lîngă comuna Ciăhor se află vestita pădure a

Cosminului, iar în apropierea comunelor Șerăuții de Sus și de Jos se află mult discutatele întărituri vechi, porcelite și astăzi de popor cu numele de Șanțuri.

Districtul prezintă următoarea proprietate: 25,344 hect. patr. pământ arabil, 4630 hect. fînături, 809 hect. grădini, 3800 hect. iamașuri, 8957 hect. păduri, 138 hect. bălți și heleșteie. Animale domestice numără 6603 cai, 27,159 vite cornute, 14,064 oi, 15,264 porci. Are și 3456 stupi de albină.

Cernăuți (Czernowitz), oraș, reședința ducatului Bucovina, așezată pe coama colinară din dreapta riului Prut, de care raza orașului nu se desparte decât printr'un pod mare de piatră și altul de fer, așezate unul lângă altul, tot atât de maestru ca construcție și care servește căii ferate. Orașul Cernăuți formind ca municipalitate un district a parte, cu titlul de magistrat și cu o organizație de prefectură (căpitanat) specială, este situat între 48 grade 17 m. latitudine de N. și 40 grade, 36 m. longitud. de O. (după merid. de la Ferro) și se mărginește la O. cu hotarul comunei rur. Ostrița, la V. cu înălțimile Spasca, la N. cu riul Prut și la S. cu comunele rur. Ciabor, Corovia, Ciucur Mare și Mihalcea. Punctul cel mai ridicat din centru ajunge înălțimea de 255 m., iar punctul de culminațiune în împrejurime îl formează vârful muntelui Cocina (cuvîntul se pronunță de fapt Țețina, sau Țățina), ce constituie în același timp și despărțitoarea între apele Prutului și ale Siretului. O tradiție veche pretinde că Cernăuțul s'ar fi aflat înainte pe malul stîng al Pru-

tului și abia sub domnia lui Vasile Lupu tirgul s'ar fîmutat, în urma unor mari revărsări de apă, pe partea dreaptă, întreginduse prin teritorii luate din hotarele satului învecinat Mihalcea.

Orașul Cernăuți prezintă împreună cu mahalalele sale Horocca, Caliceanca, Clocucica. Mănăstiriștea și Roși o suprafață de 51,65 km. patr. cu 5060 de case și are după ultimul recensămînt 59,171 de locuitori. Aceștia se împart după naționalități în 9624 de Romîni, peste 10,000 Ruteni, 7500 Poloni, numeroși Slovaci și Boemi; restul locuitorilor vorbesc limba germană. După confesiune acești locuitori se împart în 22,000 de catolici, 15,500 greco-orientali, 17,350 israeliți, iar restul greco-catolici și protestanți. În momentul de față întreaga populațiune a orașului împreună cu garnizoana, trece deja peste 60,000 de locuitori.

Căile de comunicație, prin care orașul Cernăuți este legat pe deoparte cu celelalte localități provinciale, pe de altă parte cu Rusia și România, sunt: Linia ferată principală ce duce în două direcțiuni, la Lemberg și la Iași, și linia ferată locală Cernăuți-Noua-Suliță. Orașul are două gări și anume: una principală pentru mărfuri și persoane în partea veche a orașului dinspre riul Prutului, și o altă gară secundară, la Volksgarten, (grădină publică). Apoi se înnoadă la Cernăuți în chip radial diferite drumuri principale, dintre care două servesc pentru comunicațiunea cu Galiția, iar cîte unul pentru contactul cu Rusia și cu România.

Ca centru administrativ Cernăuțul e sediul autorităților

superioare ale țării. Aci rezidează guvernorul (președintele țării) în palatul așa numit prezidențial; aci e tribunalul țării cu camera de notariat și judecătoria specială a orașului Cernăuți; apoi direcțiunea de finance, cu procuratura sa, cu casieria centrală și cu inspectoratul financiar; direcțiunea fondului religionar gr. or., direcțiunea poștelor, telegrafelor și telefoanelor, secțiua de exploatare a căilor ferate din Bucovina și autoritatea militară superioară, care cuprinde în sine comandamentul unei brigade de infanterie, unei brigade de miliție, depozitele de recrutare pentru aceste, un regiment de inf., unul de hursari, unul de miliție și comandamentul jandarmeriei ducatului.

Cernăuțul este și centrul unui ocol judecătoresc, formînd cu ocolul Sadagurei districtul Cernăuți.

La Cernăuți e reședința arhiepiscopului și Mitropolitului greco-oriental și a consistoriului său, precum și sediul unui dehant romano-catolic cu parohia sa, sediul unui dehant greco-catolic, în fine sediul unei parohii armene catolice, uneia evanghelice de conf. augsburgică și a cîte unei comunități israelite vechi și noi.

Din instituțiuni școlare, Cernăuțul posedă o universitate, care are o facultate filosofică cu secțiuni de litere și științe, o facultate de drept și una teologică cu internat pentru trebuința exclusivă a clerului gr. or. din țară.

Are apoi un liceu și un gimnaziu, care în anii din urmă a fost înzestrat cu clase paralele române și rutene, o școală reală

intreținută cu cheltuiala fondului religios gr. or., o școală de meserii, o școală de învățători și una de învățătoare, o școală agronomică, un conservator de muzică și mai multe școale populare de diferite grade pentru băieți și fete.

La Cernăuți rezidează un consul al României și un consul imperial rus, precum și numeroși reprezentanți de case de afaceri străine.

Populațiunea se ocupă cu industria și comerțul, avînd contact viu cu România și Rusia. Locuitorii mahalalelor se ocupă însă și cu agricultura, grădinăria și cei din mahalaua Ruși mai practică și meseria de zidari, ducîndu-se la cîștig peste hotar.

Camera de comerț a Bucovinei și numeroasele institute de credit au făcut ca Cernăuțul să se dezvolte foarte mult, mai ales de la așa numitul războiu vamal cu România, făcînd ca tot profitul ce-l avea înainte Moldova de sus din exportul cu vite și materii brute să fie localizat în Bucovina, profit de care au parte aproape exclusiv numai comercianții și speculatorii evrei.

Intre societățile existente la Cernăuți, ocupă un loc de samă societatea pentru cultura și literatura română, ce-și are palatul său național, în care sunt unite toate instituțiunile izvorite din donațiuni și colecte ocazionale. Notăm internatul de băieți și cel de fete de naționalitate română, cari prosperează foarte mult.

Clădirea cea mai monumentală din Cernăuți este marelui palat al reședinței metropolitane gr. or. ce se ridică pe colina Dominic și cuprinde pe

lingă locuința mitropolitului, 2 capele somptuoase, consistoriul gr. or., birourile consistoriului, și facultatea teologică cu internatul ei.

Afară de aceste două capele orașul mai are catedrala gr. or. cu hramul „Pog. Sf. Duh” așezată la centrul municipiului, apoi biserica Sf. Paraschiva, biserica Sf. Niculae și alte două capele, din cari una la penitenciarul cel mare, iar alta la cîmîtirul ortodox, unde se găsește și marea criptă pentru prîstăvirea mitropoliților Bucovinei. Confesiunile celelalte își au la Cernăuți de asemenea templele lor, între cari este mai remarcabilă biserica mare a Iezuiților și cea armeano-catolică.

Ca clădiri mai însemnate și în același timp stabilimente industriale figurează uzina conductelor de apă și cea electrică, cîteva mori de abur, o fabrică mare de scînduri, o fabrică de teracotă, una de clopote, una de uleiuri vegetale, ș. a.

La depărtare de 7 km. se găsește dealul Cecina (559 m) (Țățina), pe virful căruia se văd încă și astăzi ruinele unui castel, construit pe la 1349 de către regele Poloniei Cazimir cel Mare. Se pare însă că chiar înainte de această epocă a existat pe acciași culme un castel încă de pe vremea domniei Geșilor în aceste părți. Un paloș găsit mai jos de ruinele de astăzi confirmă în cit-va supoziția aceasta.

Inceputurile localității Cernăuți sunt a se căuta în numele Ciorne (Negru) sau poate în numele personal Cernea, care va fi aparținut fundatorului primului salaș de prin aceste locuri, explicabil dealtmîntrelea foarte bine prin vadul Prutului foarte

frecventat, ce se afla aici în timpul războaielor cu Polonia. Despre acest vad se vorbește deja în anul 1497 și este mai mult ca sigur că pe aci ducea drumul principal din orașele învecinate polone către centrele moldovenești de pe atunci, Siret și Suceava. De altfel avem și urme de colonii mai vechi ce au existat în aceste locuri, precum se vede din colanele de argint și brățarele de aur în formă de spirală cari au fost găsite la 1845, cu ocazia săpăturilor făcute pe dealul episcopiei, nu departe de reședința mitropolitană.

Într'un hrizov a lui Alexandru cel Bun, din anul 1407, găsim Cernăuțul amintit ca punct vamal între Moldova și Polonia Cițiva ani mai pe urmă (1411) amanează însă, cum știm din istorie, regele polon Vladislav întreaga Pocuție cu orașele Kolemea și Sniatin domnului Moldovei pentru suma de 1000 ruble, lucru care a avut ca urmare ridicarea Cernăuțului la centru de ținut întreg. Odată cu epoca de prosperare a Cernăuțului încep însă și suferințele sale, mai ales în timpul războaielor între Moldoveni și Poloni. La 1509, 1531 și 1537 Cernăuțul cade pradă devastării, la 1740 e jefuit de cazaci, iar la 1709 a avut cumplit a suferi din partea Suezilor lui Carol XII, ce iernase acolo.

Organizația municipală a orașului Cernăuți a fost în vremuri croită după calapodul german, întocmai ca și celelalte orașe Siret și Suceava, cece dovedește o invazie de coloniști Germani, probabil dintre cei veniți mai înainte în Transilvania. Dintr'un document dela anul 1599, în care se vorbește

despre starea Cernăuțului, vedem că pe lângă starostele ținutului Cernăuți, orașul mai avea soitzul său cu 12 pîrgari și poseda pecete municipală. Starostele Stroescu zidește la 1748 biserica Sf Nicolae, care există și acuma.

Mahalalele Cernăuțului Horecea, Calicianca, Mănăstereștea, Roși și Clocucica (v. fiecare în parte) au început a se dezvolta ca fracțiuni comunale autonome cu parohii separate abia după ocuparea Bucovinei de către Austria.

Față cu datele de statistică cele mai recente comuna orașenească a Cernăuțului posedă ca avere proprie 818 hect. pămînt arabil, 38 h. finațuri, 232.47 hect. grădini, 71 hect. vii, 108 hect. iamașuri, 1 hect. și jumătate pădure și 4 hect. cu 23 a. bălți cu heleșteie. Animalele domestice în oraș erau: 658 cai, 653 vite cornute, 24 oi, 1088 porci. Loc. posedă și 140 stupi de albine.

Cerneția, *culme* ce ține de spinarea carpatică Kruhla (v. Carp. Bucovinei VIII) și prezintă o înălțime de 878 m.

Cervenii Horb (Czerweny Horb), *deal*, 504 m., ține de șirul colinar Berdo-Horodisce, distr. Coțman și se găsește pe hotarul dintre Bucovina și Rusia.

Cetățelul, *mic affluent*, pe st. Moldovei, izvorăște de sub poalele Runcul-Arinișului și, după ce ocolește culmele Dealul Mare și Dealul Marta, se varsă în Moldova, lângă com. Bucșoia, distr. Cimpulung, în dreptul gurii Suhăi, care vine din dr.

Chicera (Kiczera), *com. rur.*, distr. Cernăuți, așezată în gru-

pe împrăștiate pe partea dr. a pîriului Derehlu, lângă hotarul cu distr. Siret.

Suprafața 8.98 km.²; populația 592 locuitori, exclusiv ruteni gr. or. și numai ciți va gr. cat.

Este străbătută de linia ferată Cernăuți-Hliboca și în apropiere de drumul distr. Cuciur Mare-Tărășeni (Siret), care o pune în comunicație cu drumurile principale.

Ține de școala și biserica din Hliboca (Siret).

Această comună datează numai de 2 secole. Ea a fost întemeiată, pe un teritoriu acoperit cu păduri de fag, ce ținea de com. Mihuceni, de către o colonie de țigani în unire cu dezertori și nesupuși la legea recrutării din Rusia, La aceștia s'au adăugat mai târziu emigrații din Bolehow (Galiția). În această localitate s'au găsit de mai multe ori arme și monede vechi.

Numele provine de la punctul cel mai înalt al acestui teritoriu, numit pe rutenește Keczera=(virf de munte).

Populația se ocupă cu agricultura și mai ales cu exploatarea de păduri.

Comuna posedă 481 hect. pămînt arabil, 74 hect. finațuri, 13 hect. grădini, 141 hect. izlaz, 159 hect. pădure și o jum. hect. heleștee.

Se găsesc 31 cai, 147 vite mari, 19 oi și 99 porci.

Chicera, *moșie*, cu adm. part., distr. Cernăuți.

Suprafața 5.32 km.²; populația 62 locuitori, în majoritate ruteni, restul israeliți și poloni.

Chicera, *tîrlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Hliboca, distr. Siret.

Chicera, *munte*, 707 m. ce ține de spinarea carpatică Kruhla (v. Carp. Bucovinei VIII) și se găsește lângă local. Lăpușna, distr. Vijnița.

Chicera, *poiană*, distr. Cimpulung, 106 m. înălțime între muntele Muncelul Mic la E. și Valea Cheilor la V.

Chicercă (Kyczerka), *tîrlă*, pendinte de Dihtineți, satul de reședință al com. rur. cu același nume, distr. Vijnița.

Chicercă (Kyczerka), *cătun*, pendinte de satul Greblena, atenență a com. rur. Dihineți, distr. Vijnița.

Are 131 locuitori.

Chilia, *cătun*, pendinte de tirgul Vatra-Dornei, distr. Cimpulung.

Are 156 locuitori, rom., gr. or.

Chilișeni sau **Știrbeț**, *sat*, distr. Suceava, așezat pe malul dr. al Sucevei, în colțul de E. al distr., spre hotarul cu România.

Suprafața 0,89 km.²; populația 252 locuitori, romini; religie gr. or.

Este unit cu Suceava prin drumul distr. ce trece prin Uidești, Rușii-Minăstioara și Bosancea.

Are o școală poporală cu o clasă și o biserică filială cu hramul „Adorm. M. D^{c.}”, atenență a parohiei din Uidești.

La 1776, era proprietatea Mazilei Alexandra Știrbeșcioaia, după care s'a numit satul și Știrbeț.

Populația se ocupă cu agricultura, cu creșterea de vite și puțin cu cultura viei.

Posedă 87 hect. pămînt arabil, 17 hect. finațuri, 12 hect.

grădini cu vii, 17 hectare islaz.

Are 6 cai, 97 vite cornute, 157 porci, 11 stupi.

Chilișeni, *moșie*, cu adm. spec. distr. Suceava.

Suprafața 0.90 km.²; populația, 10 locuitori, dintre cari 5 vorbesc l. rom., 2 l. germană, 1 l. ruteană și 2 alte limbi; de relig. rom. cat. sunt 6, iar de cea gr. or. 4. Are numai 2 case.

La 1776, forma o singură moșie și sat cu Chilișeni, com., fiind în stăpînirea mazilei Alexandra Știrbecioaia.

Chindești sau **Cîndești**, *com. rur.*, distr. Siret, așezată mai jos de com. Rogojești, pe malul stîng al Siretului, în valea formată de el și de pîriul Molnița, la hotarul cu România.

Suprafața 4.11 km.²; populația 676 locuitori ruteni; religie gr. or.

Este punctul final al drumului distr. ce vine de la Sînauții-de-Jos; ține de școala și biserica din Rogojești.

La 1776 era un teritoriū, pe care s'aū așezat, probabil 2 ani în urmă, o colonie de emigrați. La 1780, a fost unită cu Gura Molniței și cu Rogojești. La 1784, numai cu Gura Molniței.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 234 hect. pămînt arabil, 61 hect. fînațuri, 25 hect. grădini, 83 hect. islaz, 20 hect. pădure.

Se găsește 31 cai, 230 vite cornute, 133 oi, 140 porci; 14 stupi.

Chindești (Cindești), *moșie*, cu adm. part., distr. Siret.

Suprafața 0.78 km.²; popu-

lația 8 locuitori, dintre cari 7 israeliți.

Chiseleu (Kisseleū), *com. rur.*, distr. Coțman, așezată în masa compactă, la N. de cele 4 lacuri de S., din care își ia naștere pîriul Sovița și lipită de com. Borăuți.

Suprafața 11.29 km.²; populația 2117 locuitori, ruteni, gr. or.

Coprinde pe lingă vatra satului cu 2101 locuitori și cătunul Douheî Conet (Dowhyj Konec).

Prin drumurile comunale precum și cu drumul princip. este legat cu localitățile vecine Cernăuți-Zaleszczyk-Horodenka (Galiția).

Ține de școala populară din Borăuți; are o biserică parohială cu hramul „Sf. Nicolae”. La 1776, era în posesia boierului Enache Doni.

Aci s'a găsit în 1865 o secure de piatră, fără coadă, cu ascușul poleit, probabil din epoca așa numită transitorie, precum și o agrafă mare de bronz și o brățară de sticlă.

Populația se ocupă, în mare parte, cu agricultura, cu grădinăria și cu pescuitul.

Comuna posedă 1850 hect. pămînt arabil, 46 hect. fînațuri, 117 hect. grădini, 153 hect. izlaz, 41 hect. pădure și 34 hect. bălți și heleștee.

Se găsește 262 cai, 463 vite cornute, 966 oi, 339 porci și 82 stupi.

Chiseleu, *moșie*, cu adm. part. distr. Coțman.

Suprafața 11.88 km.²; populația 143 locuitori, ruteni, israeliți și puțini poloni; rutenii sunt gr. cat. în mare parte, ceilalți gr. or. și rom. cat.

Coprinde pe lingă moșia

Chiseleū și tirlele: Ceha (Czech). Haideica (Haydeyka) și Metnița (Metnyca) (v. ficcare).

Chiseliteni (Kisselitze), *com. rur.*, distr. Vijnița, așezată pe riul Putila, puțin mai sus de Storoneț-Putila, între Dihtinei la N. și Torachi la S.

Suprafața 27.98 km.²; populația 777 locuitori, ruteni; relig. gr. or.

Se compune: 1) din satul de reședință Chiseliteni, care, împreună cu tîrla Vecliv, numără 184 locuitori, și 2) din cătunele: Bachiv (Bakiw), Baschiv (Biskiw), Ceculivea Chicera (Czczuliwka Kyczera), Cecinlivschi Gruni (Czczuliwski Grun), Dihtinet, Lisovă, Mistecico (Misteczko), Mocerchi (Moczerky), Moisivca (Mojsiwka), Plosca, Socole, Plosca nad Hainarivschim Potocom (v. ficcare).

Este străbătută de drumul districtual Vijnița-Storoneț-Putila; are o școală populară cu două clase și o biserică parohială cu hramul „Pogorirea sf. Duh.” La 1776, era cătun.

Populația, formată din Huțani, se ocupă cu prăsila de vite, cu stîmăria și cu exploatarea de păduri.

Comuna posedă 120 hect. pămînt arabil, 747 hect. fînațuri, 9 hect. grădini, 514 hect. izlaz, 9 hect. poeni, 1333 hect. păduri.

Se găsește 87 cai, 574 vite mari cornute, 1000 oi, 240 porci și 45 stupi.

Chisia, *tîrlă*, pendinte de com. rur. Ceahor, distr. Cernăuți.

Are 3 case și 13 locuitori.

Chitca, *trecătoare* peste lanțul muntos al Lucinei (v. Carpații Beovinei I.) străbătută de un drumuleț de vară și care e în-

semnată pentru priveliștea pitorească ce se oferă de înălțimea plaiului acestei trecători mai ales spre partea munților Jenăului.

Ciahor (Czahor), *com. rur.*, distr. Cernăuți, așezată, în masă compactă, pe stînga pîriului Derehluî, afluențe al Prutului, între com. Corovia și Molovia.

Suprafața 14.28 km.²; populația 2070 locuitori, ruteni și romîni; relig. gr. or.

Se compune: 1) din satul de reședință cu acelaș nume, care împreună cu tîrla Rutca, numără 1988 locuitori; 2) din tîrlele: Chisia (Kisia), Cutie, Selestie și Văduvarî (Woduwaria) (v. fiecare).

Este străbătută de un drum distr. care o leagă pe de o parte cu com. Mologhia, iar pe de alta cu drumul princip. Cernăuți-Siret și de linia ferată princip. Cernăuți-Ițcani.

Are o școală populară cu 2 clase și o biserică parohială cu hramul „Sf. Dumitru“.

La 1776 era în posesia mînăstirei Putna. La 1774 a fost unită cu Mologhia.

Este întemeiată pe teritoriul istoric numit „Cozminul,“ (v. Cozminul).

Populația se ocupă cu agricultura.

Comuna posedă 1122 hect. pămînt arabil, 47 hect. finațuri, 19 hect. grădini, 167 hect. izlaz, 7 hect. pădure.

Se găsesc 106 cai, 671 vite mari, 249 oi și 371 porci.

Ciarnipotoc (Czarny Potok, pe rom. *pîriul negru*), *com. rur.*, distr. Coțman, așezată pe pîriul cu acelaș nume, la confluența lui cu pîriul Bialî, aproape de com. Onut, precum și de hotarul țarei spre Basarabia.

Suprafața: 9.04 km.²; populația 1323 locuitori ruteni, gr. or.

Coprinde pe lingă vatra satului și tîrla Na Horb.

Prin drumuri de țară comunică cu comunele Onut și Samușin, precum și cu drumul principal Cernăuți-Uscie-Biskupie (Galiția); este străbătută de noul drum distr. Dobronăuț-Onut.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Sf. Arh. Mihail“.

Această comună este menționată pentru prima oară într'un hrisov din anul 1433 sub numele de „Pîriul Negru“. La 1776 aparținea Marelui Paharnic Iordache Pășcanu.

După tradițiune aci ar fi fost odată o comunitate de străini cari își aveau capela lor; aceasta a fost dărîmată de Tătari, în timpul invaziunilor lor.

În apropierea localității, la 2 km. spre S., în cursul pîriului, se află o cascadă cu o înălțime de 2 m.

Populația se ocupă de preferință cu agricultura.

Comuna posedă 1006 hect. pămînt arabil, 22 hect. finațuri, 7 hect. 50 a. grădini, 85 hect. izlaz, 10 hect. pădure.

Se găsesc 69 cai, 211 vite mari cornute, 429 oi, 240 porci și 68 stupi.

Ciarnipotoc (Czarny Potok), *moșie*, cu adm. part., distr. Coțman.

Suprafața 2.62 km.²; populația 32 locuitori, în majoritate israeliți, restul poloni și ruteni.

Ciarnipotoc (Gzarny-Potok - Pîriul Negru). *pîriu* afl. al Nistrului, izvorăște de sub dealul Turliwschi, străbate locurile de la

Pohorlăuți și primind pe dr. afluențul Bialipotoc (Pîriul Alb) ce vine de sub dealul Berda, se varsă în Nistru lingă com. Onut, distr. Coțman formînd de la com. Ciarnipotoc și până la vărsarea sa în Nistru hotarul între Bucovina și Rusia.

Ciartoria (Czartoria), *com. rur.*, așezată în partea de N.-E. a districtului Storojineț, pe țarmul drept al Ceremușului.

Suprafața 4.84 km.²; populația 710 locuitori, aproape toți ruteni; religia gr. or.

Este tăiată de drumul distr. Zelencu - Vășcăuț; stație de drum de fer a liniei Nepolocăuț-Vijnița; are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Nașterea M. D.“

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 463 hect. pămînt arabil, 39 hect. finațuri, 4 hect. grădini, 117 hect. izlaz, 100 ha. pădure.

Se găsesc 40 cai, 192 vite mari cornute, 20 de oi, 50 de porci și 26 stupi.

Ciartoria (Czartoria), *moșie*, cu adm. spec., distr. Storojineț. Suprafața 3.74 km.²; populația 33 locuitori, în majoritate israeliți, restul ruteni, romîni puțin.

Cibăul, *pîriu*. afluent pe st. Bistriței, izvorăște sub muntele Fintina-Stancului, în Transilvania, și formează de la intrarea sa pe terit. Bucovinei (nu departe de muntele Stara-Opicina), și până la împreunare cu Bistrița (în apropierea com. Cirlibaba, distr. Cîmpu-Lung) hotarul spre Transilvania.

Acest pîriu are, pe cît se

pare, legătură cu vre-un gisement geologic aurifer, năsipul său aducând în adevăr la unele epoci mici cantități de aur. Pe malurile Cibăului se și afla încă în secolul trecut un rest de colonie de aurari țigani.

Căutarea aurului încetase însă a se practica deja pe timpul venirii Austriacilor.

Cibenii, cătun, pendinte de satul Storoneț, com. rur. Storoneț-Puțila, distr. Vijnița

Are 10 case și 82 locuitori.

Cigăușul, pîrîu, mic afluent pe st. Humorului, se varsă în Moldova (v. Humora), izvorăște nu de parte de muntele Călugărița și se varsă în Humor în dreptul mănăstirii Humorului, distr. Gurahumora.

Cimirna, munte, 1223 m., ține de lanțul carpatin Cornu-Tomnatic (v. Carp. Bucov.) și se găsește în apropierea local. Lăpușna, distr. Vijnița.

Cincăul (Czinkeu), com. rur., distr. Coțman, așezată în masă compactă, la o depărtare de 3 km. de apa Nistrului.

Suprafața 8.74 km.²; populația 1438 locuitori ruteni, gr. or.

Coprinde pe lângă vatra satului cu 1400 locuitori cătunele Horodiștea și Nahaiar-nine (Na Hajarnyne).

Prin drumuri de țară comunică cu comuna Vasileu, de care este lipită cu comuna Toutry, precum și cu drumul princip. Cernăuți-Zaleszczyki.

Are un oficiu poștal, o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Sf. Treime”.

La 1776, era în posesia maziștilor Ioniță Volcinski, Manoli Tabora și Mihalachi Giurgiuvan.

Populația se ocupă cu agricultura.

Comuna posedă 1759 hect. pământ arabil, 13 hect. fînațuri, 7 hect. 50 a. grădini, 85 hect. islaz, 6 hect. pădure și 8 hect. heleștee.

Are 118 cai, 136 vite cornute, +25 oi, 90 porci și 75 stupi.

Cincăul, moșie, cu adm. part., distr. Coțman.

Suprafața 10.63 km.²; populația 139 locuitori, în majoritate israeliți, restul ruteni gr. or. rom, cat. și poloni.

Ciocanul, vechiu cătun, pendinte de com. rur. Rușii-Moldoviței, distr. Cimpulung.

Ciocanul, fermă, pendinte de moșia cu adm. spec. Stupca, distr. Gurahumora.

Are 2 case și 9 locuitori.

Ciocanul, pîrîu, afl. pe dr. Moldoviței, izvorăște de sub culmea Demacușei și după ce mai primește pîriiașul Cremenishta, se varsă în Moldovița, în fața punctului așa numit Șesul Mănăstirei.

Ciocănești, com. rur., distr. Cimpulung, așezată pe râul Bistrița Aurie la N. de Iacobeni.

Suprafața 94.43 km.²; populația 835 locuitori, romini; relig. gr. or., precum și puțini germani și israeliți.

Se compune: 1) din satul cu acelaș nume, care împreună cu tîrlele Orata și Recca are 725 locuitori; și 2) din cătunele Botușel, Breaza și Suhard (v. fie-care).

Se află lângă drumul princip.

Iacobeni-Cirilbaba: are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Adorm. M. D.”

Aci se află odinioară mine de plumb, cari azi sunt părăsite.

Populația se ocupă cu prășila de oi, cu exploatarea de păduri și cu plutaritul pe Bistrița Aurie.

Comuna posedă 17 hect. 50 a. loc arabil, 681 hect. fînațuri, 2 hect. grădini, 552 hect. islaz, 1154 hect. poeni, 6933 hect. pădure.

Se găsește 74 cai, 923 vite mari cornute, 1713 oi, 181 porci și 34 stupi.

Ciocilca (Czokielka), pădure, pe malul stîng al Siretului, aproape de com. Șipot, între piraiele Isvorul Mic și Petrovăț, distr. Vijnița.

Ciocilca, spinare muntoasă, formează una din ramificațiile de N. ale Carpaților Păduroși (v. Carpații Bucovinei).

Cioflăul, culme, intermediară, care leagă Poiana Mărului cu culmile Călugărița și Obeina Căcica; țin împreună de sistemul muntos Obeina Mare sau Arșița (v. Carpații Bucovinei). Are și un pisc cu acelaș nume (1065 m.)

Cioralecul (Czoralek), cătun, pendinte de com. rur. Sergieni, distr. Vijnița.

Are 7 case și 37 locuitori. huțani gr. or.

Ciornișul, pîriiaș, izvorăște de sub poalele muntelui Șurdin și împreună cu piraiele: Bursucă-Zubrința-Izvorăș (Zvaricz) Petrovăț formează începuturile Siretului Mare.

Ciornohuze (Czornohuzy), *com. rur.*, distr. Vijnița, așezată pe partea dreaptă a riului Ceremuş, între Vijnița și Ispas.

Suprafața 33.23 km² împreună cu Bahna, Rivna, Vijenca și Vijnița; populația 1412 locuitori, ruteni relig. gr. or. și puțini israeliți.

Cuprinde pe lângă vatra satului cu 1396 locuitori și cătunul Luh (v. Luh, cătun).

Este lipită de drumul distr. Vijnița-Vășcăuț, precum și de linia ferată locală Nepolocăuț-Vijnița; are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Nașterea M.-D.” de care ține și Solonețul-pe-Ceremuş. cite o parte din Bahna și din Ispas.

Populația se ocupă cu agricultura și cu prăsila de vite.

Se găsesc 24 cai, 364 vite cornute, 16 oi, 209 porci, 2 stupi.

Ciornohuze-Ispas (Czornohuzy-ispas), *sat*, care, împreună cu satul de reședință Ispas și cu satul Măidan Ispas, formează com. rur. Ispas, distr. Vijnița.

Are 394 locuitori, ruteni, gr. or., cari țin de parohia din Ciornohuze.

Ciornohuze-Ispas (Czornohuzy-Ispas), *tîrlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Ispas, distr. Vijnița.

Are o singură casă și 7 locuitori.

Ciornolozii, *tîrlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Sf. Onufrei, distr. Siret.

Ciotina, *cătun*, pendinte de com. rur. Iacobeni, distr. Cimpulung.

Are 4 case și 24 locuitori.

Ciotina, *pîrîu*, afluent pe dr. Bis-

tritei, izvorăște în apropierea muntelui Gura - Piele și se varsă în ea, după ce primește ca mic afluent pîriul Vacaria, mai jos de com. Iacobeni, distr. Cimpulung.

Ciota, *deal*, 485 m. alt., în partea de E. a localității Burla, distr. Rădăuți, formind hotarul între acest distr. și Gurahumora.

Ciovnic (Czownyk), *tîrlă*, pendinte de moșia Onut pr. zisă, care la rindu-i este o parte din moșia cu adm. part. Onut, distr. Coțman.

Cipelmoca (Czypelmoka, adică *Ciapli Noga*, care ar însemna pe românește *piciorul cocorului*), *munte*, 1382 m. înălțime, ține de șirul carpatin al Tomnaticului (v. Carpații Bucovinei) și se găsește în apropierea localității Storonet-Putula, distr. Vijnița.

Cireșnia (Czirosznia), *culme*, 878 m. înaltă, ține de spinarea carpatină Cruhla (v. Carp. Bucovinei).

Cireși, *com. rur.*, distr. Storojineț, așezată pe dreapta Siretului-Mic.

Suprafața 6.22 km²; populația 1019 locuitori în mare majoritate romini; relig. gr. or.

Este tăiată de drumul districtual Bănila Moldovencască-Budineț.

Are o școală pop. cu o clasă; ține de biserică parohială din Budineț, cu hramul „Sf. Arhangheli Mihail și Gavril”.

Aci se află un fereastrău cu aburi și o fabrică de spirt.

Populația odinioară mai mult ruteană este azi aproape cu desevîrșire românească și se ocupă cu creșterea vitelor și

cu agricultura; cei săraci cu tăiatul pădurilor.

Comuna posedă împreună cu satul Opaet, 625 hect. pământ arabil, 483 hect. finațuri, 12 hect. grădini, 254 hect. izlaz, 1480 hect. pădure.

Se găsesc 67 cai, 568 vite cornute, 24 oi, 247 porci și 77 stupi.

Cireși-Abramovică, *moșie*, cu administrație specială, distr. Storojineț.

Suprafața 14.68 km²; populația 200 locuitori, în majoritate ruteni aduși din Galiția, restul israeliți și poloni.

Cireși-Grigorcea, *moșie boerească*, cu administrație specială, distr. Storojineț.

Suprafața 5.20 km²; populația 153 locuitori, în majoritate ruteni, restul romini, israeliți și poloni.

Cireși - Sahnovică, *moșie*, cu administrație specială, distr. Storojineț.

Suprafața 3.21 km²; populația 14 locuitori, dintre cari 10 romini gr. or. și 4 israeliți.

Cisira, *pîrîu*, afluent pe dr. Dornei, izvorăște de sub poalele culmei Dealul-Cisira și, după ce udă poalele masivului muntos Piluganii - Predenilor, se varsă în Dorna, mai sus de așa numita Poiana Țiganilor, distr. Cimpulung.

Ciudeiul, *tîrg*, în distr. Storojineț așezat pe pîriul cu acelaș nume, la confluența sa cu Sirețelul.

Suprafața 17.69 km²; populația 2331 locuitori, în majoritate romini; relig. gr. or.

Este tăiat de drumul mare Storojineț-Vicovul de Sus și

unit cu Pătrăuții de jos printr'un drum comunal; stațiune de drum de fer a liniei Ciudeiū-Carapciu pe Siret, unită și ea cu linia Storojineț-Hliboca.

Are un oficiu telegrafo-poștal; o percepție; 2 școli cu câte 4 clase și o biserică parohială cu hramul „Sf. Nicolae”.

Ciudeiul este însemnat pentru cantitatea mare de lemne ce se aduc la gara sa din valea Siretului Mic.

Tradiția povestește despre un izvor miraculos de apă ce s'ar fi aflat în această localitate și la care veniau oameni din toate părțile spre a se vindeca de boale de ochi. De la cuvântul slav „*Ciudo*“ (minune), pare că se trage și numele localității.

Populația se ocupă cu comerțul, cu agricultura și creșterea vitelor.

Comuna posedă 1065 hect. pământ arabil, 374 hect. fânături, 14 hect. grădini, 322 hect. izlaz, 566 hect. pădure.

Se găsesc 111 cai, 823 vite cornute, 70 de oi, 203 porci și 75 stupi.

Ciudeiul, *afluent* al piriului Sirețel, se varsă în riulețul Siretului Mic (v. Sirețelul). Izvoraște din piriiașele Valicul și Zugravița, ce răsar de lângă com. Althütte, distr. Storojineț.

Ciudeiul, *moșie*, atenență a moșiei Huta-Nouă, distr. Storojineț.

Are 52 locuitori, romini și străini.

Ciumărna, *sat*, distr. Cîmpulung, așezat într'o infundătură a piriului cu acelaș nume, afluent al Moldoviței.

Suprafața 24.04 km.²: populația 309 locuitori, aproape

exclusiv huțani și ruteni; relig. gr. or.

Cuprinde pe lângă vatra satului și cătunele: Calul, Dumbravnic, Hreț, Mestecăniș și Tomnatic (v. fiecare).

Are o biserică filială cu hramul „Sf. Nicolae”, depinzînd de bis. parohială din Vatra Moldoviței.

A fost întemeiat pe cit se spune de dezertori ruși.

După tradițiune, acest sat a fost cuibul unor renumiți hoți de boi, de la care a rămas, cum crede poporul, o mulțime de comori ascunse în pădurea Smidovata.

Intre anii 1840—54 se aflau aci mine de fer ale căror urme se văd și astăzi în cătunul atenant Mestecăniș. Aceste mine aparțineau familiei Manz.

Populația, formată în majoritate din Huțani, se ocupă cu prășia de vite și cu exploatarea pădurilor.

Comuna posedă 14 hect. pământ arabil, 420 hect. fânături, 1 hect. 50 a. grădini, 520 hect. izlaz, 17 hect. poeni, 1409 hect. pădure.

Se găsesc 38 cai, 297 vite cornute, 550 oi, 115 porci și 3 stupi.

Ciumărna, *piriū*, afluent pe st. riulețului Moldovița, izvoraște în apropierea culmei Orata Mare și, după ce udă satul Ciumărna (distr. Cîmpulung) și ocolește coamele Dealului Mănăstirei, se varsă prin Șesul Mănăstirei în Moldovița, în fața înălțimii Runcul-Boului, com. Vatra Moldovița, distr. Cîmpulung.

Ciunbreana, *tirlă*, pendinte de moșia Stupca, pr. zisă, ce ține de corpul moșiei cu adm. spec. Stupca, distr. Gurahumora.

Ciunciul Roșu, *înălțime* de 888 m., între piraie Voivodeasa și Bereheza, la N.V. de com. Sucevita, distr. Rădăuți.

Ciunciurile, *piriu*, pe st. piriului Stupca; se varsă în Suceava la poalele culmei Isenoaia, nu departe de muntele Ciunciurile, distr. Suceava; primește, lângă satul Drăgoești, afluentul cu acelaș nume, ce se varsă în piriul Stupca, mai sus de punctul Balta-Rotundă în apropierea com. Iosefalva sau Tolova, distr. Gurahumora.

Ciungii, *înălțime*, ce ține de reg. de coline dintre Moldova și Suceava, distr. Suceava, și are ca ramificațiuni înălțimile Budeganul și Corceanul. Virfurile proeminente se ridică la 692 m. nu departe de căt. Pălinoasa, distr. Gurahumora.

Cîmpul-Mare, *tirlă*, pendinte de com. rur. Frătăuțului Nou, distr. Rădăuți.

Are 3 case și 5 locuitori.

Cîmpulung, *district*, cuprinzînd în sine ocolurile judecătorești Cîmpulung și Dorna-Vatra, are o suprafață de 2350 km. pătrați cu peste 60.000 locuitori. Acest district se mărginește la E. cu districtul Gurahumora, la N. cu cel al Rădăuțului, la V. cu Transilvania și Ungaria, iar la S. cu regatul României.

Acest distr. situat în regiunea cu desăvîrșire muntoasă a Bucovinei, este cu toată lipsa destul de mare de pământ arabil, bogat în deosebite produse naturale și solul său prezintă pe lângă o suprafață acoperită de păduri prețioase, mai ales în molidiș, straturi minerale de o varietate și îmbelșugare,

ce deschid țării perspectiva unui viitor strălucit. Exploatarea miniere încercate pînă acum, dacă nu au reușit din pricina instalațiilor primitive, au ridicat totuși prosperitatea districtului, inzestrîndu-l cu drumuri excelente și favorizînd în același timp utilizarea surselor minerale, prin care localitatea Dorna-Vatra a devenit astăzi o stațiune balneară de frunte. Înfașurarea pitorească a întregului district a contribuit, de asemenea, ca administrația să i dea o atențiune deosebită și districtul a fost în totdeauna loc căutat în timpul verii. Stabilimentele de industrie de lemn sporesc pe zi ce trece, încît districtul Cîmpulungului prezintă pretutindenea o mare dezvoltare.

Populațiunea sa rurală este aproape exclusiv românească, afară de Ruși-Moldovița, Ciurmărna, Moldova, ș. a. câteva localități de munte colonizate prin Huțani emigrați din distr. Vijniței, așa numiții brănișteni (vezi Vijnița.distr.Istor.). Afară de acești locuitori, cari țin de religia ortodoxă, ca și Rominii, districtul mai are însă și colonii nemțești, aduse din diferite părți ale Germaniei și Austriei cu ocazia înființării stabilimentelor miniere (Iacobeni, Pojorita, Eisenau, ș. a.), locuitori cari sunt parte de religie catolică, parte protestantă. Incolo tipul general al acestui district îl prezintă rominizmul cel mai curat și atît graiul, cît și portul poporului de la țară s'a conservat aproape nealterat, în ciuda tuturor influențelor străine de la luarea Bucovinei încoace. Mai ales fizicul oamenilor de la satele mai retrase este impunător și

nu mai puțin de admirat este curățenia moravurilor acestor locuitori de viță veche.

Apa care udă de preferință districtul Cîmpulung este Bistrița supranumită Aurie, de pe urma nisipului amestecat cu aur, ce'l aduc une-ori afluenții Bistriței în jurul localității Cîrlibaba și din care extrăgeau în vremuri locuitorii țigani (aurarii) mici cantități de aur. Bistrița vine din Maramureș și traversînd districtul de la Cîrlibaba în direcție oblică, o părăsește mai jos de Dorna, pentru a trece în România. Districtul mai este însă udat aproape în curs paralel cu riul Bistriței, și de Moldova, care își continuă calea încă distanță bună prin Bucovina, udînd și distr. învecinat Gurahumora. Piciorul posterior al configurației Bucovinei este la rîndul său oarecum detrunchiat de corpul geografic al Bucovinei prin un al treilea rîu destul de important, adică Dorna, care se varsă în Bistrița. Deasupra acestei confluențe, adică în dreptul tîrgului Dorna-Vatra, se înalță și munții cei mai ridicați ai Carpaților bucovineni, Giumalăul (1958 m.) și Rarăul (1637 m.) cu faimoasele formațiuni stîncoase, Pietrele Doamnei.

Districtul este străbătut de marele drum carpatin, care duce de la Cîmpulung prin Dorna în Transilvania și se bifurcă la Iacobeni într'o șosea nu mai puțin artistic construită, ce apucă prin Cîrlibaba, spre Maramureș. Pe lingă acest drum măiestru, construit de inginerii militari ai guvernului austriac în vedere că Bucovina era petec de pămînt strategic, ce unia Galiția cu Transilvania, districtul mai

are și alte câteva căi de comunicație practicabile. De cîțiva ani încoace linia ferată locală ce se desprinde din calea principală Lemberg-Cernăuți-Iași (în stația Hatna), se întinde chiar pînă în Dorna-Vatra, avînd și o bifurcație ce duce de la tîrgul Vama la Ruși - Moldovița. Prin acest drum de fer bogățiile în lemnărie fină ale Bucovinei au ajuns să fie exportate în toate regiunile lumii și o sumă de stabilimente industriale noi au răsărit prin diferite localități muntoase ale districtului.

Populațiunea rurală se ocupă cu creșterea vitelor cornute și a oilor, însă și cu păduritul (facerea de șindriile și lucrul la ferestraie), care'i aduce mare venit. Această înflorire industrială au și salvat mulțimea de coloniști germani rămași pe urma minelor de fer părăsire, și cari astăzi își pot cîștiga hrana zilnică. Apropierea hotarului românesc contribuie deasemenea mult la prosperitatea economică a districtului, favorizînd și negoțul reciproc.

Districtul Cîmpulung, care făcea pe vremea domniei moldovene parte din ținutul Sucevei, era în mare parte proprietate domnească; populațiunea se bucura însă de oarecari drepturi speciale. În cele 15 sate, cari alcătuiau această parte privilegiată a Moldovei, domnul își avea vornicii săi delegați, cari cîrnuiau cu mare băgare de samă pe acești scutelnici adese ori prea aplicați la răzvrătiri. Așa de exemplu dările către domn, le hotărau Cîmpulungenii ei înșii. Sunt cunoscute prea bine certurile nesfîrșite ce le aveau ei cu minăstirea Moldoviței, care avea și dînsa proprietăți în-

tinse în părțile acelea și stăruia mereu de a infrina unele din drepturile samovolnice ale muncitorilor, deveniți în cele din urmă, precum ne spun cronicile, semeți peste fire și inaccesibili pentru mina de rind a legilor.

După statistica din urmă distr. Cîmpulung prezintă ca proprietate: 2345 hect. pământ arabil, 40.397 hect. fînături, 283 hect. grădini, 24.559 hect. izlaz, 12.863 hect. poieni 150.781 hect. pădure. Animale domestice erau 4253 cai, 37.172 vite mari cornute, 53.449 oi, 11.709 porci. Soc. posedă și 2404 stupi.

Cîmpulung, oraș, centrul districtului politic și al ocolului judecătorec cu acelaș nume, este situat pe malul drept al rîului Moldova, la piciorul munților Măgura și Runcu. Are o suprafață de 139 km. pătr. cu 7000 de locuitori, din cari Romînii formează marea majoritate, iar restul se compune din evrei și germani.

Ca localitate cu titlu de oraș comuna se compune pe lângă centrul Cîmpulung din următoarele mahalale: Cocoșul, Izvorul Alb, Piriul Corlăteni, Piriul Lelei, Piriul Morii, Sub Muncel, Valea Saca, Vicovanu și tirlele Hurgîș și Valea Caselor.

Orașul este străbătut de drumul mare carpatin, ce vine din spre Gurahumora și duce în Transilvania, apoi mai este centrul unei rețele de cîteva alte drumuri districtuale. Prin Cîmpulung trece însă și linia ferată locală Hatna, Dorna-Vatra avînd aci două stațiuni, la ambele capete ale orașului.

Cîmpulungul este sediul unui căpitan districtual (prefect), a unei judecătoria și per-

ceptorii; are două școli populare de cîte șase clase și două de cîte 3 clase, precum și o școală industrială pentru lucrarea lemnului. Are un spital destul de mare, diferite institute de credit și un cabinet de lectură romîn.

Cultul populațiunei ortodoxe este îngrijit de patru biserici, din care prima e în partea de de sus a orașului, cu hramul „Adormirea Maicei Domnului” și a fost zidită 1823 de diaconul Miron Ciupercă, avînd ca filială și o clădire deosebită cu hramul „Nașterii Domnului” clădită la 1813. A doua biserică principală este cea din mijlocul orașului, cu hramul „Sf. Nicolae”, zidită de curînd pe locul unde fusese întemeiată la 1698 de domniul Moldovei Ioan și Toader Calinai, clădirea veche de lemn, dăruită în urmă satului Cîmîrna. A treia biserică și cea mai mare, cu hramul „Nașterii Maicei Domnului” și care deservește partea de jos a orașului, a fost zidită la 1854 de Ioniță Șalvariu din fundul Moldovei. Afară de asta se află la Cîmpulung o bisericuță pentru catolici și protestanți și o capelă greco-catolică.

Istoricul orașului își are începuturile sale deja în veacul al doisprezecilea, cînd s'a fundat, după cum se crede, în regiunea aceasta prima republică moldovenească, alcătuită probabil din Romînii de peste Carpați, emigrați din cine știe ce pricină. Această republică a trăit în neatinare relativă a acelor vremuri timp de 100 de ani, până a fost în sfîrșit încorporată în noul principat al Moldovei întemeiat de Dragoș-Vodă. Deși expusă invaziunilor celor ce căutaū trecă-

toarea cea mai lesnicioasă prin Carpați. Cîmpulungenii aū știut să-și păstreze mult timp autonomia lor, dovadă că și domnitorii Moldovei erau siliți să le acorde tot felul de privilegii, ce concordau cu meritele Cîmpulungenilor ca apărători ai hotarelor țării. Ei își alegeau vornicii singuri sau primiaū pe cei recomandați de Vodă, plătiaū dări mai mult de bună voie și erau scutiți de multe obligațiuni generale celorlalți supuși.

Imprejurimea Cîmpulungului este extrem de romantică, mai ales Rarăul apropiat cu Pietrele Doamnei și Valea Decii locuri, cari sunt foarte căutate în timp de vară de numeroși excursioniști.

Proprietatea comunei după ultima statistică se compune din: 295 hect. pământ arabil, 3769 hect. fînături, 57 hect. grădini, 1117 hect. iamașuri, 697 hect. poeni și 7545 hect. păduri. Animale domestice numără comuna: 478 cai, 2708 vite cornute, 5640 oi, 1005 porci. Soc. au și 276 stupi.

Cîndrenii, cătun, pendinte de com. rur. Dorna-Cîndreni, distr. Cîmpulung.

Are 16 case și 77 locuitori, romîni, gr. or.

Cîrlibaba, com. rur., distr. Cîmpulung, așezată într'un ținut f. pitoresc, la confluența rîulețului cu acelaș nume, cu rîul Bistrița Aurie, în fața localității ungurești Ludwigsdorf.

Suprafața 25. 86 km.²; populația 415 locuitori în majoritate ruteni de rel. gr. or.

Se compune din următoarele cătune: Fluturica, Ildul, Măgura, Prislop, Tătarea și Țapul (v. fie-care).

Este străbătută de drumul princ. Iacobenî-Cîrlibaba, construit cu multă artă, care trece apoi în Transilvania, avînd o bifurcație spre Maramureș.

Are un oficiu poștal; o școală populară cu o clasă și o biserică locală cu hramul „Sf. Ap. Petru și Pavel”

La 1775, nu exista această comună. Ea a fost înființată la 1797, cînd descoperindu-se în acest loc mine de argint și de plumb, un oare care Manz a întemeiat aci o colonie de mineri numită Mariensee, unde s'au stabilit îndată numeroase familii de Germani. Aceste mine sunt părăsite astăzi.

În partea de V. a comunei, lângă riulețul Cibău, s'au găsit acum vre-o 40 de ani un coil, o scară de șea și diferite obiecte de piatră.

Populația cătunelor, formată din Huțani, și aceia a centrului din rămășițe de coloniști, se ocupă cu prăsila de oi, cu exploatarea de păduri și cu plutăritul.

Comuna posedă 14 hect. 50 ar. pămînturi arabile, 719 hect. fînațuri, 54.50 a. grădini, 521 hect. izlaz 1167 poeni și 2050 hect. pădure.

Se găsesc 56 cai, 422 vite cornute, 490 oi și 79 porci.

Cîrlibaba, moșie, cu adm. spec., distr. Cimpulung.

Suprafața 19.57 km²; populația 445 locuitori, germani, israeliți și puțini romîni.

Cîrlibaba, pîriu, afluent pe st. Bistriței, își adună apele din izvoarele Bahna și Doscina, izvoaraște între șirurile muntoase Stara Vipeina și Tomnatic-Dărmoasa, nu departe de trecătoarea Lucava (distr. Rădăuți) și se varsă în Bistrița, care

lîngă com. Cîrlibaba, după ce mai primește în sine pîriiașe, are la rîndul său trei afluenți cu numele de Tatarca de Sus, Tatarca de Jos și Tatarca-Potoc.

Cîrlibaba (Munții Cîrlibaba). *creasta* muntoasă dintre pîriul Cîrlibaba și valea riului Cibău care se termină la sud cu muntele Fluturica, d'asupra riului Bistriței. (v. Carpații Bucovinei): Punctul culminant al acestei creste muntoase strîmte însă înalte este muntele Țapul cu 1663 m.

Cîrligata, deal (490 m.), distr. Storojineț; se mărginește la S. cu com. Neuhütte, la N. cu Tandoaea, la V. cu Batarani și la E. cu cîmpul Dunăvățului.

Cîrligata, crîng, distr. Storojineț, continuare spre riulețul Ciudeju, a pădurei Zubrovița.

Clădita-Mare, munte, 1072 m. înălț., făcînd parte din culmea Ciumărna, cam la S. E. de com. rur. Stulpicani, districtul Cimpulung, formînd hotarul între Bucovina și România.

Clădita-Mică, cătun, pendinte de com. rur. Negrileasa, distr. Cimpulung. Are 5 case și 28 locuitori

Clădita-Mică, munte, 996 m. înălț., făcînd parte din culmea Ciumărna la S. V. de Clădita-Mică și la S. E. de com. rur. Stulpicani, distr. Cimpulung.

Clevchisca Chicera (Klewkiwska Kyczera), *cătun*, pendinte de com. rur. Sergieni, distr. Vijnița. Are 3 case și 17 locuitori.

Cliffi, poiană, distr. Cimpulung, 1175 m. alt., la S.-E. de muntele cu același nume.

Cliffi, munte, 1376 m. alt., făcînd parte din culmea Grebenul, între Tarnița la N. și Alunișul la S., distr. Cimpulung; formează hotarul între Bucovina și România.

Climăuți, com. rur., distr. Siret, așezată pe pîriul cu același nume, între Băiuți și hotarul cu distr. Rădăuți, precum și în vecinătatea comunei Fintina-Albă.

Suprafața 10.75 km²; populația 1309 locuitori lipoveni de secta bespopovților (fără preoți).

Este străbătută de drumul distr. Siret-Fintina-Albă; are o școală populară cu o clasă și o biserică filială cu hramul „Sf. Nicolae”; atenență a parohiei din Costișa, pentru puținii locuitori de rit. gr. or.

Această comună este menționată, pentru prima dată, într'un hrisov din 31 Martie 1490, al lui Ștefan-cel-Mare. La 1776, era în posesia mănăstirei Putna. În 1780, s'a așezat aci o puternică colonie de Lipoveni veniți din Moldova.

Populația se ocupă cu agricultura, cu negoțul de poame, și cu creșterea vitelor. Este foarte mult căutată însă pentru săpături de iazuri, ș. a.

Comuna posedă 880 hect. pămînt arabil, 67 hect. fînațuri, 39 hect. grădini, 2 hect. 50 arii izlaz, 44 hect. pădure.

Se găsesc 297 cai, 278 vite cornute, 290 porci și 24 stupi.

Climăuți cu Fintina-Albă, moșie, cu adm. part., districtul Siret.

Suprafața 2.59 km.². Este acoperită cu păduri și livezi.

Climăuțul, *piriū*, afl. pe st. Sucevei, izvoraște mai sus de localit. Fintina-Albă și, după ce udă sat. Climăuți, se varsă în Suceava, și lângă com. Andreasfalva, distr. Rădăuț.

Clișcăuți. V. Ostrița.

Clivești (Chliwestie), *com. rur.*, distr. Coțman, așezată în masă compactă, nu departe de piriul Sovița, între comunele Havrilești și Stăuceni.

Suprafața 7.23 km.²; populația 1230 locuitori, ruteni, de relig. gr. or.

Este în apropiere de drumul distr. Nepolocăuți-Stăuceni; are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Sf. Arh. Mihail”.

Această comună s'a înființat pe teritoriul satului vechi Clivodin, probabil imediat după anul 1503, cind printr'un hrisov, Ștefan-cel-Mare confirmă dreptul de proprietate asupra acestui sat episcopiei de Rădăuți.

Aci s'a găsit numeroase obiecte din epoca preistorică. O fabrică de spirt, admirabil organizată, funcționează în această localitate.

Populația se ocupă cu agricultura.

Comuna posedă 999 hect. pământ arabil, 59 hect. fînături, 9 hect. grădini, 14 hect. izlaz, 118 hect. păduri și 3 hect. heleştee.

Se găsesec 45 cai, 233 vite cornute, 361 oi, 64 porci și 20 de stupi.

Clivești, *moșie*, cu adm. part., distr. Coțman.

Suprafața 5.11 km.²; popu-

lația 63 locuitori, în majoritate israeliți, restul poloni și ruteni.

Clivodin (rut. Kliwodin), *com. rur.*, distr. Coțman, așezată în masă compactă pe partea dreaptă a piriului Sovița, mai la N de tîrgul Coțman, între com. Suchovercha și Davidești.

Suprafața 10.49 km.²; populația 1584 locuitori, ruteni de relig. gr. or. precum și ceva israeliți și foarte puțini romini.

Se află lângă drumul principal Zaleszczyki - Cernăuți; este legată prin drumuri de țară cu comunele vecine sus menționate.

Această comună este așezată pe un teritoriū, numit odată Coțmanul-Mare.

Intr'un hrisov din anul 1503, al lui Ștefan-cel-Mare, se confirmă proprietatea episcopiei de Rădăuți asupra acestei comune. Intr'un alt hrisov din 6 Oct. 1519, al lui Ștefan Bogdan, se spune că pe teritoriul acestei comune s'a întemeiat colonii.

Din pricina mai multor răboaie, această comună a fost distrusă, însă a fost reconstituită în anii 1766—67, prin colonii de emigrați din Galiția.

Populația se ocupă cu agricultura.

Comuna posedă 833 hect. pământ arabil, 16 hect. fînături, 4 hect. grădini, 17 hect. izlaz, 31 hect. pădure.

Se găsesec 160 cai, 101 vite cornute, 120 oi, 97 porci.

Clivodin, *moșie*, cu adm. part., distr. Coțman.

Suprafața 0.54 km.²; populația 11 locuitori, israeliți.

Clocucica, *suburbie* a orașului

Cernăuți situată, spre N.-V. de acesta pe piriul cu același nume. Are aproape 2000 de locuitori, toți romini și de religie gr. or. Ei se ocupă cu grădinaritul, cu agricultura-partea însă cu creșterea de animale de casă, cu cărașitul și birjăria și cu negoțul mic.

Are o școală pop. de băieți și una de fete cu câte 4 cl. și o biserică ort. filială cu hramul Sf. Treimi, care se afla înainte în centrul orașului Cernăuț. Această biserică a fost fondată de fostul episcop al Rădăuțului Dositeiū Herescul, cu fratele său, medelnicerul Ilie și soția acestuia Ecaterina.

Partea aceasta a municipiului Cernăuți era odinioară proprietatea domnului Moldovei. Pentru prima oară se găsește pomenită într'un hrisov al lui Vasile Lupul din Aprilie 1635 sub numele de Clacașna (probabil de la cuv. clăcaș).

Suburbia posedă 330 hect. de pământ arabil, 60 hect. fînături, 85 hect. grădini, 60 hect. izlaz și 16 hect. pădure.

Se găsesec 180 cai, 490 vite cornute, 29 oi, 325 porci și 52 stupi.

Clodișoara, *pădure*, distr. Gurahumora, spre S. de Pârteștii-de-Jos.

Cnișău (Knysziw), *cătun*, pendinte de com. rur. Sergieni, distr. Vijnița.

Are 10 case și 38 locuitori.

Coasta, *deal* mic (450 m.) ce desparte com. Cupea de Corcești, cunoscut sub numirea de „La Coasta”, distr. Storojineț.

Coasta înaltă, *înălțime* de 774

- m., în partea de N. a virfului Șoldan, aproape de com. rur. Crasna Ilschi, distr. Storojineț.
- Marginele sale sunt udate de 3 ape: Serețelul spre S.-E., p. Dumitrița spre N.-V. și p. Hacaci spre N.-E.
- Cobela, tîrlă**, pendinte de moșia Camena propriu zisă, care, împreună cu cătunul Hlibicioc, formează moșia cu adm. part. Camena, districtul Cernăuți.
- Cobilărica, pîriu** ce izvorăște de sub muntele Ostreii de Sud și împreunîndu-se cu pîr. Ostralingă Butea Floarei, formează afluentul pe st. Suhei; se varsă în Moldova, distr. Cimpulung (v. Ostra și Suha).
- Cobila, culme**, ține de lanțul munților Tomnaticului și se ridică d'asupra pîriului Ialovicioara, care o desparte de culmea Iarovățul (v. Carpații Bucovinei).
- Cobilioara, pîriiaș** care împreună cu Isvorul și Alunișul formează începuturile riului Suceava. Isvorăște de sub poalele muntelui Doșcina și a culmei Douha Riza.
- Cociuba, tîrlă**, pendinte de moșia cu adm. part. Cernăuca, distr. Cernăuți.
- Cocorul, munte**, 921 m. alt., la S.-E. de orașul Cimpulung și la V. de pîriul Izvorul-All, face parte din ramificațiile sistemului muntos Rărăul, distr. Cimpulung.
- Cocoșul, cătun**, pendinte de com. rur. Breaza, districtul Cimpulung.
- Are 214 locuitori, romîni gr. or.
- Cocoșul, munte**, 1071 m. alt., mică ramificație a coamei muntoase Obcina-Feredeul, între pîraele Izvorul Morii și Corlătenii, distr. Cimpulung.
- Colacul, cătun**, pendinte de com. rur. Fundul-Moldovii, distr. Cimpulung.
- Are 37 case și 172 locuitori.
- Colacul, complex** de mici dealuri acoperite cu livezi și crînguri, în partea de N. a pădurii cu acelaș nume, distr. Cimpulung.
- Colanul, pîriiaș**, izvorăște de sub muntele Virful Șoldan, distr. Storojineț și se revarsă lingă Lunca Frumoasă în pîriul Siretel (v. Siretel).
- Colbul, pîriu**, afluent pe st. Bistriței, izvorăște de sub poalele muntelui Piatra-Stinei și se varsă în Bistrița străbătînd mai întîi culmea Dealu-Crețu, distr. Cimpulung.
- Comanul, tîrlă**, pendinte, de moșia cu adm. spec Solca distr. Gurahumora.
- Comarne, cătun**, pendinte de satul de reședință Plosca, com. rur. Plosca, distr. Vijița.
- Are 14 case și 57 locuitori Huțani.
- Comarnicul, munte**, ține de culmea Bobeica (v. Carpații Bucovinei, Obcina Mare) are o înălțime de 1186 m. și formează hotarul între districtele Cimpulung și Gurahumora.
- Comașivca (Komasziwka), tîrlă**, pendinte de com. rur. Bojanczuk, distr. Coțman.
- Comănești, com. rur.**, distr. Suceava, așezată pe pîriul Botușana, afluent al pîriului Soloneț.
- Suprafața: 9.44 km.²; populația 1247 locuitori, romîni; relig. gr. or.
- Este în apropierea drumului distr. Cacica-Suceava; haltă a liniei ferate Hatna-Cimpulung.
- Are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Adorm. M. D“.
- La 1776, jumătate era în posesia mazilului Simion Tăutul, care a zidit aci în anul 1772 o biserică; cealaltă jumătate era în posesia minăstirei Humorului.
- Comuna și-a luat numirea probabil de la o colonie de Cumanii ce s'a stabilit în timpuri aci.
- În Comănești se află o fabrică de spirt.
- Populația se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.
- Comuna posedă 821 hect. pămînt arabil, 110 hect. finatură, 11 hect. grădini, 136 hect. islaz, 115 hect. pădure.
- Se găsesc 65 cai, 381 vite cornute, 184 oi, 369 porci, 72 stupi.
- Comărești, com. rur.**, distr. Storojineț, așezată pe malul drept al Siretului, între Jaldova și Panca.
- Suprafața 3.95 km.²; populația 956 locuitori, ruteni relig. gr. or.
- Se compune din vatra satului și din cătunele Biscău și Tisovățul.
- În apropiere se află drumul distr. Berhomet-Storojineț, de care Comărești este legat printr'un bun drum comunal;

de asemenea e legat și cu Comărești-Slobozia.

E stație de drum de fer a liniei Berhomet-Hliboca.

Are o școală populară cu o clasă; o biserică parohială cu hramul „Adormirea M. D.” de care țin cătunele Becău și Tisovățul.

La 1776 era în posesia protopopului Eftimie.

De Comărești țin pădurea Fintinița. În această pădure se află Movila Jazova, pe care se văd 2 brazi uriași, crescuți la o laltă, cu o înălțime de 20 m. Este o credință în popor, că sub acești brazi se află o comoară.

Poate de aci să provie și numele satului.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 357 hect. pământ arabil, 95 hect. fânături, 12 hect. grădini, 303 hect. izlaz, 1959 hect. pădure.

Se găsesse 18 cai 444 vite cornute, 111 oi, 178 porci și 40 de stupi.

Comărești-Biscău, *moșie*, cu administrație specială, distr. Strojineț.

Suprafața 14.34 km.²; populația 108 locuitori, în maj. israeliți și ruteni; relig. gr. or. și mosaică.

Comărești-Halpern, *moșie*, cu administrație specială, distr. Strojineț.

Suprafața 5.20 km.²; populația 227 locuitori, în majoritate ruteni; relig. gr. or.

Se compune din 2 moșii: 1) Comărești-Halpern (proprie zis) și 2) Comărești-Slobozia-Halpern.

Comărești-Slobozia, saū Fintinița, *com. rur.*, distr. Storo-

jineț, așezată spre N-E de Comărești.

Suprafața 2.43 km.²; populația 752 locuitori, ruteni, de relig. gr. or.

Este în apropiere de drumurile districtuale Strojineț-Sniatin și Berhomet-Strojineț, precum și de linia ferată Berhomet-Hliboca. De acestea 2 din urmă este legată prin drumul comunal Comărești-Slobozia—Gara Comărești.

Posedă o școală populară cu o clasă, o biserică particulară întreținută de boierul Calmuschi, care are ca atenență biserica filială din Revna, fostă întâi filială a minăstirei „Schitu Mare”, mai târziu parohială și în cele din urmă filială a bisericeii din Slobozia-Comărești.

Aci e o colonie de locuitori scutelnici (ruptași), precum se vede chiar din numele Slobozia, înființată pe domeniul comunei Comărești. La 1776 forma un singur sat și moșie în proprietatea protopopului Eftimie.

Populația se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Comuna posedă 875 hect. pământ arabil 444 hect. fânături, 750 hect. grădini, 202 hect. izlaz, 1229 hect. pădure.

Se găsesse 84 cai, 315 vite cornute, 126 porci, 87 stupi.

Comărești-Slobozia-Halpern, *moșie*, cu administrație specială, atenență a moșiei Comărești-Halpern.

Are o populație de 177 locuitori ruteni.

Comărești-Vasilco, *moșie*, cu administrație specială, distr. Strojineț.

Suprafața 45.98 km.²; populația 210 locuitori izraeliți și ruteni gr. cat.

Coniatin (Koniatyn), *com. rur.*, distr. Vijnița, așezată pe Ceremușul Alb, între Dolhopole și Iablonița.

Suprafața 21.46 km.²; populația 1091 locuitori, ruteni, de relig. gr. or.

Se compune: 1) din satul de reședință Coniatin, așezat la confluența piriului cu același nume cu Ceremușul Alb. Are 393 locuitori și avind ca cătune atenente Hliboca și Pleta; și 2) din satul Semacova (v. Semacova, sat).

Satul de reședință este lângă drumul de munte Iablonița-Stebne; are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „St. Vasile.”

La 1776 depindea de Cimpulungul Rusesc.

Numele său provine de la cuvântul rusesc Konj = cal. Această numire este în legătură cu o legendă care spune că acest loc era cuibul unor renumiți hoți de cai.

Populația, formată din Huțani, se ocupă cu prăsila de vite și cu exploatarea pădurilor.

Comuna posedă 172 hect. pământ arabil, 1023 hect. fânături, 13 hect. grădini, 382 hect. izlaz, 13 hect. poeni, 1311 păduri.

Se găsesse 108 cai, 552 vite mari cornute, 1117 oi, 270 porci și 93 stupi.

Coniatin (Koniatyn), *fîrlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Putila, distr. Vijnița.

Coniatiare, *piriū*, afl. ce răsare la sudul culmei Hliboca și se varsă în Ceremuș, în fața localit. Ferescul, districtul Vijnița,

Corceanul, *culme* secundară

care constituie o ramificare a grupului deluros Ciunciurile (v. Ciunciurile) și umple tot spațiul la S. de piriul Ilișești.

Corceanul, complex de finețuri și păduri, districtul Suceava, mărgininându-se cu com. Stroești, St. Ilie, Șcheia și Buninți, precum și cu *complexul* Crihora.

Corcești, *com. rur.*, district. Storojineț, așezată pe piriul Corceatca, afluent pe dreapta al Siretului Mic.

Suprafața 10.55 km.²; populația 1126 locuitori, astăzi aproape toți romini, deși într-o vreme majoritatea era ruteană; relig. e gr. or.

Se află lângă drumul comunal Pătrăuți-Frătăuți; are o școală pop. cu o clasă, un cabinet de lectură „Luceafărul” și o biserică parohială cu hramul „Sf. Vasile”.

Populația se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor, precum și cu exploatarea pădurilor.

Comuna posedă 695 hect. pământ arabil, 194 hect. fânațuri, 7 hect. grădini, 914 hect. islaz, 718 hect. pădure.

Se găsesc 57 cai, 316 vite cornute, 120 porci, 45 stupi.

Corcești, *moșie*, atenență a moșiei Cupca, distr. Storojineț. Are 10 locuitori.

Corciatca, *piriū*, afluent pe dr. riulețului Siretul mic, izvorăște la S. de sat Corcești, luind naștere din piraiele Hului și Bereni și după ce udă com. Corcești, distr. Storojineț, se varsă în Siretul Mic, mai jos de localitatea Pătrăuț de Jos, distr. Rădăuți.

Coritnița (Korytnica), *piriū*, afl. pe dr. Ceremușului. Răsare sub culmea Grun și se varsă în Ceremuș lângă localit. Bănila Rusească.

Corlata, *com. rur.*, distr. Gurahumora, așezată pe piriul Drăgoești, între comunele Stupca Berchișești și Drăgoești.

Suprafața 5.79 km.²; populația 679 locuitori în majoritate romini, de relig. gr. or., restul germani și puțini israeliți.

Prin drumuri comunale, este legată cu com. învecinate, precum și cu drumul distr. Suceava-Gurahumora, ce trece prin apropiere.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică filială cu hramul „Sf. Arh. Mihail și Gavril”, atenență a parohiei din Berchișești.

Făcea odată parte din satul Berchișești și era în stăpînirea boerului Corlata.

La 1776 era în posesia boerului Ionița Cantacuzino.

Populația — formată din locuitori originali și din coloniști romini transilvăneni — se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Comuna posedă 303 hect. pământ arabil, 32 hect. fânațuri, 6 hect. 50 a. grădini, 93 hect. islaz, 128 hect. pădure, 0 hect. 54 a. heleștec.

Se găsesc 35 cai, 214 vite cornute, 8 oi, 109 porci și 29 stupi.

Corlata, *piriū*, afluent pe st. Moldovei, izvorăște din culmea Corlata, ocolește dealul La trei Movere și se varsă în Moldova, lângă com. Brăești, districtul Cimpulung.

Corlătenii, *piriū*, mic afluent pe st. Moldovei, izvorăște sub

Butea Deluțului, ocolește Runcul Corlătenii și se varsă în Moldova, mai jos de comuna Sadova, distr. Cimpulung.

Corlățelele, *numire* dată de popor *com. rur.* Brăești, distr. Gurahumora.

Se împarte în 2: Corlățelele-de-Sus și Corlățelele-Goale sau Brăești-Pruncului.

Cornodovata, *masiv* muntos, ține de munții Obcina-Ferdeul și se găsește între izvoarele riulețului Brodina.

Cornul, *pisce* de munte pe culmea cu acelaș nume, 1308 m. (v. Cornu cu Tomanticul, culmi și Carp. Bucov.), în apropierea local. Lăpușna, distr. Vijița.

Cornul, *culme*, care împreună cu culmea Tomnaticul și alte mici masivuri, formează două lanțuri muntoase ale Carp. Păduroși din Bucovina (v. Carp Bucov.).

Cornul, *crîng*, distr. Storojineț, între com. Iordănești și Cupca,

Cornul Luncei, sau **Stăniliești**, *moșie*, cu adm. spec. distr. Gurahumora.

Suprafața 3.99 km.²; populația 38 locuitori, în majoritate romini.

Are un oficiu vamal; ține de școala și biserica din com. Băeșești, de care depindea odată și moșia.

Corostovata, *cătun*, pendinte de *com. rur.* Hlinița, distr. Storojineț, așezat la hotarul de N. E. al distr.

Are 169 locuitori, țigani ru-tenziți.

Localitatea aceasta e vestită prin mulțimea de lăutari, cari poartă numele de Hlinițeni,

și 'și câștigă pâinea cutreerind toată țara și cîntînd pe la bilciuri. Colonia aceasta țigănească pare a avea un trecut istoric, cu privilegiu vechi boerești. Locuitorii mai bătrîni știu și rominește.

Corovia, com. rur., distr. Cernăuți, așezată pe valea pîriului cu acelaș nume, afluent al pîriului Derehluî, între comunele Ceahor și Voloca.

Suprafața 11.02 km.²; populația 1481 locuitori, parte romîni, parte ruteni; religia gr. or.

Este așezată lingă drumul princip. Cernăuți-Siret, din care pleacă 2 drumuri distr., unul la Mologhia și altul la Voloca; nu departe e și linia ferată Cernăuți-Hliboca.

Are o școală populară cu 2 clase și o biserică parohială cu hramul „Sf. Arh. Mihail și Gavril“.

Această localitate s'a înființat pe teritoriul comunei Cucur-Mare și aparținea, la 1776, mănăstirei Putna.

La 1497, regele polon Albrecht făcu aci revista armatei sale și la 1581 a fost loc de luptă cu Tătarii.

Populația se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Comuna posedă 760 hect. pămînt arabil, 109 hect. fînături, 14 hect. grădini, 151 hect. islaz, 14 hect. pădure.

Se găsesc 91 cai, 488 vite mari, 564 oi și 303 porci.

Corovia, pîriu, izvorăște de sub dealul Spasca, în apropierea com. Mihalcea și, alimentat de pîriiașele: Spasca, Cecina apoi Camena și Vilcovețul, se varsă în pîr. Derehluî, lingă com. Corovia, distr. Cernăuți.

Corovia (Korowia), *cătun*, pendinte de com. rur. Cucur Mare, distr. Cernăuți.

Are 9 case și 48 locuitori.

Cosacul, complex de mici dealuri acoperite cu livezi și păduri la marginea de N. a pădurii cu acelaș nume, distr. Cimpulung.

Cosovanca (Kossowanka), *cătun*, pendinte de satul Lucaveț-de-Jos, com. rur. Lucaveț pe Siret, distr. Vijnița.

Are 16 case și 73 locuitori.

Cosovanca, cătun, pendinte de tîrgul Jadova, distr. Storojineț.

Costești, com. rur., distr. Storojineț, așezată pe dealuri, spre N.-V. de com. Căbești, cu care se învecinește.

Suprafața 18.21 km.²; populația 2515 locuitori, în majoritate romîni; relig. gr. or.

Este legată printr'un drum comunal de drumul districtual Storojineț-Sniatin; are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Sf. Arh. Mihail și Gavril“.

La 1776 aparținea, în mare parte, mazilului Vasile Coman și a șaptea parte numai, mănăstirei Sucevița.

Populația se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Comuna posedă 1022 hect. pămînt arabil, 208 hect. fînături, 51 hect. grădini, 161 hect. islaz, 336 hect. pădure.

Costișa, com. rur., distr. Rădăuți, așezată pe malul stîng al Sucevei și lipită de partea E. a com. Frătăușul Nou.

Suprafața 56.82² km., împreună cu Frătăușul-Nou; populația 1149 locuitori, romîni; relig. gr. or.

Este legată cu cele 2 drumuri distr. care pleacă unul din Frătăușul-Nou și altul din Rădăuți și se unesc într'unul singur la hotarul distr. Siret, continuîndu-se printr'un drum de țară spre St. Onufrei.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Nașt. M. D“.

Este întemeiată pe teritoriul vechiului sat Frătăuți.

Populația se ocupă cu agricultura.

Costișa, moșie, atenția a moșiei cu adm. part. Hardegghal, distr. Rădăuți.

Are 8 case și 110 locuitori, și coprinde și hergheliile Horaița și Mitoca.

Costișa, deal, 47 $\frac{1}{2}$ m. înalt., spre E. de com. și pîriu Ilieșești, distr. Gurahumora.

Costina, com. rur., distr. Suceava, așezată pe riul Ilieșești, la confluența sa cu riul Suceava.

Suprafața: 10.87 km.²; populația: 1480 locuitori, exclusiv romîni, de relig. gr. or.

Se compune din vatra satului cu 542 locuitori și din satul Berindești.

Este străbătută de drumul distr. Căcica-Suceava; legată cu drumul principal Suceava-Siret, precum și cu linia ferată Cernăuți-Suceava printr'o șosea comunală Costina-Hatna.

Are o școală populară cu 2 clase și o biserică parohială cu hramul „St. Gheorghe, fondată la 1812 de Gheorghe și Ioan de Cirstea.

La anul 1546, Petru Rareș a dăruit jumătate din această localitate mănăstirei Sf. Ilie.

Acum ciŃi-va ani s'a găsit aci o sabie lungă de 1,25 m. care se află în muzeul din CernăuŃi; de asemenea s'a găsit Ńi măsele de mamut, aduse de apa piriului, care curge prin partea învecinată.

PopulaŃia se ocupă cu agricultura Ńi creŃterea vitelor.

Comuna posedă 1017 hect. pămînt arabil, 228 hect. finaŃuri, 18 hect. grădini, 231 hect. izlaz, 101 hect. pădure, 0.25 a. heleŃtee.

Se găesc 137 cai, 478 vite cornute, 508 oi, 308 porci Ńi 200 stupi.

Costina, moŃie, cu adm. spec., distr. Suceava. SuprafaŃa 17.75 km.²; populaŃia 161 locuitori, romini Ńi străini.

Se compune din moŃiile: Costina pr. zisă cu 9 case Ńi 95 locuitori, Hatna Ńi CălineŃii - lui - Enache, (vezi fiicare).

Costrijiuca (Kostryziwka), *cătun*, pendinte de com. rur. Zwiniacze, distr. CoŃman.

Are 312 locuitori.

Este aŃezat în masă compactă, pe dreapta Nistrului, între comuna de care depinde Ńi comuna Luca.

Ţine de biserica parohială din Luca.

CoŃciuiă, *cătun*, pendinte de com. rur. Bănila Moldovenească, distr. StorojineŃ. Este aŃezat pe piriul ComăreŃii, la confluenŃa sa cu p. DumitriŃa.

În CoŃciuiă se găseŃte un frumos castel.

Are 138 locuitori ruteni Ńi romini, gr. or.

CoŃciuiă, *moŃie*, cu administraŃie specială, distr. StorojineŃ. SuprafaŃa 48.00 km.²; popu-

laŃia 222 locuitori, majoritatea ruteni; relig. gr. or.

CoŃna, pîriu, se naŃte din isvorul Văcarilor Ńi isvorul Vulvei, care isvorăŃte de sub culmea Butea-Amarenilor, din Transilvania Ńi se împreună apoi cu piriul TeŃna, formînd la un loc un confluent pe st. Dornei. Pînă la confluenŃa acest piriu constituie valea CoŃnei, primind încă Izvorul Banului, piriul FăgeŃel Ńi piriul Liva-diei.

CotoŃul, ramificaŃie a culmei muntoase ce se desprinde din lanŃul carpatin Obcina Mare sau ArŃiŃa (v. CarpaŃii Bucovinei).

CotovăŃul, pîriu, afluent pe st. Siretului, isvorăŃte de sub dealul CotovăŃ Ńi după ce udă com. Opriseni, se varsă în riul Siret, mai jos de local. Cerep-căuŃi, distr. Siret.

Cotul Bainschi, com. rur., distr. CernăuŃi, aŃezat pe mici dealuri, între com. Mologhia Ńi hotarul din spre România.

SuprafaŃa 6.02 km.²; populaŃia 327 locuitori, ruteni Ńi puŃini romini; relig. gr. or.

Prin drumuri de Ńară comună cu localităŃile vecine; are o biserică filială cu hramul „NaŃterea M. D.", atenenŃă a parohiei din LucaviŃa-de-Sus.

Această comună a fost înfiinŃată în timpurile din urmă Ńi s'a numit astfel după un proprietar.

La 1776, aparŃinea mazilului Costandache Ńahan.

PopulaŃia se ocupă cu agricultura Ńi creŃterea vitelor.

Comuna posedă 237 hect. pămînt arabil, 63 hect. finaŃuri

161 hect. grădini, 849 hect. izlaz, 185 hect. pădure.

Se găesc 13 cai, 126 vite cornute, 14 oi Ńi 71 porci.

Cotul - CălineŃilor - lui - Vasilache (Vezi CălineŃii-lui-Vasilache).

Cotul OstriŃei, com., rur. distr. CernăuŃi aŃezată în masă compactă nu departe de malul sting al Prutului Ńi lipită în partea sa V. de com. rur. Mahală. SuprafaŃa 10.98 km.²; populaŃia 1211 locuitori romini; relig. gr. or.

Este în apropiere de drumul princip. Noua SuliŃă-Sadagura Ńi de linia ferată Noua SuliŃă-CernăuŃi; prin partea sa de N. trece un drum de Ńară mai scurt de la Boian la Buda.

Are o Ńcoală populară cu 2 clase Ńi Ńine de biserica parohială din Mahală.

Pînă în timpurile din urmă, forma parte integrantă din com. rur. Mahală, numită înainte vreme OstriŃa, de care despărŃindu-se Ńi devenind comună cu adm. part. fiind-că era parte mărginaŃe din OstriŃa, s'a numit Cotul OstriŃei.

Se povesteŃte că în balta din apropiere, numită „Ghiol Alexiu“, s'a înecat, în timpul războiului Turco-Rus din 1739, un întreg detaŃament de armată turcească cu tunuri, cu cai Ńi cu mulŃi bani.

PopulaŃia se ocupă cu agricultura Ńi cu creŃterea de vite.

Comuna posedă 636 hect. pămînt arabil, 155 hect. finaŃuri, 17 hect. grădini, 192 hect. izlaz, 12 hect. pădure Ńi 8 hect. 1/2 hălŃi Ńi heleŃtee.

Se găesc 45 cai, 479 vite cornute 411 oi Ńi 208 porci.

CoŃman, district politic, com.

pus din ocolurile judecătoreşti. Coţman şi Zastavna. Se mărgineşte la E. cu Rusia şi puţin cu distr. Cernăuţi, la N. şi V. cu Galiţia şi la S. cu distr. Cernăuţi. Are o suprafaţă de 826 km². şi 100.000 de locuitori.

Acest district se află aproape cu desăvârşire pe şes, avind formaţiuni colinare puţine şi încă mai puţine păduri. Agricultura prevalează deci asupra altor ocupaţiuni ale locuitorilor, deşi terenurile nu sunt în tot-dauna prea fertile. Lipsa combustibilului şi mai ales al lemnului de construcţie este simţitoare. În schimb districtul acesta este bogat în bălţi şi heleşteie pline de peşti variaţi, mai cu seamă în împrejurimile comunelor Stăuceni şi Chisleu. Afară de asta populaţiunea creşte multe vite.

Locuitorii sunt exclusiv Ruteni băstinaşi, oameni sîrguitori, cari îşi cîştigă pînea greu prin munca cîmpului, pe la fabricile de spirt şi ca lucrători cu ziua. Episcopia din Rădăuţi, avea înaintea ocupaţiunii austriace moşii împrejurul tirgului Coţman, astfel că se găsea în acest district şi destul element românesc. Urme de populaţie romînească se văd şi astăzi în numele de familie, mai ales la răzeşimea împrăştiată în jurul tirgului Zastavna şi în cite-va localităţi din acest district, care fusese proprietăţi boeresti moldovene.

Districtul este udat la partea de N. de fluviul Nistrului, care formează hotarul între Bucovina şi Galiţia, iar în partea de jos de afluenţii din stînga Prutului.

Căile de comunicaţie care sunt reprezentate prin drumul

mare ce vine din Galiţia pe la Zviniace şi atingînd Coţmanul, se împreună la Mămăieşti cu cel carpatin şi prin mai multe şosele comunale destul de practicabile, din cari cele mai frecventate sunt pe distanţele dintre Babin-Nepolocauţi şi Sadagura-Brodoc. O linie ferată locală se desprinde din calea principală Lemberg-Cernăuţi-lăşî ducînd la tirgul Coţman şi de acolo pe la vechiul schit Crisciatee, în Galiţia.

Istoricul districtului ne spune despre luptele între domnii Moldovei şi craii poloni. Localitatea Şipeniş, moşia şi locul de naştere a marelui nostru cronicar şi om de stat Miron Costin, se afla în acest district. Lingă localitatea Samuşin, pe Nistru, a fost trecătoarea oştilor moldovene şi polone şi acolo s'a şi dat o fieroasă luptă cu Tătarii. La Prelipcea au fost aduşi, încă pe vremea domniei moldoveneşti (1760), coloniştii germani, pentru înjghebarea meseriei de postăvarie. Amintiri din luptele cu Tătarii prezintă apoi şi şanţurile de lingă satul Onut.

Proprietatea districtului Coţman era după ultima statistică: 39.019 hect. pătrate pămînt arabil, 1129 hect. finaturî, 1082 hect. grădini, 2841 izlaz, 13.53 poieni, 2589 hect. pădure. Animale domestice numără districtul: 8654 cai, 23456 vite cornute, 22409 oi, 11632 porci şi 2363 stupi de albine.

Coţman (Kotzman), *tirg*, aşezat pe malul drept al pîrîului Soviţa, care dă aci naştere la mai multe heleşteie.

Suprafaţa 23.45 km.²; populaţia 4500 locuitori, din cari cea mai mare parte ruteni, iar restul poloni, germani şi is-

raeliţi; religia la ruteni este în majoritate gr. or., apoi gr. cat.

Se compune din vatra tirgului şi cătunul Zahorbî (Zahorby).

Este străbătut de şoseaua principală ce duce, pe de o parte în Galiţia spre Zaleszsyki, iar pe de altă parte la Cernăuţi. Din el pleacă drumurile distr. Coţman-Nepolocauţi şi Coţman-Berhomet pe Prut, ce-l leagă cu Storojineţ şi Stăneşti. Este staţie a liniei ferate locale ce se biturecă din linia ferată principală în punctul Lujeni.

Este reşedinţa unui căpitan (prefect); are, pe lingă oficiile administrative obişnuite şi jud. de şcol, un biurou telegrafo-poştal, 2 şcoli populare cu cite 6 clase, o şcoală specială de industrie, o biserică gr. or. parohială cu hramul „Sf. Nicolae“, una rom. cat. şi una gr. cat.

Coţmanul este pomenit, ca sat, făcînd parte din proprietatea episcopii Rădăuţilor, lucru care se confirmă, printr'un hrisov al lui Stefan-*cel-Mare*, de la 1503 şi altul de pe vremea lui Bogdan-*cel-Chior*, de la 1519.

După tradiţie, tirgul şi-ar avea numele, de la o fată Chiţa Apostoluc (Coţman-Chiţman) care ar fi scăpat tirgul de urgia Turcilor, înecînd pe un paşă, ce a iubit-o. În legătură cu această legendă se aducea un tablou cu data anului 1798, care se păstrează la primăria tirgului şi reprezintă această întimplare. De fapt însă, termenul îşi va fi avînd origina în numele Cosma (Cosmeni-Cosmani). Interesant este vechiul clopot ce se păstrează în biserica ortodoxă încă din

secolul al XVII-lea, ca dar, pe care l-ar fi hărăzit un boier cu numele de Ghica, întru pomenirea răpăusatei sale fiice. Populația ortodoxă atribuie acestui clopot, lăcătorie de minuni.

Lângă Coțman s'au găsit în diferite rinduri obiecte din epoca de piatră și de bronz, precum și podoabe de argint aparținătoare epocii de fier.

Populația se ocupă cu agricultura și prăsila vitelor și cu negoțul de cai, pentru care se țin bilciuri vestite în anumite părți ale districtului.

Tîrgul posedă 2388 hect. pământ arabil, 267 hect. fînațuri, 8 hect. și 50. a. grădini, 124 hect. izlaz, 447 hect. pădure.

Se găsesc 324 cai, 605 vite cornute, 990 oi, 738 porci și 101 stupi de albine.

Coțman, moșie, cu adm. part., distr. cu acelaș nume.

Suprafața 16.81 km.²; populația 206 locuitori, în majoritate ruteni, restul poloni, israeliți, germani, ș. a.

În privința confesiunii, în afară de israeliți, sunt în majoritate gr. or., și rom. cat., restul gr. cat., și armeni uniți.

Coprinde, pe lângă moșia Coțman, pr. zisă, și cătunul Zahorbă.

Covațovca (Kowacowka), *fermă*, pendinte de moșia cu adm. part. Carapciu-pe-Ceremuș, distr. Vijnița.

Crasna Ilschi, com. rur., districtul Storojineț, așezată pe malul drept al pîriului Sirețelul, afluent al Siretului-Mic.

Suprafața 22.29 km.²; populația 1434 locuitori, români; relig. gr. or.

Este legată printr'un drum

comunal de drumul principal Storojineț-Vicovul-de-Sus; are o școală pop. cu 3 clase ce servește și pentru Crasna-Putnei; o biserică parohială cu hramul „Nașterea Sf. Ioan“ de care ține și Huta-Veche, Crasna-Putnei și Huta-Ilschi.

La 1776, era în posesia mînăstirei Putna. Forma odinioară o singură moșie cu Crasna Putnei și a fost cumpărată de episcopul Hușilor, Filotei, și dăruită mînăstirei Putna, care a pierdut-o cu timpul. O jumătate a trecut în stăpînirea mazălului Ilschi. Cuvîntul „Huta“ reamintește existența de fabrici de sticlă (Glashütte) care au fost odată pe acolo.

De Crasna-Ilschi, țin cătunele Huta-Ilschi, Iscro și Lunca-Frumoasă.

În Crasna-Ilschi este o fabrică de spirt, un ferăstrău cu aburi, avînd două gatere și un izvor de slatină.

Populația se ocupă cu agricultura, și creșterea vitelor.

Comuna posedă 1218 hect. pământ arabil, 806 hect. fînațuri, 17 hect. grădini, 131 hect. izlaz, 3573 hect. pădure.

Se găsesc 104 cai, 537 vite, 56 oi, 206 porci, 36 stupi.

Crasna-Ilschi, moșie, cu administrație specială, distr. Storojineț.

Suprafața 48.02 km.²; populația 656 locuitori, în majoritate romîni și germani.

Se compune din moșiile: 1) Crasna-Ilschi (propriu-zisă), 2) Lunca și 3) Sirețel.

Crasna-Putnei, sat, pendinte de com. rur. Crasna-Ilschi, distr. Storojineț, așezată pe malul stîng al pîriului Sirețel, afluent al Siretului-Mic.

Suprafața 10.75 km.²; po-

pulația 1359 locuitori, romîni; relig. gr. or.

Este legat, prin drumuri comunale, de drumul distr. Hlinița-Gurahumora, precum și de comunele Huta-Veche și Huta-Nouă, legate, la rîndul lor cu tîrgul Ciudeiș; ține de școala și biserica din Crasna Ilschi.

Forma la început o singură moșie și comună cu Crasna-Ilschi, în posesia mînăstirei Putna. Printr'o poruncă domnească, jumătate trecu în stăpînirea mazălului Ilschi, așa că la 1776, numai o jumătate, așa numita Crasna-Putnei, era în stăpînirea mînăstirei.

Populația se ocupă cu fi-nețele, cu creșterea vitelor și cu exploatarea de păduri.

Comuna posedă 389 hect. pământ arabil, 383 hect. fînațuri, 36 hect. grădini, 1.283 hect. izlaz, 618 hect. pădure.

Se găsesc 92 cai, 1.037 vite cornute, 612 oi, 562 porci și 214 stupi.

Crasna-Putnei, moșie, atenență a moșiei Huta-Nouă, distr. Storojineț.

Are 8 locuitori.

Cremoniștea, mic afluent al pîr. Ciocan, se varsă în rîulețul Moldovița; izvorăște de sub culmea Cremoniștea, mai jos de muntele Feredeul, distr. Cămpulung.

Crihora, complex de pădure și fînaț, distr. Suceava, pe partea dreaptă a pîriului Ilișești, aproape de Costina.

Crișciatec (Kryszczatek) *com. rur.*, distr. Coțman, așezată pe malul drept al Nistrului, față în față cu localitatea galițiană Zalescechi (Zaleszczyki), pe o înălțime f. pitorească.

Suprafața 4.87 km.²; populația 999 locuitori ruteni, gr. or., și ceva israeliți.

Este străbătută de drumul principal Cernăuți Zaleszczyki, din care se desprinde o ramură la Horovenca (Galiția); comunică cu comunele vecine conriverane prin drumuri de țară.

Are o școală populară cu o clasă, școală special creată pentru populația moldovenească, imediat după ocuparea Bucovinei (de unde se poate conchide că exista populație română); o biserică cu hramul „Sf. Ioan Teologul“, zidită la 1766 (v. Crișciatec, minăstire).

La 1776, depindea de schitul cu acelaș nume, ce se află aci.

În această localitate se află o carieră din care se scoate piatră de pavaj f. mult căutată.

Populația se ocupă cu agricultura.

Comuna posedă 713 hect. pământ arabil, 10 hect. finațuri, 3 hect. grădini, 93 hect. islaz, 5 hect. pădure și 4 hect. heleștee.

Se găesc 35 cai, 162 vite cornute, 152 oi, 119 porci și 37 stupi.

Crișciatec (Kriszczatek), fost *schit*, în distr. Coțman, pe malul Nistrului, la hotarul Bucovinei spre Galiția.

A existat până la 1776, cînd s'a desființat prin neînțelegerea ivită între călugări, făcînd loc comunei de astăzi cu acelaș nume. Într'un document de la 1768 se zice că acest schit ar fi fost chiar odată minăstire în toată regula. Pozitiv se știe numai că un negustor român, Preda Hagiul, ar fi clădit biserica pe înălțimea stincoasă, unde se află și un admirabil izvor de apă. La desființare, schitul avea cinci călugări.

Crișciatec (Kryszczatek), *moșie*, cu adm. part., distr. Coțman.

Suprafața, 4.13 km.²; populația 104 locuitori, aproape toți israeliți.

Coprinde pe lingă moșia Crișciatec pr. zisă, și tîrlele Nahainici (Na Hajnici) și Nacopireca (Na Kopireka) (v. fiecare).

Criva, *cătun*, pendinte de com. rur. Broscăuțul-Vechi, distr. Storojineț.

Are 95 locuitori.

Criva, *tîrlă*, pendinte de moșia Camena, pr. zisă, care, împreună cu cătunul Hlibicioc, formează moșia cu adm. part. Camena, distr. Cernăuți.

Criva, *deal*, 486 m., ține de reg. deluroasă dintre Prut și Ceremuș.

Criva, *pădure*, distr. Storojineț spre S.-E. de Broscăuțul-Noș și spre N. de Storojineț.

Aci mai sunt urmele unor colonii de țigani boierești.

Crivățul, *tîrlă*, pendinte de moșia Voitinel, atenență a moșiei cu adm. part. Hardeggthal, distr. Rădăuți.

Crivățul (*Kryvok*), *afluent* al pîr. Sirețelul Mic, isvorăște din pîd. Fintinița aproape de muntele Trei Mivile și se varsă în Sirețelul Mic, mai sus de com. Davideni.

Crivățul, *mic affluent*, pe dr. pîr. Solca (v. Solca); isvorăște de sub dealul Cășvana.

Crivei, *cătun*, pendinte de com. rur. Cuciur-Mare, distr. Cernăuți.

Are 9 case și 37 locuitori.

Crivei, *piriiaș*, ce răsare sub culmea Crivei. (distr. Cernăuți) și se varsă în pîr. Derehluț (v. Derehluț).

Cruciana, *tîrlă*, pendinte de moșia Pătrăuț, atenență a moșiei cu adm. spec. Pătrăuț, distr. Suceava.

Cruhla (Kruhla), *spinare muntoasă*, ce ține de ramificările nordice ale Carpaților Păduroși (v. Carpații Bucovinei VIII), și mai poartă denumirea de Munții Berhometului.

Cuciur Mare, *com. rur.*, cea mai mare a Bucovinei, distr. Cernăuți, așezată pe partea stîngă a pîriului Derehluț.

Suprafața 106.17 km.²; populația 8566 locuitori în majoritate ruteni, restul romini relig. gr. or. precum și puțini poloni și israeliți.

Se compune: 1) din satul de reședință cu 7869 locuitori; 2) din cătunele: Bazaniuca, Berezova, Bursucan, Hlicine, (Hlyczne), Dumaisca, Hadilov, Hlibicioc, Corovia, Crivei, Luchi, Molovatei, Oeruh, Rachiuschii (Rakiwskyj), Rivne, Zadovei, Sniace, Stinca, Suhei, Vilehovce (Wilehoweze); 3) din tîrlele: Dobrova, Hrinava și Vijne.

Este străbătută de drumul distr. Tărășeni-iret și de linia ferată Cernăuți-Hliboca, care are aci stație.

Are un oficiu telegrafo-poștal; 2 școli populare cu cite 4 clase și 2 biserici parohiale, f. frumoase, cu hramurile „Adorm. M. D.“ și „Sf. Dumitru.“

Această comună este menționată pentru prima oară într'un hrisov din 25 Decembrie 1421, unde se spune că Alexan-

dru Vodă cel Bun a dăruit-o unui oarecare Boguş. Doamna Ruxanda, mama lui Bogdan, prin hrisovul din 30 Martie 1575, a dăruit-o minăstirei Putna, în posesia căreia se găsea şi la 1776.

Cuciur Mare, moşie, cu adm. part., distr. Cernăuţi.

Suprafaţa 23.79 km.²; populaţia 111 locuitori, israeliţi, ruteni, poloni, germani şi ciŃi-va romini.

Se compune: 1) din moşia Cuciur-Mare, cu 9 case şi 35 loc.; 2) din fermele: Iablonovăţ şi Sălişte (v. fie care).

Teritoriul moşiei, a fost pe vremuri cu mult mai mare ca astăzi. O parte bună din el a trecut la localităţile Storojineţ, Mihalcea, Corovia şi Voloca.

În pădurea din apropierea acestei localităţi se vede un teren împietrit pe o mare întindere, numit „CamenŃ“ (adică Petroasa) unde poporul crede c'ar fi fost odată un oraş.

Pe această moşie se află adevărate păduri de meri, cu ale căror fructe locuitorii fac un întins negoţ.

Populaţia se ocupă cu agricultura, cu creşterea vitelor şi cu pomăritul.

Moşia posedă 4029 hect. pământ arabil, 2225 hect. fînăţuri, 161 hect. grădini, 849 hect. izlaz, 3057 hect. pădure, 0 hect. 77 a. heleştee.

Se găsesc 587 cai, 2501 vite mari cornute, 782 oi şi 1171 porci.

Cuciur Mic (Kuczurmik), com. rur., distr. Coţman, aşezată în masă compactă, pe ambele părţi ale piriului Cuciur, între com. Verbăuţ la N. şi hotarul cu distr. Cernăuţi la S.

Suprafaţa 15.55 km.²; po-

pulaţia 2326 locuitori ruteni gr. or. şi puţini izraeliţi.

Este străbătută de drumul principal Cernăuţi-Noua Suliţă, din care se desprinde aci o ramură, apucând spre Zaleszczyki (Galiţia).

Are o şcoală populară cu o clasă şi 2 biserici dintre cari una parohială cu hramul „Sf. Nicolae“, iar cealaltă filială cu acelaş hram, zidită în 1822 de proprietarii Gheorghe şi Alexandru Taboră, Mihail Borcea şi Alexandru Onciul.

La 1776, o jumătate din această comună era proprietate a Marelui ŃVornic Constantin Sturdza, iar cealaltă jumătate era stăpinită de mazilii Tănase Tăutul şi Neculae Onciul. Prima menţiune despre această comună, este făcută într'un hrisov ce datează din 12 Aug. 1654. În anii 1766-67, s'au aşezat aci ruteni emigraţi din Galiţia.

Populaţia se ocupă în deosebi cu agricultura şi creşterea vitelor.

Comuna posedă 1551 hect. pământ arabil, 79 hect. fînăţuri, 24 hect. grădini, 190 hect. izlaz, 292 hect. pădure şi 12 hect. heleştee.

Se găsesc 170 cai, 573 vite mari cornute, 259 oi, 178 porci şi 28 stupi.

Cuciur Mic, moşie, cu adm. part., distr. Coţman.

Suprafaţa 6.90 km.²; populaţia 131 locuitori, ruteni gr. or. şi poloni.

Cula, Ńirlă, pendinte de vatra com. Frătăuţul Nou, dist. Rădăuţi.

Culăuţi (Kuleutz), com. rur., distr. Coţman, aşezată în masă compactă, pe malul drept al

Nistrului, între comunele conriverane Repujineţ şi Vasileu.

Suprafaţa 4.83 km.²; populaţia 727 locuitori, ruteni, gr. or.

Prin drumuri de ţară e legată cu comunele sus menţionate, precum şi cu drumul princip. Cernăuţi-Zaleszczyki (Galiţia).

Are o şcoală populară cu o clasă şi o biserică parohială cu hramul „Adorm. M. D.“ zidită în anul 1777 de răzeşii Teodor Cautiş şi Ioan Mascu.

La 1776 aparţinea mazilului Ioniţă Moţoc.

Populaţia se ocupă cu agricultura.

Comuna posedă 582 hect. pământ arabil, 1 hect. fînăţuri. 16 hect. grădini, 75 hect. izlaz.

Se găsesc 70 cai, 89 vite mari cornute, 192 oi, 64 porci şi 12 stupi.

Culăuţi, moşie, cu adm. part., distr. Coţman.

Suprafaţa 2.50 km.²; populaţia 47 locuitori, ruteni şi poloni.

Cupca, com. rur., distr. Storojineţ, aşezată pe ambele maluri ale Siretului mic.

Suprafaţa 18.77 km.²; populaţia 1739 locuitori, romini; relig. gr. or.

Este tăiată de drumul distr. Ciudei-Petricianca şi de linia ferată Ciudei-Carapciu; e haltă de drum de fer; are un oficiu poştal, o şcoală populară cu 2 clase şi o biserică parohială cu hramul „Sf. Arh. Mih. şi Gavril.“

A fost sat şi moşie dăruită odinioară de către Alexandru-cel-Bun, boerului Ivan Cupcic; urmaşul acestuia, George Cupcic, o dăruie minăstirei Putna, aşa că la 1776 se găsea în posesia acestei minăstiri. Prin

locuitorii se mai menține o tradiție despre prădăciunile Suezilor lui Carol al XII, cari au petrecut în acest loc.

Populația, formată din locuitorii băstinași și din coloniștii transilvăneni, se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 1104 hect. pământ arabil, 288 hect. fânături, 8 hect. grădini, 221 hect. izlaz, 695 hect. păduri.

Se găsesc 76 cai, 753 vite

mari cornute, 308 oi, 422 porci și 93 stupi.

Cupca, moșie minăstirească, cu administrație specială, distr. Storoiineț.

Suprafața 23.62 km.²; populația 42 locuitori, germani, izraeliți și ruteni.

Se compune din moșiile: 1) Cupca (propriu zisă); 2) Iordănești, 3) Carapciu, 4) Corcești și 5) Suceveni.

La 1776 era proprietatea minăstirei Putna.

Curmătura Boului, munte, 1040 m. alt., făcând parte din coama muntoasă Obeina-Ferdeul, distr. Cimpulung.

Cutie, tirlă, pendinte de com. rur. Ceahor, districtul Cernăuți.

Arc 4 case și 20 locuitori.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

D

Dadul, *munte* ce ține de culmea cu acelaș nume (v. Lucina, lanț muntos) și are înălțimea de 1527 m. Se află în apropierea localit. Cîrlibaba, distr. Cîmpu-lung.

Dadul, *culme laterală* ce ține de lanțul muntos al Lucinei (v. Lucina, lanț muntos). Are punctul cel mai ridicat în muntele Dadul, 1527 m. Se află în apropierea localit. Cîrlibaba, distr. Cîmpu-lung.

Davideni, *com. rur.*, distr. Storoiineț, așezată pe partea stîngă a Siretului Mic.

Populația: 1881 locuitori, romîni; relig. gr. or. pe lângă cari s'au pripășit în ultimii ani și o colonie de Mazuri, lucrători de la velnițele părăsite din apropiere.

Este în apropierea drumului districtual Bănila Moldovenească-Budineț.

Are un oficiu poștal; o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „S-ții Arhangheli Mihail și Gavril” ce ține sub dependența sa biserica filială din Slobozia Davidenilor (sau Znebul), precum și o parte din enoriașii com. Cîreș.

La 1776. era moșie pendinte de com. Bănila Moldovenească

și puțin după aceasta s'a întemeiat pe ea satul cu acest nume.

Populația se ocupă cu agricultura, cu creșterea vitelor și foarte mult cu facerea finetelor.

Comuna posedă 884 hect. pămînt arabil, 557 hect. grădini, 254 hec. izlaz, 1904 hect. păduri.

Are 170 cai, 722 vite cor-nute, 239 porci, 108 stupi.

Davideni, *moșie boerească*, cu administrație specială, distr. Storoiineț.

Suprafața 24,24 km²: populația 16 locuitori, dintre cari 13 israeliți.

La 1776, făcea parte din moșia Bănila-Moldovenească.

Davidesti, *com. rur.*, distr. Coțman, așezată în masă compactă între cele două Sovițe și în vecinătatea comunelor Stăuceni la N. V. și Clivodin la S. E.

Suprafața 9,12 km²; populația 984 locuitori ruteni de relig. gr. or.

Este legată prin drumuri de țară cu comunele sus menționate, precum și cu drumul distr. Stăuceni-Nepolocăuț. Are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „S-ții Arh. Mihail și Gavril”.

Accastă comună este pomenită într'un zapis din 20 Octombrie 1451. A fost posesiunea episcopiei de Rădăuți, încă mai înainte de 1519, cînd Bogdan cel Chior, printr'un hrisov din 6 Octombrie al acestui an, confirmă această posesie.

Populația se ocupă cu agricultura.

Comuna posedă 743 hect. pămînt arabil, 70 hect. fînături, 7 hect. 50 a. grădini, 53 hect. izlaz, 41 hect. pădure.

Are 71 cai, 199 vite, 252 oi, 73 porci și 19 stupi de albine.

Davidovici (Dawidowicz), *îrlă*, pendinte de moșia Babin pr. zisă, care la rîndu-i este o parte din moșia cu adm. part. Babin, distr. Coțman.

Dănila, *com. rur.*, distr. Suceava, așezată în apropiere de malul stîng al riului Suceava, în partea de N. a distr.

Populația 713 locuitori, în majoritate ruteni; relig. gr. or.

Se află lângă drumul princip. Siret-Suceava; are o biserică particulară cu hramul „S-ții Cosma și Damian”.

Aci s'au găsit în anul 1874, prin surparea unui mal, o mulțime de obiecte de aur, despre

carî poporul crede că ar fi fost îngropate de hoți.

Populația se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor: mare parte părăsește în timpul anului țara și vine în România să caute de lucru.

Comuna posedă 300 hect. pământ arabil, 72 hect. fînături, 7 hect. 50 a. grădini, 233 hect. islaz, 17 hect. pădure.

Are 34 cai, 190 vite cornute, 416 oi, 162 porci, 35 stupi.

Dănila, moșie, distr. Suceava, consistînd numai din păduri și pășuni, fără nici un locuitor. Suprafața 1.20 km².

Dărîmoasa, culme mică, ține de lanțul muntos al Lucinei, formînd o ramificație de E. a acestuia (v. Carpații Bucovinei I).

Dărmănești (sașu Ghermănești), *sat*, pendinte de com. rur. Hatna, distr. Suceava.

Are 336 locuitori, aproape exclusiv ruteni; relig. gr. or.

Deacul, culme secundară, ține de inodătura muntoasă Obcina Chiril și Capațina (v. Obcina Chiril) și se întinde între piraiele Gemene și Slătioara, aproape de hotarul Romîniei, distr. Cimpulung.

Dealul-Alexa, munte, 977 m. alt., face parte din ramificația muntoasă a Tomnaticului, la E. de piriul Fălcău și cam la V. de muntele Petrușca, distr. Rădăuți.

Dealul - Alexa - Drancu, munte 1282 m. alt., face parte din culmea Mestecănești (v. Carpații Bucovinei), între piriul Argeștru și riul Bistrița Aurie, la N. de com. Vatra-Dornei, distr. Cimpulung.

Dealul-Ardeloaia, munte, 1087 m. alt., între piriul cu acelaș nume și Valea Neagră, în apropiere de com. Breaza, distr. Cimpulung, făcînd parte din ramificațiile coamei muntoase Obcina-Feredeul.

Dealul-Bradului, cătun, pendinte de com. rur. Frumosul, distr. Cimpulung.

Are 4 case și 19 locuitori, romîni, gr. or.

Dealul-Caldu, culme, care pornește din masivul Giumălăului și se bifurecă, o ramură apucînd spre valea Colbului și cealaltă spre piriul Rusca: ajunge pînă la înălțimea de 1535 m. și ține de sistemul muntos Giumălău-Rărău, distr. Cimpulung.

Dealul-Cirana, coamă de deal, 656-698 înălțime, la V. de com. Putna, distr. Rădăuți.

Dealul-Cojocului, țirlă, pendinte de com. rur. Părtești-de-Sus, distr. Gurahumora.

Are 2 case cu 12 locuitori, romîni, gr. or.

Dealul-Colacului, munte, 1155 m. alt., între riul Moldova și piriul Moroșan, în vecinătatea com. rur. Fundul Moldovei, făcînd parte din ramificațiile coamei muntoase Obcina Feredeul, distr. Cimpulung.

Dealul-Colbului, munte, 1483 m. alt., din care izvorăște valea cu acelaș nume, între munții Piatra Stinei, Munceii, Piatra Albă, Rărăul, Piatra Doamnei și Runculețul, făcînd parte din sistemul muntos al Rărăului, distr. Cimpulung.

Dealul-Comorii, deal, 763 m.

alt., între muntele Alunișul, din care se desprinde la E. și com. Putna la V., distr. Rădăuți.

Dealul-Corhana, munte, 1148 m. alt., face parte din sistemul muntos al Rărăului, la E. de muntele Bărnărel și la V. de riul Bistrița Aurie și de cătunul Georgiceni, com. Vatra-Dornei, distr. Cimpulung.

Dealul-Cotos, munte, 986 m. alt., între piraiele Ascuncel și Boul și la S. de riul Suceava, în apropierea com. Straja, distr. Rădăuți.

Dealul-Creț, culme laterală, ține de lanțul muntos al Rărăului și se găsește în apropierea masivului Giumălău, la S.-E. spre Valea Bistriței Aurii, alătura cu culmea Caldu, distr. Cimpulung. Piscul cel mai înalt în această culme are o altitudine de 1443 m.

Dealul-Crucei, munte, 850-995 m. alt., între cele 2 piraie din care se formează piriul Putnișoara și Poana Crucei, în apropierea comunelor Putna și Sucevița, distr. Rădăuți.

Dealul-Crucilor, munte, 871 m. înalt, ține de grupul de culmi Cornu-Tomnaticul (v. Carp. Bucovinei) și se află lingă local. Bănila-Moldovenească, distr. Storoiineț.

Dealul-Deii, munte, 1195 m. alt., face parte din coama muntoasă Obcina-Feredeul, între munții Tomnaticul la E. și Curmătura Boului la V., distr. Cimpulung.

Dealul-Dicsu, ramificație mun-

loasă, se desprinde din Obcina Mare sau Arșița (v. Carpații Bucovinei), cam la N. de lanțul principal.

Dealul-Dobrei, *munte*, 973 m. alt. pe unul din povârnișurile laterale de V. ale coamei Obcina-Mare și la E. de coama laterală Afinița, distr. Cimpulung.

Dealul-Dobrinei, *munte*, 818 m. alt., spre E. de com. Mănăstirea Humorului, distr. Gurahumora.

Dealul-Dracului, *deal*, cu o înălțime de 457 m., în com. rur. Dracineț, distr. Storoiineț.

Dealul-Edereii, *munte românească* a coloniei germane Lichtenberg, distr. Gurahumora.

Dealul-Fătului, *deal*, 539 m. alt., pe malul stîng al Suceviței, la V. de com. Marginea, distr. Rădăuți.

Dealul-Flocei, *munte mic*, 1001 m. alt., spre V. de valea Izvorului Alb, face parte din Obcina Flocenilor, sistemul muntos Rarăul, distr. Cimpulung.

Dealul-Florenilor, *vechiu cătun* bisericesc, pendinte de com. rur. Dorna Căndrenilor, distr. Cimpulung. Acum face parte din vatra satului.

Are o școală populară cu o clasă.

Dealul-Ghirileu, *munte mic*, 901 m. alt., la confluența piraicelor Suha și Brănești, între localitățile Stuplicani și Doroteia-Potonița, distr. Cimpulung.

Dealul-Gigiu, *deal*, 862 m. alt., la N. de Măgura Vacei și la S. de com. Straja, distr. Rădăuți.

Dealul-Glodului, *cătun*, pendinte de com. rur. Breaza, distr. Cimpulung.

Are 2 case și 19 locuitori romîni gr. or.

Dealul-Grămada, *munte*, 1055 m. alt., la N-E de muntele Rarău; face parte din acelaș sistem muntos, distr. Cimpulung.

Dealul-Grosului, *munte mic*, 970 m. alt., ramificațiune din Obcina Ursului, sistemul muntos al Rarăului, la E. de piriul Plotonița, distr. Cimpulung.

Dealul-Iancului, *deal*, 465 m. alt., în vecinătatea localității Tîbeni (Isteneșsits), distr. Siret.

Dealul-Ilinei, *deal mic* (426 m.), distr. Storoiineț, la S. de Pătrăuțul-de-Jos.

Dealul-Leahului, *deal*, 539 m. alt., între com. Voitinel și Vicovul de Jos, distr. Rădăuți.

Dealul-Logofătului (Logosziwskyj Grun) *cătun*, pendinte de com. Sergieni, distr. Vijița.

Are 16 case și 57 locuitori.

Dealul-Lung, *munte*, 1088 m. alt., ramificație a coamei muntoase Obcina-Feredeul, între piracla Izvorul Alb și Varvaria, distr. Cimpulung.

Dealul-Malului, *deal*, 559 m. alt., pe malul drept al Sucevei, face parte din ramif. secund. Alunișul, la V. de com. Vicovul-de-Jos, distr. Rădăuți.

Dealul-Morii, *hiră*, pendinte de moșia Stupca, distr. Gurahumorului.

Are o moară și 2 case cu 11 locuitori.

Dealul-Munceilor, *creastă de munte*, foarte stîncoasă (1592 m.), aflătoare pe masivul Rarăului, nu departe de Petrele Doamnei (v. Rarăul, lanț muntos), deasupra obirșiei Izvorului Alb, în apropierea orașelului Cimpulung.

Dealul-Negrei, *munte*, 1312 m., ține de grupul înălțimilor care pătrund din munții mărginași ai Bucovinei în S. Carpaților (v. Carp. Buc).

Dealul-Negru, *munte*, 1221 m. alt., la S. de muntele Bobeț și la N. de com. rur. Fundul Moldovei, face parte din ramificațiile coamei muntoase Obcina-Feredeul, distr. Cimpulung.

Dealul - Negureștilor, *munte mic*, 876 m. alt., între Piriul lui Vasile, riul Moldovița și Dealul Socului, ramificație a culmei secundare Măgura, în vecinătatea localităților Doia și Freudenthal, distr. Cimpulung.

Dealul-Oglinda, *pisce*, aflător pe culmea Dealul Oglinda, ține de lanțul carpatin Obcina-Mare sau Arșița (v. Carpații Bucovinei) și se găsește în apropierea comunei Putna, distr. Rădăuți; are o înălțime de 1167 m.).

Dealul-Prașca, *munte mic*, 975 m. alt., din care izverăște piriul cu acelaș nume, făcînd parte din Obcina-Floecenilor, ramificație a sistemului muntos Rarăul, distr. Cimpulung.

Dealul-Rădăcinei, *munte*, 1180 m. alt., de o formă triunghiulară, cu baza în muntele Șolboc și cu vârful la confluența văilor Giorosteni și Izvorului Alb, făcînd parte din sistemul muntos al Rarăului, distr. Cimpulung.

Dealul-Rău, *piriă*, afl. pe dr. Moldovei, izvorăște din pād. Cosacului (distr. Cimpulung) și ocolind culmea Brinculețul, se varsă în Moldova mai jos de poalele culmei Dealul-Rău.

Dealul-Rău, *deal*, 828 m. alt., între comunele Fürstenthal la E. și Sucevița la S.-V., distr. Rădăuți.

Dealul-Rusu, *munte*, ține de culmea Poiana Mărului, care face parte din sistemul Obcina-Mare (v. Carpații Bucovinei) și se află în apropierea comunei Poiana-Micului, distr. Rădăuți.

Are și un pisc cu acelaș nume (1194 m.).

Dealul-Scorușului, *ramificație* mică muntoasă, ține de munții Suhardului (v. Suhardul), distr. Cimpulung.

Dealul - Secereș, *ramificație* mică muntoasă, 785—914 m. alt., se desprinde din lanțul carpatin Obcina-Mare sau Arșița (v. Carpații Bucovinei) și se lățește între izvoarele piriulețului Putna, distr. Cimpulung.

Dealul - Slatina, *deal*, 882 m. alt., din coastele căruia izvorăsc piraiele Slatina și Remeseu, în apropierea localităților Vicovul-de-Jos și Voitincl, distr. Rădăuți.

Dealul-Socului, *munte mic*, 942

m. alt., ramificație a culmei secundare Măgura, între Piriul lui Vasile, piriul Deia și Dealul Negureștilor, în vecinătatea com. Deia, distr. Cimpulung.

Dealul-Strigoaea, *munte*, 906 m. alt., ramificație a Dealului Oglinda; din coastele lui izvorăște piriul Putna, distr. Rădăuți, lângă hotarul acestui distr. cu al Cimpulungului

Dealul-Suhardului, *culme*, ce ține de munții Suhardului (v. Carpații Bucov.) și se găsește lângă loc. Dorna-Candreni distr. Cimpulung.

Dealul - Tătărași, *deal*, distr. Suceava, 400 m. alt., spre V. de Ipotești și la S. de complexul de păduri cu acelaș nume.

Dealul-Tofla, numele părții de N. a culmei ce se naște din continuarea povirnișelor crestei Piatra-Dornei, care se găsesc în partea Bucovinei (v. Carpații Bucov.).

Dealul-Tomei, *munte*, 1015 m. alt., pe coama laterală Afinița, la S.-V. de înălțimea Bobeica, distr. Cimpulung.

Dealul-Țaranca, *deal*, 506 m. alt., la N.-V. de localitatea Calafindești, distr. Siret, formînd hotarul între Bucovina și România.

Dealul-Ursoaea, *munte*, 922 m. alt., la V. de piriul și localitatea Putna, distr. Rădăuți.

Dealul-lui-Vasile, *munte mic*, 707 m. alt., între Piriul lui Vasile la E., Piriul Trifului la V., riu-lețul Boul la N.-V. și riul Moldova la N.-E.: formează o

ramificație a culmei secundare Măgura, în vecinătatea comunei Vatra-Moldoviței, distr. Cimpulung.

Deia, *sat*, distr. Cimpulung, așezat pe piriul cu acelaș nume, afluent al Moldoviței, la confluența lui cu piriiașul Deia.

Suprafața 28.61 km²; populația 340 locuitori, romini; relig. gr. or.

Este în apropiere de drumul distr. Vama-Rușii-Moldoviței și de linia ferată Vama-Rușii-Moldovița.

Ține de școala populară și de biserica parohială din Frumosul.

La 1776 era cătun pendinte de satul Moldovița pe care Petru Rareș l-a dăruit în anul 1534 mănăstirei Moldovița.

Populația se ocupă cu prăsila de oi și cu exploatarea de păduri.

Satul posedă 14 hect. pām. arabil, 381 hect. finațuri, 0,69 a. grădini, 211 hect. izlaz, 58 hect. poeni, 2155 hect. pădure.

Are 12 cai, 252 vite cornute, 432 oi, 97 porci și 29 stupi de albine.

Deia, *piriă*, afluent pe dr. Moldoviței, izvorăște de sub culmea Dealul-Socului și, după ce primește micul afl. Deia, se varsă în Moldovița, în dreptul satului Frumosul, distr. Cimpulung.

Deia, *mic afluent*, al piri. Deia, ce se varsă în Moldovița: izvorăște din Poiana-Fintinele, distr. Cimpulung. (v. Deia).

Delenii, *cătun*, pendinte de com. rur. Presecăreni, distr. Storojineț.

Atenență a parohiei din Presecăreni.

Delenii, *cătun*, pendinte de tirgul Vama, distr. Cimpulung.

Are 12 case și 102 locuitori romini, gr. or.

Demacușa, *cătun*, pendinte de com. rur. Rușii-Moldoviței, distr. Cimpulung.

Are 177 locuitori, romini, gr. or.

Demacușa, *piriū*, afl. pe dr. Moldovița, își adună apele sale din izvoarele împrăștiate între muntele Feredeul, muntele Pașcan și culmea Dealul-Petriș și, primind pe st. piraiele: Tomnatic și Petac, urmează valea Demacușii și se varsă, ocolind Obcina-Slatina, în riul Moldovița, lângă com. Rușii Moldoviței.

Denesiuca (Denesiwka), *țirlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Zucica, distr. Cernăuți.

Derehluț, *cătun*, pendinte de com. rur. Mologhia, distr. Cernăuți.

Are 184 locuitori, ruteni gr. or.

Derehluț, *piriū*, afl. pe dr. Prutului, izvorăște din bahnale pād. Stîlo, între localit. Hliboca și Mihuceni și, primind numeroși mici afluenți, precum Bursucul, Crivorii, Tisovățul, Hlisna și Corovia, se varsă în riul Prut, în fața localit. Ostrița, distr. Cernăuți, udind în cursul său comunele: Cucur-Mare, Voloca, Mologhia și Ceahor.

Derman, *deal*, 501 m. alt. la S. de com. rur. Botușana, distr. Gurahumura.

Diaca, *piriū*, afluent pe dr. Bistriței, izvorăște de sub poalele muntelui Vîrful-Vulvei, în

Transilvania și formează pină la împreunare cu Bistrița hotarul Bucovinei (mai jos de com. Cîrlibaba, distr. Cimpulung), spre Transilvania.

Dibrova, *țirlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Cerepăuți, distr. Siret.

Dibrova, *cătun*, pendinte de com. rur. Voleineț, distr. Siret.

Are 10 case și 46 locuitori, ruteni, gr. or.

Dihterca (Dichterka), *cătun*, pendinte de Dihtineț, satul de reședință al com. rur. cu acelaș nume, distr. Vijnița.

Are 15 case și 55 locuitori, huțani.

Dihtineț (Dichtinetz), *cătun*, pendinte de com. rur. Chisețeni, distr. Vijnița.

Are 11 case și 42 locuitori ruteni, gr. or.

Dihtineț (Dichtinetz), *com. rur.*, distr. Vijnița, așezată pe piriul cu acelaș nume, la confluența sa cu Putila.

Suprafața 29,80 km²; populația 1579 locuitori, aproape exclusiv huțani gr. or. și ciți-va israeliți.

Se compune: 1) din satul de reședință *Dihtineț* care împreună cu Țirlele Gruni, Chicerea și Socoli, are 784 locuitori, avînd pelingășine și *cătunele*: Besașin, Dichterca, Lipovțe, Ruda și Tarnocica cu Bucovina; și 2) din satul atenant *Greblena* (vezi Greblena, sat).

Partea centrală a comunei e străbătută de drumul districtual Vijnița-Storoneț-Putilla. Are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Sf. Dumitru“.

Aci se află urme de izvoare de *păcură*.

Populația se ocupă cu prasila de vite, cu stînăria și cu exploatarea pădurilor.

Comuna posedă 213 hect. pământ arabil, 1201 hect. finatură, 35 hect. grădini, 231 hect. islaz, 1290 hect. pădure.

Se găsește 107 cai, 890 vite cornute, 1900 oi, 485 porci și 150 stupi.

Dihtineț (Dichtinetz), *țirlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Putila, distr. Vijnița.

Dihtineț, *piriū*, afl. pe st. riu-lețului Putila (v. Putila). Izvorăște din pād. Maximet, la poalele muntelui cu acelaș nume și se varsă în Putila, lângă com. Dihtineț, distr. Vijnița.

Dobra, *cătun*, pendinte de tirgul Vama, distr. Cimpulung.

Are 9 case și 48 locuitori, romini gr. or.

Dobra, *piriū*, afl. pe st. Moldovei, izvorăște de sub Dealul Dobrei și după ce ocolește Runcul-Focșii, se varsă în Moldovița, mai sus de stația de dr. de f. Moldovița, distr. Gurahumura.

Dobronăuț, *com. rur.*, distr. Cernăuți, așezată la izvoarele piriului Biali, în colțul extremității N. al districtului, și aproape de com. rur. Horoșăuț (Coțman).

Suprafața 26,80 km²; populația 1496 locuitori ruteni; relig. gr. or.

Este ultimul punct al drumului princip. ce vine de la Noua-Sulița și Sadagura: de aci încolo, pleacă un drum distr. spre com. Ciarnipote (Piriul Negru) distr. Coțman

Are o școală populară cu 2 clase și o biserică parohială cu hramul „St. Nicolae”.

La 1776. era în posesia spătarului Ioniță Cuza.

Comuna posedă 1284 hect. pământ arabil, 232 hect. fînături, 31 hect. grădini, 119 hect. islaz, 1008 hect. pădure, 7 1/2 hect. bălți și heleștee.

Se găesc 107 cai, 570 vite mari, 31 oi și 267 porci.

Dobronăuț, *moșie*, cu adm. part., distr. Cernăuți.

Suprafața 17.63 km.²; populația 199 locuitori, dintre cari 3 părți ruteni, gr. or., gr. cat. și rom. cat. și o parte germani, israeliți și poloni.

Dobrova, *tîrlă*, pendinte de com. rur. Cucur-Mare, distr. Cernăuți.

Are 2 case și 8 locuitori.

Dolha, *vechiu cătun*, pendinte de com. rur. Rușii-Moldoviței, distr. Cimpulung.

Dolha, *munte*, (1405 m.), ține de șirul carpatin Hrebenișco-Staviloare (v. Carpații Bucovinei) și se găsește în apropierea localității Serghie, distr. Vijnița.

Dolhopole (Cimpulungul Rusesc), *com. rur.*, distr. Vijnița, așezată pe dreapta Ceremușului Alb, între Stebne la N. și Coniatin la S.-V.

Populația 1063 locuitori, ruteni; relig. gr. or.

Se compune din satul de reședință cu 642 locuitori și din cătunele: Domencovata, Hencereva-Chicera (Hanczereva-Kyczera), Reicale (Reikale) și Vipcina (Wipczyna).

Partea centrală a comunei este străbătută de drumul de munte Iablonița-Stebne. Are un

oficiu poștal; o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „St. Dumitru”.

Această comună este menționată într'un hrisov, datînd din 21 Octombrie 1606. pe timpul domniei lui Simeon Movilă, unde se spune că aparținea minăstirei Sucevița. La 1776 era însă în stăpînire a 8 boeri și a minăstirei Putna. După un an de la ocuparea Bucovinei, era stăpînită numai de: Ioniță Sturza, Ioniță Cantacuzino și Iordache Darie. Numele rutenesc Dolhopole, de la cuvintele rusești, *dolgo* = lung și *pole* = cîmp, este identic cu romînescul Cimpulung. Comuna însă purta chiar numele de Cimpulungul Rusesc, punctul central al ocolului cu același nume.

Acest ocol avea încă din timpul cuceririi teritoriului de către Ștefan cel Mare, 1498, drepturi speciale, cari se deosebeau de privilegiile ocolului numit Cimpulungul Moldovenesc, prin faptul, că locuitorii ce purtau numele de brănișteni (țărani liberi), plăteau dări mai mici și ținea, împreună cu vornicul lor, de ținutul vechiu al Cernăuțului.

Lîngă pîriul Pircălab, în partea de sus a comunei, se găsește o peșteră numită după prințul Rudolf al Austriei.

Populația, formată din Huțani, se ocupă cu prăsila de vite, cu exploatarea pădurilor și cu plutăritul.

Comuna posedă 120 hect. pământ arabil, 673 hect. fînături, 14 hect. grădini, 241 hect. islaz, 214 hect. pădure.

Se găesc 81 cai, 540 vite cornoate, 1186 oi, 281 porci și 76 stupî.

Dolhopole, *tîrlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Putila, distr. Vijnița.

Are 2 case și 18 locuitori.

Dombrova, *tîrlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Lucaveț, distr. Vijnița.

Domencovata, *cătun*, pendinte de com. rur. Dolhopole, distr. Vijnița.

Are 109 locuitori, ruteni, gr. or.

Dorna, *riu*, afl. pe dr. Bistriței, izvorăște în masivul muntos Căliman și intră în Bucovina la S. de com. Poiana-Stampei, distr. Cimpulung. De aici ia rîul un curs spre V. formînd Valea-Dornei și se îndreaptă lîngă Podul-Coșnei spre E, continuînd această direcțiune pînă la Dorna-Vatra, unde se varsă în rîul Bistrița.

Distanța parcursă pe teritoriul Bucovinei este de 34 km., în care străbate o parte din distr. Cimpulung, trecînd prin com. Poiana-Stampeii și Dorna-Căndreni și ajungînd la o lățime de 50 m.

Riul Dorna e practicabil pentru plute, însă numai în timpul verei și are ca afluenți pe st.: Dornișoara cu Greblișul, Teșnița, piraiele: Coșna și Teșna (cari formează hotarul Bucovinei spre Transilvania), Izvorul Alb și pîr. Hazului.

Afluenții pe dr. sint: Roșu, Gsira, Neagra și Secu.

Dorna-Căndreni, *com. rurală*, distr. Cimpulung, așezată pe rîul Dorna, afluențe al Bistriței Auri.

Populația 2228 locuitori, romini relig. gr. or., cu puțini israeliți și germani.

Se compune din vatra sa

tului cu 1818 locuitori și din cătunele atenente: Căndreni. La Izvor. La Piatra, Pilugani, Pilugani-Prălenilor, Poiana-Negri și Smizi (v. fiecare).

Este străbătută de drumul mare carpatin, care de aci trece în Transilvania. Secția locală a acestui drum e numită de popor pină azi drumul Tătarilor.

Are un oficiu telegrafo-poștal; o școală populară cu o clasă în satul de reședință și alte 2 în cătunele atenente Poiana-Negri și Dealu-Florenilor; o biserică parohială cu hramul „Adorm. M. D.” în satul de reședință și alta filială în Poiana-Negri.

La 1762, Ioan Țăpărdău și Metodiș Cirpă, au zidit aci o biserică, care s'a dărîmat abia în al 70-lea an al secolului trecut.

La 1776, era unită cu Vatra-Dornei, într'un singur sat numit Dorna și cră proprietate, jumătate a casei domnești și cea-laltă jumătate a minăstirei Sucevița.

Lingă muntele Oușor, s'au găsit de repetate ori monede, arme, săgeți, virfuri de lănci, cămăși de zale ș. a., probabil de pe timpul invaziunilor tătarești.

La ocuparea Bucovinei, s'a găsit aci urme de exploatare de aramă (Valea Aramei) și de spălătorii de aur.

Numele comunei provine, după legendă, dela colonistul transilvănean Vasile Candrea, care nume este săpat pe o piatră la biserică.

Aci se găsesc izvoare feruginoase, de care se folosesc în parte vizitatorii băilor de la Vatra-Dornei.

Populația, formată în mare

parte din coloniști transilvăneni, se ocupă cu prăsila de oi și de vite mari, precum și cu exploatarea de păduri și cu plutăritul în timpul verii.

Com. posedă 91 hect. pământ arabil, 3917 hect. fînături, 13 hect. grădini, 1487 hect. izlaz, 2515 hect. poeni, 13410 hect. pădure.

Se găsesse 326 cai, 4135 vite cornute, 3820 oi, 1030 porci și 63 stupi de albine.

Dorna-pe-Giumălău, *cătun*, pendinte de tirgul Vatra-Dornei, distr. Cîmpulung.

Are 515 locuitori.

Dorna - Vatra, *tirg*, situat la vărsarea riulețului Dorna în Bistrița Aurie, distr. Cîmpulung. Are o suprafață de 169,89 kilom. pătrați cu peste 5000 de locuitori, cari afară de un număr oarecare de evrei și germani, sunt toți romini și de religie ortodoxă.

Comuna se compune, afară de tirgul Dorna propriu zis, încă din cătunele rurale: Argestru, Dorna-pe-Giumălău, Buliceni, Călinești, Chilia, Gheorghiceni, Rusca, Gura Negrii, Hașu Moroșeni, Popenii, Roșu și Șarul Dornei.

Este străbătut de marele drum carpatin și e și stație a drumului de fer local Hatna-Cîmpulung cu prelungirea pină la Dorna.

Dorna-Vatra este centrul unui ocol judecătoresc, avînd judecătorie, percepție, 2 școli cu cite 6 clase, una pentru fete și alta pentru băcți, poșta, telegraf, un mare stabiliment pentru fabricare de lemnărie industrială de export și o șchelă de plute pe Bistrița. Aci se află și marele stabiliment balnear cu instalațiuni moderne.

apele feruginoase fiind bine captate și stabilimentul avînd și o instalațiune pentru băi de nomol.

Cutul este îngrijit de o biserică ortodoxă cu hramul „Sf. Mariei”, ce se află în centrul tirgului și de o biserică ortodoxă filială în cătunul Moroșeni cu hramul „Sf. Arhangheli Mihail și Gavril”, pe lingă care mai sînt în ființă și 8 bisericiuți de cimitir pe la cătunele imprăștiate, unde liturghia se face de către paroh și cei doi preoți auxiliari, la anumite sărbători mari.

Populațiunea se ocupă cu prăsila vitelor și oilor și ciștigă mult în timpul verii cu băile, cari sunt bine frecventate. Locuitorii de prin cătune găsesc afară de asta destulă ocupațiune cu plutăritul pe riul Dornei și a Bistriței, precum și cu ceva negoț peste granița romină.

Ca proprietate rurală, Dorna ținea pină la 1776 pe jumătate de avere a curții domnitoare din Moldova; cealaltă jumătate cră avere a minăstirei Sucevița. Într'o vreme se ocupa și la Dorna, ca la Cirlibaba, familii de țigani cu spălatul aurului din nisipul Bistriței.

Ca avere comunală Dorna posedă: 68 hect. pământ arabil: 4327 hect. fînături; 21,5 hect. grădini; 2087 hect. izlaz; 310 hect. poeni și 9700 hect. pădure. Animale domestice sunt în Dorna: 439 cai, 5240 vite cornute, 5269 oi și 712 porci.

Dornești, *sat rechiu*, ce se află pe apa Sucevei, între comunele Frătăuțu-Now și Hadicfalva.

Este menționat pentru prima dată, într'un hrisov din 20 August 1550, prin care Domni-

torul Moldovei, Petru Ioan. I-a dăruit bisericii mitropolitane cu hramul „Sf. George” din Suceava. Prin documentul din 12 Ianuarie 1680, Ștefan Petriceicu-Vodă, care avea aci o casă pentru vară, I-a făcut danie minăstirei Sf. Onufrei.

În scurgerea vremurilor, acest sat a dispărut, așa că la 1776 era numai moșia cu acest nume.

La 1777, cea mai mare parte a acestei moșii, prin înțelegerea dintre episcopul Herescu și guvernatorul austriac trecu în posesia minăstirei Burdujeni, deci la Romînia; restul rămase pe teritoriul Bucovinei și pe el s'a înțemeiat 2 comune: Frătăuțul-Noú și Hadifcalva (v. fiecare).

Dornești, fermă, pendinte de com. rur. Andreasfalva, distr. Rădăuți.

Are 2 case și 15 locuitori romîni.

Dornișoara, pîrîu, afluent pe st. riului Dorna (v. Dorna), se formează din apele pîriului Rusului și pîr. Dornișoara-Cracu, ce izvorăsc din apropierea muntelui Măgura-Calului, în Transilvania; intră pe teritoriul Bucovinei nu departe de com. Poiana-Stamppei, distr. Cimpulung și se varsă ceva mai sus în riul Dorna, primind mai întîi pe st. ca mic afluent pîr. Grebliș.

Doroșăuț (Doroszoutz), com. rur., distr. Coțman, așezată pe malul stîng al Nistrului, la confluență cu pîriul Toutri, aproape în fața localității galițiene Zazulince.

Populația 2211 locuitori, ru-teni, gr. or.

Cuprinde pe lingă vatra sa-

tului și tîrla Horodișcin (Horodyszczyn).

Este străbătută de drumul distr. Zastavna-Doroșăuț, care o leagă cu drumul principal Cernăuț-Zaleszczyki (Galiția), precum și cu cel princip. Cernăuți-Uscie-Biskupie (Galiția), prin intermediul drumului districtului Horoșăț-Iurcauț-Zastavna; prin drumuri de țară comunică cu Ocna și Porholăuț.

Are o școală populară cu 3 clase și o biserică parohială cu hramul „St. Vasile”.

La 1776, era în posesia familiei Iamandi.

Aci s'a găsit în 1896, o mulțime de monede vechi polone, datînd din prima jumătate a secolului al XIII-lea.

Nistrul, avînd în dreptul acestei localități țărături stîncoase, este prevăzut cu 2 poduri de piatră.

Populația se ocupă cu agricultura, cu prăsilă de vite și cu pescuitul.

Doroșăuț, moșie, cu adm. part., distr. Coțman.

Suprafața 7.50 km.; populația 62 locuitori, în majoritate israeliți, restul poloni și ru-teni.

Cuprinde pe lingă moșia Doroșăuț pr. zisă cu 4 case și 20 locuitori, și cătunele: Horodișcin și odaia (v. fiecare).

Comuna posedă 1835 hect. pămînt arabil, 77 hect. fînături, 6 hect. grădini, 93 hect. islaz și 70 hect. pădure.

Se găsesc 140 cai, 444 vite cornute, 187 oi, 209 porci și 41 stupi de albine.

Dorotea, mic afl. pe dr. pîr. Suha, ce se varsă în Moldova lingă comun Bucșoaia, distr. Cimpulung (v. Suha); izvoaraște mai jos de Pietrile Brusturosului, distr. Cimpulung.

Dorotea-Plotonița, com. rur., distr. Cimpulung, așezată în valea Suha, între cele 2 pîrae, afluenți ai săi, Dorotei și Brănești.

Populația 853 locuitori romîni, relig. gr. or.

Este străbătută de drumul distr. și de linia ferată locală Hatna-Cimpulung.

Cuprinde pe lingă vatra satului cu 815 locuitori și cătunul Țarina (v. Țarina, căt.).

Are o școală populară cu o clasă și o biserică filială cu hramul „Înălțarea Domnului”, atenență a parohiei din Bucșoaia.

La 1776 era cătun, pendinte de Bucșoaia.

Populația se ocupă cu prăsilă de oi și de vite mari, precum și cu exploatarea de păduri.

Comuna posedă 58 hect. pămînt arabil, 833 hect. fînături, 3 hect. grădini, 377 hect. islaz și 2273 hect. păduri.

Se găsesc 72 cai, 523 vite cornute, 1381 oi, 289 porci și 84 stupi de albină.

Dosul, munte, 1295 m. alt., ramificație a culmei muntoase Obcina-Feredeul, între muntele Blahur și cătunul Porcescul, comuna Breaza, distr. Cimpulung.

Douhei Chineț (Dowhyj Kincé), cătun, pendinte de com. rur. Chiseleu, distr. Coțman.

Are 4 case și 16 locuitori.

Dracineș, com. rur., distr. Sterojineț, așezată pe partea stîngă a pîriului Hlinița.

Populația 3008 locuitori, aproape exclusiv ru-teni, relig. gr. or.

Este străbătută de drumul princip. Sterojineț-Hlinița; are

un oficiu poștal; o școală populară cu 2 clase și o biserică parohială cu hramul „St. Nicolae“.

Se compune din vatra satului și din cătunul Ordonanța, numit astfel, după o legendă, pentru că aci s'ar fi așezat un paznic de către Turci, pe timpul stăpînirii lor.

La 1776, era în posesia minăstirei Probota.

În apropiere se află un deal, numit Dealul-Dracului, dela care se zice că ar fi provenit și numirea de Dracineț, dată comunei și care are legătură cu numirea slavă de Ciartoria, ce o poartă o comună învecinată.

Populația se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Comuna posedă 1935 hect. pământ arabil, 604 hect. fînături, 45 hect. grădini, 407 hect. islaz, 658 hect. pădure.

Se găsesc 197 cai, 1137 vite cornute, 277 oi, 668 porci, 130 stupi.

Dracineț, moșie, cu administrație specială, distr. Storojineț. Suprafața 11.60 klm.².

Populația 64 locuitori, de diferite naționalități și confesiuni.

La 1776, era proprietatea minăstirei Probota.

Dragomirești, numire vechie a com. rur. Mitocul-Dragomirnei. (Distr. Suceava).

Dragomirna, minăstire, situată lângă com. rur. Mitocul-Dragomirnei, distr. Suceava. la hotarul țării despre România.

A fost fondată de către Mitropolitul Moldovei Anastasie Crîmca, la anul 1602, pe teritoriul Dragomirești, moștenit de la tatăl său Ilie Crîmca. Zidurile împrejmuitoare au fost ridicate, în urmă, de domnul Mol-

dovei Miron Movilă Barnovschi. La 1642 a fost loc de apărare pentru o samă de locuitori și țirgoveți suceveni ce se refugiase aci de urgia lui Timuș Hatmanul, ginerele lui Vasile Lupu, care a și prădat-o și ars-o fără cruțare. Minăstirea are pînă în prezent monahi și servă astăzi ca biserică cu hramul „Coborirea Sf. Duh“, avînd pe lingă sine o capelă pentru serviciul de iarnă cu hramul „Sf. Nicolae“ și o biserică a schitului cu hramul „Sf. Ioan Teologul“.

Bunurile acestei minăstiri erau:

1) Dragomirești, dăruită de fondator, astăzi încorporată la Mitocul-Dragomirnei;

2) Jumătate din Rușciori pe Suceava, din care după încorporarea Bucovinei cea mai mare parte rămase Moldovei;

3) Birnova;

4) Buninți;

5) Costești.

Hrisoavele minăstirei Dragomirna s'au pierdut în urma năvălirii cazacilor lui Timuș, în timpul celei d'a doua domnii a lui Vasile Lupul (1652).

În timpul încorporării Bucovinei, minăstirea posedă și următoarele moșii, aflătoare în Moldova: Dobronăuții, Nișeni, Uriceni, Slătinoia și Flămînzii.

Astăzi minăstirea este întreținută de fondul rel. gr. or. și are un egumen cu 12 călugări.

Dragomirna, țirlă, pendinte de moșia Mitocul, atenență a moșiei cu adm. spec. Pătrăuți, distr. Suceava.

Dragomirna, pîrîu, afl. pe st. Sucevei, izvoraște la hot. Romi-

niei mai sus de M-rea Dragomirna, distr. Suceava, și curgînd printre satele Lipoveni și Mitoca Dragomirna, se varsă în dreptul localit. Ițcanii-Noi, distr. Suceava.

Dragoșa, cătun, pendinte de com. rurală Frumosul, distr. Cimpulung.

Are 472 locuitori, romini, gr. or., cari locuiesc aci pe timpul verii prăsind vitele lor.

Numele său provine, după legendă, de la Dragoș-Vodă, care ar fi zidit aci o biserică.

Pe locul numit Poiana Mărului, ce depinde de acest cătun, se crede c'ar fi existat odată un sat, din care nu se vede azi nici o urmă.

Dragoșa, cătun, pendinte de com. rurală Vatra-Moldoviței, distr. Cimpulung.

Are 3 case și 10 locuitori.

Dragoșa, pîrîu, afluent pe st. Moldoviței, izvoraște de sub poalele muntelui Prislop, mai sus de Poiana Mărului și după ce străbate așa numita pădure a Măcrișului, se varsă în Moldova, în dreptul haltei de dr. de l. Dragoșa, distr. Gurahumora.

Dragoșina, afluent al riulețului Sucevița, izvoraște sub poiana Tresora și se unește cu el mai sus de M-rea Suceviței, distr. Rădăuți (v. Sucevița).

Drăgoești, com. rur. districtul Gurahumora, așezată pe partea dreaptă a pîrîului cu același nume.

Suprafața 18.48 klm.²; populația 1734 locuitori, romini; relig. gr. or.: sint însă și ciți-va germani de relig. evanghelică.

Coprinde pe lingă vatra satului și ferma Seci.

Este așezată lângă drumul distr. Suceava - Gurahumora. Are o școală populară cu 3 clase și o biserică parohială cu hramul „Nașt. M. D.”, de care ține și biserica filială din Vornicenii (sau Tolova-Mică).

A fost dăruită de fiii lui Dragoș-Vodă, de monahul Teodosie și de sora sa Eudochia, minăstirei Voroneț. La 5 Aprilie 1558, Alexandru Lăpușneanu confirmă această danie.

În această localitate circulă o mulțime de povești, ce au de croș pe Dragoș. Se află, apoi, aici, ruinele unei cetăți, ale unei minăstiri și ale unei biserici. În aceste ruine s'au găsit table de piatră cu chipuri istorice săpate în ele.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 959 hect. pământ arabil, 155 hectare fînături, 45 hect. grădini, 450 hect. islaz, 0 hect. 3 a. vii, 209 hect. pădure, 0 hect. 11 a. heleșteac.

Se găsesc 135 cai, 886 vite cornute, 731 oi, 709 porci, 116 stupi.

Drăgoești, moșie, cu administrație specială, distr. Gurahumora.

Suprafața 8.75 klm.², populația 27 locuitori, dintre cari 23 israeliți și 4 romini.

Se compune din moșiile: 1) Drăgoești, pr. zisă, cu ferma La Căsoaia, avind 3 case și 13 locuitori, și 2) Lucacești, cu ferma Samuș în Băeșești (vezi Lucacești, moșie).

Depindea odată de com. cu acelaș nume (vezi Drăgoești, com).

Drăgoești, mic afluent al pîr.

Ciunciurile cu care împreună se varsă în pîr. Stupca (v. Stupca), izvorind în apropierea muntelui Ciunciurile și

dind sat. Dragoești, distr. Gurahumora.

Drăgoșanca, moșie, cu adm. part., distr. Siret.

Suprafața 1.68 klm.²; populația 15 locuitori, în majoritate germani.

Drăgoșanca, cătun, pendinte de com. rur. Sf. Onufrei, distr. Siret.

Are 18 case și 32 locuitori, romini, gr. or.

Druc, tîrlă, pendinte de vatra comunei Bilca, districtul Rădăuți.

Dubăuți (Duboutz), com. rur., distr. Coțman, așezată în masă compactă pe țărmul stîng al Prutului, la S. O. de com. Berhomet-pe-Prut.

Populația: 1080 locuitori ruteni, de relig. gr. or.

Este străbătută de drumul distr. Sniatin-Storojineț, numit și drumul mare carpatin, care e prevăzut cu un pod de lemn peste Prut și care o unește cu Berhomet-pe-Prut și cu Hlinița; are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Adorm. M. D.”

Această comună a fost dăruită de Ștefan-cel-Mare, prin hrisovul din 3 Noembrie 1463, lui Andreicu Șortoreischi. La 1776, era în posesia Marelui Vornic Ioniță Sturza.

Aci se află un castel frumos, zidit de un moșier.

Populația se ocupă cu agricultura.

Comuna posedă 955 hect. pământ arabil, 35 hect. fînături, 19 hect. grădini, 62 hect. islaz, 17 hect. păduri.

Se găsesc 56 cai, 215 vite cornute, 185 oi, 248 porci și 60 stupi de albine.

Dubăuți, moșie, cu adm. part., distr. Coțman.

Suprafața 4.78 klm.²; populația 99 locuitori, în majoritate ruteni, restul germani și poloni.

Pe lângă moșia Dubăuți, pr. zisă, cu 76 locuitori, mai cuprinde și cătunele: Dubivciuc (Dubivczuk) și Țarinchi (Zarinky) (v. fie-care).

Dubina (Dubyna), tîrlă, pendinte de moșia Onuț pr. zisă, care la rîndu-i este o parte numai din moșia cu adm. part. Onuț, distr. Coțman.

Dubivciuc (Dubivczuk), cătun, pendinte de moșia cu adm. part. Dubăuți, distr. Coțman. Are 4 case și 16 locuitori.

Dubova, cătun, pendinte de com. rur. Mihalcea, distr. Cernăuți.

Are 176 locuitori, ruteni, gr. or. Își trage numele de la pădurile de stejar (dub) ce se găsesc aici.

Dubova, fermă, pendinte de moșia cu adm. part. Tereblecea, distr. Siret.

Are 5 case și 34 locuitori, romini, gr. or.

Dubovăț, complex de mică înălțime, acoperite cu stejăriș și cu fînețuri, distr. Storojineț.

Din el izvorăște pîriul Dubovăț, care se varsă în Siret.

Se mărginește la V. cu pîr. Dubovăț și la S. cu Storojineasca.

Dubovăț, pîrîu, afluent pe dr. Siretului, ce izvorăște în regiunea deluroasă care se întinde de la Movila Jarova la S., spre Dealul Muncelului și se varsă în riul Siret mai jos de tîrgul Storojineț.

Dubrova, *cătun*, pendinte de cătunul Lucaveț-de-Jos, com. rur. Lucaveț, distr. Vijnița.

Are 20 case și 84 locuitori, ruteni gr. or.

Dubul, *cătun*, pendinte de satul Argel, distr. Cimpulung.

Are 5 case și 18 locuitori, huțani.

Dubul, *mic afluent*, pe st. riulețului Moldovița (Argel), cu care se împreună ceva mai sus de Argel, în fața muntelui Pohai, distr. Rădăuți.

Dumanisca, *cătun*, pendinte de com. rur. Cucuirmare, distr. Cernăuți.

Are 7 case și 27 locuitori, ruteni, gr. or.

Dumaninschi, *tîrlă*, pendinte de moșia Camena pr. zisă, care la rîndu-î este o parte din moșia cu adm. part. Camena, distr. Cernăuți.

Dumbrava, *numele unei re-*

giunii, lingă com. Hliboca, distr. Siret, presărată cu stejari și care se zice că e identică cu Dumbrava Roșie (Dumbrăvile Roși după cronicari), unde se pare că Ștefan cel Mare a pus, în toamna anului 1497, pe prizonierii poloni din armata învinsului rege Albrecht, să are o fâșie mare de pămînt, semănîndu-o apoi cu ghindă.

Dumbrava, *tîrlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Stănești, distr. Siret.

Dumbravnic, *cătun*, pendinte de satul Ciumărna, distr. Cimpulung.

Are 31 case cu 123 locuitori, huțani.

Dunăvățul, *cătun*, pendinte de com. rur. Banița Moldovenească, distr. Storojineț.

Dunăvățul, *cîmp*, cunoscut sub numirea de „Cîmpul Dunăvățului”, distr. Storojineț, așe-

zat la poalele răsăritene ale dealului Cîrligata și ale Dumbrăvii Tandoaca, întinzîndu-se pînă la com. Cîreș.

După-Luncă, *cătun*, pendinte de com. rur. Frumosul, distr. Cimpulung.

Are 8 case și 42 locuitori, romini gr. or.

Dușa, *piriță*, afl. pe st. riulețului Siretul Mic, izvorăște de sub Dealul Humoria și se revărsă în Siretul Mic, mai jos de com. Pătrăuțul de Sus, distr. Storojineț.

Dutca, *afluent mic*, pe dr. Ceremuşului Alb, izvorăște de sub poalele muntelui Maximeț, distr. Vijnița.

Dvorleț (Dworlec), *munte*, ține de șirul carpatin Hrebeniște Staviloare (v. Carpații Bucovinei) și se găsește în apropierea localității Sergie, distr. Vijniței; are 1471 m.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

E

Eisenaŭ (saŭ Prisaca), *moşie*, cu adm. spec., distr. Cimpulung, între Vama şi Cimpulung.

Suprafaţa 3.39 km²; populaţia 786 locuitori germani, de relig. evanghelică şi puţini rom. catolici.

Este lângă drumul principal Gurahumora — Cimpulung; haltă de drum de fer a liniei

Hatna - Cimpulung : are o şcoală; şi o casă de economie a coloniştilor germani.

Eisenthal, v. Văcăria.

Erdhütten, *moşie*, atenenţă a moşiei cu adm. part. Izvor,

Are 9 case şi 164 loc., huşani.

Ereşti, *cămin*, pendinte de com. rur. Seletin, distr. Rădăuţi.

Este aşezat la poalele muntelui cu acelaş nume.

Are 131 locuitori, huşani.

Ereşti, *munte*, cu 1247 m., situat nu departe de comuna Seletin, distr. Rădăuţi.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

F

Falcăul, *cătun*, pendinte de com. rur. Seletin, distr. Rădăuți.

Este așezat pe piriul cu acelaș nume.

Are 4 case și 42 locuitori, huțani.

Falcăul, *localitate*, cu fabrică de scinduri, pendinte de moșia Seletin, atenență a moșiei cu adm. part. Isvor, distr. Rădăuți.

Are 6 case și 94 locuitori de diferite naționalități.

Falcăul, *fîrlă*, pendinte de vatra com. Straja, distr. Rădăuți.

Falcăul, *afluent*, pe st. Sucevei, izvorăște din partea de N. E. a șirului muntos Tomnaticul și, cu rgîndpeste Poidna de Sus, se varsă în Suceava, aproape de tot de gura pir. Tomnaticul, mai jos de căt. Frasin, distr. Rădăuți.

Falcăuțul, *afluent mic*, pe st. Sucevei, izvorește de sub muntele Petrușca și se varsă în Suceava, gură în gură cu pir. Falcăului, mai jos de căt. Frasin, distr. Rădăuți.

Fața-Runcului, *cătun*, pendinte

de com. rur. Sadova, distr. Cimpulung.

Are 24 case și 79 locuitori, romini, gr., or.

Favarnița, *pîrîu*, afl. pe dr. Ceremușului (v. Ceremușul). Izvorăște de sub muntele Smidovata și se varsă în Ceremuș, mai jos de localit. Petroșeni (distr. Vijnița).

Făgețel, *munte mic*, 820 m. alt., ramificație a muntelui Paușa, în vecinătatea localității Rușii-pe-Boul, distr. Cimpulung.

Făgețel, *fîrlă*, pendinte de com. rur. Breaza, distr. Cimpulung.

Are 3 case și 19 locuitori.

Făgețel, *pădure*, din care izvorăște piriul cu acelaș nume, afluent al riulețului Coșma, distr. Cimpulung.

Făgețel, *poiană*, la poalele de N.-V. ale muntelui Măgura, distr. Cimpulung.

Făgețel, *pîrîu*, izvorăște din Transilvania și formează împreună cu izvorul Banului și cu piriiașul Livadei, pîr. Coșna care este afluent pe st. Dornei.

Făgețel, *afluent mic*, pe dr. Moldovei, izvorăște sub muntele Timpa și se varsă în Moldova, lingă satul Breaza, distr. Cimpulung.

Feredeul de Sus, *munte* (1460 m.), se găsește între localitățile Breaza și Moldova (Sulița), distr. Cimpulung și ține de sistemul culmilor Obcina Feredeul.

Figoruvea, *fîrlă*, pendinte de vatra com. Tereblecea-Românească, distr. Siret.

Fîntina-Albă, (sau Biala-Kiernica), *com. rur.*, distr. Siret, așezată în colțul de N.-V. al districtului, la hotarul cu Rădăuți, spre V. de com. Climăuți, și anume la poalele dealului păduros Fundătura.

Suprafața 8.16 km.²; populația 997 locuitori lipoveni-ruși starovierti (de legea veche).

Este ultimul punct al drumului distr. ce vine de la Siret; prin drumuri de țară, comunică cu Cuciurmare (Cernăuți) și cu Frătauțul-Noi (distr. Rădăuți).

Are o biserică mare de rit ortodox rusesc, împreună cu o

minăstire de călugări, în care rezidă mitropolitul lipovenesc, recunoscut nu numai de Lipovenii bucovineni, ci și de cei din țara românească (Dobrogea). Afară de asta posedă și o minăstire de maici, de acelaș rit.

Această comună este menționată într'un hrisov din 20 Iunie 1463. La 1776, nu exista probabil fiind-că fusese distrusă. A fost, însă, rcintemeiată în 1784, prin o colonie de Lipoveni și numită de ei Biala Kiernica.

Populațiunea se ocupă cu agricultura, în special însă cu grădinăritul și cu cultivarea pometelor, exploatind nu numai pe cele din localitate ci și pomete din locuri mari de părătate, luate în arendă.

Este de remarcă că abstenența de băuturi spirtoase și de tutun, precum și de ori-ce contact social cu alte naționalități, au făcut ca acești locuitori să rămână în obiceiurile lor strămoșești, aduse din Rusia, și să ducă o viață relativ f. morală, deși ignorentă, neavind pînă acum nici măcar școală în localitatea lor.

Comuna posedă 444 hect. pămînt arabil, 108 hect. fanațuri, 74 hect. grădini, 55 hect. izlaz, 135 hect. pădure.

Se găsesc 185 cai, 183 vite mari cornute, 166 porci și 130 stupi.

Fîntîna-Gălbazei, *loc de pășune*, la E. de așa zisa regiune de pășuni Mănila, distr. Cîmpulung.

Fîntînele, *poiană*, distr. Cîmpulung, între izvoarele celor 2 pîrae Deița și Flori, și la S.-V. de muntele Iezărel.

Fîntinelul, *pîrîu*, afluent pe dr. Sucevei, izvorăște în apropierea orașului Rădăuți și, unindu-se cu numeroasele izvoare de prin prejur, se varsă după un curs nu tocmai lung în Suceava, în dreptul com. Satul Mare, distr. Rădăuți.

Fîntînița, *pădure*, pendinte de com. rur. Comărești, distr. Storoiineț.

Este coprinsă, între com. Davideni, la S., și com. Comărești la N.

La poalele ei se deschid o mulțime de poeni.

Floca, *mic afluent*, pe dr. Suceviței, izvorăște din Poiana Brusturului și se varsă în Sucevița, lângă satul Marginea, distr. Rădăuți (v. Sucevița).

Flora, *munte*, 1139 m. alt., ramificație a coamei muntoase Obcina-Feredeul, la E. de riul Moldova, între Dealul Ardeioaia și Piatra Furcului, distr. Cîmpulung.

Florinta, *tîrlă*, cu 2 case, pendinte de moșia Mihoveni, atenvență a moșiei cu adm. spec. Pătrăuți, distr. Suceava.

Fluturica, *cătun*, pendinte de com. rur. Cîrlibaba, districtul Cîmpulung.

Are 201 locuitori, ruteni, gr. or.

Fluturica, *pîsc*, ce ține de Munții Cîrlibabei și se află în apropierea localit. Cîrlibaba, distr. Cîmpulung (1347 m.).

Fogodisten, supranumire dată com. Iacobești. (v. Iacobești, distr. Suceava,) după colonia de Secui din Transilvania, ce

a fost fondată acolo la ocuparea Bucovinei. Acest nume înseamnă în limba maghiară „Bine primit de D-zeu“

Franzthal, *cătun*, pendinte de com. rur. Mologhia, distr. Cernăuți.

Are 106 locuitori, ruteni și romini gr. or.

Aci s'au găsit obiecte din epoca de piatră.

Iși trage numele dela Impăratul Francisc Iosef I, care, venind din Rădăuți, s'a oprit aci și a luat masa pe o colină: valea ce se deschidea înaintea ochilor, atrăgind admirația Impăratului, fu numită „Franzthal“.

Franzthal, *moșie*, cu adm. part., distr. Cernăuți.

Suprafața 14.80 km.²; populația 111 locuitori, ruteni, israeliți, germani și romini; majoritatea este de relig. gr. orientală.

Coprinde pe lângă moșia Franzthal. propriu zisă, și tîrla Rutca.

Frasinți, *com. rur.*, districtul Cîmpulung, așezată pe partea dreaptă a văii Suha, la confluența sa cu riul Moldova, și lipită în partea de N. de com. rur. Bucșoaea.

Suprafața 17.62 km.²; populația 1008 locuitori, jumătate ruteni și germani. de relig. gr. or. pentru majoritate.

Este străbătută de drumul distr. și de linia ferată industrială Bucșoaea-Ostra; peste marginea de nord a com. trece drumul mare Gurahumora-Cîmpulung, precum și linia ferată Hatna-Cîmpulung. Este stație de dr. de f. are un oficiu telegrafic; ține de școala și de biserică din Bucșoaea.

La 1776 era în posesia minăstirei Voroneț.

Are o fabrică mare de scinduri.

Populația se ocupă cu exploatarea pădurilor și cu lucrul în fabrică; parte însă se ocupă cu prășila de oi și de vite mari.

Comuna posedă 112 hect. păm. arabil, 287 hect. fînături, 4 hect. grădini, 289 hect. izlaz, 1070 hect. pădure.

Se găsește 47 cai, 349 vite cornute, 369 oi, 249 porci, 48 stupi de albine.

Frasinți, cătun. pendinte de com. rur. Seletin, distr. Rădăuți.

Are 10 case și 52 locuitori. huțani.

Frasinți, localitate cu herghelie de cai, pendinte de moșia Seletin, atenență a moșiei cu adm. part. Izvor, distr. Rădăuți.

Are 7 case și 68 locuitori de diferite naționalități.

Frasinul, deal (563 m.), spre V. de com. Neuhütte și spre S.-E. de com. Bănila-Moldovenească, distr. Storojineț.

Frătăuțul-Nou, com. rur., districtul Rădăuți, așezată pe malul stîng al Sucevei și lipită de comunele Bilca la V. și Costișa la E.

Populația 3482 locuitori romîni de relig. gr. or. și ciți-va germani, rom. cat. și evang.

Se compune: 1) din satul de reședință, care împreună cu tîrlele Besnia, Iacobași și Pietroasa, numără 3384 locuitori; 2) din cătunul Ruda și 3) din tîrlele Hulpăre, Cimpul-Mare, Târnauca și Undipopie (v. fie-care).

Printr'un drum distr., comu-

nică cu Pătrăuțul (Storojineț) și cu orașul Siret; prin altul, întreținut numai pînă la hotarul distr., cu Fintina-Albă. Climăuți; e legată și prin drumuri de țară.

Are o școală populară cu 3 clase și o biserică parohială cu hramul „Adorm. M. D.”

Este întemeiată pe teritoriile comunelor Frătăuțul-Vechiu și Dornești.

Populația se ocupă cu agricultura.

Comuna aceasta, împreună cu Costișa, posedă 4627 hect. pămînt arabil, 823 hect. fînături, 27 hect. grădini, 857 hect. izlaz, 1730 hect. păduri.

Se găsește 319 cai, 1460 vite cornute, 423 oi, 834 porci și 138 stupi.

Frătăuțul-Nou, moșie, atenență a moșiei cu adm. part. Hardegghal, distr. Rădăuți.

Are 5 case și 34 locuitori, coprinzînd în sine și tîrla O-cruh.

Frătăuțul-Vechiu, moșie, atenență a moșiei cu adm. part. Hardegghal, distr. Rădăuți.

Are 4 case și 59 locuitori, romîni, gr. or.

Coprinde în sine și tîrla Ogorul Domnesc.

Frătăuțul-Vechiu-Nemțesc, comună rurală, distr. Rădăuți, lipită de Frătăuțul-Vechiu-Romînesc (v. Frăt. V. Rom.).

Suprafața 27.38 klm.², împreună cu Frătăuțul-Vechiu-Romînesc; populația 1273 locuitori germani, de relig. ev. și puțini numai de cea rom. cat.

Se servește de aceleași drumuri ca și Frătăuțul-Vechiu-Romînesc (v. Frăt. V. Rom.): are o școală populară germană

cu 4 clase și o biserică de rit evanghelic.

Colonie înființată de numeroase familii germane, la 1787, pe teritoriul com. Frătăuțul-Vechiu (v. Frătăuțul V. Rom.).

Populația se ocupă cu agricultura și mai ales cu creșterea vitelor, în care escelează printr'o frumoasă prășilă de cai.

Se găsește 347 cai, 556 vite cornute, 88 oi, 462 porci.

Frătăuțul-Vechiu-Romînesc, comună rurală, distr. Rădăuți, așezată pe malul drept al fl. Suceava, între Andrăsfalva și Gălănești și în fața Frătăuțului-Nou.

Suprafața 27.38 klm.²; populația 8316 locuitori romîni; relig. gr. or.

Este unită cu Rădăuți, printr'un drum principal, și cu Vicovul-de-Jos printr'un drum distr. ce trece prin Gălănești.

Are un oficiu poștal, o școală populară cu 4 clase și una filială cu o singură clasă; o biserică cu hramul „Sf. Arh. Mihail și Gavril”.

Teritoriul com. corespunde cu vatra vechiului sat romînesc Frătăuți, care este amintit, pentru prima oară, într'un hrisov din 1429, al lui Alexandru-cel-Bun. Ștefan-cel-Mare. I-a dăruit minăstirei Putna, prin hrisovul din 14 Oct. 1488.

Pe părți din acest teritoriu s'au întemeiat comunele de azi. Frătăuțul-Nou și Costișa (v. fie-care).

Insemnat este vechiul cătun identificat cu vatra comunei și numit Tocmitura, pentru legende referitoare ce circulă prin popor (v. Tocmitura).

Populația se ocupă cu agricultura.

Comuna aceasta, împreună

cu Frătăuțul-Vechiū-Nemțesc, posedă 17.16 hect. pământ arabil, 212 hect. fînături, 29 hect. grădini, 696 hect. islaz, 48 hect. pădure.

Se găsesc 276 cai, 1760 vite cornute, 338 oi, 932 porci, 307 stupi.

Freudenthal, moșie, cu adm. spec., distr. Cimpulung, la S.-E. de Vatra-Moldoviței.

Suprafața 2.88 klm.²; populația 174 locuitori, germani, de relig. ev. pentru majoritate și rom. cat. pentru o a treia parte.

Este străbătută de drumul distr. Vatra-Rușii-Moldoviței; haltă de drum de fer a liniei locale Vama-Rușii-Moldoviței.

Are o școală și o capelă de rit evanghelic.

Colonie germană, întemeiată pe teritoriul com. rur. Vatra-Moldoviței, la 1809, de către proprietarul de mine Manz.

Se găsesc 10 cai, 163 vite cornute, 55 oi, 119 porci, 21 stupi.

Froșchi (Froszky), cătun, pendinte de com. rur. Sergieni, distr. Vijnița.

Are 212 locuitori, huțani.

Frumoasa (saŭ Frumosul), com. rur., distr. Cimpulung, așezată la confluența piriului cu acelaș nume cu Moldovița.

Suprafața 66.62 klm.²; populația 1639 locuitori romini, de relig. gr. or., și puțini germani și israeliți.

Se compune: 1) din satul Frumosul pr. zis, care are împreună cu țirila Fundul Frumosului 1106 loc., și 2) din cătunele atenente Dealul-Bradului, Dragoșa și După-Luncă (v. fie-care).

Este străbătută de drumul

distr. și de linia ferată locală, Vama-Ruși-Moldoviței, care are aci haltă.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Nașterea M. D.”

Această comună s'a întemeiat pe teritoriul numit „Braniște”, pendinte de satul Moldovița.

La 1534 această localitate a fost făcută danie, de către Petru Rareș, minăstirei Moldovița, în stăpinirea căreia se găsea și la 1776.

Aci se aflaŭ odată mine. Are ferestre mari cu o dezvoltată industrie de lemnărie.

Populația se ocupă cu exploatarea pădurilor și cu lucrul în ferăstrae precum și cu prășila de oi.

Comuna posedă 97 hect. pământ arabil, 825 hect. fînături, 6 hect. grădini, 545 hect. islaz, 159 hect. poeni și 5000 hect. pădure.

Se găsesc 105 cai, 649 vite cornute, 1500 oi, 400 porci și 115 stupi de albine.

Frumoasa, țirlă, pendinte de moșia cu adm. spec. Sf. Ilie.

Are 2 case și 9 locuitori.

Frumoasa, țirlă, pendinte de com. rur. Bosancea, distr. Storojineț.

Are 2 case și 18 locuitori.

Este numai o jumătate a moșiei Frumoasa ceal'altă jumătate ține de comuna Bosancea (vezi Bosancea com.).

Frumoasa, fermă, pendinte de com. rur. Sf. Ilie, distr. Suceava.

Are 2 case și 16 locuitori.

Frumoasa, piriță, afluent pe st. Moldoviței, își adună apele din mai multe izvoare inprăștiate

intre muntele Tomnaticul și poiana Higa și se varsă în Moldovița, lingă com. Frumoasa, în dreptul înălțimeii Runcul Cădoii, distr. Cimpulung.

Frumosul, țirlă, pendinte de satul Pojorita (pr. zis) com. rur. Pojorita, distr. Cimpulung.

Fruntea, munte, 1075 m., ce ține de culmea Travien (v. Carp. Bucov. VIII), și se găsește nu departe de local. Șipot-Privat, distr. Vijnița.

Fruntea, culme mică, care se desprinde din culmea laterală Dadul (v. Dadul, culme), avind și 2 virfuri cu acelaș nume, unul la N., de 1473 m. și altul de 1350 m., distr. Cimpulung.

Fruntea, pădure, pe malul sting al Siretului Mare, la N.-V. de com. rur. Șipot, distr. Vijnița.

Fundătura, deal, 483 m. alt., la N. de com. Fintina-Albă, distr. Siret.

Fundătura, înălțime, situată nu departe de com. Fintina Albă, distr. Rădăuți și care ține de reg. colinară dintre Siret și Suceava.

Fundoaea, țirlă, pendinte de satul Iacobeni, com. rur. cu acelaș nume, distr. Cimpulung.

Fundoiiul, munte (1350 m.), ce ține de culmea Mestecăneștii (v. Mestecănești, culme) și se află în apropierea localit. Iacobeni, distr. Cimpulung.

Fundul-Frumosului, țirlă, pendinte de satul Frumosul pr. priu zis, care este o parte din

com. rur. Frumoasa, distr. Cimpulung.

Fundul-Moldovei, *com. rur.*, distr. Cimpulung, așezată pe o mare întindere pe ambele maluri ale riului Moldova, între Pojorita și Breaza.

Suprafața 246,10 km.: populația 2.509 locuitori romini, relig. gr. or. precum și puțini germani și israeliți.

Se compune din satul Fundul Moldovei propriu zis, cu 1973 locuitori și din cătunele atenente: Arsencasa, Botoș, Colacul, Tătarea și Valea Stihiei (v. fie-care).

Este străbătută de drumul distr. Pojorita-Breaza. Are un oficiu poștal, o școală populară cu 3 clase și 2 biserici: una parohială cu hramul „Sf. Dumitru” în Fundul Moldovei-de-Jos și alta filială cu hramul „Sf. Nicolae” în Fundul Moldovei-de-Sus.

Aci există o casă de economii a Românilor.

La 1776, era domeniu domnesc.

Prin apropierea acestei comune și anume prin văile Tătarea și Tătărețuța, pare a fi avut loc ultima trecere a Tătarilor, atât la intrarea lor în Ungaria și Transilvania, cât și la întoarcere.

De câteva sute de ani se exploatează aici o mină de cupru cu mai multe grote ca Peta, Runcu ș. a. Această mină a fost cauza înființării a unei colonii germane, numită Luisenthal la 1805. Mina era la început proprietate a statului, dar la 1821 trecu în posesia antreprenorului Manz.

Are ferestre cu industrie de lemn, o fabrică de argăseală și mai multe mori.

Populația, formată din locuitori originari și din coloniști transilvăneni și germani, se ocupă cu prăsila de oi și de vite mari, precum și cu stânăria; germanii sunt mineri.

Comuna posedă 150 hect. pământ arabil, 5.746 hect. fînături, 24 hect. grădini, 4.106 hect. izlaz, 706 poeni și 13.770 hect. pădure.

Se găsesse 416 cai, 3.300 vite cornute, 6.500 oi, 415 porci și 129 stupi de albine.

Fundul - Pojoritei, *cătun*, pendinte de com. rur. Pojorita, distr. Cimpulung.

Are 135 locuitori, romini, gr. or.

Fundul-Putnei, *cătun*, pendinte de com. rur. Pojorita, distr. Cimpulung.

Are 4 case și 24 locuitori.

Furcăul, *munte*, se înalță în fața mănăstirei Sucevița, distr. Rădăuți ține de lanțul muntos Obcina-Ferdeul.

Fusteica, *cătun*, pendinte de com. rur. Onuț, distr. Coțman.

Are 2 case și 3 locuitori.

Fürstenthal (rom. Voivodeasa), *com. rur.*, distr. Rădăuți, așezată, în lungime, pe piriul Voivodeasa, afluent al Suceviței, între localitățile Marginea și Sucevița.

Populația 982 locuitori germani, rom. cat.

Este lângă drumul distr. Mar-

ginea-Sucevița: are o școală primară germană și o biserică rom. cat.

Colonie, întemeiată la 1803, de numeroase familii germane venite din Boemia aci cu ocazia înființării unei fabrici de sticlă, care arse în anul 1888, și nu s'a mai reînălțat.

În această localitate se afla un monument comemorativ al vizitei făcute în 1888, de arhiducele Rudolf al Austriei.

Populația se ocupă în special cu exploatarea de păduri.

Comuna posedă 123 hect. pământ arabil, 58 hect. fînături, 7 hect. 50 a. grădini, 211 hect. izlaz, 175 hect. pădure.

Se găsesse 88 cai, 262 vite cornute, 230 porci, 38 stupi.

Fürstenthal, *moșie*, atenanță a moșiei cu adm. part. Marginea, distr. Rădăuți.

Are 13 case și 96 locuitori, coprinzind pe lângă sine și teritoriul numit Fabrica de sticlă (Glashütte).

Fusa, *masiv muntos*, ce se desprinde din șirul carpaților Obcina-Mare sau Arșița și se găsește între piraclă Ciumărna și Dragoș (v. Carpații Bucovinei), nu departe de localitatea Ciumărna, distr. Gurahumora, avind o înălțime de 1163 m.

Fusce, *cătun*, pendinte de com. rur. Seletin, distr. Rădăuți. Este așezată pe povirnișul dealului Crasna.

Are 6 case și 25 locuitori.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

G

Gaveleu, *tirlă*, pendinte de com. rur. Gogolina, distr. Cernăuți.

Găina, *culme mică*, ce ține de lanțul muntos al Lucinei și formează o ramificație de E. al acestuia, întinzându-se între pâraiele Lucava Smidești și Tatarca (v. Carpații Bucovinei).

Gălănești, *com. rur.*, distr. Rădăuți, așezată pe malul drept al Sucevei, între Vicovul-de-Jos la V. și Frătăușul-Noș la E.

Suprafața 17.72 km.², împreună cu Voitinul; populația 627 locuitori, români. de relig. gr. or.

Coprinde pe lângă vatra satului și tirla Mestecen.

Este străbătută de drumul distr. Frătăușul-Vechiu—Vicovul-de-Jos, care se unește aici cu cel distr. ce vine de la Rădăuți: stație de fer a liniei ferate Rădăuți.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică locală cu hramul „Sf. Arh. Mihail și Gavril”.

La ocuparea Bucovinei nu exista.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Are 56 cai, 450 vite cornute, 303 oi, 240 porci, 30 stupi.

Gălănești, *moșie*, atenență a moșiei cu adm. part. Hardeghthal, distr. Rădăuți.

Are 2 case și 15 locuitori, coprinzind pe lângă sine și herghelia Mestecen.

Găurenii, *sat*, în partea de N. a distr. Suceava, așezat într-o văgăună, la poalele dealului Găvăneasa.

Suprafața 1.21 km.²; populația 236 locuitori, majoritate ruteni, de relig. gr. or.

Este legat cu localitățile învecinate printr-un drumuri cimpene; are o biserică filială cu hramul „Sf. Dumitru”, atenență a parohiei din Romannești.

La 1776, era în posesia mazărilor Vasile Semencuc și Ștefan Mălinescu.

Numele provine de la fundătura în care este așezat satul.

Populația se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor și mai ales cu munca cu ziua în România.

Posedă 281 hect. pământ arabil, 51 hect. finături, 3 hect. grădini, 70 hect. iamașuri, 5 hect. pădure.

Se găsește 4 cai, 95 vite cornute, 61 oi, 21 porci.

Găvăneasa, *deal*, 435 m. alt., spre E. de localitatea Crăinițești, distr. Siret, și formind hotarul spre distr. Suceava.

Gemine, *com. rur.*, distr. Cîmpulung, așezată pe o mare întindere dealungul piriului cu același nume, afluent al piriului Suha.

Suprafața 53.01 km.²; populația 673 locuitori, în majoritate huțani, de relig. gr. or.

Se compune din vatra satului cu 434 locuitori și din cătunele: Junci, Mestecen, Mestiușoara, Runcul, Șipota și Urzica (v. fie-care).

Este legat de Stulpicani printr-un drum neîntreținut.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Sf. Ap. Petru și Pavel” de care depinde bisericile filiale din Slătioara și Ostra.

Aparținea, la 1776, minăstirei Voroneț.

În privința numelui său sînt două tradițiuni. După una comiși derivă numele de la primii locuitori ai săi care erau gămeni; iar după cealaltă, de la întemeietorul ei, numit Geman, un

monah fugit din minăstirea Rărău și pripășit acolo.

Populația, formată din huțani și din coloniști romini transilvăneni, se ocupă cu prăsila de oi și cu exploatarea pădurilor.

Comuna posedă 74 hectare pământ arabil, 944 hect. fînături, 8 hect. grădini, 387 hectare iamașuri, 3820 hect. păduri.

Se găesc 51 cai, 462 vite cornute, 1500 oi, 260 porci și 72 stupi de albine.

Gemine, *afluent* al pîr. Suha ce se varsă în Moldova (v. Suha). Răsare de sub poalele munților Sturzi și Căpățina, aproape de hotarul României și, trecînd prin satul Gemine, mai primește pîriiașul Plotonița cu Slătioara și pîr. Adina. Ocolînd culmea Dealul Grosului și partea de E. a Općinei Ursului, se revarsă în Suha, mai jos de com. Stulpicani.

Georgiceni, *cătun*, pendinte de tîrgul Vatra-Dornei, districtul Cîmpulung.

Este așezat pe stînga riului Bistrița Aurie la piciorul muntelui Corhana.

Are 114 locuitori, romini, gr. or.

Gherzoi (Gerzoi), *cătun*, pendinte de satul de reședință Sergieni, com. rur. Sergieni, distr. Vijnița.

Giorosteni, *pîriiaș*, care împreună cu izvorul Giumălăului, dă naștere pîr. Isvorul ce se varsă în Moldova (v. pîr. Isvorul), distr. Cîmpulung. Răsare sub poalele muntelui Giumălău formînd Valea Giorosteni ce se întinde sub Općina-

Florenilor și sub culmea Piatra Nitana.

Giumălău, *masiv muntos*, face parte din lanțul culmilor Rărăului care ține de șirul principal al Carpaților Păduroși din Bucovina. Punctul cel mai ridicat e muntele Giumălău cu 1859 m. care reprezintă înălțimea cea mai mare din Bucovina și este situat nu departe de localit. Vatra Dornei, distr. Cîmpulung. Vîrfurile sînt rotunzite și se compun din două ridicături gemene, de unde probabil i se trage și numirea (Gemenău) și trimite spre valea Bistriței niște coame păduroase întunecate, ce se întind pînă la localit. Vatra Dornei (v. Rărăul, lanț muntos).

Ascensiunea Giumălăului este destul de obositoare și se face dinspre Vatra Dornei sau mai cu înlesnire, de și mai mult ocol, din partea localității Cobeni, sau pe la cătunul Rusca. Din punctul de vedere geologic e interesant că acest munte împreună cu tot lanțul Rărăului sunt constituiți din alte formațiuni de cit ceilalți Carpați ai Bucovinei și anume din form. paleozoice și mezozoice inferioare.

Giumălău, *tîrlă*, pendinte de satul Pojorita, com. rur. Pojorita, distr. Cîmpulung.

Gîrbăuț, (Gerboutz), *com. rur.*, distr. Siret, așezată pe pîriul cu acelaș nume, la poalele dealului Baloșa, între com. Șinăuții-de-Sus și de Jos, în apropierea hotarului dinspre România.

Suprafața 4.62 km.²; populația 691 locuitori, ruteni de relig. gr. or.

Prin drumuri de țară comunică cu comunele sus men-

ționate, cu com. Tereblești, cit și cu ramura drumului princip. Cernăuți-Siret,

Ține de școala din Șinăuții-de-Jos și de biserica din Șinăuții-de-Sus.

S'a înființat pe teritoriul vechiului sat Șinăuți, de la 1774. La 1776, aparținea marului logofăt Lupu Balș, La 1780, a fost unită cu Șinăuții.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor; o mare parte trece, în timpul verii, în România, la lucrul cîmpului.

Comuna posedă 381 hect. pământ arabil, 13 hect. fînături, 4 hect. grădini, 11 hect. iamașuri, 37 hect. păduri.

Se găesc 31 cai, 159 vite cornute, 212 oi, 108, porci și 30 stupi.

Gîrbăuț, *moșie*, v. Șinăuții-de-Sus, moșie cu adm. part., distr. Siret.

Gîrbosul, *pîriu*, afl. pe st. riu-lețului Siretul Mic, răsare de sub culmea deluroasă Leurda și se varsă în Siretul Mic în dreptul com. Pătrăuț-de-Sus, distr. Storjineț.

Gîrbova, *mic affluent* al pîr. Botușul, ce se varsă în riul Moldova (v. Botușul), răsărînd de sub plaiul Moșțiștei, distr. Cîmpulung.

Gîrla, *deal*, 385 m. alt., la E. de com. rur. Tărășeni, distr. Siret.

Glashütte (Fabrica de sticlă), *teritoriul*, pe care a fost vechea fabrică de sticlă, căreia se datorește întemeierea coloniei Fürstenthal (v. Fürstenthal).

Depinde de moșia Fürstenthal, atenentă a moșiei cu adm. part. Marginea, distr. Rădăuți.

Glit, com. rur., distr. Gurahumora, așezată pe piriul cu acelaș nume, afluent al pir. Solca, spre N.-V. de com. Arbora.

Suprafața 15.49 km.² împreună cu Lichtenberg; populația 1006 locuitori, germani, ruteni, romini, ș. a., de relig. rom. cat. gr. cat. și gr. or.

Este străbătută de drumul principal Solca-Vicov; are o școală part. germ. și o bis. rom. cat.; gr. orientali în de bis. parohială din Marginea.

Populația, formată din familii originare de romini și ruteni, peste cari au survenit numeroase familii de germani din Eger (Boemia), se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 400 hect. pământ arabil, 75 hect. finațuri, 12 hect. grădini, 270 hect. imașuri, 1.573 hect. păduri.

Se găesc 90 cai, 405 vite cornute, 52 oi, 292 porci, 134 stupi.

Glit, piriu, afl. pe st. Solcei (v. Solca); răsare sub poalele muntelui Pleșul și, primind piriiașele Adincata și Seaca, se varsă în Solca, în dreptul com. Arbora, distr. Rădăuți.

Gogulina (sau Stroești-de-sus), *com. rur.*, distr. Cernăuți, așezată pe țărmul stîng al Prutului, într'un teritoriū mlăștinos, între Noua Suliță și Leucenii Tăutului.

Suprafața 6.60 km.²; populația 449 locuitori ruteni și foarte puțini romini, izraeliți și poloni; relig., pentru cea

mai mare parte, este cea gr. or.

Coprinde pe lingă vatra satului și tirla Gaveleu.

Prin drumuri de țară este legată atit cu localitățile vecine sus menționate, cit și cu drumul principal Noua Suliță-Sadagura, ce trece pe la N. la 2 km. depărtare, paralel cu linia ferată Noua Suliță-Sadagura.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „St. Dumitru”.

La 1776, această comună era numai o parte din com. Stroești-pe-Prut. Cu timpul o jumătate proape din sus menționata comună s'a deslipit, formind o comună cu adm. part., numită Gogulina sau Stroești-de-Sus.

Populația se ocupă cu agricultura, precum și cu lucrul în

Comuna posedă 349 hect. arabil, 144 hect. finațuri, 13 hect. grădini, 0 hect. 13 a. vii, 48 hect. imașuri, 43 hect. pădure.

Se găesc 47 cai, 154 vite mari, 157 oi.

Grafiuca, tirlă, pendinte de moșia cu adm. specială Iujineț, distr. Coțman.

Grafiuca, tirlă, pendinte de moșia cu adm. part. Șerăuți-de-Sus, distr. Cernăuți.

Grănicești, com. rur., distr. Siret, așezată între piriul Horaeț și dealul Stîrca, la hotarul districtelor Suceava și Rădăuți.

Suprafața 12.48 km.²; populația 1183 locuitori, romini, de relig. gr. or.

Este străbătută de drumul principal Siret-Suceava. Are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu

hramul „St. Arh. Mihail și Gavril”.

Această comună este menționată, pentru prima oară, într'un hrisov din 13 Martie 1615 prin care domnul Moldovei, Ștefan Tomșa, o dărucește mănăstirei Solca. Această danie a fost confirmată și de Radu Mihnea, prin hrisovul din 20 Februarie 1625.

La 1776, se afla tot în posesia numitei mănăstiri. La 1780, a fost unită cu comunele Iacobesti, Romanesti și Găurenii (distr. Suceava).

Populația, formată din locuitori originari, peste cari au venit emigrați din Transilvania, se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 833 hect. pământ arabil, 226 hect. finațuri, 11 hect. grădini, 135 hect. imașuri, 1 hect. 50 a. pădure.

Se găesc 101 cai, 554 vite cornute, 664 oi, 348 porci și 169 stupi.

Greața, numire, dată de popor, *satului* Călinești-lui-Enache.

Greața, moșie cu adm. spec. distr. Suceava.

Suprafața 4.49 km.²; populația 81 locuitori, dintre cari 63 romini gr. or.

Grebenul, culme ce ține de lanțul principal al Carpaților Păduroși Bucovineni și se întinde pe o distanță de 10 kil., de la muntele Hrebin și până la piscul ce poartă el însuși numele de Grebenul (v. Carpații B.). Punctul cel mai înalt al acestei culmi este muntele Balea Obceinei (1477 m.) care se numește și Bitca Oblinc.

Greblena, sat, distr. Vijnița,

formind, împreună cu satul de reședință Dihtineț, o singură com. rur. cu numele Dihtineț.

Suprafața 29.80 km.², împreună cu satul de reședință Dihtineț: populația 795 locuitori ruteni și f. puțini israeliți; relig. gr. or.

Se compune: 1) din vatra satului, care, împreună cu ter. lele Lipovăț și Ruda, are 469 locuitori; și 2) din cătunele: Grunî, Chicerea (Kyczerka), Mancile (Manczyly), cu Groapa și Socoli (Sokoly) (v. fie-care).

Este așezat la N.-V. de satul de reședință, la piciorul muntelui Hanger.

Grebliș, *pîrîu*, mic afluent pe st. Dornșoarei care se varsă în riul Dorna, distr. Cimpulung (v. Dorna, riu).

Groapa, *grup de case și trup de pîmînt* ce formează un singur cătun cu Mancile (Manczyly) și depinde de satul Greblena, com. rur. Dihtineț, distr. Vijnița.

Gropana sau **Rudești**, *moșie*, cu adm. part. distr. Siret.

Suprafața 8.04 km.²; populația 40 locuitori ruteni, israeliți, germani, ș. a.

Gropeni (Gropana sau Rudești), *com. rur.*, distr. Siret, așezat pe dealuri, la hotarul țării cu România, în vecinătatea localităților Bălcăuți și Botușenița.

Suprafața 1.36 km.²; populația 254 locuitori ruteni, de relig. parte gr. or., parte gr. cat.

Printr'un drum de țară, este pusă în legătură cu drumul distr. Siret-Suceava, ce trece prin apropiere; ține de școala și biserica din Bălcăuț.

La 1776, era cătun, pen-

dinte de Botușenița și era în posesia mazilului Teodor Hulubei. A fost unit la 1730 cu Butușenița și Bălcăuți.

Populația se ocupă puțin cu agricultura și cu creșterea vitelor; mare parte însă trece în România, în timpul verei la munca cimpului.

Comuna posedă 272 hect. pîmînt arabil, 28 hect. fînături, 2 hect. 50 a. grădini, 22 hect. imașuri, 102 hect. păduri.

Se găsesc 6 cai, 46 vite cornoate, 5 oi, 30 porci și 50 stupi.

Gropile, *colonie* de Germani, înființată pe teritoriul com. rur. Bălăccana, distr. Storojineț. Are 25 locuitori.

Gropile, *fîrlă*, atenență a moșiei cu adm. spec. Stroești, distr. Suceava.

Gropile, *fîrlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Toporăuț, distr. Cernăuți.

Grunî, *cătun*, pendinte de satul Stebne, com. rur. Stebne cu Szpetki, distr. Vijnița.

Are 7 case și 32 locuitori.

Grunî, *cătun*, pendinte de satul Greblena, atenență a com. rur. Dihtineț, distr. Vijnița.

Are 117 locuitori huțani.

Grunî, *fîrlă*, pendinte de Dihtineț, satul de reședință al com. rurale cu același nume, distr. Vijnița.

Grunî-Velechi (Velechij-Grunj). *pîsc*, ce se ridică pe masivul așa numit Muntele-Ostreii (v. Ostra munte); are o înălțime de 1385 m.

Gura-Boului, *cătun*, pendinte de

com. rurală Vatra-Moldoviței, distr. Cimpulung.

Are 4 case și 28 locuitori.

Gura-Coșnei, *cătun*, pendinte de com. rur. Poiana-Stampeii, distr. Cimpulung.

Are 111 locuitori.

Gura-Haitii, *vîrf*, 1610 m., ce ține de munții La Roși (v. Carp. Bucovinei, și se găsește în aprop. localit. Dorna-Candreni, distr. Cimpulung.

Gurahumora, *district*, înființat de curînd. Are o suprafață de 818.70 kilom. patrați, cu 55.000 locuitori și se mărginește la E. cu districtul Suceava, la N. cu districtul Rădăuți, la V. cu districtul Cimpulung și la S. cu regatul Romîniei.

Este împărțit în două ocouri judecătorești, adică Gurahumora și Solca, din care ce. dintăi făcea pînă la 1893 parte din districtul Sucevei, iar al doilea din districtul Rădăuți.

Regiunea districtului este colinară și parte muntoasă; are însă complexuri întinse de cîmpii ce sunt foarte bine cultivate și chiar mănoase.

Pe lângă bogăția exterioară a pîmîntului, ce prieste atât la agricultură cît și la prășila vitelor și la industria lemînăriei, acest district mai are și un alt factor de prosperitate specială, și anume minele bogate de sare de la Cacica și izvoarele de slatină (sare lichidă), împrăștiate prin diferite localități, cum de ex. în împrejurimile Solcei, ce 'și trage de la acest lucru chiar numele (solii înscamnă pe slavonește sare).

Populațiunea rurală este în majoritate romînească, excepție făcînd coloniile de Germani din

satele Bori, Poiana-Micului, Ilișești și Lichtenberg, apoi colonia maghiară Ioseffalva, fondată la 1786 pe teritoriul cătunului românesc de odinioară, Vornicenii, și micile colonii de Slovaci din Poiana-Micului și din Solonețul-Noșu. Acești Slovaci s'au pripășit în mare parte ca lucrători aduși la salinele din Cacica și la tăiatul pădurilor.

Districtul Gurahumora este udat în partea de S. de riul Moldovei, ce intră în district, nu departe chiar de târgulețul Gurahumora, și părăsește districtul la Băiașești, pentru a-și continua cursul pe pământul României.

În privința căilor de comunicație, acest district este bine înzestrat, având de ciți va ani încoace o linie ferată locală, care străbate în contururi bine chibzuite părțile cele mai principale ale districtului, atingând bine-înțeles localitatea Cacica cu salinele ei, precum și reședința districtului însăși. Aci, în apropierea târgului Gurahumorului, se întîlnesc de asemenea și cele două drumuri principale ale Bucovinei, adică șoseaua împăratului Franz, ce vine din direcțiunea Sucevei și drumul mare Carpatin, ce se coboară de la Solca în jos și, împreunându-se, continuă în direcția spre Cimpulung-Dorna. Afară de asta mai are districtul și alte drumuri foarte bune, din care cel mai de samă duce spre hotarul român, la Cornu-Luncei.

Districtul Gurahumora, ca și cel al Sucevei, este plin de amintiri istorice, probă înainte de toate mănăstirile în parte încă conservate din acest district, între care cea mai de samă este Moldovița. Urmează apoi mănăstirea Humorului,

Voronețul și Solca, despre care se vorbește pe rînd la locurile lor. În acest district a avut probabil loc (lingă târgul Gurahumora) ciocnirea grozavă a celor două popoare invadatoare, care au frământat Europa, adică a Hunilor și a Goților (376), lucru ce se conchide din ambele soiuri de arme aflate în multe locuri împreună. Lingă comuna Valea Sacă a avut loc o luptă crîncenă între regele ungar Matei Corvin și Moldovenii. Cele mai scumpe amintiri le prezintă însă localitatea Dragoiești, cu ruinele cetății și mănăstirei ce trebuie să fi existat acolo, și care dacă nu sunt precizate prin nici o dată istorică, totuși au rămas pînă astăzi izvorul a o mulțime de tradiții și legende populare interesante și neseceate.

Despre prosperitatea agricolă și economică a acestui district ne dau dovadă cifrele ultimei statistici. După aceasta districtul Gurahumorului posedă: 22.839 hect. pământ arabil, 5.757 hect. fînături, 534 hect. grădini, 10.239 hect. iamașuri, 31.395 păduri, 5 hect. heleaștae.

Animale domestice posedă districtul: 3.370 cai, 22.000 vite cornute, 11.700 oi, 19.300 porci.

Loc. posedă 2.540 stupi.

Gurahumora, țîrg, în districtul și în centrul ocolului judecătorec cu același nume, situat la revărsarea pîriului Humorul în Moldova. Are o suprafață de 24.61 km. pătr. cu aproape 4.000 de locuitori, din care majoritate romini, iar restul evrei și meseriași de diferite naționalități.

Țîrgul este străbătut de drumul mare Carpatin, de linia ferată locală Hatna-Dorna,

avînd legătură cu districtul și prin alte căi de comunicație mai puțin bune. Drumul mare Carpatin se unește nu departe de țîrg cu șoseaua Împăratului Franz; iar o șosea specială foarte bună duce de la Gurahumora la salinele din Cacica. Afară de mici stabilimente industriale, țîrgul nu are decît negoțul provincial cu vite și cereale, pe care îl practică însă exclusiv evreii.

Gurahumora e sediul căpitănelului districtual (prefectura). Aci se găsește, pe lingă judecătoria de ocol, două școale populare cu câte 6 clase, un oficiu telegrafic-poștal, o percepție, o casă de economie și un cabinet de lectură român.

Are o biserică catolică, una greco-catolică, una protestantă și o biserică mare ortodoxă cu hramul „Arhanghelilor Mihail și Gavril“, zidită de curînd.

Ca istoric țîrgul nu prezintă nici un interes, localitatea fiind pînă la mijlocul veacului trecut un simplu sat.

După statistica din urmă, comuna Gurahumora avea următoarea proprietate: 600 hect. pământ arabil, 329 hect. fînături, 36 hect. grădini, 226 hect. iamașuri, 939 hect. păduri.

Animale domestice erau: 126 cai, 672 vite cornute, 88 oi, 586 porci. Loc. au și 722 stupi de albine.

Gurahumora, moșie, cu adm. spec., distr. cu același nume.

Suprafața 8.24 km²: populația 91 locuitori, în majoritate germ. rom. cat., restul romini.

Se compune din moșiile: Gurahumora, cu 12 case și 67 locuitori; Mănăstirea Humorului, Poiana-Micului și Voroneț (vezi fiecare).

Gura Miresei, *moșie*, distr. Suceava, aflătoare în vecinătatea de E. a com. rur. Uidești.

Suprafața 1.71 km². N'are nici un locuitor, consistind numai din păduri și din pășuni.

Gura Molniței, *moșie*, pendinte de moșia cu adm. part. Rogojești, distr. Siret.

Are 2 case și 13 locuitori.

Gura Negrei, *cătun*, pendinte de tirgul Vatra-Dornei, distr. Cimpulung.

Are 284 locuitori.

Gura Ostrei, *cătun*, pendinte de com. rur. Stulpicani, distr. Cimpulung.

Are 21 case și 104 locuitori.

Gura Plaiului, *tirlă*, pendinte de moșia Vicovul-de-Sus, pr. zisă, care la rindu-i face parte din Moșia Vicovul-de-Sus, atenția a moșiei cu adm. part. ce poartă acelaș nume, distr. Rădăuți.

Gura Pojoritei, *tirlă*, pendinte de satul Pojorita (pr. zisă) care

este o parte din com. rur. Pojorita, distr. Cimpulung.

Gura Solcii, *sat*, pendinte de com. rur. Iacobești, distr. Suceava. Are 254 locuitori, majoritate romini.

Are o capelă de cimitir pendinte de parohia Romanesti.

Gura Voronet, *complex de pădure și livezi*, spre E. de com. cu acelaș nume, distr. Gurahumora.

H

Hacaci, *munte mic* (832 m.), în partea de N. a cătunului Coșciuia, com. rur. Bănila Moldovenească, distr. Storjineț.

Din poalele lui de S.-E. izvoarește piriul Hacacei; iar cele de E. sunt udate de p. Dumitrița, unit cu p. Comărești.

Hadicfalva (rom. Dornești), *com. rur.*, distr. Siret, așezată pe malul stîng al riului Suceava, în vecinătatea distr. Rădăuți.

Suprafața 21.41 km²; populația 3.539 locuitori maghiari-ciangăi, de relig. rom. cat.

Este străbătută de un drum distr. ce vine de la Rădăuți și care se unește cu drumul princip. Siret-Suceava în cătunul Ratuș, com. Negostina; prin marginea sa din spre apa Sucevei, trece linia ferată Cernăuți-Ițcani, din care se desprinde aici o ramură, apucînd spre Rădăuți.

Stație de drum de fer; are un oficiu telegrafo-poștal; o școală populară maghiară cu 4 clase și o bis. rom. cat.

Colonie maghiară, întemeiată în anul 1785, pe teritoriul vechiului sat românesc Dornești (v. Dornești).

Numele Hadicfalva (satul

lui Hadik) i s'a dat în onoarea Feldmareșalului Baron Andreas Hadik de Futak.

În apropierea localității și anume la poalele muntelui Iancu s'au găsit schelete omenești, cari, împreună cu tumulii ce se văd aici, denotă că pe locul acesta au locuit oameni, în negura vremurilor trecute.

Populația se ocupă cu creșterea vitelor, cu agricultura, cu grădinăria și în deosebi cu cultivarea verzei și a cepei; mulți din locuitori sunt cărăuși sau se îndeletnicesc cu agricultura.

Comuna posedă 1978 hect. pămînt arabil, 217 hect. fînățuri, 55 hect. grădini, 40 hect. imașuri.

Se găsesc 436 cai, 961 vite cornute, 827 oi, 1.155 porci și 1.117 stupi.

Hadicfalva sau **Rudești**, *moșie* cu adm. part., distr. Siret.

Suprafața 3.84 km²; populația 27 locuitori izraeliți, ruteni ș. a.

Hadilov (Hadylow), *cătun*, pendinte de com. rur. Cuciur Mare, distr. Cernăuți.

Are 10 case și 49 locuitori, ruteni.

Haciungu, *culme muntoasă*, ce se desprinde din lanțul carpațin Obcina Mare sau Arșița (v. Carpați Bucovinei) și se întinde de la izvoarele riulețului Putna spre regiunea colinară dintre Suceava și Sucevița.

Haideica (Haydeyka), *hirlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Chiseleu, distr. Coțman.

Halița, *complex* de locuri arabile și pășuni, la confluența celor două Sireturi, spre N. de com. Cupca și Suceveni, distr. Storjineț.

Hangerul, *munte*, ce ține de munții Maximeț-Losova (v. Carpații Bucovinei) și se află în apropierea local. Dihtineț, distr. Vijnîța.

Hardegghal, *localitate*, cu o herghelie de cai, depinzînd de moșia Horodni-cul-de-Sus, atenență a moșiei cu adm. part. Hardegghal, distr. Rădăuți.

Își trage numele de la contele Hardegg, care a venit de multe ori aici la vînătoare.

Hardegghal, *moșie*, cu adm.

nistrația particulară, distr. Rădăuți.

Suprafața 87.12 km.²; populația 496 locuitori, 2 părți germani rom. cat. și ev., o parte romini, gr. or., și o alta ruteni gr. cat., poloni, ș. a.

Se compune: 1) din moșiile: Andrasfalva, Rădăuțul Nemțesc, Bilca, Frătăuțul-Noș, Frătăuțul-Vechiu, Gălănești, Horodnicul-de-Sus, Horodnicul-de-Jos, Costișa, Satul-Mare Romînesc, Voitinul și Volovăț (v. fie-care); 2) din hergheliile: Burla și Milișăuț (v. fie-care).

Se găsesc 855 cai, 488 vite cornute, 73 porci, 9 stupi.

Hașu, cătun, pendinte de com. rur. Iacobeni, distr. Cimpulung.

Are 9 case și 34 locuitori.

Hașu, cătun, pendinte de târgul Vatra-Dornăi, distr. Cimpulung.

Are 8 case și 57 locuitori.

Hatna, com. rur., distr. Suceava, așezată pe pîr. Hatna, afluent al râului Suceava.

Suprafața 11.79 km.²; populația 2263 locuitori, aproape exclusiv ruteni, de relig. gr. or.

Se compune din vatra satului cu 1927 locuitori și din satul Dărmănești.

Este punctul de întîlnire a 2 drumuri: unul principal Siret-Suceava și altul distr. Siret-Hatna. E stație de drum de fer a liniei Cernăuți-Suceava, din care se desprinde aci o ramură ducînd spre Cimpulung.

Are un oficiu telegrafo-poștal; o școală populară cu 2 clase; o biserică parohială cu hramul „Înălțarea Domnului”.

La 1776 era cătun.

Populația formată din Huțuli (sau Huțani), veniți din

distr. Rădăuțului, se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor și parte cu exploatarea pădurilor și cu lucrul în România.

Comuna posedă 907 hect. pămînt arabil, 70 hect. fînături, 18 hect. grădini, 303 hect. iamașuri, 162 hect. pădure.

Are 89 cai, 804 vite cornute, 765 oi, 723 porci, 46 stupi.

Hatna, pădure, distr. Strojineț, în partea de N. a cătunului Hatni.

Hatna, mic afluent, pe st. Sucevei, ce răsare între dealurile Călinești Poparincu și, ramificîndu-se sub formă de viroage numeroase, se varsă în riul Suceava, în fața sat. Hatna, distr. Suceava.

Hatna, moșie, ține de moșia cu adm. spec. Costina, distr. Suceava.

Are 5 case cu 34 locuitori.

Hatni, cătun, pendinte de com. rur. Carpaci-pe-Siret, distr. Strojineț. Cultul bisericesc se face de parohia din Prescărani.

Havrilești sau **Gavrilești** (rut. Hawryliwce), com. rur., distr. Coțman, așezată în masă compactă pe partea dreaptă a pîriului Sovica, între Clivești și Ivancăuți.

Suprafața 6.40 km.²; populația 1040 locuitori, ruteni de relig. gr. or. precum și puțini israeliți.

Se află lingă drumul distr. Stăuceni-Nepolocăuți. Are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Sf. Nicolae”.

Această comună este menționată pentru prima oară,

într'un hrisov al Voevodului Alexandru, purtînd data de 2 Iunie 1453, sub numele slav Gawrilovce, cu ocazia cum-părării ei de către Logofătul Mihail.

După hrisovavele domnești, unul din 1503, dela Ștefan cel Mare și altul din 1519, dela fiul său Bogdan, se poate vedea că această localitate se afla în posesiunea episcopului de Rădăuți, și atunci ca și la 1776.

Populația se ocupă cu agricultura.

Comuna posedă 759 hect. iamașuri, 46 hect. păduri și 39 pămînt arabil, 15 hect. fînături, 26 hect. grădini, 29 hect. hect. bălți și heleștee.

Se găsesc 33 cai, 174 vite cornute, 241 oi, 59 porci și 20 stupi de albine.

Havrilești, moșie, cu adm. part., distr. Coțman.

Suprafața 3.06 km.²; populația 50 locuitori, germani, poloni și izraeliți.

Havriș, mic afluent, pe dr. Suceviței, răsare de sub dealul Cireșului și se varsă în Sucevița, în fața com. Marginea, distr. Rădăuți (v. Sucevița).

Hencereva - Chicera, (Hanczereva Kiczera) **cătun**, comună rurală Dolhopole, distr. Vijnița.

Are 158 locuitori, ruteni.

Hepa, cătun, pendinte de com. rur., Seletin, distr. Rădăuți.

Are 6 case și 30 locuitori, huțani.

Este așezat la poalele muntelui cu acelaș nume.

Hepa, munte, ce ține de șirul carpatin Obcina Feredeul și

se găsește între localitățile Straja și Seletin, distr. Rădăuți (1160 m.).

Higa, cătun, pendinte de com. rur. Sadova, distr. Cimpulung. Are 30 case și 96 locuitori, romini.

Higia, munte, 916 m. alt., la Sud de Dealul Lung și anume la confluența văii Sadova cu riul Moldova, în vecinătatea com. rur. Sadova, distr. Cimpulung.

Hilga, munte, 1002 m. alt., făcând parte din sistemul muntos Răraul, la S. de Bitca Mușan, distr. Cimpulung.

Hilgea, cătun, pendinte de com. rur. Bănila Moldovenească, distr. Storjineț și așezat pe pîriul Hilgea, la confluența sa cu Siretul Mic. Aci se găsește un ferestrău cu aburi.

Hilgea, moșie, cu adm. specială, distr. Storjineț. Suprafața 26.35 km.²; populația 57 locuitori, în majoritate israeliți.

Hirna, cătun, pendinte de com. rur. Sadova, distr. Cimpulung. Are 50 case și 165 locuitori romini.

Hirna, tîrlă, pendinte de com. rur. Pojorita, distr. Cimpulung. Are 2 case și 8 locuitori.

Hîrboveț, mică afluent, pe dr. Suceviței, cu care se împreună aproape gură în gură cu pîriul Volovătu, mai sus de com. Rădăuț, distr. Rădăuți (v. Sucevița). Răsare din lunca Suceviței.

Hlibicioc, cătun, pendinte de com. rur. Broscăuțul - Nou, distr. Storjineț.

Hlibicioc, cătun, pendinte de com. rur. Cucur-Mare, distr. Cernăuți. Are 9 case și 40 locuitori ruteni.

Hlibicioc, cătun, pendinte de moșia cu adm. part. Comena, distr. Cernăuți. Are 4 case și 17 locuitori, ruteni.

Hlibicioc, complex de mici dealuri și livezi, pe partea dreaptă a pîriului cu același nume, spre E. de Storjineț, distr. Storjineț.

Hlibicioc, pîriu, afl. pe dr. Cereșului, răsare sub păd. Taboriș și se varsă în Cereșuși în fața tirgulețului Vășcăuți, distr. Vîjnița.

Hlibicioc, pîriu, afluent pe st. riului Siret, ce răsare de sub dealul Domalenschi Teclan, mai sus de căt. Hlibicioc și alimentat de o mulțime de izvoare și pîriișe, ce-și au obîrșia lor pe terit. întinseî com. Cucur Mare, se varsă în riul Siret, aproape de localit. Ropcea, distr. Storjineț, formînd valea largă a Hlibiciocului.

Hliboca (Hliboka), tirg, distr. Siret, așezat în valea Siretului și despărțit numai prin cîteva finețe de com. rur. Presecăreni (distr. Storjineț). Suprafața proprietăților comunale e de 14,95 km. patrați, în care se cuprind și cele două atenețe Chicerea și Cîntea, cu 4700 locuitori, din cari cea mai mare parte sunt ruteni gr. or. și alți slavî gr. cat.

E străbătut de drumul principal Cernăuți-Siret, din care se bifurcă un drum ce duce la Storjineț și alte căi comunale. Ca stație principală a liniei mari Lemberg-Cernăuți-Suceava, servește ca punct de legătură pentru linia ferată locală Hliboca-Berhomet pe de o parte și linia locală Hliboca-Siret pe de altă parte. Are două școli populare cu câte 4 clase, o biserică ortodoxă ce ține de protopresbiteriatul Storjinețului și una gr. catolică. Are și bancă popul. cu un cab. de lect.

Populația slavă străină s'a pripășit aci pe urma punctului de întîlnire a celor trei linii ferate, fiind trebuință de mulți lucrători, precum și cu ocazia înființării unei mari fabrici de spirt. Actualmente funcționează în Hliboca și alte fabrici, din cari una de cărămizi foarte căutate. Tirgul de vite ce se ține în Hliboca începe a fi de asemenea foarte căutat, avînd legătură bună cu satele bogate de prin prejur.

Hliboca, cătun, pendinte de satul Semacova, com. rur. Coniatin, distr. Vîjnița. Are 9 case și 48 locuitori, ruteni.

Este așezat pe dealuri, la V. de satul Semacova, și e numai o parte din cătunul Hliboca, cea-l-altă parte depinzînd de satul de reședință Coniatin.

Hliboca, moșie cu adm. part., distr. Siret.

Suprafața 29.43 km.²; populația 122 locuitori, ruteni și israeliți.

Coprinde pe lingă moșia Hliboca, pr. zisă, și tirlele Bodnari, Chicerea și Ploce.

Hlinița, *com. rur.*, distr. Storojineț, așezată la confluența piriului Hlinița cu Prutul.

Suprafața 1.19 km²; populația 1975 locuitori, în majoritate ruteni, de relig. gr. or.

Se compune din vatra satului cu 1805 locuitori și din cătunul Corostovata cu 169 locuitori. Are și o colonie de țigani.

Este străbătută de drumul principal Storojineț - Sniatin; are o școală populară cu 2 clase și o biserică parohială cu hramul „Adorm. M. D.”

La 1776, mazilul Teodor Flondor, în a cărei posesie se afla, a zidit aici o biserică al cărei patronat este, până în ziua de azi, deținut de familia Flondor.

În apropierea Hliniței, se găsește ruine istorice, probabil din vremea Polonilor, căci poartă numele caracteristic de „Mozdzirne-Zamky” (adică: castelele cu obuziere).

Pe teritoriul comunei se află o vie.

Populația se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor; țiganii însă, cari într-o vreme erau foarte numeroși, practică meseria de lăutară ambulanti, odinioară vestiți, mai ales pentru ariile și cîntecele lor bătrânești moldovene. Limba acestor artiști ai naturii era pînă nu de mult cea românească; astăzi însă numai cei bătrîni mai știu românește. Colonia se mai menține în cătunul Corostovata și a fost rău decimată la 1866 prin holeră și foamete.

Comuna posedă 992 hect. pămînt arabil, 87 hect. fînături, 16 hect. grădini, 159 hect. iamașuri, 523 hect. pădure.

Se găsește 87 cai, 385 vite cornute, 153 oi, 300 porci, 71 stupi.

Hlinița, *piriū*, afluent pe dr. Prutului, răsare sub dealul Criva, la S. de com. Broscăutul Vechiū, distr. Storojineț și primind pe st. piriiașele Lazăr și Cabena, iar pe dr. piriiașele Vivlar și Lopatnic, se varsă în Prut la N. localit. Hlinița, distr. Storojineț, după ce a udat comunele Bobești și Dracineț, distr. Storojineț.

Hlinița-Flondor, *moșie*, cu administrație specială, distr. Storojineț. Suprafața 14.64 km²; populația 20 locuitori; proprietate a familiei Flondor.

Hlinița-Nadler, *moșie*, cu administrație specială, distr. Storojineț. Suprafața 4.26 km²; populația de 33 locuitori, toți izraeliți.

Hlisna, *piriias*, ce răsare pe marginea de S. a com. Cucur-Mare și se varsă în pir. Derehluī (v. Derehluī).

Hoinicenī, *cătun*, pendinte de com. rur., Bănila Moldovenească, distr. Storojineț. Are 199 locuitori, romîni, gr. or.

Holețchi-Velechii (Holeckij Welekij), *munte*, 1.014 m., ce ține de grupul de culmi Cornu-Tomnaticul (v. Carp. Bucovinei) și se află în apropiere de com. Șipot Privat, distr. Vijnița.

Holmul, *culme mică*, ce este așezată la E. de lanțul carpatin Obeina-Mare sau Arșița (v. Carpații Bucovinei) și se întinde între piriul Suceviței și piriul Șoarecul. Are și un pisc ce poartă același nume (874 m).

Holmul, *deal*, 560—930 m. alt.,

între piraiele Dragoșina la V., Sucevița la N. și Șoarecu la O., în vecinătatea com. Sucevița, distr. Rădăuți.

Holoșena (Holoszyna), *cătun*, pendinte de com. rur. Iablonița, distr. Vijnița. Are 170 locuitori ruteni.

Horaița, *localitate*, cu o herghelie, pendinte de moșia Costișa, atenență a moșiei cu adm. part. Hardegghal, distr. Rădăuți.

Horaița, *piriū*, afluent pe st. Sucevei, răsare de sub culmea Prilog și udind sat. Romanesti, se varsă în Suceava în fața localit. Mileșăuțului de jos, distr. Rădăuți.

Horaița, *culme mică*, ce ține de reg. colinară dintre Siret și Suceava și se află în apropierea com. Mitoca-Dragomirna, distr. Suceava.

Horecea (și Ludi-Horecea), *com. rur.*, distr. Cernăuți, așezată pe malul drept al Prutului, între Cernăuți și Ostrița.

Suprafața 3.12 km²; populația 630 locuitori, ruteni și romîni, de relig. gr. or.

Prin drumuri de țară, comunică cu orașul Cernăuți; și cu drumul principal. În apropiere se află un vad peste Prut.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Nașterea M. D.”, fostă mănăstire (v. Horecea, mănăstire).

Numele său vechi este Horecea. Cu timpul a primit și numirea Ludi (adică oameni pripășiți) spre deosebire de mahalaua Cernăuțului Horecea. Localitatea purta odată nu-

mele Scutela, fiind-că locuitorii acestei comuni erau scutiți de biruri.

În apropierea comunei se află o pădurice, în mijlocul căreia există o peșteră, ce servea drept beciu, în care călugării de la mănăstirea Horecea păstrați fructele în timpul ernei.

Populația se ocupă cu agricultura, cu creșterea vitelor și puțin cu ale grădinăriei.

Comuna posedă 110 hect. pământ arabil, 13 hect. finațuri, 17 hect. grădini, 22 hect. iamașuri, 9 hect. pădure.

Are 40 cai, 139 vite mari, 122 oi, 125 porci.

Horecea, mahalala a Cernăuțului, așezată pe malul Prutului și înconjurată de o pădure frumoasă, care servește Cernăuțenilor în timp de vară drept loc de excursiuni frecvente; formează o secțiune comunală deosebită cu parohie proprie.

Are 750 de locuitori, cea mai mare parte Români și de religie ortodoxă, ce se ocupă cu plugăria și pescăritul. Are o școală pop. și o biserică frumoasă, foaștă mănăstire (v. Horecea, mănăstire).

Mahalaua Horecea posedă 198.44 hect. pământ arabil, 8.39 hect. finațuri, 35.77 hect. grădini, 72 hect. iamașuri și 10 hect. pădure.

Locuitorii posedă 40 de cai, 139 de vite cornute, 122 oi, 125 porci și 19 stupi de albine.

Horecea, mănăstire. astăzi biserică parohială a comunei rurale cu acelaș nume (v. Horecea, com. rur.) se pare că și trage începuturile sale pe urma unei sihăstirii, ce se

află în pădurea de pe malul Prutului. La 1730 a clădit episcopul de Rădăuți și mai târziu mitropolit al Moldovei, Antoniu, pe acel loc o biserică de lemn cu cite-va chilii de călugări. La rangul de mănăstire a fost ridicată această mică chinovie abia în vremea egumenului Artimon, care a terminat pe la 1766 clădirea de peatră cu ajutorul Mitropolitului Gavril și a marelui logofăt Cilibiu. În chiliile construite după un anume stil, adică între naosul și turnurile bisericii, viețuia la luarea Bucovinei de către Austria încă 20 de monahi. Odată cu secularizarea celorlalte mănăstiri, a fost desființată și Horecea.

Mănăstirea posedă între alte proprietăți, concedate de Vodă Grigori Kalimah, și dreptul încasării taxelor pentru trecerea Prutului cu podul umblător ce se află în apropiere, iar dincolo de hotar avea moșiile Mogoșești și Nahorenî.

Horodiștea, vechiu cătun, în care s'au pus bazele com. rur. de azi, Voloca-pe-Derehluî, distr. Cernăuți.

Horodiștea, deal, 515 m., se găsește în apropierea comunelor Voloca și Mihuceni, distr. Cernăuți și nu departe de localitatea unde, se pretinde astăzi cu oare care certitudine, că ar fi fost *Codrul Cosminului*, vestit prin epizodul singeros de la 1498, cind ostașii lui Ștefan cel Mare au călcat armata regelui polon Albrecht.

Horodiștea, țință, pendinte de com. rur. Cincău, districtul Coțman.

Are 2 case și 4 locuitori.

Horodivcin (Horodywszczyn), *cătun,* pendinte de moșia cu adm. part. Doroșăuț, distr. Coțman.

Are 7 case și 29 locuitori, ruteni, gr. or.

Horodivcin (Horodywszczyn), *țință,* pendinte de com. rur. Doroșăuț, distr. Coțman.

Horodnicul, afluent, al pir. Saha, ce curge în Suceava (v. Saha); răsare sub muntele Petroasa și primind pe st. piriiașul Locescu și pe dr. piriiașul Tesora, se împreună lângă sat. Horodnicul de Sus cu pir. Toplița și constituie pir. Saha (v. Saha).

Horodnicul, com. muntoasă, ce ține de reg. colinară dintre Moldova și Suceava și se întinde între riul Suceava și afluentul ei Sucevița, formind un triunghi scurt și avind ca punct culminant dealul Osoiu.

Horodnicul-de-Jos, com. rur., distr. Rădăuți, așezată pe un mic afluent al piriului Horodnic, spre V. de Rădăuți.

Suprafața 19.80 km.²; populația 2100 locuitori români, de relig. gr. or.

Este în apropierea drumului princip. Marginea-Vicovul-de-Jos, precum și a drumului distr. Rădăuți-Gălănești.

Are o casă de economie; un cabinet de lectură; o școală populară cu 3 clase; o biserică parohială cu hramul „Sf. Ioan” și o alta filială în vechiul cătun Călugărița, cu hramul „Înălțarea Sf. Cruci”, zidită la anul 1591 în locul schitului de călugărițe ce durase până atunci, în acest loc.

În hrisoave se pomenește despre această com. ca fiind

unită cu Horodnicul-de-Sus, într'o singură comună numită Horodnic.

În apropiere se văd peste 60 de tumuli, dintre cari unele au fost săpate în 1893 și s'au găsit în ele unelte de piatră, resturi de cărbuni de lemn, fragmente de oase impietrite, etc.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 2083 hect. pământ arabil, 430 hect. fineturi, 21 hect. grădini, 292 hect. imașuri, 1367 hect. păduri.

Se găsesc 183 cai, 1243 vite cornute, 227 oi, 832 porci și 280 stupi.

Horodnicul-de-Jos, moșie, atenție a moșiei cu adm. part. Hardeggthal, distr. Rădăuți.

Are 8 case și 85 locuitori romini gr. or. Coprinde și herghelia Preditul-Nou, precum și tirlile Preditul-Mijlociu, Tocuritura și Toplița.

Horodnicul-de-Sus, com. rur., distr. Rădăuți, așezată pe pârcaele Toplița și Horodnic, fiind lipită de partea de S.-V. a Horodnicului-de-Jos și spre V. de Rădăuți.

Suprafața 31.00 km.²; populația 2592 locuitori, romini, de relig. gr. or.

Este străbătută de drumul principal Marginea - Vicovul-de-Jos și în apropiere de drumurile distr. Rădăuți-Gălănești și Rădăuți-Marginea.

Are 2 școli populare, una cu 2 clase și alta cu 4 clase; o biserică parohială cu hramul „Sf. Dumitru“ și o casă de economie.

A fost până în timpurile din urmă unită cu Horodnicul-de-Jos, într'o singură comună nu-

mită Horodnic, care este menționată pentru prima dată, într'un hrisov din 20 August 1474, al lui Ștefan - cel-Mare. Într'un hrisov posterior, din timpul lui Iancu Vodă, cu data de 14 Februarie 1582, se vede că aparținea familiei Diacului Vadici. Prin hrisovul din 12 Iulie 1597, de la Ieremia Movilă, a fost dăruită mănăstirei Sucevița.

Populația formată din locuitori originari și din coloniști din Transilvania, se ocupă cu agricultura, cu creșterea vitelor și cu păduritul.

Comuna, una din cele mai frumoase și mai bogate din Bucovina, posedă 1897 hect. pământ arabil, 550 hect. fineturi, 28 hect. grădini, 543 hect. imașuri, 1367 hect. păduri.

Se găsesc 130 cai, 1321 vite cornute, 277 oi, 1118 porci și 116 stupi.

Horodnicul-de-Sus, moșie, atenție a moșiei cu adm. part. Hardeggthal, distr. Rădăuți.

Are 6 case și 50 locuitori romini. gr. or., împreună cu hergheliile Preditul-Vechiu și Hardeggthal.

Horoșăuți (Horoszoutz), com. rur., distr. Coțman, așezată pe ambele părți ale pârului cu acelaș nume, între com. Boianciuc și hotarul spre distr. Rădăuți.

Suprafața 9.45 km.²; populația 1642 locuit., ruteni, gr. or.

Coprinde pe lângă vatra satului și tirla Berdo.

Este străbătută de drumul distr. Iurcăvâț-Horoșăuți, care o leagă cu drumurile principale Cernăuți-Uscie Biskupie (Galiția) și Noua Sulița-Dobronovăț.

Are o școală populară cu o

clasă și o biserică parohială cu hramul „Adorm. M. D.“.

La 1776, era proprietatea cămărașilor Mihalachi Bognischi și Mihail Vlaicu.

Populația se ocupă cu agricultura.

Comuna posedă 860 hect. pământ arabil, 59 hect. fineturi, 47 hect. grădini, 110 hect. imașuri, 738 hect. păduri, 3 hect. 50 a. heleștee.

Se găsesc 95 cai, 492 vite cornute, 287 oi, 195 porci și 44 stupi de albine.

Horoșăuți, moșie, cu adm. part., distr. Coțman.

Suprafața 10.46 km.²; populația 101 locuitori, în majoritate ruteni gr. or.

Coprinde, pe lângă moșia Horoșăuț pr. zisă, și tirla Berdo.

Hovineț (Howynec), mic afluent pe st. Serețelului Mic, iz. vorește din păd. Fintinițaș și se varsă în Sirețelul Mic, lângă înălțimile cunoscute sub numele de Selișcioara, mai sus de com. Davideni, distr. Storojineț.

Hrabusna, cătun, pendinte de satul Putila, com. rur. Storojineț-Putila, distr. Vijnța.

Are 119 locuitori, ruteni, gr. or.

Hrabusna, tirlă, pendinte de vatra satului Storojineț-Putila, distr. Vijnța.

Hranița, pârâu, afl. pe st. Moldovei, ce ia naștere din pârâșele Pripasna și Trepere, în apropierea com. Stroești, distr. Suceava, și formează de la localitatea Liteni și până la confluența cu pâr. Bunești hotarul între Bucovina și România, primind înainte de vărsarea

sa în Moldova, pe terit. romin la dr. încă piriiașele Stupca și Ciunciurile, cari izvorăsc și ele în Bucovina.

Hreben, cătun, pendinte de com. rur. Șipot. distr. Rădăuți.
Are 131 loc., huțani, gr. or.

Hreben, culme laterală, ce se desprinde din munții Losova-Maximeț (vezi Carpații Bucovinei).

Hreben-Izvor, munte, ce ține de culmea Obcina Feredeul și se află nu departe de localitatea Izvor, distr. Rădăuț, avind o înălțime de 1368 m.

Hrebenestî (Hrebenyszte), țirlă, pendinte de vatra satului Iablonița, distr. Vijnița.

Hrebenet, munte (13464 m.), ce ține de culmile sistemului Obcina Feredeul și se află spre N.-V. de comuna Șipot Cameral, nu departe de hotarul Ungariei, distr. Cimpulung.

Hrebeniștea, culme, ce formează partea de N. a șirului muntos Hrebeniștea-Stăvioare și este despărțită de restul sudic printr'un plaiu așezat între valea Putilei și a Ialovicioarei (v. Carpații Bucovinei).

Hrebeniștea, munte (1424 m.), ce ține de șirul carpatin Hrebeniștea-Stăvioare (v. Carpații Bucovinei) și se găsește în apropiere de hotarul Galiției în distr. Vijnița.

Hrebeniștea - Stăvioare, șir muntos, la nordul Carpaților-Pădureși ai Bucovinei (v. Carpații Bucovinei) avind ca punct culminant pe muntele Dverleț (Dwerlec).

Hrebin, cătun, pendinte de com. rur. Plosca, distr. Vijnița.
Are 3 case și 9 locuitori.

Hrebin, cătun, pendinte de com. rur. Sergieni. distr. Vijnița.
Are 142 locuitori, huțani, gr. or.

Hrebin, cătun, pendinte de com. rur. Toraceni. distr. Vijnița.
Are 19 case și 109 locuitori, huțani, gr. or.

Hrebin, munte (înălț. 1.432 m), ce ține de inodătura de culmi Obcina Chiril și Căpățina, care face parte din șirul principal al Munților Păduroși Bucovineni; se află în apropierea orașului Cimpulung pe hotarul României.

Hreț (Hrec), cătun, pendinte de satul Ciumărna, distr. Cimpulung.
Are 3 case cu 13 locuitori.

Hricava (Hrynawa), țirlă, pendinte de com. rur. Cucurmare, distr. Cernăuți.
Are 3 case și 17 locuitori, ruteni, gr. or.

Hrincești, sat vechiu, ce pare, după tradițiune, că ar fi existat spre E. de comuna de azi Căzvana, distr. Gurahumora (vezi Căzvana).

Hrobi (Hroby), cătun, pendinte de com. rur. Șipot, distr. Rădăuți.
Are 185 locuitori, huțani și ruteni, gr. or.

Hrobi (Hroby), vîrf de munte, situat pe culmea Stara Vipcina (v. Stara Vipcina), avind o înălțime de 1.505 m.; se află între comunele Izvor și Moldova (Sulița), distr. Rădăuți.

Hrobi-Potoc (Hroby-Potok), izvor, ce răsare din masivul muntos Hrobi, chiar sub poalele muntelui cu acelaș nume și împreună cu izvorul Lucava dau naștere riului Moldova (distr. Cimpulung), împreunindu-se lângă culmea Camienca (Kamienka).

Hucăul, piriu, afl. pe st. Prutului, ce răsare sub dealul Baș, la S. de localit. Toporouț, aproape de hotarul Galiției, între culmile deluroase Savecina și Cucuiba (Saveczyna Kuczuba) și după ce udă com. Toporouț și Rarancea, se varsă în Prut în dreptul Țirgulețului Boian, distr. Cernăuți.

Huliu, piriiaș, care constituie împreună cu piriul Bereni afluentul Corciatsea (Corezatka); izvorăsc la S. de com. Corcești, distr. Storojineț.

Hulpari, țirlă, pendinte de com. rurală Frătăuțul-Noș, distr. Rădăuți.
Are 3 case și 10 locuitori.

Humena, complex de păduri și finețe, distr. Storojineț, la S. de Suceveni, lângă hotarul de S.-E. al districtului.

Humoria, mic platoș (508 m.), distr. Storojineț, cuprins între ultimele ramificațiuni ale lanțurilor de coline ce merg spre Siret.

Se mărginește la N. cu Siretul, la S. cu piriul Arsovăț, la V. cu înălțimile Leurda și Poiana-Mare, iar la E. cu crîngul Corn și cu locurile arabile ale com. Iordănești.

Humoria, culme, ce ține de reg. deluroasă dintre Siret și Suceava.

Humorul, minăstire, în districtul Gurahumora, pe malul drept al râulețului cu acelaș nume. A fost fondată la 1427, de către fii vornicului Lazăr, numiți Stanciu și Costea, pe teritoriul satului Dobrin ce exista în acel loc și li se dăruise de domnul Alexandru-cel-Bun. Insuși domnul a dăruit apoi această minăstire cu moșiile Dvorniceni, Stacuceni și Glodenî.

În timpul domniei lui Petru Rareș, între anii 1527 și 1530, minăstirea, precum și tot ce o încunjura, a căzut prada pustiirii, precum ne arată și astăzi încă ruinele de pe locul acela. Sfântul lăcaș a fost totuși reconstruit la mică depărtare, de către logofătul Toader Bobojoc și soția acestuia Anastasia la anul 1536, așa cum se găsește și acum. Servește astăzi ca biserică parohială a

comunei Minăstirea Humor. În interiorul ei se văd încă lespezile mormintelor ctitoricești.

La secularizarea minăstirei Humor de către austriaci, se află acolo încă 11 monahi. De această minăstire țineau moșiile Humora și Gurahumora, o parte din satul Baiășești, apoi Parțești, fracțiunii din satele Comanești și Romanești și muntele Măgura.

În Moldova minăstirea Humor avea moșiile Vorniceni, Strahotinul, Feredieni, Covasna, Dersca, precum și ceva podgorii.

Humorul, mare afluent, al râului Moldova, ce-și adună izvoarele sale sub coamele culmilor dintre Humori, Poiana-Mărului, Poiana-Micului și Scorușetul, și se varsă în Moldova lângă târgul Gurahu-

mora, în districtul cu acelaș nume.

În cursul său șerpuit, Humorul primește încă pe dr. pîriul Luncei, pîr. Madernița și pîr. Lerseî, iar pe st. pîraele Cigăuș și Varvata. Formînd o vale din cele mai încîntătoare și plină de mici stabilimente pentru exploatarea lemnăriei, udă satele Pleși, Poiana-Micului, Mănăstirea Humorului și Bori.

Humorul, pîriu, afluent pe dr. Bistriței, izvorește de sub poalele culmei Butca-Armeanului și se varsă mai jos de com. Cîrlibaba, distr. Cimpulung.

Huta-Ilschi, cătun, pendinte de com. rur. Crasna Ilschi, distr. Storojineț.

Huta-Nouă (v. Neuhütte).

I

Iablonița (Jablonitza), *com. rur.*, distr. Vijnița, așezată pe Ceremușul Alb, la S.-E. și lipită de Coniatin.

Suprafața 65.30 km.²; populația 1190 locuitori ruteni și un mic număr de izraeliți.

Se compune: 1) din satul de reședință Iablonița, care, împreună cu tirla Hrebenești, numără 673 locuitori; și 2) din cătunele: Holoșena, Ialovicioara și Plăi (v. fie-care).

E străbătut de un drum de munte care vine de la Vișnița și trece prin Coniatin, Dolhopole și Stebne și ajunge la Storoaneț-Putila.

Are o școală populară cu o singură clasă; o biserică parohială cu hramul „Sf. Arh. Mihail” în satul de reședință, precum și o capelă în Ialovicioara (v. Ialovicioara, cătun).

La 1776, era sat pendinte de Cimpulungul Rusesc.

Populația formată din Huțani, gr. or., se ocupă cu prășila de vite și cu plutăritul.

Comuna posedă 121 hect. pământ arabil, 982 hect. fînături, 12 hect. grădini, 841 hect. imașuri, 226 hect. poeni, 5569 hect. păduri.

Se găsește 125 cai, 574 vite cornute, 1008 oi, 239 porci și 54 stupi.

Iablonița (Jablonitza), *cătun*, pendinte de moșia cu adm. part. Putila, distr. Vijnița.

Are 8 case și 16 locuitori.

Iablonovăț, *fermă*, pendinte de moșia cu adm. part. Cuciu Mare, distri. Cernăuți.

Are 7 case și 35 locuitori.

Iablonovăț, *tirlă*, pendinte de moșia Camena, pr. zisă, care împreună cu cătunul Hlibicio, formează moșia cu adm. part. Camena, distr. Cernăuți.

Iacobași, *tirlă*, pendinte de vatra com. Frătăuțul-Noșu, distr. Rădăuț.

Iacobenii, *com. rur.*, Cimpulung, așezată pe ambele maluri ale Bistriței Aurii.

Suprafața este de peste 50 de km. pătrați, fiindcă comuna se compune din vatra satului curat românească și trasă mai mult pe partea muntelui avind două cătune Ciotina și Hașii și din coloniile germane sta-

bilite în regiunea minieră din vale și cari. compun atenentele Manzthal, Eisenthal și Pucios. Populațiunea totală e de 3300 locuitori, din cari 1000 sunt romini băstinași, gr. or., iar restul coloniști germani parte catolici, parte evanghelici.

Comuna e străbătută de marele drum carpatin ce vine dinspre Cimpulung, trece spre Dorna și leagă Bucovina cu Transilvania și de soseaua de artă nu de mult construită ce se imbină de aci luind direcția spre Cirlibaba și trecind în Maramureș. Iacobenii au și stație de cale ferată a liniei locale Hatna-Dorna.

În comună se află 4 școli populare și trei biserici, din cari una gr. orientală cu hramul Sf. Gheorghe, una catolică și una protestantă. Are oficiu telegraf postal, bancă pop. și cabinete de lectură, unul romin și altul german.

Comuna este importantă prin stabilimentele miniere ce s'au înființat aci încă pe la 1872 din inițiativa unor minieri bogați veniți din Ungaria (comit. Zips). Întreprinderea a trecut apoi în minile familiei Manz din Stiria, care la rindul ei a

adus între anii 1784-98 coloniști numeroși germani deprinși cu lucrul la mine și au fondat aci o industrie minieră foarte temeinică, ce s'a ținut pînă la 1860. După o decadentă destul de lungă exploatarea minierei, mai ales acele de mangan, au fost continuate de către stat, avînd ca locuri de căpetenie regiunile de la Arșișan și Puciosul.

În Iacobeni se află o administrație montană, uzine mari de fonderie și fasonare de fer brut, apoi un fereștrău mare de lemnării industriale și cupatoare pentru fabricarea varului.

Populațiunea românească se ocupă cu plătăritul pe Bistrița și cu prășila vitelor și nu s'a amestecat de loc cu cea germană.

La O. de Iacobeni se găsește plaiul Mestecănești peste care trece vestitul drum carpatin, iar în apropiere încintătoarea regiune numită Valea Putnei.

Iacobeni, *moșie*, cu adm. spec., distr. Cimpulung.

Iacobești (sau Fogodisten), *com. rur.*, distr. Suceava, așezată între satele Romanești și Dănila.

Suprafața 2.18 km.²; populația 572 locuitori, în majoritate romini, de relig. gr. or.

Se compune din vatra satului cu 318 locuitori și din satul atenant Gura-Solcii.

Este așezată aproape de drumul princip. Suceava-Siret.

Are 2 școli cu cite o clasă, una românească și alta ungurească; locuitorii romini țin de biserica parohială din Romanești.

La 1776, o jumătate aparținea mănăstirii Ilișești, dăruită fiind la anul 1737 de

către voevodul Grigore Ghica; cealaltă jumătate aparținea maziului Alexandru Vasileco. La anul 1777, după alții la 1779, a fost mărită cu coloniști unguri - Secui din Transilvania, cari au dat comunei supranumele de Fogodisten.

Populația se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Se găsește 21 cai, 150 vite cornute, 47 oi, 111 porci și 49 stupi.

Iacobești (sau Fogodisten), *moșie* cu adm. part. spec., distr. Suceava.

Suprafața 6.64 km.²; populația 57 locuitori, dintre cari 31 romini și 21 izraeliți; relig. gr. or. și mozaică (vezi Iacobești, com.).

Ialovicioara sat, care, împreună cu satul de reședință Plosca, formează com. rur. Li Plosca, distr. Vijița.

Este așezat la confluența piriului cu acelaș nume cu Ceremușul Alb, spre S.-V. de satul de reședință, la o însemnată depărtare.

Se compune din cătunele: Calenska Chicera (Kalenska Kyczera), Ozirna, Polenschi (Poleńskij) și Stih (v. fiecare).

Comunică cu satul de reședință, precum și cu Iablonița și Storoneț-Putila, prin drumecuri de călărie, prin poteci și chiar prin drumuri de căruțe.

Are 19 case și 81 locuitori huțani, gr. or. și o capelă cu cimitir.

Ialovicioara, *cătun*, pendinte de com. rur. Iablonița, distr. Cimpulung.

Are 101 locuitori huțani, gr. or.

Ialovicioara, *cătun*, pendinte de com. rur. Șipot, distr. Rădăuți.

Are 6 case și 22 locuitori huțani gr. or.

Ialovicioara, *piriū*, afl. pe dr. Ceremușului Alb ce-și adună apele sale la poalele muntelui Tomnaticul și sub culma Cobila și se varsă în riul Ceremuș, în apropierea culmei Oglinda, distr. Vijița.

Iarnovățul, *piriū*, afl. pe st. riu-lețului Siretul Mic, răsare de sub poalele muntelui Muncel, distr. Storojineț și se varsă în Sirețul, în dreptul satului Cireși.

Iarovățul, *culme* ce ține de lanțul munților Tomnaticului și se ridică d'asupra piriului Ialovicioara, care o desparte de culmea soră Coliba (v. Carpații Bucovinei).

Iarovița, *cătun*, pendinte de com. rur. Șipot, distr. Rădăuți.

Are 25 case și 85 locuitori huțani gr. or.

Iarovița, *pisc*, ce ține de șirul carpatin al munților Tomnaticului, 1580 m. (v. Carpații Bucovinei).

Iazlovățul, *com. rur.*, distr. Gurahumora așezată pe valea formată de piriul cu acelaș nume, afluent al riului Suceava.

Suprafața 17.92 km.²; populația 1682 locuitori, romini; relig. gr. or.

Este legată, printr'un drum comunal cu com. Arbora, pe unde trece dr. distr. Rădăuți-Cacica și prin drumuri comunale cu Milișăuțul-de-Sus și cu cel de Jos precum și cu Burla,

Are o biserică parohială cu hramul „Sf. Nicolae” și o școală populară cu o clasă.

Intr'un hrisov, datînd din 1 Aprilie 1448, se face mențiune de această comună. ceea-ce însemnează că întemeierea sa este foarte veche. A fost mult timp în posesia minăstirei Sucevița, care la 1625 a cedat-o com. Solca în schimbul com. Iubănești și Cristenești, schimb confirmat și de domnul de atunci Radu Mihnea.

Populația, formată din locuitorii originari, peste cari au venit coloniști transilvăneni, se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Comuna posedă 1293 hect. pămînt arabil, 76 hect. fînături, 16 hect. grădini, 258 hect. iamașuri, 34 hect. păduri.

Se găsesc 77 cai, 1003 vite cornute, 259 oi, 747 porci și 183 stupi.

Iazlovățul, *piriū*, afl. pe st. Solcei (v. Solca). Răsare din pād. Glitului și, primind, mai sus de stațiunea hergheliei Burla, piriiașul Secul, udă com. Iazlovăț, se varsă în Solca, nu departe de punctul Gura-Solcei, distr. Rădăuți.

Iedul, *cătun*, pendinte de com. rur. Cîrlibaba, distr. Cimpulung.

Are 11 case și 42 locuitori romîni, gr. or.

Iedul, *pisc*, ce ține de munții Cîrlibabei și se află în apropierea localit. Cîrlibaba, distr. Cimpulung (1576 m.).

Iencelo (Jenczelo), *cătun*, pendinte de satul Tovarnița, com. rur. Răstoace, distr. Vijnița.

Are 8 case și 36 locuitori.

Ierono, *mic affluent* al pir. Boul, ce se varsă în riulețul Moldovița (v. Boul), răsărind de sub poalele muntelui Ierono.

Ierono, *munte*, 1274 m. alt., între piriul cu acelaș nume și muntele Pausa, a cărui ramificație vine aproape de com. rur. Rușii-pe-Boul, distr. Cimpulung.

Ieșaniuca (Jeszaniwka), *cătun*, pendinte de com. rur. Verenceanca, distr. Coțman.

Are 8 case și 52 locuitori.

Ieșaniuca (Jeszaniwka), *tîrlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Verenceanca, distr. Coțman.

Are 2 case și 12 locuitori.

Iezărelul, *munte*, 842 m. alt., între piriiașele Pușci și Flori precum și riul Moldova, făcînd parte din ramificațiunile coamei muntoase Obcina-Ferdeul, distr. Cimpulung.

Iezerul, *piriū*, mic affluent al pir. Sadova, ce se varsă în Moldova (v. Sadova), răsărind sub culmea Dealul Petrișul, distr. Cimpulung.

Igești, *com. rur.*, distr. Storojineț, așezată pe ambele părți ale Sirețelului, între Ciudei și Pătrăuț.

Suprafața 26.20 km.²; populația 2363 locuitori, toți romîni; relig. gr. or.

Este în apropiere și legat de drumul comunal Ciudei-Pătrăuț-de-Jos, prin drumeacuri rău întreținute. Are o școală populară cu 2 clase; o sală de lectură „Progresul”, o biserică parohială cu hramul „Adorm. M. D.”; o casă de economie.

Se compune din vatra satului și din căt. Zamea.

La 1776, era în posesia maziului Petre Morțun și a nobilului polon Ioan Reus.

E sediul multor familii vechi răzeșești, cu nume cari indică că au fost, cele mai multe, aduse, probabil, din Pocuția-veche. Trăgîndu-se din șleahta polonă, locuitorii au conservat, până astăzi încă, semnele caracteristice originii lor, atît în port, cit și în vorbe. De altfel însă sunt romanizați.

După o legendă, comuna își derivă numirea dela primul locuitor al ei, colon venit din Transilvania, cu numele Egiș.

Populația se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor; o mare parte însă din locuitori părăsesc, în timpul anului, țara lor și caută de lucru în România.

Comuna posedă 1590 hect. pămînt arabil, 453 hect. fînături, 9 hect. grădini, 252 hect. iamașuri, 615 hect. păduri.

Se găsesc 171 cai, 722 vite cornute, 239 porci, 108 stupi.

Igești, *moșie boerească* cu administrație specială, distr. Storojineț.

Suprafața 4.27 km.²; populația 40 locuitori, romîni și izraeliți

La 1776, era în posesia maziului Petre Morțun și a nobilului polon Ioan Reus.

Ilinca (Jelinka), *tîrlă*, pendinte de vatra satului Ivancăuț, com. rur. Ivancăuț, districtul Coțman.

Ilișești, *com. rur.*, distr. Gura-humora, așezată pe partea stîngă a pir. cu acelaș nume, lingă hotarul cu distr. Suceava.

Suprafața 30.11 km.²; popu-

lația 3726 locuitori, parte romini gr. or. parte germani, rom. cat. și ev.

Este străbătută de drumul principal Suceava-Gurahumora; are un oficiu telegrafopostal. E în apropiere de stația Păltinoasa, a liniei ferate Hatna-Cimpulung.

Are 2 școli populare, una rominească și alta germană, cu câte 6 clase fiecare; 3 biserici dintre care una rom. parohială gr. ortod. cu hramul „Adorm. M. D.“, alta ev. de conf. aug. și a treia rom. cat.; 2 case de economii, ale celor 2 populațiuni.

La 1776, pe teritoriul pe care se află acum această comună, se afla o minăstire zidită în anul 1714 și în care se găseau încă 6 monahi.

După întemeierea sa, această comună, a fost distrusă de mai multe ori de Turci și de Tătari. În apropiere se află ruinele unei cetăți despre care se zice că era pe timpul verei locul de petrecere al unei domnițe.

Numele provine, probabil, de la posesorul său Ilișescu. Populația—formată din familii originare și mărită cu emigranți transilvăneni și apoi cu coloni germane așezate aci la 1787—se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor. În această din urmă ramură, escelează populațiunea germană, prin o frumoasă prăsilă de cai. Mulți din locuitorii germani sunt meseriași.

Comuna posedă 1485 hect. pământ arabil, 159 hect. fînături, 40 hect. grădini, 866 hect. iamașuri, 370 hect. păduri.

Se găsesc 618 cai, 1415 vite cornute, 300 oi, 1484 porci.

Ilișești, *moșie*, cu adm. spec., distr. Gurahumorului.

Suprafața 5.87 km.²; populația 10 locuitori.

Coprinde pe lângă moșia Ilișești pr. zisă și tirla Opicina.

Depindea odată de com. cu acelaș nume.

Ilișești, *piriū*, afl. pe dr. Sucevei, răsare lângă com. Ilișești și se varsă în Suceava. în dreptul localit Costina, distr. Suceava.

Intre Putne, *coamă de deal*, 627—1032 m. alt., ramificație a dealului Oglinda, între piriul Putnișoara la O. și despărțit de piriul Putna, prin dealul Băbăcăria, lângă com. Putna, distr. Rădăuți.

Iordănești (sau Hălăceni), *com. rur.*, distr. Storjineț, situată pe ambele maluri ale Siretului mare, între Ropcea și Carapciu.

Suprafața 23.30 km.²; populația 1755 locuitori, numai romini; relig. gr. or.

Este așezată lângă drumul districtual Storjineț-Petriceanca și lângă linia ferată Storjineț-Hliboca.

Are o școală cu o clasă; o biserică cu hramul „St. Arhanghelii Mihail și Gavril“, care deservește și cătunele Slobozia Ropcei și Pribanul.

A fost mai întâi în posesia minăstirei Putna, apoi a boerului Iordache Balș și mai târziu a minăstirei Moldovița.

La 1776, o jumătate se găsea în posesia răzeșilor, iar cealaltă jumătate în posesia maziului Nicolae Lescoi.

În Iordănești, pe malul Siretului, s'a găsit o secure de piatră.

Populația d'aci se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Comuna posedă 1343 hect. pământ arabil, 227 hect. fînături, 23 hect. grădini, 253 hect. iamașuri, 560 hect. păduri.

Se găsesc 103 cai, 1242 vite cornute, 45 oi, 309 porci, 248 stupi.

Iordănești (sau Hălăceni), *moșie boerească*, apartinătoare vechii familii moldovenești Grigorcea și formind împreună cu Carapciul pe Siret o singură moșie, cu administrație specială.

Iordănești, *moșie*, atenență a moșiei Cupca, distr. Storjineț. Are 3 locuitori.

Ioseffalva (sau Tolova), *com. rur.*, distr. Gurahumorului, așezată pe piriul Stupca, afluent al Hranișii.

Suprafața 7.06 km.²; populația 992 locuitori, parte romini, parte maghiari; relig. gr. or. și rom. cat.

Coprinde pe lângă vatra satului și tirla Podul-Tolovei.

Este situată lângă drumul distr. Suceava-Gurahumora; are o școală populară rominească cu o clasă și o alta maghiară o biserică rom. cat.; s'a asigurat teren pentru construirea unei biserici filiale gr. or., atenență a parohiei din Drăgoești.

După vechi tradiții, această localitate se numea Vorniceni și era un sat pendinte de vechia comună Drăgoești, avind sediul unui pircălab.

După desființarea acestui sat, a rămas în locu-i un teritoriū, care la 1776 era în proprietatea Mitropoliei din Iași, de la care, un an mai târziu, a trecut în stăpînirea boerului Ionache Cantacuzen.

La 1786, s'a așezat pe acest

teritoriū numeroase colonii de Maghiari cari au infiintat comuna de azi Ioseffalva, numita ast-fel in onoarea Impăratului Iosef al II-lea.

O mulțime de monede și arme turcești, găsite aci, pare a inveda că vechiul sat a fost ocupat odată de Turci.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 586 hect. pământ arabil, 73 hect. fânături, 4 hect. 50 a. grădini, 12 hect. imașuri.

Se găsește 78 cai, 428 vite cornute, 323 oi, 322 porci și 32 stupi.

Iozefovca (Iosefówka), *cătun*, pendinte de com. rur. Căbești, distr. Coțman.

Are 7 case și 68 locuitori.

Ipoțești, *com. rur.*, distr. Suceava, așezată nu departe de malul drept al fl. Suceava, între Bosancea la S. și Suceava la N.

Suprafața 8.84 km.²; populația 1.522 locuitori, aproape exclusiv ruteni; relig. gr. or.

Printre ipoțești și com. Tișcuți și Lisaura trece drumul distr. Suceava-Bosancea, care se continuă apoi pînă la extremitatea punct, Chilișeni.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică cu hramul „Sf. Arhanghelii Mihail și Gavril”.

La 1776 era în posesia boierului Ienachi Cantacuzino. Numele comunei provine, după legendă, de la un păstor mahomedan cu numele Ipo.

Populația se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Comuna posedă 554 hect. pământ arabil, 396 hect. fânături, 12 hect. grădini, 94 hect.

imașuri, 0 hect. 8 a. heleșteae.

Se găsește 66 cai, 385 vite cornute, 280 oi, 180 porci, 8 stupi.

Isari, *cătun*, pendinte de satul Lucaveț-de-Jos, com. rur. Lucaveț-pe-Siret, distr. Vijnița.

Are 205 locuitori.

Isari, *tîrlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Lucaveț, distr. Vijnița.

Ispas, *com. rur.*, distr. Vijnița, așezată pe dreapta fl. Ceremuș, între Millie și Cernohuze.

Suprafața 28.40 km.²; populația 4047 locuitori, ruteni și puțini izraeliți; relig. gr. or.

Coprinde, pe lingă satul de reședință Ispas, cu 3403 locuitori, și satele Cernohuze-Ispas și Măidan-Ispas (v. ficcare).

Este în apropiere de drumul distr. Vijnița-Vășcăuți și de linia ferată Nepochăuți-Vijnița. Are un oficiu telegraf-poștal; o școală populară cu 3 clase și alta filială cu o singură clasă; o biserică parohială cu hramul „Înălțarea Domnului” în satul de reședință și alta filială în Măidan-Ispas; o parte din comună ține însă de enoria bisericii din Cernohuze.

La 1776, aparținea Mazililor Iordache Tomaței, Ștefan Giurgiuvan, Iordache Lazul și Iordache Darie.

Populația se ocupă cu agricultura și cu prăsila de vite.

Comuna posedă 1805 hect. pământ arabil, 2156 hect. fânături, 56 hect. grădini, 561 hect. imașuri, 1544 hect. păduri.

Se găsește 96 cai, 1543 vite cornute, 186 oi, 545 porci, 157 stupi.

Ispas, *moșie*, cu adm. part., distr. Vijnița.

Suprafața 35.68 km.²; populația 194 locuitori poloni și ruteni; relig. rom. cat., pentru majoritate, gr. cat. și gr. or. pentru rest.

Se compune din moșia Ispas, pr. zisă, cu 141 locuitori, și din localitățile Cernohuze-Ispas și Măidan-Ispas sau Zvar (v. ficcare).

Ispas Maidanschi, *deal*, 494 m., în apropierea com. rur. Căbești, distr. Storogineț, ține de regiunea deluroasă dintre Prut și Ceremuș.

Istensegiț, (rom. Țibeni), *com. rur.*, distr. Siret, așezată între malul stîng al Sucevei și dealul Sîrca, spre V. de Crăinicești, în fața localităților din distr. Rădăuți, Satulmare și Bădăuț.

Suprafața 22.44 km.²; populația 2558 locuitori, maghiari-cingăi; religia română catolică.

Prin drumuri de țară comunică cu localitățile vecine precum și cu drumul principal Siret-Suceava; e haltă de drum de fer a liniei Cernăuți-Ițcani.

Are o școală populară maghiară cu o clasă și o biserică rom. cat.

Comună întemeiată în 1777, pe teritoriul vechiului sat rominesc Țibeni (v. Țibeni), de către o colonie de Maghiari, strămutați din Zamostia și veniți aci sub conducerea misiionarului Marconfy.

Comuna este alcătuită în arhitectura caracteristică acestui popor, cu o stradă mare și lungă, pe marginile căreia sunt înșirate case aproape uniforme.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 1518 hect. pământ arabil, 281 hect. fînături, 52 hect. grădini, 234 hect. iamașuri.

Se găsesc 295 cai, 894 vite cornute, 450 oi, 605 porci, 115 stupi.

Ițcanii-Gară, *com. rur.*, distr. Suceava, așezată pe malul stîng al riului Suceava, între Ițcanii-noi și Buninți.

Suprafața 1.42 km.²; populația 711 locuitori, parte germani, parte izraeliți; relig. rom. cat. și mozaică pentru majoritate, gr. cat și ev. pentru rest.

Alături de com. este un pod de lemn peste Suceava ce servește de trecere drumului princip. Siret-Suceava. Stație de drum de fer a liniei ce vine de la Cernăuți și se bifurcă aici, o ramură apucînd spre Suceava și alta în România.

Are un oficiu vamal; un oficiu telegrafo-poștal; o școală populară cu o clasă; ține de biserica filială din Ițcanii-Vechi; are un biuroū de poliție.

A fost înființată în anul 1880, ca comună cu administrație specială, pe teritoriul com. Ițcanii-Noi.

Populația se ocupă în deosebi cu negoțul.

Comuna posedă 68 hect. pământ arabil, 7 hect. fînături, 4 hect. grădini, 7 hect. iamașuri, 12 hect. păduri.

Are 13 cai, 45 vite cornute, 6 porci.

Ițcanii-Noi, *com. rur.*, distr. Suceava, așezată pe pîriul Rustorba, afluent al riului Suceava, la hotarul cu România.

Suprafața 3.20 km.²; popu-

lația 415 locuitori, în majoritate germani; relig. ev.

Este situată lingă drumul principal Siret-Suceava; punct de trecere în România; are un oficiu vamal și o școală populară cu o clasă; populația română ține de biserica cu hramul „Sf. Nicolae“ din Suceava.

A fost fondată la anul 1787, pe teritoriul com. Ițcanii-Vechi, de o colonie de Germani.

Populația se ocupă cu negoțul, precum și cu agricultura și creșterea vitelor.

Comuna posedă 201 hect. pământ arabil, 41 hect. fînături, 5 hect. grădini, 63 hect. iamașuri.

Se găsesc 158 cai, 224 vite cornute, 150 porci, 64 stupi.

Iujineț (Juzynetz), *com. rur.*, distr. Coțman, așezat în masă compactă pe dreapta iazului Gorny-Staw, *University Library Cluj*

Suprafața 4.35 hect.²; populația 1032 locuitori, de relig. gr. or. și foarte puțini izraeliți.

Prin drum. de țară e legat cu com. vecine Chiseleu, Stauceni, Verenceanca și Suhoverha.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică locală cu hramul „Sf. Apostol și Ev. Ioan“.

Această comună este menționată ca existentă pe timpul lui Alexandru Lăpușeanu. Într'un hrisov al domnitorului Iancu Iane, din 28 Februarie 1582, se spune că această localitate aparținea familiei Rohosna. La 1776, era în posesia Marelui Stolnic Iordache Pășcanu.

Populația se ocupă cu agricultura.

Comuna posedă 670 hect. pământ arabil, 36 hect. fînături, 14 hect. grădini, 54 hect. iamașuri, 2 hect. 50 a. păduri, 75 hect. heleștee și bălți.

Se găsesc 61 cai, 101 vite cornute, 120 oi, 51 porci și 21 stupi.

Iujineț, *moșie*, cu adm. part., distr. Coțman.

Suprafața 3.95 km.²; populația 35 locuitori, aproape toți izraeliți.

Coprinde în sine și tîrla Grafiuca.

Iurcăuți (Jurkoutz), *com. rur.*, distr. Coțman, așezată, în masă compactă, între comunele Verbăuți și Boianciuc, la izvorul unui pîriiașce alimentează lacul de la poalele dealului Tur-liveschi.

Suprafața 9.26 km.²; populația 1734 locuitori, ruteni, gr. or.

Este străbătută de drumul distr. Horoșovăț-Iurcăuți-Zastavna ce o pune în comunicație cu drumurile princip. Noua Sulița-Dobronovăț, Cernăuți-Uscie Biskupie (Galiția) și Cernăuți-Zaleszezyki (Galiția).

Are o școală populară cu 2 clase și o biserică parohială cu hramul „Sf. trei Erarhi“.

La 1776 era în posesia Caterinei Macrioia și a lui George Cuciuc. În anii 1766—67, s'a stabilit aici o colonie de emigrați din Galiția.

Populația se ocupă cu agricultura și cu exploatarea de păduri.

Comuna posedă 1702 hect. pământ arabil, 24 hect. fînături, 74 hect. grădini, 125 hect. iamașuri, 15 hect. pădure și 14 hect. eleștee.

Se găsesc 168 cai, 355 vite cornute, 111 oi, 148 porci și 53 stupi de albine.

Iurcăuți, *moșie*, cu adm. part., distr. Coțman.

Suprafața 10.99 km.²; popu-

lația 151 locuitori, ruteni și izraeliți, precum și puțini poloni; rutenii sunt gr. or., gr. cat. și rom. cat.

Se compune: 1) din moșia Iurcăuți, pr. zisă, care, împreună cu tîrlele Tătarca și Turliv, numără 65 locuitori; 2) din cătunul Staryj Filwarok (v. Storyj Fli.).

Ivancăuți (Iwankoutz, rut. Iwankiwei), *com. rur.*, distr. Coțman, așezată în masă compactă pe partea dreaptă a pîriului Sovica.

Suprafața 20.26 km.²; populația 1945 locuitori ruteni gr. or., precum și cîțiva izraeliți.

Coprinde în sine: 1) vatra satului, care, împreună cu tîrlele Ilinca și Pelepischi, numără 1917 locuitori; 2) ferma Na-Cussi și 3) tirla Stanca (v. fie-care).

Este străbătută de drumul distr. Nepolocăuți-Stauceni; are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Nașterea Maicii Domnului”.

Această comună este menționată, pentru prima oară, într'un zapis, confirmat de Voievodul Alexandru în 27 Oct. 1451. La 1776 era în posesiunea lui Constantin Ianoș.

Populația, în parte compusă din răzeși, se ocupă cu agricultura.

Comuna posedă 1774 hect. pămînt arabil, 103 hect. fînături, 25 hect. grădini, 29 hect. imașuri, 4 hect. 50 a. păduri și 1 hect. 50 a. heleștee.

Se găsesc 191 cai, 526 vite cornute, 358 oi, 320 porci și 25 stupi.

Ivancovăț, *deal*, 313 m., ce ține de culmea Berdo Horodiște, în apropierea tirgului Coțman.

Ivorești, *munte*, ce ține de șirul Obcina Feredeul și se găsește în apropierea localităților Breaza și Moldova (Sulița), districtul Cimpulung. Are o înălțime de 1434 m.

Izac, *pîriu*, afluent pe dr. Moldovei, răsare de sub Pietrile Izaci și udind com. Capul Cimpului se revarsă în Moldova, față în față cu gura pîr. Stoienecasa, ce vine din cealaltă parte, lingă punctul Dohotăria, distr. Gurahumora.

Izavca (Izawka), *tîrlă*, pendinte de com. rur. Șerăuți-de-Jos, distr. Cernăuți.

Are 2 case și 10 locuitori.

Izero, *cătun*, pendinte de com. rur. Crasna-Ilschi, distr. Storojineț.

Izvoare (Iswory), *cătun*, pendinte de com. rur. Piedecăuți-Țopeni, distr. Coțman.

Are 13 case și 57 locuitori.

Izvor, *moșie*, cu adm. part., distr. Rădăuți.

Suprafața 225.32 km.²; populația 423 locuitori, ruteni și germani, precum și puțini romini, izraeliți, poloni, ș. a.

Se compune din moșiile atenente: Seletin, Șipot și Erdhüthen (v. fiecare).

Izvoarăș (Zwaryecz), *pîriiaș*, ce răsare sub culmea Strimea și împreună cu pîraiele: Bursucău, Ciorniș, Zubraneț și Petrove formează începuturile Siretului Mare.

Izvorul, *cătun*, pendinte de com. rur. Pojorita, distr. Cimpulung.

Are 125 locuitori.

Izvorul, *pîriu*, afluent pe dr. Moldovei, ce răsare sub poalele muntelui Giumălău, luînd naștere din izvorul Giumălăului și pîriiașul Giorosteni și vărsîndu-se în Moldova mai jos de com. Pojorita la piciorul micilor viri fură Adam și Eva, districtul Cimpulung.

Izvorul, *pîriiaș*, care, împreună cu Cobilioara și Alunișul, formează începuturile riului Suceava. Răsare de sub coamele șirului muntos Hrobi la N.-V. de muntele Hrobi, în dosul căruia se află obîrșile riului Moldova, adică pîriiașele Hrobi și Lucava, și udă moșia Izvor, distr. Rădăuți.

Izvorul, *mic afluent* pe dr. Moldovei, răsare de sub muntele La Crucea și se varsă în Moldova lingă orașul Gura Humoră, formînd așa numita Lunca Codrului.

Izvorul Alb, *pădure*, la poalele de S.-V. ale muntelui Oușor, distr. Cimpulung.

Izvorul Alb, *pîriu*, afl. pe dr. Moldovei, ce răsare sub poalele munților: Piatra albă și Rarău și se varsă în Moldova în fața orașului Cimpulung, formînd valca Izvorului Alb.

Izvorul Alb, *pîriu*, afluent pe st. Dornei, izvorește sub culmea Butea-Pralenilor, trece prin păd. Izvorului-Alb și se varsă în Dorna mai în jos de dealul Florenilor, nu departe de com. Dorna-Căndreni, distr. Cimpulung.

Izvorul cu Bobeica, *cătun*, pendinte de com. rur. Șipot, distr. Rădăuți.

Are 279 locuitori; un of.

poștal și o capelă de cimitir.

Izvorul Morții, *mic affluent*, pe st. Moldovei, răsare de sub munții Dealul-lung și Cocoșul și, udînd poalele Runcului Cor-

lăteni, se varsă în Moldova mai jos de com. Sadova, distr. Cimpulung.

Izvorul Negru, *pir.*, affluent pe st. Moldovei, ia naștere sub culmea Runculețul și, formînd

Valea neagră, se varsă în Moldova ceva mai sus de cotitura ce o face împrejurul muntelui Leafa, primind înainte de revărsare micul affluent Ardeloaia.

J

Jadova, *tîrg*, distr. Storojineț, așezat la confluența piriului Țediuca cu Siretul, aproape de hotarul apusan al distr.

Suprafața 29.99 km.²; populația 2974 locuitori, aproape exclusiv ruteni și romini rutenizați de relig. gr. or.

Se compune din vatra tirgului Iadova și din cătunele: Bechiv, Jadova Nouă, Odaia, Boian și Cosovanca.

Este așezat lângă drumul districtual Storojineț-Berhomet pe Siret, precum și lângă linia ferată Hliboca-Berhomet, la care este stație.

Are un oficiu telegrafo-poștal; o școală populară cu 2 clase; o biserică rom. cat. și una gr. or. parohială cu hramul „St. Arh. Mihail și Gavril“.

La 1776, era proprietate domnească.

Populația, formată din locuitori băștinași și din coloniști transilvăneni, astăzi rutenizați, se ocupă cu negoțul, cu agricultura și creșterea vitelor.

Posedă 1935 hect. pământ arabil, 1021 hect. fînături, 49 hect. grădini, 698 hect. imășuri, 2932 hect. pădure.

Se găsesc 270 cai, 1185 vite cornute, 20 de oi, 420 porci, 302 stupi.

Jadova, *moșie*, cu administrație specială, distr. Storojineț.

Suprafața 29.25 km.²; populația 848 locuitori în majoritate germani, de relig. ev

Jani, *cătun*, pendinte de com. rur. Toraceni, districtul Vinița.

Are 5 case și 20 locuitori.

Jucica (Zuczka), *vechiu sat*, distr. Cernăuți, din care s'a format cu timpul comunele rurale de azi: Jucica-Veche și Jucica-Nouă (v. fie-care).

Este menționat pentru prima oară într'un hrisov din 8 Aprilie 1627, al domnului Moldovei Miron Barnovschi Movilă. La 1725, era în posesia boerului Gheorghe Ursache, de la care, după moarte, trecu ca moștenire la domnitorul Gr. Ghica. Acesta, prin documentul din 2 Aprilie 1741, îl dăruie minăstirei Barnovschi.

Prin așezarea de coloniști aci, în diferite rinduri, și mai ales în 1782, satul s'a mărit f. mult și s'a despărțit în 2 comune cu adm. part: Jucica Veche, unde a fost vatra vechiului sat, și Jucica-Nouă, formată mai mult din coloniști (v. fie-care).

Jucica (Zuczka), *moșie*, cu adm. part., distr. Cernăuți.

Suprafața 24.75 km.²; populația 615 locuitori, ruteni, gr. or. și puțini gr. cat, romini, izraeliți, germani și poloni.

Coprinde pelingă moșia Jucica pr. zisă, și tirlele: Dene-siwka, Metnica, Moschiv și Stanchora.

Jucica-Nouă (Neu-Zuczka), com. rur., distr. Cernăuți, așezată la confluența piraclor Moșcov și Șerăuți, la N. de Jucica-Veche, și lipită de partea de O. a tirgului Sadagora.

Suprafața 11.55 km.²; populația 2239 locuitori, în majoritate ruteni, restul izraeliți și poloni; rutenii sunt în mare parte gr. or. și numai puțini rom. cat. și gr. cat.

Este situată lângă drumul princip. Noua Suliță-Sadagora și lângă cel de la Sadagora la Dobronăuți.

Are o școală populară cu 2 clase și o biserică parohială cu hramul „Nașterea M. D.“

În timpul ocupării Bucovinei erau numai cîte-va case pe teritoriul acestei comune și țineau de comuna de atunci Jucica (v. Jucica, sat vechiu). Prin așezarea a numeroși coloniști,

în acest loc, s'a dezvoltat o comună nouă care s'a deslipit, sub numele de azi.

În această localitate se află o măreață clădire pentru cavalerie, construită cu cheltuiala fondului religionar gr. or., care are aci intinse proprietăți.

Populația se ocupă cu agricultura, cu creșterea vitelor și cu tăierea de lemne în pădurea fondului religionar.

Comuna posedă 458 hect. pământ arabil, 135 hect. fînături, 29 hect. grădini, 96 hect. iamașuri, 722 hect. pădure.

Se găsesc 63 cai, 288 vaci, 138 oi, 248 porci și 14 stupi de albine.

Jucica - Vechie (Alt - Zuczka), *com. rur.*, distr. Cernăuți, așezată pe malul sting al Prutului, la confluența lui cu pârul Moșcov, care se unește la rindu-i cu Zudobriuca (Cuciur) și cu Șubranet, între Jucica-Nouă și Sadagora de o parte, și între Buda și Mahala de alta.

Suprafața 22.08 km.²; populația 2904 locuitori, ruteni, de relig. gr. or.

Este situată lângă drumul princip. Noua Suliță-Cernăuți; stație de drum de fer a liniei Noua-Suliță-Jucica, care se bifurcă aci, o ramură apucind spre Lujeni și alta la Cernăuți.

Are o școală populară cu

o clasă și o biserică parohială cu hramul „Sf. Nicolae“.

Forma până în timpurile din urmă, împreună cu Jucica-Vechie, o singură comună sub numele de Jucica (v. Jucica).

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 1.045 hect. pământ arabil, 262 hect. fînături, 50 hect. grădini, 274 hect. iamașuri, 920 hect. pădure și 12 hect. bălți și heleștee.

Se găsesc 103 cai, 887 vite mari, 288 oi, 339 porci și 29 stupi de albine.

Juci, *cătun*, pendinte de com. rur. Gemine, distr. Cimpulung.

Are 4 case și 16 locuitori.

K

Kalenska - Kyczera (Calenska-Chicera), *cătun*, pendinte de satul Ialovicioara, com. rur. Plosca, distr. Vijnița.

Are 4 case și 21 locuitori.

Karlsberg, *com. rur.*, distr. Rădăuți, așezată pe un afluent al Putnei, nu departe de com. Putna și de malul drept al Sucevei.

Suprafața 8.25 km.²; populația 942 locuitori germani, rom. cat.

Este în apropiere de un bun drum comunal, ce leagă localitatea Putna cu Vicovul-de-Jos, și este legată printr'o linie ferată laterală cu drumul de fer local Hadic-Frasin.

Are o școală populară germană cu 2 clase și o bis. rom. cat.

Colonie germană întemeiată la anul 1797, cu ocazia construirii unei fabrici de sticlă în acest loc, de către comerciantul din Rădăuți, Zossel Rechenberg, care a adus lucrători din colonia galițiană Lubaczów.

Populația se ocupă cu exploatarea de păduri și cu zidăria.

Comuna posedă 86 hect. pământ arabil, 93 hect. fâneață, 6 hect. 50 a. grădini, 66 hect. iamașuri, 815 hect. păduri.

Se găesc 48 cai, 345 vite cornute, 4 oi, 239 porci și 10 stupi.

Karlsberg, *moșie*, atenență a moșiei cu adm. part. Vicovul-de-Sus, distr. Rădăuți.

Are 2 case și 10 locuitori.

Komasziwka, (Comașiuca), *cătun*, pendinte de moșia cu adm. part. Boianciuc, distr. Coțman.

Are 131 locuitori.

Kominski, (Cominschi), *cătun*, pendinte de com. rur. Seletin, distr. Rădăuți.

Are 4 case și 29 locuitori.

Este așezat pe o coastă a muntelui Sergieva.

Koriszoty (Corișoti), *mic afl.*, pe st. riulețului Moldovița, răsare la poalele muntelui Roscoveț și se împreună cu Moldovița, ceva mai jos de minele de fer de la Rudolfshüte, distr. Cimpulung.

Krasnyj Dil *cătun*, pendinte de com. rur. Seletin, distr. Rădăuți.

Are 20 case și 95 locuitori.

Este așezat pe coastele muntelui cu același nume.

Krasnyj Dil (*cătun*, pendinte

de satul de reședință Plosca, com. rur., Plosca, distr. Vijnița.

Are 18 case și 85 locuitori.

Krasnyj Dil (= Dealul Frumos), *cătun*, pendinte de com. rur. Sergieni, distr. Vijnița.

Are 143 locuitori.

Krasnyj Dil, *culme muntoasă*, ce formează o ramificare a munților Șurdin sau Racova și se întinde între albia Sucevei și piriul Plosca.

Kuninski, (Cuninschi) *afluent* pe dr. pîr. Brodina, ce se varsă în Succava (v. Brodina); răsare sub poalele culmei Roszosza.

Kurykiw (Curichiv), *cătun*, pendinte de com. rur. Vijenca, distr. Vijnița.

Are 2 case și 22 locuitori.

Kurykiw, *tîrlă*, pendinte de vatra satului Vijenca Mică, com. rur. Vijenca, distr. Vijnița.

Kut, *tîrlă*, pendinte de vatra comunei Andrasfalva, distr. Rădăuți.

Kuzia, *cătun*, pendinte de com. rur. Brodok, distr. Coțman.

Are 5 case și 14 locuitori.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

L

- La Căsoaie, fermă**, pendinte de moșia Drăgoești, pr. zisă, care e o parte din corpul moșiei cu adm. spec. Drăgoești, distr. Gurahumora.
- La Crucea lui Iacob, tîrlă**, pendinte de vatra com. rur. Tereblecea Nemțească, distr. Siret.
- La Finaț, fermă**, pendinte de moșia cu adm. spec. Șcheia, distr. Suceava.
Are o singură casă și 24 locuitori, romini, gr. or.
- La Gruî, poiană**, distr. Cimpulung, între dealurile Ghirilău la N. și Runcul-Tochin la S. și piraale Brănești la O. și Negrileasa la V.
- La Hoțenploț, tîrlă**, pendinte de vatra com. Tereblecea-Nemțească, distr. Siret.
- La Izvor, cătun**, pendinte de com. rur. Dorna - Candreni, distr. Cimpulung.
Are 10 case și 37 locuitori.
- La Luncî, cătun**, pendinte de tirgul Vama, distr. Cimpulung.
Are 7 case și 41 locuitori.
- La Mașina, fermă**, pendinte de moșia cu adm. spec. Stupca, distr. Gurahumorului.
Are 2 case și 36 locuitori.
- La Molnița, tîrlă**, pendinte de vatra com. Tereblecea-Românească, distr. Siret.
- La Piatra, cătun**, pendinte de com. rur. Dorna - Căndreni, distr. Cimpulung.
Are 10 case și 47 locuitori.
- La Prisaca, cătun**, pendinte de com. rur. Tereblecea - Nemțească, distr. Cernăuți.
Are 3 case și 15 locuitori.
- La Runcu, cătun**, pendinte de com. rur. Poiana Stampi, distr. Cimpulung.
Are 313 locuitori.
- La Șipot, fermă**, pendinte de moșia cu adm. spec. Tolova Mică, distr. Gurahumora.
- La Toacă, mic munte**, 821 m. alt., spre V. de com. Bori, distr. Gurahumora.
- Larga, mic afluent**, pe dr. Moldovei, răsare mai jos de com. Capul Cimpului sub Opicina
- Largei și se varsă în Moldova în fața com. Capul Codrului, distr. Gurahumora.
- Lasova, cătun**, pendinte de satul de reședință Plosca, com. rur. Plosca, distr. Vijița.
Are 3 case și 12 locuitori.
- Lașchiuca (Laszkówka), com. rur.**, distr. Coțman, așezată în 2 mase compacte pe pîriul Sovica, la S. de tirgul Coțman. Suprafața 13.62 km.²; populația 1718 locuitori, ruteni, gr. or., precum și puțini izraeliți și poloni.
Se compune din 2 sate: 1) Lașchiuca-Vechie (rut. Stara-Laszkówka) așezat pe stînga pîriului Sovica, la confluența lui și unit cu Vitiliuca; 2) Lașchiuca-Nouă (rut. Nowa-Laszkówka) pe dreapta pîriului Sovica.
Este situată lingă drumul principal Zaleszezyki-Cernăuți precum și lingă linia ferată Lujeni-Coțman.
Are o școală populară cu 2 clase și o biserică parohială cu hramul „Sf. Nicolae”.
Această comună este menționată pentru prima oară, într'un zapis confirmat de Ștefan cel Mare la 1503. La

1766—67 s'au așezat aci numeroși emigrați din Galiția. La 1776 era în posesia episcopiei din Rădăuți.

Aci se face un vestit bilciu de cai, în fie-care an.

Populația se ocupă cu agricultura.

Comuna posedă 1170 hect. pământ arabil, 131 hect. finături, 170 grădini, 127 hect. imasuri, 0 h. 33 a. păduri și 3 h. 50 a. heleștee.

Se găsesc 140 cai, 395 vite cornute, 253 oi, 270 porci și 70 stupi de albine.

Lașchiuca (Laszkówka), *moște*, cu adm. part., distr. Coțman.

Suprafața 0.98 km.²; populația 30 locuitori, în majoritate ruteni gr. or., restul izraeliți.

Coprinde pe lângă moșia Lașchiuca, pr. zisă, și tirla Scabora.

Latșeni, *cătun*, pendinte de com. rur. Sadova, distr. Cimpulung.

Are 28 case și 95 locuitori.

Laura, *cătun*, pendinte de com. rur. Vicovul-de-Sus, distr. Rădăuți.

Are 118 locuitori și o școală populară cu o clasă.

Laura, *piriū*, afluent pe st.

Sucevei, ce răsare sub poalele culmei Coasta Inaltă și ocolind masivul înălțimilor ce poartă asemenea numele de Laura, se varsă în Suceava, mai jos de com. Straja, distr. Rădăuți.

Laurenca, *cătun*, pendinte de com. rur. Bănila Moldovenească, districtul Storjineț.

Are 114 locuitori.

Lazăr, *culme*, 508 m., ce ține

de reg. deluroasă dintre Siret și Suceava și se găsește în apropierea com. Călineștii-lui-Cuparencu, distr. Suceava.

Lazăr, *piriaș*, ce răsare sub culmile deluroase Romanca și se varsă în pir. Hlinița la N. de localit. Bobești, distr. Storjineț.

Lăpușna (Lopuszna), *stațiune balneară*, cu institut de hidroterapie și cură de lapte; pendinte de moșia cu adm. part. Berhomet pe Siret, distr. Vijița.

Are 195 locuitori și o haltă de drum de fer *Teplifa*; ține de școala și biserica din Berhomet pe Siret.

Lăpușna, *pădure*, pe malul st. al Siretului, spre V. de com. cu acelaș nume, distr. Vijița.

BCU Cluj Central University Library Cluj

Lăpușna, *piriū*, afluent pe st. Siretului, răsare sub muntele Smidovata și se varsă în albia Siretului, mai sus de sat. Lăpușna, distr. Storjineț.

Leafa, *munte*, ce ține de ramificațiunile sistemului Obcina Feredeul și se înalță cu 1094 m. nu departe de localitățile Moldovița și Sadova, distr. Cimpulung.

Lefile, *mic afluent*, pe st. Moldovei; ia naștere sub muntele Piatra-Fuscului și se revarsă în Moldova în fața văii Botoșului, distr. Cimpulung.

Leglia, *tirlă*, pendinte de com. rur. Verbăuți, distr. Coțman.

Lehucenii - Tăutului (Lehuczeny), *com. rur.*, distr. Cernăuți, așezată pe malul stîng al Pru-

tului, la locul unde Prutul formează mici insule și lipită de com. rur. Gogolina sau Stroeștii-de-Sus.

Suprafața 8.88 km.²; populația 646 locuitori, în majoritate ruteni, restul poloni.

Este în apropiere de drumul princip. Noua Suliță-Cernăuți și Sadagora, precum și de linia ferată Noua Suliță - Cernăuți.

Ține de școala și de biserica din Gogolina sau Stroeștii-de-Sus.

La 1776, era în posesia lui Ioan Tăutul și de aci numirea sa, de Lehucenii-Tăutului.

În această localitate s'a găsit, cu ocazia unor săpături, măsele de mamut cari se păstrează în muzeul din Viena.

Populația se ocupă cu agricultura, cu creșterea vitelor și cu pescuitul.

Comuna posedă 374 hect. pământ arabil, 215 hect. imasuri, 54 hect. pădure și 0 h. 42 a. heleștee.

Se găsesc 52 cai, 170 vite mari, 269 oi, 195 porci și 9 stupi de albine.

Lehucenii-Tăutului, *moșie*, cu adm. part., distr. Cernăuți.

Suprafața 2.14 km.²; populația 43 locuitori, poloni, romini și izraeliți.

Lențești (rom. și Lencăuți), *vechiu sat*, distr. Cernăuți, din care s'a format cu timpul 2 comune cu administrații speciale și numite: Lențești-Privat și Lențești-Cameral (v. fie-care).

În apropierea acestui sat, și anume în locul unde se văd și astăzi încă valuri de pământ, pîrcălabul Boldur, cu 3000 de Moldoveni, a nimicit, în ziua de 29 Oct. 1496, un detașament de armată polonă, compus din 600 cavaleri ma-

surică, și care venea să dea ajutor regelui Albrecht.

La 1776, o parte din acest sat o poseda mănăstirea Barnovschî, iar cea-l-altă parte Toma Iamandî.

După această împărțire s'aū format cele 2 comune din ziua de azi, și anume com. Lentești-Cameral și Lentești-Privat (v. ficcare).

Lentești, (rom. și Lencăuți), *moșie*, cu adm. part., distr. Cernăuți.

Suprafața 3.01 km.²; populația 47 locuitori, în mare parte izraeliți, ciți-va poloni și 4 ruteni gr. cat.

Cuprinde pe lingă moșia Lentești pr. zisă și tirla Camenca.

Lentești-Cameral (rom. și Lencăuți), *com. rur.*, distr. Cernăuți, așezată pe malul sting al Prutului în fața satului Bila, la N.-V. de orașul Cernăuți și lipită de com. Lentești-Privat.

Suprafața 3.63 km.²; populația 508 locuitori, în mare parte ruteni gr. or., restul izraeliți, poloni și germani.

Coprinde pe lingă satul de reședință cu 448 locuitori, și cătunul Denesiuca (v. Denesiuca).

Este situată lingă drumul principal Cernăuți-Sniatin, precum și lingă linia ferată Cernăuți-Lujeni.

Ține de școala din Lentești-Privat și are o biserică filială cu hramul „Sf. Arh. Mihail și Gavril”, atenență a parohiei din Lentești-Privat.

Apartinea la 1776 minăstirei Barnovschî (v. Lentești, vechiū sat).

Populația se ocupă cu agricultura. Comuna posedă 157

hect. pământ arabil, 63 hect. finațuri, 19 hect. grădini, 159 hect. imașuri, 27 hect. pădure. 2 ½ hect. bălți și heleștee.

Se găsesc 20 cai, 131 vite mari, 119 oi și 73 porci.

Lentești-Privat (rom. și Lencăuți), *com. rur.*, distr. Cernăuți, așezată pe malul sting al Prutului, în partea de V. a com. Mămăești-Noi și lipită de com. Lentești-Cameral.

Suprafața 10.84 km.²; populația 1100 locuitori, ruteni; relig. gr. or.

Prin partea sa de N. trece drumul princip. Cernăuți-Sniatin și linia ferată Cernăuți-Lujeni.

Are o școală populară cu 2 clase și o biserică filială cu hramul „Sf. Arh. Mihail și Gavril”.

La 1776, era în posesia lui Toma Iamandî (v. Lentești, sat vechiū).

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea de vite.

Comuna posedă 619 hect. pământ arabil, 275 hect. finațuri, 8 hect. grădini, 63 hect. imașuri.

Se găsesc 49 cai, 260 vite mari, 224 oi, 97 porci și 20 stupi de albine.

Leucău (Lewkiw), *sat*, pendinte de com. rur. Mihova, distr. Vijnița.

Are 292 locuitori și coprinde în sine pe lingă vatra satului cu 279 locuitori și cătunul Bahna (v. Bahna, cătun).

Leucău (Lewkiw), *tirlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Mihova-Osadța, distr. Vijnița.

Leurda, *finețe și mică păduri*, distr. Storjineț, la S. de Albovăț și la N. de Pătrăuț de Sus.

Lichtenberg (sau Lichtendorf, rom. Dealul-Edereci), *sat*, distr. Gurahumora, așezat în partea de N.-V. a com. Glitt, de care este lipit, avind casele înșirate pe o mare întindere, pe ambele părți ale drumului distr. Vicov-Solea.

Suprafața 15.49 km.² împreună cu com. Glitt; populația 404 locuitori, germani; relig. rom. cat.; are o școală populară rom. cat. cu o clasă.

Este o colonie de Germani boemi, întemeiată în anul 1836.

Numele i sa dat, de coloniști, după dealul din apropiere care era curățit de pădure [germ. lichten = a rări].

Populația se ocupă cu agricultura și cu exploatarea de păduri.

Se găsesc 89 cai, 221 vite cornute, 84 porci, 11 stupi.

Lilieci (Leleczy), *afluent* pe st. Siretului, ce răsare în pād. Stebnicului, adunându-și izvoarele de sub poalele muntelui Rumotsca și vărsindu-se în Siret lingă punctul Măidan, mai jos de halta drumului de fer Teplița, distr. Storjineț.

Lipovăț (Lypowec), *cătun*, pendinte de Dihtineț, satul de reședință al com. rur. cu același nume, distr. Vijnița.

Are 335 locuitori.

Lipovăț (Lypowec), *cătun*, pendinte de vatra satului Greblena, com. rur. Dihtineț, distr. Vijnița.

Lipoveni (sau Sub-Prisaca), *sat*, distr. Suceava, așezat pe dr. pir. Dragomirna.

Suprafața 6.49 km.²; populația 514 locuitori, ruși de naționalitate; limba de vorbire, cea ruteană; ține de cultul

staroverților sau rascolnicilor (vechi ortodocși) din Dobrogea, de unde-și procură și preoșii lor.

Este legat de com. Ițcanii-Noi, printr'un drum de cîmp.

Acest sat s'a înființat la anul 1774 de o colonie de Lipoveni, cari fiind persecutați de biserica de stat rusească, s'a refugiat mai întîiu în Crimeea; de aci, fiind decimați de Tătari, au trecut în România (Moldova) și de aci în Bucovina.

Populația se ocupă cu agricultura, cu creșterea vitelor și cu pomăritul; parte, însă, trece în România la lucrul de cîmp, în timpul verii.

Posedă 333 hect. pămînt arabil, 44 hect. fînațuri, 12 hect. 50 a. grădini, 166 imașuri, 284 hect. păduri.

Se găsește 94 cai, 115 vite, 67 oi, 360 porci, 16 stupi.

Lipoveni, colonie, înființată la 1845, pe teritoriul com. rur. Lucaveț-pe-Siret, prin așezarea aci a numeroase familii.

Are 298 locuitori, cari se ocupă cu săparea de șanțuri și iazuri (v. Lucaveț-pe-Siret, com. rur.).

Lipoveni, moșie, atenență a moșiei cu adm. spec. Pătrăuți, distr. Suceava.

Are 2 case cu 5 locuitori.

Liscovăț, cătun, pendinte de com. rur. Toraceni, distr. Vijnița.

Are 3 case și 13 locuitori.

Liscovăț (Liskowetz), țîrlă, pendinte de com. rur. Chiseliteni, distr. Vijnița.

Are 2 case și 9 locuitori.

Liscovățul, mic affluent, pe st. riului Siret, ce răsare sub muntele Liscovăț, traversează re-

giunea de dealuri cu același nume și se varsă în riul Siret, lângă tirgulețul Storojineț, distr. Storojineț.

Liteni, com. rur., distr. Suceava, așezat pe partea stîngă a pîriului Hranița, la hotar cu România.

Suprafața 9.05 km.²; populația: 701 locuitori, romîni; relig. gr. or.

Este străbătută de drumul distr. Suceava-Gurahumora și legată de Bunești printr'un drum de țară.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică filială cu hramul „Sf. Nicolae”, atenență a parohiei din Zaharești.

La 1776 era proprietatea boerului Ionița Bașota, mare paharnic. La 1778, a fost mărită cu coloniștii transilvăneni.

Populația se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Comuna posedă 965 hect. pămînt arabil, 140 hect. fînațuri, 4 hect. grădini, 16 hect. imașuri, 1 hect. 50 a. păduri, 2 hect. heleștece.

Se găsește 46 cai, 214 vite cornute, 415 oi, 203 porci, 70 stupi.

Liteni, moșie, cu adm. specială, distr. Suceava.

Suprafața 6.97 km.²; populația 71 locuitori, dintre cari 25 vorbesc limba polonă, 16 l. rom. 12 l. ruteană, și 12 l. germană; în privința relig. 37 sunt gr. cat., 13 rom. cat., 9 mozaici, 6 gr. or. și 6 sunt de alte relig.

Forma odinioară un singur sat și moșie cu com. de azi Liteni (vezi Liteni, com.).

Lizaura, sat, distr. Suceava, așezat pe dr. fl. Suceava, în marginea de E. a orașului Su-

ceava, pe teritoriul „Tătărăș”.

Suprafața 1.85 km.²; populația 570 locuitori, romîni; relig. gr. or.

Prin drumeacuri de cîmp este legată de drumul distr. Suceava-Bosaneca.

Ține de biserica parohială cu hramul „Sf. Dumitru” din Suceava.

Făcea odată parte integrantă din orașul Suceava. Populația se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Posedă 144 hect. pămînt arabil, 2 hect. fînațuri, 12 hect. grădini, 17 hect. imașuri, 30 hect. păduri.

Se găsește 29 cai, 204 vite, 27 oi, 197 porci, 47 stupi.

Locescu, mic affluent, al pîr. Horodnicul, ce formează împreună cu Toplița pîr. Saha (v. Horodnicul și Saha). Răsare mai jos de izvoarele sărate din apropierea hergheliei Voitinel, distr. Rădăuți.

Lopatnic, pîriaș, ce răsare sub Dealul Dracului, nu departe de izvorul pîr. Corovia (v. Corovia) și se varsă în pîr. Hlinița, în fața com. Dracineț, distr. Storojineț.

Lopușna, pîr., afl. pe dr. Cere. mușului (alb), ce ia naștere în apropierea muntelui Losova, primind pe dr. pîr. cu același nume și se revarsă în Ceremuș nu departe de culmea Ciornej Dil, distr. Vijnița.

Losova, țîrlă, pendinte de com. rur. Sergieni, districtul Vijnița.

Are 2 case și 8 locuitori.

Losova (Lisova), munte, 1429 m. ce ține de culmea Maximet-Losova și se găsește în apro-

pierea com. Dălhopole (Cimpulungul Rusesc), districtul Vijnița.

Lostunul, pîr., afl. al riulețului Putila, ce se varsă în Ceremuş (v. Putila). Răsare la poalele de sud ale muntelui Kozićine și se varsă în riulețul Putila mai jos de satul Plosca, distr. Vijnița.

Lostunul, affluent, pe dr. Siretului, răsare de sub muntele Bucova și se varsă în Siret în dreptul com. Șipot Privat, distr. Vijnița.

Luboc, cîtun, pendinte de satul de reședință Măreniceni, com. rur. Măreniceni, distr. Vijnița.
Are 7 case și 34 locuitori.

Luc, țîrlă, pendinte de moșia cu adm. part. Luca, distr. Coțman.

Luca, com. rur., distr. Coțman, așezată, în masă compactă, pe malul drept al Nistrului, la N.-V. de localitatea galițiană Zaleszezyki și în vecinătatea com. rur. Prelipcea.

Suprafața 6.76 km²; populația 592 locuitori ruteni, gr. or.

Prin drumuri de țară comunică cu localitățile vecine, precum și cu drumul principal Crisciateg-Horodenca (Galiția).

Are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Sf. Nicolae”.

Comuna este menționată, pentru prima oară, în 1662, cu ocazia unui război din timpul lui Ștefan-Petriciceu-Vodă (1662-1674).

În urma acestei date, se pare că comuna ar fi fost distrusă, căci nu exista în 1742 cînd se zidi aci un schit, de către Ma-

ziful Atanasie Țînta (v. Luca-schit).

Populația se ocupă cu agricultura.

Comuna posedă 769 hect. pământ arabil, 140 hect. fînă-tuși, 9 hect. grădini, 24 hect. înașuri, 70 hect. bălți.

Se găsesse 48 cai, 103 vite cornute, 137 oi, 109 porci și 19 stupi de albine.

Luca, schit, ce se găsea pe teritoriul com. Zviniace, distr. Coțman, înființat fiind la 1742 de către mazărul Atanasie Țînta, pe locul, unde pare că fusese mai înainte un început al actualei com. Luca (v. Luca com.). Într-un hrisov de la 1747, acestui schit i se atribuie proprietatea unei părți a com. Zviniace, posesiune, care a fost apoi usurpată de către răzeșii de prin prejur.

Lipsa mijloacelor de întreținere a fost, în urmă, și motivul desființării schitului de către administrația austriacă.

Luca, moșie, cu adm. part., distr. Coțman.

Suprafața 3.71 km²; populația 49 locuitori, ruteni, israeliți și romini.

Coprinde pe lângă moșia Luca pr. zisă și țirlele Țarinaea Luc Slimuzivca, Slimuzivca na Horî (v. fie-care).

Lucaci, creastă de munți, ce formează una din cele două ramuri ale masivului Petrosul la hotarul de S. al Bucovinei și constituie împreună cu creasta Peatra Dornei și ramificațiile dintre ambele creste așa numiți Munți la Roși (v. Carpații Bucovinei).

Lucașivca (Lukasivka) țîrlă, pendinte de moșia cu adm.

part. Prelipcea, districtul Coțman.

Lucava, mic affluent, pe st. Moldovei ce răsare în apropierea masivului muntos Hosternie și, formînd trecătoarea carpatină cunoscută sub numele de Pasul Lucava, se varsă în Moldova, lângă com. Sulița ce poartă și numirea de Moldova, distr. Cimpulung.

Lucava-de-Sus, izvor, ce răsare sub muntele Șîrbul și împreună cu izvorul Hrobi-Potoc, dau naștere rîului Moldova, împreunîndu-se lângă culmea Camienca (distr. Cimpulung).

Lucava-Smidești affluent, al Moldovei ce răsare sub poalele de N. al catenei muntoase Lucina și străbătînd printre masivurile stîlcoase ce se pun în cale între coamele înălțimilor Dărîmoasa și Găina, formează trecătoarea Lucava sau pasul Moldova, împreunîndu-se cu Moldova în mijlocul com. Sulița (Moldova).

Lucavăț, moșie, cu adm. part., distr. Vijnița.

Suprafața 42.20 km²; populația 88 locuitori israeliți în majoritate, apoi ruteni, romini ș. a., fiecare cu confesiunea națiunii sale.

Coprinde pe lângă moșia Lucavăț pr. zisă, și țirlele Dombrowa, Issari, Maidan, Nad Kossowankow, Sădiște, Serafina și Teplicia (v. fie-care).

Lucavățul-de-Jos, sat, pendinte de com. rur. Lucavăț-pe-Siret, distr. Vijnița.

Are 1222 locuitori ruteni, gr. or.

Coprinde pe lângă vatra sa-

tului cu 13 case și 66 locuitori și cătunele: Burdivschî, Dibrova, Issari, Cosovana, Săliște și Seratinet (v. fiecare).

Are o școală populară cu 3 clase și o biserică parohială cu hramul „Sf. Nicolae”.

Aci se află o fabrică de spirt (v. Lucavăț-pe-Siret, com. rur.).

Lucavățul-de-Sus, sat, pendinte de com. rur. Lucavăț, distr. Vijnîța.

Are 913 locuitori ruteni, gr. or.

Coprinde pe lângă vatra satului cu 7 case și 34 locuitori și cătunele Minăstiriște și Volcineț (v. fiecare).

Are o stație de drum de fer și o biserică parohială cu hramul „Sf. Paraschiva”; ține de școala populară din Lucavăț-de-Jos.

Se află aci o fabrică de scinduri cu 5 gater. (v. Lucavăț-pe-Siret, com. rur.).

Lucavăț-Maidan, sat, pendinte de com. rur. Lucavăț-pe-Siret, Vijnîța.

Are 277 locuitori ruteni, gr. or.

Aci se află o fabrică de scinduri cu un singur gater (v. Lucavăț-pe-Siret, com. rur.).

Lucavăț-Maidan, moșie, cu adm. part., distr. Vijnîța.

Suprafața 4,14 km²; populația 26 locuitori israeliți și ruteni; relig. mosaică, gr. or. și rom. cat.

Lucavăț-pe-Siret, com. rur., distr. Vijnîța, așezată pe o mare întindere, pe malul stîng al Siretului Mare, între Berhomet și hotarul despre distr. Storojineț.

Suprafața 24,84 km²; populația 2710 locuitori ruteni și

ceva israeliți și lipoveni, relig. gr. or. pentru marea majoritate.

Se compune din satele: Lucavăț-de-Sus, Lucavăț-de-Jos și Lucavăț-Maidan; precum și din colonia Lipoveni (v. fiecare).

Este lipită de drumul districtual Jadova-Berhomet, care se bifurcă aci, o ramură apucînd spre Vijnîța; stație de drum de fer a liniei Hliboca-Berhomet.

Are o școală populară cu 3 clase și 2 biserici parohiale, una în Lucavăț-de-Sus și alta în Lucavăț-de-Jos (v. fiecare).

La 1776 forma un singur sat cu numele Lucavăț și era stăpînirea maziilor Ilie Cirstea Șetvari și Vasile Pancu. Sub această numire e pomenit într'un hrisov din 1741. Abia de la 1780 incoace, începe a se accentua o împărțire a lui în 2: Lucavăț-de-Sus și Lucavăț-de-Jos.

Populația ruceană se ocupă cu agricultura, prăsila de vite, precum și cu exploatarea de păduri și finațuri; iar cea lipovenă cu lucrul cu ziuă și este f. mult căutată, mai ales la săpatul iazurilor și șanțurilor, pentru care posedă o mare iscusință.

Comuna posedă 1099 hect. pămînt arabil, 2357 hect. finațuri, 582 hect. imașuri, 2392 hect. pădure.

Se găsesc 215 cai, 1062 vite cornute, 5301, 313 porci și 205 stupi de albine,

Lucavița, com. rur., distr. Cernăuți, așezată pe partea stîngă a pîriului Mamornița, între comunele Cotul Bainschi și Mamornița, la hotarul dinspre România.

Suprafața 8.43 km²; popu-

lația 1513 locuitori ruteni, de relig. gr. or.

Se împarte în 2: în Lucavița-de-Sus și Lucavița-de-Jos.

Printr'un drum districtual comunică cu com. Mamornița și cu drumul principal Cernăuți-Vama. Cu comunele învecinate Cotul Bainschi și Molodia, este legată prin drumuri de țară.

Are o școală populară cu o clasă și 2 biserici, una parohială cu hramul „Sf. Dumitru” în Lucavița-de-Sus, de care depinde și filiala din Cotul Bainschi; și altă filială cu hramul „Sf. Arh. Mihail și Gavril” în Lucavița-de-Jos, atenție a parohiei din Lucavița-de-Sus.

Comuna este menționată, pentru prima dată, într'un hrisov din 4 Iulie 1741. De la 1776, cînd se afla în posesia lui Constantin Lepădatu și a lui Ioan Dracini, datează și împărțirea ei în Lucavița-de-Sus și de Jos.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea de vite.

Comuna posedă 724 hect. pămînturi arabile, 41 hect. finațuri, 14 hect. grădini, 24 hect. imașuri, 0,37 a. bălți.

Se găsesc 97 cai, 330 vite mari, 210 oi, 269 porci și 17 stupi de albine.

Lucavița, moșie, cu adm. part., distr. Cernăuți.

Suprafața 5.27 km²; populația 92 locuitori, ruteni și israeliți.

Lucăcești, sat, distr. Gurahumora, așezat între pîraele Hrașița și Șomuz, la izvoarele lor și lângă com. Drăgoești și Mazanaești.

Suprafața 7.97 km²; populația 296 locuitori romini. relig. gr. or.

Este lipit de drumul distr. Suceava-Gurahumora; are o școală populară cu o clasă și o biserică filială cu hramul „Sf. Dumitru”.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Posedă 652 hect. pământ arabil, 58 hect. fînături, 4 hect. 50 a. grădini, 58 hect. imășuri, 3 hect. pădure.

Se găsește 29 cai, 142 vite cornute, 88 oi, 106 porci, 27 stupi.

Lucăcești, moșie, ce ține de corpul moșiei cu adm. spec. Drăgoești, distr. Gurahumora.

Are 3 case și 14 locuitori, împreună cu ferma atenență Samuș în Băeșești.

Luchi (Luky), cătun, pendinte de com. rur. Cuciur Mare, distr. Cernăuți.

Are 11 case și 48 locuitori.

Lucina, lanț muntos, ce ține de șirul principal al Carpaților Păduroși din Bucovina și care se întinde pe o dist. de 18 km. de la muntele Lucina pînă la pîr. Botoș, avînd înălțimile Lucina (1590), Tatarca, Știrbul și Timpa, distr. Rădăuți (v. numirile speciale). Ca ramificații secundare acest lanț mai are, între pîr. Lucava Smidești și pîr. Tatarca, culmile Darimoasa și Găina, și la S. de acest din urmă pîriu, culmea Timpei. Spre V. mai are apoi culmea Tatarcei și ceva mai la S. culmea Dadului cu muntele Dadul.

Lucina, localitate cu herghelie, pendinte de moșia Șipot, atenență a moșiei cu adm. part. Șipot, distr. Rădăuți.

Are 7 case și 9 locuitori.

Aci sunt grajduri și clădiri întinse în care sunt adăpostite

pe timp de vară prășilele de cai ale statului austriac, distr. Rădăuți.

Lucina, munte, (1590 m), ține de lanțul carpatin al Lucinei (v. Lucina, lanț muntos). Se află nu departe de localitatea Moldova (Sulița), distr. Rădăuți, în apropierea stabilimentelor de herghelii de cai a statului austriac.

Luciul, deal, distr. Suceava, 400 m. alt., între dealul Roșia la V. și dealul Căldăruș la E.

Ludi-Horecea, v. Horecea.

Ludi-Humora, (adică podanii de la Humor), *com. rur.*, distr. Suceava, așezată pe pîriul Soloneț.

Suprafața 7.52 km.²; populația 926 locuitori ruteni romanizați, relig. gr. or.

Este punctul de întîlnire a drumurilor Suceava-Cacica distr. și Ludihumora-Suceava principat.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică filială cu hramul „Sf. Arhanghelii Mihail și Gavril”, atenență a parohiei din Cămănești.

Coroana a fost întemeiată de o colonie de Ruteni, pe teritoriul din jurul mînăstirei Humorului.

Populația se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Comuna posedă 364 hect. pământ arabil, 76 hect. fînături, 8 hect. 50 a. grădini, 117 hect. imășuri, 314 hect. păduri.

Se găsește 28 cai, 300 vite cornute, 310 oi, 200 porci, 43 stupi.

Luh, cătun, pendinte de com. rur. Ciornohuze, distr. Vijnița.

Are 3 case și 16 locuitori.

Luh, cătun, pendinte de com. rur. Șipeniți, distr. Coțman.

Are 291 locuitori, ruteni, gr. or.

Luh, țirlă, pendinte de moșia cu adm. part. Prelipcea, distr. Coțman.

Luisental (Luisenthal), moșie, cu adm. spec., distr. Cimpulung, lipită în partea sa de N. de com. rur. Fundul Moldovei.

Suprafața 3,57 km.²; populația 650 locuitori germani; relig. rom. cat. și ev.

Este situată lângă drumul distr. Pojorîia-Breaza; are o școală partic. și o biserică rom. cat.

Colonie germană întemeiată la 1805, pe teritoriul com. rur. Fundul Moldovei, cu ocazia exploatarei minei de aramă din acest loc.

Se găsește 31 cai, 163 vite cornute, 55 oi, 119 porci și 21 stupi de albine.

Lujeni (Luzan), com. rur., distr. Coțman, așezată în masă compactă, pe un teren supus inundațiilor, pe ambele părți ale pîriului Sovica, la confluența sa cu Prutul, între comuncle: Șipeniț și Mămăeștii-Vechi.

Suprafața 14,71 km.²; populația 2420 locuitori, ruteni, de relig. gr. or., cea mai mare parte; f. puțin rom. cat.; în mic număr se găsește și israeliți și poloni.

Este străbătută de drumul principal Sniatin-Cernăuți și printr'un admirabil drum districtual legată cu drumul principal Zaleszczki-Cernăuți.

Este stație de drum de fer a liniei Lemberg-Cernăuți, care se unește aci cu linia ferată locală ce vine de la Zaleszczki.

Are un oficiu telegraf-poștal

o școală populară cu 3 clase și o biserică parohială cu hramul „Înălțarea Domnului”, zidită, din piatră, de un oarecare Teodor Vitolt, posesorul acestei comuni pe la anul 1452 după cum se poate vedea din zăpăsiul din 7 Septembrie acest an, prin care Costea Vraniș, o vinde acestui Vitolt.

Accastă biserică a fost prădată și jefuită în nenumărate rânduri, de Turci, și căzind în mină a fost restaurată, în 1770, de Maria, soția Marelui Stolnic Iordache Luca, în posesia căruia se află comuna și la 1776.

În apropierea comunei s'au găsit o mulțime de obiecte din epoca de piatră.

Are o fabrică de zahăr, o bancă de credit și o casă de economii.

Populația se ocupă cu agricultura.

Comuna posedă 1293 hect. pământ arabil, 190 hect. fnațuri, 9 hect. grădini, 69 hect. imașuri, 42 hect. păduri și 8 hect. heleștee.

Se găsesc 106 cai, 442 vite cornute 606 oi, 389 porci și 25 stupi de albine.

Lujeni, moșie, cu adm. part. distr. Coțman.

Suprafața 6,65 km².; populația 85 locuitori în majoritate israeliți. restul ruteni și germani.

Lunca, moșie, particulară, distr. Storojineț.

Are populație de 109 locuitori. Formează moșia Crasna-Ilschi, împreună cu alte 2 moșii: Șirețel și Crasna-Ilschi.

Lunca-Frumoasă, cătun, pendinte de com. rur. Crasna-Ilschi, distr. Storojineț.

Aci s'a înființat la anul 1817 o fabrică de sticlă.

Lunca-Negrileasa, v. Negrileasa.

Luncușoara, sat, pendinte de com. rur. Rus-Minăstioara, distr. Suceava.

Lungul, deal, distr. Suceava, 350 m. alt., spre N. de satul Bunești.

Lungul-Nou, munte, (1382 m.) ce ține de șirul carpatin așa numit al Șurdinului sau Racovei, găsindu-se lângă localitatea Seletin, distr. Rădăuți.

Lungul Vechi, munte, (1379 m.) munte ce ține de lanțul carpatin Racova sau Șurdin și se găsește în apropiere de local. Seletin, distr. Rădăuți.

Lungulețul, pîrîu, afl. pe dr. Moldoviței, răsare de sub poalele culmei Paltin și se revarsă în Moldovița, față în față cu pîr. Timotei, care vine din st., mai sus de căt. Rașca, distr. Cimpulung.

Lupoia, munte, 1163 m. alt., din care izvorăște pîriul cu acelaș nume; face parte din ramificația muntoasă ce se desprinde, în dreptul muntelui Prislop, din coama laterală Poiana Mărului.

Se află la S. de muntele Fusa, între pîraele Ciurmarna la V. și Dragoșla la N., distr. Cimpulung.

Lupoia, pîrîu, afluent pe st. Moldoviței, ce izvorăște între muntele Fusa și muntele Lupoia și după ce străbate așa numita Pădurea Ponorului, se varsă în Moldovița, lângă stațiunea de dr. de f. Vatra-Moldovița.

Lupșinul, cătun, pendinte de com. rur. Seletin, distr. Rădăuți. Așezat pe coastele muntelui cu acelaș nume.

Are 359 locuitori, huțani, gr. or.

Lupșinul, spinare muntoasă, ce ține de munții Obcina Ferredul (v. Carpații Bucovinei) și se află între pîriul Sipitul și riul Sucevei.

Luptu, deal, 503 m., ce cotește pîriul Soloneț și ține de reg. deluroasă Suceava-Moldova.

Luptu, pădure, spre E. de com. rur. Solca, distr. Gurahumora.

M

Macova, pădure, la S. de Sadova și la hotarul de V. al distr. Storojineț.

Macova șir muntos, ce constituie una din ramificațiile de nord ale Carpaților Păduroși din Bucovina (vezi Carpații Bucovinei) și poartă și numele de Munții Șurdinului.

Macova, localitate, pendinte de moșia cu adm. part. Mega, distr. Vijnița.

Aci se află o fabrică de scinduri cu un singur gater.

Macovatei, pisc, (1422 m); ce ține de munții Tomnaticului (v. Carpații Bucovinei) și se găsește în apropierea localității Șipot-Camerai, distr. Rădăuți.

Maghernița, pîr., mic afluent pe dr. pîriului Humor care se varsă în Moldova (v. Humorul): răsare sub poalele culmei Runcul Arinișului și se împreună cu Humorul lângă com. Minăstirea Humorului, distr. Gurahumora.

Maghernița, mic afluent al pîriului Voroneț, ce se varsă

în Moldova (v. Voronețul): izvoaraște de sub Pietrile Brusturosului și se împreună cu Voronețul, lângă com. Voroneț, distr. Gurahumora.

Mahala (odinioară Ostrița), *com. rur.*, distr. Cernăuți, așezată nu departe de malul stîng al Prutului și lipită de comuna vecine Buda și Cotul Ostriței.

Suprafața 19.25 km²; populația 1947 locuitori romîni. relig. gr. or.

Prin apropierea ei trece drumul principal Noua Suliță-Cernăuți și Sadagora, precum și linia ferată Noua Suliță-Jucica, la care este haltă.

Are o școală populară cu 4 clase și o biserică populară cu hramul Cob. Sf. Duh.

Accastă comună, pînă la anexarea Bucovinei la Imperiul Austriac, se numea Ostrița. Cu această ocazie i s'a dat numirea de Mahala, pe care o conservă și azi. Ștefan cel Mare a cumpărat-o de la frații Tabuci și Pojar și a dăruit-o, prin hrisovul său din 25 Aprilie 1472, minăstirei Putna, în posesia căreia se găsea și la 1776.

Din teritoriul ei se desprinsc o parte marginașe, care mă-

rindu-se cu noi coloniști, deveni com. cu adm. part. sub numele de Cotul Ostriței (v. Cotul Ostriței). La 1780, este menționată ca fiind în unire cu Cotul Ostriței și cu cealaltă comună vecină Buda.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea de vite.

Comuna posedă 1.188 hect. pămînt arabil, 260 hect. fînături, 35 hect. grădini, 323 hect. iamașuri, 16 hect. pădure și 11 hect. 50 a. bălți și heleșteie.

Se găsește 110 cai, 755 vite mari, 673 oi, 389 porci și 186 stupi, de albine.

Malatineț (Malatynetz), *com. rur.*, distr. Coțman, așezată în masă compactă, lângă un iaz, format de pîriul Mlenovca, un afluent al pîriului Sovica, la V. de Stauceni și la S. de Iujineț.

Suprafața 0.89 km²; populația 1262 locuitori ruteni de relig. gr. or.

Prin drumuri de țară e legată cu comunele vecine; are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Sf. Nicolae”.

La 1776, era în posesia boerilor Constantin Șurza și Iordache Cantacuzino.

Aci s'a găsit o frumoasă podoabă de argint din epoca de fer.

Populația se ocupă cu agricultura.

Comuna posedă 1169 hect. pământ arabil, 102 hect. fînături, 19 hect. grădini, 95 hect. iamașuri, 28 hect. păduri, 20 hect. bălți și heleștee.

Se găsesc 58 cai, 252 vite cornute, 427 oi, 127 porci și 22 stupi de albine.

Malatinet, *moșie*, cu adm. part., distr. Coțman.

Suprafața 5.52 km.²; populația 32 locuitori, germani, poloni, israeliți și ruteni, de diferite confesiuni.

Malineșne, *cătun*, pendinte de com. rur. Podzaharici, districtul Vijnița.

Are 25 case și 97 locuitori.

Mamornița, *com. rur.*, distr. Cernăuți, așezată pe partea stîngă a pîriului cu același nume, afluent al Prutului, între comunele Lucavița și Țurenii, la hotarul dinspre România.

Suprafața 1.16 km.²; populația 522 locuitori ruteni, gr. or.

Este străbătută de drumul dist. Lucavița-Vama.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică filială cu hramul „Sf. Nicolae”, atenență a parohiei din Țurenii.

La 1776, era în posesia maziului Nicolae Potlog și a lui Vasile Brăescu.

La 1779 s'a adăugat la aceeași comună și satul Slobozia Mamorniței.

În 1780, era unită cu Lucavița, Cotul Bainschi și Țurenii. De aceea purta și numele de Slobozia Mamorniței și Țurenii. Într'un hrisov da-

tînd din secolul al XV-lea e menționată sub numirea de Mămurenii.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea de vite.

Comuna posedă 444 hect. pământ arabil, 18 hect. fînături, 8 hect. grădini, 27 hect. iamașuri și 57 arii bălți.

Mamornița, *moșie*, cu admin. part., distr. Cernăuți.

Suprafața 2.68 km.²; populația 80 locuitori, israeliți și ruteni.

Se găsesc 15 cai, 106 vite cornute, 141 oi, 83 porci și 3 stupi de albine.

Mancili-cu-Gropa, *cătun*, pendinte de satul Greblena, com. rur. Dihtinet, distr. Vijnița.

Are 11 case cu 56 locuitori.

Manzthal (sau Tolovan), *cătun*, spec. Iacobenii, distr. Cimpulung.

Are 9 case cu 46 locuitori.

Marginea, *com., rur.*, distr. Rădăuți, așezată pe ambele maluri ale Suceviței, între localitățile Sucevița, Fürstenthal, Horodnicul-de-Sus și Volovăț, în spre S.-V. de Rădăuți.

Suprafața 36.82 km.²; populația 3203 locuitori români, de relig. gr. or.

Este străbătută de drumul princip. Vicovul-de-Sus—Solca (Gurahumora), precum și de drumurile distr. ce vin, unul din Rădăuți și altul din Sucevița; printr'un drum comunal e legată cu Volovățul.

Are o școală populară cu 2 clase; o biserică parohială cu hramul „Sf. Arh. Mih. și Gavril” și o casă de economie.

La 1776. era numai un grup de case pe teritoriul așa numit

„Prundul”, pendinte de com. Volovăț și ca atare aparținînd minăstirei Sucevița.

Fiind așezată în marginea pădurei, i s'a și dat numele de Marginea.

Se află aci o fabrică de scinduri cu 6 gatere.

Populația formată din coloniștii veniți din Transilvania, se ocupă cu agricultura și mai ales cu creșterea de vite și cu exploatarea pădurilor.

Comuna posedă 1417 hect. pământ arabil, 639 hect. fînături, 33 hect. grădini, 680 hect. iamașuri, 4074 hect. păduri.

Se găsesc 242 cai, 1697 vite cornute, 405 oi, 1156 porci și 82 stupi de albine.

Marginea, *moșie*, cu adm. part., distr. Rădăuți.

Suprafața 95.04 km.²; populația 265 locuitori în majoritate germani rom. cat., restul români, ruteni, poloni ș. a.

Se compune: 1) din Marginea, moșie atenență, (v. Marginea, moșie); 2) din moșiile:

Fürstenthal și Sucevița (v. fic-care).

Marginea, *moșie*, atenență, a moșiei cu adm. part. Marginea, distr. Rădăuți.

Are 15 case și 96 locuitori.

Coprinde pe lingă moșia Marginea propriu-zisă și tirla Șoa-rec; are 13 case și 67 locuitori precum și ferma Arșița (v. Arșița, fermă).

Marginea Rîpei, *cătun*, pendinte de com. rur. Rușii-Moldoviței, distr. Cimpulung.

Are 126 locuitori.

Marianca, *cătun*, pendinte de moșia cu adm. part. Borăuți, distr. Coțman.

Are 2 case și 11 locuitori.

Marianca, tîrlă, pendinte de com. rur. Borăuți, distr. Coțman.

Marița, tîrlă, pendinte de com. rur. Sadova, distr. Cimpulung. Are 2 case și 7 locuitori.

Maximeț, cătun, pendinte de satul Storoneț, com. rur. Storoneț-Puțila, distr. Vijnița. Are 6 case și 7 locuitori.

Maximeț, munte, (1344 m.) ce ține de culmea Maximeț-Losova și se găsește nu departe de comuna Dolhopole (Cimpulungul Rusesc), distr. Vijnița.

Maximeț-Losova, culme muntoasă (v. Carpații Bucovinei).

Mazanaești, com. rur., distr. Gurahumora, așezată la izvoarele pîriului Șomuz și lipită de com. Drăgoești în partea sa de N.

Suprafața 5.31 km.²; populația 687 locuitori, romîni, precum și puțini germani ș. a.; relig. gr. o. pentru majoritate, rom. cat., ev. și mosaică pentru rest.

Este situată lingă drumul distr. Suceava - Gurahumora; are un oficiu poștal; o școală populară cu o clasă și o biserică deservită de preotul de la filiala Lucacești.

La 1776 era cătun și aparținea minăstirei Slatina.

Populația — formată din locuitori originari și din coloniști transilvăneni — se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 400 hect. pămînt arabil, 15 hect. fîneturi, 9 hect. grădini, 91 hect. iamașuri 0.55 hect. păduri și 0. hect. 9 a. heleștee

Se găsește 38 cai, 315 vite

cornute, 117 oi, 251 porci și 68 stupi.

Măceșul, cătun, pendinte de com. rur. Stulpicani, distr. Cimpulung.

Are 29 case și 149 locuitori. romîni gr. or.

Măcrișul, culme mică, ce se desprinde ca ramificațiune din șirul carpatin Obcina - Mare sau Arsita, în apropiere de localitatea Frumosul, distr. Cimpulung, avînd și o înălțime cu acelaș nume, 1055 m. alt. (v. Carpații Bucovinei).

Măgura, cătun, împreunat din tîrlele Plaiu Musteți și Ploșnița, pendinte de com. rur. Breaza, distr. Cimpulung.

Are 928 locuitori, romîni, gr. or.

Măgura, cătun, pendinte de com. rur. Cirlibaba, distr. Cimpulung.

Are 2 case și 9 locuitori.

Măgura, cătun, pendinte de com. rur. Seletin, distr. Rădăuți, așezat pe pîriul Pohonicara.

Are 191 locuitori, huțani, gr. or.

Măgura, cătun, pendinte de com. rur. Stulpicani, distr. Cimpulung.

Are 2 case și 14 locuitori.

Măgura, munte, cu numire de altmîntrelea foarte comună în Carpații Bucovinei, ce ține de șirul Obcina Feredeul și se află în apropierea localității Breaza, distr. Cimpulung, avînd o înălțime de 1359 m.

Măgura, munte, 1113 m. alt., între riul Moldova și pîriul Prașca, în vecinătatea com.

Pojorița și Sadova, precum și a orașului Cimpulung, făcînd parte din Obcina Flocenilor, ramificație a sistemului muntos Rărăul, distr. Cimpulung.

Măgura, culme muntoasă 1206 m. alt., ce se desprinde din coama muntoasă Obcina Feredeul, între riulețele Boul și Deia, trimițînd ramificații spre riul Moldova, districtul Cimpulung.

Măgura-Bătrînă, mică ramificație muntoasă, ce ține de lanțul munților Rărăului și se găsește situată între pîraiele Salatruc și Suha, distr. Cimpulung, avînd și o înălțime cu acelaș nume (1126 m. alt.).

Măgura-Bobeicuței, pisc, ce ține de Munții Cirlibabei și se află în apropierea local. Cirlibaba, distr. Cimpulung (1566 m.).

Măgura-Brezii, munte, 1133 m. alt., ramificație a muntelui Măgura, în vecinătatea com. Breaza, distr. Cimpulung.

Măgura-Cailor, mică ramificație muntoasă ce ține de lanțul munților Rărăului și se află între pîriul Sălatruc și riul Moldova, distr. Cimpulung.

Măgura-Mare, munte, ce ține de lanțul carpatin Obcina Mare sau Arșița și se găsește la O. de minăstirea Putnei, distr. Rădăuți (832 m.).

Măgura-Mare, (832 m.) și Mică. (799 m.), mici munți, făcînd parte din culmea secundară Alunișul, ramif. muntoasă Obcina mare, în apropierea com. Putna, distr. Rădăuți.

Măgura-Vacii, munte, ce ține

de lanțul carpatin Obcina Mare sau Arșița și se găsește în apropierea com. Putna, distr. Rădăuți (1139 m.).

Măgura-Voloca, *munte* ce ține de ramificările de N. ale și rului carpatin Obcina Feredeul (1220 m.).

Măgurele, *complex de dealuri* acoperite cu păduri și cu livezi, la N. de muntele Răchitișul, distr. Cimpulung.

Măgurețul, *munte*, 1029 m. alt., ramificație a coamei muntoase Obcina Feredeul, între pir. Varvara și Zebrauca, și valea Sadovei, distr. Cimpulung.

Măgurița, *cătun*, pendinte de com. rur. Sadova, distr. Cimpulung.

Are 31 case și 91 locuitori romini, gr. or.

Măidan, *cătun*, pendinte de com. rur. Solonețul-Nou, distr. Gurahumroa.

Are 29 case, cu 172 locuitori romini, gr. or.

Măidan, *tîrlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Lucaveț, distr. Vijnița.

Măidan, *poiană*, distr. Storojineț, despărțită în două de hotarul de V. al districtului; se mărginește la N. cu păd. Senu, la R. cu pir. Senu, la S. cu riulețul Pantin și la V. cu Mega.

Măidan-Ispas, *sat*, care, împreună cu satul de reședință Ispas și cu satul Ciornohuze - Ispas, formează com. rur. Ispas, distr. Vijnița.

Are 250 locuitori, ruteni gr. or. Posedă o biserică filială cu

hramul „Sf. Dumitru”, atenentă a parohiei din Ispas.

Măidan-Ispas, sau Zvar, *cătun*, pendinte de moșia cu adm. part. Berhomet-pe-Siret, distr. Vijnița.

Are 141 locuitori huțani, gr. or.

Mămăești, *comună veche*, districtul Cernăuți, împărțită astăzi în două comune separate: Mămăeștii-Vechi (saŭ de Sus) și Mămăeștii-Noi (saŭ de Jos) (v. fic-care).

Aparținea, pe vremuri, minăstirei Sucevița. La 31 Martie, 1648, cind Vasile Lupu inchină bunurile acestei minăstiri Schitului Mare din Galiția, trece și această comună sub noua stăpînire. Domnul Moldovei, Ilie Alexandru, dă minăstirei Schitul - Mare un hrisov de danie relativ la Mămăești. Un altul, din 1676, relativ tot la această comună, a fost pierdut cu ocazia unei jefuirii a minăstirei de către Turci și Tătari. Se mai vorbește, apoi, despre această comună, în alte două hrisoave: unul de la Duca-Vodă, cu data de 9 Februarie 1669 și altul de la Petru Ștefan, cu data de 26 Martie 1673. În acesta din urmă se pomenește despre așezarea aci a 20 de familii polone. La 1766 și 1767 comuna se mărește cu emigrați din Galiția. La 1776, aparținea Schitului - Mare din Galiția, care avea în această localitate două minăstiri filiale, una cu 11 călugări și alta cu 10.

Mămăeștii-de-Jos (saŭ Noi), *com. rur.*, distr. Cernăuți, așezată pe malul stîng al Prutului și lipită în partea sa de V. cu comuna Mămăeștii-de-Sus (saŭ

Vechi), lingă hotarul din spre distr. Coțman.

Suprafața 15.62 km²; populația 2659 locuitori, ruteni, gr. or. și ciți-va israeliți.

Este lipită de linia ferată Nepolocăuți-Cernăuți, precum și de drumul principal Sniatin-Cernăuți, care se unește aci cu cel princip. Zaleszezyki (Galiția)-Cernăuți.

Are o școală populară cu 3 clase și o biserică parohială cu hramul Adorm. M. D.

La 1776 forma o singură comună cu Mămăeștii-de-Sus, sub numirea de Mămăești (v. Mămăești) și era în posesia Schitului-Mare, din Galiția.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea de vite.

Comuna posedă 493 hect. pămînt arabil, 6 hect. finațuri, 671 hect. pădure și 63 ari heleștec.

Se găsesc 142 cai, 639 vite cornute, 913 oi și 326 porci.

Mămăeștii-de-Sus, (saŭ Vechi), *com. rur.*, distr. Cernăuți, așezată pe partea stîngă a Prutului, la hotarul din spre distr. Coțman.

Suprafața 15.68 km²; populația 1985 locuitori, ruteni, religie gr. or.

Este lipită de linia ferată Nepolocăuți-Cernăuți, precum și de drumul princip. Sniatin-Cernăuți, care se unește aci cu cel princip. Zaleszezyki (Galiția)-Cernăuți.

Are o școală populară cu 2 clase și o biserică parohială cu hramul „Sf. Ioan Botezătorul.”

La 1776, forma o singură comună cu Mămăeștii-de-Jos, sub numirea de Mămăești (v. Mămăești), și era în posesia Schitului-Mare, din Galiția.

În privința calificativului

„Vechi“, se crede că e dat acestei localități în urma transportării și clădirii aici a unei vechi biserici din Mămăești-de-Jos sau Noi; deci comuna aceasta este înființată în urma celei noi.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea de vite.

Comuna posedă 2108 hect. pământ arabil, 260 hect. finațuri, 20 hect. grădini, 270 hect. imășuri, 11 hect. pădure și 41 arii heleștee și bălți.

Se găsesc 103 cai, 579 vite cornute, 273 oi, 321 porci și 61 stupi de albine.

Mămăeștii - Noi (Neu-Mamajestie), v. Mămăești-de-Jos.

Mămăeștii-Vechi (Alt-Mamajestie), v. Mămăești-de-Sus.

Mănăila, *poiană*, la poalele de O. ale lanțului muntos Obcioara, distr. Cimpulung.

Mănăsteriștea (Manasteriska), *mahala* a orașului Cernăuți, cu 2600 locuitori, parte coloniști germani, parte coloniști pripășiți din Galiția și numai puțin romini.

Populația se ocupă cu felurite meserii, cu salahoria și parte cu grădinăritul și agricultura. Germanii sunt buni zidari, cari lucrează mult prin România.

Are o școală cu 6 clase pentru ambele sexe, iar cultul ține de orașul Cernăuți.

Se găsesc 135 cai, 391 vite cornute, 86 oi, 302 porci și 44 stupi de albine.

Măreniceni (sau Mărenicești), rut. Marenicze, *com. rur.*, districtul Vijnița, așezată pe riul Ceremuș, puțin mai sus de Gura-Putilei.

Suprafața 33.72 km.²; populația 797 locuitori, ruteni, relig. gr. or.

Se compune din: 1) satul de reședință Măreniceni cu 650 locuitori și care coprinde pe lângă vatra satului cu 549 locuitori și cătunele Bochiș, Luboc și Zarcini (v. lie-care); 2) satul Biscău (v. Biscău, sat).

Partea centrală a comunei este străbătută de drumul distr. Vijnița-Storoneț-Putila.

Are o biserică parohială cu hramul „Sf. Simion“ în satul de reședință și alta filială în Biscău; de această parohie depinde și filiala din Petrășeni; ține de școala din Gura-Putilei. (Ustie Putila).

Populația, formată din Huțani, se ocupă cu agricultura și cu prăsila de vite, iar în timpul verei și cu plutăritul pe Ceremuș.

Comuna posedă 77 hect. pământ arabil, 981 hect. finațuri, 10 hect. grădini, 452 hect. imășuri, 120 hect. poeni, 2263 hect. păduri.

Se găsesc 91 cai, 359 vite cornute, 1256 oi, 217 porci și 21 stupi de albine.

Mărișori, *deal* (695 m.), între piraiele Hacaci la S.-V. și Valicuț la E., precum și riulețul Sirețel la S., aproape de com. rur. Crasna-Putna și Althütte, distr. Storojineț.

Mega, sat, distr. Vijnița, format din grupuri de case imprăștiat prin curăturile pădurei de la piciorul dealului Pantin, în partea extremului O. al districtului, aproape de Bănila Moldovenească (distr. Storojineț).

Suprafața 2.30 km.²; populația 420 locuitori, ruteni; relig. gr. or.

Este străbătut de drumul distr. Bănila Moldovenească—Berhomet; are o școală populară cu o singură clasă; ține de biserică parohială din Mihova.

Numele său provine, probabil, de la un fost posesor al său, emigrat Ungur, numit Mega.

Populația, formată din ruteni gr. or., se ocupă cu prăsila de vite și cu exploatarea pădurilor.

Comuna posedă 188 hect. pământ arabil, 159 hect. finațuri, 640 grădini, 148 hect. imășuri, 1384 hect. păduri.

Se găsesc 23 cai, 189 vite cornute, 19 oi, 83 porci și 40 stupi de albine.

Mega, moșie, cu adm. part., distr. Vijnița.

Suprafața 16.74 km.²; populația 82 locuitori, israeliți și ruteni; relig. mozaică, gr. or. și rom. cat.

Se compune din moșia Mega pr. zisă cu 8 case și 43 locuitori, și din localitatea Makowa (v. Macova).

Meleș, cătun, pendinte de com. rur. Șipot, distr. Rădăuți.

Are 363 locuitori.

Meleș-Cobele, cătun, pendinte de com. rur. Șipot, distr. Rădăuți.

Are 128 locuitori huțani gr. or.

Mereței, com. rur., distr. Suceava, așezată pe piriul Hatna la S. de Călinești-lui-Enache, la E. de Iacobești și Dănila, și lipit, în partea sa de S., de Hatna.

Suprafața 8.53 km.²; populația 1558 locuitori, ruteni; relig. gr. or.

Se compune din vatra satului cu 1264 locuitori și din satul Mereteii-Mici sau Mereteica.

Este așezată lângă drumul distr. Siret-Hatna; ține de școala populară și de biserică parohială Hatna.

La 1776, o jumătate aparține mazălului Ioniță Costanu și alta a lui Costantin Cosmiță.

Aci s'au găsit, de mai multe ori, obiecte de aur și alte podoabe, toate din timpurile vechi. Intre giuvaericele, merită o deosebită atenție, o brățară în chip de șarpe, probabil de origine gotică.

Populația, formată din vechi coloniști ruteni veniți din Tarnopol (Galiția), — peste cari au venit, la 1778, coloniști transilvăneni — se ocupă cu agricultura și creșterea viteilor.

Comuna posedă 1024 hect. pământul arabil, 100 hect. fânături, 14 hect. grădini, 112 hect. imășuri, 244 hect. păduri, 2 hect. heleștee.

Se găsesc 56 cai, 480 vite cornute, 340 de oi, 330 porci, 4 stupi.

Meretei, moșie, cu administrație specială, distr. Suceava.

Suprafața 7,71 km.²; populația 46 locuitori, dintre care 43 israeliți și 3 ruteni gr. or.

Forma, la 1776, o singură administrație cu Mereteii com. (vezi Mereteii, com.).

Mereteii-Mici sau Mereteica, *sat*, pendinte de com. Meretei, distr. Suceava.

Se găsesc 294 locuitori ruteni de relig. gr. or.

Merlova, tîrlă, pendinte de satul de reședință Seletin, com. rur. Seletin, distr. Rădăuți.

Mestecănești, culme, ce ține de șirul principal al munților Păduroși din Bucovina și se întinde pe o dist. de 20 km. de la pir. Botușului (afl. al Moldovei) și pînă la Obcina Mică, avînd ca puncte mai ridicate m-tele Botoș (1477 m.), Bîrnarețul (1324) și Fundoiul (1350 m.), aflătoare toate între localitățile Cîrlibaba și Dorna, distr. Cîmpulung. Această culme e traversată de șoseaua principală ce duce din valea Moldovei prin valea Putnei în valea Bistriței.

Mestecăniș, cătun, pendinte de satul Ciumărna., distr. Cîmpulung.

Se găsesc 10 case cu 49 locuitori.

Aci se văd urmele unei mine de fer, care a funcționat între anii 1840—54 și care aparținea familiei Manz, (din Iacobeni).

Mestecenî, numire, românească a com. rur. Augustendorf din distr. Storjineț (vezi Augustendorf).

Mestecenî, cătun, pendinte de com. rur. distr. Cîmpulung.

Se găsesc 3 case și 8 locuitori.

Mestecenî, localitate, cu herghelie, pendinte de moșia Gălănești, atenență a moșiei cu adm. part. Hardeggthal, distr. Rădăuți.

Mestecenî, tîrlă, pendinte de vatra com. Gălănești, distr. Rădăuți.

Mestișoara, cătun, pendinte de com. rur. Gemine, distr. Cîmpulung.

Se găsesc 2 case și 10 locuitori.

Metnița, tîrlă, pendinte de moșia cu adm. part. Chiseleu, distr. Coțman.

Metnița, tîrlă, pendinte de moșia cu adm. part. Jucica, distr. Cernăuți.

Mezebrodi, cătun, pendinte de moșia cu adm. part. Berhomet-pe-Siret, distr. Vijnița.

Mezebrodi, sat, pendinte de com. rur. Podzaharici, distr. Vijnița. Are 216 locuitori.

Mican, poiană, distr. Storjineț, la poalele pād. Fintinița; se mărginește la S. cu Seliștoara, la N. cu poiana Zvar, la E. cu pir. Crivăț și la V. cu pir. Hovineț.

Miclausa, mic afluent, pe st. Moldovei; răsare dedesubtul poianei Fintinele, revărsîndu-se în Moldova în fața sat. Eisenau (Prisaca), distr. Cîmpulung, udînd poalele așa numitei culmi Barabasca.

Mihalcea, com. rur., distr. Cernăuți, așezată pe pîriul Corovia, între orașul Cernăuți și com. Camena.

Suprafața 42.01 km.²; populația 2641 locuitori ruteni, în majoritate gr. or. precum și ceva romini și israeliți.

Se compune: 1) din vatra satului cu 1918 locuitori ce cuprinde și vechile cătune: Vapniarca și Ocruh și 2) din cătunele: Dubova, Perleva, Spasca, Tarnauca și Voloca (v. fie-care).

Este așezată lângă drumul principal Cernăuți-Storjineț. Are o școală populară cu 2 clase și 2 biserici, una parohială cu hramul „Adorm. M. D.” în satul de reședință și

alta filială în cătunul Spasca.

Această comună este menționată, pentru prima dată, într'un hrisov din 14 Martie 1490. La 1776 era stăpinită de boerul Teodor Mănescu, cu fiul său.

Populația se ocupă cu agricultura, cu creșterea de vite, precum și cu exploatarea de păduri.

Comuna posedă 1226 hect. pământ arabil, 881 hect. fînături, 26 hect. grădini, 817 hect. iamașuri, 1176 hect. pădure.

Se găsesse 145 cai, 1095 vite cornute, 2901 oi, 239 porci și 247 stupi de albine.

Mihalcea, moșie, cu adm. part. distr. Cernăuți.

Suprafața 11.73 km.²; populația 60 locuitori, în majoritate izraeliți, restul ruteni rom. cat.

Mihoderca, affluent, al pir. Mihodra, ce se revarsă în riul Siret (v. Mihodra). Răsare în șesul Bahna la E. de tirgul Vijnița și se împreună cu pir. Mihodra, în apropierea dealului Lipoveni.

Mihodra, cătun, pendinte de moșia cu adm., part. Berhomet-pe-Siret, distr. Vijnița.

Are 10 case și 52 locuitori.

Mihodra, pîrîu, affluent pe st. riului Siret, ce răsare lângă dealul Cruhla, în apropierea tirgului Vijnița și curgînd prin șesul Bahna de a lungul poalelor Carpaților, udă sâtișoarele: Alexanderdorf, Caterinendorf și Mihodra și, primind pe dr. pîraiele Soloneț și Slaveț, iar pe st. pe Mihoderca, se varsă în riulețul Siret, lângă com. Comarești, distr. Storojineț.

Mihova, com. rur., distr. Vijnița, așezată pe pîriul cu acelaș nume, în toată întinderea sa.

Suprafața 6.43 km.²; populația 2194 locuitori, ruteni gr. or. și ceva izraeliți.

Se compune din următoarele sate: Mihova-de-Sus, Mihova-de-Jos, Mihova-Măidan, Levchiv și Vilsec (v. fie-care).

Este străbătută de drumurile districtuale Jadova-Berhomet și Bănila Moldovene: scă-Berhomet; este situată în apropiere de linia ferată Napolocăuți-Vijnița.

Are o școală populară cu 2 clase și o biserică parohială cu hramul „Sf. Ioan cel Nou“ de care țin și enoriașii din Mega.

La 1776, era cătun pendinte de satul Lucaveț-pe-Siret.

Aci se află 2 fabrici de spirt și una de scinduri cu un gater.

Populația, formată parte din ruteni, parte din huțani, are diferite ocupațiuni, potrivit regiunii în care locuiește. Așa, cei de la munte trăesc din exploatarea pădurilor, fînățelor și prășila de vite; iar cei de la șes sunt agricultori și crescători de vite.

Comuna posedă 1202 hect. pământ arabil, 1195 hect. fînături, 20 hect. grădini, 725 hect. iamașuri, 3782 hect. păduri.

Se găsesse 166 cai, 994 vite cornute, 100 oi, 350 porci 163 stupi.

Mihova, affluent pe dr. Siretului, ce răsare sub muntele Trei Mabile, din păd. Mărcuș, în apropierea sat. Lăpușna și, după ce formează Valea Mihovei și udă com. cu același nume, se varsă în riul Siret, mai sus de localit. Lucavăț, distr. Storojineț.

Mihova-de-Jos, sat. pendinte de com. rur. Mihova, distr. Vijnița.

Are 678 locuitori ruteni gr. or. și coprinde în sine, pe lângă vatra satului, cu 220 locuitori, unde este reședința comunei, și cătunele: Babiciova și Bahna (v. fie-care).

Aci se află școala și biserica comunei.

Mihova-de-Sus, sat. pendinte de com. rur. Mihova, distr. Vijnița.

Are 928 locuitori ruteni gr. or. și coprinde în sine pe lângă vatra satului, cu 613 locuitori, și cătunele: Babiciova, Bahna și Usole (v. fie-care).

Mihova-Măidan, sat. pendinte de com. rur. Mihova, distr. Vijnița.

Are 143 locuitori ruteni gr. or. și coprinde în sine, pe lângă vatra satului care, împreună cu tirla Bahna, numără 106 locuitori, și cătunul Babiciova (v. Babiciova, cătun).

Mihova-Osadța, moșie, cu adm. part., distr. Vijnița.

Are 22 case și 93 locuitori, izraeliți și ruteni.

Pe lângă moșia Mihova Osadța, coprinde și tirla Levchiv.

Mihova-Vasilco-Bazil, moșie, cu adm. part. distr. Vijnița.

Suprafața 35.40 km.²; populația 65 locuitori, în majoritate izraeliți, restul ruteni.

Pe lînga moșia Bazil, pr. zisă, mai coprinde în sine și localitatea Vovce unde se află o mină de fer părăsită.

Mihova-Vasilco-Catinca, moșie, cu adm. part., distr. Vijnița.

Suprafața 15.43 km.²; po-

pulația 81 locuitori, ruteni, israeliți ș. a.

Mihoveni, *com. rur.*, distr. Suceava, așezată pe malul drept al riului Suceava și despărțită de Buninți prin drumul distr. Suceava-Cacica.

Suprafața 1.39 km.²; populația 1095 locuitori, romini gr. or. și ciți-va poloni.

Are un oficiu poștal și o școală populară, ce servește și pentru Buninți; ține de biserica parohială din Buninți.

La 1776 aparținea minăstirei Pătrăuți.

Populația, formată din locuitori originari și din coloniști transilvăneni, se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Comuna posedă 567 hect. pământ arabil, 314 hect. fînături, 17 hect. grădini, 243 hect. iamașuri, 200 hect. pădure.

Se găsec 56 cai, 304 vite cornute, 545 oi, 290 porci, 40 stupi.

Mihoveni, *moșie*, atenență a moșiei cu adm. spec. Pătrăuți, distr. Suceava.

Are 3 case cu 17 locuitori.

Se compune din Mihoveni pr. zis cu o singură casă și din tirla Florinta cu 2 case.

Forma la 1776 o singură administrație cu com. de azi Mihoveni, în stăpinirea minăstirei Pătrăuți.

Mihuceni, *com. rur.*, distr. Siret, așezată pe pir. Derehluț, între localitățile Hliboca, Trestiana și Tărășeni și lângă hotarul dinspre distr. Cernăuți.

Suprafața 4.38 km.²; populația 735 locuitori ruteni; relig. gr. or.

Este în apropierea drumului distr. Tărășeni-Hliboca, a drumului princip. Cernăuți-Si-

ret și a liniei ferate Cernăuți-Hliboca.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Nașterea M. D.”

Această comună este menționată, pentru prima dată, într'un act de danie din 2 Februarie 1508, al lui Bogdan Vodă. La 1776, aparținea mazilului Ioniță Strișca și era unită cu Trestiana. La 1780 era unită cu Trestiana și cu Tărășeni.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Intreaga regiune a acestei localități este plină de izvoare subterane, cari pricinuesc surpări continue de teren, din care cauză linia ferată de acolo a trebuit să construiască diguri formidabile și costisitoare.

Comuna posedă 515 hect. pământ arabil, 57 hect. fînături, 19 hect. grădini, 16 hect. iamașuri, 142 hect. păduri.

Mihuceni, *grup de înălțimi*, corespondente cu înălțimile Spasca, în apropierea piriului Derehluț și care țin împreună de șirul deluros ce se întinde paralel cu cursul Siretului, avind ca puncte culminante dealurile Vivoz și plaiul Paltin. Fundăturile ce înconjoară aceste înălțimi sunt extrem de mlăștinoase și pline de izvoare necurate, lucru care a pricinuit enorme inconveniente și cheltueli la construirea liniei ferate (secția Cuciur-Mare-Hliboca), primejduită și acum încă, din timp în timp, de surpături subite de terenuri.

Mihuceni, *moșie*, cu adm. part., distr. Siret.

Suprafața 4.32 km.²; populația 9 locuitori israeliți.

Milișăuț, *sat vechi*, din care s'aū format cu timpul 2 comune aparte: Milișăuțul-de-Sus (districtul Rădăuți) și Milișăuțul-de-Jos (distr. Suceava).

În apropierea șesului numit Varnița, pendinte de acest sat, a construit Ștefan-cel-Mare o biserică, probabil în amintirea unei victorii reputată de el asupra Tătarilor.

La 1776 o jumătate din acest sat aparținea minăstirei Solca, prin hrisovul din 20 Ianuarie 1760; iar cea-altă parte aparținea minăstirei Sf. Ilie, prin hrisovul de danie al Irinei, fiica lui Gheorghe Minzul și al soțului ei Grigoraș, hrisov confirmat în 9 Ianuarie 1761 de Domnul Moldovei.

Milișăuț, *herghelie*, pendinte de moșia cu adm. part. Hardegghal, distr. Rădăuți.

Are 3 case și 32 locuitori.

Milișăuțul-de-jos (sau Slobozia-Prunculuț), *com. rur.*, distr. Suceava, așezată pe malul st. al riului Suceava, la intrarea lui în district.

Suprafața 2 km.²; populația 455 locuitori, romini; religia gr. or.

Este în apropiere de drumul principal Siret-Suceava, precum și de linia ferată Cernăuți-Ițcani.

Are o biserică filială cu hramul „Sf. Nicolae”, atenență a parohiei din Romanesti.

Forma odinioară un singur sat cu moșia Milișăuțul-de-Sus, sub numele de Milișăuț, (v. Milișăuțul-de-Sus).

Populația se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Comuna posedă 274 hect. pământ arabil, 20 hect. fînături

3 hect. grădini, 143 hect. imașuri.

Se găesc 21 cai, 148 vite cornute, 117 oi, 104 porci, 7 stupi.

Milișăuțul-de-Jos (sau Slobozia), *moșie*, cu adm. specială, distr. Suceava.

Suprafața 1.77 km.²; populația 42 locuitori, în majoritate israeliți, relig. mosaică.

Depindea o dată de com. Milișăuțul-de-Jos (v. Milișăuțul-de-Jos, com.).

Milișăuțul-de-Sus, *com. rur.*, distr. Rădăuți, așezată pe malul drept al Sucevei și lipită în partea de N.-V. de localitatea Rădăuți.

Suprafața 20.70 km.²; populația 2564 locuitori, în majoritate ruteni, restul romini și ceva germani; relig. gr. or. pentru ruteni și romini, ev. pentru germani.

Prin drumuri de țară comunică, cu Rădăuțul, cu Iaslovățul (Gurahumora), cu Milișăuțul-de-Jos (Suceava), precum și cu drumul princip. Suceava-Siret.

Este stație de drum de feră a liniei Suceava-Hadicefalva; are un oficiu telegrafo-poștal; o școală populară cu 2 clase și o biserică parohială cu hramul „Sf. Procopiu“.

Forma odinioară un singur sat cu moșie, împreună cu Milișăuțul-de-Jos, distr. Suceava, sub numele de Milișăuț (v. Milișăuț).

Populația, formată din locuitori originari romini, peste cari au venit Ruteni, probabil fugari militari din Galizia și în anul 1787 coloniști germani, se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 1502 hect.

pământ arabil, 101 hect. finașuri, 18 hect. grădini, 418 hect. imașuri, 21 hect. păduri.

Se găesc 164 cai, 930 vite cornute, 1600 oi, 723 porci, 127 stupi.

Millie, *com. rur.*, distr. Vijnița, așezată, în masă compactă, pe partea dreaptă a rului Ceremuș, între com. Ispas și Bănila-Rusească.

Suprafața 11.26 km.²; populația 2023 locuitori, ruteni de religie gr. or. și ceva israeliți.

Se compune: 1) din satul cu același nume, care numără 1766 locuitori; și 2) din cătunele Beresnița și Țarina-Lazoc (v. fie-care).

Este lipită de drumul distr. Văscăuți-Vijnița, precum și de linia ferată Nepolecăuți-Vijnița, la care este stație.

Are o școală populară cu 2 clase și o biserică parohială cu hramul „Sf. Paraschiva“.

La 1776, aparținea, jumătate mazilului Ioan Flondor; iar cealaltă jumătate, Marelui Vornic Ionița Sturza.

Populația se ocupă cu prășila de vite și cu agricultura.

Comuna posedă 1158 hect. pământ arabil, 335 hect. finașuri, 18 hect. grădini, 188 hect. imașuri, 357 hect. păduri.

Se găesc 62 cai, 640 vite cornute, 217 oi, 133 porci, 15 stupi.

Millie-Bohosiewicz, *moșie*, cu adm. part., distr. Vijnița.

Suprafața 4.12 km.²; populația 109 locuitori, israeliți și poloni.

Cuprinde pe lângă moșia Millie Bohosiewicz și tîrlele Bereznîța și Carina Lașoc (v. fie-care).

Millie-Flondor I, *moșie*, cu adm. part., distr. Vijnița.

Suprafața 2.94 km.²; populația 24 locuitori, ruteni, israeliți și romini.

Pe lângă moșia Millie-Flondor I, pr. zisă, coprinde și tîrta Bereznîța.

Millie-Flondor II, *moșie*, cu adm. part., distr. Vijnița.

Suprafața 3.63 km.²; populația 43 locuitori, israeliți poloni și ruteni.

Pe lângă moșia Millie-Flondor II, pr. zisă, mai coprinde și tîrlele Bereznîța și Carina Lasoc (v. fie-care).

Mînăsterca, *cătun*, pendinte de moșia cu adm. part. Onut, distr. Coțman.

Se găesc 5 case și 39 locuitori.

Mînăstioara, *cătun*, pendinte de com. rur. Rus-Plavalar, distr. Suceava.

Se găesc 42 locuitori, și o minăstire f. veche, fostă odinioară schit și care acum servește ca biserică filială atenență a parohiei din Rus-Mînăstioară.

Mînăstioara, v. Sf. Onufrei, com. rur., distr. Siret.

Mînăstirea-Horaș, *deal*, 434 m. alt., la V. de com. Sf. Onufrei, distr. Siret.

Mînăstirea - Humorului, *com. rur.*, distr. Gurahumora, așezată pe valea Humorului, care se varsă în riul Moldova.

Suprafața 115.34 km.²; populația 1268 locuitori romini; relig. gr. or.

Este unită, prin drumuri comunale, cu Gurahumora, Poiana-Micului și cu Pleș.

Are o școală populară cu

2 clase și o biserică parohială cu hramul „Adorm. M. D.“, odinioară minăstire (v. Minăstirea-Humorului, min.).

Comună înființată pe teritoriul unde a fost probabil odinioară satul Dobrin și minăstirea Humorului cea veche, fondată între anii 1527—1530.

Intr'un hrisov din anul 1490 se face, pentru prima oară, mențiune de această comună.

Populația se ocupă cu creșterea vitelor, cu exploatarea de păduri, precum și cu cultura viței de vie.

Comuna posedă 343 hect. pământ arabil, 1168 hect. fînături, 14 hect. grădini, 2527 hect. iamașuri, 7302 hect. păduri.

Se găsesc 75 cai, 822 vite cornute, 869 oi, 519 porci, 25 stupi.

Minăstirea - Humorului, *moșie*, ce ține de corpul moșiei cu adm. spec. Gurahumora, distr. Gurahumora

Are 2 case și 14 locuitori.

Minăstiriște (Manasteryszeze), *cătun*, pendinte de satul Lucavăț-de-Sus, com. rur. Lucavăț-pe-Siret, distr. Vijnița.

Are 469 loc., ruteni, gr. or.

Minte, *cătun*, pendinte de satul de reședință Plosca, com. rur. Plosca, distr. Vijnița.

Are 12 case și 64 locuitori.

Minte (Minty), *munte*, de 1326 m., ce ține de șirul carpatin Hrebenisce-Stăvioare (v. Carpații Bucovinei) și se găsește în apropiere de comuna Plosca, distr. Vijnița.

Mistecico, *cătun*, pendinte de com. rur. Chiseliteni, distr. Vijnița.

Are 18 case și 78 locuitori, ruteni, gr. or.

Mitcău (Mitkeu), *com. rur.*, distr. Coțman, așezată pe malul drept al Prutului, la vărsarea pîriului Riza, între comunele conriverane Brodoc și Mosorovca.

Suprafața 4.65 km.²; populația 917 locuitori, ruteni, gr. or.

Este lângă drumul princip. Noua Sulița-Uscie Biskupie (Galiția) și legată cu comunele conriverane susmenționate, prin drumuri de țară.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică filială, atenență a parohiei din Brodoc.

La 1776, o jumătate din comună era în posesia Schitului Mare, prin hrisovul de danie din 1710 al Ilenei Savin, confirmat în 4 Iulie 1712 de Nicolae Alex. Mavrocordat; cealaltă jumătate o stăpinea Iordache Aslan. În anii 1766 și 1767, s'au așezat aci emigrați din Galiția.

Populația se ocupă cu agricultura.

Comuna posedă 484 hect. pământ arabil, 26 hect. fînături, 20 hect. grădini, 45 hect. iamașuri, 3 hect. 50 a. păduri, 2 hect. heleșteu.

Se găsesc 32 cai, 138 vite cornute, 78 oi, 66 porci și 19 stupi de albine.

Mitcău, *moșie*, cu adm. part., distr. Coțman.

Suprafața 1.75 km.²; populația 20 locuitori, în majoritate poloni.

Mitoca, *localitate cu herghelie*, pendinte de moșia Costișa, atenență a moșiei cu adm. part. Hardegthall, distr. Rădăuți.

Mitocul, *moșie*, atenență a moșiei cu adm. spec. Pătrăuți, distr. Suceava.

Are 11 case cu 56 locuitori.

Se compune din moșia Mitocul pr. zis și din tirla Dragomirna.

Forma odinioară o singură administrație cu com. Mitocul-Dragomirnei (v. Dragomirna, com.).

Mitocul-Dragomirnei (sau Dragomirești), *com. rur.*, distr. Suceava, așezată la hotarul cu România, între pîriul Dragomirnei și pîriul Dadului.

Suprafața 19.33 km.²; populația 3083 locuitori, în majoritate romîni; relig. gr. or.

Se compune din vatra satului cu 5714 loc. și din căt. Mitocul-Nou.

Este legată cu Ițcanii Noi printr'un drum comunal, bine întreținut; are un cabinet de lectură „Mitropolitul Silvestru“, o școală populară cu 4 clase și o biserică parohială cu hramul „Adorm. M. D.“

La 1551, Ștefan-cel-Mare a dăruit-o Mitropoliei Suceava. Mai tîrziu a ajuns în stăpînirea familiei Crimca (vezi Mitocul Dragomirnei, minăstire).

Mai înainte de ocupațiunea Bucovinei de către Austria, se aflau aci Lipoveni, cari au fugit, cînd au intrat Rușii la 1769.

Populațiunea, formată din locuitori originari și din coloniști transilvăneni, se ocupă cu agricultura, creșterea vitelor și exploatarea de păduri; o bună parte, însă, trece în România, unde este întrebuințată la munca cîmpului.

Comuna posedă 1071 hect. pământ arabil, 285 hect. fînături, 23 hect. grădini, 487 hect. iamașuri, 2217 hect. păduri.

Se găsesc 201 cai, 862 vite cornute, 647 oi, 900 porci, 90 stupi.

Mitocul-Nou, (Neu-Mitoc), *că-tun*, pendinte de com. rur. Mitocul-Dragomirnei, distr. Suceava.

Are 369 locuitori, români gr. or.

Moara-Carp, *localitate cu moară*, pendinte de com. rur. Bosancea, distr. Storoinet. Are 2 case, cu 6 locuitori.

Moara-Carp, *localitate cu moară și casă*, făcînd parte din moșia Bosancea pr. zisă, care la rindu-i depinde de moșia cu adm. spec. Bosancea, distr. Suceava.

Este numai o jumătate din Moara Carp; cea-l-altă jumătate depinde de com. Bosancea (vezi Bosancea, com. și Moara Carp, pend. de Bosancea, com.).

Mocrețul, *piriu*, afl. pe st. riulețului Siretul Mic, răsare de sub poalele dealului Humoria în dr. stațiunii drumului de fer Pătrăuți, distr. Storoinet.

Mocerchi, *tîrlă*, pendinte de com. rur. Chiselițeni, distr. Vijnița.

Are 4 case și 12 locuitori.

Moșivca (Moise), *cătun*, pendinte de com. rur. Chiselițeni, distr. Vijnița.

Are 113 locuitori, ruteni gr. or.

Moldavschii-Plos, *tîrlă*, pendinte de satul de reședință Șipot, com. rur. Șipot, distr. Rădăuți.

Moldova, *riū*, se formează din piraiele Hrobi și Lucava-de-Sus, care răsar din șirul carpatin al Lucinei și se împreună la piciorul muntelui Camieneș, nu departe de com. Sulița (Moldova), distr. Rădăuți. Riul

descrie de aci înainte și pînă la com. Sulița o curbă îndreptată spre S. și apucă apoi o direcție de SE. pe care o continuă pînă la împreunarea sa cu pir. Tatarec. Aci formează o indoitură spre Ost, apucă iarăși direcția SE și se îndreaptă la S. de coama Pașcanului, spre miază-zi pînă la com. Breaza, distr. Cimpulung, de unde curge apoi din nou spre SE. La sud de muntele Leafa, Moldova cîrmește iarăși spre miază-zi, curge în direcție de E. prin valea ei proprie (Moldova) pînă spre orașul Cimpulung, iar aci se îndreaptă spre NE. pentru a se împreuna lingă com. Vama (distr. Cimpulung), cu riulețul Moldovița. La N de halta c. f. Frasin, Moldova apucă iar spre E. curgînd astfel pînă la orașelul Gurahumora, continuînd de aci înainte o direcție SE. pînă la intrarea ei în România, în apropiere de com. Cornul-Luncei.

Distanța pe care o străbate Moldova pe terit. Bucovinei e de 103 km., pe care întindere atinge pe rînd localitățile principale: Sulița (în Moldova), Breaza, Fundul-Moldovei, Pojorita, Cimpulung, Prisaca, Vama, Frasin, Buceșoia, Gurahumora, Capul-Codrului, Baiășești și Cornul-Luncei.

Cursul acestui riū prezintă caracterele apelor de munte, avînd o înclinare de 11 m. pe km., ceea ce face că de la obirșia sa și pînă la loc. Fundul Moldovei se mișcă cu o repeziciune torențială. Abia după părăsirea văii de jos a Moldovei, riul începe a curge mai liniștit, neavînd de cit jumătate din înclinațiunea sus arătată. Tot din aceste cauze Moldova străbate munții cu multe

cotituri, ducînd cu ea, mai ales cînd sunt apele mari, bolovanii și bucăți de stîncă destul de considerabile.

Lingă Pojorita, riul Moldova începe a se ramifica și continuă, în special de la localitatea Capul-Cimpului și pînă la hotarul Romîniei, a se desfăce în numeroase brațe.

Lățimea Moldovei este la început minimă, pe lingă Cimpulung ajunge 20 m. și crește la hotar pînă la 60 m., prezintînd o adîncime de maximum 2 m.

Albia Moldovei e stîncoasă și întinzîndu-se mai jos în vale pe terenuri aluviale și diluviale, dînsa depune în partea aceasta prundiș și sfîrîmături stîncoase, care se risipesc pe distanțe destul de mari, prefăcînd solul în teren neroditor. Moldova înclină adese ori spre înundări la care sunt expuse în special localit.: Cimpulung, Vama, Capul-Cimpului și Baiășești.

Cu toate acestea riul nu se potrivește pentru plutărit.

Afluenții Moldovei pe st. sunt piraiele: Breaza, Izvorul-Negru, Sadova, Izvorul-Morii, Corlățianul, Dea, Lelea, Hurțișul și Miclăușa, apoi riulețul Moldovița, care purta la început numele de Argel și primește la rîndul său pe dreapta afluenții: Rozoșa-Mala, Dubul, Rașca, Corișot, Timotei, Putna, Ciumărna, Lupoiaia, Dragoșa, Frumoasa, Pir. Brazilor și Fundoiul, iar pe dr.: Porcescul, piriul Turculeț, Lungulețul, Demacușa cu afl. ei Petac, apoi piriiașul Ciocanul, Boul, Vasile, Deia, Rașca și izvorul Floarea. Mai figurează pe stînga ca afluenți ai Moldovei: Dobra, Belteagul, Tocila, Humorul, Bucovăcio-

rul, Stoieneasa, Corlata și pîr. Șomuzul, care constituie hotarul spre România.

Afluenții Moldovei pe dr. sunt pîraiele: Lucava, Tatarec, Botușul cu afluenții săi: Botoșelul și Girba, apoi Dealul-Rău, Putna, Izvorul-Ciumălăului, Frasca, Flocea, pîriul Caselor, Șandruș, Căldăruș, Salatruc, pîr. Suha cu afluenții săi: Ostra, Gemine, Negrileasa, Brănești, Valea-Seacă și Dorotheia; apoi pîraiele Brusoaia, Voroneț-Izvor, Isaci, Balcoia și al doilea pîr. cu numele de Valea-Seacă.

Moldova-Aluniș, *cătun*, pendinte de com. rur. Șipot, distr. Rădăuți.

Are 9 case și 39 locuitori.

Moldova-Găina, *cătun*, pendinte de com. rur. Șipot, distr. Rădăuți.

Are 5 case și 22 locuitori.

Moldova-Hreben, *cătun*, pendinte de com. rur. Șipot, distr. Rădăuți.

Are 6 case și 19 locuitori.

Moldova-Cruhla, *tîrlă*, pendinte de com. rur. Șipot, distr. Rădăuți.

Are 3 case și 7 locuitori.

Moldova-Spențora, *tîrlă*, pendinte de com. rur. Șipot, distr. Rădăuți.

Are 4 case și 16 locuitori.

Moldova-Sulița, *cătun*, pendinte de com. rur. Șipot, distr. Rădăuți.

Are 462 locuitori, huțani, gr. or., o școală populară cu o clasă și o biserică locală cu hramul „Sf. Nicolae”.

Este așezat pe riul Moldova,

la locul unde intră în distr. Câmpulung.

Moldova-Smideștii, *tîrlă*, pendinte de satul de reședință Șipot, com. rur. Șipot, distr. Rădăuți.

Moldova-Știrbul, *cătun*, pendinte de com. rur. Șipot, distr. Rădăuți.

Are 6 case și 27 locuitori.

Moldovița, *riș*, afluent pe st. Moldovei, poartă la început numele de Argel. Răsare dintre coastele culmei Cruhla Riza, continuînd cursul său sub acelaș nume pînă la satul Argel, distr. Cîmpulung și confluența cu pîr. Rașca, de unde numele de Moldovița. Ca afluenți primește pe st. pîr. Rozoșa-Mala, ce răsare sub poalele muntelui cu acelaș nume, ceva mai jos de obirșia Argelului însuși, apoi pîr. Dubul, care răsare sub muntele Sihloaia, pîr. Rașca, pîr. Corișotei, Timotei, pîr. Putna cu afluentul său Săcrieși, pîraiele: Ciumărna, Plupoia, Dragoșa, Frumoasa, pîr. Brazilor și Fundoiul. Pe dr. primește pîr. Porcescul, pîr. Turculeț, Lungulețul, Demacusa cu Petacul, Ciocanul, Boul, Vasile, Deia, Rașca și pîr. Floarei.

Molid, *cătun*, pendinte de com. rur. Stulpicani, distr. Cîmpulung.

Are 15 case și 74 locuitori, romîni, gr. or.

Molid, *cătun*, pendinte de tîrgul Vama, distr. Cîmpulung.

Are 4 case și 13 locuitori.

Molnița, *pîriș*, afluent pe st. Siretului, răsare din izvoare

ce se găsesc pe terit. romînesc și formează, începînd ceva mai sus de cît. Poieni, distr. Siret, în tot cursul său pînă la revărsarea în Siret, lingă com. Rogojești, distr. Siret, hotarul între Bucovina și România. În calea sa udă comunele Sinăuții de Sus și Sinăuții de Jos și primește aproape de revărsare pîr. Racoveț.

Molnița, *complex de păduri și livezi*, între pîriul cu acelaș nume și localitatea Poieni, distr. Siret.

Mologhia (Molodia), *com. rur.* distr. Cernăuți, așezată pe un pîriaș, afluent al Derehliului, între comunele Ceahor, Țurenii, Cotul Bainschi și Corovia.

Suprafața 58.36 km²; populația 4874 locuitori, în majoritate romîni, restul germani și ruteni; relig. gr. or. pentru majoritate, rom. cat. pentru germani.

Coprinde pe lingă vatra satului cu 4584 locuitori și cătunele Derehliu și Franzthal (v. fie-care).

Este tăiată prin partea sa de N., de drumul distr. Corovia-Mologhia; prin drumuri de țară, comunică cu localitățile vecine sus menționate precum și cu drumul princip. Cernăuți-Vama, ce trece prin apropiere; haltă de drum de fer a liniei Cernăuți-Hliboca.

Această comună este așezată pe teritoriul istoric „Cozminul” (v. Cozminul).

Prin hrisovul din 3 Aprilie 1488, Ștefan cel Mare a dăruit teritoriul acesta, minăstirei Putna, în posesia căreia se găsea și la 1776. Înainte, comuna era locuită exclusiv de Romîni; cu timpul însă s'au

așezat aici colonii de Germani și Ruteni. Primele familii de Germani au venit în 1782 din Mainz și Mannheim. Rutenii au venit din Galiția de O. O puternică colonie străină s'a așezat în acest loc în anul 1787.

Populația se ocupă cu agricultura, cu creșterea vitelor, precum și cu grădinăria și pomicultura.

Comuna posedă 2000 hect. pământ arabil, 673 hect. fânături, 49 hect. grădini, 436 hect. imașuri și 2376 hect. pădure.

Se găsește 385 cai, 1432 vite cornute, 550 oi, 1260 porci și 270 stupi de albine.

Molovatei, cătun, pendinte de com. rur. Cuciur Mare, distr. Cernăuți.

Are 7 case și 25 locuitori.

Moranica, vechiul cătun, pendinte de com. rur. Bosancea, distr. Suceava.

Mori, mic munte, 808 m. alt., acoperit cu păduri și livezi, lângă pir. Putna și în vecinătatea com. Putna, distr. Rădăuți.

Morile, mici ramificațiuni muntoase, ce se desprind din lanțul carpatin Obcina Mare sau Arșița (v. Carpații Bucovinei) și se întind între valea Brodinei și a Sucevei.

Moroșan, piriu, afl. pe st. Moldovei, răsare de sub vârful Babeții și se revărsă în Moldova în fața văii Cirligătura, mai sus de com. Fundul Moldovei, distr. Cimpulung.

Moroșeni, cătun, pendinte de tirgul Vatra-Dornei, distr. Cimpulung.

Are 22 case și 84 locuitori, romini, gr. or.

Moroza, munte, (1342 m.) ce ține de culmea Maximeț-Lo-sova) (v. Carpații Bucovinei), și se găsește în apropierea local. Dihteniț, distr. Vijnița.

Moșchiu (Moszkiw), țirlă, pendinte de moșia cu ad. part. Jucica, distr. Cernăuți.

Moșcof, piriu, afl. pe st. Prutului, ce răsare la N. de localit. Cernauca dintre culmile deluroase Cobilina și ocolind dealul Moșcof se varsă în Prut, mai jos de tirgulețul Sadagura, unindu-se înainte de ca revărsare cu pir. Zdobrova, distr. Cernăuți.

Mosoriuca (Mossorówka), com. rur., distr. Coțman, așezată, în masă compactă, pe malul drept al Nistrului, în fața localității galițiene Kolodrobka, între com. conriverane Mitecă și Samușin.

Suprafața 3.67 km.²; populația 657 locuitori, ruteni, gr. or. și foarte puțini israeliți.

Este situată lângă drumul principal Noua-Suliță - Cernăuți-Uscie-Biskupie (Galiția), prevăzut cu un pod plutitor peste Nistru.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică locală cu hramul „St. Ath. Mihail și Gavril“.

La 1776 era în posesia mazărilor Ioniță și Manole Potlog. Pentru prima oară, este menționată această comună în 1583.

Aci s'au găsit monede vechi polone.

Populația se ocupă cu agricultura.

Comună aposedă 603 hect. pământ arabil, 0 h. 29 a. fânături, 22 hect. grădini, 31 hect. imașuri, 8 a. păduri.

Se găsesc 38 cai, 83 vite

cornute, 62 porci, 17 stupi de albine.

Mosoriuca (Mossorówka), moșie, cu adm. part., distr. Coțman.

Suprafața 3.71 km.²; populația 43 locuitori, în majoritate israeliți, restul ruteni gr. cat. și gr. or.

Mozdzirne-Zamchi, val întărit, din epoca polonă, aflător în apropierea com. Illinița, distr. Storojineț, în partea de răs. a pād. Propasna.

Muncel, cătun, pendinte de com. rur. Poiana-Stampci, distr. Cimpulung.

Are 4 case și 6 locuitori.

Muncel, cătun, pendinte de com. rur. Sadova, distr. Cimpulung.

Are 160 case și 514 locuitori, romini gr. or.

Muncel, țirlă, pendinte de com. rur. Ostra, distr. Cimpulung.

Are 6 case și 24 locuitori.

Muncel, munte, între piracle Botușana și Gemene, făcând parte din sistemul muntos al Rărăului și consistând din 2 virfuri despărțite prin piriul cu acelaș nume: Muncelul-Mare la N., 1157 m. alt., și Muncelul-Mic la S., 1173 m. alt., cel d'întii în vecinătatea com. Gemini și cel d'al doilea în vecinătatea com. Ostra, distr. Cimpulung.

Muncel, munte, 1286 m., ce ține de șirul carpatin Obcina Feredeul și situat lângă comuna Sadova, districtul Cimpulung.

Muncel, deal mic (mușcel) (443 m.), distr. Storojineț, în partea de N. a com. Dăvideni și la S. de „Poiana Primăvăratică“

Muncel, *afluent*, al pîr. Ostrace se varsă în Suha (v. Suhași Ostra), răsărind de sub muntele Muncelul Mic, distr. Cimpulung.

Muniac, *tîrlă*, pendinte de satul Solonețul-Noû și care, împreună cu cătunul Măidan, formează com. rur. Solonețul-Noû, distr. Gurahumora.

Muntele-Lung, *ramificațiemică muntoasă*, ce se desprinde paralel din culmea Grebenul (v. Carpații Bucovinei), între Muntele Ostreii la O. și Picioarul Lung la V., distr. Cimpulung.

Muntele-Ostreii, *mică ramificație muntoasă*, ce se desprinde sub formă de masiv,

din culmea Grebenul (v. Carpații Bucovinei, între piraiele Brătoasa și Ostra, la S. de com. Ostra, distr. Cimpulung și avînd 2 virfuri cu acelaș nume, unul la N., 1210 m. alt. și altui la S., 1385 m., precum și o mică culme laterală numită Grunî Velichi, 1183 m.

Munteni, vezi Broscăuții-Vechi.

Mușenița, *sat*, distr. Siret, așezat pe pîriul cu acelaș nume ce formează un mic lac lingă local. Văscăuți și se varsă apoi în Siret. Suprafața 2,81 km.²; populația 299 locuitori, romîni; relig. gr. or.

Prin drumuri de țară comunică cu satul Băncești, de care este lipit, cu Văscăuții

și cu drumul distr. Siret-Fintina Albă; ține de școala din Văscăuți; are o bis. filială cu hramul „Buna Vestire”, atenție a parohiei din Văscăuți.

Numele acestui sat este menționat, pentru prima dată, într'un hrisov din 30 Noembrie 1728. La 1776 era încă cătun. La 1780 a fost unit cu Văscăuții, Slobozia Perjului și Băncești.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Posedă 323 h. pămînt arabil 24 h, fînațuri, 9 h. grădini, 15 h, imașuri, 0 h. 50 a. păduri.

Se găsesc 37 cai, 139 vite cornute, 47 oi, 98 porci și 65 stupi.

N

Na Capireca, (Kapirocka), *tîrlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Crișceatec, distr. Coțman.

Na Cusi, (Kussi) *fermă*, pendinte de com. rur. Ivancăuți, distr. Coțman.

Are 4 case și 19 locuitori.

Na Haiarnințe, (Hajarnynec), *cătun*, pendinte de com. rur. Cincău, distr. Coțman.

Are 8 case și 34 locuitori.

Na Hainiți, (Hajnici), *tîrlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Crișceatec, distr. Coțman.

Na Horb, *tîrlă*, pendinte de com. rur. Piriul-Negru, distr. Coțman.

Na Plosca, *cătun*, pendinte de satul de reședință Plosca, com. rur. Plosca, distr. Vijnița.

Are 208 locuitori huțani gr. or.

Na Vinohradi, (Wynohradi), *fermă*, pendinte de moșia cu adm. part. Văscăuți-pe-Ceremuș, distr. Vijnița.

Nad Cosovancov, (Kossowan-kow = D'asupra Cosovancilor) *tîrlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Lucaveț, distr. Vijnița.

Neagra, *pir*, afluent pe dr. Dornei, izvorăște în Munții Cali-

man în România și după ce primește lîngă com. Șarul-Dornei afluentul Sărișor, formează hotarul între Bucovina și România pînă la vărsarea în Dorna, lîngă localitatea Gura-Negrei, distr. Cimpulung. Împreună cu pir. Sărișor, Neagra udă platoul numit Poiana-Vinătorului și ocolește pe st. masivul muntos Dealu-Negrei.

Negostina (odinioară Negrișeni), *com. rur.*, distr. Siret, așezată pe pîriul Soloneț, afluent al fluviului Siret, la S. de orașul Siret, lîngă hotarul țării cu România.

Suprafața 9.68 km²; populația 1210 locuitori, ruteni, relig. gr. or.

Se compune: 1) din satul de reședință Negostina, care, împreună cu tîrla Ratuș, numără 1189 locuitori, și 2) din ferma Odaia (v. Odaia, fermă).

Este străbătută de drumul distr. Siret-Hatna; are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Sf. Dumitru”.

La 1776, era numai un teritoriu numit Negrișeni, pe care în 1779 s'a așezat o colonie de ruteni, ce au înființat comuna de azi Negostina. La 1780, La fost unită cu orașul Siret.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 1232 hect. pămînt arabil, 150 hect. fina-

țuri, 19 hect. 50 a. grădini, 42 hect. iamașuri și 28 hect. pădure.

Se găsesse 62 cai, 313 vite cornute, 155 oi, 270 porci și 24 stupi.

Negostina, *moșie*, cu adm. part. distr. Siret.

Suprafața 5.66 km²; populația 118 locuitori ruteni, israeliți și poloni.

Se compune: 1) din moșia Negostina, pr. zisă, cu 3 case și 12 locuitori; și 2) din ferma Odaia (v. Odaia, fermă).

Negrileasa (sau Lunca Negrileasa), *com. rur.*, distr. Cimpulung, așezată pe pîriul cu acelaș nume, afluent al pîriului Suha,

Suprafața 31.36 km²; populația 718 locuitori, dintre cari 3 părți romini și o parte germani, israeliți, ruteni, poloni ș. a.; religia gr. or. pentru majoritate.

Se compune din satul Negrileasa pr. zis, din cătunele Clădita Mică și Secătura, precum și din tîrla Arșița Giugei (v. fiecare).

Comunică cu valea Suha și cu drumul distr. Bucșoaca-Ostra ce trece pe acolo, printr'un drum rău întreținut.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică cu hramul „St. Arh. Mihail și Gavril”.

La 1776, constituia numai

un grup de case aşezat pe teritoriul comunei Stulpicani, și era proprietatea minăstirei Voroneț.

Aci se găsește o fabrică de scinduri cu 6 gateri.

Populația se ocupă cu prăsilă de oi și de vite mari și mai ales cu exploatarea pădurilor.

Comuna posedă 30 hect. pământ arabil, 388 hect. fînături, 4 hect. grădini. 393 hect. imasuri, 2257 hect. păduri.

Se găsesc 48 cai, 301 vite cornute, 4100 oi, 147 porci și 75 stupi de albine.

Negrileasa, *afluent* al pir. Suha, răsare pe terit. Moldovei în dosul culmei Baiașeseul și primind în cursul său pârâiașul Runcul, udă sat. Schwarzthal și Negrileasa și formează o vale destul de largă, vărsându-se în Suha, aproape de gurile pârâielor Frățești, Ostra și Gemine, lângă com. Stulpicani, distr. Cimpulung (v. Suha).

Negrișeni, *numire veche, a teritorului* pe care s'a înființat în 1779 com. rur. Negostina (v. Negostina).

Negru, *riuleț*, afluent pe dr. Dornei, ce se jornează din pir. Ascuțitul și pir. Pinteii, care răsar unul de sub poalele muntelui Ascuțitul și cel-alt de sub coborișul Pietrii Juganului sau Virful Pinteii. Acest riuleț avînd un curs foarte puternic, primește mări în jos de Poiana-Negrii pir. Piatra, udă pe dr. culmile: Butea-Prîpor și Butea-Mare, iar pe st. masivurile: Dealu Toșla și Butea-Prelenilor. Formează spațioasa Vale-Neagră și se varsă în Dorna în fața dealului Florenilor, lângă com. Dorna-Căndreni, distr. Cimpulung.

Nemericești, *deal*, distr. Suceava, 409 m. alt., la N. de vama Nemericești.

Nemericești, *punct vamal*, pendinte de com. rur. Bosancea, distr. Suceava.

Are 3 case și 11 locuitori.

Nepolocăuți, (Nepolokoutz), *com. rur.*, distr. Coțman, aşezată în masă compactă pe malul stîng al Prutului, la confluența lui cu Ceremușul.

Suprafața 11.57 km.²; populația 1314 locuitori, în majoritate ruteni, gr. or., restul israeliți, ș. a.

Este în apropiere de drumul princip. Sniatin-Cernăuți, cu care este legat printr'un drum districtual ce se bifurcă apoi, o ramură apucînd la Coțman și alta la Stauceni.

Stație de drum de fer a liniei principale Lemberg-Cernăuți, din care se desprinde aci o ramură, apucînd la Vijnița.

Are un oficiu telegrafo-poștal; o școală populară cu o clasă și o biserică gr. or.

La 1776, era în posesia lui Andrei Tăutul. Aci se află vărniți părăsite.

Populația, germană și rutenă, se ocupă cu munca cimpului, și mai ales cu cultura tutunului; israeliții, cu negoțul.

Comuna posedă 955 hect. pământ arabil, 12 hect. fînături, 7 hect. grădini, 17 hect. imasuri, 30 hect. păduri.

Se găsesc 139 cai, 337 vite cornute, 182 oi, 145 porci și 9 stupi de albine.

Neuhütte (rom. Huta - Nouă, de la cuv. Hütte = fabrică de sticlă), *com. rur.*, distr. Storjineț, aşezată într'o pădure pe

piriul Valicut, afluent al riuleului Ciudei.

Suprafața 7.71 km.² împreună cu Althütte (v. Althütte); populația 481 locuitori, în majoritate germani; restul rom.; relig. rom. cat.

Este legată prin drumuri comunale de Huta-Veche și de Ciudei, prin care trece drumul principal Hlinița Gura-Humora; are o școală pop. cu o clasă; ține de biserică parohială din Ciudei.

Aci s'a înființat, la 1814, o nouă fabrică de sticlă în locul celei din Althütte, care nu mai funcționa.

Și aici ca și în Althütte, s'a adus coloniști germani.

Populația se ocupă cu creșterea vitelor și cu exploatarea pădurilor.

Se găsesc 50 cai, 908 vite cornute, 412 oi, 475 porci, 189 stupi.

Neuhütte (rom. Huta-Nouă), *moșie*, cu administrație specială, distr. Storjineț.

Suprafața 31.76 km.²; populația 143 locuitori, israeliți și germani; relig. mosaică și rom. cat.

Coprinde pe lângă moșie Huta-Nouă (propriu zisă) și moșiile atenanțe Ciudei, Huta-Veche și Crasna Putna.

Neu-Zadova (sau Cotul Jadovei) *cătun*, pendinte de tirgul Jadova, distr. Storjineț.

Aci se găsește o fabrică de scinduri cu 2 gateri, 4 fierăstrae circulare și 4 strunguri care produc material pentru scaune. Un jilip (soc pe care alunecă lemnele) leagă fabrica cu pădurea tăiată.

Niagota, *pârâiaș*, ce răsare de sub muntele Cacika și se re-

varsă în pir. Blindetuț (afl. pe st. Solonețului), distr. Rădăuți.

Nica, mică baltă, distr. Succava, la S. de tirla Bursuc.

Este între balta Bula și balta Podișor.

Niemciț (Njemezye), *plaiu*, în apropierea com. Rastoace, distr. Vijnița, ce leagă valea Vijenca cu cea a Ceremușului și este străbătut de șoseaua care duce de la Vijnița la Putila.

Nievolnița, grup de înălțimi, situat la O. de piriul Derehluț, lângă com. Corovia, distr. Cernăuți.

Nisipitul, tirlă, pendinte de satul de reședință Seletin, com. rur. Seletin, distr. Rădăuți.

Nistrul, fluviu, ce răsare la poalele Carpaților-Păduroși, în Galiția, și formează la N. hotarul între Galiția și Bucovina. Lângă localit. Babin el atinge terit. Bucovinei și, luind un curs de E, descrie două serpentine mici și una mare, părăsind apoi Bucovina în dreptul com. Onut, distr. Coțman. Distanța ce o parcurge Nistrul pe terit. Bucovinei este de 57 km., iar regiunea ce ocupă basinul acestui fluviu are o întindere de 323 km. p.

Afluentul principal al Nistrului pe dr. este pir. Ciarnipotoc (Czarnypotok—Piriul Negru). Acesta răsare sub dealul Turhivski, străbate locurile pe lângă com. Pohorlăuț și primind pe dr. afluentul Bialipotoc (Byalypotok—Piriul Alb), ce vine de sub dealul Berdo, se varsă în Nistru, lângă com. Onut. Cursul de jos al piriiașului Bialipotoc pînă la localit. numită Ciarnipotoc și în urmă

pir. Ciarnipotoc înșuși pînă la revărsarea sa în Nistru, formează hotarul între Bucovina și Rusia.

Lățimea Nistrului la intrarea în Bucovina este de 200 m., iar la eșire ajunge pînă la 250. Adîncimea variază între 2 și 6 m., avînd o înclinațiune de 0,4. Apa Nistrului, de obicei turbure, curge pe o albie stîncoasă, deși malurile Nistrului sînt foarte ridicate și ajung la unele locuri chiar înălțimea de 150 m. În schimb Nistru nu pricinuește inundațiuni și, avînd o adîncime suficientă, este navigabil nu numai pentru plute mari, ci și pentru vapoare. Caracteristic mai este faptul că Nistrul prezintă fenomenul unui flux și reflux deși nu considerabil, însă regulat (zilnic).

Nistrul, neputînd fi trecut cu piciorul, este înzestrat cu mai multe poduri umblătoare, din care cele mai principale se află la Dorosăuț, Samușin, Brodok și Mosorivca. Lângă localit. Zviniace malurile fluviului sînt legate printr'un pod masiv de comunicație ordinară și altul mare pentru drumul de fer.

Noua-Suliță, (Nowosielica Satul Nou) sau Stroești-de-Jos, com. rur., distr. Cernăuți, așezată pe malul stîng al Prutului, la confluența sa cu pir. Răchitna, la hotarul țării cu Basarabia. Suprafața 6,63 km.²; populația 697 locuitori, în majoritate romini, restul israeliți precum și puținii ruteni și poloni; relig. major. cea gr. or.

Este ultimul punct al drumului distr. ce vine de la Cernăuți și de la Sadagora; mare stație de drum de fer a liniei ferate Lujeni-Noua-Suliță, care

se continuă apoi prin Rusia pînă la Odesa.

Are un oficiu telegraf-poștal; o școală populară cu o clasă; ține de biserica parohială din Gogolina sau Stroești-de-Sus.

Această comună este o parte din vechea com. Stroești. Despre ea se vorbește într'o danie a lui Petru-Vodă, de la 1856, cu deosebire că această com. aparținea pe atunci ținutului Hotinului, precum se vede din împrejurarea că și astăzi încă există în Basarabia satul rusesc cu același nume. Diferite terenuri din împrejurimea com. țineau de teritoriul rusesc, pînă la 1828, cînd s'a regulat definitiv hotarul dintre Bucovina și Basarabia. Aceasta ne dovedește că com. veche Stroești nu se întindea spre O. atît cît teren coprinde azi com. Noua Suliță și că acest teren a fost luat de la com. ruscască Noua-Suliță, de unde și numirea ce poartă.

În 1848, aș stat aci trupe rusești.

Populația se ocupă cu agricultura, precum și cu lucru în magazii ce se află în acest loc.

Comuna posedă 127 hect. pămînt arabil, 231 hect. finatură, 35 hect. grădini, 323 hect. iamașuri, 35 h. și 50 a. păduri și 24 heleștee.

Se găsesse 27 cai, 79 vite cornute, 151 porci și 75 stupi de albine.

Noua Suliță, moșie, cu adm. part., distr. Cernăuți.

Suprafața 2,36 km.²; populația 426 locuitori în majoritate israeliți, $\frac{1}{4}$ ruteni gr. or. și gr. cat. și $\frac{1}{4}$ poloni, germani și romini.

O

Obcina, tîrlă, pendinte de moșia cu adm. spec. Ilișești, distr. Gurahumora.

Obcina, tîrlă, pendinte de moșia cu adm. specială Stupea, distr. Gurahumora.

Are 3 case și 24 locuitori.

Obcina-Boul, mic munte, 937 m. alt., din care izvorăște piriul Șandru; face parte din ramificațiile sistemului muntos al Rărăului, distr. Cimpulung.

Obcina Cacica, mică culme, ce se întinde paralel cu lanțul carpatin Obcina Mare sau Arșița (v. Carpații Buc.), de care ține. Are la N. ca hotar văile Solonețului și Solcei, iar la O. se închiagă cu regiunea colinară dintre Moldova și Suceava.

Are un pisc ce poartă numele Cacica (807 m.).

Obcina-Chiril (Căpățina), înodătură de culmi ce se întind de la munt. Tudorescul și pină la munt. Hreben pe o dist. de 10 km., avînd ca punct culminand munt. Hreben (1432 m.) (v. Hreben, munte). Se află pe hotarul dintre Bucovina și România, distr. Cimpulung.

Obcina-Costeliva, cătun, pendinte de com. rur. Seletin, distr. Rădăuți.

Are 12 case și 64 locuitori. Este așezat în fața satului de reședință, pe malul drept al Sucevei.

Obcina-Curmătura, ramificație muntoasă, ce ține de munții Obcina Feredeul (v. Carpații Bucovinei), și ocupă spațiul între piraiele Argel și Petac.

Obcina-Feredeul, lanț muntos, ce mai poartă și numele de Obcina-Slatina; se întinde de la plaiul Izvoarele și se înnoadă cu Obcina-Mare în muntele Veșii Velichii, (v. Carpații Bucovinei), care este și punctul culminant al acestui sistem (1496 m.).

Obcina-Flocenilor, ramificație muntoasă secundară ce ține lanțul Rărăului și se întinde de la O. de pir. Giorăstău și în sus pînă lingă orașul Cimpulung, avînd ca culme mai ridicată piscul Piatra Nitana (v. Rărăul, lanț).

Obcina-Mare, saū Arșița, lanț muntos (v. Carpații Bucovinei), ce se desprinde din înodătura muntelui Veșii Velichii, la N. de piriul Argel și se întinde pînă la împreunarea văii Humorului cu cea a Moldovei, reprezentînd o lungime de 63 km. și avînd ca

punct de culminațiune muntele Veșii Malei (1419 m.).

Obcina-Măcieșului, ramificație muntoasă, ce se desprinde la N. de culmea Băiașescul (v. Carpații Bucovinei) și, întinzându-se între piraiele Ostra și Negrileasa, trece pe teritoriul Romîniei.

Obcina-Slatina (v. Obcina-Feredeul).

Obcina-Tresoara, mică culme muntoasă, așezată înaintea lanțului carpatin Obcina-Mare sau Arșița (v. Carpații Bucovinei) la S. de piriul Șoarecul.

Obcina - Ursului, ramificație muntoasă a lanțului munților Rărăului și care se găsește în apropierea local. Stulpicani, distr. Cimpulung.

Obcinoara, munte, 1378 m. alt., făcînd parte din culmea Grebenul, între munții Butea Obline la N. și Tarnița la S., distr. Cimpulung, formînd hotarul între Bucovina și România.

Ocna, com. rur., distr. Coțman așezată pe ambele părți ale piriului Chița, afluent al Nistrului, între comunele Mitecău și Pohorlăuț.

Suprafața 12.01 km.²; populația 1863 locuitori, ruteni-gr. or. și puținii izraeliți.

Este străbătută de drumul principal Noua Suliță-Cernăuți-Uscie Biskupie (Galiția); prin drumuri de țară comunică cu comunele Doroșăuț, Onut, Piriul Negru și Brodoc.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Sf. Apostol și Ev. Ioan“.

La 1776, era în posesia Mareluî Paharnic Gheorghe Iordache Pașcanu. În anii 1766 și 1767 s'au așezat aici emigrații din Galiția.

În această localitate se află un castel f. frumos, al familiei baronilor de Wildburg, precum și o fermă cu o fabrică de spirt.

Populația se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Comuna posedă 1351 hect. pământ arabil, 21 hect. fînături, 45 hect. grădini, 26 hect. imașuri, 66 hect. păduri și 3 hect. heleștee.

Se găsesse 151 cai, 253 vite cornute, 305 oi, 245 porci și 44 stupi de albine.

Ocna, moșie, cu adm. part., distr. Coțman.

Suprafața 3.77 km.²; populația 74 locuitori, în majoritate poloni, restul izraeliți și ruteni.

Ocolena, cătun, pendinte de satul Tovarnița, com. rur. Răstoace, distr. Vijnița.

Ocruh, tirlă, pendinte de moșia Frătăuțul-Noû, atenență a moșiei cu adm. part. Hardegghal, distr. Rădăuți.

Ocruh, vechi cătun, pendinte de com. rur. Mihalcea, distr. Cernăuți.

Ocruh, cătun, pendinte de com. Cuciur-Mare, distr. Cernăuți. Are 4 case și 22 locuitori.

Ocruh, deal, 324 m., ce ține de regiunea deluroasă dintre Prut și Ceremuș.

Odaia, cătun, pendinte de moșia cu adm. part. Doroșăuți, distr. Coțman.

Are 3 case și 13 locuitori.

Odaia, cătun, pendinte de târgul Ialova, distr. Storoiineț.

Odaia, tirlă, pendinte de moșia cu adm. par. Vășcăuți, distr. Siret.

Odaia, fermă, pendinte de com. rur. Negostina, distr. Siret.

Are 4 case și 21 locuitori.

Aci se află o fabrică de spirt.

Odaia, fermă, pendinte de moșia cu adm. part. Negoștina, distr. Siret.

Are 106 locuitori.

Odzirna, cătun, pendinte de satul Ialovicioara, com. rur. Plosca, distr. Vijnița.

Are 2 case și 16 locuitori.

Ogorul-Domnesc, tirlă, pendinte de moșia Frătăuțul-Noû, atenență a moșiei cu adm. part. Hardegghal, distr. Rădăuți.

Are 110 locuitori.

Olteana, cîmp arabil, distr. Storoiineț, între Igești și Pătrăuțul de Jos, la unirea Sirețelului cu Siretul Mic.

Onut, com. rur., distr. Coțman, așezată, în masă compactă, pe malul drept al Nistrului, la locul unde el părăsește țara, la confluența sa cu piriul ce poartă același nume cu comuna

Suprafața 7.35 km.²; populația 964 locuitori, ruteni, gr. or. și cîți-va izraeliți.

Coprinde pe lingă vatra satului cu 956 locuitori, și cătunul Fusteica (v. Fusteica).

Prin drumuri de țară, comunică atît cu comunele vecine Samușin și Piriul-Negru cum și cu drumul princip. Noua Suliță-Cernăuți-Uscie Biskupie (Galiția).

Are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Sf. Nicolae“, ce are ca atenență filiala din Samușin.

La 1776 era în posesia Mareluî Stolnic Iordache Pașcanu.

În această localitate s'a găsit, în a doua jumătate a secolului trecut, o secure de piatră, precum și mai multe monede vechi polone, puse într'un vas de aramă.

Cam 2 km. depărtare la N. se află un castel f. frumos, așezat într'o pădure, — proprietate particulară. De asemenea se văd, în apropiere, vechi șanțuri, și se crede că ar fi de pe timpul războaelor tătărești. În țărmlul Nistrului se găsesc stînci de gips și alabastru, ne-exploatate încă.

Populația se ocupă cu agricultura.

Comuna posedă 656 hect. pământ arabil, 4 hect. 50 a. fînături, 20 hect. grădini, 70 hect. imașuri, 87 hect. păduri.

Se găsesc 96 cai, 126 vite cornute, 313 oi, 150 porci și 52 stupi de albine.

Onut, moșie, cu adm. part., distr. Coțman.

Suprafața 2.73 km.²; populația 80 locuitori, izraeliți și ruteni; rutenii sunt parte gr. cat., parte gr. or.

Se compune: 1) din moșia

Onuț, pr. zisă, care împreună cu Țirlele Ciovnici și Dibina, numără 41 locuitori; 2) din cătunul Minăstirea (v. Minăstirea, cătun).

Opaet, cătun vechi, pendinte de com. rur. Budineț, distr. Storojineț.

Oprișeni, (sau Panțiri), com. rur., distr. Siret, așezată pe un piriu, afluent al Cotovățului, spre NV. de Tereblecea și SV. de Stănești.

Suprafața 26.67 km.²; populația 1602 locuitori, români de relig. gr. or. și puțină poloni.

Prin marginea sa de SV. trece drumul princip. Cernăuți-Siret, care se unește aici cu drumul distr. ce vine de la Presecăreni (distr. Storojineț); prin drumuri de țară, comunică cu localitățile vecine, sus menționate.

Are o școală populară cu 2 clase și o biserică parohială cu hramul „Nașterea M. D.“.

Accastă comună este menționată într'un hrisov, din 17 Martie 1428, al lui Alexandru cel Bun, prin care o dăruiește boerului Bril. Într'un alt hrisov, însă, din 3 Aprilie același an, numitul domn dăruiește comuna aceasta boerului Opișă, de la care, de sigur, își trage și numele. După aceasta, comuna ajunsese în posesia minăstirei Moldovița, ceea ce se vede din hrisovul de confirmare dat de Ștefan-cel-Mare, în 26 Aug. 1503. La 1776 se afla tot în posesia acestei minăstiri.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor: o bună parte trece, în timpul verii, în România, la munca cimpului.

Comuna posedă 1016 hect. pământ arabil, 277 hect. fînături, 15 hect. grădini, 160 hect. iamașuri, 738 hect. păduri.

Se găsește 152 cai, 544 vite cornute, 80 de oi, 602 porci și 56 stupi.

Orata, piriu, afluent pe st. Bistriței, izvorăște de sub poalele muntelui Orata, distr. Cimpulung.

Orata, Țirlă, pendinte de satul Ciocănești, care la rându-i formează o parte din com. rur. Ciocănești, distr. Cimpulung.

Orata (Mare și Mică), complex de păduri și livezi, la V. de muntele Rîzena, distr. Cimpulung.

Orășeni, (Oroszeny), com. rur. distr. Coțman, așezată în lungime pe malul stîng al Prutului la confluența lui cu piriul Turețchi și la hotarul districtului cu Galiția.

Suprafața 12.77 km.²; populația 2454 ruteni, gr. or.

Coprind pe lângă vatra satului, cu 2440 locuitori și ferma Chasura.

Este străbătută de drumul Sniatin-Cernăuți; are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Adorm. M. D.“

Accastă comună este menționată ca existentă în anul 1691. La 1776, era în posesia Marelui Spătar Constantin Palade.

Numele său provine de la cuvîntul românesc orășan, pl. Orășeni, sau, mai bine, de la numele unui posesor al său de pe vremuri, boerul Orășanu.

Populația se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Comuna posedă 1936 hect.

pământ arabil, 46 hect. fînături, 9 hect. grădini, 62 hect. iamașuri, 325 hect. păduri, 50 a. heleștece.

Se găsește 70 cai, 413 vite cornute, 777 oi, 324 porci și 60 stupi de albine.

Orășeni, moșie, cu adm. part., distr. Coțman.

Suprafața 13.64 km.²; populația 120 locuitori, în majoritate ruteni, restul germani și poloni, de dif. conf.

Coprind pe lângă moșia Orășeni, pr. zisă, și ferma Chasura.

Ordonanța, cătun, pendinte de com. rur. Dracineț, distr. Storojineț, care își trage numele din timpul Turcilor, de la paznicul ce fusese așezat aici.

Osoi, deal, 582 m. alt. în apropierea com. Horodnicul-de-Sus, distr. Rădăuți; ține de culmea Horodnicul (v. Horodnicul, culme).

Ostra, com. rur., distr. Cimpulung, așezată pe piriul cu același nume, care se unește cu piriul Negriileasa, sub numirea de Suha.

Suprafața 98.82 km.²; populația 631 locuitori, o parte ruteni și alta germani și români.

Se compune din satul Ostra pr. zis și din Țirlele Muncel, Poiana Ficeii și Predeal, precum și din fabrica de scinduri Băeșescul (v. fie-care).

Este legată cu Bueșoaca printr'un drum districtual și printr'o linie ferată industrială ce trece prin Stulpicani și prin Frasin.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică lăzică cu hramul „Sf. Dumitru”, atență a parohiei din Gemini.

Este o colonie întemeiată la

inceputul secolului trecut de Huțani din Galiția.

Are un ferestreu.

Populația se ocupă cu exploatarea pădurilor și cu prășila de oi.

Comuna posedă 31 hect. pământ arabil, 350 hect. fînături, 3 hect. 400 a. grădini, 170 hect. imasuri, 742 hect. poeni și 7011 hect. păduri.

Se găsește 41 cai, 393 vite cornute, 1000 oi, 215 porci și 30 stupi de albine.

Ostra, sat, așezat pe dealuri, între Stănești-de-Jos și Dracinet, distr. Storoiineț.

Suprafața 13.71 km², împreună cu Bărbesti; populația 210 locuitori, aproape exclusiv ruteni; relig. gr. or.

Este legat prin 2 drumuri cimpene de satele limitrofe sus menționate; ține de școala populară din Zeleneu; are o biserică filială cu hramul „Sf. Dumitru“, atenență a parohiei din Zeleneu.

La 1776, jumătate era în posesia mazilului Mihalache Calmuschi; iar cea-l-altă jumătate, în posesia minăstirei Sucevița.

Se găsea aici, pe acea vreme, un schit cu numele Ostra, precum și o mică minăstire, zidită în anul 1762 de mazilul Nicolae Calmuschi, clădire ce durează și azi. De la acest schit s'a numit și satul.

Populația se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Se găsește 16 cai, 78 vite cornute, 21 oi, 44 porci, 9 stupi de albine.

Ostra, afluent al piriului Suha, ce se varsă în Moldova (v. Suha). Răsărind desub muntele Ostrei și primind la obârșia sa piraiele: Cobilărică și Brăteasa,

cu care din urmă se împreună lângă com. Ostra, și mai primind în urmă și piriul Muncel, se varsă aproape de o data cu piriul Gemine, în fața com. Stulpicani (distr. Cimpulung) în matca Suhei.

Ostrița (odinioară Clișcăuți), com. rur., distr. Cernăuți, așezată pe malul drept al Prutului, la confluența lui cu piriul Derehlu, între orașul Cernăuți și com. Țurenii.

Suprafața 17.19 km²; populația 1949 locuitori români; relig. gr. or.

Este lipită de drumul principal Cernăuți-Vama; are o școală populară cu 2 clase și o biserică parohială cu hramul „Adormirea Maicei Domnului.“

Această comună se numea, înainte vreme, Clișcăuți. Sub această numire este menționată pentru prima dată în 1472. Prin hrisovul din 6 Martie 1490, Ștefan cel Mare o dăruiește minăstirei Putna.

În timpul deselor războaie, com. Clișcăuți a fost distrusă și pe urmele ei s'a întemeiat de coloniștii din Transilvania, o altă comună cu numele de azi Ostrița.

Populația se ocupă cu agricultura, creșterea vitelor și cu pescuitul.

Comuna posedă 1032 hect. pământ arabil, 62 hect. fînături, 26 hect. grădini, 233 hect. imasuri, 13 hect. păduri și 49 hect. bălți și heleștee.

Se găsește 120 cai, 607 vite cornute, 373 oi, 409 porci și 34 stupi de albine.

Oșehlib, (Osjechlib), com. rur., distr. Coțman, așezată în masă compactă, pe partea stângă a piriului Sovica, între Ivau-

căuți și Șipeniți și la V. de tirgul Coțman.

Suprafața 7.28 km²; populația 1725 locuitori, ruteni de relig. gr. or.

Este străbătută de drumul distr. Nepolocăuți-Coțman și legată cu comunele indicate mai sus, prin drumuri de țară.

Are o școală populară cu 2 clase și o biserică parohială cu hramul „Sf. Nicolae“ zidită la anul 1779 de boerul Iordache Cantacuzino, fost Mare Spătar, în a cărui posesie se găsea comuna la 1776. Într'un hrisov, datind din 2 Noembrie 1463, este menționată această comună, cu ocazia dăruirii ei, de către Ștefan cel Mare, boerului polon, Andrii Czartoryjski.

Numele său vine de la cuvintele rusești: oșjek = loc îngrădit și chlib = pîne.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 1087 hect. pământ arabil, 72 hect. fînături, 28 hect. grădini, 162 hect. imasuri, 1 hect. 50 a. pădure.

Se găsește 90 cai, 413 vite cornute, 770 oi, 312 porci și 60 stupi de albine.

Oșehlib, moșie, cu adm. part. distr. Coțman.

Suprafața 4.87 km²; populația 51 locuitori, în majoritate poloni, restul israeliți și ruteni, de diferite confesiuni.

Ozero, ochiul de mare (lac de ghețar), ce se găsește în apropierea comunci Argel. distr. Cimpulung.

Intinderea acestui ochiul de mare este cam de 104 arii. Apa sa nu-i bună de băut și peștii ce se găsește aici au un miros de baltă, greu de suportat.

P

Paltin, țîrlă, pendinte de com. rur. Seletin, distr. Rădăuți.

Are 3 case și 14 locuitori.

Paltin, culme secundară, ce ține de Obcina Chiril și Căpățina (v. Obcina Chiril) și se găsește la S. de pîriul Gemine, în apropierea localităților Stulpicani și Gemine, distr. Cimpulung.

Paltin, munte, 1177 m. alt., la N.-O. de muntele Păușa a cărui ramificație este, în apropierea localității Rușii-pe-Boul, distr. Cimpulung.

Panca, com. rur., distr. Storojineț așezată pe ambele țărături ale Siretului, puțin mai sus de Storojineț.

Suprafața 10.19 km.²; populația 1862, locuitori, ruteni; relig. gr. or.

Este străbătută de drumul distr. Storojineț-Jadova; haltă a liniei ferate Hliboca-Berhomet; are o școală pop. cu o clasă; o biserică parohială cu hramul „Sf. Dumitru”, avînd ca atenență bis. filială din Zabarna.

La 1776, aparținea mazililor Alexandru Vasilco, Onciul și Gheorghe Prejul.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 1567 hect. pămînt arabil 543 hect. fînături, 23 hect. grădini, 721 hect. iamașuri, 1323 hect. păduri.

Se găsește 83 cai, 813 vite cornute, 240 porci, 155 stupi.

Panca-Ianoș, moșie, cu administrație specială, distr. Storojineț.

Suprafața 14.02 km.²; populația 84 locuitori, germani, israeliți, ruteni și poloni; relig. rom. cat., mozaică și gr. or.

Panca-Vasilco, moșie, cu administrație specială, distr. Storojineț.

Suprafața 19.12 km.²; populația 143 locuitori, israeliți și ruteni; relig. mozaică, gr. or. și rom. cat.

Pantin, cătun, pendinte de com. rur. Bănila Moldovenească, distr. Storojineț.

Pantin, deal, 556 m., ce ține de reg. colinară aflătoare între Siretul Mare și Mic.

Pantinul, pîriu, afluent pe st. riulețului Siretul Mic, răsare de sub culmea muntoasă Pan-

tin și se varsă în Siretel, mai jos de sat. Augustendorf, distr. Storojineț, primind pe st. pîriașul Senu.

Paportno, complex de culmi din cari izvorăște pîr. Brușnița. Este coprins ca cu un briu în partea de S.-V. de pîr. Brușnița.

Pașcan, munte (1483 m.) ce ține de șirul capartin Obcina Feredeul și se găsește nu departe de localitatea Breaza, distr. Cimpulung.

Pașcan, complex păduros, distr. Cimpulung pe stînga riului Moldova, la hotarul N.-V. al districtului.

Pădurea Botoșului, din care izvorăște pîriul cu acelaș nume, la E. de muntele cu acelaș nume și la N. de pădurea Cosacului, distr. Cimpulung.

Pădurea-Colacului, pădure, la N. de muntele Mestecănești și la N. de cătunul cu acelaș nume, care e lipit de com Ciocănești, distr. Cimpulung.

Pădurea-Cosacului, pădure, pe coasta răsăriteană a lanțului muntos Obcina, între Pădurea

Ursului la S. și Pădurea Botoșului la N., distr. Cimpulung.

Pădurea - Frumoasei, pădure, distr. Cimpulung, la N. de muntele Măcrișului, și despărțind în două Pădurea Măcrișului.

Pădurea-Glitului, pădure, la V. de com. rur. și la N. de piriul cu aceleași nume, distr. Gurahumora.

Pădurea-Lespezi, pădure, distr. Storajineț, între com. Corcești și locul numit Porcăria.

Din ea izvorăște pîr. Seredni și Petrovațu, cari se unesc și se varsă în Siretul Mic, aproape de Pătrăuțul de Jos.

Pădurea-Măcrișului, lung lanț păduros. înșirat aproape paralele cu Obcina Mare, în partea ei de V., distr. Cimpulung.

În dreptul muntelui Comarnicul, Pădurea Măcrișului este despărțită aproape în două, de Pădurea Frumoasei.

Pădurea Nedelei, pădure, distr. Cimpulung, se mărginește la S. cu muntele Așcuțita Mare, la O. cu valea Moldovei și la N.-V. cu muntele Așcuțita Mică.

Pădurea - Ponorului, pădure, distr. Cimpulung, între riulețul Ciumărna la V. și piriul Lupoaiei la O.

Pădurea-Sasă, pădure, distr. Cimpulung, la V. de com. rur. Frasin, la N. de piriul Valea Sacă, la S. de pădurea Nedelei și la O. de muntele Așcuțita Mare.

Pădurea-Ursului, pădure, din care izvorăște piriul cu același nume, pe coasta răsăriteană

a lanțului muntos Obcina, distr. Cimpulung.

Pădurea - Ursoaea, pădure, distr. Gurahumora, între punctele Glodișoara, Baranca și Bucovăț.

Păltinoasa, sat, pendinte de com. rur. Capul-Codrului, distr. Gurahumora, așezat pe partea stingă a piriului Bucovicior, aproape de confluența sa cu riul Moldova.

Are 1173 locuitori, în majoritate romini, gr. or., restul germani, izraeliți ș. a., de diferite confesiuni.

Este situat lângă cele 2 drumuri Suceava - Gurahumora, unul princip. și altul distr. precum și lângă linia ferată Hatna-Cimpulung, la care e stație.

Are un oficiu telegrafic; o școală populară cu o clasă și o biserică filială cu hramul „Sf. Nicolae”, atenența a parohiei din Capul-Codrului.

Aci se găsește o fabrică de scinduri cu 4 gatere și o linie ferată portativă.

Păltinoasa, moșie, ce ține de corpul moșiei cu adm. spec. Capul-Codrului, distr. Gurahumora.

Depindea odată de satul cu același nume (vezi Păltinoasa sat).

Părhăuți, com. rur., distr. Suceava, așezat pe piriul Soloneț, în apropiere de confluența sa cu riul Suceava.

Suprafața 9.11 km², populația 1087 locuitori, romini, relig. gr. or.

Este străbătută de drumul distr. Suceava-Cacica; stație de drum de fer a liniei Hatna-Cimpulung; are o biserică parohială și o școală populară cu o clasă.

La 1776, aparținea mazilului Vasile Calmuschi. Pe teritoriul acestei comune s'a zidit în anul 1502, prin cheltuiala Marelui Logofăt Gavril Trotoșanu, o biserică de piatră, care durează și azi.

Aci s'a găsit o foarte frumoasă brățară de aur, cu o greutate de 49 ducași, precum și un lanț tot de aur, admirabil lucrat. Se crede că aceste obiecte ar fi provenind din India și datează din timpul năvălirii barbarilor.

Populația se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Comuna posedă 817 hect. pământ arabil, 126 hect. finațuri. 6 hect. 50 a. grădini; 237 hect. iamașuri, 158 hect. păduri.

Se găsesc 34 cai, 378 vite cornute, 400 oi, 230 porci, 24 stupi.

Părhăuți, moșie, cu adm. spec., distr. Suceava.

Suprafața 2.05 km²; populația 46 locuitori, parte romini, parte izraeliți și puțin germani; relig. gr. or. pentru majoritate, mozaică și rom. cat. pentru rest.

La 1773, forma un singur sat și moșie cu comuna de azi Părhăuți în stăpînirea mazilului Vasile Calmuschi.

Părtești - de - Jos, com. rur., distr. Gurahumora, așezată pe piriul Soloneț spre E. și aproape lipită de Cacica.

Suprafața 15.85 km²; populația 2466 locuitori, romini, relig. gr. or.

Se compune din vatra satului cu 2436 locuitori, din cătunul Bucovăț și din tîrla Strigoaea (v. fie-care).

Este așezată lângă drumul distr. Cacica-Suceava; stație de drum de fer a liniei Hatna-

Cimpulung; are o școală populară cu 3 clase, o biserică parohială cu hramul „Sf. Nicolae” și o casă de economie rominească.

Forma odată un singur sat și moșie cu Părteștii-de-Sus, sub numirea de Părtești și aparținea minăstirei Humorul, după dania unui oare-care Voevod Ștefan, confirmată la 1633 de Eustațiu Dabija-Vodă.

Aci se văd o mulțime de tumuli, numiți de popor movile tătărești.

Populația se ocupă cu creșterea vitelor și puțin cu agricultura.

Comuna posedă 987 hect. pământ arabil, 376 hect. fînături, 13 hect. grădini, 477 hect. iamașuri, 2.973 hect. păduri.

Se găsește 139 cai, 1064 vite cornute, 785 oi, 1163 porci, 25 stupi.

Părteștii-de-Sus, com. rur., dist. Gurahumora, așezată pe pârâul Soloneț, spre N. și lipită de Cacica.

Suprafața 9.25 km.², împreună cu Solonețul-Nou are o populație 1163 locuitori, romini, relig. gr. or.

Coprinde pe lângă vatra satului cu 1151 locuitori și tirla Dealul Cojocului.

Este străbătută de drumul principal. Solca-Gurahumora; are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Sf. Mihail și Gavril” de care ține și com. Solonețul-Nou și târgul Cacica.

Forma odată un singur sat și moșie cu Părteștii-de-Jos, sub numirea de Părtești și aparținea minăstirii Humorul, după dania unui oare-care Voevod Ștefan, confirmată la 1633 de Eustațiu Dabija-Vodă.

Populația se ocupă cu creș-

terea vitelor și puțin cu agricultura.

Comuna posedă 762 hect. pământ arabil, 451 hect. fînături, 14 hect. grădini, 588 hect. iamașuri, 2.034 hect. păduri.

Se găsește 66 cai, 581 vite cornute, 290 de oi, 540 porci, 69 stupi.

Pătrăuceanca, afluent, pe st. Sucevei, răsare de sub dealurile Calinești și Cuparencu și traversind localit. Patrăuți, se varsă în Suceava în fața satului Buninți, districtul Suceava.

Pătrăuți, minăstire, astăzi biserică parohială în com. rur. Pătrăuți pe Suceava (distr. Suceava). A fost zidită de Ștefan cel-Mare la 1487. Războaiele ce au clocotit însă pe petecul de pământ, unde se afla acest sfânt lăcaș, erau pricină că minăstirea a rămas multă vreme părăsită. Abia între anii 1709 și 1724 ea a fost restaurată de către episcopul Rădăuțului Calistru, așezându-se în ea maici, ce au și stăpinit minăstirea cu multă rivnă pînă la secularizarea ei de către Austriaci. La 1776 se aflau la Pătrăuți încă 37 de maici.

Minăstirea posedă pe lângă satul Pătrăuțului, încă moșia Mihoveni.

Pătrăuți, moșie, cu administrație specială, distr. Storjineț.

Suprafața 31.22 km.²; populația 109 locuitori izraeliți, poloni și germani; relig. mozaică, rom. cat., gr. or. și gr. catolică.

Se compune din: Pătrăuțul I. cu 80 locuitori și Pătrăuțul II. cu 29 locuitori.

La 1766, era proprietatea leahului Bahminschi.

Pătrăuți, moșie, cu administrație specială distr. Suceava.

Suprafața 42.07 km.²; populația 109 locuitori, dintre cari majoritatea o formează românii și germanii, restul rușii, izraeliți, ș. a.; relig. gr. or. pentru majoritate, apoi rom. cat., mozaică și ev.

Se compune din moșile: 1) Pătrăuțul pr. zis cu țirlele Cruciana și Racoveț, avind împreună 22 locuitori; 2) Mihoveni; 3) Mitocul; 4) Lipoveni și 5) Buninți (vezi fiecare în parte).

Pătrăuțul, pârâș, afl. al pâr. Serecina ce se varsă în Siretul Mic (v. Serecina). Răsare de sub culmea Porcării, distr. Storjineț și împreună cu Serecina la S de dealul Ilincei.

Pătrăuțul-pe-Siret, com. rur., distr. Storjineț, așezată pe ambele părți ale Siretului Mic, la confluența sa cu Sirețelul.

Suprafața 36.46 km.²; populația 3324 locuitori, romini; relig. gr. or.

Se compune din Pătrăuțul de Sus, pe stînga Siretului Mic și din Pătrăuțul de Jos, pe dreapta Siretului Mic.

Este așezată lângă drumul districtual Ciudei-Petricanca, care se bifurează aici, o ramură apucînd spre Frătăuț; stație de drum de fer, a liniei Ciudei-Carapciu; are 2 școli pop. cu cu cite o clasă; 2 biserici parohiale, una cu hramul „Sf. Paraschiva” în Pătrăuțul de Sus, cea-l-altă cu hramul „Adormirea M. D.” în Pătrăuțul de Jos; o casă de economii.

La 1776, era proprietatea leahului Bahminschi.

Se mai numește și Pătrăuțul Turcului. Spune o legendă că primul fondator al acestui sat

s'ar fi numit Petre Turculeț, de la care s'a dat numire și satului.

În Pătrăuțul de Sus se află o fabrică mare de scinduri cu 2 gatere.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 1943 hect. pământ arabil, 875 hect. finațuri, 36 hect. grădini, 1120 hect. imașuri, 2.661 hect. păduri.

Se găsesc 262 cai, 1858 vite cornute, 347 oi, 841 porci și 126 stupi.

Pătrăuțul - pe - Suceava, com. rur., distr. Suceava, așezată pe pîriul Pătrăuceanca, afluent pe stînga al riului Suceava.

Suprafața 22.56 km²; populația 2667 locuitori, romîni; relig. gr. or.

Coprinde pe lingă vatra satului și tîrla Prisaca.

Printr'o șosea comunală este legată de drumul distr. Suceava-Siret, care trece prin apropiere.

Are o școală populară cu 2 clase; o biserică parohială cu hramul „Înălțarea Sf. Crucii” și un cabinet de lectură.

Pe teritoriul acestei comune a zidit Ștefan-cel-Mare o biserică la 1487 (vezi Pătrăuți, minăstire).

Populația se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor; în timpul ernei, o bună parte, își agonisește pîinea zilnică, în pădurile fondului religionar, prin tăiatul lemnului.

Comuna posedă 990 hect. pământ arabil, 227 hect. finațuri, 26 hect. grădini, 752 hect. imașuri, 1413 hect. păduri.

Se găsesc 135 cai, 881 vite cornute, 1074 oi, 700 porci, 178 stupi.

Pătrimineasa, pîriu, afl. pe st.

Sucevei, răsare sub dealul Vilveii și se varsă în Suceava între sat. Fratăuțul-Noș și Fratăuțul-Vechiu, distr. Rădăuți.

Pătulii, munte, 957 m. alt., ramificație a coamei muntoase Obcina-Feredeul, între pîraele Matare și Ezerului, precum și valea Sadovei, distr. Cimpulung.

Păușa, munte, ce ține de șirul carpatin al Obcinei Feredeul și se află în apropierea localității Rușii-pe-Boul, distr. Cimpulung, avînd o înălțime de 1377 m.

Pecești, cătun, pendinte de com. rur. Pojorita, distr. Cimpulung. Are 5 case și 26 locuitori.

Pecicău, munte, 1240 m., ce ține de culmea Travien (v. Carpații Bucovinei și se găsește lingă loc. Petrascenii, distr. Vijnița.

Pelepcova, cătun, pendinte de com. rur. Sergieni, distr. Vijnița. Are 6 case și 29 locuitori.

Pelepivski, tîrlă, pendinte de vatra satului Ivancăuți, com. rur. Ivancăuți, distr. Coțman.

Perdeli, cătun, pendinte de com. rur. Satul-Mare-Romînesc, district. Rădăuți. Are 8 case și 43 locuitori.

Perecrestie, munte, 1014 m., munte ce ține de grupul de culmi Cornu - Tomnaticul (v. Carp. Bucovinei, și se găsește nu departe de local. Șipot-Privat, distr. Vijnița.

Perecrestie, pădure, pe malul drept al Siretului, la N. de pîriul

cu acelaș nume, districtul Vijnița.

Perecrestie, mic afluent, pe dr. Siretului, răsare de sub muntele cu acelaș nume și se varsă în Siret mai sus de com. Lăpușna, distr. Vijnița.

Perleva, cătun, pendinte de com. rur. Mihalcea, distr. Cernăuți. Are 123 locuitori.

Persoliuca, tîrlă, pendinte de moșia cu adm. part. Zastavna, distr. Coțman.

Persoliuca, moșie, care împreună cu alte 2 moșii: Bacalovca și Taborovca, formează moșia cu adm. part. Verbăuți, distr. Coțman. Are 5 case și 35 locuitori.

Perzilovca, cătun, pendinte de com. rur. Vășcăuți-pe-Siret, distr. Siret. Are 196 locuitori ruteni, gr. or.

Peste Apă, cătun, pendinte de com. rur. Vicovul-de-Sus, distr. Rădăuți. Are 310 locuitori romîni, gr. or.

Petac, mic afluent, al pîr. Demacușă, care se revarsă pe dr. Moldoviței în apropierea înălțimei Gruni-Paltin (v. Demacușă).

Petrășeni (Petrasze), com. rur., distr. Vijnița, așezată pe malul drept al Ceremușului, mai sus și în vecinătatea com. rur. Mărecinenii.

Suprafața 13.28 km²; populația 494 locuitori ruteni; relig. gr. or.

Se compune din satul de reședință cu acelaș nume, care

numără 384 locuitori, și din satul Tovarenca (v. Tovarenca, sat).

Este străbătută de drumul distr. Vijnița-Storoneț-Putila; are o școală populară cu o clasă și o biserică filială cu hramul „Nașterea M. D.”, ce depinde de parohia din Măreniceni.

La 1776, era numai un grup de case răslețe.

Populația, formată din Huțani, se ocupă cu prăsila de vite, cu exploatarea pădurilor și cu plutăritul pe Ceremuş.

Comuna posedă 48 hect. pămînt arabil, 385 hect. fînături, 17 hect. grădini, 127 hect. iamașuri, 711 hect. păduri.

Se găsesc 28 cai, 145 vite cornute, 561 oi, 116 porci, și 173 stupi.

Petriceanca, cătun, pendinte de com. rur. Camenca, distr. Siret.

Are 123 locuitori ruteni și romini gr. or.

Este așezată pe malul stîng al Siretului, aproape de com. Suceveni (distr. Storjineț).

Aci se bifurcă drumul distr. ce vine de la Cerepcăuți, o ramură apucînd spre Suceveni și alta la Hliboca.

Petrovăț, pîrîiaș, ce izvorește sub coama muntelui Travien și, împreună cu pîraiele: Bursucan, Gorniș, Zubraneț și Izvoaraș, formează începuturile Siretului.

Petrușca, munte, 1145 m., ce ține de grupul de culmi Cornul-Tomnaticul (v. Carpații Bucovinei) și se găsește în apropierea com. Straja, distr. Rădăuți.

Petrușca, pădure (721 m.), află-

toare între com. rur. Crasna Ilchi și cătunul său Lunca-Frumoasă, distr. Storjineț.

Piabuc, cătun, pendinte de com. rur. Rivna, distr. Vijnița.

Are 12 case și 58 locuitori.

Piatra-Albă, munte, 1297 m. alt., la N.-V. de muntele Rărăul, lingă valea Izvorului Alb și făcînd parte din sistemul muntos al Rărăului, distr. Cimpulung.

Piatra-Dornei, creastă muntoasă, ce formează una din cele două ramuri ale masivului Pietrosul, la hotarul de S. al Bucovinei și constituie, împreună cu creasta Lucaei și ramificațiile dintre ambele aceste creste, așa numiții Munți La Roși (v. Carpații Bucovinei).

Piatra-Dornei, pisc, pe creasta cu același nume (1651 m.), ce se găsește pe hotarul Bucovinei și a Transilvaniei, la S. de local. Poiana-Stampeii, distr. Cimpulung.

Piatra - Fusculei, munte, 1236 m. alt., la V. de riul Moldova, între munții Bobeți la S. și Flora la N., ramificație a coamei muntoase Obcina-Ferdeul, distr. Cimpulung.

Piatra - Neagră, munte, 1402 m. alt., la S. de muntele Runculeț, făcînd parte din sistemul muntos al Rărăului, distr. Cimpulung și formînd hotarul între Bucovina și România.

Piatra-Nitană, munte, 1203 m. alt., făcînd parte din Obcina Florenilor, ramificație a sistemului muntos Rărăul, la O. de valea Izvorului Giumalău, distr. Cimpulung.

Piatra - Finului, deal, 643 m., lingă riul Suceava la S. de orașul Gurahumora, distr. Gurahumora.

Piatra - Răchita, complex de pădure și livezi, la S. de com. Solonețul-Noi, distr. Gurahumora.

Piatra-Stinei, munte, 1409 m., alt., la V. de Dealul Colbului și la S. O. de muntele Șolbog, făcînd parte din sistemul muntos al Rărăului, distr. Cimpulung.

Piciorii-Munceilor. Sub numele acesta se înțeleg povîrnișurile crestei Piatra Dornei, intrucît acesta se găsește pe teritoriul Bucovinei (v. Carp. Bucov.), formînd astfel restul de ramificații ieșite din munții mărginași ai Transilvaniei.

Piciorul-Bradului, munte, în formă triunghiulară, cu baza în riul Bistrița Aurie și cu virful în unghiul făcut de ramificația muntelui Caldu, distr. Cimpulung, avînd o înălțime de la 940—1500 m.

Piciorul-Lat, munte, 1225 m. alt., făcînd parte din culmea Mestecănești (v. Carpații Bucovinei), la N. de muntele Obcina-Mare și la V. de apa văii Putna, distr. Cimpulung.

Piciorul-Lung, colină, 859 m. alt., între pîraiele Brusturoasa și Slătioara, distr. Gurahumora.

Piciorul-Lung, munte, 1153 m. alt., ce se desprinde paralel din culmea Grebenul (v. Carpații Bucovinei), la V. de Muntele Lung, distr. Cimpulung,

Piciorul-Lung, *mic munte*, 864 m. alt., la N.-V. de com. Stulpicani și făcînd parte din Obcina Măceșului, distr. Cimpulung.

Piciorul-Slătioarei, *colină*, 923 m. alt., între pîraele Slătioara și Voroneț, distr. . .

Piciorul-Șuşartei, *mică culme muntoasă*, ce se desprinde din Obcina Isaci, de la hotarul Bucovinei cu România, și merge pînă la culmea perpendiculară Brusturoasa, formînd hotarul între districtele Cimpulung și Gurahumora și avînd o înălțime maximă de 1013 m.

Pid-Demen, (Sub-Demen) *cătun*, pendinte de satul de reședință Plosca, com. rur. Plosca, distr. Vîjnița.

Are 16 case și 52 locuitori. huțani gr. or.

Piedecăuți (Piedykoutz) **cu Topeni**, *com. rur.*, distr. Coțman, așezată în masă compactă, pe malul stîng al Prutului și Berhomet-pe-Prut.

Suprafața 10,27 km.²; populația 1151 locuitori, ruteni, gr. or. și puțini izraeliți.

Se compune din 2 sate; Piedecăuți și Topeni; precum și dintr'un cătun numit Izvoare.

Prin bune drumuri comunale e legată cu Nepolocăuți, Zelencu, Berhomet-pe-Prut, precum și cu drumul princip. Sniatin-Cernăuți, ce trece prin apropiere.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Sf. Apostol și Ev. Ioan”, ambele în Piedecăuți.

La 1776, nu erau unite aceste 2 sate într'o singură comună și ca atare fie-care are istoricul său aparte.

Piedecăuți este menționat într'un hrisev din 1691 al regelui polon Ioan al III-lea, care l-a dăruit unui general al său numit Holubowski.

La 1776 era în posesia boierului Ilie Strișca. Numele său probabil, vine de la cuvîntul românesc *pedică*.

Pentru Topeni, v. Topeni, sat.

În această comună se află un fierăstrău circular și o fabrică de scînduri cu 2 gatere, o moară cu abur este în legătură cu această fabrică. Pe lîngă acestea mai funcționează aci și o fabrică de spirt.

Populația se ocupă cu agricultura.

Comuna posedă 631 hect. pămînt arabil, 31 hect. fînături, 21 hect. grădini, 21 hect. imașuri, 10 hect. heleștec.

Se găsesec 67 cai, 338 vite cornute, 607 oi, 225 porci și 39 stupi de albine.

Piedecăuți-Topeni, *moșie*, cu adm. part., distr. Coțman.

Suprafața 2,41 km.²: populația 47 locuitori, în majoritate izraeliți, restul ruteni și poloni.

Pietrele-Arse, *mic munte*, 1020 m. alt., între Piriul Caselor și izvoarele altor pîraie, făcînd parte din sistemul muntos al Rărăului, distr. Cimpulung.

Pietrele - Brusturosului, *mic munte*, 918 m. alt., făcînd parte din culmea Brusturoasa, și formînd hotarul în acest loc între districtele Cimpulung și Gurahumora.

Pietrele - Doamnei, grupă de stînci aflătoare pe masivul Rărăului (v. Rărăul, lanț muntos), 1648 m., avînd ceva mai jos

și o ridicătură stîncoasă deosebită, ce poartă numele de Piatra Albă. Se află de-asupra obârșiei Izvorului Alb (afl. al Moldovei), în apropierea orașelului Cimpulung.

Pietrele-Roși, *munte*, (1623 m.), ce-și trage acest nume de la țancurile roșiatice ale petroaielor din virful său și ține de Munții Roșii (v. Carpații Bucovinei). Este situat la hotarul dintre România și Bucovina, nu departe de localitatea Dorna Candreni.

Pietroasa, *sat*, pendinte de com. rur. Teodorești, distr. Suceava. Are 559 locuitori, romîni, de relig. gr. or.

Aci se află odinioară cariere de piatră, pe povîrnișul muntelui Ursoaia, de unde se explică și numele de Pietroasa.

Pietroasa, *tîrlă*, pendinte de moșia Voitineli, atenență a moșiei cu adm. part. Hardegghal, distr. Rădăuți.

Pietroasa, *tîrlă*, pendinte de vatra com. Frătăușul-Noș, distr. Rădăuți.

Pietroasa, complex de livezi și păduri, la O. de com. rur. Te-reblecea, distr. Siret.

Pietroasa, *mic munte*, 874 m. alt., la O. de comunele Marginea și Horodnicul-de-Sus, distr. Rădăuți.

Pietrosul, *tîrlă*, pendinte de tirgul Vatra-Dornei distr. Cimpulung.

Pilugani, *cătun*, pendinte de com. rur. Dorna - Căndreni, distr. Cimpulung.

Are 7 case și 27 locuitori.

Pilugani, cătun, pendinte de com. rur. Poiana-Stamppei, distr. Cimpulung.

Are 207 locuitori. români gr. or.

Pilugani - Pralenilor, cătun, pendinte de com. rur. Dorna-Căndreni, distr. Cimpulung.

Are 8 case și 30 locuitori.

Pircălab, tirlă, pendinte de moșia Șipot, atență a moșiei cu adm. part. Izvor, distr. Rădăuți.

Are împreună cu tirla Sărata, 2 case și 12 locuitori.

Pîriul-Brazilor, affluent, pe st. Moldoviței; izvorește de sub culmea Dealul Brazilor și, odată cu pîr. Fundoaiei, se revarsă lângă halta de drum de c. f. Frumoasa, distr. Cimpulung.

Pîriul-Cailor, cătun, pendinte de com. rur. Pojorita, distr. Cimpulung.

Are 5 case și 22 de locuitori.

Pîriul-Cailor, affluent, pe st. Moldovei, care își adună izvoarele sale de sub Munții Muncelului și se varsă în Moldova, în fața com. Luisenthal (valea Luisii), distr. Cimpulung.

Pîriul-Caselor, affluent, pe dr. Moldovei, ce izvorește de sub Obcina-Arșița și Dealul Grămada și formînd Valea Caselor, se varsă la cötitura Moldovei, mai jos de orașul Cimpulung.

Pîriul-Cirstei, mic affluent, pe dr. Putnei, care se varsă în Moldova, distr. Cimpulung și izvorește în apropierea culmei Dealul Tiniș.

Pîriul-Colacului, pîriu, ce izvorește de sub poalele muntelui Colacul și se varsă în Bistrița, lângă căt. Sînta-Maria, distr. Cimpulung.

Pîriul-Deii mic affluent, pe st. Moldovei, răsare de sub muntele Dealul Bota, nu departe de culmea Dealul Deii, care dă pe cealaltă parte naștere pîr. Dea (ce se împreună cu Moldovița) și se varsă în Moldova, mai jos de com. Sadova, distr. Cimpulung.

Pîriul-Dornencei, affluent, pe dr. Bistriței, izvorește din apropierea muntelui Suhartzelu și se varsă în fața afl. din st. Bratia, mai sus de com. Iacobeni, distr. Cimpulung.

Pîriul-Floarei, mic affluent, pe dr. Moldoviței, răsare de sub muntele Izzerel și se varsă în Moldovița, mai sus de com. Vama, udînd căt. Sîrpitura, dist.

Pîriul-Flocei, affluent, pe dr. Moldovei, izvorește de sub Obcina Florenilor și se varsă în Moldova, mai sus de orașul Cimpulung, între gurile pîr. Dea și Selea, ce vin din cealaltă parte.

Pîriul-Hazului, affluent, pe st. Dornei, izvorește de sub poalele muntelui Oușor și se varsă în Dorna, după ce străbate plaiurile: Piciorul Căndrenilor și Pecerenii.

Pîriul-Hurgiș, mic affluent, pe st. Moldovei, izvorește de sub Runcul Prisecei și se varsă în Moldova, mai jos de orașul Cimpulung.

Pîriul-Izvorului, pîriu, izvorește de sub poalele muntelui Vultur

și împreună cu Pusta formează lângă localit. Solca, distr. Rădăuți, albia pîr. Solca, ce se varsă în Succava.

Pîriul-Mazăre, cătun, pendinte de com. rur. Sadova, distr. Cimpulung.

Are 10 case și 24 locuitori.

Pîriul-Lelei, mic affluent, pe st. Moldovei, ia naștere la poalele muntelui Prislop și se varsă în Moldova, mai sus de orașul Cimpulung.

Pîriul-Lerseii, mic affluent, pe dr. pîr. Humor, ce se varsă în Moldova (v. Humorul). răsărinde de sub poalele Runcul Arinișului și primind la rîndul său pîriiașul Larga. Desparte curgînd Runcul Largii de Valea-Largă, după care se împreună cu Humorul, mai jos de com. Mănăstirea Humorului, distr. Gurahumora.

Pîriul-Livedei, pîriu, izvorește din Transilvania și formează împreună cu izvorul Banului și cu pîr. Fasitiei, pîr. Coșna, care este affluent pe st. Dornei.

Pîriul-Luncei, mic affluent, pe dr. pîr. Humorul, ce se varsă în Moldova (v. Humorul), izvorește de sub muntele Rogoza și se varsă în fața Mănăstirii Humorului, distr. Gurahumora.

Pîriul-Morii, tirlă, pendinte de com. rur. Sadova, distr. Cimpulung.

Are 7 case și 6 locuitori.

Pîriul-Rece, cătun, pendinte de com. rur. Slătioara, distr. Cimpulung.

Are 10 case și 36 locuitori.

Pîriul-Trifului, mic affluent, al

pir. Boul ce se varsă în Moldovița, izvorînd de sub poalele muntelui Măgura. distr. Cimpulung (v. Boul).

Pîriul-Ursului, *afluent* pe dr. Moldovei, izvorește din pîd. Ursului și se varsă în Moldova, sub culmea Dealul Colacului, în fața văii Moroșan, formată de riulețul cu același nume care vine din cea-l-altă parte, din spre Dealul Negru, distr. Cimpulung

Pîriul Zbranca, *cătun*, pendinte de com. rur. Sadova, distr. Cimpulung.

Are 58 case și 149 locuitori.

Plaiieva, *tîrlă*, pendinte de satul Argel, distr. Cimpulung.

Are 3 case și 16 locuitori.

Plaiul, *cătun*, pendinte de com. rur. Iablonița, distr. Vijnîța. Are 246 locuitori, ruteni, gr. or.

Plaiul, *cătun*, pendinte de com. rur. Bănila - Moldovenească, distr. Storonița.

Are 162 loc., romîni gr. or.

Plaiul-Mesticănișului, *plaiu*, ține de culmea Mesticănești (v. Mesticănești, *culme*), și este important prin faptul că, avînd înălțimea cea mai mică, ce se găsește în partea zisei culmi, servește ca punct de trecere pentru șoseaua mare a Bucovinei, ce leagă valea Moldovei cu cea a Putnei și cea a Bistriței-Aurii.

Plaiul Muntelui, *cătun*, pendinte de com. rur. Slătioara, distr. Cimpulung.

Are 89 locuitori.

Plaiul-Mustăței, *tîrlă*, pendinte

de cătunul Măgura, com. rur. Breaza, districtul Cimpulung.

Plaiul-Paltin, *deal*, 493 m., ce ține de înălțimile Mihuceni (v. Mihuceni, înălțimi) și se găsește lângă Cuciur-Mare. distr. Cernăuți.

Plaiul - Șurdin, *trecătoare*, ce duce peste curmătura muntelui Șurdin, mai sus de satul Șipot-Privat, distr. Vijnîța. Pe aci se văd încă bine urmele, adică serpentinele, unui drum vechi, ce fusese construit de administrația militară austriacă la ocupațiunea Bucovinei din punct de vedere mai mult strategic și care drum constituia și comunicațiunea între valea Siretului și cea a Sucevei.

Plaiul - Vancin, *plai*, ține de munții Șurdin sau Racova. Peste acest plaiu trece o potecă de călărit ce pornește de la drumul strategic vechi, astăzi părăsit, din Pasul Șurdinului (v. munții Șurdin sau Racova) cam în apropierea cătunului Bursucău și după ce străbate valea pîriului Zvarici (Izvorăș) și străbate plaiul Vancin, trece prin valea Porculinului și se coboară la Storeneț Putila, distr. Vijnîța. Această potecă e frecventată mult de turiști pentru frumusețile sale pitorești și servește și ca drum de comunicațiune, însă numai în timp de vară.

Plamania, *munte*, 1130 m. alt., făcînd parte din șirul muntos al Fusei, între piraiele Lupoaei la V. și Dragoșa la O. distr. Cimpulung.

Plescinte, *cătun*, pendinte de com. rur. Sergieni, distr. Vijnîța.

Are 24 case și 96 locuitori, hușani, gr. or.

Pleș, *sat*, distr. Gurahumora, așezat pe partea stîngă a văii Humorului, puțin spre N. de com. Minăstirea Humorului.

Suprafața 3.46 km. ²; populația 215 locuitori, poloni; relig. rom. cat.

Este legat cu com. Minăstirea Humorului, printr'o șosca comunală bine întreținută și cu drumul princip. Cacica-Solca, printr'un drum distr.

Este o colonie înființată la anul 1835 de Slovaci și transformată în sat de sine stătător la 1848.

Populația se ocupă cu prăsitul oilor și mai ales cu exploatarea pădurilor.

Se găsesc 12 cai, 133 vite cornute, 15 oi, 56 porci.

Pleșa, *munte*, (1329 m.) ce ține de lanțul carpatin Șurdin sau Racova, în apropierea local. Seletin, distr. Rădăuți.

Pleșa, *pădure*, la O. de muntele Vancin, între comunele Șipot și Storonița-Putla, distr. Vijnîța.

Pleșa, *tîrlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Șerăuții-de-Sus, distr. Cernăuți.

Pleşnița (Plesznitza), *cătun*, pendinte de com. rur. Zeleneu, distr. Coțman.

Are 375 loc., ruteni gr. or.

Pleşul, *munte*, (841 m. alt.), ce ține de culmile laterale ale lanțului carpatin Obcina-Mare sau Arșița (v. Carpații Bucovinei) și se află în apropierea localității Cacica, distr. Rădăuți, lângă hotarul cu distr. Gurahumora.

Pleta, cătun, pendinte de Coniatin, satul de reședință al com. cu acelaș nume, distr. Vijnița. Are 10 case și 48 locuitori.

Pleta, cătun, pendinte de satul Semacova, com. rur. Coniatin, distr. Vijnița.

Are 7 case și 33 locuitori și e numai o parte din întreg cătunul; cea-l-altă parte, purtînd acelaș nume, depinde de satul de reședință Coniatin.

Ploce, tîrlă, pendinte de moșia cu adm. part. Hliboca, distr. Sîret.

Plosca, com. rur., distr. Vijnița, așezată pe afluenții ai Ceremușului Alb, aproape cu hotarul distr. Rădăuți.

Suprafața 69.06 km.²; populația 1012 locuitori, huțani și ruteni gr. or., și un mic număr de izraeliți.

Se compune din: 1) satul de reședință Plosca așezat pe piracla Plosca și Lostun, afluenți ai riului Putila, care la rîndul său este afluent al Ceremușului Alb; numără, împreună cu tîrla Sușici, 76 locuitori și are ca cătune: Bahna, Budin, Hrebin, Comarne, Crasneî, Losova, Minte, Na Plosca, Pid Demen, Polenc, Ciuchivschî Grunî, Rozicinci, Șerochii, Vipcenca, Vijenca, Voloschii Grunî, Za Ploscu (v. fie-care); și 2) satul *Ialovicioara* (v. Ialovicioara, sat).

Satul de reședință este străbătut de drumul districtual Storoneț-Putila-Seletin, care trece peste plaiul Plosca.

Are un oficiu poștal; o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Ștîi. Ap. Petru și Pavel.

Comuna s'a întemeiat mai înainte de 1501, cînd este men-

ționată, pe teritoriul numit Branișteea, care aparținea mînăstirei Putna.

La 1776 era în stăpînirea maziului Gafenco. Pînă în al 50-lea an al secolului trecut depindea de com. Storoneț-Putila.

Aci se află o *ecuză* de artă pentru hăituitul plutelor pe vreme de secetă. Una mai mică se găsește la depărtare nu tocmai însemnată.

Populația se ocupă cu prășila vitelor și cu plutăritul.

Comuna posedă 96 hect. pămînt arabil, 1615 hect. finaturî, 8 hect. grădini, 1824 hect. iamașuri, 725 hect. poeni și 4164 hect. păduri.

Se găsește 170 cai, 743 vite cornute, 1371 oi, 342 porci și 73 stupi.

Plosca, tîrlă, pendinte de moșia cu adm. part. Putila, distr. Vijnița.

Are 3 case și 13 locuitori.

Plosca, mic afluent, al pir. Putila. Izvorește sub poalele muntelui Plosca și se varsă în rîulețul Putila, lîngă com. Plosca, distr. Vijnița.

Plosca, plai, (986 m.), ce împreună culmea Stăvioare (v. Carpații Bucovinei, cu munții Șurdinului și leagă în același timp valea Putilei cu cea a Sucevei. Peste acest plai duce un drum bun și foarte frecventat, ce reprezintă linia de comunicație între Transilvania și Galiția, adică valea Sucevei și cea a Ceremușului.

Plosca-Cameral, cătun, pendinte de com. rur. Seletin, distr. Rădăuți.

Are 249 locuitori, huțani gr. or.

E așezat la poalele Plaiului Satel.

Plosca-d'asupra - pîriului - Hainar, (Plosceza Nad Hainariwskim Potokom), *cătun*, pendinte de com. rur. Chiselîeni, distr. Vijnița.

Are 9 case și 32 locuitori.

Ploscea, (Ploszeza), *cătun*, pendinte de com. rur. Chiselîeni, distr. Vijnița.

Are 11 case și 56 locuitori.

Ploschiî, cătun, pendinte de com. rur. Sergieni, distr. Vijnița.

Are 9 case și 33 locuitori.

Ploșnița, tîrlă, pendinte de cătunul Măgura, com. rur. Breaza, distr. Cîmpulung.

Plotonița, pîriiaș, care împreună cu pîriiașul Slătioara formează afluent ce se revarsă în pir. Gemine (v. Gemine), răsărînd de sub Obcina Boul și Arșița Caprei.

Podeni, tîrlă, pendinte de moșia cu adm. spec. Bosancea, distr. Succava.

Podeni, deal, distr. Succava, 300 m. alt., la N. de tîrla cu cu acelaș nume.

Are 2 case cu 12 locuitori.

Podirei, cătun, pendinte de com. rur. Vicovul-de-Sus, distr. Rădăuți.

Are 5 case și 24 locuitori.

Podișor, ballă, distr. Succava, între tîrla Strimba și ferma Parzic, la poalele dealului Strimbu. Este alimentată din bălțile din N. Bulaî și Nica. Apa sa se scurge în pîriul Roșia.

Podișul-Moldovean, *platoă*, de care țin dealurile din stînga Siretului. Se întinde în Bucovina pe spațiul cuprins de cursul acestui riu, pînă la trecerea sa pe teritoriul României.

Podul-Tolovei, *îrlă*, pendinte de com. rur. Iosefalva (Tolova), distr. Gurahumora.

Podul-Rău, *cătun*, pendinte de com. rur. Pojorîta, districtul Cîmpulung.

Are 2 case și 5 locuitori.

Pohanești, *cătun*, pendinte de com. rur. Șipot, distr. Rădăuți.

Are 315 locuitori, huțani gr. or.

Pohanești-Arșița, *îrlă*, pendinte de satul de reședință Șipot, com. rur. Șipot, distr. Rădăuți.

Pohanești-Gheza, *îrlă*, pendinte de satul de reședință Șipot, com. rur. Șipot, distr. Rădăuți.

Pohanești-Prosari, *îrlă*, pendinte de satul de reședință Șipot, com. rur. Șipot, distr. Rădăuți.

Pohanești-Tașulița, *îrlă*, pendinte de com. rur. Șipot, distr. Rădăuți.

Are 2 case și 9 locuitori.

Pohar, *cătun*, pendinte de com. Argel, distr. Cîmpulung.

Are 11 case și 47 locuitori.

Pohar, *cătun*, pendinte de com. rur. Sergieni, distr. Vîjnița.

Are 7 case și 27 locuitori.

Pohonicioara, *piriță*, afluent pe dr. Sucevei, își adună apele sale sub masivul muntos Sza-

laszy Welyky, și se revarsă în Suceava, mai sus de cît. Illa, jud. . . .

Pohorlăuți, *com. rur.*, distr. Coțman, așezată în masă compactă, lingă un lac, din care izvorăște Piriul Negru.

Suprafața 9,60 km.²; populația 1859 locuitori ruteni, 2 părți gr. or. și o part. gr. cat.

Este străbătută de drumul princip. Sadagura și Cernăuți-Ușcie Biskupic (Galiția); prin drumuri de țară, este legată cu com. învecinate.

Are o școală populară cu 2 clase și o biserică parohială cu hramul „Sf. Nicolae”.

Această comună este menționată, pentru prima dată, în 1451. La 1460 a fost vindută de Manuel Globnicovici, logofătului Mihail. La 1766—67, s'au așezat aci numeroși emigranți din Galiția. La 1776 era proprietate a Comornicului Bognischi.

În această localitate se află 4 grote, din cari eurg piriiașe și unde se crede c'ar fi locuit hoji. Una din ele mai mare se crede c'ar fi servit de ascunzătoare locuitorilor vechiului sat Pohorlăuți, darimat cu ocazia unui război dintre Turci și Poloni. Din acel sat n'a rămas de cit o cruce de piatră, unde se crede c'a fost biserica.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea de vite.

Comuna posedă 1342 hect. pămînt arabil, 4 hect. finațuri, 64 hect. grădini, 38 hect. imășuri, 11 hect. 50 a. păduri, 21 hect. bălți.

Se găsese 139 cai, 278 vite cornute, 719 oi, 112 porci și 55 stupi.

Pohorlăuți, *moșie*, cuadm. part., distr. Coțman.

Suprafața 5.70 km.²; populația 156 locuitori, ruteni, poloni și izraeliți; rutenii sunt gr. cat., gr. or. și rom. cat.

Poiana, *sat*, pendinte de com. rur. Reusenii, distr. Suceava. Are 149 locuitori, toți romini, gr. or.

Poiana-Alexi, *complex de finajuri*, între muntele Sterpar la N. și pîr. Putna la S., distr. Cîmpulung.

Poiana-Bucșoiței, *cătun*, pendinte de com. rur. Bucșoiaia, distr. Cîmpulung.

Are 6 case și 37 locuitori.

Poiana-Bucului, *mic masiv muntos*, (564 m.), care desparte vl. Solonețului, afluent al Siretului, de sorgințele Bilca Mare și Bilca Mică. Peste Poiana-Bucului trece drumul districtual de la Vircov la Storjineț.

Poiana-Cicinilor, *poiană*, distr. Cîmpulung, 987 m. alt., la poalele de N. ale dealului Corhana.

Poiana-Ciungă, *poiană*, distr. Cîmpulung, 1515 m. alt., la poalele de SV. ale muntelui Giumălău.

Poiana-Crucei, *înălțime*, ce ține de munții Obcina Feredeul și se găsește lingă local. Putna și mănăstirea Sucevița, distr. Rădăuți, avînd o înălțime de 1092 m.

Poiana-Ferului, distr. Cîmpulung, 1136 m. alt., la N. de muntele Obcina-Mare.

Poiana-Floarței, distr. Cîmpulung, la N. de dealul Sălătruc.

Poiana-Flocei, *îrlă*, pendinte de com. rur. Ostra, distr. Cimpulung.

Are 12 case și 63 locuitori.

Poiana-Frasinului, *poiană*, la SV. de com. rur. cu acelaș nume, distr. Cimpulung.

Poiana-Haciungul, *munte*, 940 m. alt., din care izvorăște piriul Voilinel și făcînd parte din culmea Alunișului, ramif. muntoasă Obcina Mare, distr. Rădăuți.

Poiana-Humorului, *munte*, 1433 m. alt., distr. Cimpulung, între piriul cu acelaș nume la O., piriul Deacu la V. și dealul Șuvarului la S.

Poiana - Iovăneștilor, *poiană*, așezată pe piriul Teșna la N., distr. Cimpulung.

Poiana-Negri, *cătun*, pendinte de com. rur. Dorna-Candreni, distr. Cimpulung.

Are 20 case și 77 locuitori, romini gr. or.

Poiana - Oalei, *poiană*, distr. Cimpulung, la N. de pădurea Argestru și la S. de muntele Obcina Mare.

Poiana Părului, *culme*, ce ține de lanțul carpatin Obcina Mare sau Arșița (v. Carpații Bucovinei) și se întinde de la muntele Sihloaia pînă la piscul cu acelaș nume, ce formează hotarul între distr. Cimpulung și Gurahumora (1173 m.) și se întinde în direcție paralelă cu sistemul acesta muntos spre valea Moldoviței.

Poiana Mărului, *sat vechi*, ce se crede că ar fi existat pe locul cu acelaș nume pendinte

azi de cătunul Dragoșă, com. rur. Frumosul, distr. Cimpulung.

Poiana Micenilor, *poiană*, distr. Cimpulung, între izvoarele piri. Putna la N. și Rușca la S.

Poiana-Micului (sau Buchenhain), *com. rur.*, distr. Gurahumora, așezată d'alungul văii Humora, spre N-V. de com. Minăstirea Humorului.

Suprafața 23.76 km²; populația 1222 locuitori, parte poloni, parte germani; relig. rom. cat.

Este legată de com. minăstirea Humora, printr'un drum mare comunal; iar cu Solca și cu Sucevița, numai printr'un drumecac de călărit.

Are o școală și o biserică rom. cat.

Apartinece odată Minăstirii Humorului Univanul 1838, și așezat aci o numeroasă colonie de germani din Boemia și de Slovaci. La 1844 a devenit comună de sine stătătoare.

Numele de Buchenhain i s'a dat de către coloniști, după pădurile de fag ce se găseau aci.

Aci s'a găsit 3 topoare din periodul neolitic.

Populația se ocupă cu creșterea vitelor, cu stînăria și cu exploatarea de păduri.

Se găsește 39 cai, 987 vite cornute, 267 oi, 205 porci, 18 stupi.

Poiana-Micului, *moșie*, ce ține de corpul moșiei cu adm. spec. Gurahumora, distr. Gurahumora.

Are o casă și 5 locuitori.

Poiana Meșnei, *poiană*, din care izvorăște piriul Teșnița, situată între cătunul La Runcu la S.

și Fața Tatarului la N., distr. Cimpulung.

Poiana-Primăvăraticiei, *poiană*, distr. Storojineț, mărghinindu-se în partea de N. cu Păd. Fintinița și în partea de S. cu Muncel.

Poiana-Sîrbului, distr. Cimpulung, la poalele de S. ale muntelui Măgura Batrină și la capătul lanțului muntos Obcina Ursului.

Poiana - Stampei, *com. rur.*, distr. Cimpulung, așezată pe partea stîngă a râului Dorna.

Suprafața 63.78 km²; populația 1073 locuitori, romini; relig. gr. or.

Se compune din vatra satului, cu 136 locuitori, așezată pe piriul Dornîșoara și din cătunele: Gura Coșnei, La Runcu, Muncel, Pilugani, Pralenî, Romanesti, Tătari și Teșna (v. fie-care).

Este străbătută de drumul princip. Vatra Dornei-Poiana Stampei, care trece apoi în Ungaria.

Are un oficiu poștal, o școală populară cu o clasă și o biserică locală cu hramul „S-tii Arh. Mihail și Gavril”.

La 1776, teritoriul pe care se află această comună depindea de Dorna.

Spre S-V. de această localitate, pe teritoriul Transilvaniei, se găsește trecătoarea Bărgăului.

Populația se ocupă cu prășila de oi și de vite mari, cu stînăria și cu exploatarea pădurilor.

Comuna posedă 11 hect. 50 a. pămînt arabil, 1070 finațuri, 1 hect. grădini, 540 hect. imășuri și 5116 hect. păduri.

Se găsește 145 cai, 1800 vite

cornute, 512 oi, 303 porci și 18 stupi de albine.

Poiana-Stînișoara, 790-905 m. alt., făcînd parte din culmea secundară Alunișul, între muntele Alunișul și Poiana Haciungul, distr. Rădăuți.

Poiana-Șuvarului, *poiană*, distr. Cimpulung, la S. de dealul cu acelaș nume și la N. de muntele Butea Armanului.

Poiana - Țiganului, *poiană*, la S-V. de Poiana Teșna și în apropiere de cătunul Piluganiî-Praleniilor, distr. Cimpulung.

Poiana-Ursului, *poiană*, distr. Cimpulung, la hotarul său de în parte de N. a complexului Orata Mare.

Poieni, com. rur., distr. Gurahumora, așezată pe o vălcea, la confluență ei cu piriul Racova, între Solca, Botușana, Arbora și Cacica.

Suprafața 13.81 km.²; populația 1382 locuitori, romîni; relig. gr. or.

Prin șosele comunale este legată cu comunele învecinate și cu drumurile distr. și principale ce trec prin ele.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Nașt. M. D.“.

Populația se ocupă mai ales cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 894 hect. pămînt arabil, 283 hect. fînațuri, 13 hect. grădini, 190 hect. imașuri, 177 hect. păduri.

Se găsesc 110 cai, 834 vite cornute, 848 oi, 990 porci și 186 stupi.

Poienița, *deal*, 502 m., ce ține de regiunea deluroasă dintre Prut și Ceremuș.

Poienița, *poiană*, pe un mic platou (502 m.), distr. Storojineț, spre N. de Storojineț și spre S. de Broscăuțul-Noș.

Poieni-pe-Siret, *sat*, distr. Siret, așezat pe o vălcea la hotarul țării cu România.

Suprafața 6.32 km.²; populația 500 locuitori, romîni; relig. gr. or.

Prin drumuri de țară este legat cu comunele vecine: Stăneștii-de-Jos, Tereblecca și Șinăuții-de-Sus; ține de școala din Stăneștii-de-Jos; are o biserică filială cu hramul „Sf. Dumitru“, atenență a parohiei din Stăneștii-de-Sus.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Posedă 342 hect. pămînt arabil, 81 hect. fînațuri, 7 hect. 50 a. grădini, 28 hect. imașuri, 157 hect. păduri.

Se găsesc 33 cai, 236 vite cornute, 84 oi, 103 porci, 48 stupi.

Pojorita, *com. rur.*, distr. Cimpulung, așezată la intersecția riului Moldova cu piriul Putna, între Cimpulung și Fundul Moldovei.

Suprafața 100.39 km.; populația 1540 locuitori romîni și puțini germani și izraeliți; relig. gr. or. pentru majoritate.

Se compune din: 1) satul Pojorita pr. zis, care împreună cu țirlele atenanțe: Giumălău, Frumosul, Gura-Pojoritei, Spărtura și Valea Stejar, are 1143 locuitori; 2) cătunele Fundul Pojoritei, Fundul Putnei, Izvorul, Piriul Cailor, Pecești, Poduul Rău, Runcul, și Valea Pojoritei; 3) țirila Hirna (v. fie-care).

Pojorita se află la unirea

celor 2 drumuri: unul distr. Breaza-Pojorita și altul princip. Iacobeni-Cimpulung. Este stație de drum de fer, a liniei Cimpulung-Vatra-Dornei. Are un oficiu poștal; o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Sf. Nicolae“. Are două societăți de economie, una romînească și alta germană. Are mori și ferestre însemnate cu ateliere de industrie de lemn.

Aci s'a înființat o colonie germană la 1805, cu ocazia instalării minelor de aramă și de fer, la Piriul Cailor. Aceste mine încetînd de a mai exista, locuitorii se ocupă cu feres-tegia și cu agricultura. În locul minelor părăsite s'a înființat aci un stabiliment pentru fabricarea așa numitei lîni de lemn. Afară de asta există aci și vărniți însemnate.

Localitatea are pe lîngă o poziție foarte pitorescă și avantajul că este ferită de vînturi, în cit se bucură de o vegetație extraordinară mai ales în pomii roditori.

Comuna posedă 128 hect. pămînt arabil, 1664 hect. fînațuri, 25 hect. grădini, 930 hect. imașuri, 972 hect. poeni, 6610 hect. păduri.

Se găsesc 151 cai, 873 vite cornute, 2000 oi, 325 porci și 62 stupi de albine.

Pojorita, *moșie*, cu adm. spec., distr. Cimpulung, lîngă com. rur. cu acelaș nume.

Suprafața 4.41 km.²; populația 611 locuitori în majoritate germani, restul romîni, izraeliți, poloni ș. a.; relig. rom. cat. pentru majoritate, ev., gr. or. și mosaică pentru rest.

Aro o școală cu 1 clasă.

Polenschiî, *cătun*, pendinte de

satul Ialovicioara, com. rur. Plosca, distr. Vijnița.

Are 9 case și 32 locuitori.

Poliana, cătun, pendinte de com. rur. Bănila Moldovenească, distr. Storjineț.

Are 69 locuitori romini și ruteni gr. or. Aci e o biserică filială cu hramul „Înălțarea St. Cruci“, atenență a parohiei din Stănești de Sus, pe Ceremuș.

Polonenca, cătun, pendinte de satul Argel, distr. Cimpulung.

Are 18 case și 72 locuitori huțani și romini gr. or.

Poloniștea (Polonenca), pisc de munte, ce ține de lanțul carpatin Obcina Mare sau Arșița și se află la N. de piriul Argel, nu departe de localitățile Rușii Moldoviței și Moldova (Sulița) distr. Cimpulung (1165 m.).

Pontul Euxin, (vezi Hilgea).

Popenii, cătun, pendinte de tirgul Vatra-Dornei, distr. Cimpulung.

Are 106 locuitori romini.

Porcăria, o fundătură înconjurată de toate părțile de ramificațiuni de coline, la hotarul de S. al distr. Storjineț, între com. Corcești și cele două Crasne. Are ca vecinătăți, Păd. Lespezii la E. și Ursoaca la V.

Porcescul, cătun, pendinte de com. rur. Breaza, distr. Cimpulung. Este așezat pe piriul Breaza mai sus de Runcu.

Are 243 locuitori romini gr. or.

Porcescul, piriu, mic afluent pe dr. Moldoviței (Argel) ră-

sare de sub Culmea Rădvanelui, distr. Cămpulung.

Porculeni, cătun, pendinte de satul Putila, com. rur. Storoneț-Putila, distr. Vijnița.

Are 201 locuitori huțani, gr. or.

Porculeni, tirlă, pendinte de vatra satului Storoneț, com. rur. Storoneț-Putila, distr. Vijnița.

Porculinul, piriu, afl. al riuulețului Putila, ce se varsă în Ceremuș (v. Putila). Răsare sub poalele muntelui Vancin, și se revarsă în Putila, mai jos de localit. Serghieni, distr. Vijnița.

Pozaharici sau Zaharici (rut. Podzaharycz), com. rur., district. Vijnița, așezată pe Ceremuș, între Răstoace și Rivna. Suprafața 10,95 km.²; populația 1.075 locuitori huțani, ruteni; relig. gr. or.

Se compune: 1) din satul de reședință cu acelaș nume, care are 762 locuitori și care, pe lângă vatra satului cu 563 locuitori, mai are și cătunele Haroviv Smuhar (v. fiecare); 2) din satele: Malineșne și Mejebrode (v. fiecare).

Este nu departe de drumul distr. Vijnița-Storoneț-Putila; are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „St. Vasile“.

La 1776, era cătun, tot sub această dublă numire.

Populația, formată din huțani, se ocupă cu prăsila de vite, cu exploatarea pădurilor și cu plutăritul pe Ceremuș.

Comuna posedă 72 hect. pământ arabil, 275 hect. fînături, 42 hect. grădini, 75 hect. imășuri, 567 hect. păduri.

Se găsește 10 cai, 217 vite cornute, 619 oi, 110 porci.

Praleni, cătun, pendinte de com. rur. Poiana - Stampei, distr. Cimpulung.

Are 118 locuitori, romini, gr. or.

Prasca, piriu, afl. pe dr. Moldovei, ia naștere sub dealul Prasca și se varsă în Moldova, mai jos de com. Pojorita, udind căt. Fundul-Pojoritei.

Preditul - Mijlociu, (Brădetul), tirlă, pendinte de moșia Horodnicul-de-Jos, atenență a moșiei cu adm. part. Hardeggthal, distr. Rădăuți.

Preditul-Noi, (Brădetul) localitate cu herghelie, pendinte de moșia Horodnicul-de-Jos, atenanță a moșiei cu adm. part. Hardeggthal, distr. Rădăuți.

Preditul-Vechiu (Brădetul), herghelie, pendinte de moșia Horodnicul-de-Jos, atenanță a moșiei cu adm. part. Hardeggthal, distr. Rădăuți.

Prelipcea (Prelipeze), com. rur., distr. Coțman, așezată la isvorul unui piriiaș, la o depărtare de 2 km. de malul drept al Nistrului, între comunele Luca și Babin.

Suprafața 7,00 km.²; populația 856 locuitori, ruteni, gr. or.

Prin drumuri de țară, comunică atât cu localitățile conriverane, sus numite, cât și cu drumul principal Crișceatec-Horodencea (Galiția).

De pe platoul pe care este așezată Prelipcea, este trasată o linie, ce descrie o curbă foarte mare și merge parte prin stinci, în jos spre Nistru.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Adormirea Maicei Domnului“. Aci se afla și un pastorat protestant, pînă la 1775, cînd a fost desființat.

La 1776, aparținea stolnicului lordache Manole și se numea încă Niemcina, numire care, de atunci, a dispărut.

A fost întemeiată, în anul 1760, de contele Stanislau Poniowski, cu coloniști germani aduși din Elbing și Breslau. Gîndul lui era, să formeze un oraș industrial, însă nu reuși. Încă din 1774, această colonie începu să decadă, iar la 1790 s'a disolvat ca totul.

În această localitate s'a găsit, de repetate ori, obiecte din vîrsta preistorică.

Din carierele de piatră, ce se găsesc în apropiere, se scot plăci albe și roșii de gresie.

Populația se ocupă cu agricultura.

Comuna posedă 1693 hect. pămînt arabil, 18 hect. finațuri, 84 hect. grădini, 145 hect. imașuri, 210 hect. păduri.

Se găsesc 104 cai, 246 vite cornute, 33 oi, 83 porci și 43 stupi de albine.

Prelipcea, moșie, cu administrație particulară, distr. Coțman.

Suprafața 5,31 km²; populația 72 locuitori, ruteni în majoritate, restul poloni și israeliți; rutenii sînt gr. cat., gr. or. și rom. cat.

Cuprinde pe lingă moșia Prelipcea, propriu zisă, și tirlele: Luh, Lucasivca (Lukasivka), Slimuziuca (Slimuzivka) și Vimohiv (Wymohiv).

Prelogul, deal, 462 m. alt. la V. de localitatea Botușenița, distr. Siret.

Presecărenii, com. rur., distr. Storojineț, așezată pe țărmul stîng al Siretului, aproape de confluența celor două Sirete.

Suprafața 4,19 km²; populația 674 locuitori, romini, rel. gr. or.

Este străbătută de drumurile distr. Storojineț-Petricanca și Carapciu-Oprișeni: haltă a liniei ferate Berhomet-Hliboca.

Ține de școala pop. din Carapciu; are o biserică parohială cu hramul „St. Ioan Botezătorul“, avînd sub dependența sa biserica filială din Carapciu și cătunele Strimtura și Deleni.

Aci, pe valea Siretului, s'a găsit numeroase obiecte din epoca de piatră și de bronz.

Are o fabrică de spirt.

Populația, se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 1061 hect. pămînt arabil, 150 hect. finațuri, 6 hect. 50 a. grădini, 110 hect. imașuri, 765 hect. păduri.

Se găsesc 27 cai, 277 vite cornute, 44 oi, 76 porci, 73 stupi de albine.

Presecărenii, moșie, cu administrație specială, distr. Storojineț.

Suprafața 18,08 km²; populația 87 locuitori, în majoritate romini; relig. gr. or. pentru majoritate, mosaică și rom. cat. pentru rest.

Prevorochii, com. rur., distr. Siret, așezat, la izvorul pîriului între Stănești-de-Jos și Tărășeni.

Suprafața 9,86 km²; populația 645 locuitori, romini; rel. gr. or.

Prin drumuri de țară comunală cu comunele vecine sus

menționate: ține de școala și biserica din Tărășeni.

Această comună este menționată într'un hrisov din 17 Martie 1418, prin care Alexandru cel Bun confirmă dania făcută de boerul Bril, minăstirei Moldovița.

Ștefan cel Mare, prin hrisovul din 26 August 1503, recunoaște numitei minăstiri posesiunea, pe care, pînă la secularizare, a păstrat-o asupra acestui sat. La 1780, a fost unită cu Stănești.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 535 hect. de pămînt arabil, 127 hect. finațuri, 6 hect. grădini, 105 hect. imașuri și 192 hect. păduri.

Se găsesc 37 cai, 281 vite cornute, 18 oi, 157 porci și 56 stupi de albine.

Pribanul, cătun vechiu, pendintede com. rur. Ropcea, distr. Storojineț.

Pripasna, pîriiaș, ce răsare lingă com. Stroești, distr. Suceava, și, împreunîndu-se lingă sat. Zaharești cu pîriiașul Trepare, formează împreună albia pîr. Hranița. udînd com. Liteni, distr. Suceava.

Pripasna, tîrlă, pendinte de moșia Stroești pr. zisă, atenentă a moșiei cu adm. spec. Stroești, distr. Suceava.

Prisaca, numire rom. a moșiei cu adm. spec. Eisenău, distr. Cimpulung.

Prislopul, căt., pendinte de com. rur. Cîrlibaba, distr. Cimpulung.

Are 18 case și 72 locuitori.

Prislopul, mic munte, 833 m.

alt., făcînd parte din ramificațiile culmei Brusturoasa avînd la piciorul său de S. și o poiană cu acelaș nume, în apropierea localității Dorotea-Plotonița, distr. Cimpulung.

Prislopul, munte, 1171 m. alt., din care isvorăște pîriul Lelci, la S. de muntele Tomnaticul, ramificație a coamei muntoase Obcina-Feredcul, distr. Cimpulung.

Prislopul, munte, ce ține de culmile laterale ale lanțului carpatin Obcina Mare său Arșița (v. Carpații Bucovinei) se află nu departe de satul Ciurnarna, distr. Cimpulung, are 1181 m. alt. și formează hotarul între districtele Cimpulung și Rădăuți.

Prislopul, poiană, la poalele de S. ale muntelui cu acelaș nume și la N. de pîriul Brusturoasa, distr. Cimpulung.

Propasna, deal, pendinte de de com. rur. Hlinața, distr. Storjineț, în partea dreaptă a pîriului Hlinața, între com. Hlinața și Dracineț. Aci s'a găsit un frumos pumnal de bronz și vîrfuri de săgeți.

Properul, cătun, pendinte de satul Stebne, com. rur. Stebne cu Spetchi, dtstr. Vijnița.
Are 13 case și 41 locuitori.

Prosenca, poiană, distr. Storjineț, aparținînd com. rur. Bănila Moldovenească și mărginindu-se la N. cu Seliștora și pîr. Hovinețul. la V. cu pîr. Senu. la E. cu pîr. Crivățul și la S. cu siretul mic.

Prundul, teritoriū, pe care s'a întemeiat com. de azi Margi-

nea, distr. Rădăuți (v. Marginea și Volovăț).

Prutul, riū, isvorește din Galiția de sub elina nordică a culmei Cernahora, nu departe de obirșia Nistrului. El atinge în apropierea localit. Orășeni teritoriul Bucovinei și formează de aci în cursul său, îndreptat spre S., hotarul între Galiția și Bucovina pînă la com. Nepolocăuți, unde începe apoi a traversa Bucovina însă-și luînd o direcțiune de Ost. Mai jos de sat. Lehuceni și pînă la Noua Sulița, Prutul formează hotarul între Bucovina și România, părăsind apoi țara.

Prutul străbate în cursul său, indicat mai sus, o distanță de 71 km., ocupînd cu afluenții săi pe terit. Bucovinei o supraț. de 3615 km. p. Lățimea sa la intrarea în Bucovina e de aproape 100 m., iar la eșire ajunge pînă la 160 m., avînd o înclinațiune medie de 0,9. Apa sa este în cele mai multe cazuri turbure și aduce în timp de inundațiuni mult nomol, depunînd ast-fel pe malurile sale straturi de pămînt foarte roditor, care vin apoi în folosul regiunilor expuse inundației. În general Prutul își schimbă foarte mult albia, rupînd dintr'o parte a malurilor și depunînd pămîntul în alte părți. Adîncimea sa nu trece peste 5 m. Prutul udă în cursul său comunele: Orășeni, Nepolocăuți, Berhomet, Zeleneū, Revăcăuț, Lujeni, Mamaești, Revna, Lenăcăuți, Rohozna, orașul Cernăuți apoi Jucika, Lehuceni, Gogolina și Noua Sulița, din cari cele mai multe sînt expuse aproape în fie-care an inundațiilor.

Apa Prutului e foarte prac-

ticabilă pentru plutărit și în multe părți are trecători cu poduri umblătoare.

La Nepolocăuți și Cernăuți Prutul are poduri de linie ferată, construite cu multă artă. Pentru traficul de rînd riul are însă și 2 poduri de șosea și anume unul mai sus de Cernăuți, iar cel l-alt lîngă com. Hlinața.

Dintre afluenții Prutului cel mai important este Ceremușul, care formează hotarul între Galiția și Bucovina și prezintă caracterele unui riū de munte, ce devine, în timpul primăverei, extrem de torrențial, (v. Ceremușul).

Afluenții Prutului pe st. sînt pîraele: Turlețchi, Sovița de la Mamaești Vechi și Sovița de la Mamaești Noi, Șubrănețul, Zadobrivea și pîriul Moșcov, care două din urmă se împreună înainte de revărsare în Prut; apoi vin pîraiele: Hucău și Răchita (Rokitna), care din urmă constituie hotarul spre Rusia.

Afluenții cei mai principali ai Prutului pe dr. sînt: Ceremușul cu Ialoviciora, Lopușna, Putila, Tovarnița, Vijenca, Corețnița, Bereznîța și Hlibiciocul, apoi Brusnița, Hlinața și pîriul Derehluț cu afluentul său Corovia.

Prutul, mic afluent al pîr. Demacușă, care se varsă în Moldovița; răsare de sub poalele înălțimii Curhana-Paltin (v. Demacușă).

Puciosul, cătun, pendinte de com. rur. Iacobeni, distr. Cimpulung.

Are 152 locuitori, rom. gr. or

Pusta, pîriiaș, care împreună cu pîriiașul Izvorul dă naș-

tere pir. Solca (v. Solca). El răsare de sub Piatra Muierilor și se împreună cu piriiașul Izvorului, mai sus de localit. Solca, distr. Rădăuți.

Pușca, *mic affluent*, pe dr. Moldoviței ce isvorăște la poalele muntelui Pușca-Arsă și se revarsă mai jos de halta drumde fer Frumoasa, distr. Cimpulung.

Pușca-Arsă, *mic munte*, 765 m., între piriul Deia și riul Moldova, făcând parte din ramificațiunile coamei muntoase Obcina-Feredeul distr. Cimpulung.

Putila, *tîrguleț*, vezi Storoneț-Putila și Uscie-Putila.

Putila, *moșie*, cu adm. part. distr. Vijnița.

Suprafața 80.80 km.²; populația 101 locuitori, germani, ruteni, poloni și israeliți, relig. rom. cat., gr. or., gr. cat. și mozaică.

Se compune din următoarele moșii: Dihtineț, Dolhopole, Iablonița, Coniatin, Plosca, Sergieni, și Storoneț (v. fiecare).

Putila, *affluent*, al riului Ceremuș, își adună izvoarele sale sub partea de N. a șirului muntos Stăvioare și primind pe dr. piraiele afluate, Plosca Lostun, Putelivca, Porculin și Biscuț, iar pe st. piraiele, Slatina, Ripien, Storoneț, Dihtineț se varsă în Ceremuș, lângă localit. Uscie Putilla cea mai jos de Gura Ceremușului Negru, care vine din Galiția, distr. Vijnița.

Putilivca, *piriu affluent*, al riu-lețului Putila, ce se varsă în Ceremuș (v. Putila). Răsare

sub poalele munților Rozișnei (de sus) și Bucovăț și se varsă în Putila, față în față cu gura pir. Slatina, ce vine din st., distr. Vijnița.

Putna, *com. rur.*, distr. Rădăuți, așezată pe piriul cu acelaș nume, la confluența lui cu piriul Putnișoara.

Suprafața 116,06 km.²; populația 1359 locuitori, romini gr. or. și puțină germ. rom. cat.

Este ultimul punct al drumului comunal ce vine de la Vicovul-de-Jos; este stație de drum de fer a liniei locale Hadicalva-Frasin; are o școală populară cu 4 clase și o biserică parohială, f. veche. (v. Putna, minăstire); are o casă de economie și un cabinet de lectură.

Aci se afla o fabrică de scinduri cu 12 gaterc.

A existat și o fabrică mare de ciment.

Populația, se ocupă cu creșterea vitelor și cu exploatarea de păduri.

Comuna posedă 244 hekt. pământ arabil, 791 hekt. fînături, 13 hekt. 50 a. grădini, 194 hekt. iamașuri, 12215 hekt. păduri.

Se găsesec 83 cai, 440 vite cornute, 331 oi, 423 porci și 31 stupi.

Putna, *minăstire*, situată lângă com. rur. cu acelaș nume, distr. Rădăuți, avind o poziție f. romantică, între munți, nu departe de confluența Putnei cu Putnișoara.

A fost fondată de către Domnul Moldovei, Ștefan cel Mare, la anul 1466 și sfințită cu mare solemnitate în urma izbînzei ce o repurtase asupra

Tătarilor la Lipinți (1469) Voevodul Vasile Lupul (1634-1654) a reclădit minăstirea din nou — cum se zice — în urma bănuelii că sub temelia ei s'ar fi aflind ascunse comori mari. Terminată a fost, însă, abia de către Gheorghe Ștefan-Vodă, 1658, în care interval, a avut loc și vestitele prădăciuni ale minăstirilor din Bucovina, pricinuite de hatmanul tătareșc Bogdan Chmielnicki (1654) de cară, n'a scăpat nici minăstirea Putnei. Acest Chmielnicki a întrebuințat acoperișul de plumb al bisericei pentru a-și face din el gloanțe și ghiulele. Forma de cetățuc, cu ziduri de apărare, șanțuri, pod de lanț și turnuri cu meterez, cari înconjură biserica majestoasă a minăstirei, precum se vede aceasta de pe un portret conservat, a căpătat-o minăstirea, abia sub mitropolitul Iacob Stamatie (1757) ce pare a o fi îngrijit cu multă rîvnă. Reparațiunile posterioare făcute decătrecătre fondul religionar (1850) au nimic, din nefericire, întreg caracterul antic de stil bizantin al minăstirei, periclitind chiar clădirea ca atare. Astăzi minăstirea posedă o biserică princip. cu hramul „Adorm. M. D.“ și o alta laterală pentru serviciul de iarnă, cu hramul „Sf. Ap. Petru și Pavel“. Conventul minăstiresc se compune dintr'un egumen și 10—15 călugări. În interiorul minăstirei se află mormintul lui Ștefan cel Mare, care, precum se spune, a fost spoliat, tot pe vremea Mitropolitului Iacob, de odoarele ce posedă, lucru ce se vede dintr'o scrisoare misterioasă a acestui Mitropolit, de la 2 Martie 1757. Alături de mormintul marelui domn se mai găsesec încă,

alte 10 morminte, acoperite de pietre comemorative, cu inscripții bine conservate.

La S. de minăstire pe piriul Vizăul, se găsește o chilie, bine conservată, săpată într'o stincă uriașă, cum pretinde tradiția, de către un pustnic, anume Daniil. Mai în fundul văii riului Putna, la V. de minăstire, se mai văd, încă ruinele unei filiale, a conventului, ce poartă și astăzi, încă, numele de Săhăstrie. Un fost egumen al Putnei, cu numele Sila, a organizat la 1758, această colonie călugărească, ridicând clădirea de piatră ale cărei urme se văd și acuma.

Moșiile dăruite minăstirei Putna și în a căror posesiune se găsea conventul la ocuparea Bucovinei de către Austriaci sunt:

1. Vicovul-de-Sus, prin hrisovul din 15 Septembrie 1465. Pe acest teritoriū s'a fondat mai târziu localitatea Bilca.

2. Vicovul-de-Jos, prin hrisovul din 20 Septembrie 1472.

3. Voitinel, astăzi Voitincl, prin hrisovul din 1490.

4. Mășcăteșcii, sau jumătatea de sus a Satului Mare, prin hrisovul din 1490.

5. Botușenița

6. Climăuțul

7. Frătăuțul

Prin hrisovul din 14 Oct. 1493.

8. Vieșanii, astăzi Cuila, pe Horaiț, în apropiere de Siret, prin hrisovul din 7 Mai 1488.

9. Tărnăuca, acum pe teritoriul Frătăuțului-Noū, prin hrisovul din 7 Mai 1479.

10. Bălcăuțul, prin hrisovul din 10 Sept. 1470.

11. Grecii, între Siret și Sinăuți, prin hrisovul din 6 Aprilie 1488.

12. Braniștea, prin hrisovul din 15 Martie 1490.

13. Cosminul, prin hrisovul

din 3 Aprilie 1488.

14. Clișcăuți, astăzi Ostrița, prin hrisovul din 6 Martie 1490.

15. Ostrița, actualmente Mahală și Cotul-Ostriței, prin hrisovul din 25 Aprilie 1472.

După exemplul fericitului întemeietor al minăstirei, care i-a făcut atâtea danii, ea a fost înzestrată și de alți pioși donatori, cu moși și bunuri. Așa bunăoară:

1. Domnul Moldovei, Petru Șchiopul, a donat moșia Pleșniți, între Bădăuți și Pirliseni, astăzi Tîbeni, prin hrisovul din 20 Oct. 1587

2. Episcopul de Rădăuți, Calistru, a donat moșia Tereblecea, prin hrisovul confirmat de domnitorul Grigorie Ghica în 15 Ianuarie 1748, precum și o pătrime din com. Ropcea.

3. Georgiu Cupciu, Mare Vornic, a donat moșiile Camenca, Tomoști și Cupca, prin hrisovul confirmat de Ștefan cel Mare, la 2 Februarie 1503.

4. Prodan, vătaf de urablători (aprozi), $\frac{2}{3}$ din moșia Petriceni, astăzi Petriceanca, prin hrisovul din 3 August 1731.

5. Dosofteiu, egumen, mai târziu episcop de Rădăuți, $\frac{2}{3}$ din moșia Petriceni prin actul de cumpărătoare din 20 Decembrie 1756.

6. Maria Comisoia și Irina Stolniceasa, fiice ale Vistiernicului Pelin, moșia Ciudeiul prin hrisovul din 15 August 1707.

7. Filoteiu, episcop de Huși, moșia Crasna, prin hrisovul de confirmare al domnitorului Ștefan Tomșa, din 11 Ianuarie 1631; o jumătate, însă, din această moșie, o pierdu minăstirea printr'o hotărîre domnească.

8. Daniil Nacul, jumătate

din moșia Carapeiu pe Siret, prin hrisovul din 1 Septembrie 1757.

Minăstirea la rîndul ei cumpără moșia Cuciurul-Mare, pe teritoriul căreia s'a întemeiat, mai târziu, localitățile Voloca și Corovia.

Prin cale de schimb, minăstirea dobîndi:

1. Stăuceni, prin hrisovul de schimb din 22 Mai 1773.

2. Mănești, astăzi Mesteceeni, între Vicovul-de-Jos și Gălănești, prin hrisovul confirmat de Ștefan cel Mare, la 6 Martie 1487.

În fine dobîndi această minăstire, moșia Bălășineștii, pe Succava, prin hrisovul lui Ștefan cel Mare, din anul 1490, în urma supunerii minăstirei de călugărițe din Horodnicul-de-Jos, către această minăstire.

În afară de acestea, minăstirea Putna, mai poseda și în Moldova următoarele moși și bunuri:

Stăuceni, Frumoasa, Ștubeni, Petricani, Pustiul, Podraga, Brătineștii, jumătate din Șerpeni, precum și un lac de pești și o vie la Odobești. În fine minăstirea avea și cîteva case în Cernăuți și în Siret.

La luarea Bucovinei, 1777, se află la minăstirea Putna mulți călugări, între cari trăia retras și un Mitropolit al Moldovei. Tot în vremea aceea, funcționa în minăstire, o școală, care avea, însă, mai mult menirea d'a forma clericilor-monahi.

Putna, cătun, pendinte de com. rur. Ruși - Moldoviței, distr. Cimpulung.

Are 211 locuitori, huțani gr. or

Putna, trup de moșie, atenență

a moșiei cu adm. part. Vico-vul-de-Sus, distr. Rădăuți.

Are 12 case și 106 locuitori, romini, gr. or.

Putna *afluent*, pe dreapta Moldovei, ce ia naștere din pir. Putna, care răsare sub culmea Dealul Caldu, lângă Poiana Ticenilor și din Putna Mare ce își are izvoarele între munții Giumălău, Dealul Gili și muntele Alunul. Formind Valca Putnei, unde se găsește localitatea pitorească cu acelaș nume, piriul mai primește pe partea dreaptă pir. Tiniș și pir. Cirstei și se varsă apoi în Moldova, mai jos de culmea Piciorul Văcării, lângă com. Pojorita, distr. Cimpulung.

Putna, *afluent*, pe st. Moldoviței, răsare de sub culmea Dealul între Putne care culme, își poartă ac. nume pentru că masivul ei servește pe partea cea-

laltă ca obârșie pentru piraiele Putna și Putnișoara, ce țin de basinul Sucevei. Pir. Putna primește la rindul său lângă culmea Berluc piriiașul. Săcrieși și împreunându-se cu dinsul, străbate plaiul Dolha și se varsă în Moldovița, la punctul Runcul, mai sus de com. Rușii-Moldoviței, districtul Cimpulung.

Putna, *riuleț*, afl. pe dr. Sucevei, își adună apele sale sub culmile Dealul Oglinda și Dealul Rusu, și prind pe dr. piriiașul Putna Mare și pe st. piriiașul Ursoaica, iar în apropierea așa numitei stinței a lui Daniil, mai jos de culmea Intre Putne, mai primind pe dr. pir. Veceni, Traversind com. M-rei Putnei și după ce s'a împreunat pe st. încă cu pir. Scunca Mare, se varsă în Suceava, lângă loc. Carlsberg, distr. Rădăuți.

Putna, *piriță mic*, care împreună cu isvorul Putna dau naștere pir. Putna ce se varsă în Moldova lângă, com. Pojorita, distr. Cimpulung. El isvorăște de sub poalele munților Alun, Sterpar și Giumălău.

Putna-Mare, *piriță*, afluent al riulețului Putna ce se varsă în Suceava (v. Putna); răsare sub masivul muntos Dealul Crucii, nu departe de muntele Hopelanca și se împreună cu Putna în fața M-rei Putnei.

Putrida, *tirlă*, pendinte de com. rur. Bosancea, distr. Storoiineț. Are 7 case și 23 locuitori.

Putrida, *tirlă*, pendinte de moșia Șcheia pr. zisă, atenență a moșiei cu adm. spec. Șcheia, distr. Suceava.

R

Rachivschii, (Rakiwskyj) *căt.*, pendinte de com. rur. Cuciu-rul-Mare, distr. Cernăuți.

Are 5 case și 23 locuitori.

Racova, *afl.* pe st. pîr. Solonețul (v. Soloneț); răsare de sub dealul Paltin, curge pe lingă comunele Poieni și Botoșana și ocolind culmea Dealul Racova se varsă în Soloneț, mai sus de localit. Părtești-de-Jos, distr. Rădăuți.

Racova, *cătun*, pendinte de com. rur. Romanesti, distr. Suceava. Are 111 locuitori, romini gr. or.

Racova, *deal*, 413 m. alt. la S. de Botoșana, distr. Gurahumora.

Racova, *munte*, 1285 m. ce ține de șirul carpatin Șurdin sau Racova și se găsește lingă local. Serghieva, distr. Vijița.

Racovețul, *mic afluent*, al pîr. Molnița, ce se varsă în Siret, (v. Molnița) și răsare în mijlocul șesului mlăștinis numit La Bahna, mai sus de orașul Siret, distr. Siret.

Racovețul, *fîrlă*, pendinte de moșia Pătrăuți pr. zisă, atenanță a moșiei cu adm. spec. Pătrăuți, distr. Suceava.

Rangul, *munte*, 1021 m. alt. făcînd parte din culmea Clima Ciurmărna (v. Clima Ciurmărna) în apropiere de localitatea Negrileasa, distr. Cimpulung.

Rarancea, *com. rur.*, distr. Cernăuți, așezată pe pîriul Hucău, afluențe al Prutului, între com. Toporăuți și Mahală.

Suprafața 39.66 km.²; populația 4275 locuitori, ruteni, în majoritate gr. or. restul gr. cat.; se găsesc apoi ceva izraeliți, poloneși și puțini romini.

Este străbătută de drumul distr. Jucika - Veche - Toporăuți; prin drumuri de țară comunică cu Jucika-Nouă și cu drumul princip. Sadagora-Dobrovăț.

Are o școală cu 4 clase și o biserică parohială cu hramul „Adorm. M. D.” de care țin 5 enorii și anume: Rarancea, Cruhlița, Bălan, Vipceanca și Cărnaz.

La 1776, aparținea minăstirei Slatina.

La 1739, au fost bătuți aci Turcii de către Ruși.

Înainte vreme, această comună își avea sediul lingă hotarul țării, în apropierea comunei rusești Răchitna, de unde locuitorii, spre a fi mai feriti de invasiunile turcești, de pe vremea ocupației Hotinului, s'au retras spre pădure și s'au așezat pe teritoriul pe

care se află și azi această comună.

Populația a fost pe vremuri romincască, probă despre această este că pînă la 1851 se făcea slujba în biserică satului în limba romică. Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea de vite.

Comuna posedă 2808 hect. pămînt arabil, 344 hect. fînături, 23 hect. grădini, 93 hect. înașuri, 281 hect. păduri și 83 heleșteie.

Se găsesc 326 cai, 1224 vite cornute, 241 oi, 717 porci și 135 stupi de albine.

Rarancea, *moșie*, cu adm, part. distr. Cernăuți.

Suprafața 11.13 km.²; populația 53 locuitori israeliți și ruteni gr. or. și gr. cat., romini numai 4.

Rarancea-Slobozia, *com. rur.*, distr. Cernăuți așezată pe partea dreaptă a pîriului Rachita, care formează hotarul între Bucovina și Basarabia, spre O. de Boian.

Suprafața 11.26 km.²; populația 1170 locuitori, ruteni de relig. gr. or.

Prin drumuri de țară e legată cu comuna Rarancea și Boian, precum și cu drumul princip. Noua Suliță-Cernăuți-Sadagora.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială

cu hramul „St. Arh. Mihail și Gavriil“.

La 1776 era cătun pendinte de com. Rarancea și a fost întemeiat de țărani scutelnicî.

În această localitate se află o sintină, „despre care poporul crede, că a fost făcută de Turci.“

Populația, se ocupă cu agricultura și cu creșterea de vite.

Comuna posedă 850 hect. arătură, 132 hect. finațuri, 61 hect. grădini, 831 hect. imășuri, 3 hect. pădure.

Se găsesc 167 cai, 372 vite cornute, 332 oi, 290 porci și 29 stupi de albine.

Rarăul, lanț muntos, ține de șirul principal al Carpaților Păduroși bucovineni și se întinde de la Obcina Mică pînă la culmea Todorescul, pe o dist. de 17 km.

Are o fizionomie extrem de stincoasă și floră alpestră în care intră mult căutată floare a reginei sau albumița.

Păreții acestui lanț se coboară în mod prăpastios pe valea Bistriței, mai ales cei din masivul Rarăului însuși, care constituie o grupă de stînci foarte pitorească așezate cum sînt Pietrele Doamnei (1647 m.) Piatra Albă și Dealul Muncelilor (v. numirile speciale).

Ca punct culminant în acest sistem e considerat muntele Giumalău (1857^m), cel mai înalt pisc din Bucovina (v. Giumalău), apoi munții Alunul, Dealul Colbului, Todorescul și piscul Rarău (v. numirile speciale).

Ca ramificații se deprind din această culme, cu liniile laterale ale Alunului, Obcina Florenilor sau Măgura, culmea Todorescului și încă două mici culmi adică: Dealul Caldu și Dealul Crețu (v. culmile cu acest nume).

Rarăul, munte, ce ține de partea centrală a catenei carpatine a Rarăului (1653 m. v. Rarăul, lanț muntos). Se află în apropierea orașelului Cîmpulung.

Rașca, cătun, pendinte de com. rur. Ruși-Moldoviței, distr. Cîmpulung.

Are 374 locuitori, parte romîni, parte ruteni gr. or.

Rașca, mic afluent, pe st. riu-letului Moldovița, răsare sub poalele muntelui Sihloaia și după ce udă culmea Dealul Oglinda, se varsă în Moldovița, mai jos de muntele Rășcoveți, distr. Rădăuți.

Ratușul, tîrlă, pendinte de satul de reședință Negostina, com. rur. Negostina, distr. Siret.

Este în apropierea localității Bălcăuți; e străbătută de drumul princip. Siret - Suceava, care se unește, în acest loc, cu drumul distr. ce vine de la Rădăuți, trecînd prin Hadicfalva.

Ratușul, moșie și tîrlă, atenență a moșiei St. Ilie, pr. zisă, pendinte la rîndu-i de moșia cu adm. spec. St. Ilie.

Răchitișul, tîrlă, pend. de com. rur. Breaza, distr. Cîmpulung.

Are 3 case și 10 locuitori.

Este așezată, pe stînga rîului Moldova, mai sus de satul de reședință Breaza.

Rădăuți, distr. cuprinzînd în sine două ocoluri judecătorești, și anume ocolul de șes al Rădăuțului și cel muntos al Seletinului, are o suprafață 1502 kilom. patrați, cu peste 80,000 locuitori. El se mărginește la N. cu districtele Vijnița și Storojineț, la E. cu districtul Si-

retului și cu un colț al distr. Sucevei, la S. cu districtele Cîmpulung și Gurahumora și la V. cu Ungaria și Galiția.

Acest district formează, prin faptul că se alcătuiește în mare parte din regiunea basinelui rîului Sucevei, un șes întins așezat la poalele Carpaților, cari la rîndul lor constituiesc a doua jumătate a districtului, adică ocolul muntos Seletin. De aci și configurațiunea aproape heterogenă a solului celor două jumătăți de district. Partea șesului prezintă cîmpii foarte întinse și mănoase, cultivate cu multă pricepere, dat fiind că în districtul Rădăuțului să află foastele proprietăți ale vechii episcopii ce constituiesc actualmente un domeniu de stat cu o herghelie militară, administrat de oamenii guvernului austriac în condițiunile cele mai economice, și împărțit în ferme și gospodării sistematice combinate cu prășila de vite în regulă. Acest lucru n'au lipsit a influența mult și asupra progresului agricol și economic al populațiunei rurale din district. Partea muntoasă compunîndu-se la rîndul ei din moșiile minăstirești secularizate, ce formează, astăzi așa numitul fond bisericesc greco-oriental, se află sub o administrație nu mai puțin bine organizată, care exploatează în mod rațional pădurile bogate ce acopăr culmile muntoase ale districtului. Astfel întreg ținutul Rădăuțului prezintă un aspect de cultură occidentală superioară și este de fapt și cel mai bogat și înaintat între toate districtele Bucovinei. Mai ales prășila vitelor cornute și a cailor a intrat de cite-va de-

cenii, pe urmă raselor excelente introdu-se, într'un stadiu de prosperitate, care poate concura cu orice țară în Europa. Indemnul dat de administrațiunea statului a avut aci roadele sale netăgăduite și acest district ar putea servi cu bun cuvânt din punct de vedere economic ca model României învecinate.

Ca populațiune și acest district are majoritatea sa în Români, dar nu este mai puțin adevărat ca și alte naționalități își au aci mase destul de compacte. Partea muntoasă a districtului, adică ocolul Seletin, este locuită de așanumiți Huțani, viță de popor cumanică, romanizată și în urmă slavizată, care se ocupă cu prăsila oilor și ceva industrie de lemnărit, prezintă însă caracterul unei generații ce merge spre peire, mai ales pe urma ravagiilor alcoolismului și ale sifilisului. Vin apoi coloniile germane din Badeuți, Carlsberg, Fürstenthal, Frătăuțel Vechiu și cele maghiare din Hadicfalva și Andreasfalva, cari din urmă au pierdut din prosperitatea lor veche prin reemigrarea în Ungaria, ce au încercat-o pe urma indemnărilor unor emisari patrioți speculanți.

Districtul este udă în toată lățimea sa de la V. la E. de apa Sucevei cu numeroșii ei afluenți, care părăsește lângă comuna Andreasfalva districtul și făcând o colitură spre S., formind hotarul spre districtul Siretului.

Districtul Rădăuțului este străbătut de linia ferată locală Hadicfalva-Straja, cu bifurcațiuni Carlsberg și Putna. Apoi este traversat și de drumul carpatin Vicov-Marginea și de

cite-va căi districtuale foarte bine întreținute.

Populațiunea rurală se ocupă cu agricultura și cu prăsila vitelor cornute și a cailor, cari sunt de o calitate superioară. Profitând de încurajarea mare din partea hergheliei statului, ce și are depozitele de harnă-sari în diferitele localități ale districtului. În deosebire se ocupă coloniștii nemți cu acest negoț, pe cind coloniștii unguri mai fac și cărașie cu lemne, în special pe timpul iernei. Industria lemnăriei e foarte mare, în deosebire pe la locurile muntoase, exploatarea de ferestre, ie fiind instalate în stil mare și cu mașini sistematice, așa de ex. la Sucevița, la Straja și Fălcău, etc. Un timp scurt luase mare avânt fabricațiune de sticlă la Fürstenthal și cea a cimentului și varului hidraulic la Straja și Putna. Prin aceste industrii, precum și cu facerea liniei ferate locale, au intrat însă multe elemente de populațiune străină în district.

Ca amintiri istorice districtul are în prima linie mănăstirea Putnei, unde zac osemintele marelui eroi și domn al Moldovei, Ștefan-cel-mare. Nu mai puțin interesante sunt mănăstirea Suceviței și episcopia de la Rădăuți, precum și biserica din Volovăț legate strins cu istoria domnilor noștri moldoveni și despre care este a se vedea partea istorică, la localitățile respective citate în ordinea alfabetică.

Districtul Rădăuți avea după ultima statistică: 27699 hect. pătrați pământ arabil, 17637 he t. linațuri, 489 hect. grădini 16640 hect. iamașuri, 9798 hect. poieni, 105861 hect. păduri și 557 hect. heleștec. Ca animale domestice numără: 2743 de

caii, 33641 vite cornute, 19600 oi, 4532 porci și 3068 stupi.

Rădăuți, oraș f. vechiu și pînă la 1781 reședință episcopală, care de atunci s'a strămutat la Cernăuți; se află situat în mijlocul fertilei văi a Sucevei pe piriul Fintinel și între Temnic (Toplița) și Sucevița; formează așezare în masă de săteni. Orașul s'a ridicat grație așezării în el a episcopiei Bucovinei și înflințării în apropiere a minăstirii Putna. Vechiul tîrg la centru, este stăpînit aproape exclusiv de evrei. Orașul împreună cu satul de prin prejur are o suprafață de 27,62 km.² Numără peste 13.000 locuitori, din cari cei dela periferia rurală a Rădăuțului sunt români gr. or. iar cei din centrul orașului sunt germani, evrei și puțin maghiari și armeni, cu ceva români.

Rădăuțul este sediul unei prefecturi (capitanat), al unei judecătoria de ocol, perceptorie avînd un liceu real și o herghelie împărătească care posedă moșii de agricultură și cu prăsilă de vite ce se întind pînă aproape de hotarul Ungariei. Aci se întîlnesc două șosele principale și trece și linia ferată locală Hadicfalva-Brodina. Administrația hergheliei cu direcția moșilor odinioară episcopoești, sunt în seama statului austriac.

Afară de liceu și de școala agronomică inferioară, R. mai are două școli populare de cite 6 clase, două de cite 4 clase o casă de economie, precum și o societate de lectură românească, un spital mare, și celelalte oficii ale unui centru districtual. În R. se afla cea mai veche fabrică de hîrtie și o fabrică de chibrituri.

Cultul este îngrijit de o biserică gr. or. cu hramul Sf. Nicolae, care a fost odată catedrală episcopală (v. Rădăuți minăstire).

Populațiunea germană se ocupa pînă nu de mult cu industria fabricării trăsurilor de tot felul pe o scară foarte întinsă, iar cea romîncască practică de asemenea tot felul de industrii casnice. Astăzi toată această industrie este în descreștere și înlocuită de cîteva fabrici. Fabrica cea mai veche a Bucovinei pentru faceerea hirtiei care se aflase într'o vreme aci, a încetat și ea pe urma negoțului evreiesc bazat pe import meschin. Orașul face însă acum comerț întins cu produsele cîmpului și a animalelor domestice ce se aduc la zilele de țirg foarte frecventate. Deasemenea și prasila excelentă de cai propagată de herghelia statului contribuie la dezvoltarea acestei localități importante. Fabrici mai însemnate sunt cea de bere, cea de tăbăcărie, una de spirt, de pielărie și de cărămizi. În oraș se găsește și o cazarmă model pentru armata teritorială.

Rădăuți, minăstire, astăzi biserică parohială în orașul distr. cu același nume, a fost reînțeleiată odată cu înființarea episcopiei de aci, de către Alexandru-cel-bun, la anul 1402, căci se vede dintr'un epitaľ aflător în interiorul bisericii, că pe acelaș loc stătuse deja înainte vreme un schit, caruia îi dăruise nepoata lui Lazco Voievod, pe la sfirșitul veacului al 14-a moșia, Coțman.

În momentul ocupării Bucovinei de către Austriaci episcopia Rădăuțului coprindea

mai mult de jumătate din vechiul ținut al Sucevei (v. Bucovina, starea înainte de ocupațiune) deci trecea și peste hotarul Bucovinei actuale, precum și ținuturile Rădăuțului și a Cernăuțului. Eparhia a fost păstorită de la întemeiere și pînă la ocupațiunea austriacă de 42 de episcopi. Ultimul, Dositeiu Cherescul, a cedat stăruințelor guvernului austriac și desfăcîndu-se de domeniile episcopiei sale în schimbul unei salarieri fixe de 6000 florini pe an, s'a strămutat la Cernăuți, unde s'a și stabilit noua reședință a eparhiei bucovinene, care s'a transformat în urmă în mitropolie adăogîndu-șe și eparhia Dalmației.

Biserica episcopală este interesantă prin clădirea sa originală, și reprezintă o bazilică veche fără turnuri și fără boltă în mijloc. În interiorul ei se află șase morminte clitoricești cu pietrele și epitafele, bine conservate din care se poate vedea că aci au fost pristăviți Bogdan (1370), Lazco (1374), Roman (1392), Ștefan I. (1398), Bogdan II. (1452) și nepoata amintită mai sus. Pridvorul bisericii a fost făcut mai tîrziu, și anume de Alexandru Lăpușeanu.

Episcopia cu chinovia ei posedea pe lingă moșia Rădăuți, astăzi domeniu special al statului austriac cu vestita herghelie de cai, încă moșiile Coțman, Lașchiuca, Suhoverha, Clivodin, Davidești, Clivești, Gavriilești, apoi o crișmă în țirgul Sucevei și o grădină în țirgul Cernăuțului, loc pe care a fost clădită în urmă biserică Sf Parascheva.

Rădvan, pise, se ține de ramificările șirului carpatin Obcina

Ferdeul și are o înălțime de 1282 m.

Răstoace, (rut. Rostoki), *com. rur.*, așezată pe malul drept al fl. Ceremuș, între Petrașeni și Pozaharici, la capătul trecătoarei Niemceiț.

Suprafața 56.07 km.²; populația 1783 locuitori ruteni gr. or. și ciți-va israeliți.

Se compune: 1) din satul de reședință cu acelaș nume, cu 1314 locuitori și care pe lingă vatra satului cu 1033 locuitori coprinde și cătunele Cereșniv și Smuhar (v. fiecare); 2) din satul Tovarnița (Tovarnica).

Este străbătută de drumul distr. Vijnița-Storonet-Putila; are un oficiu poștal; o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Adorm. M. D.“

Cu toată regiunea muntoasă în care se află această localitate, ea are livezi cu prune ce aduc rod bun și abundent, cu care se face export pe o scară f. întinsă.

Pe lingă aceasta, populația formată din Huțani, se mai ocupă și cu prăsila de vite, cu plugăritul și cu exploatarea pădurilor.

Comuna posedă 201 hect. pămînt arabil, 1550 hect. fînațuri, 54 hect. grădini, 327 hect. iamașuri, 3348 hect. păduri.

Se găsește 148 cai, 843 vite cornute, 1475 oi, 364 porci și 81 stupi.

Recea, țirlă, pendinte de satul Ciocănești, care la rîndu-și, este o parte din com. rur. Ciocănești, distr. Cimpulung.

Recea, pîrîu, afluent pe dr. Bistriței, răsare de sub culmea

Piciorul lui Ștefan și se varsă în Bistrița, în apropierea căt. Sinta - Maria, distr. Cimpulung, aproape în fața gurei pir. Colacul, ce vine din partea stângă.

Recetișul, *munte*, (1236 m.) ce ține de șirul carpatin Obeina Feredeul.

Reci, *culme*, ce ține de munții Suhardului (v. Carp. Bucov. B. I.) și se găsește nu departe de Dorna - Candreni, distr. Cimpulung.

Reicale, *cătun*, pendinte de com. rur., Dolhopole, districtul Vijnița.

Are 118 locuitori puțani.

Remezeul, *mic afluent*, pe dr. Sucevei, ce răsare sub poalele muntelui Alunișul și se varsă în Suceava în mijlocul sat. Vicovul-de-Jos, districtul Rădăuți.

Repecivșca (Repecezweska), *munte*, 1265 m. ce ține de șirul carpatin Hrebenisce-Stavioare (v. Carpații Bucovinei) și se găsește la N. de com. Șipot Cameral, districtul Rădăuți.

Repormucina, *cătun vechi*, pendinte de com. rur. Rușii-Moldoviței, districtual Cimpulung.

Aci se află izvoare de petrol.

Repujineț, (Repużynet), *com. rur.*, distr. Coțman, așezată în masă compactă, pe un platou, la o depărtare numai de 1 km. de malul drept al Prutului, între comunele Crișceatec și Culăuți.

Suprafața 10.28.² km; popu-

lația 1489 locuitori, ruteni, gr. or.

Prin drumuri de țară, comunică atât cu localitățile conriverane sus menționate, cât și cu drumul principal Noua Suliță-Cernăuți-Zaleszezyki (Galiția).

Are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială.

Această comună este menționată într'un hrisov datînd din 1436.

La 1776, se afla în posesia mazilului Vasile Marcu.

Din carierele de piatră, de pe malul Nistrului, se scoate o gresie albă, foarte frumoasă. O cărămidărie și o varniță, ce au funcționat odată aci, sint acum părăsite.

În această localitate se află o vie și o fabrică de spirt.

Populația se ocupă în mare parte mai ales cu agricultura. Comuna posedă 1520 hect. pămînt arabil, 40 hect. fînațuri, 13 hect. grădini, 226 hect. imașuri, 388 hect. păduri și 0 hect. 50 a. heleştec.

Se găsesc 74 cai, 204 vite, 750 oi, 217 porci și 14 stupi de albine.

Repujineț, *moșie*, cu administrație particulară, distr. Coțman.

Suprafața 12.90 km.²; populația 124 locuitori, în majoritatea ruteni; restul poloni și israeliți; rutenii sint gr. cat și gr. or.

Reusenî, *com. rur.*, distr. Suceava, așezată pe pîriul cu acelaș nume, într'un centru de comune așezate în jurul său și anume: Uidești la E., Securicenii la V., Rus. Minăstioara la Nord și Rus. Plavalar la S.

Suprafața 3.28 km²; popu-

lația 637 locuitori, exclusiv romini; rel. gr. or.

Se compune din vatra satului cu 366 locuitori și din satele atenanțe: Poiana și Silion.

Prin drumuri de țară este legată de comunele învecinate, precum și de drumul districtual Suceava-Chilișeni ce trece prin partea sa de N. la depărtare de 1 km.

Are o școală populară și o biserică parohială cu hramul „Tăierea Capului Sf. Ioan Botezătorul”, zidită de Ștefan cel Mare, la anul 1502, întru pomenirea vecinică a tatălui său Bogdan, care a fost omorît aci de Petre Aron, în ziua de 16 Oct. 1450.

Ne fiind terminată această biserică la moartea lui Ștefan cel Mare, a fost continuată de fiul său Bogdan al III-lea.

La 1876 com. era în posesia boerului Sterban Silion.

Populația — formată din locuitori originari și din coloniști transilvăneni — se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor, precum și cu cultura viței de vie.

Comuna posedă 234 hect. pămînt arabil, 14 hect. fînațuri, 26 hect. grădini, 28 hect. vii, 91 hect. imașuri, 110 hect. păduri.

Se găsesc 41 cai, 280 vite cornute, 112 oi, 257 porci și 38 stupi.

Reusenî, *moșie*, cu administrație specială, distr. Suceava.

Suprafața 1.99 km²; populația 34 locuitori, dintre cari 21 rom. gr. or. și 13 israeliți.

La 1776, com. era tot un trup cu Reusenii în stăpînire boerului Sterban Silion.

Revacăuți (Kewakoutz), *com.*

rur., distr. Coțman, așezată în masă compactă pe malul stîng al Prutului, între com. Piedicăuți și Nepolocăuți, de care este chiar lipită.

Suprafața 4.78 km²; populația 774 locuitori, ruteni, de relig. gr. or.

Este strebătută de drumul distr. Nepolocăuți-Berhomot pe Prut; ține de școala din Nepolocăuți; are o biserică filială cu hramul „St. Nicolae”, atenția a parohiei din Nepolocăuți.

La 1776, aparținea marelui visternic Ioan Cantacuzeno.

Populația se ocupă cu agricultura.

Comuna posedă 617 hect. pămînt arabil, 7 hect. 50 a. fînațuri, 14 hect. grădini, 33 hect. iamașuri, 0.71 a. pădure și 6 hect. heleștee.

Se găsesc 26 cai, 281 vite cornute, 29 oi, 235 porci, 8 stupi de albine.

Revacăuți, *moșie*, cu administrație particulară, distr. Coțman.

Suprafața 2.54 km²; populația 17 locuitori, în majoritate israeliți, restul germani și ruteni.

Revna, *com. rur.*, distr. Cernăuți, așezată pe malul drept al Prutului, în fața comunei Mămăești-Vechi și lângă com. Strilețehii Cut.

Suprafața 20.16 km²; populația 147 locuitori, ruteni; relig. gr. or.

Se compune: 1) din satul de reședința Revna, care împreună cu Țirila Vesniarea, numără 942 locuitori; 2) din cătunul Burdei (v. Burdei).

Prin drumuri de țară comunică cu localitățile vecine menționate mai sus, precum

și cu drumul principal Sniatin-Cernăuți, ce trece pe la N. de com. Mămăești, și cu cel distr. Cernăuți-Hlinița.

Are o școală populară cu o clasă, și o biserică parohială cu hramul „St. Nicolae” de care ține și Strilețehii Cut.

Această comună este întemeiată pe teritoriul com. Mămăești și a fost dăruită de către Solomon Birlădeanu, Schitului Mare prin 2 documente, unul din 9 Febr. 1669, pe timpul lui Duca-Vodă, și altul din 26 Martie 1673, pe timpul domnului Petru Ștefan.

Aci a zidit în anul 1744, Isaia, proegumenul Schitului Mare, o minăstire de lemn.

Populația se ocupă cu agricultura, creșterea vitelor și exploatarea de păduri.

Comuna posedă 164 hect. pămînt arabil, 53 hect. fînațuri, 11 hect. grădini, 114 hect. iamașuri și 1011 hect. pădure.

Se găsesc 35 cai, 305 vite cornute, 61 oi, 227 porci și 2 stupi de albine.

Revna, *moșie*, cu adm. part., distr. Cernăuți.

Suprafața 21.01 km²; populația 83 locuitori în majoritate israeliți, restul ruteni gr. or. și gr. cat., și germani.

Se găsesc 19 cai, 189 vite cornute, 11 oi și 83 porci.

Rimetsca, *culme muntoasă*, ce ține de spinarea Cruhla (v. Carpații Bucovinei), și prezintă ca pisc o înălțime de 1084 m. aflindu-se lângă localitatea Lăpușna, distr. Vijnița.

Rinești, *complex de crînguri*, fînețuri și ogoare, pendinte de com. Comărești la S. căreia se află distr. Storjineț.

Ripien, *cătun*, pendinte de com. rur. Sergieni, distr. Vijnița.

Are 22 case și 86 locuitori.

Ripien, *afluent*, pe st. riulețului Putila. Răsare de sub culmea cu acelaș nume și primind pîrriașul Staica, se varsă în Putila, în fața localit.

Serghieni, distr. Vijnița.

Rivna, *cătun*, pendinte de com. rur. Bănila Moldovenească, distr. Storjineț. Aci se găsesc varniți.

Are 91 locuitori.

Rivna, *com. rur.*, distr. Vijnița, așezată pe dreapta fl. Ceremuș și anume la locul, unde el scapă din munți și trece în cîmpie, între Țirgului Vijnița și com. rur. Pozaharici.

Suprafața 33.23 km² împreună cu Bahna, Cernohus, Vijenca și Vijnița; populația 505 locuitori ruteni; relig. gr. or.

Coprinde pe lingă satul de reședință cu acelaș nume, care numără 447 locuitori, și cătunul Piabuc (v. Piabuc, cătun).

Este unită cu Vijnița, printr'un drum de car; are o biserică filială cu hramul „St. Dumitru” și ține de școala din Vijnița.

Este loc de debarcare pentru plutele ce vin din munți. Podulația, formată din Huțani, se ocupă mai mult cu plutăritul.

Să găsesc 6 cai, 79 vite cornute, 7 oi, 54 porci și 3 stupi.

Rivne, *cătun*, pendinte de com. rur. Cuciur Mare, distr. Cernăuți.

Are 7 case și 28 locuitori.

Riza, *cătun*, pendinte de com. rur. Toraceni, distr. Vijnița.

Are 4 case și 13 locuitori.

Riza, culme laterală, ce se desprinde din munții Maximeț-Losova (v. Carpații Bucovinei), și are un pisc cu acelaș nume (1032 m.).

Riza, munte, ce ține de lanțul carpatin al Tomnaticului (v. Carpații Bucovinei) și se găsește în apropierea localității Serghieva, distr. Vijniața, avind o înălțime 1377 m.

Riza Hencerivska, cătun, pendinte de com. rur. Torăcești, distr. Vijniața.

Are 9 case și 23 locuitori.

Riza Paleni, cătun, pendinte de satul Storoneț, com. rur. Storoneț-Putila, districtul Vijniața.

Are 9 case și 43 locuitori.

Riza Serghijsca, cătun, pendinte de com. rur. Sergieni, distr. Vijniața.

Are 20 case și 70 locuitori.

Rochitna, (rom. Rachita), piriu, afl. pe st. Prutului, răsare deasupra satului cu acelaș nume și se varsă în Prut, în dreptul tîrgulețului Nouasulița, formind hotarul între Bucovina și Rusia.

Rogojești, com. rur., distr. Siret, așezată între fluviul Siret și piriul Molnița, mai sus de Chindești.

Suprafața 7.59 km²; populația 1041 locuitori în majoritate ruteni; restul romini, rel. gr. or.

Este străbătută de drumul distr. Șinăuți-de-Jos Chindești; are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Nașterea Maicei Domnului.”

La 1776 era numai moșie

care, la 1777, era ca treime în proprietatea marelui paharnic Ioan Cantacuzino.

Curind după această dată s'a așezat aici o colonie de ruteni, veniți din Galiția.

La 1780, a fost unită cu Chindești și cu Gura Malniței.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea viteilor.

Comuna posedă 517 hect. pământ arabil, 140 hect. finături, 12 hect. grădini, 201 hect. imasuri și 60 hect. păduri.

Se găsește 115 cai, 425 vite cornute, 395 oi, 246 porci și 160 stupi de albine.

Rogojești, moșie, cu adm. part., distr. Siret.

Suprafața 5.31 km²; populația 100 locuitori ruteni, romini, israeliți, poloni și germani.

Coprind pe lângă moșia Rogojești, propriu zisă, cu 10 case și 87 locuitori și moșia Gura Molniței (v. Gura Molniței).

Rogoza, munte, ce ține de culmea Bobeica (v. Carpații Bucovinei, Obcina Mare), se găsește în apropierea localității Minăstirea Humorului, distr. Gurahumora, avind 1077 m. și formind hotarul între distr. amintit și districtul Cimpulung.

Rohozna, com. rur., districtul Cernăuți, așezată pe partea dreaptă a piriului Zadobrivca, affluent al Prutului, în apropierea tîrgului Sadagora.

Suprafața 22.09 km²; populația 3967 locuitori, două părți ruteni și o parte israeliți; rutenii sint în majoritate gr. or., restul rom. cat. și numai puțini gr. cat.

Este lipită de drumul princip. Cernăuți - Usciebișcupie (Galiția) legată printr'un bun drum cu Sadagora; are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Nașterea N. D.”.

Această comună este menționată, pentru prima oară, într'un hrisov în anul 1600. La 1776 era în posesia maziilor Constantin Rășcanu, Grigoraș Brinzanu, Ilie Caracal, Manole Potlog și Toma Iamandi.

Are o fabrică de spirt.

Aci se află izvoarele de apă cari alimentează orașul Cernăuți.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea de vite.

Comuna posedă 1360 hect. pământ arabil, 278 hect. finături, 9 hect. grădini, 95 imasuri, 0. h. 90 a. pădure.

Se găsește 211 cai, 580 vite cornute, 17 oi, 413 porci și 34 stupi de albine.

Rojina, deal, distr. Suceava 435, m. alt., din care izvorăște piriul cu acelaș nume.

Romanca, complex de coline mici și de fînețe, distr. Storojineți, între comunele Bobești, Broscăuțel-Noș și Cornărești-Slobozia.

Romanești, cătun, pendinte de com. rur. Poiana-Stampeii, distr. Cimpulung.

Are 12 case și 46 locuitori.

Romanești, com. rur., distr. Suceava, așezată pe partea stîngă a piriului Horaițul.

Suprafața 3.08 km²; populația 614 locuitori, aproape esclusiv romini, relig. gr. or.

Se compune din vatra sa-

tului, cu 503 locuitori și de cătunul Racova.

Prin drumuri de țară este legată de comunele învecinate și de drumul distr. Siret-Hatna.

Are o școală populară și o biserică parohială cu hramul „St. Nicolae“, de care țin bisericile filiale din Găurenii și din Slobozia-Pruncului, precum și comunele Iacobești, Milișăuțului-de-Jos și Gura-Solcii.

La 1766 o parte din ea se afla în stăpînirea boerului Lupu Balș și a vornicului Constantin Sturza.

Într'un hrisov, datînd de la 1566—1572, este menționată această comună, fiind dăruită de Bogdan-Vodă, Mitropoliei din Suceava.

Populația se ocupă cu agricultura, cu creșterea vitelor și mai ales cu munca cu ziua. Comuna posedă 627 hect. pămînt arabil, 45 hect. fînături, 12 hect. grădini, 70 hect. imașuri, 236 hect. păduri, 2 hect. 50 a. heleștee.

Se găsesc 11 cai, 187 vite cornute, 128 oi, 134 porci, 13 stupi de albine.

Romanești - Bogdanovici, moșie, cu administrație specială, distr. Suceava.

Suprafața 4.01 km²; populația 34 locuitori, dintre cari 14 vorbesc limba polonă, 17 limba germană și 3 limba rutenă; în privința religiunii 16 sint rom. cat., 7 armeni uniți, 3 gr. or. și 8 israeliți.

Odinioară era unită cu moșia Romanеști-Botoșani, și forma o singură moșie alipită la satul cu același nume (v. Romanеști com.).

Romanești - Botoșeni, moșie,

cu administrație specială, distr. Suceava.

Suprafața 3.41 km², populația 55 locuitori, dintre cari 28 vorbesc limba germană, 16 limba romînă, 8 limba rutenă și 3 alte limbî; în privința relig. 24 sint gr. or., 22 israeliți și 9 rom. cat.

La 1776, era alipită de com. Romanеști ca și moșia Romanеști-Bogdanovici.

Ropcea, com. rur., distr. Storojineț, așezată pe ambele maluri ale Siretului, între Iordănești și Storojineț.

Suprafața 17.30 km²; populația 2021 locuitori, romîni; relig. gr. or.

Se compune din vatra satului cu o populație de 1934 locuitori și din cătunul Slobozia-Ropcea.

Este lingă drumul distr. Storojineț-Petricicani; haltă de drum de fer a liniei Berhomet-Hliboca; are 2 școli primare, o sală de lectură „Deșteptarea“ și o biserică parohială cu hramul „Adormirea Maicii Domnului“.

A patra parte din Ropcea, fostă înainte a minăstirei Putna, aparținea la anul 1776, împreună cu celelalte 8 părți, mazililor Ursache Soroceanu și Ursache Coșcoteanu.

Această comună este pomenită într'un hrisov datînd din anul 6956 1448, ceea-ce însemnează că întemeierea ei este foarte veche.

La 1691, a fost nimicită aci, printr'un mare viscol, armata lui Sobieschi, care se întorcea pe vreme de iarnă din vestita expediție de jaf întreprinsă în țara Moldovei. Viscolul cumplit înămoli aci tunurile și carele de muniție ale regelui Iacom, incit trebui să le lase

acolo pînă în primavară și să-și salveze viața cu oamenii săi. Din aceștia au perit totuși destul de mulți în cea iarnă geroasă, iar alții s'au pribegit pe la locuitorii din apropiere. De acolo va fi rămas de sigur și vorba care mai există încă și astăzi: „De la Ropcea mai la vale umblă foamea călare.“

Între locuitorii Ropcei, ce se ocupă mai toți cu lucrul pămîntului, creșterea vitelor și parte cu pescuitul, sunt multe familii cu nume polon, cari deși cu totul romanizate, arată destul de clar originea lor, mai ales că și se pretind a fi de neam (șleahță leșească).

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 191 hect. pămînt arabil, 361 hect. fînături, 15 hect. grădini, 554 hect. imașuri, 1057 hect. păduri.

Se găsesc 162 cai, 915 vite cornute, 150 oi, 270 porci, 120 stupi de albine.

Ropcea-Achner, moșie, cu administrație specială, distr. Storojineț.

Suprafața 7.79 km²; populația 148 locuitori, ruteni, israeliți, poloni și cîțiva romîni; relig. gr. cat., mosaică, rom. cat. și gr. or.

Moșia aceasta forma la 1776 împreună cu Ropcea-Barbulo singură moșie, proprietate a minăstirei Putna.

Ropcea-Barbu, moșie, cu administrație specială, distr. Storojineț.

Suprafața 6.04 km²; populația 116 locuitori, romîni în majoritate; relig. gr. or. și mosaică.

Moșia aceasta, împreună cu Ropcea-Achner, forma la

1776, o singură moșie, proprietate a minăstirei Putna.

Ropocelul, *cătun*, pendinte de com. rur. Seletin, distr. Rădăuți.

Este așezat pe piriul cu acelaș nume.

Are 195 loc. huțani, gr. or.

Ropocelul, *cătun*, pendinte de com. rur. Șipot, distr. Rădăuți.

Are 102 locuitori.

Ropocelul, *piriū*, afluent pe st.

Sucevei, răsare dintre munții Chicerea (Kicerka) și Repocivcsca și se varsă în Succava, în fața sat. Ropocel, distr. Rădăuți.

Rosișneî, *cătun*, pendinte de reședința satului Plosca, com. rur. Plosca, distr. Vijnița.

Are 9 case și 31 locuitori.

Rosișneî, *cătun*, pendinte de satul Semacova, com. rur. Coniatin, distr. Vijnița.

Are 135 locuitori.

Rosișneî, *cătun*, pendinte de com. rur. Sergieni, distr. Vijnița.

Are 7 case și 40 locuitori.

Rosișneî, *cătun*, pendinte de com. rur. Toraceni, distr. Vijnița.

Are 8 case și 47 locuitori.

Rosișneî, *pădure*, în com. rur. Bănila Moldovenească, distr. Storojineț, în care se află renumita Scala Doboș. (V. Bănila Moldovenească).

Rosișneî, *afluent* al piriului Rusca ce se varsă în Succava (v. Rusca), răsărind sub muntele cu acelaș nume.

Roșă, saū Roșișea, mahala a

orașului Cernăuți, avind încă cătunele Stinca, Poiana Roșie, Cecina, (Țițina) Ceru și Huc, formează o fracțiune comunală cu o parohie specială.

Are 6500 locuitori, din cari jumătate sunt romini băștinași ce locuiesc mai mult în zisele cătune și coloniști germani aduși de administrația austriacă la 1782 din regiunile Rinului. Locuitorii romini sunt de religie ortodoxă și se ocupă cu plugăritul, cu grădinăria și parte și cu exploatarea carierelor de piatră, aflătoare sub dealul Cecinei (Stinca). Coloniștii germani sunt agricultori vestiți, cultivatori de cai, dar se ocupă de asemenea cu grădinăritul și în timpul verii practică și meseria de meșteri zidari, lucrind în Rusia și România învecinată.

Are o școală populară cu 6 clase pentru băieți și una de 4 clase pentru fete. Biserica veche gr. or. cu hramul „St. Arhangeli Mihail și Gavril“, a fost clădită de mazilii Const. Ianoș, Lazăr Grecu și Stanislav Grigoraș, iar la 1887 a fost înlocuită printr'o clădire nouă foarte frumoasă.

Aci se află și o cazarmă mare de cavalerie.

Suburbia posedă 111 hect. pământ arabil, 610 hect. fînături, 192 hect. grădini, 356 hect. imașuri și 427 hect. pădure foarte frumoasă cu o carieră vestită de piatră sub poalele muntelui Cecina.

Ca animale domestice se găsesc în Roșă 518 cai, 1696 vite cornute, 219 oi, 519 porci și 182 de stupi de albine.

Roșă, *piriū*, afl. pe dr. Dornei, răsare sub culmea Piatra-Dornei, și se varsă în Dorna, sub poalele culmei Ciungii-

Chiperonilor, la un loc ce poartă numele Gura-Roșii, mai jos de com. Poiana-Stampel, distr. Cimpulung.

Rosoșul (Rososez), *cătun*, pendinte de satul Argel, distr. Cimpulung.

Are 3 case și 6 locuitori.

Rosoșul, *mie afluent*, pe stinga piriului Soloneț, răsare de sub poalele muntelui Pietroasa și se varsă în Soloneț lângă com. cu acelaș nume, distr. Rădăuți (v. Soloneț).

Roșia, *deal*, 300 m. alt., distr. Succava, din care isvorăște piriul cu acelaș nume, afluate al pir. Hrănicea.

Este spre V. de tirla cu acelaș nume.

Roșia, *tirlă*, pendinte de moșia cu adm. spec. Bosancea, distr. Succava.

Are 3 case cu 13 locuitori.

Roșii, saū Munții La Roși, sunt o ramificare a Carpaților mărginași Transilvăneni ce se găsesse la S. Bucovinei și mai poartă și numele Munții Dornei (v. Carpații Bucovinei).

Roșul, *cătun*, pendinte de tîrgul Dorna-Vatra, distr. Cimpulung.

Are 271 loc. romini, gr. or.

Rotunda, *munte*, 1183 m. alt., ține de culmea Bobeica (v. Carpații Bucovinei. Obcina Mare), se află între munții Comarnicul și Bobeica, și formează ea și aceștea un hotar natural între districtele Gura-humora și Cimpulung.

Rotundul, *munte*, (1341 m.) ce ține de lanțul carpatin Șurdin

sau Racova și se găsește lângă local. Seletin, distr. Rădăuți.

Rovnina, tîrlă, pendinte de moșia cu adm. part. Zastavna, distr. Coțman.

Rozoșă - Mala, mic affluent, pest. pîriul Moldovița (Argel), care isvorăște de sub poalele muntelui cu același nume în apropierea culmei Cruhla-Riza și se împreună, după ce străbate șirul muntos Ielensca, cu Moldovița, în apropierea satului Argel, dist. Rădăuți.

Rucovul, munte, 1107 m. alt., făcînd parte din culmea Tomnaticului, la S-O. de muntele Petrușca, și în apropierea com. Straja, distr. Rădăuți.

Ruda, cătun, pendinte de com. rur. Frătăuțului-Noă, distr. Rădăuți.

Are 14 case și 78 locuitori.

Ruda, cătun, pendinte de Dihtineți, satul de reședință al com. rur. cu același nume, distr. Vijnița.

Are 130 locuitori ruteni.

Ruda, tîrlă, pendinte de vatra satului Greblena, atenență a com. rur. Dihtineți, distr. Vijnița.

Ruda, fermă, pendinte de com. rur. Bainți, distr. Siret.

Are 7 case și 30 locuitori.

Este haltă de drum de fer a liniei Hliboca-Succava.

Rudca, fermă, pendinte de moșia cu adm. part. Babin, distr. Coțman.

Are 2 case și 13 locuitori.

Rudești, v. Gropeni.

Rudolfshütte, tîrlă, pendinte de

com. rur. Ruși Moldoviței, distr. Cimpulung.

Runcul, cătun, pendinte de com. rur. Breaza, distr. Cimpulung.

Are 8 case și 50 locuitori.

Este așezat pe pîriul Breaza.

Runcul, cătun, pendinte de com. rur. Pojorita, distr. Cimpulung.

Are 7 case și 34 locuitori.

Runcul, cătun, pendinte de com. rur. Gemine, distr. Cimpulung.

Are 23 case și 93 locuitori.

Runcul, tîrlă, pendinte de satul Sadova, care la rîndu-i este o parte din com. rur. Sadova, distr. Cimpulung.

Runcul, tîrlă, pendinte de com. rur. Ruși-Moldoviței, distr. Cimpulung.

Runcul, munte, 1142 m. alt.,

în vecinătatea orașului Cimpulung, la N. O. de dealul Prasca și la O. de muntele Măgura, făcînd parte din Obcina Flocenilor, ramificație a sistemului muntos Răraul, distr. Cimpulung.

Runcul Arinișului, înălțime, 915 m. alt. pe povîrnișurile de V. ale culturei Obcina-Mare, între piraiele Beteagu și Tocila, distr. Cimpulung.

Runcul Basoliș, deal, 602 m. alt., la O. de pîriul Laura, și la N. de locul unde se unesc com. Straja și Vicovul de Sus, distr. Rădăuți.

Runcul Căetoaei, mic munte, 830 m. alt., între pîriul Deia și fl. Moldovița, ramificație a culmei secundare Măgura, în vecinătatea comunelor Deia și Frumosul, distr. Cimpulung.

Runcul Căndrenilor, culme, ce ține de munții Suhardului (v. Carpații Bucov.) deasupra local. Dorna Candreni districtul Cimpulung.

Runcul Focșii, înălțime, 1012 m. alt., pe culmea laterală Afinița, între piraiele Dobra și Fundoiu, și la N. de confluența Moldoviței cu Moldova, distr. Cimpulung.

Runcul Frumos, cătun, pendinte de com. rur., Ruși Moldoviței, distr. Cimpulung.

Are 88 locuitori.

Runcul Porcului, înălțime, 858 m. alt., pe unul din povîrnișurile de V. ale culmei Obcina Mare, între piraiele Beteagu și Tocila și la S. de Runcul Arinișului, distr. Cimpulung.

Runcul Prisăcii, munte, 1137 m. alt., între fl. Moldova la O. și muntele Tomnaticul la V., făcînd parte din coama muntoasă Obcina-Feredeul, distr. Cimpulung.

Runcul-Rusca, coamă de munte ce se desprinde din Dealu-Caldu sit. pe st. Bistriței, între com. Rusca și Călinești, distr. Cimpulung.

Runcul Tăutului, cătun, pendinte de com. rur. Slătioara, distr. Cimpulung.

Are 11 case și 55 locuitori.

Runcul Tochin, mic munte, 846 m. alt., în vecinătatea com. Stulpicani, între piraiele Brănești și Ostra, distr. Cimpulung.

Runculețul, munte, 1489 m. alt., făcînd parte din sistemul Ră-

răului, între Piatra Neagră și Piatra Doamnei, distr. Cimpulung, formind hotarul dintre Bucovina și România.

Runculețul, *munte*, 1059 m. alt., ramificație a coamei muntoase Obcina-Feredeul, între piraiele Zebrauca și Metare, precum și Valea Sadovei, distr. Cimpulung.

Rusca, *cătun*, pendinte de tirgul Dorna-Vatra, distr. Cimpulung.

Are 11 case, 46 locuitori și o școală populară.

Este situat la confluența piriului cu același nume cu riul Bistrița Aurie.

Rusca, *cătun*, pendinte de com. rur. Seletin, distr. Rădăuți.

Are 194 locuitori.

Este așezat pe piriul cu același nume.

De aci pleacă așa numitul drum militar, peste plaiul Șurdin, la Berhomet.

Rusca, *piriu*, afluent pe st. Bistriței, isvorăște din culmea Dealu-Caldu, distr. Gurahomora și se împreună cu Bistrița lângă com. cu același nume.

Rusca, *piriu*, afluent pe st. Sucevei, răsare de sub muntele Șurdin și, primind în calea să afl. Rșișnei cu riulețul său Zubre, se varsă în Suceava, în fața localit. Rusca, distr. Rădăuți udind pe dr. muchea catenei muntoasă Crasnei Dil.

Rusca, *piriu*, afl. al riulețului Sucevița (v. Sucevița), răsare sub culmile Orata Mare, Hopeleanca și Capul Dealului și, formind în cursul său lângă satul Șipot o mică cascadă,

se împreună cu Sucevița, mai sus de Minăstirea Suceviței, distr. Rădăuți.

Rusca Ulma, *tirla*, pendinte de satul de reședință Seletin, com. rurală Seletin, districtul Rădăuți.

Ruseasca, *cătun*, pendinte de tirgul Dorna-Vatra, distr. Cimpulung.

Are 15 case și 68 locuitori.

Rusu-Minăstioara, *com. rur.*, distr. Suceava, așezată pe malul drept al riului Suceava aproape de confluența sa cu piriul Reusenii.

Suprafața 5.50 km.²; populația 813 locuitori, romini, relig. gr. or.

Se compune din vatra satului cu 626 locuitori și din satul atenant Luncușoara.

Prin marginea sa de S. trece drumul distr. Suceava-Chilișeni, are o biserică parohială cu hramul „Sf. Arh. Mih. și Gavril” de care țin filialele din Rusu-Plavalar și Minăstioara, precum și satul Rusu Poeni.

Forma odinioară o singură comună împreună cu Rusu-Plavalar și Rusu-Poenii în stăpînirea familiei Balș.

Își derivă numele de la primul ei posesor Rusu-Balș.

Populația se ocupă cu agricultura, cu creșterea vitelor și puțin cu cultura viței de vie.

Comuna posedă 410 hect. pământ arbil, 34 hect. fânături, 6 hect. 50 a. grădini cu vii, 166 hect. imașuri 29 hect. păduri.

Se găsesc 32 cai, 347 vite cornute, 85 oi, 261 porci și 21 stupi.

Rusu-Minăstioara, *moșie*, cu

administrație specială, distr. Suceava.

Suprafața 1.98 km.²; populația 50 locuitori, dintre cari sunt 38, israeliți 7, romini.

Depindea odată de com. de azi Rusu-Minăstioara (vezi R-Min. com.)

Rusu-Plavalar, *com. rur.*, distr. Suceava, așezată la hotarul cu România, pe piriul Reusenii și lipită în partea de N-E cu com. Reusenii.

Suprafața 8.62 km.²; populația 882 locuitori, escusiv romini; relig. gr. or.

Se compune din vatra satului cu 840 locuitori și din cătunul Minăstioara.

Este unită cu comunele învecinate prin drumuri de câmp, cari dau, în cele din urmă, în drumul distr. Suceava-Chilișeni.

Are o școală populară cu o clasă și 2 biserici filiale, una în Rus-Plavalar cu hramul „Sf. Dumitru” și alta, în Minăstioara.

Este pomenită într'un hrisov din anul 1478, prin care Ștefan cel Mare oferă lui Radu Gribovici această comună, cu defirite privilegii.

La 1776 era în stăpînirea jupinsei Ilinca Balș.

Forma odată, împreună cu Rusu-Minăstioara și Rusu-Poenii, o singură comună, proprietate a boerului Rusu Balș, de la care își derivă și numele.

Populația se ocupă cu agricultura, creșterea vitelor și puțin cu cultura viței de vie; o parte însă trece în România, vara, la secerat și iarna, la exploatarea pădurilor.

Comuna posedă 420 hect. pământ arabil, 55 hect. fânături, 33 hect. grădini, 120 hect. imașuri, 360 hect. păduri.

Se găsesc 54 cai, 335 vite cornute, 560 de oi, 317 porci 61 stupi.

Rusu-Plavalar, moșie, cu adm. spec. distr. Suceava.

Suprafața 7.35 km.²; populația 27 locuitori, în majoritate rom. gr. or.

Depindea înainte de com. de azi Rusu-Plavalar (vezi Rusu-Plav. com.)

Rusu-Poeni, sat, distr. Suceava, așezat pe malul drept al râului Suceava, aproape de Chișișeni.

Suprafața 3.39 km.²; populația 217 locuitori, romini; relig. gr. or.

Este legat printr'un drum cimpean de drumul distr. Suceava—Chișișeni; ține de biserica parohială din Minăstioara.

Forma odinioară, împreună cu Rusu-Minăstioara și Rusu-Plavalar, o singură comună în stăpînirea boerului Rusu Balș, de la care a provenit și numele acestor comune.

Populația se ocupă cu agricultura, creșterea vitelor și pescuitul.

Posedă 453 hect. pământ arabil, 136 hect. fînături, 1 hect. 50 a. grădini, 64 hect. imașuri, 56 hect. păduri.

Se găsesc 15 cai, 122 vite cornute, 24 oi, 106 porci și 28 stupi.

Rustorba, mic afluent, pe st. Sucevei ce răsare pe terit. romînesc și, primind lingă com. Mitoca-Dragomirna pîr. Dadul curge de a lungul hotarului țării pînă la localit. Ițcanii Noi unde se varsă în Suceava, aproape gură în gură cu pîr. Dragomirna, distr. Suceava.

Rusul, poiană, între pîriul cu acelaș nume și pîriul Dornișoara-Cracu, distr. Cimpulung.

Rușii-Moldoviței, com. rur., distr. Cimpulung, așezată pe valea Moldoviței.

Suprafața 227.18 km.²; populația 2244 locuitori, dintre cari 3 părți ruteni și o parte germani, israeliți, poloni și cițiva romini; relig. gr. or. pentru majoritate.

Se compune: 1) din satul Rușii-Moldoviței pr. zis care împreună cu tîrlele atenente Rudolfshütte și Runcul, are 495 locuitori; 2) din cătunele: Ascunsul, Demacușa, Marginea Ripei, Putna, Rașca, Runcul Frumos și Sacrieșu; precum și 3) din tîrta Zegrava (v. fie-care).

Este străbătută de drumul distr. și de linia ferată Vama-Rușii-Moldoviței, la care este stație.

Este legată cu Argelul printr'un drum neîntreținut; iar cu Putna, Poiana-Micului și Breaza, prin simple drumeacuri de cal, peste munte.

Are școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Adorm. M. D.”

Teritoriul pe care se află azi această comună, depindea odată de satul Moldovița și aparținea la 1776 minăstirei cu acelaș nume.

Această comună este întemeiată de o colonie de huțani de unde și numele ce i s'a dat.

Se găsesc aci mai multe mori, o fabrică de scinduri cu 12 gatere, o fabrică pentru producere chimică de esență extrasă din lemn reșinos și o linie portativă pentru transportul lemnăriei exploatare,

Populația se ocupă cu prășila de oi și de vite mari, dar

mai ales cu exploatarea pădurilor și cu lucrul în fabrici.

Comuna posedă 110 hect. pământ arabil, 1.773 hect. fînături, 17 hect. grădini, 1440 hect. imașuri, 2000 hect. poeni 17.000 hect. pădure.

Se găsesc 219 cai, 2,500 vite cornute, 2,800 oi, 900 porci, 113 stupi de albine.

Rușii-pe-Boul, com. rur., distr. Cimpulung, așezată pe pîriul cu acelaș nume, spre S-E. de Vatra-Moldoviței,

Suprafața 91.31 km.²; populația 846 locuitori, ruteni și romini; relig. gr. or.

Se compune: 1) din satul Rușii-pe-Boul, pr. zis, cu 685 locuitori și 2) din cătunele: Spărtura și Trif (v. fie-care).

Este legată cu Vatra-Moldoviței, printr'un drum comunal; are o școală populară cu o clasă și o biserică locală cu hramul „St. Varvara”; o casă de economie a populației rutene.

Teritoriul, pe care se află azi această comună, depindea adinioară de satul Moldovița, și aparținea, la 1776, minăstirei cu acelaș nume.

În apropiere se află pădurea Valcani, unde se zice că ar fi iernat odată un prinț polon, numit Michail Dombrowski, cu un corp de armată (v. Valcani, păd.)

De asemenea se află în apropiere muntele Paușa, la piciorul căruia se găsește o peșteră, unde se zice că ar fi locuit adinioară hoști.

După legendă, se crede că aci Dragoș-Vodă ar fi omorît un zimbriu, de unde și numirea de Boul, dată acestei localități. Numirea de Ruși i s'a dat în urmă așezării unei colonii de huțani în acest loc.

Aci se află o fabrică de scinduri cu un gater.

Populația se ocupă cu prășila de oi, cu exploatarea pădurilor precum și cu lucrul în fabrică.

Comuna posedă 68 hect. pământ. 1057 hect. fâneațe, 11

hect. grădini, 644 hect. imășuri 1800 hect. porci și 5600 hect. păduri.

Se găsesc 65 cai, 743 vite cornute, 850 oi, 370 porci și 40 stupi de albine.

Rutca, *tirliă*. pendinte de satul

de reședință Ceahor, comuna rurală Ceahor, districtul Cernăuți.

Rutca, *tirliă*, pendinte de moșia cu adm. part. Franzthal, distr. Cernăuți.

S

Saca, țirlă, pendinte de moșia cu adm. spec. Solca, distr. Gurahumora.

Sadagura, țirg, situat pe malul drept al pârului Moșcov; se găsește în proxima apropiere a Cernăuțului, de care este despărțit numai de apa Prutului. Are o suprafață de 1,41 km. pătrați cu 571 de case și 5.000 de locuitori, în majoritate evrei, care 'și au aci centrul lor religios, rabinatul vestit al Sadagurei, fiind rabinul de aci capul nu numai al evreilor din Bucovina, dar și al celor din țările mărginașe: Polonia, Basarabia și Moldova.

Pe lângă templul cel mare cu școala sa specială și alte câteva sinagogi, țirgul mai are o biserică catolică și una ortodoxă cu hramul Sf. Niculae.

Sadagura, fiind centrul ocolului judecătoresc cu același nume, are deci o judecătorie, oficiu telegrafo-poștal, percepție, două școli de cite patru clase pentru băieți și fete și alte instituțiuni mai mici.

Țirgul este străbătut de drumul principal, ce duce la hotarul romino-rus și de linia ferată locală Cernăuți-Noua-Su-

lița, avînd haltă la marginea țirgului.

Sadagura ca numire este traducerea slavă a numelui propriu ce'l purta generalul rus, care a fondat în acest loc pe la 1770 o monetărie, aducînd coloniști germani. Acest general, Paul Gartenberg, este inițiatorul acelor monete de aramă moldovene-rusești, ce se găsesc astăzi încă în multe locuri, și serveau în timpul ocupațiunei ruse, și citva timp încă după luarea Bucovinei de către Austriaci, ca bani de valoare comună.

După desființarea monetăriei, coloniștii s'au împrăștiat, rămînînd ca localitatea să se desvolte mai tirziu, mai ales pe urma intereselor religioase ale rabinatului sus pomenit.

Tot aci își are reședința sa și familia boierească din Bucovina, baron Mustață.

După ultima statistică, comuna Sadagura posedă 58 ha. de pămînt arabil, 10 ha. și jumătae. finațuri, 46 ha. grădini. 118 ha. imașuri și 3.64 ha. pădure. Se găsesc și 221 cai, 89 vite cornute, 300 porci și 34stupi de albi.

Sadagura, moșie, cu adm. part. distr. Cernăuți.

Suprafața 0.57 km²; populația 200 locuitori, israeliți și ruteni; romini numai 6.

Sadăul, cătun, pendinte de com. rur. Seletin, distr. Rădăuți.

Are 668 locuitori, și o biserică locală cu hramul „Sf. Vasile“.

Este așezat la confluența pârului Sadău cu Suceava.

Sadăul, afl. pe st. Sucevei, ce răsare sub poalele muntelui Lungul, în apropierea obîrșiei Siretului, și se varsă în Suceava, în fața com. Sadău, distr. Rădăuți.

Sadchiv, (Sadkiw), cătun, pendinte de vatra satului Tovarnița, ce ține de com. rur. Petrașeni, distr. Vijnîța.

Sadova, com. rur., distr. Cimpulung, așezată la confluența văii cu același nume cu riul Moldova.

Suprafața 68.05 km², populația 1.310 locuitori, escluziv romini; relig. gr. or.

Se compune: 1) din satul cu același nume, care impre-

ună cu cătunul Runcul, are 84 locuitori; 2) din cătunele: Muncel, Piriul Mazăre și piriul Zbranca: precum și 3) din tirlele: Marița și Piriul Morii (v. fie care)

Este legată printr'un drum de car, cu drumul princip. și linia ferată, Cimpulung-Iacobeni, ce trece prin apropiere.

Comuna se împarte în 1) Gura Sadovei, unde se află o școală populară și o biserică parohială cu hramul, „Sf. Gheorghe”, și 2) în Fundul Sadovei, cu o biserică locală avînd hramul „Sf. Nicolae” și o școală populară cu 2 clase.

La 1776 era proprietate a Domnului Moldovei.

Are mai multe mori și ferestreae cu industrie de lemne.

Populația, formată din locuitori originari, peste cari au survenit coloniști transilvăneni, se ocupă cu prășila de oi și de vite mari.

Comuna posedă 83 hect. pămînt arab. 2212 hect. fînături, 12 hect. grădini, 970 hect. imașuri, 3500 hect. păduri.

Se găsecs 204 cai, 1.400 vite cornute, 2000 oi, 304 porci, 85 stupi de albine.

Sadova, cătun. pendinte de com. rur. Cuciur Mare, distr. Cernăuți.

Are 11 case și 63 locuitori.

Sadova, mare affluent, pe st. Moldovei, ce răsare de sub poalele dealului Petriș și ale muntelui Ardelaia și primind pe st. sa pir. Iezerului și pir. Varvarei, se varsă, formînd lunga vale a Sadovei, în Moldova, lingă com. Sadova, distr. Cimpulung.

Saha, pir afl. pe dr. Sucevei, își adună apele sale din pira-

iele Toplița și Horodnicul, ce se împreună mai jos de sat. Horodnicul de Sus, distr. Rădăuți, ocolește, dealul Osoiu și udînd sat. Horodnicul de Jos, primește în apropierea orașului Rădăuți pir. Temnic și se varsă în Suceava, lingă com. Satul Mare.

Saha, tîrlă, pendinte de moșia Andrasfalva, atenență a moșiei cu adm. part. Hardeggethal, distr. Rădăuți.

Salașin sau Salce, tîrlă, pendinte de com. rur. Seletin, distr. Rădăuți.

Are 3 case și 14 locuitori.

Samcina, tîrlă, pendinte de moșia cu adm. part. Toporașuți, distr. Cernăuți.

Samușul în Băeșești, fermă, pendinte de moșia Lucăcești, ce ține la rîndu-i de corpul moșiei cu adm. spec. Drăgoești, distr. Gurahumora.

Sapigora, tîrlă, pendinte de moșia cu adm. part. Tastanova, distr. Coțmanî.

Sapihul, munte, 1428 m. alt., făcînd parte din culmea Alunului, sistemul muntos al Răraului, la S. V. de muntele Alunul și la S. O. de muntele Strinsul, distr. Cimpulung.

Satul - Mare - Nemțesc, com. rur., distr. Rădăuți, lipită de com. Satul-Mare-Romînesc (v. Satul Mare Rom.).

Suprafața 18.00 km.²; împreună cu Satul-Mare-Romînesc; populația 1085 locuitori germani, de conf. ev. și rom. cat.

Se compune: 1) din satul de reședință, cu 1033 locuitori,

și 2) din cătunul Perdelli (v. Perdelli, căt.).

Se servește de aceleași căi de comunicație ca și Satul-Mare-Romînesc (v. Satul Mare Rom.); are o școală populară germană cu 2 clase și o casă de economie.

Colonic, intemeiată la anul 1787, de numeroase familii germane, aduse pe teritoriul com. Satul-Mare, care de atunci, spre deosebire, a luat supra-numirea de „Romînesc” (v. Satul Mare Rom.).

Populația se ocupă cu agricultura.

Se găsecs 198 cai, 410 vite cornute, 3 oi, 508 porci, 25 stupi.

Satul - Mare - Romînesc, com. rur., distr. Rădăuți, așezată pe malul drept al Sucevei, la confluența sa cu piraiele Temnic și Saha, cam în spre S-O. de Rădăuți.

Suprafața 18.00 km.²; împreună cu Satul-Mare-Nemțesc; populația 1238 locuitori, romini, relig. gr. or.

Se compune: 1) din satul de reședință cu 1195 locuitori, și 2) din cătunul Perdelli (v. Perdelli, căt.).

Este legată cu Rădăuți printr'un drum districtual; prin drumuri de țară comunică cu Rădăuți, precum și cu Hadicfalva, Isteneșghit și Crainicești (Siret), pe unde trece drumul princip. Suceava-Siret.

Are o școală populară cu 4 clase, și o biserică cu hramul „Sf. Arh. Mihail și Gavril” și o casă de economie. Printr'un hrisov din 24 Februarie 1582, Domnul Moldovei Iancu Sasul, a dăruit-o minăstirei Sf. Ilie, în posesia căreia se găsea și la 1776. O parte din teritoriul comunei pe

care s'a întemeiat în 1787 o colonie germană, s'a despărțit sub numele special de Satul-Mare-Nemțesc (v. Satul Mare Nemțesc).

În apropiere s'au găsit, de repetate ori, virfuri de săgeți de bronz.

Populația se ocupă cu agricultura.

Comuna aceasta, împreună cu Satul-Mare-Nemțesc, posedă 1129 hect. pământ arabil, 230 hect. fâneați, 13 hect. grădini, 198 hect. iamașuri, 11 hect. pădure.

Se găsesc 87 cai, 372 vite cornute, 160 oi, 322 porci, 10 stupi.

Satul-Mare-Romînesc, *moșie*, atenență a moșiei cu adm. part. Hardeggthal, distr. Rădăuți.

Are o casă și 4 locuitori.

Săcrieșul, *cătun*, pendinte de com. rur. Rușii Moldoviței, distr. Cimpulung.

Are 12 case și 47 locuitori.

Săcrieșul, *complex de păduri re și livezi*, din care izvorăște piriul cu acelaș nume, afluență al Putnei, la poalele de S. ale dealului cu același nume, distr. Cimpulung.

Săcrieșul, *mic afluent*, al pîr. Putna, ce răsare de sub dealul Săcrieșului și se împreună cu Putna la punctul Berluc, distr. Cimpulung.

Săhăstria, se numesc niște *ruine* a unei vechi filiale a minăstirei Putna, cari se află în fundul văii riului Putna, la V. de minăstire (v. minăstirea Putna), jud. Rădăuți.

Sălătrucul, *afluent* pe dr. Mol-

dovei, își adună apele sale sub muntele Măgura Bătrînă și Așcuțita Mare și, ocolind culmea Secătura, udă înălțimile muntoase cuprinse sub numele Masivului Sălătruc și se varsă în Moldova în fața stațiunii dr. de fer. Molid.

Sălătrucul, *complex de păduri și fînețe*, înșirat pe ambele părți ale riulețului cu acelaș nume, districtul Cimpulung.

Sălătrucul, *culme mică laterală*, ce se desprinde din șirul carpatin, Obcina-Mare sau Arșița (v. Carpații Bucovinei) în direcțiunea văii Moldoviței, distr. Cimpulung.

Sălătrucul, *deal*, 1001 m. alt., pe culmea cu acelaș nume, între piraiele Dobra la V. și Beteagu la O., distr. Cimpulung.

Sălișteea, *vechiu cătun*, în jurul căruia s'a format com. rur. de azi, Voloca-pe-Derehluț.

Astăzi face parte integrantă din vatra satului.

Sălișteea, *cătun*, pendinte de satul Lucaveț-de-Jos, com. rur. Lucaveț, distr. Vijnița.

Are 413 locuitori. ruteni gr. or.

Sălișteea, (Seleszcze), *tîrlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Lucaveț, distr. Vijnița.

Sălișteea, *tîrlă*, pendinte de com. rur. Ceahor, distr. Cernăuți.

Are 4 case și 16 locuitori.

Sălișteea, *fermă*, pendinte de moșia cu adm. part. Cucur Mare, distr. Cernăuți.

Are 7 case și 41 locuitori.

Sălișteea, *loc arabil și zăroiu*, cunoscut sub numirea de „La Săliște”, pe dreapta Siretului Mic, distr. Storojineț, între pîr. Corceasca și com. Cupea.

Sărata, *cătun*, pendinte de com. rur. Șipot, distr. Rădăuți.

Are 20 case și 84 locuitori.

Sărata, *tîrlă*, pendinte de moșia Șipot, atenență a moșiei cu adm. part. Isvor, distr. Rădăuți.

Are împreună cu tîrla Pircălab, 2 case și 12 locuitori.

Sărișorul, *mic afluent* al pîr. Neagra, ce se varsă în Dorna. El răsare din munții Lucaei, și după ce ocolește Poiana-Vinătorului și udă poalele masivului Dealu-Negrei, se varsă în pîr. Neagra, lângă com. romîneasă Șarul-Dornei.

Sărișorul, *poiană*, distr. Cimpulung, la N. de piriul cu acelaș nume, care servește de hotar între Bucovina și România.

Scala Doboș, *stîncă* la o alt. de 1073 m., pe virful unui munte din pădurea Roșișnei pendinte de com. rur. Bănila Moldovenească, distr. Storojineț. Pe ea se zice că ar fi locuit haiducul Doboș.

Schirivsca-Chicera, (Skiriwska-Kyezera sau Riza) *cătun*, pendinte de com. rur. Sergieni, distr. Vijnița.

Are 13 case și 73 locuitori.

Schwarzthal, (rom. *Vadul-Negrilesei*) *sat*, distr. Cimpulung, așezat pe piriul Negri-leasa, aproape de isvorul său.

Suprafața 9,03 km.²; populația 510 locuitori, germani, relig. rom. cat.

Este legat cu valea Suha și cu drumul distr. ce trece pe aci, printr'un drum neîntrerănit.

Are o școală populară cu o clasă și o casă de economii.

Teritoriul pe care se află azi satul, depindea de Negruleasa, mai înainte de anul 1838, când s'a așezat aci o colonie de germani veniți din Boemia.

Se găsește în acest sat, o fabrică de scinduri cu 3 gatere.

Populația se ocupă mai ales cu exploatarea pădurilor.

Posedă 33 pog. păm. arabil, 94 hect. finațuri, 2 hect. grădini, 276 hect. imașuri și 485 hect. păduri.

Se găsesc 24 cai, 430 vite cornute, 8 oi, 105 porci și 8 stupi de albine.

Scorbura, munte mic, 996 m. alt., la V. de com. Carlsberg, distr. Rădăuți.

Scorușul, vechiul cătun, pendinte de com. rur. Ciocănești, distr. Cimpulung.

Scorușul, poiană, distr. Cimpulung, între dealul și piriul cu același nume.

Scorușul, piriul, afluent pe dr. Bistriței isvoraște de sub poalele muntelui Dealu-Scoruș, și se varsă mai jos de com. Cîrlibaba.

Scorușetul, munte, ce ține de culmea Bobeica (v. Carpații Bucovinei și Bobeica-Culme) și se găsește în apropierea localit. Poiana Micului, distr. Gurahumora, avînd o înălțime de 1220 m. și formînd hotarul între distr. Cimpulung.

Scunca Mare, deal, 653- m.

alt., între piriul cu același nume și riul Suceava, în vecinătatea com. Carlsberg, distr. Rădăuți.

Seaca, mic afluent al pir. Glit, (v. Glit), cu care se împreună mai jos de com. Glit, distr. Rădăuți.

Secătura, tirlă, pendinte de moșia Vicovul-de-Sus, care la rindu-î face parte din moșia Vicovul-de-Sus, atenență a moșiei cu adm. part., ce poartă același nume, distr. Rădăuți.

Secătura, cătun, pendinte de com. rur. Negruleasa. distr. Cimpulung.

Are 2 case și 16 locuitori.

Secătura, deal, 762 m. alt., distr. Gurahumora, între fl. Suceava și piraie Bucșoaca și Voroneț.

Secătura, deal, 731 m. alt., între fl. Moldova, la V. și piriul Sălătrucul la O. distr. Cimpulung.

Secul, piriul, afl. pe dr. Dornei ce răsare sub coama muntelui Piciorul Gavrilienilor și se varsă în Dorna, față în față cu pir. Hazului, care vine de la st., mai jos de com. Dorna-Candreni, distr. Cimpulung.

Acest piriul este interesant prin faptul că în cursul său dispăre subit în pămînt și după ce percurge o suterană de o lungime de peste 1 km., răsare la S. de Dealul Munceilor, iarăși afară și îndreptîndu-se spre N. își continuă drumul spre punctul de revărsare.

Securicenii, sat, distr. Suceava, așezat în partea de N-V. a com. Rusu-Plavalari.

Suprafața 1.88 km.²; populația 174 locuitori, numai romîni, relig. gr. or.

Prin drumuri de cîmp e legat cu com. învecinată Rusu-Plavalari și Reusenii, precum și cu drumul distr. Suceava-Chilișeni.

Are o biserică filială cu hramul Sf. Nicolae, atenență a parohiei din Reusenii; ține de școala populară, de curînd făcută, din Reusenii.

La 1776, era în posesia boerului Constantin Caragea. Un an mai tîrziu trece în stăpînire boerului Balș; iar la 1783, este dăruită minăstirei Sf. Ion din Suceava.

În acest sat s'aun găsit virfuri de săgeți de bronz.

Populația se ocupă cu agricultura, creșterea vitelor precum și cu exploatarea pădurilor.

Posedă 194 hect. pămînt arabil, 25 hect. finațuri, 24 grădini, 50 hect. imașuri.

Se găsesc 25 cai, 97 vite cornute, 63 de oi, 87 porci.

Securicenii, moșie, cu adm. spec, distr. Suceava.

Suprafața 1.43 km.²; populația 11 locuitori, romîni gr. or. Are o singură casă.

Depindea înainte de com. Securicenii, și erau, la 1776, în posesiunea boerului Constantin Caragea, (v. Securicenii com).

Seletinul, tirguleț, distr. Rădăuți, așezat în grupe imprăștiat pe o mare întindere, pe ambele maluri ale Sucevei, de la Straja și pînă în apropiere de Șipot-Cam

Suprafața 111.70 km.²; populația 3.715 locuitori, mai bine de 2 părți huțani, ruteni gr.or. și puțini gr. cat.; o a treia

parte e formată din izraeliți, germani și puțini romini și poloni.

Se compune: 1) din satul de reședință Seletin, care împreună cu tirlele Merlova, Nisipitul și Rusca Ulma, numără 837 locuitori; 2) din cătunele atenente: Brodina, Erești, Falcău, Frasin, Fușce, Hepa, Cuninșchi, Opcina Costeliva, Crasnei Dil, Lupșin, Măgura, Plosca Cameral, Ropocel, Rusca, Sadău, Sipitul și Ulma, (v. fie-care;) și 3) din tirlele: Paltin și Salașiu (v. fie-care.)

Partea centrală a comunei e străbătută de drumul distr. Vicovul-de-Sus-Șipot, din care pleacă în cătunul Ropocel, o ramură, peste Plaiul Plosca, spre localitatea cu acelaș nume, iar din cătunul Rusca așa numitul drum militar peste Plaiul Șurdinului la Berhomet.

Este sediul unei judecătorii de ocol; are un oficiu poștal o școală populară cu 4 clase și o biserică parohială cu hramul „Nașterea M. D“.

A fost pină în timpurile din urmă cătun, menționat fiind pentru prima oară, într'un hrisov din 13 Martie 1490 al lui Ștefan-cel-Mare. In acest hrisov se spune că Seletinul era proprietatea minăstirei Putna.

In această localitate s'au găsit, de repetate ori, obiecte vechi, între care o sabie veche franceză ș. a.

Populația, formată în majorit. din huțani, se ocupă cu exploatarea de păduri, cu prășila de oi și cu stânăria.

Comuna posedă 289 hect. pământ arabil, 4077 hect. fînături, 1 hect. grădini, 3000 hect. imașuri, 314 hect. poeni, 31.790 păduri.

Se găsește 569 cai, 3600 vite cornute, 4500 de oi, 1200 porci, 290 stupi.

Seletin, moșie. atenență a moșiei cu adm. part. Izvor, distr. Rădăuți.

Are 231 locuitori.

Se compune: 1) din moșia Seletin, pr. zisă, cu 4 case și 15 locuitori; 2) din localitățile cu ferăstrac: Brodina și Falcău; 3) din herghelia Frasin; și 4) din tirlele: Sipitul, Tabora și Ulma (v. fie-care).

Seliciul, (Seliez), mic afluent pe st. Siretului, răsare mai jos de masivul deluros Zabie și se varsă în Siret, mai jos de com. Iordănești, distr. Storojineț.

Semacova, sat, care împreună cu satul de reședință Coniatin, formează comuna rur. Coniatin, distr. Vijnița.

Este așezat la O. de satul de reședință, și are o populație de 626 locuitori.

Se compune din vatra satului cu 410 locuitori și din cătunele: Hliboca, Pleta și Roșișnei, (v. fie-care.)

Semeca, tiră, pendinte de moșia cu adm. part. Babin, distr. Coțman.

Semiatin (Semiodyn), castel de vânătoare, pendinte de moșia cu adm. part. Vilaueca, distr. Vijnița.

Sf. Ilie, com. rur., distr. Suceava, așezată pe dr. pir. Șcheia, afluent al riului Suceava.

Suprafața, 15.09 km.²; populația 1402 locuitori, aproape exclusiv romini, relig. gr. or.

Se compune din vatra satului cu 1870 locuitori și din fermele Ceretei și Frumoasa.

Este așezată între cele 2 drumuri Suceava—Gurahu-

mora, dintre cari unul princip. și altul distr.

Are o școală populară cu 2 clase și o biserică parohială cu hramul „St. Ilie“.

Accastă comună s'a înjghebat de la 1457 încoace, în jurul minăstirei „St. Ilie“ zidită de Ștefan-cel-Mare pe acest loc, — la ce an, nu se știe positif (v. St. Ilie, minăstire).

Populația se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Comuna posedă 1643 hect. pământ arabil, 250 hect. fînături, 10 hect. grădini, 77 hect. imașuri.

Se găsește 64 cai, 300 vite cornute, 465 oi, 150 porci, 60 stupi.

Sf. Ilie, minăstire, astăzi biserică parohială în com. rur. cu același nume (distr. Sucevei) a fost întemeiată, pe cit se crede, de Ștefan-cel-Mare la 1504, lucru care nu se poate constata cu certitudine, hrisovul respectiv fiind învechit și rupt. Odată cu secularizarea celorlalte minăstiri de cătră Austria, a fost desființată și aceasta, avind în ultimul moment încă 8 monahi.

Minăstirea Sfintul Ilie posedă moșia Gropile, pe care este acum așezat satul cu același nume; apoi mai avea Satul-Mare, cite o jumătate din satele Costina și Mileșăuți, iar în Moldova posedă moșiile Iulești, Hodera și Iezereni.

Sf. Ilie, moșie, cu adm. spec. distr. Suceava.

Suprafața 5.26 km.²; populația 106 locuitori, romini în majoritate, apoi germani, israeliți, ruteni ș. a.

Se compune din moșiile: 1) St. Ilie, propriu zisă, cu 977 locuitori, care cuprinde și tir-

lele Ceretei și Ratuș și 2) Frumoasa.

Sf. Onufrei, (saŭ Minăstioara), *com. rur.*, distr. Siret, așezată între orașul Siret și dealul Minăstirea Horaeț, pe un piriu care se unește cu Solonețul și se varsă în fl. Siret.

Suprafața 9.70 km.²; populația 1111 locuitori, în majoritate romini, de relig. gr. or.; restul germani.

Se compune: 1) din satul de reședință Sf. Onufrei saŭ Minăstioara; și 2) din cătunul Dragoșanca (v. Dragoșanca, căt.).

Este străbătută de drumul distr. Siret-Fintina Albă; are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul Sf. Onufrei.

Accastă comună s'a întemeiat de coloniștii transilvăneni.

În anul 1787, populația a fost sporită prin coloniștii germani.

Locuitorii se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

St. Onufrei saŭ **Minăstioara**, *moșie*, cu administrație particulară, district Siret.

Suprafața 1.41 km.²; populația 36 locuitori, ruteni, israeliți și poloni.

Cuprinde pe lângă moșia St. Onufrei, propriu zisă, și tirla Ciornolozî.

Sona, *munte și masiv muntos*, 1359 m., ce ține de culmea Maximeț-Losova (v. Carpații Bucovinei), și se găsește în apropierea com. Dolhopole (Cimpulungul Rusesc, distr. Vijnița).

Sentor, *mic munte*, 934 m. alt.

între piriul cu același nume și riulețul Boul, ramificație a muntelui Paușa, aproape de localitatea Rușii-pe-Boul, distr. Cimpulung.

Senu, *mic afluent al pîr. Pantin*, ce se varsă în Sirețul (v. Pantin).

Răsare din pîd. Senu, distr. Storojinețului.

Senu, *pădure*, distr. Storojineț, la hotarul de V. al distr. continuarea pîd. Fintinița.

Din ea isvorește piriul Senu, afluent pe st. al riulețului Pantin, care se varsă în Siretul-Mic.

Serafina, *tîrlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Lucaveț, distr. Vijnița.

Serafineț, *cătun*, pendinte de satul Lucaveț-de-Jos, com. rur. Lucaveț, districtul Vijnița.

Are 297 locuitori, ruteni, gr. or.

Seredina, *afluent*, pe dr. riulețului Siretul Mic, răsare din pîd. Pătrăuți și primind pe st. pîriașul Pătrăului, se varsă în dreptul com. Pătrăuț-de-Jos, distr. Storojineț, străbătînd pîd. Lespezi.

Seredneț Tic, (Serednyj Tik), *tîrlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Zastavna, distr. Coțman.

Sergieni saŭ **Sirghieni**, (rut. Sergie), *com. rur.*, distr. Vijnița, așezată pe riul Putila, și lipită de com. Storoneț-Putila, în partea de S-O.

Suprafața 102.25 km.²; populația 1978 locuitori ruteni și ciți-va israeliți, relig. gr. or.

Se compune: 1) din satul de reședință Sergieni, care împreună cu tîrlele Bucovăț, Gherzo și Staica, numără 496 locuitori; 2) din cătunele: Bahna Logofătului, Cioralec, Froschi, Hrebin, Clichvsca Chicera, Cnișiv, Crasnei Dil, Zagorifschii Gruni, Pelepcova, Peșcințe, Ploschii, Pohar, Ripien, Riza, Serghisca, Rosișnei, Schirivvsca Chicera, Tonenchi, Tisnețchi, Vipcina Serghivvsca (v. fic-care).

Satul de reședință este străbătut de drumul districtual Storoneț-Putila-Seletin; are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Înălțarea Domnului”.

La 1776, era cătun pendinte de Cimpulungul Rusesc.

Populația se ocupă cu prasila vitelor, cu plutăritul și cu exploatarea pădurilor.

Comuna posedă 258 hect. pîmînt arabil, 2617 hect. fînațuri, 19 hect. grădini, 1319 hect. imașuri, 605 hect. poeni, 7069 hect. păduri.

Se găsesc 320 cai, 994 vite cornute, 1480 oi, 304 porci și 36 stupi.

Sergieni, (Sergie), *tîrlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Putila, distr. Vijnița.

Are 3 case și 5 locuitori.

Serghieva, (Sergiewa), *munte*, 1221 m. ce ține de lanțul carpatin Obeina-Mare saŭ Arșița și se găsește la V. de piriul Argelul, districtul Rădăuți.

Seropan, *deal*, 518 m., lângă com. Volovăț, distr. Rădăuți, și ține de reg. colinară dintre Suceava și Moldova.

Sihloaia, *munte*, ce ține de lanțul carpatin Obcina-Mare saŭ

Arșița și se află la N. de piriul Argel, în apropierea localității Putna, distr. Rădăuți, 1235 m.

Silon, (sau Siliona, sau Silieni), *sat*, pendinte de com. rur. Reusenii, distr. Suceava.

Are 122 locuitori, romini, de relig. gr. or., numai unul rom. cat., ține de biserica parohială din Uidești.

Se numește ast-fel după numele posesorului său Șerban Silion.

Sinăuți, *comună veche*, despărțită astăzi în 2: Sinăuți-de-Sus și Sinăuți-de-Jos (vezi fie-care).

La 1776, aparținea mazelului Ioniță Șobastan și rușilor Andrei Dragonici și Constantin Mohoritu. La 1777 a trecut în posesia boierului Lupu Balș. La 1780, a fost unită cu Gărbăuți.

Sinăuți-de-Jos, *com. rur.*, distr. Siret, așezată pe partea dreaptă a piriului Molnița, spre N-O. de orașul Siret.

Suprafața 7-14 km.²; împreună cu Sinăuți-de-Sus; populația 919 locuitori, ruteni și romini, relig. gr. or.

Este punctul final al unei armuri de șosea ce se desface din drumul princip. Cernăuți-Siret; comuna e legată cu orașul Siret și cu com. Rogojești, prin drumuri districtuale iar cu Gărbăuți și cu Sinăuți-de-Sus, prin drumuri de țară; de asemenea e legată și cu Botoșani.

Are un oficiu vamal, unul poștal, o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Pogorirea Sf. Duh”.

A format pînă în timpurile din urmă, împreună cu Si-

năuți-de-Sus. o singură comună, numită Sinăuți (v. Sinăuți).

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna aceasta, împreună cu Sinăuți-de-Sus, posedă 977 hect. pământ arabil, 144 hect. fînături, 13 hect. grădini, 37 hect. iamașuri, 96 hect. păduri.

Se găsesse 43 cai, 190 vite cornute, 50 de oi, 200 porci, 32 stupi.

Sinăuți-de-Jos, *moșie*, cu adm. part., distr. Siret.

Suprafața 1.97 km.²; populația 129 locuitori, în majoritate izraeliți, restul germani, ruteni, romini, ș. a.

Sinăuți-de-Sus, *sat*, distr. Siret, așezat pe partea dreaptă a piriului Molnița, care formează hotarul între Bucovina și România.

Suprafața 7.14 km.²; împreună cu Sinăuți-de-Jos, populația 323 locuitori, romini, relig. gr. or.

Prin drumuri de țară comunică cu localitățile vecine: Sinăuți-de-Jos, Poieni, Tereblecea și Gărbăuți. Ține de școala din Sinăuți-de-Jos; are o biserică parohială cu hramul „Înălțarea Sf. Cruci”.

A format pînă în timpurile din urmă, împreună cu Sinăuți-de-Jos, o singură comună numită Sinăuți (v. Sinăuți).

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Se găsesse 21 cai, 121 vite cornute, 16 oi, 140 porci și 114 stupi.

Sinăuți-de-Sus cu Gărbăuți, *moșie*, cu adm. part., distr. Siret.

Suprafața 4.10 km.²; populația 40 locuitori, în majoritate romini, restul ruteni ș. a.

Sipitul, *cătun*, pendinte de com. rur. Seletin, distr. Rădăuți, așezat pe valea Sucevei.

Are, 184 locuitori, hutani, gr. or.

Sipitul, *tirle*, pendinte de moșia Sletin, atenție a moșiei cu adm. part. Isvor, distr. Rădăuți.

Are împreună cu tirlele Tabora și Ulma, 3 case și 9 locuitori.

Sipitul, *piri*, afluent pe dr. Sucevei, răsare sub muntele Smidești, și primind pe st. pirișul Tinosul, se varsă în Suceava, în dreptul căt. Sipitul.

Siret, *district politic și ocol judecătoresc*. Are o suprafață de 524.60 km. pătrați, cu o populație de 60.000 de locuitori, și se mărginește la E. cu Regatul României, la N. cu districtul Cernăuțului, la V. cu districtele Storogineț și Rădăuți, iar la S. cu districtul Sucevei.

Acest distr. deși are aparența unei regiuni colinare, e totuși compus mai mult din complexuri de pământ arabil. Posedă însă și păduri, ce par a fi fost într-o vreme chiar codri nepătrunși. Aceasta se poate vedea după întinderea ce o au și acum unele părți arborose, cum de ex. între localitățile Hliboca-Tărășeni. Aci terenul deși păduros și prăpăstios, prezintă și regiuni mlăștinoase, datorite scurgerii unor izvoare ascunse și nesăcate, cari sunt o particularitate curioasă, mai

ales în partea vestică, a distr. sub numele de Mihuceni. De ast-fel districtul este bine ineztrat de natură, oferind atât agri-culturei, cât și prasilei de vite toate înlesnirile posibile.

Siretul ca district, are populațiunea cea mai variată din toată Bucovina. Majoritatea locuitorilor este românească. întrece însă ca număr total cu puțin numărul cel constituiesc celelalte naționalități pripășite prin împrejurări curioase tocmai în acest district. Intre aceste naționalități străine, au Rutenii locul cel d'întîi și trebuie de relevat, că nicăirea în Bucovina elementul lor nu s'au lătit atât de puternic și repede ca în districtul Siretului. Rutenii de aci sunt de alt-fel invadatori involuntari. Căci din diferite date istorice cunoaștem că, au fost aduși din vremuri de prin părțile Pocuției și stabiliți pe la moșiile boierești din această parte a foastei Moldove. Ba mai mult, căci după ocuparea Bucovinei de către Austria, mai ales cînd s'a făcut schimbul moșiilor minăstirești, locuitorii ruteni de pe la moșiile din Moldova, au trecut, nu se știe bine din ce pricină, cu grămada în Bucovina. Ast-fel s'a format d. ex: satul Bălcăuți, între Radicfalva și Țirgul Siret. Pe lângă masele aceste compacte de element rutean pripășit în mijlocul Romînilor, districtul a mai fost apoi împestrițat după ocuparea austriacă prin aducerea de colonii ungurești (Hadicfalva, Istenseghit) colonii de lipoveni (Fintina-Albă, Clinăuț) și colonii de germani Te-reblecca și Sf. Onufri).

Districtul deși poartă numele riului Siret, este totuși percurs numai în direcție de

mică diagonală de acest rîu, care intră în district pe la satul Camenca și după ce udă centrul districtului, orașul Siret, trece în Moldova, formînd pînă în punctul Călinești chiar hotarul între Bucovina și România.

Districtul este străbătut de drumul principal (așazisa șosea a Impăratului Franț) și de alte cinci drumuri districtuale destul de bune. Afară de asta este traversat și de calea ferată principală Lemberg-Cernăuț-Iași, (astă-zî linie de stat) din care se ramifică în stațiunea Hliboca două linii locale și anume: Cea d'întîi în direcțiunea Storojineț-Berhomet, iar a doua, care leagă Hliboca cu orașul Siret.

Populațiunea rurală se ocupă cu agricultura și prasila vitelor, afară de coloniștii germani, cari făceau într-o vreme (și) negoț însemnat cu cai. Lipovenii se ocupă cu grădinăria, cu săpatul șanțurilor și cu vinzarea ambulantă a fructelor, iar coloniștii unguri fac în parte și cărașie. Apropierea frontierei romine contribue mult la prosperitatea economică a acestui district.

Districtul Siretului are și puncte numeroase cu amintiri istorice. Aci (lîngă Hliboca) se află urmele unei cetăți foarte vechi antemoldave care prezintă la rîndul ei urme ce ne semnalează chiar epoca de piatră. Tot în acel district se văd numeroși tumuli, ce denotă rămășiți din epoca ferului. Lîngă Hliboca se pare că era situată vestita „Dumbrava Roșie“, unde au ispășit polonii regelui Albreht, bătuți de Ștefan-cel-Mare la 1497, osînda, de a fi puși în jug și a ara un petec întreg de pămînt, care

a fost sămănat apoi cu ghindă de stejar, făcîndu-se în urmă dumbravă. Sigur este însă că pe acele locuri a avut loc o bătălie între Moldovenii și regele Ion Cazimir, la 1359.

Districtul are ca proprietate 33371 hect. pămînt arabil, 5339 hect. finațuri, 806 hect. grădini, 4436 hect., 5729 păduri. Statistica animalelor de casă prezintă: 4934 de cai, 19000 vite cornute, 7700 oi, 14092 porci 3384 stupi de albine.

Siret, oraș, desigur cea mai veche localitate din Bucovina este situat pe malul drept al riului cu același nume și are o suprafață de 11.81 km. patr. cu 7400 de locuitori. Populațiunea băștinașă e românească, însă inferioară ca număr totalului de străini ce au invadat localitatea și din cari evreii prezintă majoritatea.

Orașul Siret este centrul a șase cai de comunicație, din cari unul formează așa numita șosea a Impăratului Franț și leagă Siretul cu Cernăuțul și cu Suceava, iar celelalte cinci duc în diferitele localități ale districtului. Pe lîngă asta orașul este și stație finală a liniei ferate locale, ce se împreună la Hliboca cu calea ferată principală Lemberg-Cernăuț-Iași.

Siretul este sediul unui căpitan de district (prefect) și centrul ocolului judecătoresc Siret. Are un gimnaziu cu patru clase, mai multe școli primare de ambe sexe, un cabinet de lectură romin, o casă de economii, o fabrică de bere și alte mici stabilimente industriale.

Pe lîngă bisericile de cult catolic și protestant, Siretul posedă trei biserici romine-or-

todoxe, din cari două sunt de o vechime istorică extra-ordinară. Cea d'întîi e biserica cu hramul Sf. Ioan, zidită între anii 1372—1388, de domnul Moldovei Petru Mușat. A doua este biserica cu hramul Sf. Treimi, întemeiată tot de unul din cei d'întîi domni ai Moldovei, și anume de Iancu Sas (1354—1358). A treia biserică cu hramul Sf. Dumitru, care, ca și cea de a doua, servesc astăzi ca biserici filiale pe lângă cea întîi pomenită, este de dată mai nouă și a fost clădită la 1730 de Ioan Sbiera din Tîbeni.

Istoricul orașului Siret, de și nu prea bine lămurit încă, ne arată localitatea ca cea mai veche din cite le are Bucovina. Momentul originii mai deslușite începe cu tradițiunea, cum că aci s'ar fi aflat pe la începutul veacului al trei-sprezecelea o cetate al ordinului german cavaleresc al Iohaniților, cu care trebuie să fi fost evident în legătură și episcopatul catolic ce s'a întemeiat tot aci și a durat de la 1374 și pînă la 1401. Impreună cu acest episcopat a existat în Siret pe aceeași vreme și un convent de călugări Dominicani, însărcinați cu propagarea catolicismului între locuitorii ortodocși baștinași și cari au avut a se lupta în privința asta cu rezistență destul de mare, judecînd după faptul istoric, că doi din acești misionari au suferit martirul în Siret. După monetele romane găsite se poate conchide că Siretul a fost colonie romană însemnată, după ce fusese, cum arată săpăturile delingă Hliboca, probabil centrul unei populațiuni, ce se poate urmări pînă în epoca de fer și cea de peatră.

Orî-cum ar fi, rămîne totuși un ce curios, că presupusele resturi din aceste amintiri istorice nu se văd, afară de valurile de pămînt în formă de întărituri, asta poate din pricina că materialul din ruinele ce vor fi existat, s'au întretrebuințat la clădirile orașului actual. Istoricul moldovean al orașului ar indica pe Sas-Vodă ca reîntemaiator al Siretului. Sigur este în orice caz că Siretul era pe la anul 1365 și pînă la 1388 reședința domnului Moldovei Petru Lațcu. La 1361, orașul a fost distrus de Tătari. Municipality Siretului avea ca și cea a Sucevei organizațiune germană.

Siretul ca comună urbană posedă 829 hect. de pămînt arabil, 56 hect. ianașuri, 76 hect. grădini, 96 imașuri, 18, 5 hect. păduri. Statistica animalelor domestice arată la rîndul ei: 222 cai, 670 vite cornute, 14 oi, 962 porci și 164 stupi de albine.

Siretul, rîu, ce se formează din Siretul-Mare și Siretul-Mic. Siretul-Mare ia naștere din afluența piraielor: Bursucău, Ciorniș, Zubranița, Isvoraș și Petrovăț, din cari cel d'întîi își are obirșia sa la piciorul muntelui Lungul Vechiu, al doilea sub poalele muntelui Șurdin, al treilea între povișele culmei Ciumărna, al patrulea însă răsare de sub culmea Strimca, pe cînd al cincilea isvorăște sub coama muntelui Travien.

Siretul curge pînă la com. Șipot. în direcțiune de de N-O. continuînd această direcție și mai departe pînă la sat. Lăpușna, după ce a făcut însă o curbă. De la Lăpușna el se ține exact spre N. cotește

apoi spre N-O. menținînd această direcție pînă la com. Lucaveț unde se desface în mai multe brațe. Apoi începe să curgă în șerpuituri din ce în ce tot mai dese spre O. precurgînd valea sa destul de largă pînă la localit. Comărești, și de acolo înainte spre S-O. cu cotituri variate pînă la tirgul Stărojinț. De la Stărojinț Siretul se îndreaptă spre S. și pe urmă puțin spre S-O. continuînd ast-fel cursul său pînă la eșirea din țară. Lîngă com. Suceveni riul primește pe dr. Siretul Mic și ocolînd în curbe mari orașul Siret pe la partea de N. formează de aci înainte și pînă la localit. Cîdești hotarul între Bucovina și România. Siretul percurge pe terit. Bucovinei o distanță de 151 km. și ocupă cu afluenții săi Suceava, Moldova și Bistrița cu care se împreună mai jos. în România, din întregul cuprins al Bucovinei suprafața cea mai considerabilă adică 6500 km. patr. Apa sa este foarte limpede și se împarte chiar de la început în ramificațiunile numeroase ale albiei sale, aducînd în timpul topirei zăpezilor cu sine mult nisip și pietriș. pe care îl depune succesiv pe malurile sale, une-orî destul de distanțate, formînd terenuri nisipoase și prundișuri numeroase.

Particularități deosebite față de cele-lalte riuri ale Bucovinei găsim la riul Siretului prin faptul că, face chiar de la eșire din munți, lîngă sat. Berhomet, distr. Stărojinț, o mulțime enormă de serpentine și prin împrejurarea că în partea sa de jos malurile din st. sunt nămolite și mlăștinoase, pe cînd cele din dr. se prezintă de regulă mult mai ridicate.

Lățimea Siretului variază foarte mult din cauza marelui număr al serpentinelor sale; totuși se poate zice că la cursul superior ea este între 20 și 50 m., iar în partea de jos între 50 și 150 m. Tot asemenea și adâncimea ar avea media pînă la 2 m., crește însă la unele locuri pînă la 4 m. și mai mult. Inclinațiunea acestui riū în reg. muntoase e de 13 m., iar la șes 1 1/2. Pe la mijlocul cursului său pînă la localit. Vășcăuți, Siretul poate fi încă traversat cu piciorul, de acolo înainte însă punțile și podurile se impun. De la Berhomet în jos repezițiunea Siretului se potolește subit și înclină spre inundațiunii numai cit pe lingă com. Jadova, Panca, Storoiineț, Ropcea, Iordănești și Presecăreni.

Apele joase ale Siretului nu permit plutăritul, cu atît mai mult însă sunt întrebuințate la iezături pentru punerea în mișcare a numeroaselor mori și ferestraie. În multe locuri albia Siretului e închisă prin zăgazuri ce se întind pe toată lărgimea ei. La Lăpușna, Mejbrodi, Storoiineț și Siret sunt construite peste riū poduri mari și solide, acestea fiind punctele de trecere ale șoselelor principale. Afară de asta și cale ferată își are la Mejbrodi, Siret și Cerepcăuți, poduri speciale.

Afluenții mai principali ai Siretului sunt pe st. piraiele: Lăpușna, (Lilieci), Steleci, Stepnic-Suhi, Mihodra cu Mihoderca, cu Solonețul și cu Slavețul, Bilca, Hlibiciocul, Selici, Cotovățul și infine pîr. Molnița, care formează hot. spre România,

Afluenții Siretului pe dr. sunt pîr.: Lostun, Pehrestie,

Mihova, Jidovca, Bucovul, Tisovățul, Dubovățul, riulețul Siretul-Mic (vezi Siretul-Mic), și în fine piraiele Camenca și Volcinețul.

Siretul-Mic, riuleț, afluent pe dr. Siretului Mare, ia naștere din pîriiașele Dumitrița, Comănești și Hilcea, care răsar între culmile ramificațiilor de N.ale munților Tomnaticului. După împreunarea acestor 3 pîriiașe Siretul-Mic, se îndreaptă spre N.-O., primind în drum pe partea st. pîr. Pantinul, de unde se îndreaptă apoi spre O., curgînd în acea direcție pînă la com. Davideni; de aci și pînă la Pătrăuțul-de-Jos, ia o direcție S.-O. și curge apoi spre R. unde se varsă lingă localit. Suceveni, distr. Storoiineț în Siretul-Mare, formînd numeroase și caracteristice serpentine. Afluenții Siretului-Mic pe st. sînt: Strahovățul, Solonețul-Mare, Pantinul, Hovinețul, Crivățul, Iarnovățul, Gîrbosul, Dușa, Mărețul și pîr. Arșovăț. Iar pe dr. primește: Sirețul cu afluenții săi Ciudei și Frăsinetul, apoi pîr. Seredni, Cercasca și pîr. Tomesul.

De la obîrșia sa și pînă la vărsare în Siretul-Mare, acest riuleț percurge exclusiv distr. Stărojiinețului, udînd pe lingă com. Suceveni, unde-i este punctul de vărsare, încă și alte localit. principale, cum e de ex: Cupca, satele Pătrăuțul și Budinițul, Opațul, Davideni și Banila Moldovenească, Pătrăuțul-de-Sus și Jos, etc.

Sirețelul, pîriă, afluent al riulețului Siretul Mic, răsare de sub muntele Petrușca, alături de obîrșia Fălcăuțului (ce ține de basinul Sucevei) și primind pe st. sa pîriiașele: Colanul,

Cacaciul și pîr. Ciudei, cu afluenții acestuia Zubrovița și Valicul, udă comunele Crasna-Putnei și Crasna-Ilschi, ia pe dreapta pîriiașul Soloneț, udă tirgulețul Ciudeiului și împreunîndu-se lingă com. Igești cu pîr. Frasinet, se varsă după multe șerpuituri în riulețul Siretul Mic, între localit. Pătrăuțul-de-Sus și Pătrăuțul-de-Jos, distr. Storoiineț.

Sirețelul, moșie, particulară, distr. Storoiineț.

Are o populație de 293 locuitori.

Formează o singură moșie, numită Crasna-Ilschi, împreună cu Lunca (Weiler) și cu Crasna-Ilschi (propriu zisă).

Sîrba, tîrlă, pendinte de tirgul Vatra-Dornei, pr. zisă, distr. Cimpulung.

Sîrbul, tîrlă, pendinte de com. rur. Boianciuc, distr. Coțman.

Slatina, tîrlă, pendinte de moșia Vicovul-de-Jos, atenență a moșiei cu adm. part. Vicovul-de-Sus, distr. Rădăuți.

Slatina, mic afluent, pe st. riulețului Putila, (v. Putila). Răsare de sub poalele muntelui Hreben și se varsă în Putila, față în față cu gura pîriului Putilivca, în apropierea isvorului de sare ce se află acolo, distr. Vijnița.

Slatina, afluent, al pîr. Voitinul, cu care se varsă în Suceava, (v. Voitinul); răsare de sub poalele înălțimei Dealul Slatina, și se varsă în, pîr. Voitinul.

Slatina, poiană, distr. Cimpulung, la poalele de N.-O., ale muntelui Măgura.

Slaveț, culme mică, se ține de spinarea carpatină Cruhla, (v. Carp. Bucovinei).

Slavețul, afluent, al pîr. Mihodra, ce se varsă în riul Siret, (v. Mihodra). Răsare sub muntele Chiceroa și, curgînd pe sub poalele culmei Slaveț, se varsă în pîr. Mihodra, deasupra com. Lucavăț, distr. Storojineț.

Slătioara, sat, distr. Cimpulung, așezat în mijlocul unei păduri, pe pîriul cu acelaș nume, afluent al pîriului Gemine.

Suprafața 30.89 km²; populația 348 locuitori, romîni, relig. gr. or.

Se compune din vatra satului cu 168 locuitori, și din cătunele: Pîriul Rece, Plaiul Muntelui și Runcul Tăutului (v. fie-care).

Printr'un drum mare, neîntrerînit, este legat cu Gemine și cu Stulpicanî, pe unde trece drumul distr. Ostra-Bucșoaea; cu Cimpulung comunică numai printr'un drumeac de călărit.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică filială cu hramul Sf. Arh. Mihail și Gavril.

Pină la 1783, a fost proprietate a minăstirei Voroneț.

Iși derivă numele de la isoarele de slatină ce se găsesc aci. Se mai află aci și o fabrică de chiristegie.

Populația se ocupă cu prasila de oi, și cu exploatarea pădurilor.

Satul posedă 11 hect. pămînt arabil, 380 hect. finațuri, 2 hect. grădini, 100 hect. imășuri, 17, hect. poeniși, 2556 hect. păduri.

Se găsesc 36 cai, 294 vite cornute, 1800 oi, 80 porci și 23 stupi.

Slătioara, pîriiaș, care, împreună cu pîriiașul Plotonița, formează un afluent pe st. pîr. Gemine (v. Gemine), răsărind din Obcina Arșița.

Slătioara, mic afluent, al pîr. Voroneț ce se varsă în Moldova (v. Voronețul), răsărind sub muntele Piciorul Slătioara, nu departe de hotarul Romîniei.

Slîmușiuca, (Slimusziwka), tîrlă, pendinte de moșia cu adm. part. Luca, distr. Coțman.

Slîmușiuca, (Slimusziwka), tîrlă, pendinte de moșia cu adm. part. Prelipcea, distr. Coțman.

Slîmușiuca (Slimusziwka) Na Hori, tîrlă, pendinte de moșia cu adm. part. Luca, distr. Coțman.

Slobozia. Vezi Slobozia-Pruncului, com. și Milișăuțul-de-Jos, moșie.

Slobozia-Berlinți, sat, distr. Siret, așezat în partea de V. a com. Oprișeni.

Suprafața 3.78 km.² împreună cu com. Berlinți sau Stîrcea; populația 324 locuitori, mare parte ruteni de relig. gr. or.

Este lingă drumul princip. Cernăuți-Siret și lingă cel districtual Oprișeni-Storjineț și printr'un drum de țară comunică cu Trestiana; stație de drum de fer a liniei locale Hliboca-Siret; ține de școală și biserica din com. Oprișeni.

Colonie de țărani scutelnici, înființată pe teritoriul com. Berlinți sau Stîrcea.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Se găsesc 11 cai, 91 vite cornute, 65 porci și 47 stupi.

Slobozia - Berlinților, fermă, pendinte de moșia cu adm. part. Stîrcea, dist. Siret.

Slobozia-Davidenilor, (sau Zrubul) cătun, pendinte de com. rur. Davideni, distr. Storjineț.

Slobozia-Pruncului sau numai Slobozia, numire rutenească dată com. rur. Milișăuțul-de-Jos, distr. Suceava.

Este o colonie de scutelnici de unde și numele cel-poartă.

Slobozia-Ropcea, cătun, cu o populație de 87 locuitori, romîni, pendinte de com. rur. Ropcea, distr. Storjineț.

Smizi, cătun, pendinte de com. rur. Dorna - Candreni distr. Cimpulung.

Are 115 locuitori romîni gr. or.

Smuhar, cătun, pendinte de satul Pozahariei, com. rur. Pozahariei, dist. Vijnița.

Are 15 case și 71 locuitori.

Smuhar, cătun, pendinte de satul de reședință Răstoace, com. rur. Răstoace, distr. Vijnița.

Are 225 locuitori, huțani gr. or.

Smuhar, mic afluent, pe dr. Ceremușului, ce răsare sub poalele muntelui Cereșnia și se varsă în dreptul localit. Răstoace distr. Vijnița

Sniace, cătun, pendinte de com. rur. Cuciur-Mare, distr. Cernăuți.

Are 20 case și 93 locuitori, ruteni, gr. or.

Snidovata (de la vechiul Snihovata, slav. *Muntele cu zăpadă*), *munte*, 1145 m., ce ține de culmea Travien (v. Carp. Buc.) și se află nu departe de satul Șipot pe Siret, distr. Vijnița.

Snop, *poiană*, distr. Cimpulung, la N. de piriul cu acelaș nume, care se unește cu piriul Sărișor, ce servește de hotar între Bucovina și România.

Socole, *cătun*, pendinte de com. rur. Chișelițeni, distr. Vijnița. Are 142 locuitori, ruteni, gr. or.

Socole Henciarisca, *cătun*, pendinte de com. rur. Toraceni, distr. Vijnița. Are 20 case și 88 locuitori, ruteni, gr. or.

Socole, *tîrlă*, pendinte de Dîltinețu, satul de reședință al com. rur. cu acelaș nume, distr. Vijnița.

Solca, *tîrg*, distr. Gurahumora, pe ambele maluri ale piriului cu acelaș nume, într'o regiune pitorească prin înfățișarea ei muntoasă și acoperită cu păduri.

Suprafața 10.98 km. pătrați, cu 491 de case și 2400 de locuitori, cari sînt, afară de cîteva sute de evrei și meseriași germani și slovaci, toți de naționalitate romină și religiune ortodoxă. Tîrgul este traversat de drumul mare principal (carpatin) ce duce de la Rădăuți spre Gurahumora. Este sediul unei judecătoria de ocol, are perceptorie, o școală de băeți și una de fete cu cite 4 clase, oficiul telegrafo-poștal, o casă de economii și un cabinet de lectură românesc.

În Solca se află stabilimente de băi și un fereștrău mare cu aburi.

Are ca biserică, clădirea vechii minăstirii Solca (v. Solca minăstire) cu hramul Sf. Apostoli Petru și Pavel, precum și o biserică filială în localitatea Glit. În Solca se află însă și o biserică catolică.

Satul Solca din care a eșit tîrgul de astăzi, este destul de însemnat în istoria țării, prin faptul că se pomenește deja în anul 1418 ca aparținînd unui oarecare Vlad, apoi boierului Cristea și în urmă, pircălabului din Suceava Luca Arbore, care murind decapitat (1533) l'a lăsat moștenire unui oarecare Udrea Orbul, ce ținea de soție o nepoată a lui Arbore. Acest Udrea a schimbat cu mitropolitul Gheorghe Movilă satul în contra moșiei Stanilești, peste care a mai primit, precum zic cronicile, încă 300 de zloți și un pocal de argint. Mitropolitul Movilă a dăruit satul Solca minăstirei sale Sucevița, danie ce a fost în urmă anulată de Tomșa Vodă, care a găsit de cuviință a dăruii satul minăstirei Solca cu hrisov din 31 Iulie 1615.

La miază-noapte de Solca se află piscul vestit Piatra Muierilor, ce-și are numele de la o legendă populară, care zice că acolo s'ar fi adăpostit pe vremea invaziunii tătarăștii femeile din satul Solca.

La S.-V. însă se vede Dealu Vodă, așa poreclit după o altă tradițiune, care pretinde că în virful acestui munte s'ar fi suit de multe ori domnul Ștefan-cel-Mare.

Pozițiunea bine apărută și umbratică a Solcei a făcut ca Solca să fie căutată pe timp de vară de mulți bolnavi, mai ales

pulmonari. Stabilimentele hidro-therapeutice înființate de curînd acolo, au contribuit la frecvența localității, mai ales de către evreimea din România.

Populația rominească se ocupă cu agricultura și negoțul; mazurii și slovaci pripașiți pe aci, lucrează la fereștreul mare cu aburi, sau la băile Solcei.

Comuna posedă 894 hect. de pămînt arabil, 203 hect. finatură, 32 hect. grădini, 340 hect. imasuri și 3.120 hect. păduri. Animale domestice însă se găsiau după ultima statistică: 121 cai, 580 vite cornute, 80 de oi, 1.074 porci și 139 stupi de albi.

Solca, *minăstire*, astăzi biserica parohială, în tîrgul cu acelaș nume (distr. Gurahumora), a fost întemeiată de domnul Moldovei, Ștefan Tomșa (1615) și a menținut pînă la 1788, cînd a fost secularizată de Austriaci. Din pricina războaielor, această minăstire, a avut a suferi mai mult ca ori care. Afara de asta și proprietățile ei au fost adesea obiectul unor certuri continue, mai ales fiindcă moșia Solca însăși fusese dăruită de mitropolitul Gheorghe Movilă, mult protejatei sale minăstiri Sucevița.

Minăstirea Solca era înzestrată cu proprietăți frumoase și numeroase, căci avea în Bucovina pe lingă moșia Solca, sau Arbore, (așa numită după proprietarul ei vechiu, pircălabul Luca Arbore, care a fost decapitat la 1523) încă moșiile Botușana, Cașvana, Hrincești, Rădăuți, Crainicești, Drăgănești, Ivancăuț, Pirlîșeni, o parte din Mîleşăuți și culmile de munți Cocoșul, Găina, Porcescul și Botoșul. Peste hotar, în Mol-

dova, aparțineau minăstirei Solca: moșiile Faraoni, Minăstireni, Ciorsaci, Costești și heleșteul Luciului.

Pe la anul 1776 se mai aflau în Solca 17 monahi, după secularizare, însă atât clădirea cât și însăși biserica au fost utilizate ca magazine militare.

Solca, moșie, cu administrație specială, distr. Gurahumora.

Conține pe lângă moșia Solca pr. zisă și tîrlele Arbora, Coman și Saca.

Suprafața 136.47 km²; populația 92 locuitori în majoritate germ. de relig. rom. cat.

Solca, pîrîu, afluent pe dr. Sucevei, își adună apele sale din pîr. Isvorul și pîr. Pusteți, pe lângă poalele munților Piatra-Muierilor și Vulturul și, udînd comunele Solca și Arbora, se varsă în Suceava, lângă punctul Gura Solcei, distr. Rădăuți, după ce a primit încă pe dr. pîriiașul Criveț, iar pe st. pîriiașele Glit și Iaslovățul.

Soloneț, com. rur., districtul Suceava, așezată pe pîriul cu acelaș nume la confluența sa cu pîriul Rosoș.

Suprafața 5.48 km²; populația 817 locuitori, romîni; relig. gr. or.

Este situată lângă drumul distr. Suceava-Cacica, precum și lângă linia ferată Hatna-Cimpulung.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică filială cu hramul „St. Nicolae” zidită la anul 1764 de Diamant Grebencea și ținînd de parohia Teodorești.

La 1776 era proprietatea mazălului Matei Bantș și a căpitanului Dumitru Strigiri.

Și aici, ca și în alte comune

ale Bucovinei, s'au așezat coloniștii transilvăneni.

În această comună se află un izvor de apă sărată.

Populația se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Comuna posedă 1.313 hect. pămînt arabil, 204 hect. fînături, 13 hect. grădini, 329 hect. îmașuri, 473 hect. păduri.

Se găsesse 33 cai, 286 vite cornoate, 378 oi, 323 porci și 21 stupi.

Soloneț, cătun, pendinte de com. rurală Bănila Moldovenească, distr. Storjineț.

Are 314 locuitori.

Soloneț, cătun, pendinte de com. rur. Bahna, distr. Vijnița.

Are 14 case și 74 locuitori.

Soloneț, moșie, atenență a moșiei cu adm. spec. Teodorești, distr. Suceava.

Are 6 case cu 38 locuitori.

Depindea odată de com. Soloneț (vezi Soloneț com.).

Soloneț, culme mică, ce ține de spinarea carpatină Cruhla (v. Carp. Bucovinei).

Solonețul, riuleț, afl. pe dr. Sucevei; răsare nu departe de localitatea Poiana-Micului, între munții Frasin și Ozmolena, udă localit. Solonețul-Nou și Parțești-de-Sus și primește mai jos de com. Cacica pîriiașele Blindețul pe dr. și Racova pe st. Curge apoi prin com. Parțești-de-Jos, unde se împreună cu pîr. Varvata, udă localit. Ludi Humora, Comănești, primește lînga loc. Soloneț pîriiașul Rosoș și străbătînd comunele Teodorești și Pictroasa, se varsă în dreptul localit. Parhăuți, distr. Sucevei.

Solonețul, afluent al pîr. Mihodra.

ce se varsă în riul Siretului (v. Mihodra). răsare între muntele Curicov și Chicerca și, ocolînd culmea Soloneț, se împreună cu pîr. Mihodra în dreptul satului, cu acelaș nume, distr. Vijnița.

Solonețul-Mare, pîrîu, afl. pe st. riulețului Siretul-Mic, care răsare sub muntele Velica Chicerca și, primînd la dr. sa pîriiașul Solonețul-Mic, se varsă în Siretul-Mic, ceva mai jos de sat. Augustendorf, distr. Storjineț, aproape de tot de gura pîr. Pantin.

Solonețul-Mic, pîr., afl. al Solonețului Mare, ce răsare sub acelaș munte ca Solonețul Mare.

Solonețul-Noș, com. rur., districtul Gurahumora, așezată pe pîriul Soloneț, spre N-V de Cacica și spre V. de Parțești-de-Jos.

Suprafața 9.25 km², împreună cu Parțești-de-Sus, populația 889 locuitori, poloni și puțină ruteni; relig. rom. cat. pentru majoritate și gr. cat. pentru rest.

Se compune din satul Solonețul-Noș, pr. zis, care împreună cu tîrta Muniac, are 1717 locuitori și din cătunul Măidan (vezi Măidan, căt.)

Este străbătută de drumul districtul Solca-Gurahumora; are o școală rom. cat.

La 1776, era în stăpînire mazălului Matei Bantș și a neguțătorului Dumitru Stigiri.

Este o colonie de Slovaci așezată peste populația de aci, formată din locuitori originari și din emigranți transilvăneni.

Spleny,¹⁾ pomenește d'un izvor de slatină în acest loc.

¹⁾ General austriac, autor al primei

Principala ocupație a locuitorilor este exploatarea de păduri, se indeletnicesc însă, și cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Se găsesc 95 cai, 440 vite cornute, 167 oi, 340 porci 43 stupi de albine.

Sovița-de-Jos, pîrii, pr. afl. pe st. Prutului; răsare lângă hotarul Galiției, mai jos de local. Verenceanca și udind tîrgulețul Coțman și com. Șciuca, se varsă în Prut în fața sat. Mamdeștii Noi, distr. Cernăuți.

Sovița-de-Sus, pîriu. afl. pe st. Prutului, răsare mai sus de lacurile Staucenilor, distr. Coțman, pecare le alimentează, și curge, ocolind culmea Ivancăuțului, pe lângă com. Șpeniț, vărsîndu-se în dreptul cat. Mamaeștii Vechi, distr. Cernăuți.

Spărtura, cătun, pendinte de com, rur. Rușii-pe-Boul, distr. Gurahumora.

Este asezat pe pîriul Ienono, afluent al pîriului Boul.

Spărtura, tîrlă, pendinte de satul Pojorita (pr. zisă) care este o parte din com. rur. Pojorita, distr. Cimpulung.

Are 91 locuitori.

Spasca, cătun, pendinte de com. rur. Mihalcea, distr. Cernăuți.

Are 205 locuitori romîni, gr. or. și o biserică filială,

Spasca, deal, 455 m., lângă cătunul cu acelaș nume, distr. Cernăuți și ține de reg. deluroasă dintre Prut și Ceremuș.

geografii a Bucovinei, publicată cu ocazia ocupațiunei ei de armatele austriace și încorporarea ei la Imperiu.

Spasca, grup de înălțimi ce țin de regiunea colinară care se întinde pe linia Cernăuți-Sinăuții-de-Jos și se găsește la V. de orașul Cernăuți.

Spasca, pîrii, ce răsare sub dealurile Spasca, distr. Cernăuți, și se varsă în pîriul Corovia (v. Corovia).

Spința, poiană, distr. Cimpulung, la N. de poiana Sărișor și la V. de Pietrile-Arse.

Staica (Stajka), cătun, pendinte de satul de reședință Serghieni, com. rur. Serghie, distr. Vijnița.

Staica, munte, (876 m.), ce ține de grupul de culmi Cornu-Tomnaticul (v. Carpații Buc.) și se găsește lângă loc. Mihova, distr. Vijnița.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Staica, mic afluent al pîriului Ripien, care se varsă în riulețul Putila (v. Ripien). Răsare sub culmea Ripien.

Stanca, tîrlă, pendinte de com. rur. Ivancăuți, distr. Coțman.

Are 2 case și 9 locuitori.

Stanehora, tîrlă, pendinte de moșia cu adm. part. Jujica, distr. Cernăuți.

Stara Obcina, pisc, ce ține de munții Cirlibabei. Are o înălțime de 1487 m. și se află în apropierea localității Cirlibaba, distr. Cimpulung.

Stara Vipcina, (Wipczina) culme muntoasă, ce ține de șirul principal al Carpaților Păduroși din Bucovina și se întinde de la poienile Zupaniei și pînă la muntele Lucinei, avînd ca punct mai ridicat pe

muntele Hrobi (1505 m.) distr. Rădăuți. (v. Carp. Bucov.)

Stareî Felvaroc (Staryj Filvarok), cătun, pendinte de moșia cu adm. part. Iurcăuți, distr. Coțman.

Are 5 case și 86 locuitori.

Stănești, ocol judecătoresc, cuprinde pe lângă tîrgul Stănești-de-Jos, unde e judecătoria, încă 10 comune rurale și 8 administrații de moșii independente, cari reprezintă la un loc, un total de populațiune de peste 20.000 de suflete, element mai mult rutean.

Stănești, veche comună, despărțită astăzi în două comune deosebite cu administrații speciale: Stănești-de-Sus sau din Deal și Stănești-de-Jos sau din Vale (v. fiecare).

La 1776, era o parte în proprietatea mazelului Constantin Stroescu; iar 3 părți aparțineau Marelui Logofăt Lupu Balș. La 1780, a fost unită cu Prevorochi.

Stănești-de-Jos pe Ceremuș, tîrg, distr. Storojineț, așezat pe pîriul Brusnița, afluent al Prutului. (v. Stănești; ocol judec).

Suprafața 8.26 km²; populația 2996 locuitori, dintre cari, mai mult de jumătate, ruteni gr. or. restul israeliți și puțini români.

Printr'o șosea comunală, este legat de drumul distr. Zelencu-Jadova; este sediul unei judecătării de ocol și ai unei percepții; are un oficiu telegrafo-poștal, o școală populară cu 4 clase și una particulară cu 4 clase și una particulară cu o singură clasă; o

biserică parohială cu hramul „St. Nicolae“.

La 1776, forma o singură comună cu Stăneștii-de-Sus pe Ceremuș și era proprietatea mazelului Ioan Goian.

Imprejurul comunei se găsește pretutindeni gropi foarte mari, așa numiți „Tumulii“, cari, iuvederează că aci a fost o veche întăritură (colonie).

Populația se ocupă cu negoțul, precum și cu agricultura și creșterea vitelor.

Posedă 1.181 hect. pământ arabil, 95 hect. fînături, 21 hect. grădini, 119 hect. imașuri, 64 hect. păduri.

Se găsesc 114 cai, 756 vite cornute, 14 oi, 330 porci, 94 stupi.

Stănești-de-Jos (din Vale) pe Siret, *com. rur.*, distr. Siret, așezată pe pîriul Radivola, afluent al pîriului Molnița, ce formează hotarul între Bucovina și România.

Suprafața 5.42 km.²; populația 655 locuitori romîni, relig. grec. or.

Prin drumuri de țară comunică cu localitățile vecine: Stănești-de-Sus, Poieni și Treblecea; are o școală populară 2 clase; ține de biserica din Stăneștii-din-Deal.

A format, împreună cu Stăneștii-din-Deal sau de-Sus, pînă în timpurile din urmă, o singură comună numită Stănești (v. Stănești).

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor; o mare parte, trece, în timpul verii în România, la munca cîmpului.

Comuna posedă 493 hect. pământ arabil, 138 hect. fînături, 4 hect. 50 a. grădini, 47 hect. imașuri, 119 hect. pădure.

Se găsesc 61 cai, 297 vite

cornute, 70 de oi, 260 porci, 54 stupi.

Stănești-de-Sus pe Ceremuș, *com. rur.*, distr. Storojineți așezată pe malurile pîriului Bruzenca, afluent al pîriului Brușnița.

Suprafața 17.19 km.²; populația, 1524 locuitori, majoritate ruteni; relig. gr. or.

Este legată prin o șosea com. de drumul districtual Zelencu-Jadova, ce trece prin apropiere; are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „St. Nicolae“ ce ține sub dependența sa bis. filială din cătunul Poliana.

La 1776, formă o singură comună cu Stăneștii-de-Jos pe Ceremuș și era proprietatea mazelului, Ioan Goian.

Populația se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Comuna posedă 1137 hect. pământ arabil, 23 hect. fînături, 343 hect. imașuri, 1880 hect.

Se găsesc 118 cai, 524 vite cornute, 51 de oi, 320 porci, 85 stupi.

Stănești-de-Sus (din Deal) pe Siret, așezată la izvoarele pîriului Molnița, care formează hotarul între Bucovina și România.

Suprafața 5.54 km.²; populația 626 locuitori, romîni; religia gr. or.

Prin drumuri de țară, comunică cu localitățile vecine: Stănești-de-Jos, Oprișeni, Treblecea și Prevorochi; are o biserică parohială cu hramul „St. Paraschiva“, care servește și pentru enoriașii din Stăneștii-din-Vale; ține de școala din Stăneștii-din-Vale.

A format, împreună cu Stăneștii-de-Jos sau din Vale, pînă în timpurile din urmă, o sin-

gură comună numită Stănești (V. Stănești).

Populația, se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 747 hect. pământ arabil, 83 hect. fînături, 4 hect. grădini, 57 hect. imașuri, 51 hect. păduri.

Se găsesc 18 cai, 222 vite cornute, 230 de oi, 184 porci și 14 stupi.

Stănești pe Ceremuș, moșie cu administrație specială, distr. Storojinețului. Suprafața 29.82 km.²; populația 294 locuitori germani, ruteni, israeliți ș. a.; relig. gr. or., gr. cat., rom. cat. și mozaică.

La 1776, era proprietatea mazelului Ioan Goian.

Stănești pe Siret, moșie, cu adm. part., distr. Siret.

Suprafața 6.89 km.²; populația 36 locuitori în majoritate poloni; restul romîni, ruteni și germani.

Cuprinde pe lângă moșia Stăneștii, pr. zisă și tîrla Dumbrava.

Stănești, V. Cornul-Luncii.

Stăuceni (Stawezan), com. rur., distr. Coțman, așezată în masă compactă, lângă cele 2 iazuri de sud din cari curge pîriul Sovița.

Suprafața 15.31 km.²; populația 2.406 locuitori ruteni, de religie gr. or.

De această comună atîrnă și tîrla Țarschi (Carski).

Este situată lângă drumul distr. Nepolocăuți-Borăuți și legată, prin drumuri de țară, cu comunele învecinate Iujineț, Malatineț și Verencanca.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială

cu hramul „Sf. Arh. Mihail și Gavril“.

Această comună este menționată pentru prima oară într'un hrisov datînd din anul 1475. La 1776 aparținea mînăstirei Putna, care a obținut-o de la boierul Iordache Balș, în schimbul comunelor: Dumbrăveni, Vlădeni și Iordănești. La 1739, s'a dat aci o luptă între Turci și Ruși, în care Turcii au fost învinși.

Din lacurile ce se află lingă comună, se pescuiesc cantități mari de pește, cu care se face un comerț întins.

Populația, în afară de pescuit, se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Comuna posedă 1928 hect. păm. arab., 47 hect. fînațuri, 11 hect. grădini, 26 hect. imasuri, 146 hect. heleștece și bălți.

Se găsesc 233 cai, 173 vite cornute, 74 oi, 100 porci și 6 stupi.

Stăuceni, moșie, cu adm. part., distr. Coțman.

Suprafața 8.27 km.²; populația 20 locuitori, parte israeliți, parte poloni.

Cuprinde în sine și tîrla Țarschi (Carski).

Stăvioare (Stywiory), culme, ce constituie partea de sud a șirului carpatin Hrebenișcea-Stăvioare și este despărțită de restul nordic al șirului prin plaiul așezat între văile piraicelor Putila și Ialoviciora. (v. Carpații Bucovinei.)

Stebne cu Spetchi, com. rur., distr. Vijnița, așezată pe Ceremușul Alb, aproape de confluența sa cu Ceremușul.

Suprafața 11.70 km.²; populația 626 locuitori, ruteni; relig. gr. or.

Se compune din 2 sate: 1) Stebne cu 393 locuitori, de care depinde și cătunele: Gruni și Procerc; și 2) Spetchi (v. Spetchi).

Este străbătută de drumul distr. Iablonița-Uscie Putila; are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Adorm. M. D.“, precum și o capelă.

Depindea odată de Cîmpulungul Rusesc.

Populația, formată din huțani, se ocupă cu prăsila de vite și cu exploatarea pădurilor.

Comuna posedă 67 hect. păm. arab., 377 hect. fînațuri, 9 hect. grădini, 195 hect. imasuri, 530 hect. păduri.

Se găsesc 34 cai 1888 vite 3.400 oi, 852 porci și 260 stupi.

Stebnic, pădure, pe malul stîng al Siretului-Mare, spre N. V. de com. Lăpușna, distr. Vijnița.

Stebnicul, pîrîu, afl. pe st. riuului Siret, își adună izvoarele sale din jurul masivului muntos al Stebnicului și se varsă în riul Siret, sub poalele muntelui Stojoc, mai sus de com. Berhomet p. S. distr. Storojineț.

Stejec (Stezzek), munte (1417 m.), ce ține de șirul carpatin Hrebenișcea-Stăvioare (v. Carpații Bucovinei) și e situat în apropierea comunei Plosca, distr. Vijnița.

Stejăroaia, moșie, cu adm. spec. distr. Gurahumora, situată la V. de com. rur. Mazanaești.

Suprafața 11.93 km.²; populația 35 locuitori, israeliți și romini.

Ține de școală și biserica din Mazanaești.

Stermina, munte, 1072 m. alt., ține de culmea Bobeica (v. Carpații Bucovinei, Obcina-Mare), se află între munții Rogoza și Bobeica și formează hotarul între districtele Gurahumora și Cîmpulung.

Sterpar, munte, 1403 m. alt., făcînd parte din sistemul muntos al Răraului, între piraiele Putna și Putna-Mare, spre V. de muntele Giumălău, distr. Cîmpulung.

Sti-Meleș (Sty-Melesz), munte, (1398 m.), ce ține de șirul carpatin Hrebenișcea-Stăvioare (v. Carpații Bucovinei) și se găsește în apropierea localității Plosca, distr. Vijnița.

Stih, cătun, pendinte de satul Ialovicioana, com. rur. Plosca, distr. Vijnița.

Are 4 case și 12 locuitori.

Stilo pădure, la N. de Hliboca, distr. Siret.

Stinca, cătun, pendinte de com. rur. Cuciur Mare, distr. Cernăuți.

Are 8 case și 40 locuitori.

Stîrca, deal, 487 m. alt., la O. de com. Țibenii sau Istenșeghi, distr. Siret.

Stîrcea sau Berlinți (v. Berlinți, sat,) distr. Siret, așezat, în lungime, între com. Tereblecca și Opișeni.

Suprafața 3,78 km.²; împreună cu Slobozia Berlinților; populați 577 locuitori, ruteni, de relig. gr. or. și ceva romini și poloni.

Este lipit de drumul princi-

pal Cernăuți-Siret, stație de drum de fer a liniei locale Hliboca-Siret; ține de școala din Tereblecea și are o biserică filială cu hramul „Sf. Arh. Mihail și Gavril”, atenență, a parohiei din Tereblecea.

Acest sat este menționat, pentru prima oară, într'un hrisov de proprietate al mitropoliei din Suceava, datînd din anul 1621. Din hrisoavele posterioare, unul din 22 Martie 1621, pe timpul lui Ioan Alexandru Vodă și altul din 17 Aprilie, acelaș an, se vede că mitropolitul Sucevei, Anastasie, a dat acest sat boerului Ionașco Gianga, în schimbul satului Uidești. La 1776 aparținea mazilei Ilinca Stîrcioaea, o ramură a familiei boierești Stîrcea, de la care își trage numele acest sat.

La 1780, a fost unit cu com. Tereblecea.

Populația, se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor. Comuna posedă 1257 hect. pămînt arabil, 188 hect. fînețuri, 12 hect. grădini, 88 hect. iamașuri și 153 hect. păduri.

Are 13 cai, 150 vite cornute, 100 porci, 18 stupi.

Stîrcea sau Berlinți, moșie, cu adm. part., distr. Siret.

Suprafața 14.03 km²; populația 122 locuitori poloni, ruteni și israeliți precum și câțiva germani și romini.

Cuprinde pe lingă moșia Stîrcea, pr. zisă, și ferma Slobozia Berlinților.

Stoineaș, mic afluent, pe d. Moldovei, răsare de sub muntele Ciunciurile și se varsă în Moldova, mai jos de com. Capul-Codrului, lingă punctul așa numit. Dohotărie.

Stojoc, munte, lingă com. Berhommet pe Siret, 859 m., ce ține de grupul de culmi Cornu-Tomnaticul (v. Carpații Bucovinei). Piscul acestui munte e format de niște stînci găurite, în care tradiția poporului pretinde că s'ar fi adăpostit haiducul legendar Dobos și ar fi ascuns acolo comori. Priveștiștea asupra văii Siretului e din acest punct superbă.

Storojeneasca, complex de *fi-nețe*, crînguri și pădure, distr. Storojineț, între Dubovăț la N. și Albovăț la S.

Storojineț (Storozynetz), *district*, cuprinde ocolurile judecătorești Storojineț și Stănești și se mărginește la N. cu distr. Coțman, la O. cu districtele Cernăuți și Siret, la S. cu districtele Rădăuți, iar la V. cu distr. Vîjnița.

Întînderea teritorială a acestui district e de 1138 km², cu peste 70.000 de locuitori, din care majoritatea sunt români, iar restul ruteni și o parte coloniști de altă națiune.

Căile de comunicație principale din acest district sunt reprezentate prin 5 șosele ce se concentrează toate în tirgul Storojineț (v. Storojineț tirg) și prin linia ferată locală Hliboca-Berhommet-S. cu ramura sa laterală ce duce de la Carapeiu la Ciudei. Șosele însă sunt următoarele; șoselele districtuale de la Storojineț la Cernăuți, de la Storojineț la Jadova și de la Storojineț la Hliboca; apoi șoseaua principală (drumul împărătesc), din care o ramură duce de la Storojineț-Sniatyn, cu continuarea spre Galiția, iar cealaltă, care duce în direcția Ciudei, cu continuare spre

Gurahumora și mai departe în Transilvania.

Apele ce udă acest district, sunt Siretul cu afluentul său mai însemnat Sirețelul și riul Prutului. Acesta din urmă formează în mod fracționar hotarul spre districtul Coțman, pe când Siretul traversează districtul Storojineț dela V. spre E. intrînd pe la comuna rurală Jadova, udînd capitala districtului, adică tirgul Storojineț, și ieșînd lingă comuna rurală Presecăreni, pentru a trece în districtul Siretului.

Regiunea districtului e mai mult colinară, presărată cu câmpii foarte mănoase și păduri de fag, carpen și stejar.

Acest district reprezintă ca proprietate rurală după ultima statistică 38.196 hect. pămînt arabil, 13.711 hectare fînațuri, 755 hect. grădini, 12.912 hect. iamașuri, 45.918 hect. păduri.

În ce privește animalele de casă, districtul are 5.755 cai, 31.847 vite cornute, 3.335 oi, 11.764 porci, 4566 stupi de albine.

Storojineț (Storozynetz), *tirg*, situat pe ambele maluri ale riului Siret, (v. Storojineț, district), ocupă o suprafață de 18,32 km. pătr. și are o populație de 5674 de locuitori, dintre cari aproape 3000 romini, ce sunt de religie ortod. Restul sunt ruteni și poloni pripășiți acolo încă dela unirea Bucovinei cu Galiția, apoi mulți evrei și cîțiva coloniști germani veniți de dată mai recentă. Locuitorii ruteni sunt de confesiune greco-catolică și numai polonii și germanii rom. catolici, avînd cîte o biserică aparte. Romini au două biserici, și anume una mare în mijlocul tirgului, cu hramul Sf.

Gheorghe și alta mică mai veche, care se află în partea vetei fostului sat, avind hramul Sf. Arhanghelii Mihail și Gavril.

Storojinețul este sediul unui căpitan (prefect), și al judecătorei ocolului Storojineț, avind pe lângă obicinuitele oficii administrative districtuale, și un inspectorat silvic, post de jandarmi, oficiu metric, poșta și telegraf. Ca instituțiuni culturale are o școală de băieți și una de fete cu cîte 6 clase, o școală filială în partea satului vechiu și o școală specială de impletit. În Storoj. se intrunesc 5 căi de comunicație din cari una își are podul său peste Siret; tot aci e și o stațiune a liniei locale ferate Hliboca-Berhomet. Storojinețul avea între anii 1860 și 70 și un stabiliment de băi foarte frecventat, mai ales pentru situațiunea favorabilă climaterică, și în urmă și o fabrică de bere căutată. Actualmente industria mare se reduce la 2 fabrici de spirt, 2 de tăbăcărie, cîte-va mori de măcinat și ferestraie de scinduri.

Localitatea Storojineț e relativ foarte veche, căci o găsim pomenită într'un uric din anul 1448, prin care Roman Vodă dăruiește satul cu acest nume unui oarecare Pețre Tomin. Pe la 1176 satul Storojineț era proprietatea mazilului Tudorachi Soroceanu. Până în anul 1847, Storojinețul ca moșie forma o proprietate din cele mai vaste și frumoase aparținind boierului Niculai Flondor, care a lăsat-o apoi moștenire pe jumătate fiului său Gheorghe, după ce dăduse altă jumătate, și anume partea dinspre Panca, fiicei sale Eufrosina, măritată după marele boer

patriot Gheorghe Hurmuzaki. Această din urmă parte a trecut apoi în posesiunea familiei evreiești Ohrenstein (v. Storojineț Ohrenstein), iar restul proprietății din jurul comunei (v. Storojineț Munteni) a rămas în stăpînirea familiei Flondor cu toate drepturile de patronat local.

Deasupra Storojinețului, lângă drumul ce duce spre Cernuăuți, se afla pînă în anii 1866 o colonie numeroasă de țigani, Criva, constituită din foști robi boierești și fugari, ce exercitau meseria de lăutari și lingurari. Decimați prin foametea și holera de la 1866, ei au dispărut aproape cu totul, făcînd loc populațiunei slave venite în localitate din părțile Galiciei. (V. Criva, cătun al com. rur. Broscăuțul Vechiu).

Posedă 2342 hect. pămînt arabil, 814 hect. fînături, 23 hect. grădini, 308 hect. iamașuri, 2096 hect. pădure.

Se găsesc 338 cai, 449 vite cornute, 560 porci, 176 stupi.

Storojineț-Munteni, *moșie*, cu administrație specială, distr. Storojineț.

Suprafața 28.84 km.²; populația 231 locuitori în majoritate ruteni și israeliți, restul romîni și poloni; relig. gr. or., mozaică, gr. cat. rom. cat.

Storojineț-Ohrenștein, *moșie*, cu administrație specială, distr. Storojineț.

Suprafața de 16.77 km.²; populația 55 locuitori în majoritate israeliți;

Storoneț, *cătun*, pendinte de moșia cu adm. part. Putila, distr. Vignița.

Are 9 case și 49 locuitori.

Storoneț, *pîriș*, afl. pe st. riu-leului Putila (v. Putila). Răsare de sub culmea Polomiștea și se varsă în Putila, în fața com. Storoneț Putila.

Storoneț-Putila, *com. rur.*, distr. Vijița, al cărei centru e așezat la confluența piraelor cu acelaș nume, între Sergieni și Torachi.

Suprafața de 69.34²; populația 1656 locuitori ruteni relig. gr. or. și ceva israeliți.

Se compune din două sate: *Storonețul*, care, împreună cu tîrlele Hrabusna și Porculeni, numără 943 locuitori, și de care depind cătunele Brama sub Sadom, Bocaci, Țibenii, Maximeț și Riza Pralenii, împrăștiate de dealuri învecinate; și 2) *Putila*, cu 389 locuitori, și care se compune din cătunele Bucovățu, Hrabusna, Porculeni și Zabje, precum și din tîrila Zhareț, tot pe dealuri. (v. fie-care).

Partea centrală a comunei e străbătută de drumul distr. Vijița-Seletin.

Are un oficiu telegrafo-poștal; o școală populară cu 2 clase și 2 biserici una gr. or. cu hramul „Sf. Nicolae“ și alta gr. cat.

Depindea odinioară de Cimpulungul Rusesc.

Încă dela upă ocuparea Bucovinei, era sediul unei judecătorei și alte oficii mai mici. Aci se află mai multe bănci de credit și o casă de economie. Populația compusă din huțani și în centrul localității aproape numai din evrei, se ocupă cu prasila vitelor, cu plutăritul și cu industria lemnăriei.

Comuna posedă 232 hect. pămînt arabil, 1769 hect. fînături, 17 hect. grădini, 811

hect. iamașuri, 255 hect. poeni, 4712 hect. păduri.

Se găsesse 172 cai, 1363 vite cornute, 794 porci și 250 stupi.

Straja, com. rur., distr. Rădăuți, așezată pe malul stîng al Sucevei și lipită în partea sa de O. de com. Vicovul-de-Sus.

Suprafața 26.42 km.²; populația 2896 locuitori, romini de relig. gr. or. și o f. mică fracțiune de israeliți și germani.

Cuprinde pe lingă vatra comunei și tirla Fălcău.

Este străbătută de drumul district. Vicovul de Sus-Șipot; prin apropiere, pe malul drept al Sucevei, trece linia ferată Hadicfalva-Frasin.

Are o școală populară cu 4 clase și o biserică parohială cu hramul „Adorm. M. D“.

A fost întemeiată pe teritoriul numit „Branîștea“, dăruit de Stefan-cel-Mare, prin hrisovul din 13 Martie 1490, minăstirei Putna. Într'un alt document al lui Vasile Lupu, dela 1647, se pomenește că o parte din acest teritoriū a fost usurpată de către Unguri și Poloni.

În această localitate se află o fabrică de lemnărie de rezonanță și una de ciment.

Populația, formată din locuitori originari și din coloniști transilvăneni, se ocupă cu prasila de oi și de vite mari, precum și cu exploatarea de păduri.

Comuna posedă 400 hect. arabil, 995 hect. finațuri, 13 hect. grădini, 386 hect. iamașuri, 5367 hect. păduri.

Se găsec 178 cai, 1823 vite cornute, 1665 oi, 687 porci, 160 stupi.

Straja, moșie, cu adm. part., distr. Rădăuți.

Suprafața 47.95 km.²; po-

pulația 68 locuitori, germani, rom. cat.

Cuprinde, pe lingă sine și localitatea cu ferăstrăul Boul.

Strejinschi, cătun, pendinte de satul Storoneț, com. rur. Storoneț-Putila, distr. Vijnița.

Are 10 case și 54 locuitori.

Strigoaia, stație de drum de fer, a liniei Hatna-Cîmpulung.

Depinde de com. rur. Părteștii-de-Jos, distr. Gurahumora.

Are 2 case și 10 locuitori.

Strigoaia, complex de păduri și pășuni, la N.-V. de muntele Pușca-Arsă și la S.-O. de pîriul Deea.

Strigoaia, plaiū, ce ține de șirul muntos Obcina-Mare sau Arșița, (v. Carpații Bucovinei), și care servește ca trecătoare (636 m.) atit pentru șoseaua principală ce leagă valea Solonețului cu a Moldovei, cit și pentru linia fer. locală Hatna-Cîmpulung.

Strilețchiū Cut, (Strileckij-Kut), com. rur., distr. Cernăuți, așezată pe malul dr. al Prutului, între orașul Cernăuți și com. Revna.

Suprafața 11.80 km.²; populația 1.477 loc., ruteni, relig., gr., or.

Este lingă drumul distr. Cernăuți-Hlînița; ține de școala și biserica din Revna.

Populația se ocupă cu agricultura, prasila de vite și cu pescăritul.

Se găsec 43 cai, 425 vite cornute, 13 oi și 211 porci.

Strimca, masiv muntos, ce ține de spinarea carpatină a Cio-cilca (vezi Carpații Bucovinei)

formind totodată muntele Strimca cu 1.356 m. înălțime.

Strimba, tirlă, pendinte de com. rur. Bosancea, distr. Suceava.

Are 3 case cu un singur locuitor.

Strimba, tirlă, pendinte de moșia cu adm. specială Bosancea, distr. Suceava.

Are 4 case cu 28 locuitori.

Strimbu, deal, distr. Suceava, 354 m. altitud., la N. de tirla Strimba.

Strimtura, cătun vechiū, pendinte de com. rur. Presecăreni, distr. Storojineț; atenență parohială a acestei comune.

Strînsul, munte, 1377 m. altit., făcînd parte din sistemul muntos al Rădăului, la O. de localitatea și de apa Valea Putnei, distr. Cîmpulung.

Stroești, com. rur. distr. Suceava, așezată pe dreapta pîriului Trepar, afluent al pîr. Hranița.

Suprafața 13.01 km.²; populația 1.952 locuitori, romini; relig. gr. or.

Este în apropiere de drumul princip. Suceava-Gurahumora și legată de comunele învecinate prin drumuri de cîmp.

Are o școală populară cu 2 clase și o biserică parohială cu hramul Nașterea M. Domnului.

La 1776, era proprietatea călugărului Stamatî.

Populația formată din locuitori originari și din coloniști transilvăneni, se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Comuna posedă 1.820 hect. pămînt arabil, 222 hect. fina-

țuri, 17 hect. grădini, 5 hect. înașuri, 7 hect. și 50 a. păduri, 2 hect. 50 a. heleștee.

Se găesc 138 cai, 664 vite cornute, 1.313 oi, 540 porci, 50 stupi.

Stroești, moșie, cu adm. spec. distr. Suceava.

Suprafața 7.43 km²; populația 73 locuitori, dintre care 62 romini; relig. gr. or. ș. a.

Se compune: 1) din moșia Stroești, pr. zisă cu 5 case și 34 locuitori, cuprinzând și tirlele Pripasna și Toloca, și 2) din tirla Gropile.

Depindea odinioară de com. Stroești, și era în stăpînirea călugărului Stamatii.

Stroești-de-Sus, (v. Gogolina).

Struhovățul, mic affluent, pe st. Siretului-Mic, ce răsare sub poalele muntelui Laurenka și se revarsă în Siretul-Mic mai sus de com. Baniia Moldovenească, distr. Storoiinet.

Strungiu, cătun, pendinte de com. rur. Baniia Moldovenească, distr. Storoiinet.

Are 72 locuitori. Ține de biserica parohială din Baniia Moldovenească.

Stulpicani, com. rur., distr. Cimpulung, așezată la confluența piraclor, Negrileasa, Ostra și Gemine, formînd aci un singur pîriu, numit Suha.

Suprafața 53.17 km²; populația 1567 locuitori, români și f. puțini germani și israeliți; relig. gr. or. pentru majoritate.

Se compune din vatra satului cu 902 locuitori și din cătunele: Gura Ostrei, Măcieșu, Măgura, Molid, Șesul Timolui, Sipotu și Ursoaea (v. fie-care).

Este lipită de drumul distr. și de linia industrială Ostra-Bucșoaea. Are un oficiu poștal, o școală populară cu o clasă, o biserică parohială cu hramul „Înălțarea Domnului” și 2 case de economie.

La 1776, aparținea minăstirei Voroneț, prin dania făcută de Ștefan-cel-Mare, (la ce an nu se poate spune cu precizie; probabil însă că la 1488, cînd a fost zidită minăstirea); o parte din teritoriul ei a rămas la Romînia, după cesiunea Bucovinei către Austria.

După credința poporului, numele comunei provine de la cuvîntul romînesc *stulpig*¹⁾.

Are mori și ferestee cu industrie mare.

Populația se ocupă cu prasila de oi și de vite mari, precum și cu agricultura.

Comuna posedă 129 hect. pămînt arabil, 800 hect. fînațuri, 3738 hc. păduri.

Se găesc 76 cai, 800 vite cornute, 2100 oi, 450 porci și 91 stupi de albine.

Stupca, com. rur., distr. Gurahumora, așezată pe pîriul cu acelaș nume, între comunele Ilișești la N. și Drăgoești la S.

Suprafața 12.38 km²; populația 2216 locuitori, romini; relig. gr. or.

Printr'un drum distr. este legată cu Ilișești și cu drumul princip. Suceava. Gurahumora, ce trece pe acolo; iar prin șoselee comunale, cu comune vecine și cu drumul distr. Suceava-Gurahumora.

Are o școală populară cu 2 clase și o biserică parohială

¹⁾ O prăjină de care se agață fișii de tei și care servește a scociori și a speria păstrăvi; aceștia fugind sunt prinși în sac (plasă)

cu hramul „Profetul Ilie”, zidită în locul celei făcute de boerul Vasile Balș, Ban, la 1766. La 1776, era stăpînită de Maria Balș. După tradițiune, localitatea Stupca, făcea parte din teritoriul, așa numit Boul, după care s'a numit o mulțime de tirle, d. e. Fața Bolului și altele). Într'una din aceste tirle, pare c'ar fi existat un castel, în locul de unde s'au desgrupat, între 1884—87, cărămizi, avînd în relief oameni înarmați, cavaleri ș. a. La localitatea numită „La Văduț” s'au găsit rămășițe de ziduri, oseminte omenești, lespezi ș. a. ceea ce denotă că aci a fost un cimitir. După legendă, boerul Boul, posesorul acestei localități, ar fi dăruit-o minăstirei Secul, aflătoare azi în Romînia și că monahii d'acolo ar fi avut aci o stupină, de unde și numele de Stupca. Înainte de ocupațiunea austriacă se așezase aci o colonie de Lipoveni, cari au emigrat în urmă.

Populația, formată din locuitori originali și din coloniști transilvăneni, se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 1541 hect. pămînt arabil, 129 hect. fînațuri, 30 hect. grădini, 359 hect. înașuri, 689 hect. păduri, 2 hect. heleștee.

Se găesc 62 cai, 697 vite cornute, 1068 ha. oi, 644 porci și 62 stupi.

Stupca, moșie, cu adm. spec. distr. Gurahumora.

Suprafața 15.84 km²; populația 106 locuitori, germani, romini și israeliți; relig. rom. cat. și ev. pentru germani, gr. or. pentru romini și pentru puțini ruteni.

Se compune: din moșia Stupca pr. zisă cu tirla Ciumbreana, avind 3 case și 26 locuitori; din fermele Ciocan și La Mașina; din tirlile Dealul Mori și Opcina (v. fie-care).

Forma odată un singur sat și moșie cu com. rur. de azi Stupca.

Stupca, affluent, al pir. Hranița (v. Hranița), răsare mai sus de com. Stupca și împreunându-se lângă com. Ioseffalva (Tolova), distr. Gurahumora cupiriiașul Ciunciurile, se varsă în piriul Hranița pe teret. României.

Sturz, munte, 1345 m. alt., la V. de muntele Grebenul pr. zis, făcând parte din Obcina Căpățina. distr. Cimpulung și formind hotarul între Bucovina și România.

Sub-Prisaca, vezi Lipoveni.

Suceava, district politic și ocol judecătoresc, se mărginește la E. și la S. cu regatul României, la N. cu districtul Siretului și la V. cu districtele Rădăuți și Gurahumora. Are o suprafață de 576 km.²; cu 70.000 de locuitori.

Acest district ocupă o regiune al cărei sol foarte fertil variază între șes și configurațiune colinară, acoperită în multe locuri chiar cu păduri, însă nu prea întinse. Punctul cel mai ridicat este dealul Teișor, lângă Mihoveni (5232 m.). Pozițiunea favorabilă a localităților face că pe unele locuri să găsim podgorii, cum de ex. la Rus și Uidești, în cari se cultivă vița de vie cu destul succes. Pământurile de asemenea bine așezate și păzite de curențurile prea mari ale cri-

vățului se pretează minunat la agricultură și parte ca pășune excelentă pentru numeroasele vite ce se prăsesc în acest district.

Populațiunea districtului este mai mult decit pe două treimi curat românească, chiar și în orașul Suceava, unde elementul evreiesc și cu cel armenesc au intrat de timpuriu, dar cu toate adaosele străine de la timpul ocupațiunei austriace încoace, n'au fost în stare să cotropiască dominațiunea vechiului mediū moldovean. În stratele populațiunei rurale elementul neromânesc îl formează cîteva localități cu Ruteni, aduși de domnii Moldovei din Pocuția (Hatna, Mîlesăuț, ș. a.), apoi cîteva colonii germane, cum este de ex. cea din Ițcanii-Noi, colonia maghiară din Iacobesti și colonia de Lipoveni veniți din Moldova cam tot pe la finea veacului al 18-lea și așezați în satul Lipoveni.

Districtul este udut de riul Suceava, a cărui vale largă constituie șesul propriu zis, pe care se întind cîmpiile bogate și bine cultivate ale sătenilor. Suceava intră în district mai jos de comuna Mîlesăuți și părăsește districtul lângă orașul Suceava, formind încă un timp, aproape pînă la localitatea Roșcani, hotarul între Bucovina și regatul României.

Districtul Sucevei este străbătut de calea ferată principală Lemberg - Cernăuți - Iași, din care se desprinde de cîteva ani încoace în stația Ițcani o linie locală ce duce chiar pînă la orașul Suceava. Afară de asta districtul este traversat de drumul principal, așa numita șosea a împăratului Franz, ce vine dinspre tirgul Siret și ținindu-se paralel cu linia fe-

rată, duce spre punctul vamal la Burdujeni. Din Ițcanii-Noi acest drum se îndreaptă spre orașul Suceava continuindu-se apoi în direcția spre Cimpulung. Districtul mai are însă și alte căi de comunicație destul de bune, cum e de ex. cel de la Suceava spre Bosance și spre Uidești, sau cel spre Costina.

Din punct de vedere istoric, districtul Sucevei este plin de locuri ce ne amintesc momente mari din trecutul Bucovinei, încă pe cînd ținea de principatul Moldovei. Toată suprafața de la oraș în jos, spre hotarul României, apoi în direcțiunea opusă spre Chiliașeni, arată și astăzi urmele vechilor întăriri ce se prelungeau din vechea cetate a Sucevei (v. Suceava oraș) pe o parte și din cetățuia cu numele Zamca pe altă parte. Jos de tot, lângă poiana Racova, ce ține de comuna Uidești, se vede un vechi cîmp de luptă frămîntat în repețite rinduri de sînge moldovenesc, unguresc și polon. Comuna Reusenii este locul, unde a fost decapitat Bogdan Voevod la 1455. St. Ilie ne arată locul așezămîntului mănăstiresc fondat de însuși Ștefan-cel-Mare la 1457. Nu departe de orașul Suceava se vede însă și astăzi frumoasa mănăstire Dragomirna, zidită la 1602 de Mitropolitul Crimca ș. a. m.

Districtul Sucevei posedă după ultima statistică: 31.294 hect. pămînt arabil, 5702 hect. fînațuri, 850 hect. grădini și vii, 245 hect. imașuri, 9188 hect. păduri și 64 bălți și heleșteie. Animale domestice numără districtul: 4653 cai, 11030 vite cornute, 22484 oi, 87 capre, 21897 porci și 3188 stupi cu albine.

Suceava, oraș, vechea capitală a principatului Moldovei, astăzi centru districtual și sediul de ocol judecătoresc cu același nume, este localitate situată pe malul ripos din dreapta râului Suceava, de la care își trage probabil și numele.

Ca localitate cu titlu de comună urbană, Suceava se compune din orașul Suceava propriu zis, din mahalalele Ițcani-Vechi, Cotu Șeptilici, Zamca, și din atinențele Tatarashi, Mitoca (armenește Hatskadar) și Zotești sau Postulachi. Are o suprafață totală de 23.03 km.², cu 1424 de case și o populație de 11103 locuitori dintre cari 4000 sunt evrei, 3000 români, iar restul germani, armeni, slavii de diferite vițe, etc.

Orașul este legat printr-o linie ferată locală cu drumul de fer principal Lemberg-Cernăuți-Iași și Roman, având ca punct de joncțiune stațiunea Ițcani.

Pe drumul principal (carpatin) orașul este legat cu celelalte localități mari (Cernăuți, Rădăuți, Siret, Gurahumoru-lui, Câmpulung) ale Bucovinei, iar prin alte patru căi de comunicație bune comunică cu punctele vamale spre hotarul României și cu câteva localități din împrejurime (Bosancea, Capucodruului, Costina).

Suceava este sediul unui prefect de district (căpitan), are un tribunal provincial, un liceu cu clase românești, un spital, mai multe școli de fete și băieți și diferite institute de cultură, între cari cel mai de seamă este „Școala Română”, societate națională, ce sprijinește cu ajutorul fondurilor ei, elevii săraci și susține pe toate căile românismul. Aci se află un club român, și o librărie

cu tipografie și editură românească.

Istoricul orașului, vechiul târg al Sucevei cu cetatea sa vestită și reședința domnilor Moldovei, este bogat în amintiri istorice și ne vom mărgini a spune numai lucrurile mai esențiale. Originea Sucevei pare a duce pînă în secolul al doisprezecelea, deși o tradiție populară ne spune, cum că localitatea ar fi fondată de Dragoș-Vodă. Ca reședință a domnilor Moldovei Suceava se pomenește întâi la anul 1388 și rămîne sediul domnesc pînă la 1563, cînd scaunul domnilor Moldovei este mutat la Iași. După descrițiunile istoricilor și săpăturile făcute în anii din urmă din inițiativa guvernului austriac, Suceava constituia o cetate de seamă cu întărituri formidabile, ce se întindeau în exterior pe o rază de 4 km. și ale căror urme se mai cunosc și astăzi (Burdujeni, Salcea). Centrul cetății îl forma palatul domnesc, apărat în fața apei Sucevei de un părete stîncos natural, iar din celelalte părți înconjurat cu ziduri și șanțuri, de cari ținea probabil și fortăreața Zamca (în urmă minăstire armeană) ale cărei ruine sunt încă bine conservate. Spărtura de pămînt ce despărțea cetatea de târgul actual și care formează albia afluentului Sucevei, Cacaina, avea, după cum ne spune tradiția de la Ștefan-cel-Mare, un pod suspendat de piele de bivoli, legîndu-se astfel palatul cu biserica domnească (biserica Mirăuțului) situată în partea târgului vechiului.

Războaiele multiple ce au bîntuit țara Moldovei, au fost cauza că târgul Sucevei și mai ales cetatea să fie călcate în

nenumărate rinduri de dușmani. Cele mai strașnice atacuri le-a îndurat Suceava la 1394 din partea Ungurilor, la 1476 și 1484 de către Turci, la 1497 din partea Polonilor, sub regele Albrecht și la 1509 tot din partea lor, sub Kamiennietzki; la 1538 iarăși din partea Turcilor, însă în repețite rinduri din partea Tătarilor. La 1653 a fost asediată și luată pe rînd de Munteni, de Cazacii și Tătarii lui Timuș, apoi de Polonii și Ungurii aliați cu dinșii. La 1675 și 1686 a fost arsă și pustiită de către regele polon Sobieski și în fine, după ce a mai fost prădată la 1740 de Cazaci, a fost dărîmată la 1766 după însăși porunca domnului Moldovei Cantacuzino. De atunci Suceava a început să decadă și abia de la înființarea căii ferate încoace s'a mai ridicat puțin prin traficul cu frontiera română din apropiere.

Monumentele istorice rămase pe urma evenimentelor petrecute în Suceava sunt destul de numeroase și afară de sus menționatele ruine ale foastei cetăți și reședinți domnești sunt reprezentate prin bisericile ce sunt încă în ființă. Cele mai interesante dintre ele sunt: Biserica cu hramul Sf. Dumitru, clădită la anul 1534 de Ștefan Vodă, fiul lui Petru Bogdan și care a ars la 1809 împreună cu turnul cel mare, în care se gaseau clopote vechi și prețioase. Biserica cu hramul Sf. Nicolae, clădită la 1611 de comitul Nicolai Brăiescul și marele postelnic Nicoară Prăjescul. Aceste două figurează astăzi ca biserici parohiale. Suceava mai are însă și două biserici ortodoxe filiale cu vechime nu mai puțin istorică și

anume: Biserica cu hramul Sf. Ion Botezătorul, zidită la 1643 de domnul Moldovei Vasile Lupu și biserica din mahalaua Ițcanii-Vechi, cu hramul Adormirei Maicei Domnului, întemeiată la 1639 de călugărița Nazaria și fiica sa Angelina, pe locul unde se aflase înainte deja o minăstire de maici, de care ținea și moșia Ițcanii-Vechi și care a existat până la secularizarea minăstirilor de către Austriaci (1784).

Tot ca monument istoric trebuie considerată și biserica armenescă cu hramul Sf. Axente din cetățuia ruinată Zamca, care a fost odinioară minăstire, întemeiată la 1602 și a fost prădată și arsă de cazacii lui Timuș la 1653. În jurul ei se văd încă întăriturile făcute de regele polon Sobieski, precum și un turn vechiu de chindie foarte curios, însă cam ruinat.

Cea mai veche și interesantă clădire bisericască din Suceava este însă așa numita veche mitropolie a Sucevei cu hramul Sf. Gheorghe, avind și o chinovie de călugări însărcinați cu paza moaștelor Sf. Ion-cel-Nou, care este patronul Bucovinei. Clădirea începută după stilul minăstirei din Putna, la 1514, de către Bogdan-Vodă și isprăvită de fiul acestuia, Ștefan, la 1522, a fost încă mărită și înfrumusețată la 1597 de mitropolitul Moldovei Teofan și în urmă (1589) de domnul țarei Petre Șchiopul, iar în urmă rămânind o vreme părăsită, a fost restaurată de mitropolitul Iacob. În această biserică au fost depuse moaștele Sf. Ion-cel-Nou, pe cari le dobândise Alexandru cel Bun la 1402 de la negustorimea orașului Trapezunt și le

așezase în vechea mitropolie, fondată la 1399 de Iuga-Vodă, însă în urmă distrusă. Aci, în biserica nouă mitropolitană cu hramul Sf. Gheorghe, au stat moaștele sfintului până la 1630 cind au fost strămutate la Iași. La 1686 moaștele au fost însă luate de regele polon Sobieski și duse în Galiția, la Zolkiew, unde au stat până la 1783, cind împăratul Austriei Iossei II, a poruncit din pornire generoasă pentru noua sa țară Bucovina, să fie aduse cu mare pompă înapoi la Suceava.

În fine, mai este biserica Mirăuțului, despre care se zice că ar fi pe locul vechii mitropolii, întemeiate de Iuga-Vodă la 1399. Restaurată astăzi cu multă cheltuială și în mod somptuos din inițiativa fondului religios și a guvernului austriac, ca monument istoric demn de atențiune, acest edificiu prea frumos situat în vechea mahala a Mirăuților, pe malul girlei din fața cetății vechi, cu care vechea mitropolie se zice că era legată prin pomenitul pod aerian de piele de bivoli, este un adevărat juvaier istoric al bisericii ortodoxe române. Cauza devastării vechii biserici și mitropolii nu se documentează în istorie.

Pe lângă aceste biserici de rit ortodox, Suceava mai posedă una romano-catolică și alta greco-catolică, precum și o capelă protestantă.

Populațiunea Sucevei s'a ocupat din vremuri cu negoțul, probă colonia veche armenescă, care s'a așezat acolo și faptul că Suceava era loc vamal de căpetenie al principatului Moldovei. Locuitorii se ocupau însă și cu industria, mai ales cu cojocăria, care se menține în parte și astăzi. Pe

lingă aceasta Suceava era înconjurată de pomete întinse, în cari se cultivau mai cu deosebire mere de soi. De asemenea și albinăritul, ba chiar și cultura vermicilor de mătase erau aci în floare.

Ca proprietate comuna Suceava posedă: 1580 hect. pământ arabil, 104 hect. fînături, 110 hect. grădini, 250 hect. iamașuri, 43 hect. pădure. Statistica animalelor de casă însă este: 348 cai, 666 vite cornute, 640 porci și 250 stupi de albine.

Suceava, riu ce ia naștere din piriiașele Cobiloara și Izvor, din care cel dintâi răsare de sub coamele șirului muntos Hrobi, iar al doilea între povirnișurile ramificațiilor de S.E. Tomnaticului. Lingă com. Și-pot Cameral se împreună Cobiloara cu Izvorul, formind albia Sucevei, care își ia apoi cursul, întâi spre N. până la confluența cu pâr. Ropocel. De aci Suceava curge o mică distanță spre O. și se îndreaptă apoi către N. iar lingă com. Sadău apucă din nou direcțiunea spre Ost. De la Sadău și până la împreunarea cu pâr. Falcău ea este îndreptată spre N.-O. de aci înainte ține însă un timp direcțiunea spre O. Pe această ultimă distanță Suceava se ramifică în numeroase brațe cu devenind torențială. Lingă comunele Frătăuții Noi și Vechi Suceava se întoarce spre S. O. și înceată succesiv a se mai ramifica. La S. de com. Hadikfalva riul face un mic arc și, curgind pe lângă com. Mileșăuțului de Sus, se îndreaptă meru spre S. O. până la părăsirea terit. Bucovinei, schimbindu-și această direcțiune un moment numai între localită-

țile Rușii-Mănăstioarei și Rușii-Poieni. De la Ițcanii Noi și până la Chilișeni, Suceava descrie asemenea serpentine destul de arcuite.

Lungimea acestui riu pe terit. Bucovinei este de 153 km. și întrece așadar toate distanțele parcurse de celelalte riuri. Apele sale au, prin faptul că răsar din creierul munților Carpați, caracter aproape cu desăvârșire torențial și cind se umflă prin topirea zăpezilor sau prin ploii de durată mai mare, Suceava se varsă din cauza înclinațiunii ei considerabile de 8 m., cu mare putere prin valea sa, rostogolind în cale-i lungă fărîmături de stînci și cantități mari de petriș și nisip. Cu toate acestea apa Sucevei e limpede și fiindcă se alimentează tot din riulețe ce vin din munte, e foarte rece.

Lățimea rîului acestuia variază foarte mult, ajungînd la unele locuri până la 100 m. Tot așa și adîncimea, care nu trece de 2 m., ceea ce face că nu e practicabilă de cit foarte puțin pentru plutărit și, putînd fi traversată cu piciorul, dispensează construirea de prea multe poduri și punți.

Albia Sucevei, mai ales în partea ei de la munte, e stîncoasă și adesea ori cu dărîmături de pietre, care fac apoi, cu cit riul ajunge mai la șes, loc unor prundișuri și lunci nisipoase destul de întinse. Suceava pricinuieste de multe ori inundațiuni, deși nu-și schimbă la asemenea ocaziuni de atitea ori matca, precum o face d. ex. riul Prut.

Afluenții mai considerabili ai Sucevei pe partea st. sunt: Ropocelul, Rusca, Tonchii, Sădăul, Tomnaticul, Falcăuțul, Laura, Bilca cu piriiașele Bilca

Mare și Bilca-Mică, Pătrimi-neasca, Târnauca, Climăuțul, Horaiețul, Patrăuceanca, Dragomirua și pir. Rustorba, care formează în parte hotarul spre România.

Afluenții Sucevei pe dr. sunt: Pohancioara, Sipitul cu piriiașul Tinosul, Brodina cu piriiașele Cuninschi și Brodinorsca, Ascunsul, Ascunculul, apoi riulețul Putna cu afl. săi Ursoaia, Putnișoara, Veceul și Scunca-Mare, apoi Remezeul, Slatina, Voitinelul, Fintinelul, Saha și Temnicul, cu piriiașele Tesora, Horodnic și Toplița, apoi riulețul Sucevița cu piriiașele sale Rusca, Bercheza și Voivodeasa, pe o parte și Dragoșina. Șoarecul, Floca-Havriș, Girbovețul și Volovățul pe cealaltă parte, apoi pir. Solca cu afl. săi Glit și Iaslovățul, pir. Soloneț cu piriiașele Blindețul și Varyata, infine pir. Iliești, pir. Șchea și pir. Racova, care formează hotarul spre România, și la urmă încă Șomuzul-Mic, Bunești, Raneța, Stupca și Cinciurile.

Suceveni (sau Tomești), *com. rur.*, distr. Storjineț, așezată pe partea stingă a Siretului-Mic, la confluența sa cu marele Siret, între Cupca și Petriceanca.

Suprafața 10.22 km.²; populația 888 locuitori, exclusiv romini; religia gr. or.

Este străbătută de drumul distr. Ciudei-Petriceanca, care o leagă cu stația de drum de fer Cupea, a liniei Ciudei-Carapciu; are o școală pop. cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „St. Arh. Mih. și Gavril“.

La 1503, Ștefan-cel-Mare, a dăruit-o minăstirei Putna, în posesia căreia se găsea și la 1776.

După tradiție comuna își

trage numele de la întemciitorul ei, un sucevean, venit din Suceava.

Populația se ocupă cu agri, cultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 540 hect. pământ arabil, 189 hect. finațuri, 7 hect. 50 a. grădini, 42 hect. finațuri, 687 hect. păduri.

Se găsește 55 cai, 465 vite cornute, 267 porci, 25 stupi.

Suceveni, moșie, atenență a moșiei Cupea, distr. Storjineț.

Are 5 locuitori.

Sucevița, com. rur., distr. Rădăuți, așezată dealungul piriului cu acelaș nume, spre S.-V de com. Marginea.

Suprafața 13.88 km.²; populația 1099 locuitori, romini; relig. gr. or.

Printr'un drum distr. este legată cu Marginea, prin drumuri de călărie comunică cu Argel, Putna, și Poiana-Micului: are o școală populară (fostă minăstirească) și o biserică cu hramul „Botezul Domnului“, zidită în 1772 de arhimandritul Iosif, starețul minăstirei.

Pe lângă biserică asta se află aci o alta mai veche, servind ca minăstire, în posesia căreia se află și satul la anul 1586 dăruit de domnul Moldovei Eremia Movilă (v. Sucevița, minăstire).

Populația, se ocupă cu creșterea vitelor și cu exploatarea de păduri.

Comuna posedă 85 hect. pământ arabil, 276 hect. finațuri, 17 hect. grădini, 5851 hect. păduri.

Se găsește 95 cai, 433 vite cornute, 529 oi, 331 porci, 103 stupi,

Sucevița, minăstire, situată

lingă com. rur. cu acelaș nume, pe malul drept al piriului cu acelaș nume, avînd o poziție pitorească, între munți distr. Rădăuți.

A fost fondată de către 2 membri ai familiei domnești Movilă, și anume: Gheorghe Movilă, episcop de Rădăuți, mai tîrziu mitropolit al Moldovei, care zidit cu invoiala domnului Moldovei Petru Șchiopul, pe moșia domnească Sucevița, o minăstire de lemn. Mai tîrziu fratele acestuia, Eremia Movilă, Mare Vornic (și domn al Moldovei între anii 1695-1606), a zidit în 1578 biserica principală cu zidurile în formă de cetățue ce o înconjoară și alte clădiri ale minăstirii. Biserica aceasta tîrnosită cu mare solemnitate la 1581, servă și azi ca biserică principală cu hramul „Învierea Domnului” avînd pe lingă sine și o capelă pentru serviciul de iarnă cu hramul „Schimbarea la față”.

Minăstirea aceasta este interesantă pentru pictura sa f. bine conservată și ținuta în frescuri.

Moșiile și bunurile, cari au fost dăruite acestei minăstiri sînt:

1) Volovățul, de către mitropolitul Gheorghe Movilă, prin hrisovul din 20 Iunie 2589.
2) Mămăiești, de către mitropolitul Gheorghe Movilă, prin hrisovul confirmat de Duca-Vodă, în 8 Februarie 1669.

3) Intîinsul teritoriū de lingă Sucevița, pe care se află acum localitățile Marginea (Predeal), Voivodeasa și Dealul Ederii, de către Voevodul Petru III Șchiopul, prin hrisovul din 6 Ianuarie 1583;

4) Muntele Giumălău, de către surorile Maria și Paras-

chiva Arbore, prin hrisovul confirmat de voevodul Petre Șchiopul la 1 și 11 Mai 1584;

Horodnicul-de-Sus și Horodnicul-de-Jos, de către domnul Moldovei Eremia Movilă, prin hrisovul din 12 Iulie 1597;

6) Jumătate din moșia Ploșnița, a șeptea parte din moșia Costești și jumătate din Bărbesti (sau Mălinești) de către Marele Vornic Iordache Cantacuzen, prin hrisovul confirmat din 12 Ianuarie 1739 și prin hrisovul confirmat de Grigore-Ghica-Vodă la 1 Decembrie 1740.

În afară de acestea, minăstirea mai posedă moși în Moldova, ca: Mindrești, Seminița, Ibănești, Măgura, Cristinești, Noscova, Verbica, Oșonești și David

Astăzi minăstirea are un egumen și 10-12 călugări.

Sucevița, atenență a moșiei cu adm. part. Marginea, districtul Rădăuți.

Sucevița, riulef, afl. pe dr. Sucevei, răsare sub Poiana Mărului, nu departe de Dealul dintre Humor (în dosul cărui dă naștere pir. Humor, ce ține de basinul Moldovei). Primește mai sus de M-rea Sucevită pe st. piriiașele Rusca și Bercheza, pe dr. piriiașul Dragoșina, apoi mai primește lingă com. Fürstenthal pe dr. pir. Șoarecul și pe st. pe Voivodeasa și mai ia pe dr. încă piriiașele Floca și Havris. Ramificîndu-se în mijlocul com. Marginea, taie cîmpul Horodnicului, ia lingă sat. Volovăț mai jos de vadul Andreiesei, piriului Volovățului, apoi pir. Girbovățul și se varsă în Suceava, în drept. localit. Bădăuți, districtul Rădăuți.

Suha, cătun, pendinte de com., rur. Bucșoaca, distr. Cimpulung.

Are 13 sase și 108 locuitori.

Suha, riulef, afluent pe dr. Moldovei, ce ia naștere la poalele Obceinei Ursului, sub Poiana Sîrbului și, primînd pe dr. afluenții Gemene și Negrileasa apoi piriiașele Brănești și Doretea, iar pe st. ia sub Valca Seacă, formînd Valea Sulelei udă satele Stulpicianii și Frasin vîrsîndu-se în Moldova, în fața com. Bucșoaiia, districtul Cimpulung.

Suhard, cătun, pendinte de com., rur. Ciocănești, distr. Cimpulung.

Are 5 case și 23 locuitori.

Suhard, grupare de culmi, ce ține de Carpații Mărginași Transilvăneni și se desprinde din masivul Inăului, la NV. de local. Cîrlibaba, prelungindu-se ca creastă sub numele de Prelugii Gagii, pînă spre hotarul Bucovinei, atîngîndu-l odată cu muntele Virful Vulvei, ce se ridică din ambele părți.

Suhardul, (Dealul Suhardului) mică remifecatie a munților Suhard (v. Carpații Bucov.) cu piscul Virful Caprei, ce se găsește nu departe de local. Iacobeni distr. Cimpulung.

Suharzelul, piriu, afluent pe dr. Bistriței, isvorăște sub poalele muntelui Suharzel și se revarsă în Bistrița mai sus de com. Iacobeni, distr. Cimpulung.

Suharzelul, munte, 1709 m. ce ține de gruparea de culmi cunoscută sub numele de Munții

Suhardului (v. Carp. Bucovinei) și se găsește în apropierea local. Iacebeni, districtul Cimpulung.

Suhei, *căt.*, pendinte de com. rur. Cuciur Mare, distr. Cernăuți. Are 4 case și 19 locuitori.

Suhei (riul secat), *piriu*, afluent pe st. Siretului, ia naștere din pād. Zatalova, și se varsă în riul Siret, în fața haltei dr. de fer Sahy, com. Berhomet p. S. distr. Starajineț.

Suhoverha (Suchowercha), *com. rur.*, distr. Coțman, așezată, în masă compactă, nu departe de malul drept al piriului Sovița, între com. Clivodin și tirgul Coțman.

Suprafața 9.63 km.²; populația 1740 loc., ruteni, gr. ort.

Este situată lângă drumul principal Cernăuți-Zaleszezyki; are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Sf. 3 Erarhi”.

Această comună este menționată într'un hrisov al lui Ștefan-cel-Mare, din anul 1503, precum și într'altul al lui Ștefan-cel-Tinăr, din 6 Oct. 1519.

La 1776 se găsea în posesia episcopiei de Rădăuți.

Iși trage numele de la cuvintele rusești: sucho-uscat și werch-inălțime, munte.

Populația, se ocupă cu agricultura.

Comuna posedă 773 km. pământ arabil, 15 km. fînături 90 km. grădini, 78 km. imășuri, 180 km. păduri.

Se găsesc 163 cai, 146 vite cornute, 824 oi, 109 porci și 63 stupi.

Suhoverha, *moșie*, cu administrația distr. Coțman.

Suprafața 2.87 km.²; populația 17 locuitori, israeliți, ruteni și poloni.

Sumața, *mic afluent* pe dr. Moldovei, ce răsare din Pād. Colacului și, formînd Valea Sumața, se varsă în Moldova, lângă vatra satului Fundul Moldovei, distr. Cimpulung.

Susici (Suszyecz), *țirlă*, făcînd parte din satul de reședință Plosca, com. rur. Plosca, distr. Vijnîța.

Svinenchiî (Swyneńkyj), *cătun*, pendinte de com. rur. Toraceni, distr. Vijnîța.

Are 128 locuitori.

Ș

Șandru, *piriū*, afluent pe dr. Moldovei, răsare între Opcina Boul și Arșița Caprei și se varsă la cotitura Moldovei mai jos pe orașul Cimpulung.

Șandrul-Mare, *munte*, 1145 m. alt., între Măgura Vacii și Sihloaea, distr. Rădăuți.

Șanțuri (Schanzen), cătun, pendinte de com. rur. Șerăuți-de-Jos, distr. Cernăuți.

Are 209 locuitori.

Nutuirea provine dela săpăturile făcute aci, în scop de a se închide comunicația în această vale. La ce episod războinic s'au făcut, nu e precis, dar se pare că datează din vremea regelui polon Sobieski. Mai înainte se cunoștea și gropile unde se așezaseră tunurile. De asemenea s'a găsit aci și o poartă zidită.

Șarul-Dornei, *cătun*, pendinte de tirgul Vatra-Dornei, distr. Cimpulung.

Are 254 locuitori romini, gr. or. și o școală populară.

Șabora (Szkabora), *îrlă*, pendinte, de moșia cu adm. part. Lașciuca, distr. Coțman.

Șcheia, *com. rur.*, distr. Suceava, așezată pe partea stingă a piriului cu acelaș nume, aproape de orașul Suceava.

Suprafața 9.96 km.²; populația 1462 locuitori, romini; relig. gr. or.

Este străbătută de drumul distr. Suceava-Pârâuți, ce se continua apoi spre Cacica; aproape de drumul princip. Suceava-Gurahumora.

Are o școală populară cu 3 clase și o biserică parohială cu hramul „Sf. Nicolae“.

La 1776 era în posesia logofătului Lupu Balș.

Aci se află o fabrică de spirt.

Populația se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Comuna posedă 1313 hect. pământ arabil, 204 hect. finațuri, 24 hect. grădini, 50 hect. imașuri, 30 hect. păduri, 50 a. heleștee.

Se găesc 99 cai, 509 vite, 1058 oi, 430 porci, 34 stupi.

Șcheia, *moșie*, cu adm. spec. distr. Suceava.

Suprafața 12.26 km.²; populația 143 locuitori, dintre cari 52 vorbesc l. rom., 36 l. rut., 34 l. germ. și 19 l. polonă; în privința relig. 54 sint gr. or., 36 gr. cat., 27 rom. cat., 15

mosaică și 11 de alte religii.

Se compune 1) din moșia Șcheia pr. zisă cu 14 case și 84 locuitori, împreună cu tirla Putrida, 2) din ferma La Finaț și 3) din (fabrica de spirt Cerețea).

Depindea odinioară de com. Șcheia (vezi Șcheia com.).

Șcheia, *piriū*, afluent pe dr. Sucevei, răsare sub culmea muntelui Teișoara și, udind com. Sint Ilie, se varsă în Suceava, în drept. localit. Șchea, distr. Suceava.

Șerăuți, *sat*, vechiū din care s'a format în timpul din urmă, 2 comune cu adm. part. Șerăuți-de-Sus și Șerăuți-de-Jos, (v. fie-care).

E menționat pentru prima oară, într'un hrisov din 20 Iunie 1453, unde se spune că o jumătate aparținea unui logofăt numit Mihail. Prin hrisovul din 25 Ianuarie 1476, trece în stăpinirea minăstirei Putna. La 1776, era în posesia minăstirei Sf. Spiridon din Iași.

De acest sat depindea la 1780 și cătunul Slobozia Șerăuțului, sau Slobozia, care cu timpul s'a identificat cu o parte a satului ce s'a deslipit

sub numele de Șerăuții-de-Jos (v. Șerăuții-de-Jos).

Șerăuții-de-Jos, (Unter-Szeroutz, saū Slobódka), *com. rur.*, distr. Cernăuți, așezată pe piriul Șerăuți, în vecinătatea localităților Jucica-Nouă și Sadagura.

Suprafața 6.43 km.²; populația 797 locuitori, ruteni, gr. ortod.

Cuprinde pe lângă satul de reședință cu 578 locuitori și cătunul Șanțuri și tirla Izavca (v. fie-care).

Este lângă drumul comunal ce leagă com. Șerăuții-de-Sus de Sadagura, precum și lângă drumul princip. Noua Suliță-Sadagura-Dobronovăț.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Sf. Spiridon“.

Forma pină în timpurile din urmă, împreună cu Șerăuții-de-Sus, o singură comună numită Șerăuți (vezi Șerăuți).

Aci s'a așezat în timpuri o colonie de țărani scutelnici, din care pricină localitatea s'a numit Slobozia sau Slobozia Șerăuțului, care colonie era pendinte multă vreme de satul vechi Șerăuți, și a fost punctul de gravitație în jurul căruia s'a format locuințe noi, devenind cu timpul o comună cu adm. part.

Populația se ocupă cu agricultura și creșterea de vite.

Comuna posedă 478 hect. pământ arabil, 34 hect. finațuri, 20 hect. grădini, 132 hect. imașuri, 30 hect. păduri și 0 hect. 20 a. heleştee.

Se găsesc 59 cai, 170 vite cornute, 54 oi, 118 porci și 29 stupi de albine.

Șerăuții-de-Jos, (saū Slobozia

Șerăuților), *moșie*, cu adm. part. dist. Cernăuți.

Suprafața 2.85 km.²; populația 71 locuitori, israeliți și ruteni, gr. or., gr. cat. și rom. cat., apoi 3 romini ș. a.

Șerăuții-de-Sus, (Ober-Szeroutz), *com. rur.*, distr. Cernăuți, așezată pe piriul Șerăuț, la poalele culmei Horodiștea, spre O. de com. Zadóbrovca și puțin la N. de Sadagura.

Suprafața 25.40 km.²; populația 1730 locuitori, ruteni, de relig. gr. or.

Printr'un drum comunal bine întreținut, este legată cu com. Jucica - Nouă; are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Adorm. M. D.

Forma pină în timpurile din urmă, împreună cu Șerăuții-de-Jos, o singură comună numită Șerăuți (vezi Șerăuți).

În partea de N. a comunei, lângă muntele Horodiștea, a staționat odată regele polon Sobieschi, cu armata sa. Întăririle făcute cu acea ocazie pare acorespunde cu urmele de săpături de lângă cătunul Șanțuri, se văd și azi. Apoi, s'a găsit aci și o mulțime de săbii, ghiulele și potcoave.

Interesantă este în această localitate o casă foarte veche, despre care poporul crede că comunică prin suterane cu dealul Horodiștea.

Populația, se ocupă cu agricultura și cu creșterea de vite.

Comuna posedă 1278 hect. pământ arabil, 129 hect. finațuri, 4 hect. grădini, 22 hect. imașuri, 906 păduri.

Se găsesc 87 cai, 316 vite cornute, 248 oi, 269 porci și 4 stupi.

Șerăuții-de-Sus, *moșie*, cu adm. part., distr. Cernăuți.

Suprafața 1.55 km.²; populația 126 locuitori, ruteni, gr. or. și gr. cat., poloni și israeliți.

Cuprinde pe lângă moșia Șerăuții-de-Sus pr. zisă, și tirlile următoare: Berdo, Grafiuca, Pleșcea, Vihoda, Za. Groblia, Za. Potocom.

Șerbaniuca, (Szerbaniwka), *tirlă*, pendinte de vatra satului Cadobești, *com. rur.*, Cadobești, distr. Coțman.

Șerbăuți (Scherboutz), *com. rur.*, distr. Siret, așezată pe piriul Hatna, între com. Calafindești și Călinești lui Cuparenco (Suceava), lângă hotarele cu România și cu districtul Suceava.

Suprafața 12.36 km.²; populația 1254 locuitori, ruteni, relig. gr. or.

Este lipită de drumul distr. Siret-Hatna; are o școală populară cu o clasă și o biserică cu hramul „St. Vasile“.

La 1776 era în posesia vornicului, Constantin Sturdza.

În această localitate se află o fabrică de spirt.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 1225 hect. pământ arabil, 221 hect. fânațuri, 35 hect. grădini, 201 hect. imașuri, 371 hect. păduri.

Se găsesc 63 cai, 520 vite cornute, 870 de oi, 443 porci și 92 stupi.

Șerbăuți, *moșie*, cu adm. part., distr. Siret.

Suprafața 8.77 km.²; populația 68 locuitori israeliți în majoritate; restul poloni, romini, ruteni și germani.

Șerochiî (Sezrokyj), *cătun*, pen-

dinte de satul de reședință Plosca, com. rur. Plosca, distr. Vijnița.

Are 4 case și 22 locuitori.

Șeropan, deal, 518 m. alt., între comunele Burla la O. și Volovăț la N.-V., distr. Rădăuți.

Șesul - Mînăstirei, tîrlă, pendinte de satul Vatra Moldoviței, care la rîndu-i este o parte din comuna rurală Vatra-Moldoviței, districtul Cîmpulung.

Șesul-Timonului, cîtun, pendinte de com. rur. Stulpicani, distr. Cîmpulung.

Are 19 case și 94 locuitori.

Șipeniț (Szipenitz), com. rur., distr. Coțman, așezată, în masă compactă, pe ambele maluri ale pîriului Sovița, în vecinătate cu Lujeni și nu departe de riul Prut și de localitatea Berhomet pe Prut.

Suprafața 15.06 km²; populația 2898 locuitori ruteni, de relig. gr. or.

Cuprinde pe lângă vatra satului cu 2607 locuitori și cîtunul Luh (v. Luh, cîtun).

Printr'un bun drum comunal, este legată cu drumul principal Sniatin-Cernăuți, ce se află la o depărtare numai de 1 km. de comună; de asemenea comunică cu drumurile distr. Berhomet pe Prut.-Coțman și Lujeni-Viteliuca, precum și cu drumul principal Cernăuți-Zaleszczyki (Galiția).

Are o școală populară cu 2 clase și o biserică parohială cu hramul „Nașterea M. D.” zidită la 1812 de către Dumitru de Costin.

Această localitate este una din cele mai vechi din întreaga

Bucovină, judecînd după lucrurile ce s'au găsit în pămînt, aparținînd epocii de tranziție de piatră și bronz.

În cronică găsim localitatea amintită pe la 1400. În secolul următor Șipenițul figurează chiar ca centru al unui ținut, ce și-l disputau cînd Moldova, cînd Polonia, sub numele de *Terra Sîpenitiensis*. Petru cel Șchiop ridicase localitatea chiar la rangul de târg.

Tot aci se află și un ochi de mare, de care sunt legate felurite legende locale.

Populația se ocupă cu agricultura și cu prasila de vite; mulți din locuitori trec însă peste vară în România căutînd de lucru.

Comuna posedă 1757 hect. pămînt arabil, 98 hect. finațuri, 23 hect. grădini, 67 hect. iamașuri, 88 păduri, 25 hect. helește.

Se găsesc 45 cai, 897 vite cornute, 126 oi, 187 porci, 32 stupi de albine.

Șipeniț, moșie, cu adm. part., distr. Coțman.

Suprafața 7.02 km²; populația 82 locuitori, în majoritate israeliți, restul ruteni și poloni.

Șipot (Șipot-Camerai), com. rur., distr. Rădăuți, așezată în mare întindere pe ambele părți ale Sucevei, la izvoarele ei, precum și pe pîraiele din care se formează Moldova.

Suprafața 263.29 km²; populația 2555 locuitori huțani și o mică fracțiune de israeliți.

Se compune: 1) din satul de reședință, care împreună cu tîrlele Brodina-Haburna, Moldova - Smidești, Moldavschii-Plos, Pohanești-Arșița, Pohanești-Gheza și Pohanești-Pro-

zeri; 2) din cîtunele: Brodina, Hreben, Hrobi, Isvoru cu Bobeica, Ialovicioara, Iarovița, Meleș, Meleș-Cobele, Moldova-Aluni, Moldova-Găina, Moldova-Hreben, Moldova-Sulița, Moldova - Știrbul, Pohanești, Ropocel și Sărata, (v. fie-care); și 3) din tîrlele: Brodina-Buc, Moldova - Cruiea, Moldova-Spențora și Pohanești-Tașulița (v. fie-care).

Este legată printr'un drum distr. cu Vicovul-de-Sus. Ultimul capăt al acestui drum se sfîrșește în locul numit Lucina, continuîndu-se spre Cîrlibaba (Cîmpulung) numai printr'un drum de munte.

Are un oficiu poștal în cîtunul Isvor cu Bobeica; două școli populare cu câte o clasă, una în satul de reședință și alta în Moldova-Sulița; o biserică parohială cu hramul „Prof. Ilie” în satul de reședință; alta locală în Moldova-Sulița și 2 capele de cimitir în Brodina-de-Sus și Isvor.

La 1776, era încă numai un grup de case pe teritoriul numit Braniștea. Numele său este pomenit, pentru prima oară, într'un hrisov al lui Ștefan-cel-Mare, 17 Noembrie 1501, prin care se confirmă ca proprietate a mînăstirei Putna.

În această localitate, la kilometru 50 al drumului distr., se află un pod peste Succava, în a cărui apropiere riul face o cascadă de 4 m. într'o poziție foarte romantică.

Populația, formată din huțani, se ocupă cu exploatarea de păduri, cu prasila de cai și de oi, precum și cu stînăria.

Comuna posedă 146 hect. p. arabil, 3765 hect. finațuri, 5240 hect. iamașuri, 9480 hect. poeni, 28960 hect. păduri.

Se găsesc 750 cai, 3480 vite

cornute, 6000 de oi, 1028 porci, 40 stupi.

Șipot, localitate cu moară, pendinte de moșia cu adm. part. Berhomet-pe-Siret, distr. Vijnița.

Are 10 case și 132 locuit.

Șipot, moșie, atenență a moșiei cu adm. part. Isvor, distr. Rădăuți.

Are 12 case și 28 locuitori.

Se compune: 1) din tîrlele Pircălab și Sărata; 2) din localitatea cu herghelia Lucina și 3) din localitatea cu cazarmă Bobeica (v. fie-care).

Șipot-pe-Siret, (Șipot-Privat), *com. rur.*, distr. Vijnița, așezată pe Siretul-Mare, aproape de confluența pîraelor din care își ia naștere Siretul.

Suprafața 17.12 km.²; populația 586 locuitori, huțani, gr. orient.

Cuprinde pe lingă satul de reședință cu 566 locuit și cătunul Bursucău (v. Bursucău cătun) cu care e legat printr'un drum care e practicabil numai vara și duce peste plaiul Șurdinului la Seletin. Tot pe aci trecea înainte un drum strategic cu serpentine ce se văd și astăzi, construit fiind cu ocazia ocupării Bucovinei de către Austriaci. Afară de asta, com. Șipot e legată cu localitatea Storoșneț-Puțila prin două poteci de călărit, dintre cari, una trece prin valea Focșa, iar cealaltă prin valea Porculinului

Are o școală pop. cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Sf. Ilie” precum și o capelă situată în partea de N. a comunei.

Teritoriul Șipotului este acoperit de admirabile păduri

de brad și ține de fideicomisu baronului Vasilco, ce și are reședința în Berhomet-pe-Siret.

Aci se găsesc patru haituri (ecluze) de apă așezate la confluența pîraelor, din care se formează riul Siretul (v. Siretul, riul).

Populația, compusă exclusiv din huțani, se ocupă cu exploatarea pădurilor și creșterea vitelor.

Comuna posedă 37 hect. pămînt arabil, 343 hect. fînături, 4 hect. 50 a. grădini, 893 hect. iamașuri, 329 hectare poeni și 8980 hect. păduri.

Se găsesc 52 cai, 382 vite cornute, 366 oi, 196 porci și 65 stupi.

Șipota, cătun, pendinte de com. rur. Gemine, districtul Cimpulung.

Are 10 case și 47 locuitori.

Șipotul, cătun, pendinte de com. rur. Stulpicani, district. Cimpulung.

Are 39 case și 188 locuitori.

Șișcăuți (Szișzkoutz), com. rur., distr. Coțman, așezată, în masă compactă, lingă lacul Zalôbe la N.-O. de cele 4 lacuri mari din cari curge pîriul Sovița, între Iujineț și Borăuți.

Suprafața 9.06 km.²; populația 1475 locuitori, ruteni, gr. orientali.

Prin drumuri de țară este legată cu comunele vecine; are o școală populară cu 2 clase și o biserică parohială cu hramul „Nașterea M. D.”.

Această comună este menționată, pentru prima oară, într'un hrisov din 1739. La 1766—67 s'au așezat aci emigrații din Galiția. La 1776 era în posesia boerului Iordache Pășcan.

Populația se ocupă cu agricultura.

Comuna posedă 1256 hect. păm. arabil, 49 hect. fînături, 82 hect. grădini, 144 hect. iamașuri, 4 hect. păduri, 17 hect. heleștee.

Se găsesc 214 cai, 832 vite cornute, 819 oi, 321 porci, 66 stupi de albine.

Șișcăuți, moșie, cu adm. part., distr. Coțman.

Suprafața 4.85 km.²; populația 26 locuitori, în majoritate ruteni, restul poloni și israeliți.

Șoarec, tîrlă, pendinte de moșia Marginea pr. zisă, care la rîndu-î face parte din Marginea, moșie, atenență a moșiei cu adm. part. Marginea, distr. Rădăuți.

Șoarecul, pîriu, afluent pe dr. Suceviței (v. Sucevița); răsare sub poalele muntelui Piatra Muierilor, nu departe de obîrșia riulețului Humor (ce ține de basinal Moldovei) și după ce formează valea Șoarecului, se varsă în Sucevița, în dreptul satului Fürstenthal, distr. Rădăuți, gură în gură cu pîriul Voivodeasa.

Șolbog, munte, 1495 m. alt., spre N. O. de muntele Giumălău și spre N. V. de Piatra Stinei, făcînd parte din sistemul muntos al Rădăului, distr. Cimpulung.

Șoldan, deal (748 m.), cunoscut sub numirea de „Virful Șoldan”, în partea de V. a cătunului Lunca-Frumoasă, pendinte de com. rur. Crasna-Ilschi, distr. Storoșneț.

Între virful Șoldan și Lunca-Frumoasă curge Sirețelul.

Șomuzul, *piriū*, afluent pe st. Moldovei; izvoarește între satele Mazanaești și Drăgoești și formind în cursul său hotarul între Bucovina și România, se varsă apoi în Moldova, pe terit. rominesc.

Șpetchi (Szpetki), *sat*, care, împreună cu satul Stebne, formează com. rur. Stebne cu Șpetchi, distr. Vijnița.

Are 160 locuitori, huțani, gr. or.

Ștefanovca, *vechiū cātun*, pendinte de com. rur. Babin, distr. Coțman.

Acum face parte integrantă din zisa comună.

Ștefanovca (Stefanówka), *cătun*, pendinte de moșia cu adm. part. Babin, distr. Coțman.

Are 2 case și 11 locuitori.

Știrbeț, vezi Chilișeni.

Știrbeț, *nume de sat vechiū*, care astăzi poartă numele Chilișeni (v. Chilișeni).

Știrbul, *munte*, (1497 m.) ce ține de lanțul carpatin al Lucinei (v. Lucina, lanț muntos), și se află în apropierea localit. Moldova (Sulița), distr. Rădăuți.

Șubraneț (Szubranetz), *com.*

rur., distr. Cernăuți. așezată în masă compactă pe ambele părți ale piriului cu acelaș nume, la locul unde el formează 2 lacuri, spre V. de com. Zădobriuca.

Suprafața 14.56 km.²; populația 1650 locuitori, ruteni, de relig. gr. or.

Cale de 2 km. la O. trece drumul princip. Cernăuți și Sadagura — Uscie-Biskupie; prin drumuri de țară comunică cu localitățile din partea de S. și O.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Adorm. M. D.”.

Această comună este menționată, pentru primă oară, într'un hrisov din 18 Oct. 1434, în care se spune că domnul Moldovei Ilie, a dăruit-o boerului Stan Băbici. La 1641 a fost pustită; dar a fost populată iarăși. În acest an, se găsește în hrisoave, că aparținea familiei boerești Stroescu, de la care a trecut la minăstirica Voroneț, în a cărei posesie se găsea și la 1776. În 1739, a trecut pe aci armata ruscască sub comanda generalului Münich.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea viteilor.

Comuna posedă 1163 hect. pământ arabil, 62 hect. finățuri, 10 hect. grădini. 164

hect. imașuri, 9 hect. păduri și 9 h. ct. heleștee.

Se găsește 157 cai, 312 vite cornute, 546 oi, 98 porci și 76 stupi de albine.

Șubraneț, *moșie*, cu adm. part. distr. Cernăuți.

Suprafața 3.29 km.²; populația 70 locuitori, poloni, israeliți și în fine ruteni gr. or. și gr. cat.

Șubranețul, *piriū*, afluent pe stânga Prutului, răsare deasupra comunei cu acelaș nume sub dealul Mohila și se varsă în Prut, mai jos de satul Rohozna, unindu-se, înainte de vărsare, cu gurile piraicelor Zădobriuca și Moșcof.

Șurdin, *șir muntos*, ce constituie una din ramificările de Nord a Carpaților Pădurești din Bucovina și mai poartă și numele de Munții Racova (v. Carpații Bucovinei).

Șurdinul, *munte* (1301 m.), ce ține de lanțul carpatin cu acelaș nume și care mai poartă și numele de Munții Racovei. Peste curmătura acestui munte duce un drum vechiu (v. Pasul Șurdin).

Șvercha, *tirlă*, pendinte de moșia Vicovul-de-Sus, propriu zisă distr. Rădăuți.

T

Tabora, *tîrlă*, pendinte de moșia Seletin, atenență a moșiei cu administrație particulară Iszor, distr. Rădăuți.

Aci se află o cazarmă mare construită pentru adăpostirea de trupe la caz de invazie.

Are, împreună cu tîrlele Șipitul și Ulma, 3 case și 9 locuitori.

Taborovca, *moșie*, care, împreună cu alte două moșii: Bakalówka și Persolowka, formează moșia cu administrație particulară Verbăuți, distr. Coțman.

Are 3 case și 20 locuitori.

Tandoaca, *complex de coline și fînețe*, distr. Storojineț, se mărginește la N. cu piriul Dunăvățul care o desparte de Bahna și Imașu din dreapta Micului Siret; la E. cu ogoarele com. Cireș și cu cimpul Dunăvățului; la S. cu dealul Cirligata și cu pădurea Batarani; iar la V. cu ogoarele comunelor Bănila Moldovenească și Augustendorf.

Tarnauca, *cătun*, pendinte de com. rur. Mihalcea, distr. Cernăuți.

Are 105 locuitori.

Tarnița, *munte*, 1416 m. alt. făcând parte din culmea Grebenul, între Obcioara la N. și Clifi la S., distr. Cimpulung, formind hotarul între Bucovina și România.

Tarnoțka cu Bucovinca (Bukowynka), *cătun*, pendinte de Dîltineț, satul de reședință al com. rur., cu acelaș nume, distr. Vijnița.

Tartarec, *piriū*, afluent pe stînga Moldovei, își adună apele sale în jurul culmei Obcioară, care dă pe cea-laltă parte naștere isvoarelor unite ale piriului Tatarca, ce ține de basiful Bistriței. Desparte în cursul său culmile Dărîmoasa și Dealul Glodului și se varsă la poalele culmei Cocoșel, mai sus de com. Breaza, distr. Cimpulung.

Tatalova, *pădure*, din care isvorăște piriul Vijnița-Mare, între comunele Răstoace și Berhomet pe Prut, distr. Vijnița.

Tatar, *poiană*, 1017 m. alt., lingă piriul Teșna, distr. Cimpulung, la hotarul Bucovinei cu Transilvania.

Tărășeni, *com. rur.*, distr. Siret, așezată la isvoarele piriului Cotovăț, între Mihuceni și Prevorochi, lingă hotarul dinspre distr. Cernăuți.

Suprafața 6.75 km.²; populația 1026 locuitori ruteni de relig. gr. or. și coloniști germani de conf. ev.

Este situată lingă drumul princip. Cernăuți-Siret și punctul final al drumurilor distr. ce vin de la Cuciur-Mare și de la Hliboca; are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Adorm. M. D.”

Această comună e menționată, pentru prima dată, la 1672. La 1776, aparținea maziului Ioan Sava. 1780 a fost unită cu Mihuceni și Trestiana.

Tărășeni, *moșie* cu adm. part., distr. Siret.

Suprafața 3.55 km.²; populația 84 locuitori, israeliți, ruteni, romini, germani ș. a.

La 1784, numai cu Trestiana.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 700 hect. pământ arabil, 55 hect. fînături, 10 hect. grădini, 185 hect. imășuri, 47 hect. păduri.

Se găsesc 83 cai, 376 vite cor-nute, 240 porci, 32 stupi.

Tătarca, cătun, pendinte de com. rur. Cirlibaba, distr. Cimpulung.

Are 12 case și 35 locuitori.

Tătarca, țință, pendinte de com. rur. Fundul Moldovei, distr. Cimpulung.

Are 4 case și 18 locuitori.

Tătarca, țință, pendinte de moșia Iurcăuți, pr. zisă, care la rîndu-î este o parte numai din moșia cu adm. part. Iurcăuți, distr. Coțman.

Tătarca, munte, (1552 m.), ce ține de lanțul carpatin al Lucinei (v. Lucina, lanț muntos) și se află în apropierea localit. Cirlibaba, distr. Cimpulung.

Tătarul, cătun, pendinte de com. rurală Poiana-Stampeii, distr. Cimpulung.

Are 25 case și 98 locuitori.

Aci se află o ecluză (un hai).

Tătarul, (Dosu și Fața), complex de păduri și fînațe, între pîraele Teșna și Teșnița, distr. Cimpulung.

Tătarul, cu Poiana Tătarului, *culme*, ce ține de grupul munților din jurul Poiana-Stampeii și care se consideră ca ramificație a Carpaților mîrginași Transilvaniei (v. Carp. Bucovinei).

Tătărăș, complex de păduri, fînețe și imașuri, împrejurul orașului Suceava, distr. Suceava.

Teișoara, mic munte, distr. Suceava, 522 m. alt., la S. de Mihoveni și Buninți.

Temnicul, pîrîiaș, ce răsare în

apropierea orașului Rădăuți, sub Dealul Crucii și împreună cu pîr. Saha se varsă în Suceava (v. Saha).

Teodorenă, țință, pendinte de tirgul Vatra-Dornei, pr-zisă, distr. Cimpulung.

Teodorești, (sau Toderești), *com. rur.*, distr. Suceava, așezată nu departe de malul stîng al pîr. Soloneț.

Suprafața 9—11 km.²; populația 920 locuitori romîni; relig. gr. or.

Se compune din vatra satului cu 361 locuitori și din satul atenant Pietroasa.

Printr'o scurtă șosea comunală este pusă în comunicație cu drumul distr. Suceava-Cacica, precum și cu linia ferată Hatna-Cimpulung.

Este stație de drum de fer; are un oficiu telegraf poștal, o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Sf. Arh. Mihail și Gavril“ ce are ca atenență bis. filială din Soloneț.

La 1776, era în stăpînirea boerului Darie Donici.

Comună mărită cu colonii transilvănene, are o fabrică de spirit și un frumos castel.

Populația se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Comuna posedă 917 hect. pămînt arabil, 96 hect. fînețuri, 6 hect. grădini, 241 hect. imașuri, 634 hect. păduri.

Se găsesc 33 cai, 280 vite cornute, 347 oi, 270 porci, 56 stupi.

Teodorești, moșie, cu adm. sp. distr. Suceava. Suprafața 21.62 km.²; populația 159 locuitori, în majoritate rom.; relig. gr. or.

Se compune din moșiile: 1)

Teodorești pr. zisă cu 18 case și 12 locuitori, care depindea odată de Teodorești com. (vezi Teod. com.) și 2) Soloneț.

Teodorovca, moșie, cu adm. spec. distr. Suceava.

Teplița, țință, pendinte de moșia cu adm. part. Lucaveț, distr. Vijnița.

Tereblecea (Tereblești)-Nemțească, com. rur., distr. Siret, lipită de com. rur. Tereblecea Romînească (v. Tereblecea Romînească).

Suprafața 29.76 km.², împreună cu Tereblecea-Romînească; populația 1278 locuitori germani, de conf. ev. în majoritate, restul rom. cat.

Se compune: 1) din satul de reședință, care împreună cu țințele: La Hoțemloț și La Crucea lui Iacob, numără 1263 locuitori; și 2) din cătunul la Prisaca (v. La Prisaca căt.).

Are aceleași drumuri de comunicație ca și Tereblecea-Romînească (v. Tereblecea-Romînească); stație de drum de fer a liniei Hliboca-Siret; are o școală populară germană cu 4 clase.

Una din cele mai prospere colonii germane din Bucovina, întemeiată în anul 1787, pe teritoriul com. rur. de azi Tereblecea-Romînească (v. Tereblecea-Romînească).

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor; escelează însă printr'o prasilă de cai, f. mult căutați.

Se găsesc 351 cai, 743 vite cornute, 760 porci și 30 stupi.

Tereblecea (Tereblești)-Romî-

nească, *com. rur.*, distr. Siret, așezată în masă compactă, în apropiere de malul stîng al Siretului și în vecinătatea localităților: Stircea, Oprișeni, Stăneștii-de-Jos, Poeni, Sinăuții-de-Sus și Gărbăuți.

Suprafața 2 9.76 km.², împreună cu com. Tereblecea-Nemțească, de care este lipită; populația 2600 locuitori romîni, de religie gr. or., și puțini poloni, germani ș. a.

Cuprinde pe lângă satul de reședință și tîrlele: Fîgoruveca și La Molnița.

Prin drumuri de țară este legată cu comunele susmenționate precum și cu drumul princip. Cernăuți-Siret, ce trece prin apropiere; are un of. telegraf; o școală populară cu 3 clase și o biserică parohială cu hramul „Sf. Arh. Mihail și Gavril“.

Această comună este menționată, pentru prima dată, într'un hrisov din 2 Februarie 1508, prin care Bogdan Vodă, o dăruiește minăstirei Neamțul. Trecu apoi în posesia Vistiernicului Ursache, care-o dete generelui său Ioan Balș. Fu cumpărată apoi, de către episcopul de Rădăuți, Calistru, prin hrisovul din 15 Mai 1724. După aceasta trecu în posesia minăstirei Putna, prin ce împrejurări, nu se știe; probabil însă că a fost dăruită, de către episcopul Calistru, prin graiū viu, la moartea sa subită, acestei minăstiri, a căruī egumen fusese el înainte. Îscindu-se o ceartă asupra posesiunii ei, între mazilul Ștefan Stircea din Panțiri, de o parte și minăstirea Putna, de alta, Grigore Ghica, prin documentul din 15 Ianuarie 1748, o atribuī minăstirei Putna, în a cărei posesie se găsea și la 1776.

La 1780, a fost unită cu Stircea.

În partea de N. a localității, se vede un șanț, numit de popor „Șanțul lui Sobieschi“, în privința căruia circulă 2 legende: una că aci s'a luptat Sobieschi cu Turcii; iar alta, că șanțul a servit de apărare locuitorilor contra Tătarilor.

Pe teritoriul acestei comune s'a așezat, în anul 1787, o colonie de germani, înființind o comună cu administrație specială numită Tereblecea-Nemțească (v. Tereblecea-Nemțească); iar comunei de atunci i s'a dat, spre deosebire, supranumele de Rominească.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Această comună, împreună cu Tereblecea-Nemțească, posedă 2590 hect. pămînt arabil, 607 hect. fînețuri, 57 hect. grădini, 473 hect. iamașuri, 733 hect. păduri.

Se găsesc 242 cai, 962 vite cornute, 440 de oi, 1035 porci și 60 stupi.

Tereblecea (Tereblești), *moșie*, cu adm. part., distr. Siret.

Suprafața 16.92 km.²; populația 91 locuitori, ruteni, în majoritate; restul israeliți, romîni, ș. a.

Cuprinde pe lângă moșia Tereblecea, pr. zisă, cu 8 case și 57 locuitori și ferma Dubova (v. Dubova, fermă).

Tesoara, *mic afl.* al pîr. Horodnicul, ce răsare sub dealul Fătului și se varsă în Horodnic, mai sus de com. Marginea, distr. Rădăuți.

Teșna, *cătun*, pendinte de com. rur. Poiana-Stampeii, distr. Cimpulung.

Are 6 case și 38 locuitori.

Teșna, *pîriū*, afluent pe st. Dornei, izvorăște în apropiere de muntele Cucureasa, în Transilvania și formează împreună cu afluentul său Coșna, dintr'o parte și din alta hotarul Bucovinei spre Transilvania. În fața com. Coșna, unde se împreună ambele piraie, ele intră pe teritoriul Bucovinei și se varsă în Dorna, ceva mai sus de com. Dorna-Cădreni, distr. Cimpulung.

Teșnița, *pîriū*, afluent pe st. Dornei, răsare la poalele coamei muntoase La Runcu și se varsă în Dorna, mai jos de cît. Podul-Coșnei, distr. Cimpulung.

Timon, *pîriū*, afl. pe st. Moldovei, izvorește sub muntele Leafa și după ce desparte culmile Recetișul și Dealul Negru, se varsă în Moldova, lângă com. Fundul-Moldovei, distr. Cimpulung, formind valea Timonului.

Timotei, *mic afluent*, al riulețului Moldovița; răsare de sub poalele muntelui Timotei și se varsă în Moldovița, aproape în fața pîr. Lunguleț, ce vine din partea dreaptă.

Timotei, *munte*, ce ține de culmea cu acelaș nume (v. Carpații Bucovinei, Opcina-Mare sau Arșița). Se găsește în apropierea localității Rușii-Moldoviței, distr. Gurahumora și are o înălțime de 1198 m.

Timotei, *culme scurtă*, ce se desprinde ca ramificație de V. din șirul carpatin Opcina-Mare sau Arșița, avind și un pisc ce poartă acelaș nume. (v. Carpații Bucovinei).

Tiniș, *mic afluent* pe dreapta

al pîr. Putna, care se varsă în Moldova, distr. Cimpulung (v. Putna), răsărind între munții Strinsul, Alun și Dealul Tiniș.

Tinosul, *afluent* al pîr. Sipitul ce se varsă în Suceava (v. Sipitul); răsare de sub poalele și rului muntos Lucina.

Tirsu, *pădure*, distr. Cimpulung, la N.-V. de com. Ciocănești.

Tisnecica, *culme muntoasă*, ce formează o ramificare a munților Șurdin sau Racova și se găsește lângă local. Serghie, distr. Vijnița.

Tisnițchi, (Tysnickij) *cătun*, pendinte de com. rur. Sergieni, distr. Vijnița.

Are 181 loc. huțani, gr. or.

Tisovățul, *cătun*, pendinte de com. rur. Comărești, distr. Storjineț.

Atenență a parohiei din Comărești.

Tisovățul, *complex de coline împădurite și de finețuri*, distr. Storjineț, din care izvoare piriul cu același nume.

Este în partea de N. a pădurei Fintinița.

Tisovățul, *pîriu*, afluent pe drumul Siretului, ce răsare între păd. Fintinița și culmea Tisovățului și se varsă în Siret în dreptul localit. Panca, distr. Storjineț.

Tisovățul, *pîriaș*, ce răsare aproape de dealul Petros, nu departe de valea Hlibiciocului (comuna Cuciur-Mare, distr. Cernăuți) și se varsă în pîr. Derehluș (v. Derehluș), în fața șirului deluros Tisovăț.

Tișăuți, *com. rur.*, distr. Suceava, așezată pe malul drept al riului Suceava și lipită de satul Lisaura.

Suprafața 6.98 km.²; populația 793 locuitori, romini; relig. gr. or.

Printr'un scurt drum de cimp este legată de drumul distr. Suceava-Chilișeni; are o biserică cu hramul „Sf. Arh. Mih. și Gavril” zidită la 1735 de boerul Dinu Cantacuzino și o școală populară cu 2 clase.

Accastă comună este pomenită într'un hrisov, datînd din 14 August 1432. La 1776, era proprietatea boerului Ionache Cantacuzino.

Populația se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Comuna posedă 428 hect. pămînt arabil, 90 hect. finațuri, 8 hect. grădini, 92 hect. imașuri, 5 hect. păduri.

Se găsesse 41 cai, 300 vite cornute, 160 de oi, 182 porci, 52 stupi.

Timpa, *munte*, (1241 m.) ce ține de lanțul carpatin al Lucinei (v. Lucina, lanț muntos) și se află în apropierea com. Breaza, distr. Cimpulung.

Tirnauca, *tîrlă*, pendinte de com. rur. Frătăuțel-Nou, districtul Rădăuți.

Tirnauca, *mic afluent*, pe st. Sucevei; răsare dintre dealurile Tirnauca și Unghiul Popii și se varsă în Suceava, în fața sat. Frătăuțel Nou, distr. Rădăuți, despărțind micile șesuri Jacoleasa și Cimpu-Mare.

Tocarca, *pădure*, între Vijenca Mare și Mică, în vecinătatea com. Vijenca, distr. Vijnița.

Tocila, *pîriu*, afluent pe st. Mol-

dovei, răsare din Runcul Arișului și după ce ocolește culmea Dealul Mare, se varsă în Moldova, în fața plaiului Toplița, distr. Cimpulung.

Tocmitura, *vechiu cătun*, pendinte de com. Frătăuțel-Vechiu, distr. Rădăuți și identificat astăzi cu vatra comunei menționate.

Acî s'au găsit rămășițe de ziduri, pietre și cărămizi, despre cari, crede poporul, c'ar proveni de la un vechiu castel, al cărui proprietar fugind de frica Tătarilor, și-a îngropat comorile într'o fîntină.

Tocuritura, *tîrlă*, pendinte de moșia Horodincul-de-Jos, atenență a moșiei cu adm. part. Hardegghal, distr. Rădăuți.

Todorescul, *culme secundară*, ce ține de lanțul muntos al Rarăului și se grupează în valea Izvorului Alb la V., în cea a Moldovei la N. și în văile Suhei și Slătioarei la E., purtînd numirile de Măgura Cailor, Măgura Batrina și Obcina Ursului și în apropierea localit. Stulpicani, distr. Cimpulung.

Todorescul, *munte*, ce ține de partea centrală a catenei carpatine a Rarăului (v. Rarăul, lanț muntos). Are 1612 m. Se află în apropierea localit. Pojorita, distr. Cimpulung.

Toloca, *tîrlă*, pendinte de moșia Stroești, atenență a moșiei cu adm. spec. Stroești, distr. Suceava.

Tolova sau **Strimba**, *numire*, veche românească a com. rurale de azi Ioseffalva, distr. Gura-humora.

Numirea de Tolova se găsește pomenită într'un hrisov datînd din 1435; iar numirea de Strimba, într'un alt hrisov din anul 1434.

Tolova se împarte: în Tolova Mare, pe care este așezată colonia maghiară Iosefalva și în Tolova-Mică sau Vornicenii, sediul familiilor românești.

Tolova-Mică, moșie, cu adm. spec. distr. Gurahumora.

Cuprinde pe lângă moșia Tolova-Mică, pr. zisă, și ferma la Șipot.

Suprafața 1.91 km²; populația 23 locuitori, aproape toți israeliți.

Are 5 case.

Tolovan, vezi Manzthal.

Tomescul, mic deal, (418 m.) pe dreapta Siretului Mic, între Cupca și Suceveni, distr. Storojineț. Pe marginea lui de E. curge pîr. cu acelaș nume.

Tomescul, pîrîu, afluent pe dr. al riulețului Siretul Mic, răsare sub dealul Fundătura și se varsă în Siretul Mic, aproape de gura acestuia, între comunele Cupca și Suceveni, distr. Storojineț.

Tomești, vezi Suceveni.

Tomnatic, mic afluent, al pîr. Demacușa, ce se varsă în Moldovița (v. Demacușa); ia naștere sub poalele culmei Hropa.

Tomnaticul, afluent, pe st. Sucevei, răsare sub muchia de N-V a șirului carpatin cu acelaș nume și se varsă în Suceava, mai jos de cît. Frasin, distr. Rădăuți, împreunîndu-se

aproape pe gura sa cu pîr. Falcău.

Tomnaticul, masiv muntos, în partea de N. a Carpaților Păduroși din Bucovina (v. Cărpații Bucovinei) avînd ca punct culminant pe muntele Iaroveța (Iaroweca). La O. acest masiv e legat cu nodătura Stara-Vipcina și ocupă spațiul între văile Săratei, a Ceremușului Alb, a Ialovicioarei și a Cobilioarei.

Tomnaticul-de-Jos, munte, ce ține de șirul carpatin Obcina Feredeul și se ridică nu departe de orașul Cimpulung, la o înălțime de 1297 de m.

Tomnaticul-de-Sus, munte, ce ține de șirul carpatin Obcina Feredeul și se găsește lângă hotarul Ungariei, nu departe de comuna Șipot Cameral, distr. Rădăuți, avînd o înălțime de 1567 m.

Tonchiș, mic afl. pe st. Sucevei ce răsare sub muntele Scupu și se varsă în Suceava, lângă sat. Ulma, distr. Rădăuți.

Tonenchii, cătun, pendinte de com. rur. Sergieni. distr. Vijița.

Are 3 case și 25 locuitori.

Toplița, țirlă, pendinte de moșia Horodnicul-de-Jos, atenența a moșiei cu adm. part. Hardegghthal, distr. Rădăuți.

Toplița, complex de pădure și livezi, între Ascuțita Mică la S., Moldova la N-O și Sălătnicul la V.

Toplița, mic afluent, al pîr. Saha, care, împreună cu pîr.

Horodnicului. se varsă în Saha, între comunele Horodnicul de Jos și Horodnicul-de-Sus, distr. Rădăuți (v. Saha), răsărînd de sub dealurile Laura, nu departe de izvoarele pîr. Slatina, lângă Voitinel, distr. Rădăuți.

Toporăuți, (Toporoutz), com. rur., distr. Cernăuți, așezată în masă compactă, pe partea stîngă a pîriului Hucău, cam spre N. de Rarancea, lângă hotarul din spre Basarabia și anume în fața localității rușești Călinecăuți.

Suprafața 51.10 km²; populația 5108 locuitori ruteni de relig. gr. or. și ceva israeliți.

Este lipită de drumul distr. Jucica-Veche-Cernauea; prin drumuri de țară comunică cu localitățile de S-O, precum și cu Basarabia.

Are un oficiu poștal; o școală populară cu 4 clase și o biserică parohială cu hramul „Prof. Ilie“, zidită de Domnul Moldovei Miron Movilă-Barnovschi, care fiind închis și apoi decapitat la Constantinopole în 1633, face următoarea mențiune despre ea, în testamentul său: în „Biserica de la Toporăuți, unde zac oasele părintelui meu — Dumnezeu să-l pomenească — să aibă (executorii testamentari) a o găti de ispravă“. Probabil e că această biserică a fost începută de un moș al său, căci se găsește o notiță la inventarul ei, în care se spune că a fost zidită la 1560: se poate, însă, ca data să fie greșită.

O tradiție spune că această biserică a fost dărimată de turci, și că la repararea ei, dulgherii, în lipsă de scară, au sburat de sus, prin ajutorul

unor aripă de șindrilă, iscodite de ei.

Comuna, este menționată pentru prima oară în anul 1435. La 1776, era în posesia minăstirei Barnovschii.

În pădurea de lângă această comună, se află două lespezi mari de piatră, despre care circulă credința, că astupă intrarea ce duce la o ascunzătoare, unde se află lucruri scumpe adunate acolo de hoți.

În această localitate se găsește o fabrică de spirt.

Populația se ocupă cu agricultura, creșterea de vite și exploatarea de păduri.

Comuna posedă 2750 ha. pământuri arabile, 520 ha. fînături, 167 ha. grădini, 478 ha. iamașuri, 1014 păduri și 0.86 ha. heleștee.

Se găsește 262 cai, 1491 vite cornute, 1416 oi, 981 porci și 128 stupi de albine.

Toporăuți, moșie, cu adm. part., distr. Cernăuți.

Suprafața 20.63 km.²; populația 108 locuitori, israeliți, ruteni gr. cat., poloni și germani.

Cuprinde pe lângă moșia Toporăuți, pr. zisă, și tîrlele: Bilovidec, Bucii, Gropii, Lamezina și Zalisna.

Torăcenii (Toraki), com. rur., distr. Vijnița, așezată pe râul Putila, între Chiselitenii și Storonet-Putila.

Suprafața 24.37 km.²; populația 884 locuitori ruteni; relig. gr. or.

Se compune din vatra satului cu 443 locuitori și din cătunele: Hrebin, Iame, Liscoveț, Riza, Riza Hencerivsca, Rosișnei, Socole Hencerivsca și Svinenchiil.

Satul de reședință este lângă

drumul districtual Vijnița-Storonet Putila; are o biserică locală cu hramul „Ioan Botezătorul” și ține de școala din Chiselitenii.

Era odinioară cătun și depindea de Câmpulungul Rușesc.

Populația, formată din Huțanii, se ocupă cu prăsila de vite, cu stînăria și cu exploatarea de păduri.

Comuna posedă 129 hect. pământ arabil, 891 hect. fînături, 8 hect. 50 a grădini, 440 hect. iamașuri, 988 hect. păduri.

Se găesc 74 cai, 1360 vite cornute, 1730 de oi, 50 porci și 242 stupi.

Toutri, com. rur., distr. Coțman așezată, în masă compactă, la isvorul unui pîriaș, afluent al Nistrului, între localitățile Doroșăuți la N. și Zastavna

Suprafața 10.41 km.²; populația 2112 locuitori ruteni, gr. or.

Este străbătută de drumul distr. Zastavna-Doroșăuți, care o pune în comunicație cu drumul distr. Zastavna-Iurcăuți-Horoșăuți, precum și cu drumul principal Cernăuți-Zaleszezyki (Galiția); prin drumuri de țară comunică cu comunele de prinprejur, precum și cu drumul princip. Noua Suliță - Cernăuți - Uscie Biskupie (Galiția).

Are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Adorm. M. D.”

La 1776, o jumătate aparține Ilincei Donicioaia; iar cealaltă jumătate Mariei Donicioaia și boerului Ioniță Strișca.

Cronica ne spune că aci s'așezat numeroși emigrați din Galiția.

Populația se ocupă cu agricultura.

Comuna posedă 1575 hect. pământ arabil, 16 hect. fînături, 4 hect. 50 a. grădini, 50 hect. iamașuri, 2 hect. 50 a. păduri, 4 hect. heleștee.

Se găesc 176 cai, 383 vite cornute, 456 oi, 255 porci, 101 stupi.

Toutri, moșie, cu adm. part., distr. Coțman.

Suprafața 3.96 km.²; populația 45 locuitori, ruteni, israeliți, și poloni; rutenii sîmparte gr. cat., parte rom. cat. și gr. or.

Toutri, grup de stînci, ce se găesc pe înălțimea din apropierea comunei cu acelaș nume, distr. Coțman, și care se continuă în formă de lanț de ripe și dealuri calcaroase, mai departe peste hotar, în Podolia și Galiția.

Tovarenca (saū Bilyj-Potok), sat, pendinte de com. rur. Petrașeni, distr. Vijnița.

Are 110 locuitori, împreună cu cătunul Sadchiv.

Tovarnița, sat, pendinte de com. rur. Răstoace, distr. Vijnița.

Are 469 locuitori și cuprinde pe lângă vatra satului cu 323 locuitori și cătunele: Iencelo și Ocolena (v. fiecare).

Trasinețul, (probab. din numirea Frăsinetului) *afluent*, al pir. Sirețel (v. Sirețelul), cu care se împreună lângă localit. Igești distr. Storojneț; răsare între Poiana Bucului și păd. Igeștilor, distr. Storojneț.

Travien, culme, ce constituie una din ramificările de N. ale Carpaților Păduroși (v. Carpații Buc.

Travienu, *munte*, 1225 m. ce ține de culmea Travien (v. Carp. Buc.) și se găsește lângă local. Lapușna, distr. Vijnița.

Trepare, *pîriiaș*, ce răsare lângă com. Stroești, distr. Suceava și împreunându-se lângă sat. Zăhărești cu pîriiașul Pri-pasna, formează împreună albia pîr. Hranița, udind com. Liteni, distr. Suceava.

Trestiana (sau Dimca), *com. rur.*, distr. Siret, așezată între com. Hliboca și Mihuceni, pe pîriul Hotovăț, afluent al Siretului.

Suprafața 7.51 km²; populația 785 locuitori, romîni; relig. gr. or.

Prin drumuri de țară comunică cu com. învecinate sus menționate, precum și cu drumul princip. Siret-Cernăuți.

Are o școală populară cu o clasă; ține de biserica parohială din Mihuceni.

Această comună este men-

ționată într'un hrisov al lui Bogdan-Vodă, cu data de 2 Febr. 1508.

Probabil că mai tirziu a fost distrus, căci la 1776, eră numai moșie cu cîteva case, în posesia minăstirei Barnovschî.

În această localitate s'au găsit unelte de piatră din epoca neolitică.

Populația, se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 603 hect. pămînt arabil, 60 hect. fîneturi, 9 hect. 50 a. grădini, 26 hect. imașuri, 34 hect. păduri.

Se găsesc 61 cai, 265 vite cornute, 130 porci și 60 stupi.

Trestineț, *complex* de mici coline, de fînețe și pășuni, precum și locuri arabile, între Cireș și Ciudei, distr. Storojineț.

Trif, *cătun*, pendinte de com. rur. Rușii-pe-Boul, distr. Cimpulung. Este așezat pe pîriul cu același nume, afluent al pîriului Boul.

Are 70 locuitori.

Tripul, *vechiu cătun*, pendinte de com. rur. Cirlibaba, distr. Cimpulung.

Turculeț, *pîriu*, răsare pe poalele munților Feredeul și Bitca și, după ce ocolește masivul muntos Turculova se varsă în riulețul Moldovița, lângă localit. Argel.

Turculova, *pîse*, ce ține de ramificările munților Obcina Feredeul (1256 m.).

Turlețchi, *pîriu*, afluent pe st. Prutului, răsare sub dealul Cohutova în Galiția și se varsă în Prut, lângă com. Orașeni, distr. Coțman, formînd pînă la vărsare hotarul între Galiția și Bucovina.

Turliv, *tîrlă*, pendinte de moșia Iurcăuți, pr. zisă, care, la rîndu-i este numai o parte din moșia cu adm. part. Iurcăuți, distr. Coțman.

T

Țapul, *cătun*, pendinte de com. rur. Cirlibabeî, distr. Cimpulung.

Are 13 case și 56 locuitori.

Țapul, *pisc*, ce ține de M-ții Cirlibabeî. Are o înălțime de 1663 m. și e situat în apropierea com. Cirlibaba, distr. Cimpulung.

Țarina, *cătun*, pendinte de com. rur. Doroteia-Plotonița, distr. Cimpulung.

Are 7 case și 38 locuitori.

Țarina-Lasoc (Caryna-Lasok), *cătun*, pendinte de com. rur. distr. Vijnița.

Are 7 case și 43 locuitori.

Țarina-Lasoc (Caryna Lasok), *tîrlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Milie Bohosiewicz, distr. Vijnița.

Țarina-Lasoc (Caryna Lasok), *tîrlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Milie-Flondor II, distr. Vijnița.

Țarinca (Carynka), *tîrlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Luca, distr. Coțman.

Țarinchi (Carincky = Țarinî mici), *cătun*, pendinte de moșia cu adm. part. Dubăuți, distr. Coțman.

Are 25 case și 71 loc.

Țarinca (Carenka), *tîrlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Lențești, distr. Cernăuți.

Țarschi (Carski), *tîrlă*, pendinte de vatra com. rur. Stauceni, distr. Coțman.

Țarschi (Carski), *tîrlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Stauceni, distr. Coțman.

Țăranca, *culme*, 506 m., ce ține de reg. deluroasă dintre Siret și Suceava și se găsește în apropierea com. Călinești-luî-Cuparenco, distr. Suceava.

Țibenî, *sat vechi*, distr. Siret, care cu timpul a dispărut.

La 1776, era aci numai moșia cu acest nume, în posesia minăstirei Solca.

La 1777, s'a întemeiat pe acest teritoriu o colonie maghiară numită Istenseghiț, (v. Istenseghiț).

În apropierea sa, se afla odinioară satul Pleșinți, amintit într'un hrisov din 1587.

Țițina (v. Cecina), *culme*, 559 m la V. de orașul Cernăuți, ține de regiunea deluroasă dintre Prut și Siret. Pe virful acestei înălțimi, cu aspect dominant asupra văii Prutului și orașului Cernăuți, cu împrejurimile sale, se găsesc ruine f. interesante a căror origină s'a atribuit mult timp epocii Goților, cu toate că ele datează de la regele polon Cazimir (v. Cernăuți, oraș).

Țopenî (Zopeny), *sat*, alipit la com. rur. Piedecăuți, distr. Coțman.

La 1776, făcea parte din com. Nepolocăuți, ca și Piedecăuți (v. Nepolocăuți).

Numele provine de la un vechi posesor al său. Pentru celelalte v. Piedecăuți.

Țurenî (Zurin), *com. rur.*, distr. Cernăuți, așezată pe malul drept al Prutului, lângă hotarul cu România.

Suprafața 7.03.²; populația 861 locuitori, în majoritate ruteni, gr. or.; restul israeliți, romini și poloni.

Cuprinde pe lângă satul de reședință Țurenî cu 803 locuitori și cătunul Vama (v. Vama).

Este situată lângă drumul

principal Cernăuți-Vama; printr'un drum de țară, avînd un anume vad peste Prut, comunică cu Rusia.

La 1777, era stăpînită de Vasile Brăescu. În 1780 a fost unită cu localitățile: Sucevița,

Cotul Bainschi și Mamornița.

Populația formată din locuitorii originari, peste cari au venit coloniștii din Transilvania, se ocupă cu agricultura și cu creșterea de vite.

Comuna posedă 369 hect. pă-

mint arabil, 82 hect. fînături. 13 hect. grădini, 59 hect. iamașuri și 36 hect. păduri.

Se găsesc 60 cai, 222 vite cornute, 105 oi, 212 porci și 29 de stupi de albine.

U

Ududoviči (Ududowicz), *tîrlă*, pendinte de moșia Babin pr. zisă, care la rindu-î este o parte din moșia cu adm. part. Babin distr. Coțman.

Uidești, *com. rur.*, distr. Suceava, așezată la o depărtare de 3 km. de malul drept al râului Suceava, la intrarea sa în România.

Suprafața 11.04 km.²; populația 1795 locuitori, romîni; relig. gr. or.

Este străbătută de drumul distr. Suceava-Chilișeni; are o casă de economie, un cabinet de lectură, o școală populară cu 2 clase și o biserică parohială cu hramul „Invierea Domnului”, ce are ca atenețe bis. filială din Chilișeni și cătunul Poiana-Silionului.

Această comună este menționată într'un hrisov datînd din 1616, unde se arată că e dăruită de către Ioan Radu, boerului Dumitrașcu Portar. Puțin mai tîrziu, la anul 1619, acesta o vindu marelui logofăt Gianga. La 11 Februarie 1626 fu dăruită mitropoliei din Suceava de către Ioan Barnovschi Movilă-Vodă. Domnul Ioan Gh. Ștefan confirmă, la anul 1654, această danie.

La începutul secolului al XVII-lea se afla aci o colonie ungurească. În apropiere de Uidești se află în mijlocul unei păduri un luminiș ce poartă numele de Racova, unde se zice că ar fi avut loc o ciocnire între trupele ungurești și moldovenești.

Populația se ocupă cu agricultura, cu creșterea vitelor și puțin cu cultura viței de vie; o bună parte însă trece în România, unde găsește ocupațiune, vara la secerat, și iarna la exploatarea pădurilor.

Comuna posedă 666 hect. pămînt arabil, 238 hect. fînațuri, 54 hect. grădini, 12 hect. vii, 260 hect. iamașuri, 525 hect. pădur.

Se găsesc 73 cai, 886 vite cornute, 502 oi, 619 porci. 71 stupi.

Ulma, *cătun*, pendinte de com. rur. Seletin, distr. Rădăuți.

Are 268 locuitori.

Este așezată pe valea Sucevei.

Ulma, *tîrlă*, pendinte de moșia Seletin, ateneță a moșiei cu adm. part. Isvor, distr. Rădăuți.

Se găsește învecinată cu tirlele Sipitul și Tabora și are 3 case cu 9 locuitori.

Unghiul-Popii, *tîrlă*, pendinte de com. rur. Frătăuțul-Nou, distr. Rădăuți.

Are 3 case și 4 locuitori.

Ursoaia, *cătun*, pendinte de com. rur. Stulpicani, distr. Cimpulung.

Are 8 case și 43 locuitori.

Aci se găsește o fabrică de scinduri cu 6 gater.

Ursoaia, *pirîiaș*, afluent pe st. riulețului Putna, ce se varsă în Suceava (v. Putna) și răsare între Măgura Vacii și Dealul Ursoaia.

Ursoaia, *complex de mici coline*, din cari isvorăște pir. Trasinețul, distr. Storjineț; se află la E. de com. Crasna Ilschi și Crasna Putnei, avînd ca vecinătăți, Porcăria la E și Morii la V.

Urzica, *cătun*, pendinte de com. rur. Gemine, distr. Cimpulung.

Are 16 case cu 65 locuitori.

Ustie - Putila, (Gura - Putilei), *com. rur.* distr. Vijnița, așezată la confluența râului Putila cu Ceremușul.

Suprafața 26.86 km.²; popu-

lația 798 locuitori, ruteni; relig. gr. or.

Se compune din 2 sate și anume: Ustie-Putila, reședința comunei cu 558 locuitori și Biscău (v. Biscău, sat).

Satul de reședință e străbătut de drumul distr. Vijnița-Storoneț Putila; are un oficiu poștal, o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Sf. Paraschiva“.

La 1776, o găsim existind sub aceaș numire.

Aproape de confluența Putilei cu Ceremușul, se află o stincă ascuțită pe care poporul o numește „Biscău“.

Populația, formată din huțani, se ocupă cu prăsila de vite, cu stinăria, cu exploatarea pădurilor și cu plutăritul.

Comuna posedă 62 hect. pă-

mint arabil, 513 hect. finațuri, 8 hect. grădini, 183 hect. imașuri, 1832 hect. păduri.

Se găsesc 57 cai, 231 vite cornute, 632 de oi, 131 porci, și 18 stupi de albine.

Uzole, cătun, pendinte de satul Mihova-de-Sus, com. rur. Mihova, distr. Vijnița.

Are 17 case și 67 locuitori.

V

Vadul Negrileşei, v. Schwarzhthal.

Vadul Vlădica, *teritoriu*, cu o herghelie de cai, pendinte de com. rur. Volovăț, distr. Rădăuți și de moșia cu adm. part. Hardegghal, distr. Rădăuți.

Are 2 case și 10 locuitori.

Aci se împreună cele 2 drumuri dist. ce vin, unul de la Rădăuți și altul de la Burla. Comunică cu Rădăuți prin 3 drumuri, unul distr. care continuă cele 2 drumuri unite aci, altul comunal paralel cu cel d'intii și al treilea, drum de țară care merge pe malul Suceviței, pînă întilnește drumul comunal Marginea-Volvăț-Rădăuți.

Vaisniarca (Wajśniarka), *tîrlă*, pendinte de satul de reședință Revna, com. rur. Revna, distr. Cernăuți.

Valcan, *complex de livezi și păduri*, distr. Cimpulung, lingă pîriul cu acelaș nume și la V. de Vatra Moldoviței.

Valea-Pojoritei, *cătun*, pendinte de com. rur. Pojorita, distr. Cimpulung.

Are 3 case și 18 locuitori.

Valea-Putnei, *sat*, distr. Cimpulung, așezat pe valea cu acelaș nume, pe un teritoriu muntos și foarte pitorec.

Suprafața 32.49 km²; populația 335 locuitori romini și puțini israeliți; relig. gr. or. pentru majoritate.

Cuprinde, pe lingă vatra satului cu 304 locuitori și cătunul Mestecănești.

Este străbătut de drumul districtual Cimpulung-Poiana-Stampeii și de linia fer. Cimpulung-Vatra-Dornei, la care este stație. Comunică cu valea Bistriței-Aurii, printr'un plaiu peste Mestecănești. Peste Arșița conduce așa numitul drum al Tătarilor, spre Pojorita.

Are un oficiu poștal, o școală populară cu o clasă și o biserică filială cu hramul „Sf. Arh. Mihail și Gavril“.

Pe o parte din teritoriul ei s'a stabilit o colonie germană formînd un cătun cu numele Putna-Ițcani, unde se află o fabrică de scinduri cu 4 gater.

Populația se ocupă cu prășila de oi și de vite mari, precum și cu exploatarea pădurilor.

Satul posedă 3 hect. 50 a. păm. arab. 533 hect. finețuri, 2 hect. grădini, 314 hect. imășuri și 2380 hect. păduri.

Se găsesc 42 cai, 242 vite cornute, 305 oi, 67 porci și 5 stupi de albine.

Valea-Seacă, *com. rur.*, distr. Gurahumora, așezată pe pîriul cu acelaș nume, la hotarul districtului cu România.

Suprafața 25.64 km²; populația 1581 locuitori, romini; relig. gr. or.

Se compune: 1) din vatra satului cu 1247 locuitori romini; și 2) din satul atenant Miron.

Este legată, prin mai multe drumuri comunale, cu drumul

distr. Berchișești-Cornul-Luncei; are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Pogorirea Sf. Duh“.

Intr'un hrisov, datînd din 1453, din timpul lui Alexandru-Vodă, se confirmă stăpînirea logofătului Mihail asupra acestei comune: la 1776 era în posesia minăstirei Slatina.

Populația — formată din locuitori originari și din coloniști transilvăneni — se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Valea-Seacă, *moșie*, cu administrația specială, distr. Gurahumora.

Suprafața 13.30 km²; populația 92 locuitori, în majoritate romini gr. or., restul germani și izraeliți.

Valea-Seacă, *afluent*, pe dr. Moldovei, se varsă de sub Obcina-Valea-Seacă și, udînd satul cu acelaș nume, părăsește terit. Bucovinei pentru a se vărsa în țara rominească, în matca Moldovei.

Valea-Seacă, *nici afluent*, pe st. pîr. Suha, ce se varsă în Moldova (v. Suha). Izvorește de sub Poiana-Frasinului și se împreună cu Suha în mijlocul sat. Frasin, distr. Cimpulung.

Valea-Stinei, *tîrlă*, pendinte de com. rur. Fundul Moldovei, distr. Cimpulung.

Are 10 case și 59 locuitori.

Valea-Stinei, *pîriu*, afluent pe

st. Bistriței, izvorește de sub culmea Mănăila, distr. Cimpulung.

Valea Străjei, *tîrlă*, pendinte de satul Pojoritadistr. Cimpulung.

Valeva (Walewa), *com. rur.* distr. Coțman, așezată, în masă compactă și în formă circulară, pe o vale destul de largă, formată de piriul Valive, spre O. de tîrgul Coțman.

Suprafața 15.11 km²; populația 2176 loc. ruteni gr. or.

Printr'un drum comunal este legată cu tîrgul Coțman, și prin drumuri de țară, destul de rele, cu comunele vecine Cuciur-Mic și Lașciuca.

Are o școală populară cu 2 clase și o biserică parohială cu hramul «Adorm. M. D.»

Această comună este amintită pentru întâiași dată, într'un hrisov din anul 1543. La 1776, o jumătate din ea o stăpînea mazilul Teodor Păunel.

Aci se află o fabrică de spirt, cu borhotul căreia se îngrașă vite, din care se exportă anual peste 300 capete.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 1904 hect. pămînt arabil, 91 hect. finațuri, 14 hect. grădini, 80 hect. imașuri, 2 hect. păduri, 12 hect. heleștee.

Se găsesc 246 cai, 411 vite cornute, 275 oi, 165 porci și 60 stupi.

Valeva, *moșie*, cu adm. part distr. Coțman.

Suprafața 6.61 km²; populația 16 locuitori, parte ruteni, parte poloni; relig. rom. cat., gr. or. și armeană-unită.

Valicul, *piriaș*, ce răsare dintre

munții Berdu și Veciu, în apropierea com. Neuhütte, distr. Storojineț și împreună cu piriiașul Zubrovița dă naștere pîr. Ciudei ce se varsă în pîr. Sirețel (v. Ciudei).

Vama, *tîrg*, distr. Cămpulung, așezat la vărsarea Moldoviței în riul Moldova.

Suprafața 14.769 km²; populația 3582 locuitori, în majoritate romini, restul germani.

Este străbătut de drumul principal Gurahumora-Stulpican și de linia ferată Hatna-Cimpulung.

Are un oficiu poștal; o școală populară de băeți și de fete cu cîte 4 clase; o biserică parohială gr. or. și o capelă catolică; 2 case de economie, una rominească și alta germană.

Nu departe de tîrg, alături de drumul mare, se află vestitul monument tătăresc ridicat la 1717 de domnul Moldovei Racovița, în amintirea expediției sale în Transilvania, unde împreună cu Tătarii aliați a asediat orașul Bistrița.

Are o fabrică de lemnărie de rezonanță și de lină de lemn precum și mai multe ferestee.

Populațiunea germană, care se trage din coloniile minerilor aduși aci la 1808 din comitatul unguresc Zips, se ocupă azi cu lemnăritul, iar cea băștinașă cu agricultura și prăsila vitelor.

Posedă 334 hect. păm. arab. 2853 hect. finațuri, 23 hect. grădini, 2676 hect. imașuri, 25 hect. poeni, 9000 hect. păduri.

Se găsesc 195 cai, 2071 vite cornute, 3400 oi, 910 porci și 200 stupi de albine.

Vama, *cătun*, pendinte de com. rur. Țurenii, distr. Cernăuți.

Are 10 case și 58 locuitori.

Aci se află un oficiu vamal. Este ultimul punct al drumului princip. ce vine de la Cernăuți, precum și locul de unde pleacă un drum distr. spre Lucavița.

Este așezat pe partea stîngă a pîriului Mamornița, tocmai la hotarul cu România.

Vancinul (Wanczyn), *munte*, 1367 m., ce ține de lanțul carpatin Șurdin sau Racova și se găsește lingă localitatea Putila-Storoneț, distr. Vijnița.

Vapniarca, *vechiu cătun*, pendinte de com. rur. Mihalcea, distr. Cernăuți.

Varnița, *pădure*, distr. Gurahumora, în partea de E. a pîriului Racova și la N. V. de Părtești-de-Sus.

Varvara, *mic afluent* al pîr. Sadova, ce se varsă în Moldova (v. Sadova), răsărind sub muntele Mugurețul, distr. Cimpulung.

Varvata, *afluent* pe dr. pîr. Soloneț (v. Soloneț), răsare sub culmea „La trei Movile“, străbate pîd. Baranca, mai jos de Ilișești, distr. Rădăuți, și se varsă în Soloneț, în dreptul localit. Părtești de Jos, distr. Rădăuți.

Varvata, *pîrîu*, mic afl. pe st. Humorului, ce se varsă în Moldova (v. pîrîul Humorului). Răsare sub muntele Cacica, ocolește culmea Dealul Dobrinei și se varsă în Humor lingă sat. Borii, districtul Gurahumoriului.

Vasile, *mic afluent* pe dr. Moldoviței, răsare de sub muntele Măgura, ocolește culmea Dealul-Negureștilor și se varsă în

Moldova, lângă com. Vatra Moldoviței, distr. Cimpulung.

Vasileu (Wassileu), *com. rur.*, distr. Coțman, așezată pe malul drept al Nistrului, între comunele conriverane Culăuți și Doroșăuți.

Suprafața 7.99 km.²; populația 1545 loc., ruteni, gr. or.

Prin drumuri de țară, comunică cu localitățile din prejur precum și cu drumul princip. Cernăuți-Zaleszczyki (Galiția) și cel distr. Doroșăuți-Zastavna.

Are o școală populară cu 2 clase și o biserică parohială cu hramul „Nașterea M. D.”

Această comună este menționată pentru prima oară în secolul al XII-lea.

La 1739, a trecut prin acest loc armata rusească sub comanda lui Mûnich.

La 1776, era în posesia Mareluî paharnic Matei Hurmuzachi, a maziului Ioan Vlad și a schitului Sadova.

Aci se găsesc 3 fabrici de spirt și mai multe cariere de piatră, dintre cari unele furnisează pietre de construcție, iar una un fel de gresie tare și foarte frumoasă care se exportă în Galiția.

Populația se ocupă pe lângă lucrul din cariere și cu agricultura.

Comuna posedă 1083 hect. pământ arabil, 3 hect. finațuri, 8 hect. grădini, 121 hect. imașuri, 40 hect. păduri.

Se găsesc 120 cai, 105 vite cornute, 368 oi, 150 porci, 25 stupi.

Vasileu, *moșie*, cu adm. part., distr. Coțman.

Suprafața 5.63 km.²; populația 163 locuitori, izraeliți, ruteni gr. or. și poloni.

Vatra - Moldoviței, *com. rur.*, distr. Cimpulung, așezată pe riul Moldovița, la S. de Rușii-Moldoviței.

Suprafața 35.05 km.²; populația 1283 locuitori, romini, de relig. gr. or. și puțini germani și izraeliți.

Se compune din vatra satului, care, împreună cu tirla Șesul Minăstirei, are 1245 locuitori și din cătunele: Dragoșa și Gura Boului.

Este străbătută de drumul distr. și de linia ferată locală Vama-Rușii Moldoviței, la care este haltă.

Are un oficiu poștal; o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Buna - Vestire”, fostă minăstire și zidită la anul 1531, de Petru Rareș. Înainte de zidirea acestei minăstiri, exista o alta, întemeiată de Alexandru-cel-Bun, la anul 1401 și dărimată în urma unor intemperii. Se crede, însă, că și mai înainte de acest an se afla aci o minăstire.

Are 2 case de economie, mori și ferestee.

La 1776 era în posesia minăstirei Moldovița (v. Mold. mîn.). Pe teritoriul acestei comune s'a întemeiat colonia germană Freudenthal (v. Freudenthal, moșie).

Tot aci a zidit antreprenorul minier Manz, la 1808, o uzină.

Populația se ocupă cu prășila de oi și cu exploatarea de păduri.

Văcăria (sau Eisenthal), *cătun*, pendinte de com. rur. Iacobeni, distr. Cimpulung.

Are 17 case și 83 locuitori.

Văcăria, *munte*, 1294 m. alt., făcînd parte din Obcina Chi-

ril, la hotarul distr. Cimpulung cu România.

Văratica, *complex de livezi și crînguri*, la N. de com. Dorotea-Plotornița, distr. Cimpulung.

Văslăuți (Wasloutz), *com. rur.*, distr. Cernăuți, așezată pe partea dreaptă a pârului Cucur, la poalele de V. ale Culmei Berdo, lângă hotarul de N. al districtului.

Suprafața 13.99 km.²; populația 2024 locuitori, ruteni de relig. gr. or.

Cuprinde pe lângă satul de reședință cu 2001 locuitori, și ferma Sovița (v. Șovița, fermă).

Este lângă drumul princip. Cernăuți-Uscie Biscopie; are o școală populară cu o clasă și o biserică cu hramul „Adorm. M. D.”.

La 1776, era în posesia Mareluî Paharnic Matei Hurmuzachi.

În această localitate se află o fabrică de spirt.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 1625 hect. pămînturi arabile, 417 hect. finațuri, 24 hect. grădini, 195 hect. imașuri, 350 hect. păduri, 12 hect. heleșteie.

Se găsesc 84 cai, 537 vite cornute, 292 oi, 150 porci și 27 stupi de albine.

Văslăuți, *moșie*, cu adm. part., distr. Cernăuți.

Suprafața 13.02 km.²; populația 236 locuitori, în majoritate ruteni gr. or. și gr. cat.; restul izraeliți, poloni și puțini germani.

Se compune: 1) din moșia Vaslăuți, pr. zisă, cu 257 locuitori și 2) din ferma Sovița (v. Șovița, fermă).

Văscăuți-pe-Ceremuș, (Waszkoutz), *trg.*, distr. Vijnîța, așezat pe pirăul Hlibicioc și pe afluentul său Teplița, nu departe de vărsarea sa în riul Ceremuș.

Supraf. 19.73 km²; populația aproape 5000 locuitori de naționalitate ruteană și de relig. parte gr. or., parte gr. cat.

Este traversat de drumul principal ce duce spre târgul Vijnîța și are, în apropiere un pod solid de lemn întins peste albia Ceremușului. Este stație de drum de fier a Linii locale Nepolocăuți-Vijnîța.

Este sediul unei judecătorești de ocol și al unei percepțorii; are o casă de economie și mai multe stabilimente industriale mici; un oficiu telegrafo-poștal, 2 școli populare cu câte 4 clase, din care una purta multă vreme denumirea de „Școala Moldovenească”; o biserică gr. or. cu hramul „St. Nicolae” și un castel ce ține de proprietatea familiei baronului Petrino.

La 1776, aparținea ca moșie marelui visternic Nicolae Ruset.

Numele localității îl găsim amintit într'un hrisov al regelui polon Vladislav din Decembrie 1443.

În apropiere, se află un munte cu numele Anina-Hora (Muntele Ancii).

Populația se ocupă cu muncă câmpului și mai ales cu prăsilă de vite, care a fost mult propagată prin mica colonie germană de acolo. Două fabrici de spirt foarte productive arată și un avânt industrial de care nu profită, din nefericire, atât populație băștinașă cât străinii speculativi.

Posedă 2334 hect. pământ arabil, 248 hect. fînături, 52 hect.

grădini, 376 hect. iamașuri, 162 hect. păduri.

Se găsesc 177 cai, 1229 vite cornute, 78 oi, 660 porci, 58 stupi.

Văscăuți-pe-Ceremuș, *moșie*, cu adm. part., districtul Vijnîța.

Suprafața 14.75 km²; populația 218 locuitori, în majoritate izraeliți, restul poloni și ruteni.

Pe lângă moșia Văscăuți-pe-Ceremuș, pr. zisă, mai cuprinde în sine și ferma Nawynohrad și un castel frumos în târgul Văscăuți.

Văscăuți-pe-Siret, *com. rur.*, distr. Siret, așezată aproape de malul drept al Siretului, în vecinătatea localităților: Siret, Sf. Onufrei, Băncești și Mușenița.

Suprafața 8.69 km²; populația 752 locuitori ruteni de relig. gr. or. în majoritate și ceva rom. cat.

Se compune: 1) din satul de reședință, care împreună cu tirla Volcinețca, numără 556 locuitori; și 2) din cătunul Perzilovca (v. Perzilovca).

Este străbătută de drumul distr. Siret-Cerepăuți; prin drumuri de țară comunică cu localitățile sus menționate și cu drumul distr. Siret-Fintina Albă, ce trece prin ele.

Are o școală populară cu o clasă; o biserică parohială cu hramul „Adorm. M. D.”; o casă de economie.

Această comună este menționată pentru prima dată într'un hrisov din 15 Martie 1666, prin care Solomon Birădeanu o cumpără dela familia Marelui Vornic Șeptelici. La 1776, aparținea o jumătate minăstirei Barnovschi,

iar cea-l-altă jumătate mazi-lului Gheorghe Perjul. La 1784, a fost unită cu Slobozia Perjului, Mușenița și Băncești; la 1780 numai cu Slobozia Perjului.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 467 hect. pământ arabil, 40 hect. fînături, 12 hect. grădini, 43 hect. iamașuri, 43 hect. păduri.

Se găsesc 47 cai, 234 vite cornute, 187 oi, 303 porci.

Văscăuți-pe-Siret, *moșie*, cu adm. part., distr. Siret.

Suprafața 7.81 km²; populația 79 locuitori ruteni gr. or. și gr. cat. precum și puțini izraeliți.

Cuprinde pe lângă moșia Văscăuți, pr. zisă și tirla Odaia.

Veciu, *pirăiaș*, afl. al râului Putna ce izvorește din poiana Hacıungul și se varsă în Putna, lângă așa numită Stînca a lui Daniil.

Veci, *mic munte* (749 m.), se mărginește la N. cu dealul Frasinul, la S. cu dealul Berdo, la V. cu Poiana Veci și o parte din muntele Hacați, iar la E. cu piriul Valicuț.

Este situat între com. Althütte, Neuhütte și Bănila-Moldovenească, distr. Storoiineț.

Veci, *pădure*, distr. Storoiineț, se mărginește la N. cu com. Bănila-Moldovenească, la S. cu poiana Veci, la E. cu dealul Frasinul și la V. cu Micul Siret.

Veci, *poiană*, distr. Storoiineț, pe un platou (676 m) format din unirea dealurilor Frasinul,

Veci și Hacaci cu pădurea Veci.

Vecliv (Wekliw), *tîrlă*, pendinte de vatra Satului Chiseliteni, com. rur. Chiseliteni, distr. Vijiņa.

Veleca Chicerca, (Weleka-Kiczarka) *mică culme*, ce ține de reg. deluroasă dintre Siretul Mare și Mic.

Velehii Zvar, (Welekij Zvar) *munte*, ce ține de ramificațiile de N. ale șirului carpatin Obcina Feredeul (1245 m.).

Verbăuți (Werboutz), *com. rur.* distr. Coțman, așezată la izvorul pîriului Werbovski. între comunele Iurcăuți și Cuciur-Mic.

Suprafața 7.06 km²; populația 891 locuitori, ruteni, gr. or.

Cuprinde, pe lângă vatra satului, și tîrla Leglia.

Este străbătută de drumul princip. Noua Suliță-Cernăuți-Ucie Biskupie (Galiția); prin drumuri de țară, comunică cu Iurcăuții și Boianciuc.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul, „S-ții Arh. Mihail și Gavril”.

Această comună este menționată pentru prima oară într'un hrisov al domnitorului Gr. Ghica, cu data de 4 Iulie 1741. La 1776, aparținea maziilor Iordache Perjul și Grigoraș Tăutul.

Populația, formată din locuitori originari peste cari au survenit emigrații din Galiția, se ocupă cu agricultura, în timpul verii, iar iarna, cu exploatarea de păduri.

Comuna posedă 932 hect. păm. arab., 81 hect. finațuri,

9 hect. grădini, 121 hect. imașuri, 102 hect. păduri și 10 hect. 50 a. heleștee.

Se găsesc 37 cai, 197 vite cornute, 135 oi, 100 porci, 37 stupi.

Verbăuți, moșie, cu adm. part., distr. Coțman.

Suprafața 5.68 km²; populația 85 locuitori ruteni gr. or. și israeliți.

Se compune din următoarele 3 moșii: Bacalovea, Perzilovea și Taborovea (v. fiecare).

Verenceanca (Werenczanka), *com. rur.*, distr. Coțman, așezată, în masă compactă, în șesul ce se întinde între 2 lacuri mici din grupul celor 3, dintre Stauceni și Cadobești.

Suprafața 27—28 km²; populația 3317 locuitori, ruteni gr. or. și puținii israeliți.

Cuprinde pe lângă vatra satului, care împreună cu tîrla Za Bulbonov, numără 3265 locuitori ruteni, gr. or. și cătunul Iaseniuca (Jeszaniwka).

Este străbătută de drumul distr. Zastavna-Chiseleu, care o pune în comunicație cu drumurile princip. Cernăuți-Zaleszezyki (Galiția) și Noua Suliță-Cernăuți-Ucie Biskupie (Galiția); prin drumuri de țară comunică cu localitățile: Cadobești, Iujineț și Stauceni.

Are un oficiu poștal; o școală populară cu 4 clase și o biserică parohială cu hramul „Adorm. M. D.”

La 1776, era în posesia Marelei Stolnic Iordache Pașcanu.

În anul 1889, cu ocazia zidirii unei biserici, s'aun găsit aici o mulțime de monede polone.

Aci se află o carieră de piatră și mai multe fabrici de spirt.

Populația se ocupă cu agri-

cultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 3572 hect. pămînt arabil, 160 hect. finațuri, 33 hect. grădini, 114 hect. imașuri, 36 hect. păduri și 50 hect. heleștee.

Se găsesc 317 cai, 761 vite cornute, 1099 oi, 260 porci și 48 stupi.

Verenceanca, moșie, cu adm. part., distr. Coțman.

Suprafața 13.22 km²; populația 150 locuitori, în majoritate ruteni gr. or. și gr. cat., restul israeliți și poloni.

Cuprinde, pe lângă moșia Verenceanca pr. zisă, cu 133 locuitori, și tîrla Iaseniuca (Jeszaniwka).

Veșii Malei (Weszyj Małyj), *munte*, ce ține de șirul carpatin Obcina Mare sau Arșița, în aprop. com. Moldova sau Sudița, distr. Rădăuți, are o înălțime de 1419 m.

Veșii Velehii (Weszyj-Welekij), *munte*, ce ține de culmea Obcina Feredeul și se găsește în apropierea localității Moldova sau Sulița, distr. Rădăuți, avînd o înălțime de 1496 m.

Vicovul-de-Jos, com. rur., distr. Rădăuți, așezată pe malul drept al Sucevei, în fața localităților Vicovul-de-Sus și Bilca.

Suprafața 32.74²; populația 2843 locuitori, romini de relig. gr. or. și căți-va germani.

Este străbătută de drumul princip. Marginea-Ciudei, care se unește aci cu drumul distr. ce vine dela Frătăuțul Vechiu și cu cel comunal, dela Putna; e stație de drum de fer a liniei locale Hadicfalva-Frasin.

Are un oficiu telegrafo-poștal; o școală populară cu 4 clase; o biserică parohială cu

hramul „Pogorirea Sf. Duh“ ; o casă de economie și o casă de lectură românească.

Această comună este menționată, pentru prima dată, în 1458. Ștefan-cel-Mare a obținut-o, printr'un act de schimb, dela Mitropolia din Succava, și a dăruit-o, prin hrisovul din 20 Sept. 1472, minăstirei Putna, în posesia căreia se găsea și la 1776, cind era unită cu satul Voitinel.

Populația - formată din locuitorii originari și din coloniștii transilvăneni, veniți mai târziu — se ocupă cu agricultura și cu prăsila de vite.

Comuna posedă 813 hect. pământ arabil, 856 hect. fînături, 27 hect. grădini, 581 hect. iamașuri, 1629 hect. păduri.

Se găsesc 170 cai, 1225 vite cornute, 650 de oi, 715 porci și 158 stupi.

Vicovul-de-Jos, *moșie*, atenență a moșiei cu adm. part. Vicovul-de-Sus, distr. Rădăuți.

Are 5 case și 23 locuitori, socotind și acei din tirla Slatina.

Vicovul-de-Sus, *com. rur.*, de curind cu titlul de tîrg, distr. Rădăuți, așezată pe o mare întindere, pe malul stîng al Sucevei, lipită la V. de Straja și la O. de Bilca.

Suprafața 63.62 km²; populația 5939 locuitori, romini, gr. or.

Se compune: 1) din satul de reședință cu 5487 locuitori, și 2) din cătunele: Laura, Peste Apă și Podirei (v. fiecare).

Este străbătută de drumul distr. Ciudei-Solca, din care pleacă aci un drum distr. spre Seletin.

Are 2 școli populare, una cu 4 clase, în satul de reședință

și alta cu o singură clasă în cătunul Laura; o biserică parohială cu hramul „Adorm. M. D.“ și o casă de economie.

Această comună a fost dăruită de către Ștefan-cel-Mare, prin hrisovul din 15 Sept. 1465, minăstirei Putna, în posesia căreia se găsea și la 1776. Pe o porțiune din teritoriul său, s'a întemeiat com. Bilca.

Populația, formată din locuitorii originari, peste cari au survenit coloniștii transilvăneni se ocupă cu prasila de oi și de vite mari, cu exploatarea de păduri și puțin cu agricultura.

Comuna posedă 2204 hect. pământ arabil, 1898 hect. fînături, 50 hect. grădini, 634 hect. iamașuri, 6094 hect. păduri.

Se găsesc 274 cai, 4294 vite cornute, 1388 oi, 2000 porci, 158 stupi.

Vicovul-de-Sus, *moșie*, cu adm. part., distr. Rădăuți.

Suprafața 5037 km²; populația 263 locuitori, germani, rom. cat. și ev., romini, poloni, ruteni, ș. a; 163 locuitori sunt gr. or. și numai 15 gr. cat.

Se compune: 1) din Vicovul-de-Sus, moșie atenență (v. Vicovul-de-Sus, moșie atenență); 2) din moșiile Bilca, Karlsberg, Putna, Vicovul-de-Jos (v. fiecare).

Se găsesc 118 cai, 216 vite cornute, 63 porci, 17 stupi.

Vicovul-de-Sus, *moșie*, atenență a moșiei cu adm. part. Vicovul-de-Sus, distr. Rădăuți.

Se compune: 1) din moșia Vicovul-de-Sus, pr. zisă, care împreună cu tîrlele: Gura Plaiului, Secătura și Șvereha, are 8 case și 31 locuitori; și 2) din teritoriul Bivolarie (v. Bivolarie).

Vid Cadoboști do Gostința, (Wid Kadobestie do Hostyn-cia), *tirlă*, pendinte de vatra satului Cadobești, com. rur. Cadobești, distr. Coțman.

Vihoda (Wyhoda). *tirlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Șerăuții-de-Sus, distr. Cernăuți.

Vijenca (Wizenka), *cătun*, pendinte de satul de reședință Plosca, com. rur. Plosca, distr. Vijnița.

Are 8 case și 32 locuitori.

Vijenca (Wizenka), com. rur., distr. Vijnița, așezată pe piriul cu același nume și lipită de Vijnița.

Suprafața 33.23 km², împreună cu Ciornohuze, Bahna, Czornohyzy, Rivna și Vijnița. Populația 1635 locuitori ruteni, gr. or. și căi-va izraeliți.

Se compune: 1) din satul de reședință Vijenca cu 1317 locuitori și care, pe lângă vatra satului cu 1295 locuitori, cuprinde și cătunul Curichiv (Kurykiw), 2) din satul Vijenca-Mică (v. Vijenca-Mică sat).

Este străbătută de drumul distr. Vijnița-Storoneț-Putila, și într'o parte de acel Vijnița-Berhomet.

Se găsește o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „St. Nicolae“ de care depinde și filiala din Rivna.

Era olată un corp cu tîrgul Vijnița și se numea Vijnița-de-Sus (v. Vijnița).

Populația se ocupă cu exploatarea de păduri, cu creșterea vitelor și cu plutăritul.

Se găsesc 77 cai, 108 vite cornute, 257 oi, 162 porci, 13 stupi.

Vijenca, piriă, afl. pe dr. Ceremușului, ce ia naștere din piriiașele Vijenca Mare și Vizenca Mică, care amândouă izvoresc de sub culmea Stepnicului în apropierea muntelui Chernața. Se varsă în apropierea orașelului Vijnița.

Vijenca-Mică (Wizenka-Mala), sat, pendinte de com. rur. Vijenca, distr. Vijnița.

Se găsec 318 locuitori, împreună cu cei din tirla Curičiv (Kurykiw).

Vijne, tirlă, pendinte de com. rur. Cucur Mare, distr. Cernăuți.

Are 2 case și 9 locuitori.

Vijnița (Wiznitz), *district*, se mărginește la N. cu Galiția, la V. cu Galiția și Ungaria, la S. cu distr. Rădăuți și la O. cu distr. Storoiineț și cu prinde ocolurile judecătorești Vijnița și Storoiineț-Putila. Acest district ocupă o suprafață de 1527 km², cu 70.000 locuitori, aproape exclusiv ruteni, de diferite conesiuni.

Regiunea acestui district este în mare parte muntoasă, iar în părțile sale șese are pământuri mocirloase și parte sterpe. Districtul Vijniței poate fi privit, afară de mici porțiuni din spre răsărit, ca regiune foarte puțin roditoare și săracă. Populațiunea se luptă prin urmare a-și căuta existența prin lucru cu ziua, prin alte districte. Populația de șes se compune din Slavi-Ruteni, cea de la munte din Huțani, descendenți de viță cumanică, odinioară romanizați și astăzi slavizați. Acești Huțani, condamnați la peire prin înclinațiunea funestă ce o au spre beție, precum și

prin ravagiile sifilisului, erau într-o vreme stăpini suverani în regiunile admirabile ale Carpaților din acest district. Astăzi se întrețin prin lucrul la ferestrele și la plutele de pe Ceremuș, hațuind și scoțind butuci din locurile inaccesibile, cărind cu caii lor tenaci de munte mărfuri peste potecile Carpaților, sau servind ca gonați la vinători. Pe lășia dintre Berhomet și Vijnița se găsec și două colonii germane, cari cu toată sîrguința și cultura lor agricolă abia pot să scoată din pământurile hleoăse pînea de toate zilele. Mai trăesc pe aci și coloniști lipoveni, ce se ocupă cu săpatul șanțurilor și cu cultivarea pometelor răslețe.

Districtul Vijnița este udat dealungul hotarului spre Galiția de riul Cesemușului, iar de la localitatea romanică a Lăpușnei și pînă la Lucaveț cuprinde basinul cursului superior al riului Siret, ce-și are aci obirșia sa. Apa sa desparte regiunea deluroasă de cea a munților, ce acoper trei părtrimi din întreaga întindere a districtului.

Acest district are pe lingă drumurile districtuale nu tocmai bine îngrijite, numai un drum principal mai bun și anume șoseaua de pe marginea Ceremușului, și olegătură ceva mai bună între Vijnița și Storoiineț, lucru care îngreue mult comunicațiunea cu acest district. De câți-va ani incoace s'au construit însă și 2 linii ferate locale, din cari una leagă Vijnița cu calea ferată principală (în stația Neolocăuți), iar cea-altă leagă localitatea Berhomet-pe-Siret, cu tirgul Storoiineț și se unește în stațiunea Hliboca), de

asemenea, cu calea ferată principală. Această din urmă linie mai are și o continuare de linie industrială, ce unește Berhometul cu stabilimentul mare de ferestele din Meze-Brody.

Istoriceste vorbind, populațiunea districtului Vijniței a avut puține momente de amintire, regiunea întreagă fiind proprietate boerescă ce se cuprindea de mult sub denumirea de Cimpulungul Rusesc și ținea de vechiul ținut al Cernăuțului, precum Cimpulungul Rominesc ținea de cel al Sucevei. Atit trebuie de amintit, că locuitorii Huțani au emigrat la diferite epoci, pe urma lipsei de drepturi și neavind pământ, în părțile Cimpulungului Rominesc, pe la izvoarele Sucevei și Moldovei, pînă chiar în valea riulețului Suha și arendind pășunile de munte mănăstirești de pe acolo, au alcătuit cu inctul acel contingent de oameni de munte samovolniciei, pe cari cronicile noastre îi pomenesc sub numele de *brănișteni*.

Districtul Vijnița are după ultima statistică: 20.812 hect. de pământ arabil, 20.062 finături, 745 grădini, 15.000 imășuri, 2354 poeni, 77.855 păduri. Animale domestice numără: 4788 cai, 23.157 vite cornute, 23.633 oi, 11.790 porci și 3570 stupi de albine.

Vijnița (Wiznitz, Wiznyea), *tirg*, așezat de malul drept al riului Ceremuș, care îl desparte printr'un pod de lemn destul de primitiv, de tirgul districtual galițian Kutu.

Suprafața 33.23 km.²; populația, mai mult de 5000 locuitori, dintre care mai mult de jumătate izraeliți, iar cei

băstinași ruteni; relig., pentru locuitorii creștini, e gr. or.

Din Vijnița duce șoseaua principală prin valea Vijenca spre trecătoarea Niemeiț și de acolo înainte spre valea Ceremușului; acest tirg mai e legat prin drumuri distr. nu tocmai bune cu tirgulețele apropiate Vășcăuți și Berhomet pe Siret. Este și stație principală a căii ferate locale Nepolocăuți-Vijnița.

Are un oficiu telegrafo-poștal și este sediul căpitanului districtual (prefectului), al jud. de ocol și al celorlalte oficii administrative district.

Cultul gr. or. e deservit de o biserică parohială cu hramul „Adorm. M. D.” în Vijnița-de-Jos, avînd pe lingă sine și o capelă de cimitir în Bahna.

Afară de aceasta tirgul mai are o bis. rom. cat., una gr. cat. și mai multe sinagogi ce sînt supuse administrației unui rabin, care se bucură de o mare influență religioasă, chiar dincolo de hotarele țării, și mai ales la evreii din Maramureș.

Instrucțiunea se predă prin 2 școli populare de diferite sexe cu câte 6 clase și una mixtă aflătoare la marginea tirgului, supranumită Bahna.

Ca date istorice avem știre că pe la anii 1776 pămînturile ce constituiesc astăzi teritoriul Vijniței, se găseau cite o treime în proprietatea Ioaniței Cantacuzino, Ioaniței Sturza și a lui Mihalache Giurgiuvan. Tot aci se găsea în aceiaș epocă și un schit de călugărițe cu 7 maici. Partea de sus a teritoriului Vijniței poartă încă de la 1/10 numele special de Vijenca (Wizenka), destinată fiind a forma cu timpul o comună deosebită, precum este astăzi.

Numele Vijnița (Wiznitza) își are origina sa în silaba slavonă wysza=de sus, prin care se indică pozițiunea muntoasă a localității.

Pozițiunea muntoasă și f. pitorească a localității pe malul Ceremușului, care coboară din regiunile păduroase o bogăție considerabilă de tot felul de lemnării de industrie, a făcut din acest tirg, de mult timp, un punct de afluență pentru evreimea speculativă de prin prejur, așa în cit negoțul, destul de remarcabil în această parte a Bucovinei, mai ales în specialitatea plătăritului, se găsește aproape cu desăvîrșire în miini evrești.

Posedă 975 hect. pămînt arabil, 1864 hect. finațuri, 78 hect. grădini, 571 hect. imașuri, 4078 hect. păduri.

Se găsesc 112 cai, 436 vite cornute, 57 oi, 350 porci și 13 stupi.

Vijnița (Wiznitz), *moșie*, cu adm. part., distr. Vijnița.

Suprafața 46.04 km²; populația 207 locuitori izraeliți, ruteni, poloni și ciți-va romini.

Vilaucea (Willawcz), *com. rur.*, distr. Vijnița, așezată pe pîriul Bereznița, între Bănila Rusească la V. și Zamostie la O.

Suprafața 29.10 km²; populația 3444 locuitori ruteni, gr. or. și ciți va izraeliți.

Se compune din satul de reședință cu acelaș nume, cu 3364 locuitori și din satul Bereznica (v. Bereznica, sat).

Prin drumuri de țară este unită cu comunele vecine, precum și cu drumul distr. Vășcăuți-Vijnița; are o școală populară cu 2 clase și o bi-

serică parohială cu hramul „Sf. Nicolae”.

Această comună este menționată într'un hrisov din Decembrie 1433, al regelui polon Vladislav. La 1776 era în posesia mazelului Ioan Frunză. O parte din această com. aparținea, pe vremuri, mînăstirei Zamostia.

Populația se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Între Vilaucea și com. învecinată Zamostia, se întindea o parte din așa numitul „Codru Bucovinean”, adică o zonă neutră, între teritoriul Moldovei Vechii și al Poloniei de pe atunci.

Comuna posedă 1964 hect. pămînt arabil, 373 hect. finațuri, 36 hect. grădini, 210 hect. imașuri, 1203 hect. păduri.

Se găsesc 175 cai, 382 vite cornute, 49 oi, 700 porci, 87 stupi.

Vilaucea, *moșie*, cu adm. part., distr. Vijnița.

Suprafața 10.01 km²; populația 27 locuitori, în majoritate izraeliți, restul ruteni gr. or.

De această moșie depinde și castelul de vinătoare Semiatyn.

Vilehovțe (Vilehowce), *cătun*, pendinte de com. rur. Cuciu Mare, distr. Cernăuți.

Are 6 case și 29 locuitori.

Vilsec (Wilsek), *sat*, pendinte de com. rur. Mihova, distr. Vijnița.

Are 153 locuitori.

Vimohiv (Wymohiw), *tîrlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Prelipcea, distr. Coțman.

Vimușiv (Wymusziw), *cătun*, pendinte de com. rur. Bâbin, distr. Coțman.

Are 15 case și 79 locuitori.

Vimușiv (Wymusziw), *cătun*, pendinte de moșia cu adm. part. Babin, distr. Coțman.

Are 2 case și 4 locuitori.

Vipcina (Wipczyzna), *cătun*, pendinte de com. rur. Dolhopole, distr. Vijnița.

Are 8 case și 36 locuitori.

Vipcina (Wipczyzna), *cătun*, pendinte de satul Storoneț, c. r. Storoneț-Putila, distr. Vijnița.

Are 6 case și 16 locuitori.

Vipcina Costeliuca (Wipczyzna Kosteliwka), *munte*, 1112 m., ce ține ramificațiile de N. ale șirului Obcina Feredeul.

Vipcina Serghiesca (Wipczyzna Sergijska), *cătun*, pendinte de com. rur. Sergieni, distr. Vijnița.

Are 131 locuitori.

Vipcincea (Wipczyznka), *cătun*, pendinte de satul de reședință Plosca, com. rur. Plosca, distr. Vijnița.

Are 2 case și 9 locuitori.

Vipcenca (Wypczenka), *pădure*, pe malul stîng al Siretului Mare, distr. Vijnița.

Virstene, *tîrlă*, pendinte de moșia Camena, pr. zisă, care, împreună cu cătunul Hlibicioș, formează moșia cu adm. part. Camena, distr. Cernăuți.

Viteliuca (Witelówka), *com. rur.*, distr. Coțman, așezată, în masă compactă, pe stînga pîriului Sovița, lipită de Lașchiuvca-Vechie.

Suprafața 2,11 km²; populația 560 locuitori, ruteni de relig. gr. or.

Prin drumuri de țară, este legată cu Lașchiuvca și cu celelalte comune învecinate, precum și cu drumul principal Cernăuți-Zaleszezyki.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică locală cu hramul „Pogorirea Sf. Duh”.

Aci s'a zidit în anul 1720 o biserică. La 1776 o jumătate din această comună era în stăpinirea episcopului de Rădăuți Dosoftei Herăscu, iar cealaltă jumătate o stăpînea Marele Căpitan iordache.

În secolul al XIV-lea, s'au așezat aci maloruși, care se îndeletniceau cu pescuitul.

Populația de azi se ocupă, mai ales, cu agricultura.

Comuna posedă 317 hect. pămînt arabil, 47 hect. finatură, 6 hect. grădini, 56 hect. imășuri.

Se găsește 36 cai, 109 vite cornute, 43 oi, 108 porci și 27 stupi.

Viteliuca, *moșie*, cu adm. part., distr. Coțman.

Suprafața 2,28 km²; populația 70 locuitori, izraeliți, poloni și ruteni, de diferite confesiuni.

Vivoz (Wywoz), *deal*, 495 m., ce ține de înălțimea Mihuceni (v. Mihuceni, grup de înălțimi) și se găsește în apropierea com. Cuciur-Mare, distr. Cernăuți.

Vîlcovețul, *pîriș*, ce izvorește în apropierea com. Camena, distr. Cernăuți, și se varsă în pir. Corovia (v. Corovia).

Vîrful Caprei, *munte*, (1570 m.) ține de culmea Dealul Suva-

rului (v. Suvarul), și se găsește la N. de com. Dorna Căndreni, distr. Cimpulung.

Vîrful Chicirelor, *deal*, (635 m.) pendinte de com. rur. Crasna-Ilschi, se mărginește la E. cu ogoarele com. Crasna-Ilschi, la V. cu căt. Lunca-Frumoasă, la S. cu Pădurea Petrușca și la N. cu Șirețelul.

Printre Vîrful Chicirelor la E. și dealul Mărișori la V. curge Șirețelul.

Vîrful Muncelilor, *munte*, ce ține de grupul înălțimilor ce străbat din munții mărginași ai Transilvaniei în sudul Bucovinei, formînd Munții La Roși (v. Carp. Bucovinei). Are 1176 m. și se găsește lângă com. Dorna Căndreni.

Vîrful Obcinei, *munte*, 1282 m., ce ține de grupul înălțimilor, cari străbat din munții mărginași ai Transilvaniei în sudul Bucovinei.

Vîrful Plaiului, *munte*, 1160 m. alt., la S. de Dealul Pietrișului, distr. Cimpulung.

Vîrful Șoldan, *munte*, 748 m., ce ține de grupul de culmi Cornu-Tomnaticul (v. Carpații Bucovinei) și se află lângă localitatea Mihova, districtul Vijnița.

Vîrful Vulvei, *munte*, 1595 m., ce ține de munții Rodnei, intră odată cu ramificația acestora spre Bucovina ca primă culme a așanumiților munți Suhard, în teritoriul bucovinean. E situat la S. de com. Cîrlibaba, distr. Cimpulung.

Vivlar, *cătun vechi*, pendinte

de com. rur. Bobești, distr. Storojineț.

În acest cătun se află o capelă în care se oficiază serviciul divin în ziua de 6 Iulie a fie-cărui an, cînd un mare pelerinaj are loc aici. Originea acestui pelerinaj se găsește într-o legendă care spune că aici s'ar fi găsit o icoană a Maicei Domnului, și anume în izvorul de lângă capelă. Poporul crede că apa acestui izvor, numit de el „Izvorul Tămăduirei”, are puterea să vindece toate boalele.

Vivlar, *pîrîiaș*, cîc răsare sub dealul Dracului nu departe de izvorul pîr. Corovia (v. Corovia) și se varsă în pîr. Hlinița în fața sat. Bobești, distr. Storojineț.

Voduvăria (Wodewaria), *tîrlă*, pendinte de com. rur. Ceahor, distr. Cernăuți.

Se găsesc 8 case și 33 locuitori.

Voitineli, *com. rur.*, distr. Rădăuți, așezată pe pîriul cu același nume, între Vicovul-de-Jos, Horodnicul-de-Jos și Gălănești.

Suprafața 17.72 km.² împreună cu Gălănești; populația 1108 locuitori, exclusiv romini, de relig. gr. or.

Este străbătută de drumul princip. Marginea-Ciudei; printr'un drum de țară comunică cu Gălănești și cu drumul distr. ce trece p'aci.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Prof. Ilie”.

A fost sat din timpurile cele mai vechi. Ștelan-cel-Mare îi dăruiește la 1490 minăstirei Putna, în posesia căreia se găsea și la 1776, cînd era numai cătun anexat la com. Vicovul-

de-Jos. În vremurile de demult, se afla aici o minăstire.

Populația se ocupă cu agricultura și cu prăsiia de vite.

Comuna posedă 1153 hect. pămînt arabil, 386 hect. fînături, 14 hect. grădini, 384 hect. imașuri, 658 hect. păduri.

Se găsesc 85 cai, 534 vite cornute, 236 oi, 307 porci.

Voitineli, *moșie*, atenență a moșiei cu adm. part. Hardegghal, distr. Rădăuți.

Are 2 case și 24 locuitori, coprinzînd pe lîngă sine și tirlele: Crivăț și Pietroasa.

Voitineliul, *pîrîu*, afl. dr. Sucevei, răsare de sub poalele munților Poiana Hociungul și Bitca Mare, primește mai sus de sat. Voitineli pîr. Slatina și se varsă în Suceava, în fața loc. Gălănești, distr. Rădăuți.

Voivodeasa, *afluent pe st. Suceviții* (v. Sucevița), răsare de sub culmea Voivodeasa și, udînd com. Fürstenthal, distr. Rădăuți, se varsă în Sucevița, gură în gură cu pîr. Șoa-recul ce vine din dreapta.

Voivodeasa, v. Fürstenthal.

Voivodeasa, *complex de păduri și livezi* în dreapta pîriului cu același nume, și aproape de localitatea Fürstenthal, distr. Rădăuți.

Volcineț, *com. rur.*, distr. Siret, așezată pe malul drept al fl. Siret, la confluența lui cu pîriul Volcineț, între Camenca și Cerepcăuți.

Suprafața 4.62 km.²; populația 2041 locuitori 3 părți ruteni și o parte romini, de relig. gr. or.

Se compune: 1) din satul de

reședință Volcineț, care, împreună cu tîrla Zolob, numără 1995 locuitori; și 2) din cătunul Dibrova (v. Dibrova cătun).

Este străbătută de drumul distr. Cerepcăuți-Camenca și legată, prin drumuri de țară, cu comunele Bahrinești și Fintina-Albă; printre ea și com. Cerepcăuți, trece linia ferată Hliboca-Hadicefalva.

Are o școală populară cu 2 clase și o biserică parohială cu hramul „Nașterea M. D.”

Prin hrisovul din 14 Februarie 1704, Nicolae Costin, hatman și pircălab de Suceava, a dăruit-o minăstirei Barnovschi, în posesia căreia se găsea și la 1776.

Populația se ocupă cu agricultura, cu creșterea vitelor și cu exploatarea pădurilor.

Comuna posedă 1513 hect. pămînt arabil, 206 hect. fînături, 31 hect. grădini, 307 hect. imașuri și 47 hect. păduri.

Se găsesc 182 cai, 771 vite cornute, 270 oi, 591 porci, 81 stupi.

Volcineț, *moșie*, cu adm. part., distr. Siret.

Suprafața 4.11 km.²; populația 24 locuitori, izraeliți și ruteni.

Volcinețca, *tîrlă*, pendinte de vatra comunei Vășcăuți pe Siret, distr. Siret.

Volcinețul, *pîrîu*, afluent pe dr. Siretului, ce-și adună apele sub dealul La Ungurenii, în apropierea localit. Bahrinești, distr. Siret și se varsă în Siret, în dreptul com. Volcineț.

Voloca, *cătun*, pendinte de com. rur. Mihalcea, distictul Cernăuți.

Are 114 locuitori.

Voloca-pe-Derehlu, *com. rur.*, distr. Cernăuți, așezată pe pîr Derehlu și lipită de partea de O. a com. rur. Cuciur-Mare.

Suprafața 30.24 km²; populația 3335 locuitori, romîni, de relig. gr. or.

Este străbătută de drumul com. Voloca-Corovia, care o pune în comunicație cu drumul princip. Cernăuți-Siret; prin partea sa de V. trece drumul district. Cuciur-Mare-Tărășeni și linia ferată Cernăuți-Hliboca.

Are o școală populară cu 2 clase și o biserică parohială cu hramul „Sf. Nicolae”.

Această comună a fost întemeiată pe teritoriul com. rur. Cuciur-Mare, într'un cătun numit Horodiștea, de unde apoi locuitori s'au transferat, mai târziu în cătunul Săliște; ambele aceste cătune sunt, astăzi, unite cu vatra satului. La 1776 era în posesia mînăstirei Putna.

Populația se ocupă cu agricultura și creșterea de vite.

Comuna posedă 1297 hect. pămînt arabil, 768 hect. finături, 40 hect. grădini, 298 hect. iamașuri, 477 hect. păduri.

Se găsesc 152 cai, 1294 vite cornute, 720 porci și 331 stupi de albine.

Voloca pe Ceremuș, *com. rur.*, distr. Storojineț, așezată pe pîriul Volocivea, affluent al pîr. Brușnița.

Suprafața de 9.76 km²; populația, 1079 locuitori, aproape toți ruteni, relig. gr. or.

Prin drumuri câmpene este legată cu Carapciu-pe-Siret și cu Stăneștii-de-Jos pe Ceremuș.

Are o școală populară cu două clase și o biserică parohială cu hramul „Adorm. M. D”.

La 1776, aparținea unui preot numit Semaca, și se găsea aici o mînăstire, zidită în anul 1742 de un monah. din familia Doaici.

Populația se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Comuna posedă 601 hect. pămînt arabil, 133 hect. finături, 17 ha. grădini, 16 hect. iamașuri 177 hect. păduri.

Se găsesc 123 cai, 329 vite cornute, 1901, 129 porci, 51 stupi.

Voloschiî Grunî (Woloskyj Gruni), *cătun*, pendinde de satul de reședință Ploșca, com. rur. Ploșca, distr. Vîjnița.

Se găsesc 21 case și 67 locuitori.

Volovăț, *com. rur.*, distr. Rădăuți, așezată pe pîriul cu acelaș nume, între localitățile Marginea și Burla.

Suprafața 21.35 km²; populația 2483 locuitori romîni, de relig. gr. or.

Se compune: 1) din satul de reședință cu 2473 locuitori și 2) din herghelia Vadul Vlădica (v. Vadul Vlădica).

Este legată cu Rădăuți și Marginea printr'un bun drum comunal; prin drumuri de țară, comunică cu localitatea vecină Burla și cu drumul princip. Solca-Ciudei.

Are o școală populară cu trei clase; o biserică parohială cu hramul „Înălțarea Sf. Cruci”; o casă de economie și un cabinet de lectură romănesc.

Această comună e-te menționată, pentru prima dată, într'un hrisov din 1421.

În acel hrisov se spune că Alexadru Vodă și fiul său Elias, au dăruit-o Ringalei, — soția acestuia din urmă și soră cu regele polon Vladislav.

În anul 1502, Ștefan cel Mare a zidit aici o biserică de piatră în locul celei de lemn făcută, se zice, de Dragoș Vodă, la 1300, și transportată la Putna. Prin hrisovul de 20 Iunie 1539, de pe timpul domnului Moldovei Petru Șchiopul, episcopul Movila și mama sa Stănița, au dăruit-o mînăstirei Sucevița.

La 1776, depindea de aceasta comună și teritoriul numit „Prundul”. La 1780, a fost unită cu Burla.

Populația se ocupă cu agricultura.

Comuna posedă 1393 hect. pămînt arabil, 101 hect. finături, 19 hect. grădini, 472 hect. iamașuri, 255 hect. pădure.

Se găsesc 141 cai, 974 vite cornute, 262 oi, 1057 porci, 185 stupi.

Volovăț, moșie, atenență a moșiei cu adm. part. Hardeggethal, distr. Rădăuți.

Are 4 case și 60 locuitori, și coprinde și herghelia Vadul Vlădica.

Vorniceni, supranumire a Tolovei Mici, parte din com. rur. Tolova sau Iosefalva.

Voroneț, *fostă mînăstire*, astăzi biserică parohială în comuna rurală cu acelaș nume, districtul Gurahumorului, în așa numita vale a Corbului, lângă pîriul Voroneț, ce și are numele slav „*voronă*” delacuvîntul român *corbul*. A fost fondată, precum se vede din inscripția deasupra ușii bisericii, de către Ștefan cel Mare, și isprăvindu-se clădirea în timpul de la 26 Mai și pînă la 14 Septembrie 1488. Se pare însă că în acest loc fusese deja înainte un schit, căci se vorbește

de acest sf. locaş și într'un hrisov din 1472. Adevăratul întemeietor al minăstirei ar fi însă, după tradiția poporului, pustnicul Daniil de la Putna, care îndemnând pe Ștefan cel Mare la reînceperea războiului cu turcii, după nefericita bătălie de la Războeni, ar fi făcut pe domnul să clădească în urma biruinței minăstirea, așa cum se vede astăzi, dărîind-o cu averi.

În pronaosul bisericii se vede mormântul cu inscripție al lui Daniil, iar afară la intrare se cunoaște încă chipul fondatorului. Minăstirea posedă în Bucovina, pe lângă satul Voroneț, moșiile Stulpican, București, (Cimpul-Codrului) Dragoiești, Bucșoia, Slatioara, Ostra Negricasa, Frasin, Dorotea Gemină, Lucacești, precum și culmile Mesticaniș, Petriș și Muncel cu felurite proprietăți și drepturi mai mici. Dincolo de hotare avea moșiile Botești, Balița, Ghisfita, Vladeni, Șuhlinți, Cruce Hoida și cite-va vii.

La secularizarea minăstirilor de către guvernul austriac

trăiau la Voroneț încă 15 monahii.

Voroneț, sat, distr. Gurahumora, așezat pe pîriul cu acelaș nume, la confluența sa cu riul Suceava.

Suprafața 42.61 km²; populația 491 locuitori romîni; relig. gr. ort.

Printr'un drum comunal este legat atît cu drumul princip. Gurahumora - Cimpulung cît și cu stația Gurahumora lui, a liniei ferate Hatna-Cimpulung.

Are o biserică zidită la 1848, fosta minăstire Voroneț (v. Voroneț minăstire), avînd hramul „Sf. Gheorghe” și o școală populară cu o clasă.

Intr'un hrisov, datînd din 1435, se face mențiune de aceeaș comună.

Populația — formată din locuitori originari și din coloniști transilvăneni — se ocupă cu agricult. și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 41 hect. fînețuri, 3 hect. grădini, 216 hect. imașuri, 3773 hect. păduri.

Se găsesc 11 cai, 214 vite, 200 oi, 150 porci, 10 stupi.

Voroneț, moșie, atenență a moșiei cu adm. spec. Gurahumora, distr. Gurahumora.

Are o casă și 5 locuitori.

Voronețul, pîriu, afluent pe dr. Moldovei ceși adună izvoarele de sub poalele Opcinei Voroneț și primind pîriiașele Slatioara, Brusturoasa și Maghernița, se varsă, după ce udă com. Voroneț, în Moldova, mai sus de orașelul Gurahumora.

Vovce (Wowcze), localitate, pendinte de moșia cu adm. part. Mihova - Vasilco - Basil, distr. Vijnița.

Are 3 case și 25 locuitori.

Aci se află o mină de fer părăsită.

Vovcineț (Wowczy nec) cătun, pendinte de satul Lucaveț-de-Sus, distr. Vijnița.

Are 410 locuitori ruteni, gr. or.

Vuleva sau Uleva, tîrlă, pendinte de vatra comunei Bilca, distr. Rădăuți.

Z

Zabahna, *cătun*, pendinte de com. rur. Panca, distr. Storojineț.

Are o biserică filială cu hramul „Sf. Ilie“ atenență a parohiei din Panca.

Moșia Zabahna pe care se află cătunul, e împărțită în două: o jumătate ținind de Panca-Vasilco, iar cea-l-altă jumătate de Panca-Ianoș.

Această moșie se întinde d'alungul malului stîng al Siretului și are un pămînt mocirlos, fapt ce explică și numirea ce poartă.

Zaberez, înălțime, 460 m., ce ține de șirul deluros care desparte la S. de local. Ispas (distr. Vijnița), basinul Prutului de al Siretului.

Zabje (*Zabze*), *cătun*, pendinte de satul Putila, com. rur. Storojineț-Putila, distr. Vijnița.

Are 8 case și 37 locuitori.

Zadobriuca (*Zadobrowka*), *com. rur.*, distr. Cernăuți, așezată pe partea stîngă a piriului Cuciur, care de aci încolo se numește Zadobriuca, la N. de Sadagura.

Suprafața 9.10 km².; populația 889 locuitori, ruteni, de relig. gr. or.

Este situat lingă drumul principal Sadagura-Cernăuți care se unește nu departe de comună cu cel de la Riskupie.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică cu hramul „S-ții Arh. Mihail și Gavril“ zidită la 1765.

Această comună aparținea la 1776, Marelui Visternic Nicolae Ruset.

Populația se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 707 hect. pămînt arabil, 186 hect. fînături, 5 hect. grădini, 87 hect. imașuri, 10 hect. păduri și 15 hect. heleștec.

Se găsesc 38 cai, 203 vite cornute, 150 oi, 64 porci.

Zadobriuca, *moșie*, cu adm. part., distr. Cernăuți.

Suprafața 3.36 km².; populația 44 locuitori, în majoritate poloni, restul ruteni și israeliți.

Zadobriuca, *piriū*, afluent pe st. Prutului, care ia naștere din împreunarea cu piriiașul Cuciur, mai jos de satul Cuciur-Mic, distr. Cernăuți și se varsă în Prut, la tîrgulețul Sadagura, unindu-și gura cu

cea a pir. Șubraneț, distr. Cernăuți.

Zagrobliia (*Za Grobliia*), *îrta*, pendinte de moșia cu adm. part. Șerăuții-de-Sus, distr. Cernăuți.

Zaharești, *com. rur.*, distr. Suceava, așezată la confluența celor două piraie, afluențe ale Hraniței, Treparu și Pripasna. Suprafața 10.30 km².; populația 901 locuitori, romini; relig. gr. or.

Prin drumuri de cîmp este legată cu comunele învecinătoare Strocești și Liteni, precum și cu drumul distr. Suceava-Gurahumora.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Sf. Dumitru“ ce ține de bis. filială din Liteni și satul Bunești.

La 1542, boerul Nicoară Crovici, piraialabul Hotinului, a zidit aci o biserică de piatră. La 1776 era proprietatea vornicului Costache Lupu.

Populația formată din locuitori originari, peste cari au venit mai tîrziu o colonie de romini transilvăneni, se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Comuna posedă 912 hect. pământ arabil, 118 hect. fînături, 5 hect. 50 a. grădini, 35 hect. iamașuri, 1 hect. 50 a. heleștee.

Se găsesc 30 cai, 362 vite cornute, 678 oi, 185 porci și 16 stupi.

Zaharești, moșie, cu ad. spec. distr. Suceava.

Suprafața 3.62 km².; populația 17 locuitori, dintre cari 9 israeliți și 8 romini gr. oriental.

Depindea odată de com. Zaharești, cu care, la 1756, era în stăpînirea vornicului Costache Lupu.

Zahorbî, cătun, distr. Coțman.

Are 3 case și 33 locuitori.

Zalisna, țîrlă, pendinte de moșia cu adm. part. Toporăuți, distr. Cernăuți.

Zamca, cătun, pendinte de com. rur. Igești, distr. Storjineț.

Aci se afla, acum cîte-va veacuri, un puternic castel, locuit de haiduci.

Zamostia (Zamostie), com. rur., distr. Vijnița, așezată pe pîrăul Pisariv, afluent al Hlibiciocului, între Vilaueca la S. V. și Carapciu-pe-Ceremuş la O.

Suprafața 21.61 km².; populația 1447 locuitori ruteni gr. or. și puțini izraeliți.

Este unită cu Vașcăuți și cu Carapciu-pe-Ceremuş prin bune drumuri comunale; iar prin drumuri de țară cu Vilaueca, precum și mai d'a dreptul, cu Carapciu-pe-Ceremuş.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică cu hramul „Adorm. M. D.” care a

fost odată a schitului Zamostia (v. Zamostia, schit).

Accastă comună este menționată într'un hrisov din Decembrie 1433, al lui Ștefan-cel-Mare.

La 1776, era împărțită în trei părți, dintre cari două erau în stăpînirea lui Alexandru Costreș.

Intre Zamostia și com. învecinată Vilaueca, se întindea o parte din așa numitul „Codrul Bucovinean”, ce forma aci o zonă neutră, între teritoriul Moldovei-Vechi și al Poloniei de pe atunci.

Populația se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Comuna posedă 1066 hect. pământ arabil, 119 hect. fînături 18 hect. 50 a. grădini, 57 hect. iamașuri, 840 hect. păduri.

Se găsesc 112 cai, 436 vite cornute, 57 oi, 350 porci, 13 stupi.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Zamostia, schit, fondat după cum ne spune un hrisov din Dec. 1723 al domnului Moldovei Mihai Racovița, de către starostele Cernăuțului Dumitru Piru și dăruit de către mazili Zamostieni Gheorghită Onciul, Dumitraș Gafencu, Toader al lui Grigoraș Costea, Ionița ginerile lui Neculae al lui Miron Cuparenco, Ilie Țintă, Tănase Țintă și Enache Herăscu. La aceste danii, s'a mai adăogat la 1726, și un teren lingă satul Vilaueca dăruit de Maria Cernauesca. Cu prilejul secularizării minăstirilor de către Austriaci a fost desființat și acest schit (1784) și averile sale încorporate fondului religios bucovinean.

Zamușin (sau Samușin), com. rur., distr. Coțman, așezată în lungime, pe malul drept al

Nistrului, mai sus de com. Onut.

Suprafața 4.65 km².; populația 878 locuitori, ruteni gr. or.

Prin drumuri de țară este legată cu localitățile vecine, precum și cu drumul princip. Noua Suliță—Cernăuți—Uscie Biskupie (Galiția); un pod umblător, peste Nistru, o pune în comunicație cu hotarul galițian.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică filială cu hramul „Nașterea M. D.” pendinte de parohia din Onut.

La 1776, aparținea Marelui Paharnic Iordache Pașcanu.

La N. comunei. se găsesc așa numitele șanțuri tătărăști pe unde se crede că ar fi fost *vad* de trecere peste Nistru, încă din cele mai vechi timpuri, și anume, în locul unde Nistru prezintă 2 insule.

Populația se ocupă cu agricultura și pescuitul.

Comuna posedă 524 hect. pământ arabil, 1 hect. fînături, 33 hect. grădini, 72 hect. iamașuri, 64 hect. păduri.

Se găsesc 45 cai, 119 vite cornute, 192 oi, 110 porci și 3 stupi de albine.

Zamușin, moșie, cu adm. part. distr. Coțman.

Suprafața 3.24².; populația 16 locuitori în majoritate izraeliți, restul ruteni gr. cat.

Zanta, deal, 459 m., ce ține de șirul colinar Berdo-Horodiște, distr. Coțman.

Za Ploscu, (După Ploscă), cătun, pendinte de satul de reședință Plosca, com. rur. Plosca, distr. Vijnița.

Are 17 case și 99 locuitori.

Zareț, țîrlă, pendinte de satul

Putila, com. rur. Storonet-Putila, distr. Vijnița.

Are o casă și 3 locuitori.

Zarijeni (*Zaryzny*), *cătun*, pendinte de satul de reședință Măreniceni, com. rur. Măreniceni, distr. Vijnița.

Are 12 case și 51 locuitori.

Zastavna, (*Zastawna*), *ocol judecătoresc*, avind ca centru târgulețul Zastavna, cuprinde 28 comune rurale, târgulețul Zastavna precum și 29 moșii cu adm. speciale, reprezentind o populație de 49.357 locuitori, aproape toți de naționalitate ruteană.

Zastavna, *tîrguleț*, așezat în masă compactă între 3 iazuri, alimentate de pîriul Verbovski.

Suprafața 19.15 km.²; populația 4.000 locuitori, de naționalitate aproape exclusiv ruteană sunt și puțini germani, poloni și israeliți; religia în majoritate gr. or.

Este străbătut de șoseaua distr. Cuciur Mic-Zaleszczyk, din care se bifurecă puțin mai la N. o altă șosea așa numită Zastavna-Toutri.

È reședința unei judecătării și percepții de ocol; are un oficiu poștal; o școală populară cu 4 clase, care purta numele de „Moldovenească“, fondată pe la 1786, pe cind localitatea era centru de district. Are o biserică gr. or. parohială cu hramul „Sf. Nicolae“, una rom. cat. și alta gr. catolică.

La 1776, era sat aparținitor camărașului Mihalachi Begnischii. Încă pe la 1766, această localitate a fost invadată de refugiați galițieni, cari au co-

tropit, pe cit se pare, populația băștinașe de acolo.

La 1739, a staționat aci generalul rus Münich, cu armata sa, trecind în expediție spre Moldova și făcind rechizițiuni împilătoare prin întreaga regiune.

Se găsește aci o mare fabrică de spirt.

Populația se ocupă cu agricultura, prasila de vite, pescăria și în parte cu negoțul, avind și începuturi de industrie casnică.

Posedă 3.206 hect. pămînt arabil, 207 hect. finațuri, 30 hect. grădini, 1 hect. 50 a vii, 58 hect. imașuri, 13 hect. poeni, 134 hect. heleștece, bălți, mlăștini.

Se găsesec 256 cai, 570 vite cornute, 198 oi, 181 porci, 65 stupi.

Zastavna, *moșie*, cu adm. part., distr. Coțman.

Suprafața 18.42 km.²; populația 263 locuitori, poloni, ruteni și israeliți; rutenii sint parte gr. or., parte gr. cat.

Pe lângă moșia Zastavna, pr. zisă, cuprinde și Țirlele: Persoliwka, Równina, Sapihora, Serednyj Tik.

Zatocom, (*Za Tokom*), *tîrlă*, pendinte de moșia cu adm. part. Șerăuții-de-Sus, distr. Cernăuți.

Zegreva, *tîrlă*, pendinte de com. rur. Rușii-Moldoviței; distr. Cimpulung.

Are 2 case și 7 locuitori.

Zeleneu, *com. rur.*, districtul Coțman, așezată imprăștiat, pe malul drept al Prutului, la confluența lui cu pîriul Brușnița, între Bărbești și Hlinița (distr. Storojineț).

Suprafața 2.94 km.²; populația 1.300 locuitori, ruteni, gr. or.

Cuprinde pe lângă vatra satului cu 925 locuitori și cătunul Pleșnița (v. Pleșnița, cătun).

Este străbătută de drumul distr. Berhomet-Vijnița, care trece Prutul peste un pod umblător; prin drumuri de țară, comunică cu comunele vecine din distr. Storojineț.

Are o școală populară cu o clasă și o biserică parohială cu hramul „Sfii. Arh. Mihail și Gavril“ zidită la anul 1772 de boerul Ionița Strișca, în posesia căruia era comuna și la 1776.

Intr'un hrisov din 1691, se vorbește de această comună.

Un acueduct, ce se află în această comună, servește la coboritul lemnelor în pîriul Brușnița.

Populația se ocupă cu agricultura.

Comuna posedă 299 hect. pămînt arabil, 4 hect. finațuri, 10 hect. și 50 a. grădini, 133 hect. imașuri, 2 hect. pădure.

Se găsesec 93 cai, 432 vite cornute, 96 oi, 261 porci și 31 stupi.

Zeleneu, *moșie*, cu adm. part., distr. Coțman.

Suprafața 2.03 km.²; populația 22 locuitori, izraeliți, ruteni rom. cat. și romini gr. or.

Zidovca (*Zydowka* - Jidanca) *pîriu*, afluent pe dr. Siretului, ce izvorște din pād. Macova și se varsă în riul Siret, lângă locat. Jadova, distr. Storojineț.

Zivei Gruni (*Zwyj Gruń*), *cătun*, pendinte de satul Argel, distr. Cimpulung.

Are 3 case și 11 locuitori.

Zolob, *tirlă*, pendinte de vatra comunei Volcineț, distr. Siret.

Zolotma, *vechiu cătun*, pendinte de satul Pozaharici, com. rur. Pozaharici, distr. Vijnița.

Astăzi face parte integrantă din acest sat.

Zorniși, *deal*, 437 m., ce ține de șirul colinar ce se întinde la S. de satul Verbăuți, distr. Coțman.

Zrubul, vezi Slobozia-Davidenilor.

Zubranița (Zubranitzeze), *pîrîiaș*, ce răsare între povârnișele culmei Ciurmărna și împreună cu piraiele: Bursucău, Ciorniș, Izvoraș și Petrovăț formează începuturile râului Siret.

Zubrovița, *pădure*, distr. Storojineț, cuprinsă între 3 cursuri de ape, și anume: Sirețelul la S. și E., p. Zubrovița la V. și riulețul Ciudei la N. pînă la care se întinde printr'un crîng numit Cîrligata.

Zubrovița, *pîrîiaș*, ce răsare sub muntele Merișor, în apropierea com. Althütte, distr. Storojineț și împreună cu pî-

rîiașul Valicul, dau naștere pir. Ciudei ce se varsă în pir. Sirețel (v. Ciudei).

Zubri, *pîrîiaș*, afluent al pir. Rosișnei ce se varsă în Rusca răsărind sub muntele Zubri.

Zvarici (slavizat din Izvoraș). *mic afl.*, pe st. Siretului, care răsare din pîd. Fruntea și se varsă în Siret, mai sus de satul Lăpușna, distr. Vijnița.

Zviniace (Zviniacze), *com. rur.*, distr. Coțman, așezată pe malul drept al Nistrului, lipită de com. Crisceatec și în fața localității galițiane Zaleszczyki.

Suprafața 6.03 km²; populația 1117 locuitori, ruteni gr. or. și ceva izraeliți

Cuprinde pe lângă vatra satului cu 805 locuitori și cătunul Costrijiuca (v. Kostryziwka).

Partea centrală a comunei se află lângă drumurile princip. Cernăuți-Zaleszczyki (Galiția) și Crisceatec-Horodenka (Galiția); prin drumuri de țară comunică cu com. Luca și Prelipcea; comunică apoi cu Galiția printr'un pod de piatră, peste Nistru.

Are o școală populară cu o clasă, numită încă și la 1844 „Moldovenească” zidită fiind, probabil, în locul alteia vechi, al cărui nume de „moldovenească” a trecut și la cea nouă; are o biserică parohială cu hramul „Nașterea M. D.”.

La 1776, era în posesia a trei proprietari: Ioan Volcinski, Tonuța și Lupu Nacu.

În această localitate s'a găsit unelte din epoca de piatră.

Se află aici o varniță și mai multe cariere de piatră, cari furnicează gresii albe și roșii f. căutate; de asemenea se găsește și alabastru.

Populația se ocupă în mare parte cu agricultura.

Comuna posedă 637 hect. pămînt arabil, 25 hect. finațuri, 48 hect. grădini, 84 hect. imasuri, 13 hect. păduri și 5 hect. heleștee.

Se găsesc 47 cai, 178 vite cornute, 171 oi, 157 porci și 16 stupi.

Zviniace (Zviniacze), *moșie*, cu adm. part., distr. Coțman.

Suprafața 3.25 km²; populația 105 locuitori, izraeliți, ruteni și poloni; rutenii sînt gr. cat. și gr. or.

